

Apollon

Ειρηνοδότης Θεοπορεία της Ελλάς

1920 ΜΕΤ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΕΤΑΞΑ ^{άλη κατὰ τάξεις}
'Αριστοθαβανίου δημοδιδασκάλου κοὶ διδάκτορος τῆς ^{της} τοῦ 'Υπουργού ^{άπὸ τῆς}

Πρόγραμμα

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΒΤΓ' ΝΟΜΟΝ

Πρόγραμμα
ΤΕΥΧΟΣ ΓΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Ε' ΚΑΙ ΣΤ' ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

κατὰ τὸ νέον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ 'Υπουργείου τῶν
'Εκπλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως
(1 Σεπτεμβρίου 1913)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΑΤΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ή ΤΕΥΧΟΥΣ

Πάντα τὰ διδακτέα γεωγραφικά θέματα ἐν τῷ Ε' καὶ
τ' τάξει τοῦ πλήρους δημοτικοῦ σχολείου συμπλόνως καὶ
κατὰ μεθοδικὴν σειράν τοῦ νέου ἐπιστηλού ἀναλυτικοῦ
προγράμματος μετά διαφόρων σχημάτων καὶ εἰκόνων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

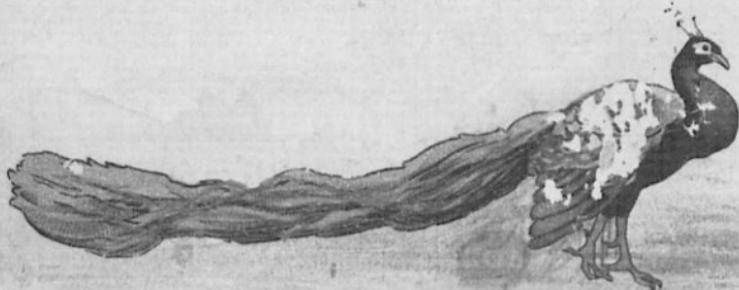
Εκδοτης ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΑΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,,

44 — Όδός Σταδίου — 44

1920

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας».

Τύποις : ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ, οδός Περικλέους 16

* Η ἐκ τῆς γεωγραφίας διδασκομένη ὑλη κατὰ τάξεις συμφώνως τῷ ἀναλυτικῷ προγράμματι τοῦ 'Υπουργείου τῆς Παιδείας τῷ ἐφαρμοζομένῳ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου (1913).

Ε'. ΤΑΞΙΣ

Α' Τὰ στοιχειωδέστατα ἐκ τῆς φυσικῆς καὶ τῆς μαθηματικῆς γεωγραφίας.

1) Ἡ γῆ. Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς γῆς. Ἡ ξηρὰ καὶ ἡ θάλασσα. Λίθοι. Μέγεθος τῶν ἡπείρων. Οἱ ὁκεανοί. Μέγεθος καὶ βάθος τῶν ὁκεανῶν. Τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ ρέοντα. Κύκλοι τῆς γηίνης σφαίρας. Γεωγραφικὸν πλάτος καὶ μῆκος. Ζῶναι ἐπὶ τῆς ἐπιφάνειας τῆς γῆς.

2) Ἡ ἀτμόσφαιρα. Πάχος τῆς ἀτμοσφαίρας. Συστατικὰ τοῦ ἔργου. Θερμοκρασία αὐτοῦ. "Ανεμοί, ὑγρασία, κλίματα.

Β' Πολιτικὴ γεωγραφία.

1) Ἡ Ἀσία. Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς Ἀσίας. Ἡ μικρὴ Ἀσία (λεπτομερῶς). Ἡ Συρία, ἡ Μεσοποταμία, ἡ Ἀραβία, ἡ Περσία, ἡ Ἰνδική, ἡ Ἰαπωνία καὶ αἱ ἄλλαι χῶραι τῆς Ἀσίας (συντόμως).

2) Ἡ Ἀφρική. Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς Ἀφρικῆς. Ἡ Αἰγυπτος (λεπτομερῶς). Αἱ ἄλλαι ἐν τῇ βορείᾳ παραλίᾳ τῆς Ἀφρικῆς χῶραι (συντόμως). Ἡ Σαχάρη, ἡ Ἀβηριστυνία. Αἱ ἄλλαι χῶραι τῆς Ἀφρικῆς (συντόμως).

3) Ἡ Αύστραλία. Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς Αύστραλίας. Ἡ Αύστραλία καὶ ἄλλαι νῆσοι (συντόμως).

4) Ἡ Ἀμερική. Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἀνατολικὴ ψίφις αὐτῆς. Τὰ κράτη τῆς βορείας Ἀμερικῆς. Αἱ Ἕνωμέναι Πολιτεῖαι (λεπτομερέστερον), τὰ ἄλλη κράτη (συντόμως). Ἡ κεντρικὴ Ἀμερική. Τὰ κράτη αὐτῆς. Αἱ νῆσοι. Ἡ νοτία Ἀμερική. Ἡ Βραζιλία καὶ τὰ ἄλλα κράτη (συντόμως).

Χαρτογραφία.

Γ'. ΤΑΞΙΣ

Α' Τὰ σπουδαιότατα τῆς φυσικῆς καὶ τῆς μαθηματικῆς γεωγραφίας.

1) Ἡ γῆ. Τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τῆς γῆς. Ἡ λιθόσφαιρα. Τὸ πάχος τῆς λιθοσφαίρας. "Υδατογενῆ καὶ πυριγενῆ πετρώματα. Μετα-

φολκι καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς γῆς. Τὰ ἡφαί-
στεια, οἱ σεισμοί, αἱ θερμαὶ πηγαί. Ἡ κίνησις τῆς γῆς περὶ τὸν
ἄξονά της. Ἡμέρα καὶ νύξ. Αἰτία ἀνισότητος ἡμερῶν καὶ νυκτῶν. Ἡ
κίνησις τῆς γῆς περὶ τὸν ήλιον. Αἱ τέσσαρες ὥραι τοῦ ἔτους. Τὸ ιου-
λικόν καὶ τὸ γρηγοριακόν ἡμερολόγιον.

2) Ὁ ἔναστρος οὐρανός. Ὁ Γαλαξίας. Πλανῆται καὶ ἀπλανεῖς
ἀστέρες, κομῆται καὶ διάττοντες. Ὁ ήλιος, ἡ σελήνη. Αἱ φάσεις τῆς
σελήνης. Αἱ ἐκλειψίεις τοῦ ήλιού καὶ τῆς σελήνης.

Β' Πολιτικὴ γεωγραφία.

1) Ἡ Εὐρώπη. Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς Εὐρώπης. Φυσικὴ καὶ πο-
λιτικὴ αὐτῆς διαίρεσις. Τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης λεπτομερῶς, λεπτο-
μερέστερον δὲ αἱ χῶραι τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου (χαρτογραφία).

2) Ἡ Ἑλλάς. Θέσις τῆς Ἑλλάδος. Φυσικὴ ταύτης διαίρεσις. Ἡ
διάπλασις τῆς παραλίας καὶ ἡ δικμόρρωσις τοῦ ἐλάφους τῆς Ἑλλά-
δος. Τὸ κλῖμα τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ἐκ τῆς διαπλάσεως τῆς παραλίας
καὶ τοῦ ἐλάφους καὶ τὰ ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ κλίματος πλεονεκτή-
ματα. Πολιτισμὸς τῆς Ἑλλάδος· ἥτοι γεωγραφία, κτηνοτροφία, βιο-
μηχανία, ἐμπόριον, ναυτιλία, συγκοινωνία, ἐκπαίδευσις, θρησκεία,
διοίκησις. Ὁ δρυκτὸς πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἀλύτρωτοι ἐλληνικαὶ
χῶραι καὶ ἡ καθ' ὅλου διασπορὰ τῶν Ἑλλήνων. Τὰ σπουδαιύτερα κέν-
τρα τοῦ ἐλληνισμοῦ. Ἡ μεγάλη ἴδεα τοῦ γένους.

Γ' Ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

1) Οἱ κάτοικοι τῆς γῆς. Αἱ φυλαὶ τῶν ἀνθρώπων. Αἱ γλώσσαι.
Αἱ θρησκεῖαι. Τὰ πολιτεύματα.

2) Τὰ μεγάλα κράτη τῆς γῆς. Ἡ ἔκτασις καὶ ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν.
Αἱ μεγαλύτεραι πόλεις τοῦ κόσμου. Αἱ μεγάλαι ὄδοι συγκοι-
νωνίας κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΜΕΡΟΣ Α'

ΤΑΞΙΣ Ε'

ΤΙ γῆ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

(ἐν σχέστι μὲ τὴν γεωλογίαν καὶ τὴν ποσμογραφίαν).

Διὰ νὰ σχηματίσωμεν ἀκριβῆ ἵδεαν περὶ τῆς γῆς, ὅποια ἐκ φύσεως εἶναι, ἀφοῦ ἀφαιρέσωμεν τὰς μεταβολάς, αἵτινες ἐγένοντο ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, πρέπει νὰ ἔξετάσωμεν α') τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς, δηλ. τί εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, β') τὴν ἀτμόσφαιραν, ή ὅποια περιβάλλει αὐτὴν καὶ γ') τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς. δηλ. τὰς ἔηράς καὶ τὰς θαλάσσας.

Ἡ γῆ, ὡς τὴν βλέπομεν τώρα, ἀποτελεῖται ἥ μὲν ἐξωτερικὴ αὐτῆς ἐπιφάνεια ὑπὸ στερεοῦ φλοιοῦ, ὃ ὅποιος εἶναι ἄθροισμα διαφόρων στερεῶν ἀνομοίων σωμάτων, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν αὐτῆς εἶναι τετηκός καὶ διάπυρον.

Διὰ νὰ φθάσῃ δὲ ἥ γῆ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, εἰς τὸ ὅποιον τὴν βλέπομεν σήμερον ὑπέστη διὰ τῆς παρελεύσεως μακροτάτων αἰώνων πολλὰς καὶ διαφόρους μεταμορφώσεις. Ἐκ τῶν μεταμορφώσεων δὲ τούτων ἄλλαι μὲν ἐγένοντο δι' ἀμέσων ἐνεργειῶν, ἄλλαι δὲ ἔξακολουθοῦσιν ἀκόμη.

Ἄνυψωσεις καὶ ακθεζήσεις τοῦ ἐδάφους.

Ἀποτέλεσμα δὲ τῶν ἐνεργειῶν τούτων ὑπῆρξεν ὅτι ἄλλα μὲν σημεῖα τῆς γῆς ὑψώθησαν καὶ ἀπετέλεσαν τὰς ὥπερούς καὶ τὰ δρη, ἄλλα δὲ χαμηλώσαντα ἐσχημάτισαν μεγάλας κοιλότητας καὶ ἐδέχθησαν

τὰ ὄδατα, ἅπινα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπετέλεσαν τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὠκεανούς.

Ἐπίσης συνεπείᾳ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐνεργειῶν τὰ παράλια τῶν θαλασσῶν μετεποίζοντο, ἀλλαχοῦ μὲν τὸ σχῆμα καὶ ἡ ἔκτασις τῶν στερεῶν μετεβάλλετο, πυθμένες θαλασσῶν ἀνυψοῦντο εἰς ἡπείρους καὶ δῷῃ, ἀλλαχοῦ δὲ ὀλόκληροι στερεοί μετεβάλλοντο εἰς ὠκεανούς⁽¹⁾.

III ὁ ἐσχηματίσθη ἡ γῆ.

Κατὰ τὴν γενικῶς παραδεδεγμένην γνώμην ἡ γῆ κατ' ἀρχὰς ἦτο σφαιραὶ ἀτμώδης καὶ διάπυρος, στρεφομένη περὶ τὸν ἀξονά της καὶ περιφερομένη περὶ τὸν ἥλιον. "Υστερον ἀπὸ χρόνον πολὺν δὲ ἔξωτροικὸς φλοιὸς τῆς σφαιρᾶς ταύτης ἐπήγγυντο καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐγένετο ὄρευστὸς ὡς ζύμη, κατόπιν δὲ ἐξερχόμενος καὶ συμπυκνούμενος ἐσκληρύνετο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ ἐγένετο στερεός, ὡς εἶναι σῆμερον ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς δοπίας κατοικούμενην. Τὸ ἐντὸς διμος τοῦ στερεοῦ τούτου φλοιοῦ, προστατευόμενον ὑπὸ αὐτοῦ κατὰ τῆς ψύξεως, ἔμεινεν ἐν ὁώδει ἡ ἀτμώδει καταστάσει.

III γῆ ἐν τῷ ἀπεέρῳ διεκτήματε.

Η σφαῖρα ⁽²⁾ Βλέπετε τὸ στρογγύλον τοῦτο σῶμα· ὀνομάζεται σφαῖρα. Πανταχοῦ, ὡς βλέπετε, ἔχει ἐπιφάνειαν καμπύλην. Ἐὰν διαπεράσωμεν τελείως εὐθεῖαν βελόνην διὰ τῆς σφαιρᾶς ταύτης οὕτως, ὅπερ νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ μέσου αὐτῆς (κέντρου) καὶ κινήσωμεν ταύτην περιστροφικῶς περὶ τὴν βελόνην, ἡ εὐθεῖα αὗτη βελόνη εἶναι τότε **ὁ ἄξων τῆς σφαῖρας**, τὰ δὲ δύο σημεῖα, διὰ τῶν δοπίων διαπερᾶν βελόνη τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σφαιρᾶς εἶναι οἱ **πόλοι** τῆς σφαιρᾶς.

Ἐὰν κόφωμεν τὴν σφαῖραν εἰς δύο ἵσα μέρη, ἔκαστον αὐτῶν καλεῖται **ἡμισφαίριον**. Εἰς ἔκαστον ἡμισφαιρίου διακρίνομεν δύο ἐπιφανείας μίαν καμπύλην καὶ μίαν ἐπίπεδον.

(1) Η ἐπιστήμη, ὡς ἐπειταῖς τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τῆς γῆς, τὴν θέσιν τῆς μεταξὺ τῶν ἄλλων οὐραγίων σωμάτων, τὰς διαφόρους ἀλλοιώσεις καὶ μεταξείδιας, αἵτινες συμβαίνουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς δυνάμεις, αἵτινες ἐνεργοῦσι πρὸς τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς διαιροφθάσεως αὐτῆς, καλεῖται γεωλογία (κλιδῶς τῶν γυστικῶν ἐπιστημῶν).

(2) Τὸ μάθημα τοῦτο διδάσκομεν καλύτερον δεικτικός ἐπὶ μελαίνης ἐκ ἔλους σφαιρᾶς ἡ πορτοκαλίου ἡ καὶ σφαιρικοῦ γεωμήλου, ἐπὶ τῶν ὅποιων εἴγανται καγκαριγμένος μεσημβριγός καὶ παράλληλος κύκλος. Πρέπει δὲ νὰ ἔχημεν καὶ ἑτέρων σφαιρῶν κακομιμένην εἰς μέρη μεγάλων καὶ μικρῶν κύκλων.

“Η ἐπίπεδος ἐπιφάνεια τοῦ ἡμισφαιρίου εἶναι εἰς μέγας κύκλος τῆς σφαίρας.

Κατὰ δύο τρόπους δυνάμεθα νὰ κόψωμεν τὴν σφαῖραν εἰς δύο ἵσα ἡμισφαίρια, **όριζοντίως** καὶ **κατακορύφως**. Οἱ μεγάλοι οὗτοι κύκλοι ἔχονται τὸ αὐτό, ὡς καὶ ἡ σφαῖρα, κέντρον. “Ας παρατηρήσωμεν δὲ τῶν αὐτῶν μεγάλων αὐτῆς κύκλων.

Θέσατε πλησίον ἀλλήλων τὰ ἡμισφαίρια, ὥστε νὰ ἀποτελεσθῇ ἀκεραία πάλιν ἡ σφαῖρα. Δεῖξατε ἡδη τὰς περιφερείας τῶν μεγάλων αὐτῆς κύκλων.

Ἐὰν κόψωμεν τῷρα τὴν σφαῖραν εἰς δύο μέρη ἄνισα, ἔκαστον τούτων τῶν μερῶν ἀποτελεῖ **ἕνα μικρὸν κύκλον**. Τί παρατηροῦμεν; “Οτι οἱ μικροὶ οὗτοι κύκλοι δὲν ἔχουσι τὸ αὐτὸ μὲ τὴν σφαῖραν κέντρον. Ἐπὶ τῆς σφαίρας δυνάμεθα νὰ κόψωμεν πολλοὺς μικροὺς κύκλους παραλλήλως τῶν δύο μεγάλων.

Σχῆμα τῆς γῆς.

“Η γῆ λέγουσιν ὅτι ἔχει σχῆμα σφαίρας. Καὶ πράγματι τοιοῦτον σχῆμα ἔχει, ὡς θέλομεν ἀποδεῖξει κατωτέρῳ. “Ας παραδεχθῶμεν ὅτι διοιάζει πρὸς τὴν σφαῖραν ταύτην.

“Ας κόψωμεν εἰς τὸ μέσον αὐτῆς μεταξὺ τῶν δύο πόλων ἕνα μέγαν κύκλον πάραλληλον τῆς ἐπιφανείας τῆς τραπέζης, ἐπὶ τῆς δποίας στηρίζεται.

“Ο μέγιστος οὗτος κύκλος καλεῖται **ἰσημερινός**.

“Αν κόψωμεν πολλοὺς μεγάλους κύκλους καθέτους ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς τραπέζης, ἐπὶ τῆς δποίας στηρίζεται, οὗτοι καλοῦνται **μεσημβρινοί**. Πάντες οἱ μεσημβρινοὶ διέρχονται διὰ τῶν δύο πόλων.

“Ας κόψωμεν τῷρα μικροὺς κύκλους κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν τοῦ **ἰσημερινοῦ** οὗτοι καλοῦνται **παράλληλοι κύκλοι**.

“Η γῆ ἔν τῷ διαστήματι.

Ἄς δεῖξωσι τώρα οἱ μαθηταὶ τὸν Ἰσημεριόν, τοὺς μεσημβριοὺς καὶ τὸν παραλλήλους.

Ἄς χαράξωσιν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ ἄλλης σφαίρας Ἰσημεριόν, μεσημβριούς, παραλλήλους.

Πῶς προγεέρως προσανυτολεζόμεθα.

Τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον. — Ἐὰν ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν παρατηρήσωμεν ποῦ εἶναι ὁ ἥλιος καὶ πήξωμεν ἡδη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατακορύφως πάσσαλον ἢ ὁράβδον, τότε τὸ μέρος, πρὸς τὸ δυοῖον διευθύνεται ἡ σκιὰ αὐτῆς καλεῖται βόρειον, τὸ δὲ ἀντίθετον αὐτοῦ νότιον.

Προσανυτολεσιός κατὰ τὴν μεσημβρίαν.

Πρὸς τὸ βόρειον μέρος καὶ ἔκτείνωμεν ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας, ἡ μὲν διεύθυνσις τῆς δεξιᾶς ἡμῶν χειρὸς δεικνύει τὸ ἀνατολικὸν μέρος, ἡ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὸ δυτικόν.

Τὸ σφαιροειδὲς τῆς γῆς.

— Ἡ γῆ ἔχει σχῆμα σφαιροειδὲς καὶ στρέφεται διαρκῶς εἰς τὸ διάστημα.

Τὴν σφαιρικότητα τῆς γῆς ἢ τὸ σφαιροειδὲς σχῆμα αὐτῆς δυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν διὰ τῶν ἔξης.

α') Ἐὰν ἀναζωρήσωμεν ἀπό τίνος μέρους ἀκολουθοῦντες πάντας τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ αὐτὸν μέρος.

β') Ἐὰν ίσταμεθα ἐπὶ παραλίας καὶ ἴδωμεν πλοῖόν τι ἀναγωγοῦν, καθ' ὃσον τὸ πλοῖον ἀπομακρύνεται, παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ πρῶτον ἔξαφανίζεται τὸ σκάφος καὶ φαίνονται μόνον οἱ ίστοί, μετ' ὀλίγον δὲ καὶ οὕτοι ἔξαφανίζονται.

Καὶ πάλιν, ὅταν τὸ πλοῖον πλησιάζῃ εἰς τὸν λιμένα, μακρόθεν φαίνονται μόνον τὰ ἄνω μέρη τῶν ίστων, βαθμηδὸν διόκληροι οἱ ίστοι, μετὰ ταῦτα τὸ ἄνω μέρος τοῦ σκάφους καί, καθ' ὃσον τὸ πλοῖον φθάνει, διόκληρον τὸ σκάφος. Ἐὰν ἡ γῆ ἦτο ἐπίπεδος, θὰ συνέβαινε τὸ ἐν-

τίον, θὰ ἔξηφανίζοντο ἀπὸ τῶν δρυμαλμῶν ἡμῶν, καθόσον τὸ πλοῖον ἀ-
πεμακρύνετο, πρῶ-
τον οἱ ἵστοι ὡς
λεπτότεροι καὶ τε-
λευταῖον τὸ σκά-
φος.

Τὸ σφαιροειδὲς τῆς γῆς.

Ἐπίσης, ὅταν παρατηρῶμεν ὑψηλὰ ἀντικείμενα, μακρὰν κείμενα,
δηλ. βουνὰ ἢ ὑψηλὰ δένδρα, βλέπομεν κατὰ πρῶτον τὰς κορυφὰς καὶ
ἔπειτα, καθ' ὅσον προσεγγίζομεν; τὰ κάτω αὐτῶν μέρη.

γ') Ἀπόδειξις τοῦ σφαιρικοῦ σχήματος τῆς γῆς εἶναι ἡ σκιὰ αὐ-
τῆς, ἥτις πύπτει ἐπὶ τῆς σελήνης καὶ ἐπιφέρει τὴν ἐπισκόπισιν (ἐκλει-
ψιν) ταύτης, ἡ ὁποίᾳ εἶναι πάντοτε κυκλική· μόνον δὲ τὰ σφαιροειδῆ
σώματα δύπτουσι παρομοίαν σκιάν.

ΣΗΜ. "Οσον μεγάλα καὶ ὑψηλὰ καὶ ὅν εἰναι τὰ ὅρη τῆς γῆς, δὲν δύνανται
νὰ μεταβάλωσι τὸ σφαιροειδὲς σχῆμα αὐτῆς, διότι τὸ ὑψός αὐτῶν, παραβαλλόμενον
πρὸς τὴν διάμετρον τῆς γῆς, εἶναι τόσον μικρόν, ὃσον αἱ μικρότεραι τῶν ἔξοχῶν
τοῦ πορτοκαλλίου, ἐὰν ἡ γῆ εἴχε τὸ μέγεθος αὐτοῦ.

Τὸ σχῆμα τῆς γῆς δὲν εἶναι ἀκριβέστατα σφαιρικόν, ἀλλὰ μᾶλλον
σφαιροειδές, διὸ λέγομεν ὅτι ἡ γῆ εἶναι σφαῖρα συμπεπιεσμένη μὲν
περὶ τοὺς πόλους, ἔξωγκωμένη δὲ περὶ τὸν Ισημερινόν.

Ἡ πίεσις ὅμως αὕτη καὶ ἡ ἔξογκωσις εἶναι ἐλάχισται σχετικῶς
πρὸς τὴν διάμετρον τῆς γῆς.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

[ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως μόνον].

Ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἀποτελεῖται καὶ ἀπὸ ἔηράν καὶ ἀπὸ ψά-
λασσαν, ἥτις κατέχει τὰ $\frac{3}{4}$ περίπου τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, δηλ. τὸ
μεγαλύτερον μέρος τῆς γῆς, τὸ δὲ ἄλλο τέταρτον εἶναι ἔηρά.

Ἔπειροι καὶ νῆσοι. — Ἡ ἔηρά ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε με-
γάλα τμήματα, τὰ διοποῖα δινομάζονται ἕπειροι. Αἱ ἕπειροι, ὡς γνωρί-
ζομεν, εἶναι πέντε, ἡ Ἔρωπη, ἡ Ἄσια, ἡ Ἀφρική, ἡ Ἀμερική
καὶ ἡ Ανταρκτικά. Ἐτερα τμήματα ἔηρᾶς εἶναι καὶ αἱ νῆσοι, τινὲς
δὲ ἔξ αὐτῶν ἀποτελοῦσι τόσον μεγάλα τμήματα, ὥστε διοιάζουν πολὺ
μὲ τὰς μικροτέρας ἕπειρους.]

Ποῖαι αἱ μεγαλύτεραι νῆσοι τῆς γῆς; Ἡ Νέα Γουϊ-
νέα ἢ Παποναδία λεγομένη, κειμένη μεταξὺ Ἀσίας καὶ Ανταρκτικής,
παμμεγίστη νῆσος καὶ μὴ ἔηρευνημένη εἰσέτι καλῶς. Ἐγειρόη πολὺ

νψηλά. ἀκτὰς ἀποκρήμνους, δάση ἀπέραντα, παρθένα καὶ πυκνότατα, ποταμοὺς πολλούς καὶ πλωτούς· οἱ ἴθαγενεῖς πάτοικοι αὐτῆς καλοῦνται *Παποῦαι* καὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνθρωποφάγοι. Μεγαλύτερα νῆσοι εἶναι η *Μαδαγασκάρη*. Ἐν τῇ Ἀσίᾳ μέγισται νῆσοι εἶναι η *Σουμάτρα*, η *Ιάβα* καὶ η *Βόρεος* (ἀνήκουσα μᾶλλον εἰς τὴν Ὀκεανίαν). Ἐν Εὐρώπῃ η *Μεγάλη Βρεττανία* καὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ η *Γροιλανδία*, παμιεγίστη νῆσος, δύμοιάζουσα ἀληθῶς μὲν ἡπειρον, εἶναι δρεινὴ καὶ κεκαλυμμένη διαρκῶς ὑπὸ παγετώνων.

Οροί. — Ή ξηρὰ εἰς πλεῖστα μέρη αὐτῆς εἶναι ἐπίπεδος καὶ δμαλή, εἰς πολλὰ δὲ ἀνώμαλος καὶ ὑψηλή. Αἱ μεγάλαι ἀνωμαλίαι τῆς ξηρᾶς εἶναι τὰ δρη αὐτῆς, ἐκ τῶν ὅποιων τινὰ φθάνουν εἰς μέγα ψήφος ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Ως π. χ. εἶναι τὰ ἐν Ἀσίᾳ *Ιμαλαΐα* μεταξὺ Ἀνατ. Ἰνδιῶν καὶ Σινικῆς δημοκρατίας, τὰ ὑψηστα δρη τῆς γῆς. Ή ὑψηλοτέρα κορυφὴ αὐτῶν καλεῖται *Καουρισαγκάρη* ή *Ἐρβέρεστον*, ἔχει ψήφος 8.840 μέτρων· τὰ *Καρακόρονμ* ἐν τῇ κεντρῷ τῆς Ασίας, τῶν ὅποιων η ὑψηλοτέρα κορυφὴ Δαρψάγκη ἔχει ψήφος 8.620 μέτρων, καὶ τὰ ἐν Ἀσίᾳ *Οὐράνια* ὑψοῦνται ὑπὲρ τὰ 7.340 μέτρα.

Καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἡπείρους ὑπάρχουσι πολὺ ὑψηλὰ δρη, ἐν Ἀμερικῇ λ. χ. αἱ *Κορδιλλέραι* τῶν *Ἀνδεων* ἔχουσιν ψήφος 6.970 μέτρων. Τὸ *Λευκὸν* *Ορος* ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ (*Ἐλβετίᾳ*), προέκτασις τῶν δυτικῶν *Αλπεων* πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἔχει ψήφος 4.810 μ. Τὸ δρος τοῦ *Κανκάσου*, διαχωρίζον τὴν νότιον Εὐρωπαϊκὴν *Ρωσίαν* ἀπὸ τῆς Ασιατικῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης, ἔχει ψήφος 5.560 μέτρων. Ἐν δὲ τῇ βορείῳ *Αφρικῇ* ἡ ὁροστοιχία τοῦ *Ατλαντος*, δστις ἔχει ψήφος 4.500 μέτρων, καὶ τὸ πρὸς τὸν κόλπον τῆς Γούινέας κείμενον ἡφαιστειογενὲς *Καμερούν* ψήφους 4.000 μ.

Ἐννοεῖται, ἀπαντά τὰ προαναφερθέντα δρη εἶναι διαρκῶς χιονοσκεπῆ καὶ πλήρη παγετώνων.

Οἱ μεγάλοι ποταμοὶ τῆς γῆς. — Οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ τῆς γῆς εἶναι δὲ ἐν τῇ βορείῳ Αμερικῇ *Μισσισιπῆς*, δὲ ἐπιμηκέστερος τῶν ποταμῶν τῆς γῆς, καὶ δὲ *Άμαζόνιος* ἐν τῇ νοτίῳ Αμερικῇ, δὲ πολυνδότερος τῆς γῆς. Ο *Νεῖλος* ἐν τῇ Αφρικῇ. Ἐν Ασίᾳ δὲ *Γάγγης*, δὲ σχηματίζων τὸ μέγιστον *Δέλτα*, δὲ *Ινδός*, δὲ *Τίγρης*, δὲ *Εὐφράτης*.

καὶ ὁ Ἰάγγιος—Κιάγγος ὁ ἐπιμηκέστερος ἐν Ἀσίᾳ (Σινικῇ). Οἱ Βόλγας καὶ ὁ Δούναβις ἐν Εὐρώπῃ.

Λίμναι.—Ἡ μεγαλυτέρα λίμνη τῆς γῆς εἶναι ἡ Κασπία, μεταξὺ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Ρωσίας, ἥτις λόγῳ τοῦ μεγέθους αὐτῆς καλεῖται καὶ θάλασσα.

Ἐρημοι.—Αἱ μεγαλύτεραι ἔρημοι εἶναι ἡ ἐν τῇ Ἀφρικῇ Σαχάρα καὶ ἡ Γόρβη ἐν Ἀσίᾳ.

Φυτά.—Μέγα μέρος τῆς ἔηρᾶς καλύπτεται ὑπὸ χόρτων, θάμνων καὶ δένδρων, τὰ δποῖα πολλάκις ἀποτελοῦσι μεγάλα καὶ ἐκτεταμένα δάση· πολλὰ εἰδη δένδρων φθάνουσιν εἰς μέγα ὑψος. Εἰς τὸν τόπον μας, ἐν Εὐρώπῃ, τὰ ὑψηλότερα δένδρα εἶναι τὸ εἶδος τῆς ἐλάτης. Ἐν Ἀφρικῇ ἡ ἀνδασωνία (βοαβάβ), δένδρον πελώριον, φθάνοντας εἰς ὕψος 100 μέτρων, οἱ φοίνικες, τὰ ἀρτόδευδρα καὶ οἱ κοκκοφοίνικες. Ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἱ κοκκοφοίνικες καὶ τὸ βαμβοῦ (ἰνδοκάλαμος). Ἐν δὲ τῇ Αὐστραλίᾳ φυτὰ εἶναι τὸ κομμιόδενδρον καὶ ὁ εὐκάλυπτος, ὁ δποῖος φθάνει εἰς ὕψος πλέον τῶν 100 μέτρων. Εἰς τὰς κατεψυγμένας δὲ βιορείους καὶ νοτίους ζώνας, ὅπου τὸ θερμόμετρον κατέρχεται πολλάκις πολλοὺς βαθμοὺς ὑπὸ τὸ 0°, λειχήνες καὶ βρύα φύονται μόνον.

Ζῷα.—Τὰ μᾶλλον μεγαλόσωμα καὶ ὠραιότατα ζῷα κατοίκουν εἰς τὰς θερμὰς χώρας τῆς γῆς. ἄλλὰ συγχρόνως καὶ τὰ ἀρπακτικώτατα καὶ τὰ μᾶλλον δηλητηριώδη τούτων. Οἱ βασιλεὺς τῶν ζώων λέων, οἱ ὑπερμεγέθεις καὶ πολοσσιαιοὶ ἔλέφαντες, ἡ τίγρις, ἡ λεοπάρδαλις, τὸ πολὺ ὠραιόν ζῷον ἡ καμηλοπάρδαλις, ἡ στρουθοκάμηλος, οἱ πίθηκοι, οἱ μὲ ποικίλα καὶ λαμπρὰ χρώματα ψιτακοί, ὁ βόας, οἱ κροκόδειλοι, αἱ γιγαντιαιαὶ χελῶναι, αἱ μεγάλαι καὶ χρωματισμέναι λευπρῶς ψυχαὶ (πεταλοῦδαι) καὶ πολλὰ ἄλλα. Εἰς δὲ τὰς βιορείους καὶ νοτίους κατεψυγμένας χώρας μόνον ἡ λευκὴ ἀρκτος εὐρίσκεται καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις αὐτῶν ἡ φώκη καὶ τὸ διάφορα εἴδη τῶν φαλλαινῶν.

Πληθυσμὸς τῆς γῆς.—Οἱ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς 1,600 ἑκατομμύρια περίπου κατοίκων, ἔχει δὲ λίαν ἀνίσως διασπαρῇ ἐπὶ τῆς γηίνης σφαίρας. Ομιλοῦσι διαφόρους γλώσσας καὶ λατρεύουσι πολλὰς καὶ διαφόρους θρησκείας, αἵτινες διαιροῦνται εἰς δύο μεγάλας τάξεις, εἰς τὸν μονοθεϊσμὸν καὶ εἰς τὸν πολυθεϊσμόν.

Εἰς τὸν μονοθεϊσμὸν ἀνήκουσιν οἱ Χριστιανοί, οἱ Ἰουδαῖοι καὶ

οἱ Μωαμεθανοὶ, οἱ δποῖοι παραδέχονται ἔνα μόνον Θεόν. "Ο χριστιανισμὸς εἶναι ἡ τελειοτάτη τῶν θρησκειῶν καὶ παραδέχονται ἀντὸν

Ιστορικοί 7	
Ορθόδοξοι	Διαμαρτυρόμενοι
104	νοι 170
	Καθολικοὶ 239
	Χριστιανοὶ 513
	Μωαμεθανοὶ 200
	Βουδισταὶ 540
	Βραχμανισταὶ 200
	Φετιχισταὶ 140

πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη. "Ημεῖς οἱ Ἑλληνες πρεσβεύομεν τὴν ἀρχαίαν ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν τὴν καὶ

*Ελληνικὴν καλουμένην.

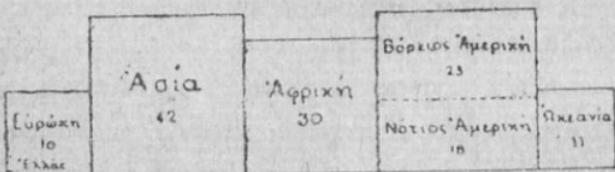
Εἰς τὸν πολυθεϊσμὸν ἀνήκουσιν οἱ Βραχμανισταὶ, οἱ Βουδισταὶ καὶ οἱ Φετιχισταὶ. Ο Φετιχισμὸς εἶναι ἡ χονδροειδεστέρα καὶ εὐτελεστέρα τῶν θρησκειῶν συνισταμένη εἰς τὴν λατρείαν ἀντικειμένων ἐμψύχων καὶ ἀψύχων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀστιμάντων.

*III Ἑηρὰ καὶ ἡ Θάλασσα.

Ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς εἶναι πολὺ ἀνώμαλος καὶ παρουσιάζει κοιλάδωματα, τὰ δποῖα κατὰ μέγα μέρος κατέχονται ὑπὸ ὑδάτων.

Τὸ ὑδωρ κατέχει τὰ τρία τέταρτα τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαιρᾶς, τὸ ἔτερον τέταρτον εἶναι ἡ Ἑηρά.

ΣΗΜ. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ἑηρᾶς ἔχει ἑκτασιν 131 ἑκατομμ. τετραγ. χιλιομέτρων, ἡ δὲ τῆς Θαλάσσης 373 ἑκατομμυρίων.

Σχετικὰ μεγάλη τῶν ἐπιφανειῶν τῶν πάντα ἡπείρων. Οἱ ἀριθμοὶ παριστῶσι τὰ τετρ. χιλιομ. εἰς ἑκατομμύρια.

μεγάλων νήσων εἶναι δὲ αἱ ἥπειροι, ἡ Εὔρωπη, ἡ Ασία, ἡ Αφρική, ἡ Αμερική καὶ ἡ Ακεανία.

Ἡ Εὐρώπη, ἡ Ασία καὶ ἡ Αφρική δονομάζονται παλαιὸς κόσμος, διότι ἡσαν γνωσταὶ ἐκ παλαιοτάτων χρόνων.

Ἡ Αμερική, ἡ δποία διαιρεῖται εἰς βορείαν καὶ εἰς νοτίαν Αμερικήν, δονομάζεται νέος κόσμος, διότι μόλις τῷ 1492 ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου.

Αἱ ἥπειροι.

— Ἡ Ἑηρά σύγκειται ἐκ 5 μεγάλων μερῶν, τὰ δποῖα δονομάζονται ἥπειροι, καὶ ἐξ ἀναοιδημήτων μικρῶν καὶ

‘Η Ὡκεανία ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς μεγάλης ἔηρᾶς, τῆς Αὐστραλίας, καὶ ἐκ πολυαρίθμων νήσων διεσπαρμένων εἰς τὸν ωκεανόν.

Μέγεθος τῶν ἡπείρων καὶ σχηματισμὸς αὐτῶν.

Οἱ πέντε ωκεανοί.

Αἱ ἡπειροὶ φυσικῶς ἔχουσι διάφορον σχηματισμὸν καὶ διάπλασιν.

Διάπλασις ὁρίζονται ἡ διάπτυξις καὶ διατύπωσις τῶν παραλίων· τῶν ἡπείρων ἐν τῇ ἐκτάσει αὐτῶν κατὰ μῆκος καὶ πλάτος. Η ὁρίζοντα διάπλασις εἶναι παράγων σπουδαιότατος διὰ τὸν πολιτισμὸν ἔθνους τινός.

Παρατηροῦντες τὸν χάρτην τῆς θερογείου σφαιρας διακρίνομεν ὅτι η ὁρίζοντα διάπλασις εἶναι μείζων ἐν τῷ Εὐρώπῃ καὶ ἐλάσσων ἐν τῇ Ἀφρικῇ. Ἐπειδὴ οὐ η Εὐρώπη εἶναι πολυσχήμων, διὰ τοῦτο καὶ πρωτεύει κατὰ τὸν πολιτισμὸν, κατὰ κόλουθαν δὲ καὶ η διανοητικὴ ἀνάπτυξις τῶν κατοίκων αὐτῆς εἶναι ὑπερτέρα.

Ἐνīς παραλία εὐλίμενος καὶ πολύκολπος, ἐκεὶ ταχυτέρα καὶ η ἀνάπτυξις, διότι η χώρα καθίσταται καταλληλοτέρᾳ πρὸς πάσαν τῶν ἀγθρώπων ἐπικοινωνίαν καὶ ἐνέργειαν.

Διάπλασις δὲ καθ' ὑψος η κάθετος ἡπείρου τινὸς η χώρας λέγεται τὸ διάφορὸν ὅψος τοῦ ἐδάφους αὐτῆς ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν καθ' ὑψος διάπλασιν τῶν ἡπείρων περιλαμβάνεται καὶ η δρεογραφία.

Οἱ πέντε ωκεανοί.

‘Η μεγάλη καὶ ἀχανῆς ἐκτασίς τῶν ὑδάτων, η δοία περιβάλλει πανταχόδεν τὰς ἡπείρους, δονομάζεται Θάλασσα η ωκεανός.

‘Ο ωκεανὸς κατὰ τοὺς διαφόρους τόπους λαμβάνει καὶ διάφορα ὄντα, τὰ ἔξης.

α') **Ἀτλαντικὸς ωκεανὸς** μεταξὺ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀφρικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀφ' ἑτέρου· εἶναι βαθυκολπότερος καὶ γνωστότατος πάντων· συνδέει τὰ μέρη τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ νέου κόσμου.

β') **Εἰρηνικὸς η μέγας ωκεανὸς** μεταξὺ τῆς Ἀσίας, Αὐστραλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς· εἶναι ὁ μεγαλύτερος τῶν ωκεανῶν κατὰ τὴν ἐκτασιν, δονομάσθη δὲ εἰρηνικὸς ὑπὸ τοῦ θαλασσοπόρου Μαγελάνου, δοτις πλεύσας αὐτὸν ἐπὶ ἑκατὸν ημέρας ὑδεμίαν τρικυμίαν ὑπέστη.

γ') **Ινδικὸς ωκεανὸς** μεταξὺ τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Αὐστραλίας.

ΩΚΕΑΝΟΙ
573 000 000
Επιφάνεια
131 000 000
□ χλιόμετρ

Συγκριτικὸν μέγεθος ἡπείρων καὶ θαλασσῶν.

δ') **Βόρειος ή ἀρκτικὸς παγωμένος ώκεανὸς** πρὸς Β. τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ

ε') **Νότιος ή ἀνταρκτικὸς παγωμένος ώκεανὸς** πρὸς Ν. τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ ώκεανοὶ οὗτοι ἐνοῦνται πρὸς ἄλληλους διὰ θαλασσῶν καὶ πορθμῶν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΔΡΟΓΕΙΟΥ ΣΦΑΙΡΑΣ

Λεπτομὴ τῶν ἔχοντων καὶ τῶν θαλασσῶν.

Μελετῶντες τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν παρατηροῦμεν τὰ ἔξης:

α') Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ ἔχοντα εὐρίσκεται ἐν τῷ βορείῳ ήμισφαῖρᾳ, ἡ δὲ θάλασσα ἐν τῷ νοτίῳ, εἰς δὲ μόνον τὸ ἐν τέταρτον τῆς διῆς ἔχοντας περιλαμβάνεται.

β') Οἱ ώκεανοὶ καὶ αἱ ἡπειροὶ κείνται γενικῶς εἰς τοὺς ἀντίτοδας οἱ μὲν τῶν δέ π. χ. δ βόρειος παγωμένος ώκεανὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰς κατεψυγμένας χώρας τοῦ νοτίου πόλου, τὸ δὲ μέσον τοῦ Ειρηνικοῦ ώκεανοῦ εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον εἰς τὸ μέσον τῶν ἡπειρῶν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.

γ') Τὰ ἡπειρωτικά μέρη τοῦ νοτίου ήμισφαῖρου ἀποκλίνουσιν αἰσθητῶς πρὸς Α. κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς π. χ. ἡ νοτία Ἀμερικὴ δὲν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν βορείαν, ἀλλὰ προβάλλεται πρὸς Α., ὥσαύτως δὲ ἡ Ν. Ἀφρικὴ δὲν ἀντιστοιχεῖ ἡ πρὸς τὴν Αἰγαίον μόνον. Ἡ δὲ Αὐστραλία δὲν φαίνεται ὡς προεκβολὴ τῆς Ἀσίας, ἀλλ' ἀποκλίνουσα πρὸς Α παρθίσταται ὡς προέκτασις τῆς Ἰαπωνίας.

δ') Πᾶσαι σχεδὸν αἱ χερδόνησοι αἱ πρὸς νότον τῆς ὑδρογείου σφαῖρας διήκονουσιν ἀποκλίνουσιν κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ηττον πρὸς Α (Ἴταλία, Ἀραβία, Μαλάκκα, κλπ.).

ε') Αἱ μεγάλαι καὶ ὑψηλαὶ δροστούχαι (ἀλύσεις τῶν ὁρέων) δὲν κείνται εἰς τὴν κεντρικὴν χώραν τῶν ἡπειρῶν, εἰς δὲν ἀνήκουσι. Τὰ Ἰμαλάϊα π. χ. ἐν Ἀσίᾳ κείνται πολὺ πλησιέστερον πρὸς τὸν Ἰνδικὸν ώκεανὸν ἢ πρὸς τὸν Βόρειον.

Αἱ Ἀλπεις ἐν Εὐρώπῃ κείνται πρὸς τὴν Μεσόγειον. Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν Βραχωδῶν ὁρέων (Β. Ἀμερικῆς) καὶ τῶν Ἀνδεων (Ν. Ἀμερικῆς) ἔκτείνεται σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν θυτικὴν παραλίαν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπίσης δὲν οἱ παρατηρήσεως εἶναι, ὅτι πάντα τὰ ἡφαιστειώδη ὅρη γειτνιάζουσι πρὸς τὴν θάλασσαν.

Κύματα, παλέρρειαι.

Κύματα ὀνομάζονται αἱ παραγόμεναι ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἐπιμήκεις ταλαντώσεις τῶν ὑδάτων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Τὰ κύματα φθάνουσιν εἰς ὕψος 13—15 μέτρων ἐν καιρῷ τῶν θεολλῶν.

Παλίρροιαι λέγονται αἱ κανονικαὶ ταλαντώσεις τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης· συμβαίνουσι δὲ κατὰ χρονικὴν περίοδον 6 ὥρῶν καὶ 15 λ. περίπου, ὅπου ἡ ἐπιφάνεια τῶν ὑδάτων ὑψοῦται καὶ ἡ θάλασσα βαίνει πρὸς τὴν παραλίαν. Ἡ τοιαύτη κίνησις ὀνομάζεται πλημ-

μυρίς ή δινιούσα παλιρροια. Άφοῦ δὲ ἐπί τινα χρόνον ή ἐπιφάνεια αὕτη τῶν ὑδάτων διατηρηθῆ ἡρεμος, ἀρχίζει κατόπιν νὰ ταπεινώται καὶ νὰ ἀπομακρύνηται τῆς παραλίας, καὶ η δευτέρα δὲ αὕτη κίνησις διαρκεῖ πάλιν 6 ὥρας καὶ 15' λ., καλεῖται δὲ ἀμπωτις η κατιούσα παλιρροια.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται διαρκῶς. Αἰτία τῶν παλιρροιῶν εἶναι η Ἐλξις, τὴν ὅποιαν ἔξασκοῦσιν ὁ ἥλιος καὶ η σελήνη ἐπί τῆς μάζης τῶν ὑδάτων τῶν θαλασσῶν. Ή ἐντασις τῶν παλιρροιῶν ἔξαρταται ἐκ τῆς σχετικῆς θέσεως τῆς γῆς καὶ τῶν δύο τούτων ἀστρων.

Αἱ μὲν ἴσχυρότεραι παλιρροιαι γίνονται, δταν αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης προστιθενται πρὸς ἄλληλας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πανσελήνου καὶ τῆς τέας σελήνης· αἱ δὲ ἀσθενέστεραι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου τετάρτου τῆς σελήνης.

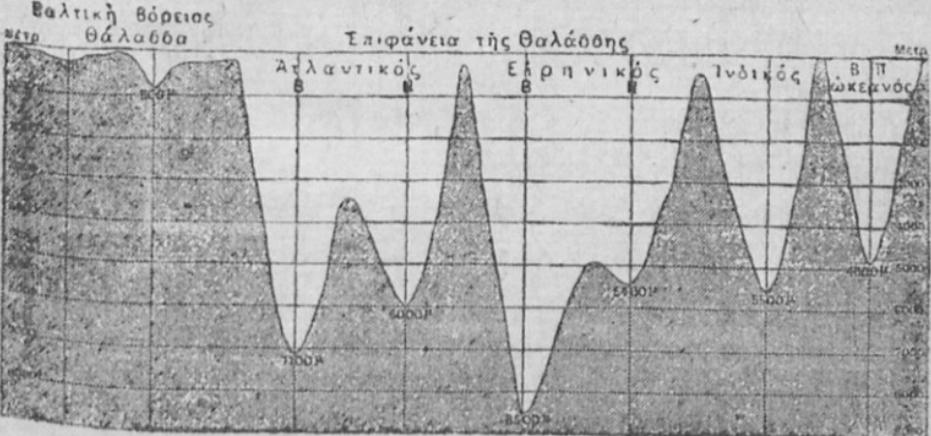
Αἱ παλιρροιαι ἔχουσι τὴν μεγίστην αὐτῶν ἐντασιν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἴσημεριῶν.

Η ἐντασις τῶν παλιρροιῶν, δηλ. η καθ' ὑψος διαφορὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης μεταξὺ δινιούσης καὶ κατιούσης (παλιρροίας), ἔξαρταται καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τοπικῶν αἰτίων.

Παλιρροιαι συμβαίνουσιν εἰς τὸν Δγ. Μιχαὴλ τῆς Γαλλίας, ἔνθα τὸ ὑδωρ ὑψοῦται ὑπὲρ τὰ 14 μέτρα· εἰς τὴν Νέαν Σκωτίαν τῆς Ἀμερικῆς, ἔνθα η παλιρροια φθάνει εἰς ὑψος 21 μέτρων· ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Γκαβές (ἐν τοῖς Β. παραλίοις τῆς Ἀφρικῆς), ἔνθα τὸ ὑδωρ ὑψοῦται ὑπὲρ τὰ 3 μέτρα, καὶ ἀλλαχοῦ· παρ' ἡμῖν δὲ ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Εὐρίπου, ἔνθα τὸ ὑψος ἀνέρχεται εἰς 30—40 ἑκατοστόμετρα.

Βυθός, μέγεθος καὶ βάθος τῶν ωκεανῶν.

Βυθὸς τῆς θαλάσσης καλεῖται τὸ μέρος τῆς ἐπιφαγείας τῆς γῆς, τὸ διποίον υγρό-

Συστικόν βάθος ωκεανῶν καὶ θαλασσῶν.

πτεται ὑπό ωκεανῶν καὶ θαλασσῶν, ἀποτελεῖται δὲ ἐξ ὅρέων, ὁροπεδίων καὶ χθα-
μαλῶν πεδιάδων.

Βάθος τῶν Θαλασσῶν. Ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ωκεανῷ εὑρέθη τὸ μέγιστον βάθος
τῆς θαλάσσης (8,500 μ.), κατόπιν διωρὶς πολλῶν παρατηρήσεων ἀνεβίβασθη τοῦτο
εἰς 9,416 μέτρα, δηλαδὴ περισσότερον 576 μέτρα τοῦ ὑψηλοτέρου ὅρους τῆς γῆς
Καυκασίανάρ ("Ιμαλαῖς").

Τὰ μεγάλα βάθη τῶν ωκεανῶν οὐδέποτε κατέχουσι κεντρικόν μέρος αὐτῶν, γενι-
κῶς δὲ τὰ μεγάλα βάθη εὑρίσκονται ἐν τῇ γειτονίᾳ παραλίων, πλησίον τῶν ὁποίων
καίνται τὰ ὑψηλὰ ὅρη" π.χ. τὸ μέγα κοίλωμα Τουσκαρόρα (ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ωκε-
ανῷ) περιβαλλεται ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν ἡφαστειωδῶν ὁρέων τῆς Ιαπωνίας καὶ τῆς Καμ-
τσαύτηνας. Ἐπίσης δὲ Εἰρηνικός ωκεανός προχωρεῖ βαθύτατα κατὰ μῆκος τῶν" Αγδεων.

ΣΗΜ. Ἐάν θελήσωμεν γὰρ παρατηρήσωμεν τὸ μέγιστον βάθος τῆς θαλάσσης ἐπὶ
σφαίρας διαμέτρου 1 μ. 30, τὸ μέγιστον βάθος θά παρίσταται ὑπὸ κοιλάτητος 1
χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου" ἐν γένει δὲ τὸ μέσον βάθος τῶν θαλασσῶν οὐδὲ ἀπετέλει κοι-
λωμα, τὸ ἐποίου οὐδὲ ἐκάλυπτε τὰ 3/4 τῆς σφαίρας μὲν μέσον βάθους 1/2 χιλιοστοῦ.

Περὶ τῶν Θαλασσών ζώων καὶ φυτῶν.

"Οπως ή ξηρά, οὔτω καὶ ή θάλασσα τρέφει ἀπειρίαν ζώων καὶ
φυτῶν, ἄτινα εἶναι ἀνίσως διανενεμημένα. Ἐκ τῶν πτηνῶν π.χ. ζῶσιν
εἰς τὰς ίδιας μας θαλάσσας δὲ ἀλιάτεος, δὲ γλάρος, δὲ χήν, ή ρῆσσα,
ή θαλασσία χελιδῶν καὶ πολλὰ ἄλλα. Ζῶσι δὲ ἐπίσης εἰς τὰς διαφό-
ρους θαλάσσας διάφορα εἶδη ιγνύων, μαλακίων καὶ δστρακοδέρμων,
ῶς καὶ μεγάλα ζῷα, ἄτινα ὀνομάζομεν κήτη, π. γ. δὲ θαλάσσιος ἔλέφας,
δὲ καρχαρίας, δὲ ξιφίας, ή φάκη, δὲ δελφίν καὶ τὸ μέγιστον πάντων
ἡ φάλλαινα (εἰς τὰς πολικὰς θαλάσσας).

'Απειρίαν φυτῶν παρατηροῦμεν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐκ τῶν ὁποίων
σπουδαιότερα εἶναι τὰ διαφόρων χρωμάτων φύκη καὶ βρύνα, τὰ πο-
λύκλαδα κορδάλλια, ἐκ τῶν δοποίων κατασκευάζονται εἰς τινα μέρη καὶ
νῆσοι διλόκηροι, οἵ μικροσκοπικοὶ λεγόμενοι δργανισμοί, τινὲς τῶν
δοποίων παράγουσι τὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης παρατηρούμενον φωσφο-
ρισμόν.

"Απειρίαν δὲ ἐπιπλεόντων φυτῶν παρατηρεῖ τις ἐπὶ τῆς ἐπιφα-
νείας τῆς θαλάσσης, τὰ δοποῖα δομοίαζουσι πρὸς ἀλληλεῖς λειμῶνας (ῶς η
ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ καλούμενη θάλασσα τῶν Σαργασσῶν).

Τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ ρεύματα.

Τὰ θαλασσία δεένυματα εἶναι μετατοπίσεις κανονικαὶ πελωρίων
ὑγρῶν μαζῶν, αἱ δοποῖαι σχηματίζουσι διὰ μέσου τῶν ωκεανῶν ἐν εἴδος
ἀπεράντων ποταμῶν ἀλμυροῦ ὄντας.

Δύο εἰδη δεένυμάτων διακρίνομεν, τὰ **Θεομά**, ἄτινα ἐκκινοῦσιν
ἀπὸ τοῦ ισημερινοῦ πρὸς τοὺς πόλους, καὶ τὰ **Ψυχοά**, ἄτινα κινοῦν-
ται ἐκ τῶν πόλεων πρὸς τὰς χώρας τῶν τροπικῶν.

Τὸ φαινόμενον τῶν ὁρευμάτων εἶναι πολύπλοκον, διότι ἔξαρταται ἀπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων αἰτίων, ὡν σπουδαιότερα εἶναι ή ἐνέργεια τῶν ἀνέμων, ή διαφορὰ τῆς πυκνότητος τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης, ή ἀνισότητος τῆς θερμοκρασίας καὶ ή ἀλμυρότητος τῶν ὑδάτων.

Ἐτερα αὕτια εἶναι αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ συμμένος τῶν θαλασσῶν, ή περὶ τὸν ἑαυτῆς ἀξονα στροφὴ τῆς γῆς κλπ.

Θερμὰ ὁρεύματα.

Τὸ σπουδαιότερον καὶ μεγαλύτερον τῶν θερμῶν ὁρευμάτων εἶναι τὸ σχηματιζόμενον εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ ἐν Ἀμερικῇ, ἐπονομάζεται δὲ ὁρεῦμα τοῦ κόλπου.

Τὸ ὁρεῦμα τοῦ κόλπου διευθύνεται κατ' ἀρχὰς μὲν πρὸς τὸ ΒΔ., λειταὶ δὲ διακλαδίζεται εἰς τρεῖς βραχίονας, ἔξ διν διασχίζει τὸν Ἀτλαντικὸν ωκεανὸν καὶ φθάνει μέχρι τῶν παραλίων τῆς Νορβηγίας· διεύτερος ωραίων φθάνει μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῶν βρεττανικῶν νήσων· καὶ διεύτερος καμπτόμενος πρὸς Ν. διέρχεται διὰ τῶν Αζορῶν καὶ τῶν Καραϊβῶν νήσων.

Τὸ ὁρεῦμα τοῦ κόλπου ἔχει κυανοῦν χρῶμα, προβάλλει δὲ καὶ χρῶμα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ μετὰ ταχύτητος 7—8 χιλιομέτρων καθ' ὥραν. Τὸ πλάτος τοῦ ὁρεύματος ἐκτείνεται μέχρις 90 χιλιομέτρων, τὸ δὲ βάθος αὐτοῦ εἶναι 370 μέτρων καὶ η θερμοκρασία αὐτοῦ 20 βαθμῶν ἀπὸ τοῦ μηδενικοῦ.

Ἐκ τῆς ταχύτητος τοῦ ὁρεύματος ὠφελοῦνται τὰ ἔξ Αμερικῆς εἰς Εὐρώπην διαπεραιούμενα πλοῖα.

Ἐτερον μέγα ὁρεῦμα εἶναι τὸ Κοῦρο Σίβιο, διομαζόμενον μέλαν ὁρεῦμα. Τοῦτο κατ' ἀρχὰς διατρέχει παμμέγιστον τόξον ἐν τῷ Ειρηνικῷ ωκεανῷ, περιβρέχει τὰ παράλια τῆς Ιαπωνίας, μετέπειτα δὲ διευθύνεται πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Β. Αμερικῆς καὶ στρέφεται εἴτα πρὸς Ν.

Ψυχρὰ ὁρεύματα.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ψυχρῶν ὁρευμάτων κυριώτερον εἶναι τὸ πολεκὸν ὁρεῦμα, τὸ διόποιον καθιστᾶ ψυχρότερον τὸ κλίμα τῶν ΒΑ. παραλίων τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν. Ἐνεκα τούτου πόλεις τινές, καίπερ εἰς τὸ αὐτὸ πρὸς τὰς Αθήνας π. χ. κείμεναι πλάτος, ἔχουσιν ἐν τούτοις κλίμα πολὺ ψυχρότερον.

Η θερμοκρασία τοῦ ὑδάτος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ἔξιρταται κυρίως ἐκ τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους· διηλοις θερμαίνει μόνον τὰ ἀνώτερα στρώματα αὐτοῦ, ἐν φ τὸ βάθος πανταχοῦ ἔχει

Γεωγραφία Τεῦχος Γον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ῦδωρ κατάψυχον· συμβαίνει δὲ τοῦτο ἀκόμη καὶ εἰς τὸς ἐπὶ τοῦ
Ισημερινοῦ θερμὰς θαλάσσας.

ΣΗΜ. α') "Οταν δύο ὁεύματα συμπλέκωνται, σχηματίζονται δίνην (δηλ.
βιάιαν συστροφὴν τοῦ ὑδατος), περίφημοι τοιαῦται συμβαίνουσι πέριξ τῆς νήσου
Μαλοτραίμης ΒΔ. τῆς Νορθηγίας καὶ μεταξὺ Σικελίας καὶ Ιταλίας (Χάροβδος).

ΣΗΜ. β') Γεῦσις, ἀλυρότης, χρῶμα θαλασσών. Τὸ θαλάσσιον
ὑδωρ ἔχει γενέσιν ὄλμυρον καὶ ὑπόπικρον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ γλυκὺ ὕδωρ
τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν. Ἐν ἀνάγκῃ ὅμως καθίσταται πόσιμον δι'
ἀποστάξεως. Ήστι τοῦτο συμβαίνει κατὰ τοὺς μακροὺς πλοῖς τῶν πλοίων.

Τὸ θαλάσσιον ὕδωρ περιέχει 3-4 ο' ο ἀλατος. Τὸ ἀλας τῆς θαλάσσης
γίνεται πρόξενον μεγάλης ὥφελειας^{α')} διὰ τὸ ἀλμυρὸν ὕδωρ εἶναι πυκνότε-
ρον καὶ κατ' ἀκόλουθιαν βαστάζει μεῖζον βάρον ἢ τὸ γλυκύ^{β')} προφυλάτ-
τει τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς σφεως^{γ')} καλύνει τὴν πῆξιν καὶ διευκολύνει κατ' ἀκο-
λουθιαν τὴν συγκοινωνίαν^{δ')} τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀλας χρησιμεύει εἰς τὰ ἐν
αὐτῇ ζῷα, διὸς τὸ δεινόν^{ε')} τῆς ἀτμοσφαίρας εἰς τὰ ζεροῖα^{ε')} σπου-
δαιοτάτη δὲ πρὸς τούτοις πρόσοδος ἀποβαλνει εἰς τὰ θερμότερα. Ιδίως μέρη,
ἔνθα δικλιος ἀνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης δι^{η)} ἔξατμίσεως προμηθεύει εἰς τοὺς
ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῷα τὸ ἀπαραίτητον ἄλας.

Θαλάσσιον ὕδωρ ἐν ποτηρῷ οὐδὲν ἐμφαίνει χρῶμα, ἀλλὰ ἐν τούτοις, ὅταν
πιρατηρῷ τις τὴν θάλασσαν, βλέπει διὰ τοῦ ἔχει χρῶμα ὑποποδάσινον, ὑπο-
κύανον, καὶ μάλιστα ὅπον βαθύτερον είναι τὸ καναροῦν ἀντίτης χρῶμα τόσον
περισσοτέραν δόσιν ἀλατος ἔνέχει.

Ἡ θάλασσα ἐμφανίζει εἰς ἡμᾶς ἐνίστε καὶ τινα ἄλλα χρώματα, π. χ.
πράσινον, σκοτεινότερον ἀλπ., τοῦτο δὲ προέρχεται ἐκ τῶν ἐνύδρων φυτῶν,
ζῷων καὶ ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πυθμένος, πρὸς τούτοις δὲ ἐκ τοῦ ὄψιου μένον
ἐκ^η αὐτῆς οὐρανοῦ καὶ ἐκ τῆς εἰσροῆς τῶν ποταμῶν (Ωευκή, ἐρυθρά,
κιτρίνη θάλασσα).

ΣΗΜ. γ') Τῷ δότι τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ψυχόμενον γίνεται βαρυτερόν, ὃς
ἐκ τούτου δὲ τὰ ὕδατα τῶν πολικῶν θαλασσῶν κατέρχονται εἰς μεγάλα βαθή,
ἔνθα δικλιος θερμοκρασία ίσουνται τῷ 0°.

ΣΗΜ. δ') "Αλλως ὅμως συμβαίνει ἐπὶ τῶν γλυκέων ὕδετων" τούτων ἡ
θερμοκρασία καὶ εἰς τὰ μεγαλύτερα βάθη δὲν ἀπομακρύνεται τῶν 4 βαθμῶν
ἄνω τοῦ μηδενικοῦ, κατὰ τοὺς διποίους τὸ ὕδωρ ἔχει τὴν μεγαλυτέραν αὐτοῦ
πυκνότητα.

ΠΙΕΡὲ ΚΑΥΚΛῶΝ ἐΝ ΓΕΝΕΣ.

Κύκλος καλεῖται ἐπίπεδος ἐπιφάνεια, τῆς δοποίας ἐν σημεῖον, κέντρον
καλούμενον, διπέχει ἐξ ἵσου ἀπάντιον τῶν σημείων τῆς γραμμῆς, εἰς τὴν
δοποίαν περατοῦται. Οσάκις σφαῖρα τις τέμνεται ὑπὸ ἐπιπέδου, ἡ τομὴ ἔχει
σχῆμα κύκλου. Ο κύκλος οὗτος είναι τόσον μεγαλύτερος, δισφετερότερος
είναι πρὸς τὸ κέντρον τῆς σφαῖρας, είναι δὲ δικλιος μέγιστος, δια τὸ διέρχηται
ἄκριβῶς διὰ τοῦ κέντρου.

Μικροὶ κύκλοι τῆς σφαῖρας λέγονται ἐκεῖνοι, οἱ δοποίοι δὲν διέρχονται
διὰ τοῦ κέντρου αὐτῆς.

[Ἐπόστενον κύκλου^{η)} περιφέρεια διαιρεῖται^{η)} εἰς 360 τὰ μηρά, τὰ δοποία
καλοῦνται μοιρας καὶ σημαίνονται ὡς ἔξις 360°, ἐπομένως ἡ ίσημα περιφέρεια^{η)}
ἔχει 180° καὶ τὸ τέταρτον^{η)} τῆς περιφέρειας 90°.

Τόσον κύκλου λέγεται μερος τῆς περιφέρειας τοῦ περιλογίου^{η)} μὲν τοῦν

Ικύλοις τῆς γηγένης σφαιέρας.

Ἐν τῇ γηγένῃ σφαιρά διακρίνομεν κυρίως δύο εἴδη κύκλων, τους μεσημβρινούς καλουμένους κύκλους καὶ τοὺς παραλλήλους.

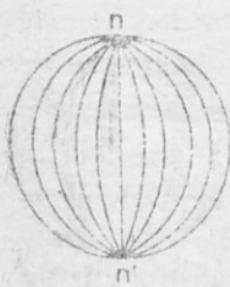
Ἄξων πόλοι. Ἐὰν διαπεράσωμεν σφαιραν διὰ βελόνης κατὰ μῆκος αὐτῆς οὔτως, ώστε νὰ διέρχηται αὗτη διὰ τοῦ κέντρου, στρέψωμεν δὲ τὴν σφαιραν ταύτην περὶ τὴν βελόνην, ή βελόνη θὰ παθιστῇ τὸν ἄξονα, αἱ δὲ δύο ὅπαί, διὰ τῶν ὅποιων διέρχεται, τοὺς πόλους· καὶ ὁ μὲν πρὸς τὰ ἀνω λέγεται βόρειος ἢ ἀρκτικὸς πόλος, ὁ δὲ πρὸς τὰ κάτω νότιος ἢ ἀνταρκτικὸς πόλος.

Ἄξων λοιπὸν λέγεται ἡ νοητὴ γραμμή, ἣτις διευθύνεται ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον καὶ περὶ τὴν ὅποιαν στρέφεται ἡ γῆ ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς ἐντὸς 24 ὥρῶν. Οἱ ἄξων διέρχεται διὰ τοῦ κέντρου τῆς γῆς καὶ ἔχει μῆκος 12,712 χιλιομέτρων.

Κλίδις τοῦ ἄξονος τῆς γῆς. Ἡ γῆ τὴν ἑτησίαν αὐτῆς περὶ τὸν ἥμιον περιφορὰν ἔκτελει κατὰ καμπύλην γραμμὴν σχεδὸν κυκλικὴν δινομαζομένην ἐκλειπτικήν.

Ἐπὶ τῷ ἐπίπεδον τοῦτο τῆς ἐκλειπτικῆς ὁ ἄξων τῆς γῆς εἶναι κεκλιμένος καὶ κατὰ τὴν ἑτησίαν αὐτῆς περιφορὰν μένει οὕτος πάντοτε αἰσθητῶς παράλληλος πρὸς ἑαυτόν.

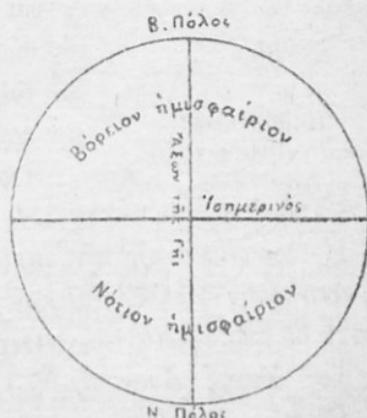
Πόλοι λέγονται τὰ δύο ἀκρα τοῦ ἄξονος τῆς γῆς, τὰ διποῖα δὲν περιστρέφονται.

Μεσημβρινοί.

Ίσημερι-
νός. Ἐὰν κόψωμεν τὴν σφαιραν καθέτως τῆς βελόνης εἰς δύο ἵσα μέρη, ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαιράς προκύπτουσα γραμμὴ ὀνομάζεται **ίσημερινός**.

Καὶ ἄλλως **ίσημερινός** λέγεται ἡ μεγίστη περὶ τὴν γῆν νοητὴ κυκλικὴ γραμμή, τῆς διποίας τὰ σημεῖα ἀπέχουσιν ἴσακις ἀπὸ τῶν δύο πόλων.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ο ίσημερινός διαιρεῖ τὴν γῆν εἰς δύο ἵσα μέρη, ἐξ ὃν τὸ ἐν ὀνομάζεται **βόρειον ήμισφαίριον**, τὸ δὲ ἔτερον **νότιον ήμισφαίριον**. ἀπέχει δέ, ὡς εἴπομεν, δὶς ισημερινός ίσάκις τῶν δύο πόλων. Πάντα τὰ μέρη τῆς γῆς, διὰ τῶν δποίων διέρχεται, ἔχουσι καθ' ὅλην τὴν διάσκειαν τοῦ ἔτους ήμέραν ἴσην πρὸς τὴν νύκτα.

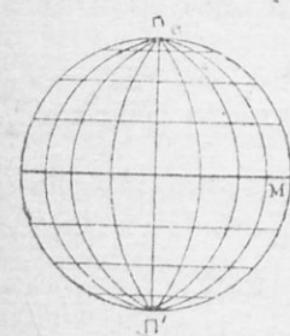
ΣΗΜ. Εἰς τὸν τόπον ἡμῶν συμβαίνει τοῦτο διε τοῦ ἔτους, τὴν 8ην Μαρτίου καὶ τὴν 10ην Σεπτεμβρίου· καὶ ἡ μὲν λέγεται ίσημερινά ἔστιν ἡ, ἡ δὲ φθινοπωρινή.

ΣΗΜ. Ἡ διάμετρος τοῦ κύκλου τοῦ ίσημερινοῦ ἔχει μῆκος 12756 περίου χιλιομέτρων. ἦτοι εἶναι 14 χιλιόμετρα μεγαλυτέρα τοῦ ἄξονος τῆς γῆς.

Μεσημβρινός. Ἐὰν κόψωμεν τὴν σφαῖδαν εἰς δύο ἵσα μέρη οὕτως, ὥστε ἡ τομὴ νὰ διέρχηται διὰ τῆς βελόνης, ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαῖδας προκύπτουσα γραμμὴ δνομάζεται **μεσημβρινός**.

Αριθμέστερον δὲ τὸ ἡμίσυ τῆς τοιαύτης γραμμῆς τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς πόλου εἰς τὸν ἔτερον λέγεται **μεσημβρινός**, τὸ δὲ ἔτερον ἡμίσυ λέγεται **άντιμεσημβρινός**.

Μεσημβρινοί λοιπὸν λέγονται οἱ μέγιστοι κύκλοι τῆς γῆς, οἱ δποῖοι διέρχονται διὰ τῶν πόλων καὶ τέμνουσι τὸν ίσημερινὸν καθέτως.

Παράλληλοι
καὶ μεσημβρινοί.

Οἱ μεσημβρινοὶ δνομάζονται οὕτω, διότι ὅταν κατὰ τὴν ἡμερησίαν κύνησιν τῆς γῆς ἔκαστος τῶν κύκλων τούτων εὑρεθῇ ἀπέγαντι τοῦ ἡλίου, οἱ τόποι, οἱ δποῖοι κείναι ἐπὶ τῆς ἀλλης ἡμιπεριφερείας τοῦ μεσημβρινοῦ τούτου τῆς ἐστραμμένης πρὸς τὸν ἡλιον, ἔχουσι μεσημβρίαν, ἐν φοιτοῖ τόποι, οἵτινες εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς ἀλλης ἡμιπεριφερείας τοῦ ίδίου μεσημβρινοῦ, ἔχουσι κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν στιγμὴν μεσονύκτιον.

Οἱ μεσημβρινοὶ τέμνονται ὑπὸ τοῦ ίσημερινοῦ εἰς δύο ἵσα μέρη.

Ἡ περιφέρεια τῆς γῆς μετρουμένη ἐπὶ ἑνὸς οἰουδήποτε **μεσημβρινοῦ** εἶναι 40,008,000 μέτρα, ἦτοι 40,008 χιλιόμετρα.

Ἡ δὲ περιφέρεια τοῦ **ισημερινοῦ**, δστις, ὡς βλέπομεν, εἶναι δι μέγιστος κύκλος, εἶναι 40,076 χιλιόμετρα (ἐπὶ πλέον 68 χιλιόμετρα).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ γῆ δὲν εἶναι **τελεία σφαῖδα**, ἀλλ ἔχει σχῆμα σφαιροειδὲς προσεγγίζον πολὺ

πρὸς τὴν σφαιραν, διότι, ἐὰν κόψωμεν τὴν γῆν κατὰ ἕνα οἰονδήποτε μεσημβρινόν, ἡ τομὴ δὲν εἶναι κύκλος ἀλλ᾽ **ξελειψίς**.

Αντίποδας ὄνομάζομεν τὰ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα σημεῖα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, τὰ κείμενα ἐπὶ ἀντιθέτων μεσημβρινῶν· π. χ. τὸ α εἶναι ἀντίποις τοῦ Π., καὶ ἐν ᾧ φαίνεται ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ σημείου α ἔχουσι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω καὶ τοὺς πόδας πρὸς τὰ ἄνω, δὲν συμβαίνει ἀληθῶς τοῦτο, διότι δι’ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς τὸ κάτω θεωρεῖται ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς Γ., τὸ δὲ ἄνω ἔχει τὴν διεύθυνσιν πρὸς τὸν θύρανόν.

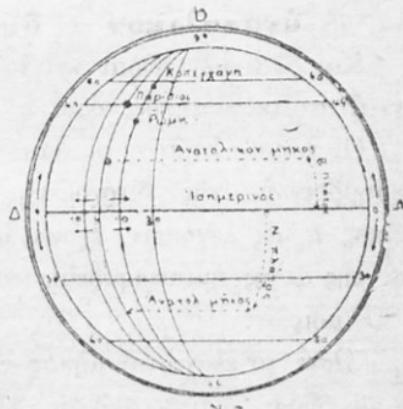
Γεωγραφικὸν πλάτος.

Γεωγραφικὸν πλάτος ὄνομάζεται ἡ ἀπόστασις τόπου τινὸς πρὸς Β. ἢ πρὸς Ν. ἀπὸ τοῦ ἴσημερινοῦ, μετρουμένη διὰ μοιρῶν ἐπὶ τόξου μεσημβρινοῦ (εἶναι δὲ ἡ μοῖρα, ὡς εἴπομεν, τὸ $\frac{1}{360}$ τῆς περιφερείας παντὸς κύκλου εἴτε μεγάλου εἴτε μικροῦ)· καὶ ὅσαι μὲν χῶραι εἶναι πρὸς Β. τοῦ ἴσημερινοῦ ἔχουσι βόρειον πλάτος, ὅσαι δὲ πρὸς Ν. νότιον.

Τὰ μέρη τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, τὰ δποῖα κείνται ἐπὶ τοῦ ἴσημερινοῦ, καὶ ἐπομένως δὲν ἀπέχουσι ποσῶς ἀπ’ αὐτοῦ, δὲν ἔχουσι πλάτος ἥ, ὡς συνήθως λέγουσιν, ἔχουσι πλάτος, 0° , τὰ δὲ μέρη, τὰ δποῖα κείνται ἀκριβῶς εἰς τοὺς πόλους, ἔχουσι πλάτος 90° μοιρῶν, ὥστε τὸ ἐλάχιστον πλάτος εἶναι 0° καὶ τὸ μέγιστον εἶναι 90° .

Ἐπομένως αἱ χῶραι, αἵτινες κείνται μεταξὺ τῶν πόλων καὶ τοῦ ἴσημερινοῦ, ἔχουσι πλάτους μεγαλύτερον τοῦ μηδενὸς καὶ μικρότερον τῶν 90° , καὶ ὅσαι μὲν ἐκ τούτων πλησιάζουσι πρὸς τὸν ἴσημερινόν, ἔχουσι πλάτος μικρόν, ὅσαι δὲ πλησιάζουσι πρὸς τοὺς πόλους ἔχουσι πλάτος μεγαλύτερον*.

ΣΗΜ. Μία μοίρα 1° πλάτους μετρουμένη, ὡς εἴπομεν, ἐπὶ τόξου μεσημβρινοῦ λαοῦται πρὸς 111,132 μέτρα.

Παραλληλοί, μεσημβρινοί,
γεωγραφικὸν μήκος καὶ πλάτος.

* Τὸ μέσον τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους ἔχει περίπου βόρειον πλάτος 38° μοιρῶν, διπερ γράφεται Β. Π. 38° καὶ σημαίνει ὅτι τὸ μέσον τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου καίτει πρὸς Β. τοῦ ἴσημερινοῦ καὶ ἀπέχει ἀπ’ αὐτοῦ 38° μοίρας.

Τὸ μεταξὺ δύο μεσημβρινῶν διάστημα μετρεῖται ἐπὶ τοῦ ἴσημερινοῦ ἥ ἐπὶ οἰουδήποτε παραλλήλου κύκλου.

Ναυτικὴ λεῦγα. — Ἡ ναυτικὴ λεῦγα εἶναι τὸ 1/20 μιλὸς μοίρας μεσημβρινοῦ, ἤτοι 4.000 μέτρα περίου.

Ναυτικὸν μίλιον. — Τὸ ναυτικὸν μίλιον εἶναι τὸ 1/3 τῆς ναυτικῆς λεύγης καὶ ἴσονται πρὸς 1852 μέτρα.

Γεωγραφικὸν μῆκος.

Γεωγραφικὸν μῆκος ὀνομάζεται ἡ ἀπόστασις τόπου τινὸς πρὸς Α. ἢ πρὸς Δ. ἀπὸ τοῦ πρώτου μεσημβρινοῦ μετρουμένη εἰς μοίρας ἐπὶ τόξου τοῦ ἴσημερινοῦ.

Ως πρῶτον μεσημβρινὸν ἐλάμβανον οἱ ἀρχαιότεροι γεωγράφοι τὸν διερχόμενον διὰ τῆς νήσου Φέρου, ἀνηκούσης εἰς τὴν συστάδα τῶν Καναρίων νήσων, κειμένων πρὸς Δ. τῆς Ἀφρικῆς ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ωκεανῷ. Οἱ Γάλλοι λαμβάνουσιν ὡς τοιοῦτον τὸν διερχόμενον διὰ τοῦ ἀστεροσκοπείου τῶν Παρισίων καὶ οἱ Ἄγγλοι τὸν διερχόμενον διὰ τοῦ παρὰ τὸ Λονδίνον κειμένου ἀστεροσκοπείου τοῦ Γρήνουην.

Ο πρῶτος λοιπὸν μεσημβρινὸς διαιρεῖ τὴν γῆν εἰς δύο ἡμισφαῖρα, εἰς **ἀνατολικὸν** καὶ **δυτικόν***

Καὶ ὅσαι μὲν χῶραι κείνται ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἡμισφαιρίῳ, ἔχουσιν ἀνατολικὸν μῆκος, ὅσαι δ' ἐν τῷ δυτικῷ, δυτικόν.

Οἱ τόποι λοιπόν, οἱ δόποιοι κείνται ἐπὶ τῆς ἡμιπεριφερείας τοῦ μεσημβρινοῦ, τῆς διερχομένης διὰ τῆς νήσου Φέρου, δὲν ἔχουσι μῆκος ἥ, ὡς λέγουσιν, ἔχουσι μῆκος 0° , οἱ δὲ τόποι, οἵτινες κείνται ἐπὶ τῆς ἄλλης ἡμιπεριφερείας τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ, ἔχουσι μῆκος 180° μοιρῶν.

Ωστε τὸ ἐλάχιστον μῆκος εἶναι 0° καὶ τὸ μέγιστον 180° , πᾶσαι δὲ αἱ χῶραι, αἵτινες κείνται μεταξὺ τῶν δύο ἡμισφαιρίων, ἔχουσι μῆκος μεγαλύτερον τῶν 0° καὶ μικρότερον τῶν 180° . Καὶ ὅσαι μὲν πλησιάζουσι πρὸς τὴν ἡμιπεριφέρειαν, τὴν διερχομένην διὰ τῆς νήσου Φέρου, ἔχουσι μῆκος μικρόν, ὅσαι δὲ πλησιάζουσι πρὸς τὴν ἀντίθετον ἡμιπεριφέρειαν ἔχουσι μῆκος μεγαλύτερον.

* Εἰς τοὺς γεωγραφικούς πίνακας τὸ γεωγραφικὸν μῆκος ἀναγγιγώσκεται ὅριτοντίως, τὸ δὲ γεωγραφικὸν πλάτος καθέτως. Αἱ διευθύνσεις τῶν γραμμῶν τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλάτους συναντῶνται ἐν τῇ συναντήσει δὲ τούτων προσδιορίζεται ἡ θέσις ἐκάστου τόπου.

ΣΗΜ. Τὸ μέσον τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἔχει περίπου 40 μοιρῶν ἀνατολ. μῆκος, διόπει γράφεται Α. M. 40°, καὶ σημαίνει ὅτι τὸ μέσον τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου καίται πρὸς Α. τῆς ἡμιπεριφερείας τοῦ πρώτου μεσημβρινοῦ, τῆς διερχο-μένης διὰ τῆς γῆς Φέρου καὶ ἀπέχει ἀπ' αὐτοῦ 40 μοίρας.

Διαφοραὶ τῆς ὥρας κατὰ τὰ Διάφορα μήκη.

Ως ἐν τοῖς προηγουμένοις εἴδομεν, πάντες οἱ κείμενοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γηνίου μεσημβρινοῦ τόποι ἔχουσι κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν στιγμὴν μεσῆμ-βριαν, ως καὶ πάντες οἱ κείμενοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικεστημβρινοῦ ἔχουσι μεσοα-νύκτιον. Ὅταν λοιπὸν ἐν Ἀθηναῖς ἔχωμεν μεσημβριαν, πάντες οἱ τόποι, οἱ κείμενοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρι-νοῦ, ἔχουσι μεσημβριαν, οἱ δὲ ἄλλοι τόποι ἔχουσιν ὥρας ἀναλόγως τοῦ μήκους τοῦ μεσημβρινοῦ αὐτῶν.

Ἐπομένος ἡ διαφορὰ τῆς ὥρας τόπου τυνὸς κατὰ τὴν αὐτὴν χρονι-κὴν στιγμὴν, ως πρὸς τὴν ὥραν ἐτέ-ρου τόπου, ἔξαρταται ἐκ τοῦ μήκους τοῦ τόπου ταύτου.

Ἐνεκα λοιπὸν τῆς ἡμερησίας κι-νήσεως τῆς γῆς αἱ 360° τοῦ ἴσημε-ρινοῦ καὶ οἱ δι’ ἐκάστης μοίρας διερ-χόμενοι μεσημβρινοὶ ἀντιπαρέχονται κανονικῶς, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, πρὸ τοῦ ἥλιου ἐν διαστήματι 24 ὥ-ρῶν.

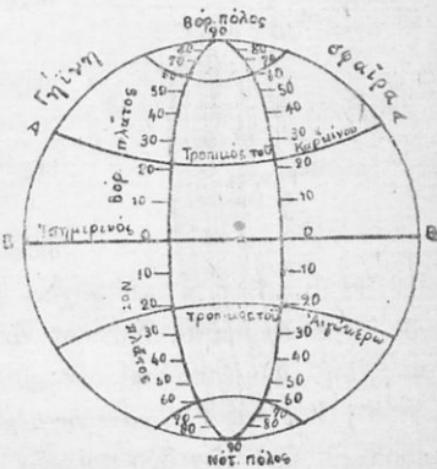
Ἐκ ταύτου λοιπὸν συμπεραίνομεν ὅτι, ὅταν δύο τόποι ἀπέχωσι 15° ἀπὸ ἀλλήλων, ἡ μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰ εἰναι μία ὥρα ($360^{\circ} : 24 = 15^{\circ}$), καὶ ὅταν πόλιν ἡ διαφορὰ εἰναι το μόνον μοίραι, τότε ἡ διαφορὰ εἰναι 4 πρῶτα λεπτά τῆς ὥρας, ἢτοι $\frac{1}{15}$ τῆς ὥρας.

Οἱ ἥλιος, ως εἴπομεν, φαίνεται ὅτι πινεῖται ἐξ Α. πρὸς Δ., κατ' ἀκολου-θίαν πρῶτον διέρχεται διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν τόπων, τῶν κειμένων πρὸς Α., πολὺ πρὸ τὸν ἡ φθάσῃ τὸν μεσημβρινὸν τῶν Ἀθηνῶν ἐπομένως ἡ ὥρα τῶν τόπων ἐκείνων εἰναι μάλλον προκεκωρτκια. Τάναπαλιν δὲ συμβαίνει διὰ τοὺς τόπους, τοὺς κειμένους πρὸς δυσμάς τῶν Ἀθηνῶν π.χ. ὅταν ἐν Ἀθηναῖς εἰναι μεσημβρία, εἰς τόπον ἀπέχοντα τῶν Ἀθηνῶν 15° ἀνατολικοῦ μήκους εἰναι ι. μ. μ., τι δὲ π. μ. μόνον εἰς τόπον ἔχοντα δυτικὸν μῆκος 15 μοιρῶν-

Ζῶναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς οἱ τροπικοὶ καὶ οἱ πολικοὶ κύκλοι διαι-ροῦσιν εἰς πέντε μεγάλας **ζώνας**, τὰς ἔξης.

α') Εἰς τὴν διακεκαυμένην **ζώνην**, τεμνομένην ὑπὸ τοῦ ἴσημε-ρινοῦ εἰς δύο ἵσα μέρη καὶ ἐκτεινομένην ἐκατέρωθεν μέχρι τοῦ τρό-πικοῦ τοῦ καρκίνου πρὸς Β. καὶ τοῦ αἰγάκερω πρὸς Ν. Ἐν αὐτῇ

ἐπικρατεῖ μεγίστη θερμότης, διότι, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρῳ, αἱ ἥλιακαι ἀκτίνες πίπτουσιν ἐπ' αὐτῆς καθέτως.

Τὸ πλάτος τῆς ζώνης ταύτης εἶναι περίπου 5000 χιλιομέτρων.

β') Εἰς τὴν βορείαν εὐκρατον ζώνην, κειμένην ἐν τῷ Β. ἡμισφαιρίῳ καὶ ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ τροπικοῦ τοῦ καρκίνου μέχρι τοῦ Β. πολικοῦ κύκλου.

γ') Εἰς τὴν νοτίαν εὐκρατον ζώνην, κειμένην ἐν τῷ Ν. ἡμισφαιρίῳ καὶ ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ τροπικοῦ τοῦ αἰγάκερω μέχρι τοῦ Ν. πολικοῦ κύκλου.

Τὸ πλάτος ἑκατέρας τούτων εἶναι ὁσαύτως 5,000 χιλιομέτρων.

Ἡ θερμότης καὶ τὸ ψῦχος συμβαίνει νὰ εἶναι εἰς τὰς ζώνας αὐτὰς συγκεκρασμένα, διότι αἱ ἀκτίνες τοῦ ἥλιου προσπίπτουσι πλαγίως, δηλ. δὲν ἐπικρατεῖ οὔτε μεγάλη θερμότης οὔτε πολὺ ψῦχος.

δ') Εἰς τὰς δύο κατεψυγμένας ζώνας, ἑκατέρα τῶν ὅποιων περιορίζεται ὑπὸ τῶν δύο πολικῶν κύκλων.

Ἐκάστη τούτων ἔχει πλάτος μόνον 2,500 χιλιομέτρων. Καλοῦνται δὲ κατεψυγμέναι, διότι ἐν αὐταῖς ἐπικρατεῖ μέγιστον ψῦχος, καθόσον αἱ ἥλιακαι ἀκτίνες προσπίπτουσι πολὺ πλαγιώτερον ἢ εἰς τὰς δύο εὐκράτους ζώνας.

Παράλληλοι κύκλοι. Παράλληλοι κύκλοι τῆς γῆς λέγονται οἱ κύκλοι ἐκεῖνοι, τοὺς ὅποιους φανταζόμεθα ὅτι διέρχονται παραλήλως τοῦ ἴσημερινοῦ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων (τοῦ αὐτοῦ πλάτους). Μεταξὺ δὲ τούτων τέσσαρες διακρίνονται ὡς σπουδαιότατοι.

Ἐκ τούτων δύο καλοῦνται τροπικοὶ καὶ δύο πολικοί.

Τένας ὄνομά ζομεν τροπικούς κύκλους.

Οἱ ἥλιοι ἔνεκα τῆς κλίσεως τοῦ γήνου ἀξονος δὲν δίπτει πάντοτε κατακορύφως τὰς ἀκτίνας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἴσημερινοῦ. Διότι κατὰ τὸ θερινὸν ἥλιοστάσιον ἀπομακρύνεται τοῦ ἴσημερινοῦ $23^{\circ} 27'$ πρὸς Β. κατὰ δὲ τὸ χειμερινὸν $23^{\circ} 27'$ πρὸς Ν.

Οἱ παράλληλοι πρὸς τὸν ἴσημερινόν, οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ἀνω-

τέρω ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν, λέγονται τροπικοὶ κύκλοι. Καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ Β. ήμισφαιρίῳ εὐρισκόμενος λέγεται τροπικὸς τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ ἐν τῷ Ν. τροπικὸς τοῦ αἰγάλεω.

ΣΗΜ. Άμφοτεροι οἱ παραλλήλοι οὗτοι δεικνύουσι τὸ μέγιστον ὥριον τῆς κατ' ἐπίφασιν ἀπομάκρυνσεως τοῦ ηλίου ἀπὸ τοῦ ζημερινοῦ.

Τένας ὄνομάζομεν πολεκοὺς κύκλους.

Πολικοὺς κύκλους δονομάζομεν τοὺς κύκλους ἑκείνους, οἵτινες ἀπέχουσιν ἀφ' ἑκάστου τῶν πόλεων 23° 27' λ., καὶ ὁ μὲν πρὸς Β. καίμενος λέγεται βόρειος ἢ δυτικοὶ κύκλοις, ὁ δὲ πρὸς Ν. νότιος ἢ δυτιαρκτικὸς κύκλος.

ΣΗΜ. Οἱ πολικοὶ κύκλοι δεικνύουσι τὸ ὥριον, ἔνθα ὁ ηλίος ἐπὶ 24 ὥρας φαίνεται χωρὶς νὰ δύῃ καὶ τὰνάπαλιν χωρὶς νὰ ἀνατείλῃ. Εἰναι οἱ τόποι, ὅπου ἡ ημέρα καὶ ἡ νύξ διαρκεῖ 24 ὥρας κατὰ τὴν μεγίστην κατ' ἐπίφασιν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ηλίου ἀπὸ τοῦ ζημερινοῦ.

Ἄτμοσφαιρα.

Οἱ ἀήρ, ὁ ὅποιος περιβάλλει τὴν γῆν πάνταχόθεν καὶ χρησιμεύει μαζὶ μὲ τὸ φῶς καὶ τὴν θερμότητα τοῦ ηλίου εἰς τὴν ζωὴν τῶν ζῴων καὶ τῶν φυτῶν, δονομάζεται ἀτμόσφαιρα¹. Οἱ ἀήρ οὕτος σύγκειται ἀπὸ δευγόνον, ἀέρον καὶ ἄλλα χρήσιμα εἰς τὴν ζωὴν συστατικά· ἐπειδὴ δὲ περιλαμβάνει καὶ ἀτμοὺς ὑδάτων λέγεται καὶ ἀτμόσφαιρα.

Η ἀτμόσφαιρα εἶναι μᾶζα ἀερώδης καὶ διαφανής. ἀπαραίτητον στοιχεῖον εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου (προφυλάττει τοῦτον ἀπὸ τῶν ηλιακῶν ἀκτίνων καὶ τοῦ ψύχους), ἔχει δὲ ὑψος (πάχος) περὶ τὰ 80 χλιδιόμετρα καὶ σχῆμα σφαιρικόν, ὅπως ἡ γῆ.

Οἱ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ δὲν εἶναι σῶμα, τὸ δοποῖον βλέπομεν, ἀλλὰ γίνεται τοῦτο αἰσθητὸν εἰς ήμᾶς διὰ τῆς ὡθήσεώς του, ὅταν κινηται, δηλ. φυσῇ. Εἰς ὑψος δισκιλίων περίπου μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους διὰ ἡρὸς εἶναι τόσον ἀραιός, ὥστε σχεδὸν δὲν εἶναι ἀναπνεύσιμος. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι διὰ τοῦ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ εἰς τὰ χαμηλὰ μέρη εἶναι πυκνότερος καὶ δλίγον κατ' ὀλίγον ἀνερχόμενοι πρὸς τὰ ὑψη παρατηροῦμεν τοῦτον ἀραιότερον καὶ ἐλαφρότερον.

Ἐν τούτοις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐγένετο ἀναβάσεις ὑπὸ τολμη-

(1) Οἱ ἀήρ εἶναι μείγμα δευγόνου 1) ω κατὰ τὸν δύγκον καὶ ἀέρων 2) 6 περίπου. Περιέχει πρὸς τούτοις καὶ μικρὰν ποσότητα ἀνθρακικοῦ ὁσέος τὸ δοποῖον εἶναι χρήσιμον εἰς τὴν διατροφὴν τῶν φυτῶν, θραστηρίους καὶ ἄλλα στοιχεῖα εἰς μικρὰν ποσότητα.

οῶν ἀεροναυτῶν (ἀεροπόρων) εἰς ὕψος 10 χιλιομέτρων, πάντοτε ὅμως τῇ βοηθείᾳ εἰσπνοῶν **όξυγόνου**, αἴτινες δὲν ἥπιτόδισαν τοὺς ἀεροναύτας νὰ πάθωσι λιποθυμίαν.

Γενικῶς, ἐφ' ὅσον ὑψούμεθα πρὸς τὴν ἀτμόσφαιραν, η θερμοκρασία κατέρχεται ἀνάβασις π. χ. 200 μέτρων ἐπιφέρει πτῶσιν θερμοκρασίας 1° περίποι.

Ἐντὸς τῆς ἀτμόσφαιρας συμβαίνουσι πάντα τὰ λεγόμενα μετεωρολογικὰ φαινόμενα, λ.χ. **νέφη**, **βροχή**, **χάλαζα**, **χιών**, **όμβολον**, **δρόσος**, **ύγρασία**, **ἀστραπή**, **βροντή**, **κεραυνός**, **οὐράνιον τόξον** ἢ **ἴοις**, **ἄνεμος**, **θύελλα**, **καταιγίς**, **λαζαλψί**, **κυκλών**.

IIIῶς θεωρέμεται ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Οἱ τόποι, οἱ κείμενοι μεταξὺ τῶν δύο τροπικῶν κύκλων, ἔχουσι τὴν μεγαλυτέραν θερμότητα, διότι δέχονται κατακορύφως τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου.

Ἐφ' ὅσον δὲ προχωροῦμεν πρὸς τὸν Β. ἢ Ν. πόλον καὶ ἀπομαρνύμεθα τῶν τροπικῶν, ἐπὶ τοσοῦτον αἰσθανόμεθα διλγωτέραν θερμότητα, διότι εἰς τοὺς τόπους τούτους αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες προσπίπτουσι πλαγίως.

Γενικῶς δὲ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι, ἐφ' ὅσον προχωροῦμεν ἐκ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς τοὺς πόλους, ἡ ὑπὸ τοῦ ἡλίου παρεχομένη θερμότης εἰς τὴν γῆν ἔλαττοῦται.

IIIετέ θερμοκρασίας (¹).

Οἱ ἀὴρ εἶναι θερμὸς ἢ ψυχρός· ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ ἔξαρταται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτετον ἐκ τῆς πτώσεως τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων (καθέτως πλαγίως), ἢτοι ἐκ τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους (δηλ. ἡ ἀπόστασις τοῦ τόπου τούτου ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ). Τὸ ὕψος, δὲ προσανατολισμός.

(¹) Ἐκ τοῦ μαθηματος τῆς φυσικῆς γνωρίζομεν ὅτι ὁ βαθμὸς τῆς θερμάνσεως σώματός τυcos καλεῖται θερμοκρασία αὐτοῦ. Ἐπίσης δὲ γνωρίζομεν ὅτι πᾶν σῶμα ὃσον περισσότερον θερμαίνεται τόσον περισσότερον ὁ δγκος αὐτοῦ ἔλαττοῦται. Κατ' ἀκολουθίαν θερμοκρασία τοῦ ἀέρος λέγεται ὁ βαθμὸς τῆς θερμάνσεως αὐτοῦ.

ή γειτνίασις τῶν θαλασσῶν, ή ἀπομάκρυνσις αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ἔηρὰν τροποποιοῦσι τὴν θερμοκρασίαν τοῦ τόπου.

Τὰ θερμόμετρα εἶναι τὰ δργανα, διὰ τῶν δποίων προσδιορίζεται η θερμοκρασία.

"Ανεμος.

Οἱ ἄνθρωποι ἔχουσιν ἀνάγκην διὰ νὰ ζήσωσι καθαροῦ ἀέρος. Ἀνάγκη λοιπὸν κατὰ τὸν χειμῶνα νὰ ἀνοίγῃ τις τὰ παράθυρά του. Ο καθαρὸς ἀὴρ δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον ζωήν.

Τὰ δένδρα καὶ ἐν γένει τὰ δάση καθαρίζουσι τὸν ἀέρα.

Εἰς τὴν ἔξοχὴν ὁ ἀὴρ εἶναι πολὺ καθαρότερος ἢ εἰς τὴν πόλιν⁽¹⁾.

"Ανεμος δύνομάζεται η ἵσχυρὰ κίνησις (ὅεῦμα) τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. δηλ. ὅταν κινηταὶ πολὺ καὶ σφοδρῶς, τότε λέγεται **ἀνεμος**.

ΣΗΜ. Ἡ αἵτια τῆς κινήσεως ὑπερβλέπεται· εἰς ἀνισότητας τῆς πλέσσεως, προσρχομένας εἴτε ἐκ διαφορῶν τῆς θερμοκρασίας εἴτε ἐκ συμπυκνώσεως ὑδρατμῶν.

Ο θερμὸς ἀὴρ γενικῶς, ἐπειδὴ εἶναι ἐλαφρότερος, ὑφοῦται πρὸς τὰ ἀνώτερα στρώματα καὶ τὸ κενόν, τὸ ὅποιον τείγει νὰ παραχθῇ. πληροῦται ὑπὸ ἀέρος φυχροτέρου, δστις πανταχόθεν συρρέει⁽²⁾.

"Ο ἄνεμος, ὅταν πνέει ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος, λέγεται **ἀνατολικὸς** ή **ἀπολιώτης** (Α. κοινῶς λεβάντες). Αὐτὸς συνήθως φέρει βροχήν.

"Ο ἄνεμος, δστις πνέει ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος, λέγεται **ζέφυρος** (Δ. πονέντες). οὗτος εἶναι συνήθως δροσερὸς καὶ εὐχάριστος.

"Ο ἄνεμος, δστις πνέει ἀπὸ τὸ νότιον μέρος, λέγεται **νότιος** (Ν. νοτιᾶς, δστρια). Εἶναι θερμὸς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὀχληρός.

"Ο ἄνεμος, δστις πνέει ἀπὸ τὸ βόρειον μέρος, λέγεται **βορρᾶς**

(1) Ο μέγας "Αγγλος φιλόσοφος Σπένσερ" συμβουλεύων τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀγαπῶσι τὴν ἔξοχὴν λέγει οἱ ἄνθρωποι κάμνουσι τὴν πόλιν καὶ ὁ Θεός τὴν ἔξοχὴν.

(2) Τὰ ἀγωτέρω γίγονται καταληπτὰ εἰς τοὺς μηθητὰς, ἐάντις ἔχωμεν δύο δωμάτια συγκοινωνοῦτα διὰ θύρας. Τότε, ἀν θερμάγωμεν τὸ ἐν διὰ πυρός, τὸ δὲ ἄλλο ἀφήσωμεν φυχρόν. παρατηροῦμεν ὅτι σχηματίζεται ῥεῦμα ἀέρος ἐκ τοῦ φυχροῦ πρὸς τὸ θερμὸν ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ὡς καὶ ἄλλο ῥεῦμα ἐκ τοῦ θερμοῦ δωματίου πρὸς τὸ φυχρόν ἐκ τῶν ἄνω μερῶν. Τοῦτο φαίνεται καλύτερον, ἀν ἀφήσωμεν ἡμίκλειστον τὴν θύραν καὶ θέσωμεν δύο κηρία ἐν εἰς τὸ κάτω καὶ ἐπερού εἰς τὸ ἄνω μέρος, βλέπομεν ὅτι η φλόξει τοῦ κάτω κηρίου στρέφεται πρὸς τὸ θερμὸν δωμάτιον, η δὲ φλόξει τοῦ ἄνω κηρίου πρὸς τὸ φυχρόν δωμάτιον.

(Β. κοινῶς βιορηῆς, τραμουντάνα ἢ γραιγος)· δροσερὸς ὅπως δήποτε τὸ θέρος (μελτέμια καὶ ψυχρὸς τὸν χειμῶνα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὑγιεινὸς διὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐκτὸς τῶν τεσσάρων αὐτῶν ἀνέμων ὁ μεταξὺ τοῦ νότου καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ πνέων ἀνεμος λέγεται εὔρος ἢ σύρος (ΝΑ. κοινῶς σιρόκος). Είναι συνήθως ὑγρός, σφοδρὸς καὶ βίαιος καὶ ταράσσει τὴν θᾶλασσαν εἰς μέγιστον βαθμόν.

Ο μεταξὺ τοῦ βορρᾶ καὶ τοῦ ζεφύρου λέγεται θερινῶν ἢ ἀργέστης (κοινῶς μαίστρος)· πνέων ἀπὸ ΒΔ. ψυχρὸς τὸν χειμῶνα.

Ο μεταξὺ τοῦ νότου καὶ τοῦ ζεφύρου (πονέντες) λέγεται λίψ (λίβας, γαρμπῆς) πνέων ἀπὸ ΝΔ. ψυχρότατος μὲν τὸν χειμῶνα, θερμότατος δὲ καὶ καυστικὸς τὸ θέρος καὶ ὁ ἀπὸ ΒΑ. πνέων ἀνεμος, δυναμάζεται καικίας (κοινῶς γραιγολεβάντες) συνήθως φέρων βροχὴν καὶ ἔνιοτε τὸν χειμῶνα χιόνας.

ΣΗΜ. Αἱ σφοδραι κινήσεις τοῦ ἀέρος γεννῶσι τοὺς ἀνέμους, τοὺς ὅποιους ὄνομαζομεν κυκλῶνας, σίφωνας, θυέλλας, ακλύδωνας· οἱ ἄνεμοι αὗτοι εἰναι καταστρεπτικῶτατοι, διότι προξενοῦσι φοβεράς καταιγίδας καὶ τρικυμίας.

Οἱ ἀνεμοι λοιπὸν προξενοῦσι καὶ κιλὸν καὶ κακόν· καλὸν μὲν διότι καθαρίζουσι τὴν ἀτμόσφαιραν, κινοῦσι τὰ ἴστιοφόρα πλοῖα, τοὺς ἀνεμομύλους, διὰ τοῦ ἀνέμου ἀντλοῦσιν ὕδωρ ἐν τῶν φρεάτων κιλ., κακὸν δὲ διότι κρημνίζουσιν οἰκίας, ἐκριζώνουσι δένδρα, καταποντίζουσι πλοῖα.

Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι γνωρίζουσι καλύτερον τῶν ἀλλων ἀνθρώπων τοὺς ἀνέμους, εἶνε οἱ ναυτικοί.

Ἀνεμοδείκτης.—Εἰς τὴν αὐλὴν ἢ εἰς τὰς ὄδοις τῆς πόλεως ἢ διεύθυνσις τῶν ἀνέμων μεταβάλλεται, διότι συναντῶσι τούχους καὶ ἄλλα κωλύματα καὶ ἀλλάσσουσι διεύθυνσιν.

Διὰ νὰ εὔρωμεν τὴν ἀληθῆ διεύθυνσιν τοῦ πνέοντος ἀνέμου πρέπει νὰ ἀνέλθωμεν εἰς μέρος ὑψηλὸν καὶ ἐλεύθερον.

Διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς κορυφῆς πύργων, κωδωνοστασίων ἢ οἰκοδομημάτων ὑψηλῶν, θέτουσιν ὅργανόν τι ἀπλούστατον, τὸ ὅποιον καλεῖται ἀνεμοδείκτης. Παρατηρήσατε αὐτόν. Οὗτος ἀποτελεῖται ἐκ κατακορύφου ἀξονος. Ἐπ' αὐτοῦ εἴναι προσηρμοσμέναι δύο τεμνόμεναι λεπταὶ ὁρθοὶ, ἐκ τῶν ὅποιων ἡ μία ἔχει τὴν διεύθυνσιν τοῦ μετημβριοῦν καὶ ἡ ἄλλη τοῦ παραλλήλου. Ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ἀξονος εἶναι βέλος ἢ ἄλλο τι ἀντικείμενον, συνήθως εἰς πετεινὸς δυνάμενος

νὰ στρέφηται περὶ ἑαυτόν. Τοῦτο δὲ ἀνεμος στρέφει ἐκάστοτε κατὰ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ καὶ λαμβάνει ἢ τὴν πρὸς Β. ἢ τὴν πρὸς Ν. ἢ τὴν πρὸς Α. ἢ τὴν πρὸς Δ. ἢ καὶ ἄλλην τινὰ μεσάζουσαν διεύθυνσιν, δηλ. ἔκεινην τοῦ ἀνέμου.

ΣΗΜ. α' Τὸ ἀπλοῦν τοῦτο ὅργανον δύγκνται εὐκόλως γάλικας κατασκευασμοῖς μαθηταῖς. Ὁ ἀκατάστατος ἀγθρωπὸς λέγουσιν ὅτι ἡμοιάζει πρὸς ἀγειροδεικτηνὸν (ἀγειροδειραγή) διετί;

ΣΗΜ. β' Πλειότερα περὶ τῶν πυεόγτων ἀνέμων κατὰ τοὺς ὄχεαγοὺς καὶ τὰς ἥπερους κανονικῶς, ἵτοι ἀληγεῖς καὶ ἀνταληγεῖς, περιοδικούς, μαυσῶνας κλπ. βλέπε ἐν τῷ ἡμετέρῳ μεγάλῃ γεωγραφίᾳ σελ. 28.

Τοῦγρασία.

Τὰ κατώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρᾶς ἔνεκα τῆς ἐξατμίσεως τῶν ὑδάτων, ἀτινα ενδίσκονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, περιέχουσιν ὑδρατμούς. Καὶ ὅταν μὲν ἡ ἀτμόσφαιρα ἔχῃ πολλοὺς ὑδρατμούς, ὅστε νὰ μὴ δύναται νὰ περιλάβῃ ἄλλους, τότε λέγομεν ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι κενορεσμένη, δηλ. πλήρης ὑδρατμῶν, ἡμεῖς δὲ τότε αἰσθανόμεθα **ὑγρασίαν** καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον δνομάζομεν **ὑγρόν**. Ὅταν δὲ ἡ ἀτμόσφαιρα περιέχῃ πολὺ δλίγονος ὑδρατμούς, τοὺς δποίους οὐδόλως αἰσθανόμεθα, τότε λέγομεν ὅτι εἶναι **ξηρασία** καὶ ὅτι δὲ καιρὸς εἶναι **ξηρός**.

Πλειότερος καὶ τῆς διατάξεως τῶν κλιμάτων.

Ο συνδυασμὸς τῆς θερμοκρασίας, τῶν ἀνέμων καὶ τῆς βροχῆς προσδιορίζει τὸ λεγόμενον **κλῖμα** τόπου τινὸς καὶ ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ διάφοροι συνδυασμοὶ δύνανται νὰ γίνωσι τῶν ἀνωτέρω τριῶν φαινομένων, διὰ τοῦτο καὶ διάφορα εἶναι τὰ κλίματα ἐπὶ τῆς γῆς. Κυρίως διακρίνουσι πέντε κυρίας κλιματικὰς **ζώνας**, ὡς εἴδομεν ἐν τῇ περὶ ζωῶν παραγράφῳ.

- 1) μίαν ζώνην **διακεκαυμένην**, λίαν θερμὴν καὶ λίαν ὑγράν·
- 2) δύο ζώνας **ενθράτους**, μετρίως θερμάς καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥπτον ὑγράς, καθ' ὃσον πρόκειται περὶ τόπων ενδισκομένων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν θαλασσῶν ἢ περὶ τόπων μεσογείων·
- 3) δύο ζώνας **κατεψυγμένας** κατὰ τοὺς δύο πόλους, ὅπου ἐπικρατεῖ δλίγη ὑγρασία ἐλλείψει θερμότητος, γειμῶν λίαν δριμὺς καὶ θέρμος σχεδὸν ψυχρόν.

ΣΗΜ. Ἡ ἐπὶ τὸ κλῖμα ἑνός τόπου ἐπίδρασις τῆς θαλάσσης.— Εἶναι γνωστόν, διὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας θερμαίνεται βραδύτερον τῆς ἔηρας καὶ ψύχεται ώσαύτως βραδύτερον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός. Είτα ἐπὶ πλέον καὶ οἱ ὑδρατμοί, τούς διοίους παρέχει διαρκῶς εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, ἐπαυξάνοντι σημαντικῶς τὴν θερμαντικὴν ἐνέργειαν.

Ἐγ γεριλήψει δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν διὰ, ἐνῷ ἡ ἔηρα ἐπαυξάνει τὰς παραγομένας διαφορὰς τῆς θερμοκραδίας ὑπὸ τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους, ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν διάλασσα τὰς μετριάζει καθιστῶσα ταύτας μικροτέρας.

Ως ἐκ τούτου διακρίνομεν κλίματα ωκεάνια, εὐνοϊκά εἰς τὴν καλλιεργίαν καὶ γενικῶς γλυκέα καὶ ὑγρά, καὶ κλίματα ἡπειρωτικά, ἔηρα, δικατάληηλα πρὸς ἄνετον βίωσιν καὶ ὑποκείμενα εἰς μεγάλας διαφορὰς θερμοκρασίας κατά τε τὴν γύντα, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς ὥρας τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἄλλαν (τὸ ἐν τῇ Α. Εὐρώπῃ ἡπειρωτικὸν κλῖμα εἶναι μέτριον).

Πόδες ἐπιδρόσης τὸ ὑψος ἐπὶ τὸ κλῖμα.—Γενικῶς ἐφ' ὅσον ὑψούμεθα πρὸς τὴν ἀτμόσφαιραν ἡ θερμοκρασία κατέρχεται (ἀνάβασις π. χ. 200 μέτρων ἐπιφέρει πτώσιν θερμοκρασίας 1° περίπου). Τὸ ὑψος λοιπὸν δημιουργεῖ τὰ τοπικὰ λεγόμενα κλίματα· καταφανέστερον δὲ γίνεται τοῦτο εἰς τὰς περὶ τὸν Ισημερινὸν θερμὰς χώρας, ὅπου τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν μέρη ἔχουσι κλῖμα επικρατον, τὰ ὑψηλότερα δὲ τῶν ὁρέων εἰς μὲν τὰς ὑπωρειας καλύπτονται ὑπὸ τροπικῶν διασῶν, ἐπὶ δὲ τῶν κερυφῶν αὐτῶν φέρουσιν αἰώνιως χιόνας.

Γενικὴ ἐπεισκόπησις τῆς Ἄσσας.

Ἡ Ἄσσα εἶναι ἡ μεγαλυτέρα τῶν πέντε ἡπείρων, ἔχει ἔκτασιν 44 ἑκατομ. τετραγ. χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν 870 ἑκατομ. κατοίκων. Ἐκτείνεται διάκλητος ἐν τῷ βιορείῳ ἡμισφαιρίῳ καὶ κατὰ τὰς τρεῖς αὐτῆς ζώνας. Ἡ Εὐρώπη εἶναι προέκτασις αὐτῆς πρὸς δυσμάς.

Ἡ Ἄσσα πρὸς Β. βρέχεται ὑπὸ τοῦ Βορείου παγωμένου ωκεανοῦ, πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Εἰρηνικοῦ ωκεανοῦ, πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ, ΝΔ: ὑπὸ τῆς ἐπιμήκους καὶ στενῆς Ἔρυνθρᾶς θαλάσσης, χωρίζομένη ὑπὸ τῆς Ἀφρικῆς διὰ τῆς διώρυχος τοῦ Σουέζ καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, τοῦ Αλγαΐου πελάγους, τοῦ Εὐξείνου πόντου, τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τῶν Οὐραλίων ὁρέων.

Οριζόντιος διαμελισμός, ἀκταὶ καὶ θάλασσαι.—Ἡ Ἄσσα διαμελίζεται πανταχόθεν. Ἡ πρὸς Β. παραλία αὐτῆς εἶναι ἀναπεπταμένη πρὸς τὸν παγωμένον ωκεανὸν καὶ πάντοτε σχεδὸν περιβάλλεται ὑπὸ πάγων. Σχηματίζει τοὺς κόλπους τοῦ Ὅθιος καὶ τοῦ Ἱενεδέν, τὸ ἀκρωτήριον Τσελγιουσκίνον, τὸ βορειότατον, καὶ περιτούται εἰς τὸ Ἀγατολικὸν ἀκρωτήριον κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Βερούγγειον πορθμοῦ κείμενον.

Η διατολική ἀκτὴ εἶναι ἀναπεπταμένη πρὸς τὸν Μέγαν ἢ Εἰρηνικὸν ωκεανὸν καὶ ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ βορείου πολικοῦ αὐλάου μέχρι τοῦ Ισημερινοῦ. Καὶ τὸ μὲν βόρειον αὐτῆς ἄκρον καλύπτεται διαρκῶς σχεδὸν ὑπὸ πάγων, τὸ δὲ νότιον οὐδέποτε βλέπει χειμῶνα.

Πληθὺς νήσων περιβάλλει αὐτὴν ἐν εἴδει τείχους. Μεταξὺ δὲ τούτων καὶ τῆς Ἡπείρου σχηματίζονται μεσόγειοι θάλασσαι, ἡ *Βεριγγειος*, ἡ δχοτσκική, ἡ *Ιαπωνική*, ἡ *κιτρίνη*, ἡ διατολική καὶ ἡ *νοτία σινική*, ἣτις σχηματίζει τὸν κόλπον τοῦ Τογκίνου καὶ τοῦ Σιάμ, συγκοινωνοῦσαι ἅπασαι αἱ θάλασσαι αὖται μετὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ ωκεανοῦ.

Αἱ πρὸς Ν. ἀκταὶ εἶναι ἀναπεπταμέναι πρὸς τὸν Ἰνδικὸν ωκεανὸν ἀπὸ τοῦ νοτιωτάτου ἄκρου *Pωμανία* (ἀκρωτήριον Βουροῦ), δπερ πλησιάζει τὸν Ισημερινὸν μέχρι τῆς πρὸς Δ. κειμένης *Άραβιας*. Σχηματίζουσι δὲ τὸν *Βεγγαλικὸν* κόλπον, τὴν μεγίστην χερσόνησον τῶν **A.** *Ινδιῶν*, καταλήγουσαν εἰς τὸ ἀκρωτήριον *Κομορῶν*, τὴν διατυπήν θάλασσαν, τὸν μέγαν περσικὸν κόλπον συγκοινωνοῦντα διὰ τοῦ *Ορμουζίου* πορθμοῦ.

Πρὸς Δ., ὡς εἰπομέν, ἐκτείνεται ἡ μεγάλη χερσόνησος τῆς *Άραβιας* καὶ ὁ πορθμὸς *Βαβέλ Μανδέβ*, διὰ τοῦ δποίου συγκοινωνεῖ ὁ Εἰρηνικὸς ωκεανὸς μετὰ τῆς *Έρυνθρᾶς θαλάσσης*.

Αἱ δυτικαὶ ἀκταὶ λοιπὸν βρέχονται ὑπὸ τῆς στενῆς καὶ μακρᾶς *Έρυνθρᾶς θαλάσσης*. ἣτις χωροῦσα μεταξὺ τῆς *Ασίας* καὶ τῆς *Άφριζῆς* συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς *Μεσογείου* θαλάσσης διὰ τῆς διώρυχος τοῦ *Σουέζ*.

Τὰ παράλια τῆς *Συρίας* καὶ αἱ νῆσοι *Κύπρος* καὶ *Ρόδος* περιβρέχονται ὑπὸ τῆς *Μεσογείου*, αἱ δὲ ἀκταὶ τῆς *M. Ασίας*, αἵτινες σχηματίζουσι καὶ τὸ δυτικότατον ἀκρωτήριον, τὸ *Λειτὸν* ἢ *Μπαμπᾶ*, περιβρέχονται ὑπὸ τοῦ *Αιγαίου* πελάγους καὶ τοῦ *Εὐξείνου* πόντου.

Η *Κασπία* θάλασσα εἶναι μεγάλη λίμνη ἀλμυροῦ ὕδατος
Χερσόνησοι καὶ νῆσοι. — Αρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Βεριγγείου πορθμοῦ ἀπαντῶμεν κατὰ σειρὰν τὴν χερσόνησον *Καμτσάκτην*, τὸ *Ιαπωνικὸν* ἀρχιπέλαγος, τὴν χερσόνησον *Κορέαν*, τὴν νῆσον *Φορμόζαν*, τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν *Φιλιππίων*, τὴν νῆσον *Βόρνεον*, τὴν χερσόνησον *Ινδοκίναν* καὶ τὴν χερσόνησον *Μαλάκκαν* καταλήγοντες εἰς τὸ ἀκρωτήριον *Ρωμαντα*. Θαποῦ ὃτι παντεῖται σερφάλ ποιητοὶ τοτὲ καὶ ροδούδιται.

Μεταξὺ τῶν ὡκεανῶν *Εἰρηνικοῦ* καὶ *Ινδικοῦ*, οἵτινες συγκοινωνοῦσι διὰ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μαλάκκας, καὶ μεταξὺ *Ασίας* καὶ *Οκεανίας* εὑρίσκονται αἱ μεγάλαι νῆσοι *Σουμάτρα* καὶ *Ιάβα* καὶ πολλαὶ ἄλλαι καλούμεναι νῆσοι τῆς *Σούνδης*.

Ἄπασαι αἱ ἀνωτέρῳ χερσόνησοι καὶ νῆσοι εἶναι ἡφαιστειώδεις, τὸ σπουδαιότερον δὲ ἐν αὐταῖς ἡφαιστειον εἶναι τὸ ἐν *Ιαπωνίᾳ* *Φοντιγιάμα* καλούμενον.

Πρὸς Ν. τῶν *Ινδιῶν* εἶναι ἡ μεγάλη νῆσος *Κεϋλάνη* καὶ αἱ κοραλλιογενεῖς νῆσοι *Μαλδίβαι* καὶ *Λακεδίβαι*.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. "Θρη. Θροπέδια.

Ἐν *Ασίᾳ* εὑρίσκονται τὰ ὑψηλότερα ὅρη καὶ ὁροπέδια καὶ τὰ μᾶλλον ἐκτεταμένα βαθύπεδα (πεδιάδες) τοῦ κόσμου.

Καὶ ὁροπέδια. — Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς *Ασίας* εὑρίσκεται τὸ πέδιον *Βάμι* (καλούμενον ὑπὸ τῶν θεαγενῶν Στέγη) ὃ μέγα τοῦτο ὁροπέδιον ἔχει ὑψος 1,500 μ. μετρων.

Τρεῖς μεγάλαι ὁροπέδια ενθουνται μεταξὺ τὰ *ΒΑ.* τὰ *Οὐράνια* (*Θίαν Σάκ,* 7,340 μ.), συνέχεια τὰ *Αλταΐα*, ἀτινα διὰ τῶν ὁροποιῶν *Σαμαριῶν*, τὰ *Κανοβοῖων* καὶ *Σταυροβοῖων* διήκουσι μέχρι τοῦ Βεριγγείου πορθμοῦ.

Πρὸς τὰ *ΝΔ.* τὰ *Ιμαλάϊα* (δηλ. κατοικία τῶν γιόνων), τὰ ὑψηλότερα ὅρη τῆς γῆς, μὲ τὰς καταφύτους αὐτῶν ὑπωρείας καὶ τὰς χιονοσκεπεῖς καὶ ὑψηλὰς αὖτῶν κλιτύας καὶ ἐπὶ τῶν διοίων εὑρίσκεται τὰ *Καουριζαγκάρ* ἢ *Ἐβέρεστον*, ἡ ὑψίστη κορυφὴ τῆς γῆς (8,840 μ., ὑπερδιπλάσιον τοῦ ἐν Εὐρώπῃ *Λευκοῦ* ὁρους), τὰ ὅρη *Καρακόρουμ* καὶ *Κουὲν Λούν*, γυμνὰ καὶ ὑψηλὰ ὅσον σχεδὸν τὰ *Ιμαλάϊα* μεταξὺ τῶν ὁρέων τούτων ἐκτείνεται τὸ ψυχρὸν καὶ μεμονωμένον ὁροπέδιον *Θιβέτ*, ὅπερ ἔχει ὑψος ὑπὲρ τὸς 5,000 μ. ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Πρὸς τὰ *ΝΔ.* τὸ *Ινδοκοῦχον*, τὸ οίονεὶ ὡς σύνδεσμος χρησιμεῦον τοῦ δυτικοῦ μετὰ τοῦ ἀνατ. συμπλέγματος τῶν ὁρέων, τὸ *Ἐλβοῦρον*, τὸ ὁροπέδιον τοῦ *Ιράν* καὶ ἡ μεγάλη τοῦ *Καυκάσου* ὁροποιία (κορυφὴ *Ἐλβρούζον* 5,840 μ.) *ΒΔ.* τοῦ *Καυκάσου*, χωριζόμενον διὰ τῆς πεδιάδος καὶ τοῦ ποταμοῦ *Κύρου*, ἐκτείνεται τὸ ὁροπέδιον τῆς *Ἀρμε-*

νιας, ἔνθα τὸ δρος Ἀραράτ, ἐφ' οὗ προσήργαξεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε κατὰ τὴν ἀγίαν Γραφήν.

Μεμονωμέναι δὲ δροστοιχίαι καὶ δροπέδια είναι τὸ τῆς Ἀραβίας προεκτεινόμενον πρὸς Β. διὰ τοῦ δρους Σινᾶ καὶ τῶν δροστοιχιῶν Διβάνου καὶ Ἀντιλιβάνου, τὸ πρὸς Ν. τοῦ Ἰνδοστάν δροπέδιον τοῦ Δεκάν, αἱ δύο παράλληλοι δροστοιχίαι ἐν Ἰνδοκίνᾳ, διήκουσαι ἀπὸ Β. πρὸς Ν. καὶ αἱ ὑψηλαὶ καὶ ἡφαιστειώδεις δροσειραὶ τῆς χερσονήσου Καμποιάτης.

Ιερούπεδα. Ιεδεάδες.

Ἐν Ἀσίᾳ ὑπάρχουσι πέντε μεγάλαι καὶ εὐρεῖαι πεδιάδες (βαθύπεδα): α') ἡ ἀշανῆς πεδιάς τῆς Σιβηρίας κατέχουσα ἀπασαν σχεδὸν τὴν Β. Ἀσίαν καὶ ἔξακολουθοῦσα νὰ ἐκτείνηται καὶ πέραν τῶν Οὐραλίων δρέων, ἔνθα πλέον δρχεται ἡ εὐρωπαϊκὴ πεδιάς· β') ἡ πρὸς Ν. ταύτης κειμένη Τουρκικὴ πεδιάς (Τουρκεστάν), πρὸς Α. τῆς δοποίας τὸ μέγα λεκανοπέδιον τοῦ Λόβ Νόρ, τὸ σχηματίζον τὰς ἔηρας καὶ ἐκτεταμένας στέππας· γ') ἡ τῆς Μεσοποταμίας· δ') ἡ τοῦ Ἰνδοστάν, δηλ. χώρας τῶν Α. Ἰνδιῶν, καὶ ε') ἡ ἀπέραντος καὶ εὔφορος σινικὴ πεδιάς,

Ἐρημοι καὶ στέππαι. — Μεταξὺ δὲ τῶν Οὐραλίων δρέων καὶ τῶν Ἰμαλαΐων ἀπλοῦται ἡ ἀπέραντος ἔρημος Γέρβη, ἐν δὲ τῇ χερσονήσῳ τῆς Ἀραβίας εὐρίσκονται αἱ ἐκτεταμέναι ἔρημοι Νεφούνδ καὶ Δάχρα. Ἀπέραντοι δὲ ἐκτάσεις παρὰ τὰς Λίμνας Λόβ Νόρ καὶ Κασπίαν κατέχονται ὑπὸ στεππῶν.

Τερρογραφία.

Ἐν Ἀσίᾳ τρεῖς κυρίως διαιρένομεν κατευθύνσεις τῶν ὑδάτων, τὴν πρὸς τὸν Βάρειον παγωμένον ωκεανόν, τὴν πρὸς τὸν Εἰρηνικὸν καὶ τὴν πρὸς τὸν Ἰνδικὸν ωκεανόν. Πολλὸς δὲ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς λίμνας.

Ποταμοί. — Οἱ κυριώτεροι ποταμοὶ είναι οἱ ἔξης. Πρὸς Β. ὁ Ὄρμος, πηγάζων ἐκ τῶν Ἀλταΐων δρέων, ὁ Ἰνεσέης, ἐκ τῆς λίμνης Βαικάλης, ὁ Λένας, ὁ Ἰνδιγίρας καὶ ὁ Κολύμας, ἀπαντες ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Β. παγωμένον ωκεανόν, ὁ Ἀμούρ, πλωτὸς διαρρέων χώραν κεκαλυμμένην ὑπὸ ὁραιοτάτων δασῶν, χύνεται εἰς τὴν Ὁχοτσικήν θάλασσαν.

Πρὸς Α. ὁ *Κιτρινός* ποταμὸς (Χοάγγ Χώ) μὲν ὕδατα βορβορώδη διαρρέει τὰς πλουσίας σινικὰς πεδιάδας, πλημμυρῶν δὲ καταλαμβάνει ἀπεράντους ἐκτάσεις, ὁ *Κναροῦς*, ὁ Ἐρυθρὸς ἢ *Χογμός Σι-γιάγγ* καὶ ὁ *Μενόγιος*, ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Σινικὴν θάλασσαν, ἀπάντες πλωτοῖς ποταμοῖς.

Πρὸς Ν. ὁ *Μενάμ*, διαρρέων τὸ *Σιάμ*, καὶ γυνόμενος εἰς τὸν *Σιαμικὸν* κόλπον, ὁ *Ιεραβαθῆς*, ὁ *Βραμαπούτρας* καὶ ὁ *Γάγγης πηγάζοντες* ἐκ τῶν Ἰμαλαΐδων, ἐκβάλλουσιν εἰς τὸν *Βεγγαλικὸν* κόλπον, ἀφοῦ σχηματίσωσιν οἱ δύο τελευταῖοι ἀπέραντον δέλτα ἑλῶδες καὶ νοσηρόν. Ὁ *Ινδός*, πηγάζων καὶ οὐτος ἐκ τῶν Ἰμαλαΐδων, χύνεται εἰς τὴν διμοικὴν θάλασσαν, ὁ *Τίγρης* καὶ ὁ *Εὐφράτης*, παθιστῶντες εὐφορον τὴν μεταξὺ αὐτῶν χώραν (*Μεσοποταμίαν*), ἐνοῦνται κατόπιν καὶ ἐκβάλλουσιν εἰς τὸν περσικὸν κόλπον.

Ἐν τῷ κέντρῳ ὁ *Άμούνδρος Δάρια* (*Ωξος*) καὶ ὁ *Σιλο Δάρια* (*Ια-ξάρης*) ἐκβάλλοντες ἀμφότεροι εἰς τὴν *Άραβλην λίμνην*. Ἐν δὲ τῇ *Κασπίᾳ* ἐκβάλλει ὁ *Κῦρος*, οὖν παραπόταμος εἶναι ὁ *Ἄραξης*.

ΣΗΜ. "Ἄξιον παρατηρησεως είναι ὅτι οἱ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας χωροῦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατά ζεύγη Γάγγης καὶ Βραχαπούτρας. Τέγρες καὶ Εὐφράτης σχηματίζουσι δὲ οἱ πλεῖστοι τούτων. δέλτα.

Αἴματα. — Σημαντικότεροι είναι ἡ *Δοφαλτίτις λίμνη* ἢ *Νεκρὴ θάλασσα*, εἰς ἣν ἐκβάλλει ὁ *Ιορδάνης* ποταμὸς καὶ ἡτοις εἶναι πολὺ ταπεινοτέροι τῆς ἐπιφανείας τῆς *Μεσογείου* θαλάσσης (395 μ.), ἢ *Τιβερίας* (*Γεννησαρεῖ*) ἐν Παλαιστίνῃ καὶ ἡ *Βαλκάλη* ἐν Σιβηρίᾳ, ἀπασι περιέχουσαι γλυκέα ὕδατα, ἡ *Κασπία* (439 χιλ. χιλιόμ.) ἡ μεγίστη λίμνη τῆς υφηλίου, ὡς ἐκ τούτου καὶ θάλασσα καλούμενη, ἡ *Άραβη*, ἡ *Βαλκάση* καὶ ἡ *Λόβη Νόρ*, περιέχουσαι ἀλμυρὰ ὕδατα.

Ἡ *Ἀσία* ἐκτεινομένη ἐπὶ τριῶν ζωνῶν ἔχει πλῆμα ποικίλον.

Κλῖμα. — Πανταχοῦ τῆς μεσημβρινῆς *Ἀσίας* ἀπαντῇ ἔντεκα τῶν θαλασσῶν πλῆμα ὠκεάνιον, γενικῶς δὲ ἀλλαχοῦ ἐπιφατεῖ ἡπειρωτικὸν κλίμα. Ἐν γένει δὲ ἡ *Θερμοκρασία* εἶναι μεγαλυτέρα εἰς τὸ δυτικὸν τμῆμα τῆς *Ἀσίας* ἢ ἐπὶ τῶν παραλλων τοῦ *Ελογητικοῦ* *Η Σιβηρία* ὡς κειμένη ὑπὸ τὸν πολικὸν κύκλον εἶναι χώρα κατάψυχρος.

Τὰ παράλια τοῦ περσικοῦ κόλπου ἔχουσι πλῆμα τῆς διακεκαυμένης ζώνης, καὶ τέλος ἐν τῇ θερμοτάτῃ ἵνδικῃ χώρᾳ δὲν παρατηρεῖται κειμάν. Διὰ τοῦτο ἡ ἡπειρος αὕτη παράγει δλωτ τῶν πλιμάτων τὰ προϊόντα καὶ τὰ ζῷα δλωτ τῶν ζωτῶν τῆς γῆς.

Προϊόντα.—*Η Ἀσία εἶναι πλουσιωτάτη εἰς προϊόντα.*

Ορυκτά.—*Ἐν τῇ Σινικῇ παρὰ τὸ Τογκῖνον καὶ ἄλλαχοῦ ὑπάρχουσι πλουσιώτατα καὶ παχέα στρώματα λιθανθράκων καὶ σιδήρου, εἰς τὴν Μαλάκκαν κασσιτέρου καὶ εἰς τὴν Σιβηρίαν δρυγύρου καὶ χρυσοῦ.*

Φυτά.—*Η Ἀσία ἔχει ποικιλωτάτην χλωρίδα κοκκοφοίνικας, βαμβοῦ (ἰνδοκάλαμον), βανανέαν (ἰνδικὴν συκῆν). Ἐν Σιβηρίᾳ ἔκτεινεται ἡ ζώνη τῶν μεγάλων δασῶν ἐν τῇ μεσημβρινῇ καὶ ἀνατ. Ἀσίᾳ εἶναι ἡ κατ' ἔξοχὴν χώρα τῆς γεωργίας, καλλιεργεῖται πρὸ πάντων ἡ ὅρυζα, δὲ σῖτος, δὲ ἀραβίσιτος, τὸ τέιον, ὁ βάμβαξ, τὰ ἀρωματικὰ κιννάμωμον, πέπερι, μοσχοκάρυον, ἐπίσης ὄπιον, πολύτιμος ἑντεία, τέκνιον (εἴδος δρυός), οὐδὲ τὸ ξύλον ἀφθαρτον σχεδόν. σάνταλον, (ἐρυθρόξυλον), παλίσαιδον κλπ., ἐξ ὧν κατεργάζονται ποικίλα κομψοτεχνήματα (κινεζικά, ιαπωνικά), ζακχαροκάλαμον, ὁητῖναι, κόμμι, ἀλόη, καμφορά,*

“*Ηδυτ. Ἀσία εἶναι ἡ κατ' ἔξοχὴν χώρα τῶν ἑσπεριδοειδῶν καὶ παντοειδῶν καρποφόρων δένδρων.*

Ζῷα.—*Η Ἀσία εἶναι ἐπίσης ἥπειρος πλουσιωτάτη εἰς ζῷα πανταχοῦ αὐτῆς ὑπάρχουσι πατοικίδια ζῷα, πρὸς δὲ καὶ κάμηλοι καὶ εἰς τὰ κεντρικὰ αὐτῆς τμήματα αλγες λεπτότριχες καὶ μακρότριχες (Ἀγκύρας), ἐλέφαντες ἐν τῇ Ἰνδικῇ ζῶντες ως πατοικίδια ζῷα καὶ τέλος ἐντὸς τῶν πορθένων δασῶν τῆς Ἰνδικῆς διαβιοῦσι τίγρεις, δινοκέρωτες, διάφοροι πίθηκοι, δηλητηριώδεις δρεις καὶ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ καὶ ταῖς περὶ αὐτὴν χώραις λέοντες.*

Πρὸς Β. ἐπίσης θηρεύονται ζῷα μετὰ πολυτίμων διφθερῶν (γονναρικῶν), ἄρκτοι, ἀλώπεκες, τάρανδοι, ζῷα χρησιμώτατα εἰς τοὺς βιορείους λαούς, οἵτινες μεταχειρίζονται αὐτοὺς ως ὑποζύγια καὶ τρέφονται ἐκ τοῦ γάλακτος καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν κλπ. *Υπὸ μεγάλην δὲ κλίμακα καλλιεργεῖται πρὸς Α. δὲ μεταξοσκάλης.* Τέλος τὰ ὕδατα τῶν μεγάλων τῆς Σινικῆς ποταμῶν βρίθονται ίχθύων.

Κάτοικοι.—*Η Ἀσία θεωρεῖται ως πατρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἐκ τῶν 870 ἑκατομμ. πατοίκων αὐτῆς οἱ μᾶλλον πεπολιτισμένοι λαοὶ εἶναι οἱ Ιάπωνες καὶ οἱ Σίναι.*

Θρησκεία.—*Οπαδοὶ τοῦ Βούδδα καὶ τοῦ Κομφουνίου περὶ τὰ 500 ἑκατομμύρια, Βραγχαμανισταὶ Ἰνδοὶ περὶ τὰ 200 ἑκατομμύρια,*

πολλοὶ μωαμεθανοὶ κατοικοῦντες κυρίως τὴν Δ. Ἀσίαν μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ, 8—10 ἑκατομμ. χοιριανῶν, ἐξ ὧν 3 ἑκατομμ. καθολικοῖ, καὶ 500 χιλιάδες Ἰουδαῖο~~ς~~.

Ἐν Ἀσίᾳ ὑπάρχουσιν ἔξι μεγάλα οράτη.

Ἡ μέχρι τοῦδε ὁσικὴ αὐτοκρατορία καὶ νῦν δημοκρατία τῶν Σοβιέτ τῆς ὁποίας αἱ ἀσιατικαὶ πτήσεις, εἶναι ἡ Σιβηρία, τὸ Δ. Τουρκεστάν (χανᾶτα Βουζάρας καὶ Χίβας) ἡ ὑπερκαστία χώρα καὶ ἡ καυκάσιος Ρωσία.

Ἡ δύναμις της ὁσικὴς αὐτοκρατορίας, τῆς ὁποίας αἱ ἀσιατικαὶ πτήσεις, αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν ἀσιατικὴν λεγομένην Τουρκίαν, εἶναι ἡ Μικρὰ Ἀσία, ἡ Συρία καὶ τὰ Δ. καὶ Μ. παράλια τῆς Ἀραβίας.

Τὸ διέρχοντον Ἰνδικὸν οράτος, τὸ ὅποιον ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀγγλους· πρωτ. **Καλκοῦτα** (900 χιλ. κατ.).

Ἡ Βιρμανία, ηὗται εἶναι ἔξαρτημα αὐτοῦ.

Ἡ ἄκανής Σινικὴ δημοκρατία πρωτ. **Πεκίνον** (810 χιλ. κατ.).

Ἡ Θιβετία κατέχομένη ἦδη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, καὶ ἡ Μογγολία, εἶναι χῶραι ὑποτελεῖς εἰς τὸ Σινικὸν οράτος.

Ἡ Ιαπωνικὴ αὐτοκρατορία, ἀποτελούμένη ἐκ διαφόρων μικρῶν καὶ μεγάλων νήσων, τοῦ μέχρι τοῦδε βασιλείου τῆς Κορέας, τῆς χερσονήσου Λιάο-Τούγκ καὶ μικροῦ μέρους τῆς Μαντζουρίας· πρωτ. **Τόκιο** (2,200,000 κατ.) πάλαι Ιεδώ.

Τὰ δευτερεύοντα οράτη τῆς Ἀσίας εἶναι·

- 1) Τὸ βασίλειον τῆς Περσίας, πρωτ. **Τεχεράνην** (280 χιλ. κατ.).
- 2) Τὸ Ἀφγανιστάν· πρωτ. **Καβούντα** (60 χιλ. κατ.),
- 3) Τὸ βασίλειον τοῦ Σιάμ, πρωτ. **Βαγκόκην** (630 χιλ. κατ.).
- 4) Τὰ ἀνεξάρτητα οράτη τῆς Ἀραβίας (**Όμαρικόν** κλπ.).

Οἱ Ἀγγλοι κατέχουσι σημαντικῶτάτους σταθμοὺς ἐπὶ τῶν ἀσιατικῶν παραλίων, τὸ Ἀδεν εἰς τὴν ἔξοδον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, τὴν Σιγγαπούρην εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ πορθμοῦ τῆς Μαλάκκας, τὴν νῆσον Χόγκ-Κόγκ ἐναντὶ τῆς πινεζικῆς πόλεως Καντάρι καὶ τὸ Βέτ Χά-Βέτ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Πετσιλῆ.

Οἱ Γάλλοι κατέχουσιν ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ἰνδικῆς τὴν χώραν τῆς Κοχινίνας, τὸ βασίλειον τῆς Καμβόδγης καὶ τὸ Τογκίνον. Ὑπὸ τὴν προστασίαν δὲ αὐτῶν διατελεῖ καὶ τὸ βασίλειον τοῦ Ἀνάμ. Ἐπίσης δὲ κατέχουσι καὶ τὸν ἀντικόν τῆς νήσου Χειράνη λιμένα Κοάν-Ταέουν.

Οἱ Γερμανοὶ κατείχον ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Κιτρίνης θαλάσσης

τὸ Κιάο-Τσέον, ἐκ τοῦ δποίου τελευταῖον ἔξεδιώγθησαν ὑπὸ τῶν Ιαπώνων. Δυνάμει τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, αἱ Γερμανικαὶ ἀποικίαι θὰ διακυβερνῶνται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Εθνῶν.

Οἱ Πορτογάλλοι κατέχουσι σημεῖά τινα ἐπὶ τῶν ἴνδικῶν παραλίων καὶ τὸ Μακάο ἔναντι τῆς νήσου Χόγκ Κόγκ.

Α' ΒΟΡΕΙΑ ΑΣΙΑ

III ἐν Ἀσίᾳ ρωσική, αὐτοκρατορία (δημοκρατία ἥδη τῶν Σοβιέτ).

Ἡ δωσικὴ δημοκρατία ἐκτείνεται ἐν Ἀσίᾳ ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου, τοῦ Εἰρηνικοῦ φυσανοῦ ~~καὶ~~ ἀπὸ τῶν ὑψηπέδων τοῦ Παμίο μέχρι τοῦ βορείου παγωμένου ωκεανοῦ. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ τῆς Σιβηρίας, τοῦ Δ. Τονροεστάν (χανᾶτα Βουχάρας καὶ Χίβας), τῆς ὑπερκασπίας χώρας καὶ τῆς Κανκασίας Ῥωσίας, ~~καὶ~~ ἰδρυθεισῶν διὰ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν δημοκρατιῶν 1) Ἀρζεμπίτζαν 2) Γεωργίας καὶ Ἀρμενίας ἐν μέρει.

Ἐγει ἔκτασιν μεῖνει τῆς ὅλης Εὐρώπης καὶ πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰ 27 ἑκατομμύρια.

Προϊόντα. Ἀφθονίας ξυλεία, διάφορα δρυκτά, ὑδράργυρος, μηγνητικός σίδηρος, λιθάνθρακες, χαλκός, ἄργυρος, χρυσός, πολύτιμοι λίθοι καὶ ἀφθονοι διφθέραι (γονναρικά).

Ἐν τοῖς μεταλλείοις τῆς Σιβηρίας ἐργάζονται καὶ πολλοὶ ἔξωριστοι συνεπείᾳ πολιτικῶν ιδίως ἐγκλημάτων, προερχόμενοι ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς Ῥωσίας.

Κυριώτεραι πόλεις είναι ἡ Τορβόλωνη ἀρχ. πρωτ. (25.300 κατ.) πρὸς Δ. καὶ ἡ Ιρκούτσκη (85 χιλ. κατ.) πρὸς ἀνατολάς. Περιφορανλόφσκη, λιμὴν ἐπὶ τῆς Καμτσιάτκας, ὀδὸς εἰς Ἀμερικήν. Νικολαέφσκη παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀμούρ. Βλαδιμοστόν (100 χιλ. κατ.), λιμὴν πολεμικὸς τῆς Ῥωσίας ἐν τῇ Ιαπωνίκῃ θαλάσσῃ καὶ τέρμα τοῦ ὑπερσιβηρικοῦ σιδηροδρόμου (ἥδη κατεγράμενος ὑπὸ τῶν Ιαπώνων προσωρινῶς).

Τοῦ Δ. Τονροεστάν πρωτ. είναι ἡ Τασκένδη (125 χιλ. κατ.) τῆς Βουχάρας ἡ Βουχάρα (70 χιλ. κατ.) καὶ τῆς Χίβας ἡ Χίβα (35 χιλ. κατ.).

Η ύπερκαστία χώρα εξαπλούται από τῶν Α. παραλίων τῆς Καστίας μέχρι τῶν χανάτων Βουζάρας καὶ Χίβας πόλεις ἔχει τὴν Κρασνοβόδσκην καὶ τὸ Ὀζοῦν-Άδα, ἐνθα δὲ ἀφετηρία τοῦ ὑπερκαστίου σιδηροδρόμου. Η Καυκασία Ρωσία ἐκτείνεται από τοῦ Εὐξείνου πόντου μέχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης πόλεις πρωτ. ή Τιφλίς (170 χιλ. π.), τὸ Βακοῦ (120 χιλ. π.) παρὰ τὴν Κασπίαν θαλασσαν, ἐνθα αἱ ἀφθονοὶ πηγαὶ πετρελαίου, τὸ Βατούμ παρὰ τὸν Εὔξεινον καὶ η ἔδρα τοῦ πατριάρχου τῆς ὁμοικῆς διοικείας Εριβάν (150 χιλ. π.).

Γενική Περιγραφής της Ασιατικής Τουρκίας.

Αἱ χῶραι, τὰς δοπίας κατέχει η Τουρκία ἐν τῇ Ασίᾳ καὶ αἱ δοπίαι ἀποτελοῦσι τὴν ἀσιατικὴν Τουρκίαν, είναι 1) η Μικρὰ Ασία, η Συρία καὶ 2) η Παλαιστίνη, 3) η τουρκικὴ Αρμενία, 4) η Μεσοποταμία, 5) η Βαβυλωνία, 6) η τουρκικὴ Αραβία. Απασαὶ ἔχουσι πλυθυσμὸν περὶ τὰ 17 ἑκατομμύρια κατοίκους καὶ ἑκαταδιν 1,750,000 τετραγ. χιλιόμετρα.

Μικρὰ Ασία.

Η σπουδαιοτέρα χώρα τῆς ἀσιατικῆς Τουρκίας είναι η Μικρὰ Ασία, η δοπία λέγεται καὶ Ανατολὴ καὶ πεῖται πρὸς Α. τῆς ἐλευθερας Ἑλλάδος.

Οορα, δχῆμα. — Η Μικρὰ Ασία διαιμεῖται πολυσχιδῶς ὑπὸ τῆς θαλάσσης, είναι χερσόνησος ἐκτεινόμενη μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πόντου, τῆς Προποντίδος, τοῦ Αγαίου πελαγούς καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, πλησιάζει δὲ πολὺ πρὸς τὴν Θράκην καὶ σχηματίζει μετ' αὐτῆς δύο στενωτάτους πορθμούς, τὸν Βόσπορον καὶ τὰν Ἑλλήσποντον. Ομοιάζει δὲ πολὺ τὸ σχῆμα αὐτῆς δροπεδίῳ παραληπτογράμμῳ ύψους 1,300 μ. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Παρὰ τὴν ΝΔ. παραλίαν τῆς Μικρᾶς Ασίας είναι ἐγκατεσπαρμέναι πολλαὶ καὶ χαριεστάται Ἑλληνικαὶ νῆσοι.

Η Μικρὰ Ασία είναι σχεδόν πενταπλασία τῆς ἐλευθέρας ηδη Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἑκαταδιν (503.600, τετραγ. χιλιομ.), οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ἀνερχονται εἰς 9,240,000, ἐκ τῶν δοπίων ὑπὲρ τὰ 3 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια είναι Ἑλληνες.

(1) Η Μικρὰ Ασία κατὰ τὸ ἐπίσημον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδάσκεται ἀπομερῶς ως ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς.

Κόλποι. — Έν μὲν τῇ Προποντίδι είναι δὲ Ἀστακηρὸς καὶ δὲ Κιαρὸς, ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ δὲ Ἀδραμυτηρὸς, δὲ Ἐρμαῖος (τῆς Σμύρνης καὶ δὲ Κεραμεικὸς ἐν δὲ τῇ Μεσογείῳ δὲ τῆς Ἀτταλείας καὶ δὲ Ισαικὸς (Ἀλεξανδρέττας).

Ακρωτήρια. — Τὸ Ιασόνιον, ἡ Κάραβη καὶ τὸ Ηράκλειον ἐν τῷ Φεύξείνῳ καὶ τὸ Σίγειον παρὰ τὴν εἰσόδον τοῦ Εὔληστρον. Τὸ Λευκτὸν (ν. Μπαμπᾶ), ἡ Μέλαινα ἀκρα καὶ ἡ Μουάλη ἐν τῷ Αἰγαίῳ. Η Ιερὰ Λακοῦσα, ἡ Σαραηδῶν καὶ τὸ Ἀκεμούθιον ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Πορθμοὶ είναι δὲ θρακικὸς Βόσπορος καὶ δὲ Ελλήσποντος.

Χερδόνησοι είναι ἡ Θυντὰς (ἀκτὴ) μεταξὺ τοῦ Εὔξείνου, τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντίδος, εἰς ἣν τελευτῶσιν οἱ κλάδοι τοῦ Μυοίου Ολύμπου, ἡ Αστακηρὴ ἀποκήγουσα εἰς τὸ Ποσείδιον ἀνωτέρω, ἡ Κυνέιηνη καὶ ἡ Ἐρυθραία (πλησίον τῆς Σμύρνης).

Μοσφολογία τοῦ ἔδαφους. **Οφν.** — Η Μικρὰ Ἀσία διατέμνεται κατὰ μῆκος ἀπὸ Δ. πρὸς Α. ὑπὸ μεγάλης δροστοιχίας, τῆς ὥποιας τὸ μὲν δυτικὸν μέρος λέγεται Ταῦρος, τὸ δὲ ἀνατολικὸν Ἄγριτανρος. Η δροστοιχία αὕτη ἀποτελεῖ μίαν ἄλυσιν καταλήγουσαν εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Έν τῷ μέσῳ δὲ τῆς Καππαδοκίας καὶ πρὸς Β. τοῦ Ταύρου ὑψοῦται δὲ Ἄργαῖος, τὸ ὑψιστὸν τῶν δρεῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἔχον κορυφὰς ἀείποτε χιονοσκεπεῖς καὶ κρατῆρα ἐσβεσμένου ήφαιστείου.

Ἐτέρᾳ δροστοιχίᾳ είναι ἡ πρὸς τὸν Εὔξεινον πόντον ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰ δρη Κολάτ Δάγ πρὸς Ν. τῆς Τραπεζοῦντος, τὸν Ολυμπούν (Ικαδές Δάγ) πρὸς Ν. τῆς Σινώπης καὶ τὸν Βιθυνὸν λεγόμενον Ολυμπον. Τὴν τρίτην δροστοιχίαν ἀποτελοῦσιν δὲ Ολυμπος τῆς Μυσίας, ἡ Ιδη, τὸ Σίπυλον, τὸ Δίνδυμον, ἡ Μεσωγίς, δὲ Τυλλος καὶ δὲ Κάδμος.

Τύπατογραφία. Ποταμοί. — Ο Ιρις, σχηματίζων εἰς τὰς ἐκβολὰς του τὸ πεντάστομον δέλτα, δὲ Άλυς, δὲ μέγιστος ὁν ποταμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ δὲ Σαγγάριος, οὗ τὰ ὕδατα κατέρχονται ἐκ πηγῶν ὑψοῦς (1.100 μ.). δεδύμενος ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὸν μικρὸν Σαγγάριον, δὲ Θερμάδων, σημαντικὸς διὰ τὸν περὶ Ἀμαζόνων μῆδον, ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. Ο Γράνικος καὶ δὲ Μάμοτος, γνωνόμενοι εἰς τὴν Προποντίδα. Ο Σκάμαρδος εἰς τὸν Ελλήσπον-

τον καὶ ὁ Ἔρμος εἰς τὸν διμόνυμον κόλπον (Σμύρνης). παραπόταμος αὐτοῦ εἶναι ὁ Πακτωλός, ὀνομαστὸς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα διὰ τὰ ἐν τῷ ἄμφῳ αὐτοῦ ψήγματα χρυσοῦ. Ὁ Μαιάνδρος εἰς τὸ Αἴγαιον, ὁ Εὔρυμέδων, εἰς οὐ τὰς ἐκβολὰς ἐν μῷ ἡμέρᾳ ἐνίκησεν ὁ Κύμων κατὰ ἔηρὸν καὶ κατὰ θάλασσαν τοὺς Πέρσας τῷ 465 π. Χ. εἰς τὴν Μεσόγειον. ὁ Κέδρος ἐκβάλλων εἰς τὸ πέλαγος τῆς Κιλκίας (ἐν αὐτῷ ἔλουσθη καὶ ἡ σεμένησεν ἐκ τούτου ὁ μέγας Ἀλεξανδρος). ὁ Σάρος, ὁ Σάρδος καὶ ὁ Πέραμος, ἀμφότεροι ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Ἰσικὸν κόλπον.

ΣΗΜ. Ἀξιοπεριστήρητον εἶναι ὅτι πάντες οἱ ποταμοὶ τῆς Μ. Ἀσίας πηγάδουσιν ἐκ τοῦ κέντρου αὐτῆς ὡς ἀκτίγες κύκλου.

Λίμναι ἀξιολόγωτεραι εἶναι ή **Σαπάνιζα** (Βοϊάνη, 36 μ. βάθεις) μεταξὺ τοῦ κόλπου τῆς Νικομηδείας καὶ τοῦ Σαγγαρίου. ή **Ασκανία** (τῆς Νικαίας), ή **Αφρίτης**, ή **Γυναία**, ή **Ἀπολλωνία**, ή **Κάραλις** καὶ ή ἀλμυρὰ λίμνη **Τάττα** (770 μ. βάθος). Αἱ πλεῖσται τούτων εἰσὶν ἰχθυοτρόφοι.

Ἐδαφος.—Οἰκόληρος ή Μ. Ἀσία, ὡς εἴπομεν, ἀποτελεῖ ἐκτεταμένον δροπέδιον, ὑποδιαιρούμενον εἰς ἄλλα μικρότερα ὑψηλὰ ή γαμηλά, κυριώτερα τῶν δοπίων εἶναι τὸ τῆς Ἀγκύρας, τὸ τῆς Καισαρείας καὶ τὸ λιμνῶδες κεντρικὸν δροπέδιον. Τὸ ἔδαφος ἐν γένει τῶν δροπεδίων τούτων εἶναι λιαν εὔφορον.

Κλῖμα καὶ προϊόντα.—Τὸ κλῖμα τῆς χώρας εἶναι εὐκρατὲς καὶ μάλιστα εἰς τὰ παράλια. τὰ δὲ προϊόντα αὐτῆς εἶναι δποῖα καὶ τῆς Ἑλευθέρας Ἐλλάδος, ἄλλα πολὺ ἀφθονώτερα καὶ ωραιότερα, δηλ. παντὸς εἰδούς δημητριακοὶ καρποί, σῦκα ἔξαιρετα, ὡς καὶ σταφίς, ἔλαιον, ἥλιοτρόπιον, δαμάσκηνα, δπιον, κρόκος κτλ.

Η κτηνοτροφία ενδίσκεται ἐν ἀκμῇ πρόβατα, αἴγες, ἐξ ὧν αἱ ὀνομασταὶ τῆς Ἀγκύρας διὰ τὴν λεπτότητα καὶ τὸ μῆκος τῶν τριχῶν. βόες, βούβαλοι, κάμηλοι, ὄνοι, ἡμίονοι κλπ. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ὀρνιθοτροφία, μελισσοτροφία καὶ η σηροτροφία προκόπτουσι μεγάλως.

Η συγκοινωνία μόνον κατὰ τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶναι ἐπαρκῶς ἀνεπτυγμένη. τούναντίον δὲ εἰς τὰ μεσόγεια μέρῃ εἶναι ἐλλιπής. Αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ ἀνερχόμεναι εἰς μῆκος 2,500 μέτρων, συνδέουσι τὰ κυριώτερα ἐμπορικὰ πέντε. Νῦν ενδίσκεται ὑπὸ κατασκευὴν ἡ μεγάλη σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Κωνσταντινουπόλεως- Ἰκονίου- Ἀδάνων- Βαγδάτης¹.

(1) Ἡ ἐγ λόγῳ σιδηροδρ. γραμμὴ ἔχει περατωθῆ μέχρις Ἀδάνων ἡδη.

Επώδεσσα ἐκπαιδευσις.—Καθ' ἀπασαν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἔπισημος γλῶσσα εἶναι ἡ τουρκική, λαλουμένη οὐ μόνον ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀρμενίων. Εὐτυχῶς ἀπό τινων ἐτῶν ἤρχισε διὰ τῆς συστάσεως πολλῶν ἐλληνικῶν σχολείων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας νὰ διαδίδηται καὶ ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα. Νῦν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ λειτουργοῦσι τρία ἐλληνικὰ γυμνάσια, Σμύρνης, Τραπεζοῦντος καὶ Κυδωνίων, μία Ἱερατικὴ σχολὴ ἐν Καισαρείᾳ, ἑτέρα ἐν Πάτρῃ καὶ πολλὰ ἄλλα μικρότερα σχολεῖα ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι καὶ κοινοπόλεσιν. Υφίστανται δὲ δυστυχῶς καὶ πολλαὶ σχολαὶ ἐπιδιώκουσαι ἐν τῇ ἐλληνικοτάτῃ ταύτῃ χώρᾳ προσηγκυτισικοὺς σκοπούς.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς χώρας.—Οἱ Ἐλληνες ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων συντετηροῦσι πολυαριθμους ἀποικιας εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ εἰς τὰς νήσους, ἑνεκα τῶν ἑποιων περιήλθον πολλάκις εἰς πόλεμον πρὸς τοὺς Ηέρσας.

Αἱ ἐλληνικαὶ αὕται ἀποικιαὶ ἤκμασαν εἰς τὰ γράμματα, τὰς τάχυκας, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὸν πολιτισμόν, ἐν αὕταις δὲ ἐγεννήθησαν ὁ πατήρ τῆς ποιησας "Οἰνηρός, ὁ πατήρ τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτος, ὁ πατήρ τῆς ἱστορικῆς Ἰπποκράτης καὶ πολλοὶ ἄλλοι μεγάλοι ἀνδρες τῆς ἀρχαιας Ἐλλάδος.

Πρὸ τῆς κατακτήσεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Τούρκων δλοι οἱ κάτοικοι αὐτῆς ήσαν καὶ Ἐλληνες καὶ χριστιανοί, στὸν ὅμως οἱ Τούρκοι ἐκνείευσαν αὐτήν, τινάς μὲν τῶν κατοίκων ἐψόνευσαν, ἄλλους δὲ ἤγαγκασσαν νὰ ἀλλάξουσι θρήσκευμα καὶ νὰ γίνωστι μικρισθανοῖς πολλοὶ δὲ ἀυτῶν, οἱ δποῖσι, ἐπειδὴ ἐσώθησαν, εθρίσκοντο ἐν τῷ μέσῳ τῶν Τούρκων καὶ συγκανεστρέφοντο μετ' αὐτῶν, ἀπώλεσαν τὴν γλώσσαν αὐτῶν καὶ ἔγουσαν ἡδη μητρικὴν γλῶσσαν τὴν τουρκικήν.

Νῦν δμως διὰ τῶν ἐλληνικῶν σχολείων, τὰ ἀποικιαὶ ἐδρύθησαν εἰς πλείστα μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἰς τὰ δοπιαὶ ὑπάρχουσιν Ἐλληνες, σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἀνακτήσουσι πάντες οἱ δρογενεῖς ἡμῖν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ Μ. Ἀσίᾳ τὴν μητρικὴν τῶν γλώσσαν, τὴν γλώσσαν αὐτῶν καὶ ἔγουσαν τῆς τυραννικοτάτης πολυχρονίου δουλειας.

"Ηδη δὲ διὰ τῆς μετ' ὀλίγον ὑπογραφομένης συνθήκης μεταξὺ τῶν συμμάχων δυνάμεων τῆς Ἀγτάντ καὶ τῆς Τουρκίας, ἐκχωρεῖται ἐλέκληρος σχεδόν ὁ νομὸς Αττίγειος μετά τῆς ἐλληνικοτάτης αὐτοῦ πρωτευούσης Σμύρνης καὶ μέρη τινὰ τοῦ νομοῦ Προύσης εἰς τὴν Ἐλλάδα αναγνωρίζομένων οὕτω δηλαδὴ τὴν εὐγενῶν συμμάχων ἡμῖν αἱ μεγάλαι ἡθικαι καὶ δικαιαι θυσίαι σύμπαντος τοῦ Ἐλληνισμοῦ καὶ ἡ μεγάλη συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν γίνεται τῶν συμμάχων κατὰ τῶν Κεντρικῶν δυνάμεων.

Διοικητικὴ διαιρεσίς.—Η Μικρὰ Ἀσία διαιρεῖται διοικητικῶς εἰς τρεις διοικήσεις 1) τῆς Χρυσοπόλεως, ὑπαγομένης εἰς τὸν νομὸν Κωνσταντινούπολεως, 2) τῆς Νικομηδείας καὶ 3) τοῦ Ἐλλησπόντου (Βίγας) καὶ εἰς 8 νομοὺς 1) Ἀϊδινίου, 2) Προύσης, 3) Κασταμονῆς, 4) Τραπεζοῦντος, 5) Σεβαστείας, 6) Ἀγκύρας, 7) Ἰνονίου καὶ 8) Ἀδάνων.

1) Διοικητικὴ Χρυσοπόλεως (κάτ. 170 χιλ.).

Η διοικητικὴ Χρυσοπόλεως ὑπάγεται εἰς τὸν νομὸν Κωνσταντινούπολεως καὶ ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου πρωτ.

Χρυσόπολις (Σηκουάνα 100 χιλ. κατ.) ἐπί μαγευτικῆς τοποθεσίας· Χαλκηδὼν (Καδῆ-πού 60 χιλ. κατ.), ἔδρα Μητροπολίτου μὲ σχολεῖα, δνομαστὴ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ συγκροτηθεῖσαν Δ' οἰκουμενικὴν σύνοδον (451 μ. Χ.). Χαιδὸρ πασᾶ πρῶτος σταδίῳς τὸν σιδηροδρόμων τῆς Ανατολῆς μὲ λαμπράν προκυμαίαν καὶ ἀσφαλέστατον λιμένα. Πέραν τοῦ Χαιδὸρ πασᾶ ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἶναι ἐγκατεσπαρμένα ὥραια ἔξοχικὰ προσάστεια, ἐκ τῶν ὅποιών κυριώτερα εἶναι τὸ Παρτίχειον (Πεντίκ), τὰ Τοῦζλα, τὸ Ρέσιον ἢ Ζερετσοῦ (Δάριτζα), ἔνθα ἀλιεύονται τσίροι, καὶ τὸ Χεριτί, ὅπου τὰ δνομαστὰ αὐτοκρατορικὰ ὄφαντυργεῖα.

2) Διοίκησις Νικομηδίας (κάτ. 200 χιλ.)

Ἡ διοίκησις Νικομηδίας ἐκτείνεται πρὸς νότον τῆς ὑποδιοικήσεως Χρυσοπόλεως, πρωτ. Νικομήδεια ('Ισιάτ 40 χιλ. κατ.), λιμὴν ἐμπορικὸς παρὰ τὸν Ἀστακήν κάλπον, συνδέεται σιδηροδρομικῶς μετὰ τοῦ Χαιδὸρ πασᾶ, εἶναι ἔδρα μητροπολίτου. Ἐνταῦθα ἐβαπτίσθη καὶ ἀπειδανεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ σώζεται ὁ τάφος τοῦ ἄγιον Πατελεήμονος. Ἄδα παξάρ (35 χιλ. κατ.) ἐπὶ τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ, πόλις γεωργική. Διάλοβα παρὰ τὸν Ἀστακήν κάλπον μὲ δνομαστὰ θερμὰ λουτρά.

3) Διοίκησις Βίγας ἢ Ἐλληνόπόντου-

(150 χιλ. κατ. καὶ μέρους 60 χιλιομέτρων).

Πρωτ. τὰ Δαρδανέλλια (Τσανάκ Καλεσί 11 χιλ. πάτ.), πόλις δχυρδὲπὶ τοῦ δμωνύμου πορθμοῦ παρὰ τὴν ἀρχαίαν Ἀβυδον καὶ ἔναντι τῆς Σηστοῦ, ἐξ ἣς ὁ Ξέρξης ἐπεχειρήσεις νὰ γεφυρώσῃ τὸν Ἐλλήσποντον. Οἱ κάτοικοι τῶν Δαρδανελλίων καταγίνονται εἰς τὴν κατασκευὴν δνομαστῶν πηλίνων ἀγγείων. Λάμψανος (10 χιλ. κατ.), πόλις ἀρχαιοτάτη. Βίγα, παρὰ τὸν Γράνικον ποταμὸν, ὅπου δ. Μ. Ἀλέξανδρος ἐνίκησε τὸ πρῶτον τοὺς Πέρσας (334 π.Χ.). Τὴν μικρὰν ταύτην χώραν, ἐξ ἣς ἀποτελεῖται ἡ διοίκησις τοῦ Ἐλληνόπόντου, διαρρέουσι τρεῖς κυρίως ποταμοί, δ. Σκάμανδρος, παρὰ τῷ δποίῳ ἔκειτο ἡ ἀρχαία Τροία μετὰ τῆς πρωτ. αὐτῆς Ηλίου ('Ισσαρδίκη) δνομαστὴ. διὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, δ. Σιμόεις καὶ δ. Σατηνόεις.

1) Νομὸς Ἀϊδινίου. Πόλεις. Ὁ νομὸς Ἀϊδινίου ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀρχαίων χωρῶν Λυδίας, Καρίας, Μυσίας καὶ ἐν μέρει τῆς Ιωνίας. Εχει δὲ πληθυσμὸν $1 \frac{1}{2}$ ἑκατομμύριον κατ. Πρωτ. τοῦ νομοῦ εἶναι δ. Σινόνη (350 χιλ. κατ.), κειμένη ἐν τῷ μυχῷ τοῦ

Ἐρημαίου κόλπου, πόλις ἀρχαία, ἔχουσα ἀκμαῖον ἐμπόριον καὶ βιομηχανίαν, ἀσφαλῆ λιμένα, ἔξαιρετον προκυμαίαν, Ἑλληνικὸν γυμνάσιον καὶ πολλὰ Ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια συντηρούμενα ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος, ήτις ἀποτελεῖ τὸ πολυπληθέστατον στοιχεῖον τῆς πόλεως (ὑπὲρ τὰς 130 χιλ. κατ.), νοσοκομεῖον καὶ διάφορα φιλανθρωπικὰ ἴδρυματα· συνδέεται δὲ σιδηροδρομικῶς μετὰ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς ἐσωτερικῆς γώρας. Παλαιὰ Φάρνασα, Νέα Φάρνασα ΒΑ. τῆς Σμύρνης, Κλαζομεναί (Βουρλά, 24 χιλ. κατ.). πατρὶς τοῦ φιλοσόφου Ἀναξαγόρου, Κορήνη (Τσεσμὲς 15 χιλ. κ.). ἀπέναντι τῆς Χίου, ἐν τῷ λιμένι τῆς δοπίας οἱ Ρῶσοι κατέκαυσαν τὸν τουρκικὸν στόλον δι· Ἐλλήνων κυρίως πυροπολητῶν (1770). Ἀγιασουλούκ, μικρὸν χωρίον ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Ἐφέσου, ὃνομαστῆς διὰ τὸν μεγαλοπρεπῆ ναὸν τῆς Ἐφεσίας Ἄρτεμιδος, ὃν ἐπυροπόλησεν ὁ Ἡρόστρατος, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων δὲ τούτου ἀνφικοδομήθη περικαλλῆς ναὸς τῆς αὐτῆς θεᾶς ἐν τῶν ἐπτὰ θαυμάτων τοῦ νόσμου. Ἐν αὐτῇ διέτριψεν ἐπὶ πολὺ ὁ Απόστολος Παῦλος καὶ συνεκροτήθη ἡ Γ' οἰκουμενικὴ σύνοδος. Νέα Εφέσος (Κοὺς Ἀδασί, 9.000 κ.), Φιλαδέλφεια (20 χιλ. κατ.) ἔδρα μητροπολίτου, συνδεομένη σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Σμύρνης.

Πέργαμος (25 χιλ. κ.) πρὸς Β. τῆς Σμύρνης, ὃνομαστὴ τὸ πάλαι διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς καὶ τὸν ἐκ δέρματος κατασκευαζόμενον χάρτην τῆς ἐν Περγάμῳ εὑρέθησαν μνημεῖα ἀξιολογώτατα, λείψανα τῆς ἀρχαίας λαμπρότητος αὐτῆς. Λιδίου (πάλαι Τραλλεῖς, 35 χιλ. κατ.) πρὸς Α. τοῦ κόλπου τῆς Ἐφέσου. Μαγνησία (Μάνισσα 38 χιλ. κ.), πόλις ἐμπορικὴ συνδεομένη σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Σμύρνης καὶ ἔδρα τοῦ μητροπολίτου Ἐρέσου. Ἀλικαρνασσός (Μπουνδρούμ, 4 χιλ. κ.), πατρὶς τοῦ ἱστορικοῦ Ηροδάτου. Οὐ μακρὰν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Μαιάνδρου κείνται τὰ ἐρείπια τῆς Μιλήτου (νῦν μικρὸν χωρίον Παλαιά Καλούμενον), πατρίδος τοῦ φιλοσόφου Θαλοῦ. Πρὸς Β. ταύτης κείται τὸ δρός Μυκάλη, ὅπερ καταλήγει εἰς τὸ διμώνιμον ἀκρωτήριον, τρόδο τοῦ δοπίου οἱ Ἐλληνες κατερρόπισαν (τῷ 479 π. Χ.) τοὺς Πέρσας, τὸν δὲ Αὔγουστον τοῦ 1823 ὁ Ἐλληνικὸς στόλος κατεναυμάχησε τὸν τουρκικὸν μὴ ἐπιτρέψας νὰ ἀποβιβασθῶσιν οἱ Τούρκοι εἰς τὴν Σάμον. Ἀπέναντι τῆς νήσου Κῶ ἔκειτο ἡ Κνίδος, πόλις ἀρχαία, ἡς σώζονται τὰ ἐρείπια, ἐπίσημος διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν τῆς Αφροδίτης παρὰ τὴν πόλιν ταύτην ὁ Κόνων κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ κορινθιακοῦ

λεγομένου πολέμου (τῷ 394 π. Χ.) ἐνίκησε τοὺς Σπαρτιάτας στρατηγούμενους ὑπὸ τοῦ Πεισάνδρου.

2) **Νομὸς Προούσης** (1,700,000 ν.). Ἀπαρτίζεται ἐκ τῆς ἀρχαίας Φρυγίας, Μυσίας καὶ Βιθυνίας. Πρωτ. τοῦ νομοῦ εἶναι ἡ Προοῦσα (100 χιλ. ν.) ἐν μέσῳ εὐφόρου πεδιάδος, παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ Ὁλύμπου τῆς Μυσίας, ἔχουσα βιομήχανίαν ταπήτων, μετάξης καὶ λιματικάς πηγὰς (Προούσης-Γιάλοβας), λαμπρὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ Ἐνγενείδεια, καὶ μεγαλοπρεπῆ σουλτανικὰ ἀνάκτορα. Ἐπίνειον τῆς Προούσης εἶναι ἡ Μενδαρία (8 χιλ. ν.), Νίκαια (Ισνίν, 5 χιλ. ν.) παρὰ τὴν λίμνην Ασκανίαν, δινομαστὴ διὰ τὰς συγκροτηθείσας ἐν αὐτῇ Α' καὶ Ζ' οἰκουμενικὰς συνόδους (325 καὶ 787 μ. Χ.)· ἡ πόλις αὗτη ὑπῆρξε ποθενεύσατα τῶν βυζαντίνων αὐτοκρατόρων (1204 – 1261), Κυδωνίαι (Αϊβαλί, 30 χιλ. ν.), πόλις παράλιος ἐμπορική, κατοικουμένη τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ελλήνων διακρινομένων ἐπὶ γενναιότητι καὶ διατηρούντων Ἑλληνικὸν γυμνάσιον καὶ παρθεναγωγεῖον. Κιουτάζεια (Κοτύάειον, 30 χιλ. ν.), Παλουκιεσθὲρ (25 χιλ. ν.) ἐν μέσῳ εὐφόρου πεδιάδος, βιομήχανος καὶ ἐμπορική πόλις, Ἄδραμύτιον (16 χιλ. ν.), παρὰ τὸν διμώνυμον οἴλοπον· παρ' αὐτῇ ὑπάρχουσι πλούσια μεταλλεία μολύβδου, Κύζικος παρὰ τὴν Προποντίδα, ὃπου οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τὸν Ἀλκιβιάδην κατεναυμάχησαν τοὺς Σπαρτιάτας (τῷ 410 π. Χ.). Η **Προκόννησος**, καλλιμάρμαρος, ἔξοιν καὶ νῆσος τοῦ Μαρμαρᾶ, κειμένη ἔναντι τῆς Κυζίκου καὶ ἔχουσα μετὰ τῶν ἄλλων ἔννέα νησιδίων 25 χιλ. ν.; εἶναι ἔγγυη μητροπολίτου καὶ δινομαστὴ διὰ τὰ ἀλίπαστα καὶ τὸ ναυτικόν τοῦ ἀνήκει δὲ διοικητικῶς εἰς τὸν νομὸν Προούσης.

3) **Νομὸς Κασταμονῆς** (1 ἑκατομμ. ν.). Ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἀρχαίων χωρῶν Παφλαγοίας, Πόντου καὶ ἐν μέρει τῆς Βιθυνίας. Πρωτ. τοῦ νομοῦ εἶναι ἡ Κασταμονὴ (40 χιλ. ν.) ἐπὶ παραποτάμους τοῦ Ἀλνος καὶ παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ ὄρους Ὁλγάσσουν. Ἐπίνειον ταύτης παρὰ τῷ Εὔξεινῷ εἶναι ἡ Ινέπολις (15 χιλ. ν.), ἔξ οἷς γίνεται ἔξαγωγὴ οἰκοδομησίμου ξυλείας καὶ ιρόκουν. Σινώπη (17 χιλ. ν.) πόλις παρὰ τὸν Εὔξεινον, πατρὸς τοῦ κυνικοῦ φιλοσόφου Διογένους καὶ καθέδρα ἄλλοτε τῶν βασιλέων τοῦ Πόντου. Ποντοηράκλεια (15 χιλ. ν.), δινομαστὴ διὰ τὰ παρ' αὐτὴν ἀνθρακωρυχεῖα, Ζαγκαφίλιδει, ἵνταῦθα ἔξορύσσονται γαιάνθρακες.

4) **Νομὸς Τραπεζοῦντος** (1,050,000 π.). Κεῖται πρὸς Α. τοῦ νομοῦ Κασταμονῆς καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Πόντου. Πρωτ. εἶναι ἡ Τραπεζοῦς (70 χιλ. π.) ἐν τῷ Εὐξείνῳ, ἔχουσα Ἑλληνικὸν γυμνάσιον καὶ κατοικουμένη τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ἑλλήνων. Ἡ πόλις αὕτη ὑπῆρξεν ἐπὶ Σύρ περίπου αἰῶνα ἔδρα Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας, ἰδρυθείσης μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων (1204) καὶ καταλυθείσης τῷ 1267 μ. Χ. ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν. Σαμφροῦς ('Αμισός, 25 χιλ. π.), πόλις παράλιος ἐμπορική, ἔδρα τοῦ μητροπολίτου Αμασίας, ἐξ ἣς γίνεται μεγάλη ἐξαγωγὴ ἐξαιρέτου καπνοῦ, Κερασοῦς (20 χιλ. π.), πόλις παράλιος, Πάφρα (17 χιλ. π.) παρὰ τὴν δεξιὰν ὁχθην τοῦ Άλυος, ὀνομαστὴ διὰ τὴν σπουδαίαν κατὰ ποσὸν καὶ ποιὸν παραγωγὴν καπνοῦ.

5) **Νομὸς Σεβαστείας** (1,157,000 π.). Ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἀρχαίας Καππαδοκίας. Πρωτ. Σεβάστεια (50 χιλ. π.) ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν τοῦ Άλυος ποταμοῦ. Αμάσεια (40 χιλ. π.), παρὰ τὸν Ιον, ἐν μέσῳ εὐφόρου πεδιάδος, πατρὸς τοῦ Στράβωνος, Τοκάτη (20 χιλ. π.), ἐν μέσῳ βαθείας κοιλάδος· παρ' αὐτῇ ὑπάρχουσαι μεταλλεῖα γαλοῦ, Νεοκαισάρεια (Νικησάρ, 6 χιλ. π.).

6) **Νομὸς Ἀγκύρας** (980 χιλ. π.). Ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἀρχαίας Καππαδοκίας καὶ Γαλατίας, κεῖται δὲ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Μ. Ἀσίας. Πρωτ. Ἄγκυρα (50 χιλ. π.), ἔδρα μητροπολίτου, ὀνομαστὴ διὰ τὰς αἰγάς της, ἐξ ὧν τὸ λεπτότατον καὶ μακρὸν ἔριον, καὶ διὰ τὴν πρὸς τοῦ Ταμερλάνου κατὰ τοῦ Βαγαζίτ (τῷ 1402). Καισάρεια (69 πόλ. π.) παρὰ τοὺς Β. πρόποδας τοῦ Ἀργαίου, πατρὸς τοῦ μεγάλου ἔδριλείου, ἔχουσα λαμπρὸν ἱερατικὴν σχολήν, πρὸς τὰ ΝΔ αὐτῆς καὶ ἡ Ναζιανζός, πατρὸς Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

7) **Νομὸς Ἰκονίου** (1,200,000 π.). Κεῖται πρὸς Ν. καὶ λα. τῶν νομῶν τῆς Ἀγκύρας καὶ τῆς Προύσης. Πρωτ. Ἰκόνιον (κεῖται 25 χιλ. π.), παράγον ἀφύδνους δημητριακοὺς παρπούς, Σπάρτη (Λισιδίας) (25 χιλ. π.) ἐν οἷς πολλοὶ Ἐλληνες, ΝΑ. τοῦ Ικονίου ἐν ἐσφερού πεδιάδος, ἔδρα τοῦ μητροπολίτου Πισιδίας. Ἄττάλεια (36 χιλ. π.) πόλις ὁχυρά, εὐλίμενος καὶ ἐμπορική, ἐκτισμένη ἐπὶ τοῦ δμονύμου κόλπου μετ' ἀξιολόγων Ἑλληνικῶν σχολείων.

8) **Νομὸς Ἀδάνων** (450 χιλ. π.). Ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἀρχαίας Κιλικίας, κεῖται δὲ πρὸς τὰ ΝΑ. μέρος τῆς Μ. Ἀσίας. Πρωτ.

“**Άδανα** (45 χιλ. νάτ.) πόλις δχυρωτάτη παρὰ τὸν Σάρον ποταμόν, ἐν μέσῳ εὐφόρου πεδιάδος, οὖσα ἔδρα τοῦ μητροπολίτου Κιλικίας. **Ταρσός**, παρὰ τὸν Κύδον ποταμὸν (20 χιλ. κ.), πατρὶς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, **Μερσίνα** (25 χιλ. κ.), ἐπίνειον τῶν Ἀδάνων καὶ τῆς Ταρσοῦ, μεθ' ἣς συνδέεται διὰ σιδηροδρόμου. Εἰς τρόφον σχεδὸν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου κεῖνται τὰ ἐρείπια τῆς **Ισσοῦ**, παρὰ τὴν ὁποίαν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἐνίκησε τοὺς Πέρσας ἀχμαλωτίσας ἅπασαν τὴν οἰκογένειαν τοῦ Δαρείου (233 π. Χ.).

Αἱ νῆσοι τοῦ Αἴγαίου.

Αἱ νῆσοι τοῦ Αἴγαίου εἶναι Ἑλληνικαὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ κατοικοῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Ἑλλήνων.

Αἱ πλεῖσται τούτων ἔσχον τὴν εὐτυχίαν κατὰ τὸν βαλκανοτούρκικὸν πόλεμον νὰ ἀπελευθερωθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ **στόλου** καὶ ἡδη ἀποτελοῦν μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, πλὴν τῶν νοτίων Σποράδων (δωδεκανήσων), αἵτινες εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ μὴ ἀποκτήσωσιν εἰσέτι τὴν ἐλευθερίαν των, διότι εἶχον καταληφθῆντὸς τῆς Ιταλίας κατὰ τὸν πόλεμον τὸν δλίγον προηγηθέντα τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ μεταξὺ Ιταλίας καὶ Τουρκίας.

Ἐν τούτοις οἱ ὅγαν φιλοπάτριδες κατοικοὶ αὐτῶν διεμαρτυρήθησαν καὶ ἔπακολουθοῦν νὰ διαμαρτύρωνται ἐνεργώς πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις καὶ ἀπίζουσιν ὅτι τάχιστα θὰ ἐπιτύχωσι τὰς δικαίας αὐτῶν ἀξιώσεις, ὅπως ἐνωθῶσι μετὰ τῆς μητρὸς Ἐλλάδος.

Τὰ δωδεκάνησα εἶναι ἐγκατεσπιασμένα ἀπὸ τῆς Σάμου μέχρι τῆς Κρήτης. **Έχουσιν ἔκτασιν** 2,500 τετραγ. χλμιοῦ, καὶ **πληθυσμὸν** 158 χιλ. περίπου κατοίκων· εἶναι δὲ τὰ ἔξης:

“**Η Πάτμος** (5 χιλ. κ.) νῆσος τὸ πλεῖστον πετρώδης καὶ εὐλίμενος, δυνομαστὴ διὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς μεγάλην μονήν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ **Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου** καὶ τὴν ἐν αὐτῇ βιβλιοθήκην ἀρχαίων ἐκκλησιαστικῶν χριστιανῶν, οἰκοδομηθεῖσαν ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομητοῦ, ὃς καὶ διὰ τὸ σπήλαιον, ἐνθα δὲ Ἱωάννης ἐγραψε τὴν θείαν Ἀποκάλυψην.

“**Η Λέρος** (6 χιλ. κ.) νῆσος πετρώδης μὲν ἀλλὰ κολπώδης καὶ εὐλίμενος, ἔχουσα διάνυμον πρωτεύουσαν μετὰ σχολαιοχείου καὶ παραναγογείου.

“**Η Κάλυμνος** (15 χιλ. νάτ.) πρωτ. **Χάρα** μετ' ἀσφαλεστάτου

δρουν. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐμπορίαν, τὴν γεωργίαν καὶ ἴδιως εἰς τὴν σπογγαλιείαν, πολλοὶ δὲ τούτων εἶναι ἐπιτηδειότατοι δύται.

Ἡ Κῶς (28 χιλ. κατ.) νῆσος εὐφορος, κατάφυτος ἐξ ἀμπέλων καὶ ἑσπεριδοειδῶν, πατρὸς τοῦ μεγίστου τῆς ἀνθρωπότητος Ἰατροῦ Ἰπποκράτους. Πρωτ. ἡ διμώνυμος πόλις.

Ἡ Νίσυρος (5. χιλ. κατ.) μικρὰ νῆσος πρὸς Ν. τῆς Κῶ, ἔχουσα ἐνεργὸν ἡφαίστειον, λαματικὰ ὄντα καὶ θειωρυχεῖα· λιμὴν αὐτῆς εἶναι ἡ Μαδράκη μετὰ μεσαιωνικοῦ φρουρίου.

Ἡ Ἀστυπάλαια (2,500 π.) μικρὰ νῆσος, ἵσοις κάτοικοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν σπογγαλιείαν καὶ ἀλιείαν. Ἐχει εὐρύχωρον καὶ ἀσφαλέστατον λιμένα.

Ἡ Σύμη (14 χιλ. π.) νῆσος βραχώδης καὶ ἀγονος. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης, λίαν φιλοπρόδοοι, ἀσχολοῦνται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν σπογγαλιείαν κυρίως.

Ἡ Ρόδος (50 χιλ. π.), νῆσος ἔχουσα γλυκύτατον κλῖμα καὶ διαυγὴ δριζοντα, εὔσειστος καὶ εὔφορος. Πρωτ. ἡ διμώνυμος πόλις (20 χιλ. κατ.). Εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ λιμένος ὑπῆρχε τὸ ὑπὸ τοῦ Χάρητος κατασκευασθὲν ἐξ ὀρειχάλκου ἄγαλμα τοῦ Ἡλίου (Κολοσσὸς τῆς Ρόδου), τὸ δόποιον ἐθεωρεῖτο ἐν τῷ ἐπτά θαυμάτων τοῦ κόσμου. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο είχεν ὅψος 34 μέτρων περίπου καὶ πατεκορημένη ὑπὸ σεισμοῦ τῷ 224 π. Σ. Εἶναι ἔδρα μητροπολίτου καὶ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῶν δωδεκανήσων, Δινδος (15 χιλ. κατ.) κειμένη ΝΑ. ἀρχαῖα πόλις.

ΣΗΜ. Ἀτυχῶς ἐν τῇ φραίᾳ ταύτῃ νήσῳ ἡ Ἑλληνικὴ ἐκπαίδευσις διτερεῖ. ἐνῷ τούναντίσιν αἱ ἔνοιαι προπαγανδίκαι σχολαὶ μεγάλας, ὡς μὴ ὡρεῖτε, ποιοῦνται καθημερινῆς προσόδους.

Ἡ Κάρφαθος (8 χιλ. κατ.) καὶ ἡ Κάδος (6 χιλ. π.), καταστροφεῖσα τῷ 1824 ὅπο τοῦ αἰγαλειακοῦ στόλου. Οἱ κάτοικοι τῶν δύο τούτων νήσων εἶναι περίφημοι ναυτικοὶ καὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν σπογγαλιείαν· κείνται δὲ μεταξὺ Ρόδου καὶ Κορίτης.

ΚΥΠΡΟΣ

Χ.
Κύπρος, ἡ μεγίστη τῶν ἑλληνικῶν νήσων, ἔχει ἔκτασιν 9.610 τετρ. χιλιομ., καὶ πληθυσμὸν 270.000 κατοίκων, ἐξ ὧν 170.000 Ἐλλήνες ἀκραιφνεῖς. Η Κύπρος μετα τὸν ἥρωστουρκικὸν πόλεμον (1878) έιδε συγήκηση, γεγομένης μετ. τὸν Γουρκίας καὶ Μ. Βρετταγίας, κατελήγη τὸ πότο τῶν Ἀγγλων ἀγτὶ ἐτήσιας πληρωμῆς ἐξ 90 χιλιάδων λιρῶν, κατεβαλλομένης τῷ Σουλτάνῳ. Οἱ διακαής σμως πόθος τῶν Κυπρίων εἶναι ἡ ἔνωσις τῆς νήσου μετα τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, οὐ τὴν ἐκδήλωσαν καθημερινῶς ποιοῦνται πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ησίς ταίνει εἰμενῆς οὓς ἀπό τεινος χρόνου πρὸς τὰ μεγάλοι πατριωτικά αἰσθήματα τῶν νησιωτῶν.

*Ας ἔλπισθεν οτι δέν απέχει πολὺ ὁ χρόνος τῆς ἐκπληρώσεως του εὐγενοῦς πόθου τῶν ἑλλήνων γησιωτῶν.

Κόλποι.—Ο *Αμράχωστος, ο τῆς Αδρνακού, ο τῆς Λεμηρασοῦ καὶ ο τῆς Ηενταγίας.

*Ακρωτήρια.—Τὸ Δεινάρης (κ. ἀγ. Ἀγριέας), τὸ Πηδάλιον, η Κουοκιάς ἄκρα, ο *Ακάμας καὶ τὸ Κρόμμυον.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. *Ορη.—Ἄξια λόγου εἶναι τὸ *Λέφον (κ. Τρόσος) πρὸς Δ. ὁ *Ολυμπος καὶ πρὸς Β. η ὄροσειρὰ Κερηνείας (Ηενταδάκτυλον).

Τὸ καλύμα τῆς νήσου εἶναι εὐκρατον, ἀλλὰ πολλακις ἐπικρατεῖ ἡ νομοβίρια ενεκα τῆς ἀποφύλασσεως ἐπὶ τουρκοκρατίας τῶν ἀλλοτε λαμπρῶν κυρῆς δασῶν. Καταβάλλονται δὲ νῦν επιτυχεὶς προσπάθειαι πρὸς τελείανανάδαστων τῆς γήρας.

*Εδαφος καὶ προϊόντα.—Τὸ ἔδαφος τῆς νήσου εἶναι εὐφόρον καὶ πυράγας εἶναι ἔξαιρετον (κουμανταρίαν), βαμβακα, μέταξαν, ἔμλουσέρκτη καὶ ἀλιγοῦς θηγμητριακούς καρπούς περικλεῖται δὲ τὴν περιοίδα τῆς Μεσαρίας, διαρρεομένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Ηενταίου.

Συγκοινωνία.—Ηλήν τῆς διά Θαλάσσης συγκοινωνίας η Κύπρος ἔχει αιδηροδρομική γραμμήν, συγένουσαν τὴν Αδρνακα μετά τῆς Αμράχωστου Λευκωσίας καὶ Μόρφου.

***Πολίτευμα.**—Η νήσος κατέχεται, ὡς εἰπομέν, ὑπὸ τῆς Μ. Βρετανίας καὶ διοικεῖται ὑπὸ "Ἀγγλου ἀρμοστοῦ, ἐκτελεστικοῦ συμβούλου καὶ βουλῆς, ἀποτέμνης ἐκ 18 μελῶν.

***Εκκλησία.**—Η ἐκκλησία τῆς Κύπρου εἶναι αὐτοκέφαλος, διοικουμένη ὑπὸ συνδόου, ἀποτελουμένης ἐκ 4 μητροπολιτῶν, ης πρόθρος εἶναι ὁ μακαριώτατος πάσης Κύπρου καὶ Τουστανῆς, ἐδρεύων ἐν Λευκωσίᾳ.

Πατέσια.—Η ἐκκαΐδευσις ἔν τῷ νήσῳ εἶναι ἀρκοίντως ἀνεπτυγμένη, διότι εἰ "Ἐλληνες σιντηροῦσιν Ιδαῖας δαπάνας πλείστα πατέτερα ἑλληνικὰ σχολεῖα, παρθεναγωγεῖα καὶ δύο γυμνάσια.

Πόλεις.—Η Λευκωσία (18 χιλ. κ.), πρωτ. τῆς νήσου, ἔδρα μητροπολίτου καὶ τοῦ "Ἀγγλου διοικητοῦ, ἐν τοσῷ μικρᾶς εὐφόρος πεδιάδος, ἔχουσα τὸ λαμπρῶς λειτουργοῦν Παγκύπριον γυμνάσιον καὶ πολλὰ ἄλλα σχολεῖα. Αδρνακ (10 χιλ. κ.), ἔδρα μητροπολίτου περὶ τὸ ἀρχαῖον Κίτιον, ὅπου ἀπέσχεν ὁ Κίρων πριλεπρῶν αὐτῷ (449 π.Χ.), Αερμησός (12 χιλ. κ.), πόλις παρόλτος καὶ ἐμπορική ἐπὶ τῆς Ν. ἀκτῆς τῆς νήσου. *Αμράχωστος η Φαρμαγοῦστα (11 χιλ. κ.), πόλις ἔχουσα ἔξαιρετον λιμένα, Νέα Πάφος η Κτημά εἰς τὰ Δ. τῆς νήσου περὶ τὴν ἀρχαίαν Πάφον, ἐπισημοδεικτὸν τὸν ναὸν τῆς Παρθένος Ἀφροδίτης, ἔδρα μητροπολίτου. Κερήνεια ἔδρα διοικητοῦ, καὶ Μόρφου ἔδρα τοῦ μητροπολίτου Κερηνείκης.

ΣΥΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

"Ορια. Άπο τῆς Μεσογείου θαλάσσης μέχοι τοῦ Εἴφεράτου ποταμοῦ ἐκτείνεται η χώρα η καλούμενη Συρία. *Αποτελεῖται δὲ ἐκ τριῶν μερῶν, τῆς Φοινίκης, τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς κοιλῆς καλούμενης Συρίας.

***Εκτασίν** ἔχει 218 χιλ. τετραγ. χιλιομ. καὶ πληθυσμὸν 2,500,000 κατοίκων.

Κλῖμα.—Πρὸς Α. μὲν εἶναι ἔηρότατον, εἰς δὲ τὰ παράλια ἔνεκα τῆς θαλάσσης εὐκρατον καὶ ὑγιεινόν.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. *Ορον.—Ἐν Συρίᾳ ὁ Αιβα-

νος καὶ δὲ Ἀντιλίβαρος μᾶλλον δασώδης τοῦ πρώτου ἐν Παλαιστίνῃ τὸ Θαρώρ, ἔνθα μετεμορφώθη δὲ Κύριος - ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δὲ Κάρδυλος, δὲ θολοειδῆς Ἐρμὸν καὶ τινα ἄλλα μικρότερα.

Τύπανοφία Ποταμοῖ. — Ἐν Συρίᾳ δὲ Ὁδόντης, πηγάζων ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ χυνόμενος εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἐν Παλαιστίνῃ δὲ δὲ Ἰορδάνης, ὅστις πηγάζων ἐκ τῶν δρέων Ἐριδῶν καὶ Αντιλιβάνου καὶ διαρρέων ἀπασαν τὴν πεδιάδα ἐκβάλλει εἰς τὴν Νεκρὰν θάλασσαν.

Αίμνατ. — Ἐν Παλαιστίνῃ ἡ Γευμησαρὲτ (Τιβεριάς), 195 μ. ταπεινοτέρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ Ἀσφαλτῖς ἢ Νεκρὰ λεγομένη θάλασσα ἔπι ταπεινοτέρα, 395 μ. τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης (¹).

Διοικητικὴ Διαιρέσεις. — Ἡ Παλαιστίνη διοικητικῶς διαχείται 1) εἰς τὴν διοίκησιν Ἀκρας, 2) εἰς τὴν ἀμεσον διοίκησιν τῆς Τερροσσάλημ, 3) εἰς τὴν διοίκησιν Νεαπόλεως (Ναβλούς), 4) εἰς τὰς διοικήσεις Χαονράν καὶ Κοράκ καὶ δὲ εἰς τὴν προνομοιώθηκον χώραν τοῦ Λιβάρου. Ἀμφότεραι δέ, ἡ ἀμεσος διοίκησις Ιερουσαλήμ καὶ διοίκησις Λιβάνου, ἔξαρτωνται ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐπωτερικῶν τῆς Τουρκίας καὶ ἡ Συρία εἰς 3) νομούς, 1) Σερετα, 2) Βηρυτοῦ, 3) Χαλεπίου.

Ἡ Παλαιστίνη κατέχει τὸ Ν.Δ. μέρος τῆς Συρίας καὶ εἶναι ἡ χώρα, τὴν δποίαν δὲ Θεὸς ὑπεοχέθη εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του, εἶναι ἡ ιερὰ γῆ, ἐν ᾧ ἐξηρτεῖται ἡ Παλαιστίνη ὡς τὸ προσκύνημα ὅλου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, εἰς τὸ δποῖον κατ' ἔτος εὐλαβῶς συρρέουσι χιλιάδες προσκυνητῶν, δπως ἀσπασθῶσι τοὺς ιεροὺς τόπους, ἐν οἷς ἐγεννήθη, ἐδίδαξεν, ἐτάφη, ἀνέστη καὶ ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανούς δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Οορια. ξῶαφος. — Ἡ Παλαιστίνη, ἥτις ἐλέγετο καὶ Χανάάν, ἔκτείνεται πρὸς Ν. τοῦ δρούς Ἀντιλιβάνου, εἶναι δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον δρεινή καὶ διαρρέεται ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου, εἰς δὲ ἐβαπτί-

(1) Περὶ τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης πιστεύεται, ὅτι οὐδεὶς ίχθυς ἂλλο τε ζῷον τρέψεται ἐν αὐτῇ ἐν τούτοις κατὰ τὰς γενεαλίας παρατηρήσεις, καθ' ὃς πρώτην φοράν διέσχισε πρὸ τίνος χρόνου ἀτιμάκιας τὴν λίμνην, παρετήρησαν ἐπιπλέοντα διάφορα ζῷα, γῆν καὶ λοιπά ζῷα.

συνή ὁ Σωτῆρ τοῦ κόσμου· ὁ ποταμὸς οὗτος πηγάζει, ὡς εἶπομεν, ἐκ τυνος χλάδου τοῦ Ἀντιλιβάνου καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ καὶ διερχόμενος ἐκ τῆς λίμνης Τιβεριάδος ἐκβάλλει εἰς τὴν Νεκρὰν θάλασσαν. Τὸ πρὸς Α. τοῦ Ιορδάνου μέρος εἶναι πεδιγόν καὶ καλεῖται Περαία· τὸ δὲ πρὸς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ὑποδιαρεῖται εἰς τρία μέρη· τὴν ἄνω καὶ κάτω Γεδιλαίαν πρὸς Β., τὴν Ιονδαίαν πρὸς Ν. καὶ τὴν Σαμάρειαν πειμένην μεταξὺ τῶν δύο ἀλλοι.

Τὸ κλίμα τῆς χώρας εἶναι θερμόν, τὸ δὲ ἔδαφος εὐφορβώτατον καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀγρια Γραφή ὄνομάζει αὐτῇ γην ὃς οὐσαν μέλι καὶ γάλα.

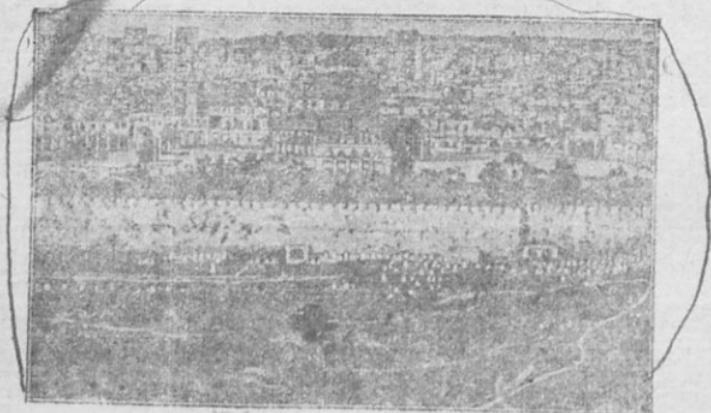
Οἱ κάτοικοι τῆς Παλαιστίνης, ἀνερχόμενοι εἰς 800 χιλ. πατ., εἶναι μείγμα διαφόρων λαῶν, μεταξὺ τῶν ὅποιων ὑπάρχουσι καὶ πολλοὶ Ἕλληνες. X

Διοίκησις "Αιρετική.

X Η διοίκησις Ἀκρας περιλαμβάνει τὴν λοφώδη χώραν τῆς Γαλιλαίας. Ἐπιτημότεραι πόλεις ἐν αὐτῇ είναι ἡ Ναζαρὲτ (9 χιλ. π.), παρὰ τῷ Θαρέῳ, ἐνθα μετεμορφώθη καὶ ἀνετραφῇ ὁ Σωτὴρ ήμῶν, ἡ Καπερογαύμη, ἐνθα διέμεινε τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου, ἡ Τιβερίας (2 χιλ. π.), παρὰ τὴν διμόνιμον λίμνην, ἀσήμαντον νῦν χωρίον, ὡς καὶ ἡ Κανά, ἐνθα δὲ Ἱησοῦς ἐξετέλεσε τὸ πρῶτον θαῦμα μεταβολῶν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον.

III Ἄμεσος Διοίκησις Ιερουσαλήμ.

Η διοίκησις τῆς Ιερουσαλήμ περιλαμβάνει τὴν ἀρχαίαν χώραν τῆς

Ἡ δύτια πόλις τῆς Ιερουσαλήμ.

Ιονδαίας: ἐν αὐτῇ ἐπισημειώθεραι πόλεις εἶναι ἡ Βηθλεέμ=ίκος ἀρου

αξα.

M

(5 χιλ. κ.), ἐν γῇ ὑπάρχει τὸ σπῆλαιον, ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Σωτὴρ· καὶ πρὸς Β. αὐτῆς ἡ Ἱερουσαλήμ (60 χιλ. κ.), ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Ἡ ἀγία πόλις Ἱερουσαλήμ κεῖται ἐπὶ δροπεδίου ὑψηλοῦ καὶ εἶναι πρωτεύουσα τῆς Παλαιστίνης. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχει ὁ ναὸς τοῦ Παναγίου Τάφου, κτισθεὶς ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἐλένης, ἐδρεύει δὲ ὁ Ἑλλην πατριαρχῆς Ἱεροσολύμων ἐπίνειον αὐτῆς εἶναι ἡ Ἰόπη (κ. Γιάφα, 12 χιλ. κ.), συνδεομένη σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἡς ἀπέχει περὶ τὰ 60 χιλιόμετρα. Πρὸς Ν. κεῖται ἡ πόλις Γάζα (20 χιλ. κατ.), πρωτ. ποτὲ τῶν Φιλισταίων. ΒΔ. δὲ τῆς Ἱερουσαλήμ εἶναι ἡ ἀλλοτε διχρόα πόλις Ἱεριγώ, τὴν δποίαν κατὰ τὴν ἀγίαν Γραφὴν ἐκνύεινσεν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναοῦ, νῦν χωρίον μικρὸν καὶ ἀσημον.

Διοικήσεις Ναβλούς (Νεαπόλεως).

Ἡ διοικητικής Ναβλούς περιλαμβάνει τὴν ἀρχαίαν Σαμάρειαν πόλεις ἐν αὐτῇ εἶναι ἡ Νεάπολις, ἡ ἀρχαία Συχέμ (10 χιλ. κ.), ἡ Σαμάρεια, ἐδρα ἀλλοτε τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ, ἡ Κατσδρεία (Παλαιστίνης), πάλαι πρωτεύουσα τῶν Ρωμαίων ἀνθυπάτων καὶ τοῦ βασιλέως Ἡρώδου.

Διοικήσεις Χαουράν καὶ Κοράκ.

Αἱ διοικήσεις αὗται ἔκτείνονται πρὸς Α. τοῦ Ἰορδάνου καὶ τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης ἐπὶ τῆς χώρας τῆς ἀρχαίας Περσίας. **Πόλεις**, πρωτ. ἡ πολίχνη Σὲ Σαΐδ (9 χιλ. κ.), ἡ Κοράκ ἡ Σάλτ (16 χιλ. κ.) πρὸς Α. τοῦ Ἰορδάνου, ἡ παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ **Βηθσαϊδά**, πατρὶς τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, Φιλίππου καὶ Ἀνδρέου, ἡ Καραβαία ἡ Φιλίππου κειμένη πρὸς Α. τῆς λίμνης Μερδόμ καὶ ἡ Ἰουλιάς, ἐνθα ὁ Κύριος ἤμιν ^{τοῦ} Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχόρτασε διὰ 5 ἀρτῶν καὶ 2 ἰχθύων 5 χιλ. ἀνδρας. Οἱ ἐκ Δαμασκοῦ ἐκπινῶν σιδηρόδρομος διασχίζει τὰς διοικήσεις ταύτας φθάνων εἰς τὰς ἐν Ἀραβίᾳ ἵερας πόλεις τῶν μωαμεδανῶν **Μεδίναν** καὶ **Μέκκαν**.

ΣΥΡΙΑ (¹).

1) **Νομὸς Χαλεπίου** (996 χιλ. κ.). **Πόλεις**. — **Χαλέπιον** (125 χιλ. κ.), ἐδρα διοικητοῦ, πόλις βιομήχανος (σηρικὰ καὶ μεταξωτὰ ὕφασματα) καὶ ἐμπορική, κέντρον τῆς μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας συγκοινωνίας. — **Ἀντιόχεια** (25 χιλ. κ.), παρὰ τὸν Ὁρόγνην, πατρὶς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· πόλις τὸ πάλαι λαμπρὰ καὶ πολυάνθρωπη.

(1) Ὁλόκληρος ἡ Συρία ἥδη κατέχεται ὑπὸ Γαλλικῶν στρατευμάτων κατ' απόφασιν τῆς ἐν Παρισίοις δικαιούχων τῶν σημιτῶν τῆς Ἀγίας.

πος ἀριθμοῦσα περὶ τὰς 700 χιλ. κ., σήμερον δὲ ἀσημος· ἐν αὐτῇ ἔκλήμησαν τὸ πρῶτον χριστιανοὶ οἱ διπάδοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλεξανδρούπολις (30 χιλ. κ.), ἐν τῷ μνχῷ τοῦ Ἰστικοῦ πόλου, ἐπίγειον τοῦ Χαλεπίου· διὰ τοῦ ἐμπορικωτάτου αὐτῆς λιμένος ἔξαγονται τὰ ποικίλα προϊόντα τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας, δημητριακά, νόρμι, φοίνικες, φιστίκια, ὅπιον ἄτλ.

Σελεύνεια (25 χιλ. κ.), ἐπίγειον τῆς Ἀντιοχείας, μικρὸς ἀλλ' ἐμπορικὸς λιμήν, Χαράμ (πάλαι Ἐπιφάνεια, 35 χιλ. κ.) εἰς τὰς δύο θαλασσὰς τοῦ Θρόντου ποταμοῦ. Ἀκρα (10 χιλ. κ.), Τύρος (8 χιλ. κ.) καὶ Σιδῶν (10 χιλ. κ.), πόλεις παράλιοι καὶ δονομασταὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς κυρίως τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

2) Νομὸς Βηρυτοῦ (350 χιλ. κ.). Ήρωτ. Βηρυτός (120 χιλ. κ.), πόλις παράλιος, ἐμπορική, μετ' ἀξιολόγων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων (πολλὰ καθολικῶν σχολεῖα), ἐπίγειον τῆς Δαμασκοῦ. Δαοδίκεια (16 χιλ. κ.) καὶ Τούπολις (24 χιλ. κ.), λιμήν τῆς μεσημβρινῆς χώρας τοῦ Λιβάνου.

1) Νομὸς Συρίας (720 χιλ. κ.), Πρωτ. Δαμασκός (140 χιλ. κ.) ἐν μέσῳ εὐφοριωτάτης πεδιάδος, ἔδρα τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ δονομαστὴ διὰ τὰ ἐν αὐτῇ κατασκευαζόμενα ὑφάσματα καὶ ξίφη.

4) Διοίκησις Λιβάνου (200 χιλ. κ.). Ἡ προνομιούχος αὕτη χώρα κατοικεῖται ὑπὸ Μαρωνίτων λαοῦ ὁρθοδόξου, Δρούσων μὴ χριστιανῶν, λαοῦ φιλόπολέμου, καὶ Αράβων. Οἱ πρῶτοι κυρίως λαοὶ οἰκοῦσι περὶ τὸν Λιβάνον καὶ ἔχουσι χριστιανὸν διοικητήν, διοικούμενον κατὰ τετραετίαν ὑπὸ τοῦ Σιυλτάνου τῇ συναντέσει καὶ τῶν μεγάλου Αγάμεων. Πρωτ. ἡ Δεῖος ἐλ Καμάρ.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΡΜΕΝΙΑ⁽¹⁾

Ἡ Ἀρμενία κατέχεται ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Ῥωσίας, Περσίας καὶ Τουρκίας. ἔχει δὲ ἔκτασιν 400 χιλ. τετραγ. χιλιομέτρων καὶ πληθυνδούν 4 περίπου ἑκατ. κατοίκων.

Τῆς κυρίως ὅμως τουρκικῆς Ἀρμενίας ὁ πληθυσμὸς ἀνέρχεται 2,470,000 κατοίκων.

Ορος.—Τὸ Ἀραράτ, μικρὸν ἡφαίστειον ἐσβεσμένον, γνωστότατον ἐκ τῆς ιερᾶς ἴστορίας τῆς Η. Διαθήκης καὶ τὸ μικρὸν Ἀραράτ.

Ποταμοί.—Οἱ δονομαστοὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἴστορίᾳ Τίγρης καὶ ὁ ἵκμυστρόφος Εἔφρατης, πηγάζων ὁ μὲν πρῶτος ἐκ τοῦ ἀρμενικοῦ

(1) Ὁλόκληρος ἡ Τουρκικὴ Ἀρμενία, εἰς ἣν προστεθῆσται καὶ ἡ ἐν τῇ μέχρι τοῦδε Ρωσικὴ Κακασίᾳ χώρα εὐρισκομένη Ἀρμενία θέλουσιν ἀποτελέσσει τὴν ὑπὸ τῆς Διατάξεως τῶν Παρισίων ἰδρυομένην νῦν ἀημοκρατίαν τῆς Ἀρμενίας.

Αντιταύρου, δὲ δεύτερος ἐκ τοῦ δροπεδίου τῆς Ἐρζερούμ καὶ διαρρέοντες δλόκληρον τὴν Μεσοποταμίαν ἔνοῦνται παρὰ τὴν Βαβυλώνα καὶ σχηματίζουσιν οὕτω τὸν μέγαν πλωτὸν ποταμὸν **Ηαστίγοντα** εὐρὺν μέχρι 500 μέτρων, χυνόμενον εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον.

Ἡ τουρκικὴ Ἀρμενία **διοικητικῶς** διαιρεῖται εἰς 4 νομούς.

1) Ἐρζερούμ, 2) Βάρ, 3) Βιτλίς, 4) Μαμουρέτ.

1) **Νομὸς Ἐρζερούμ** (645 χιλ. κατ.) οὗ πρωτ. Ἐρζερούμ (πάλαι Θεοδοσιούπολις· 38 χιλ. κατ.), κειμένη ἐπὶ ὑψηλοῦ δροπεδίου. μέντρον τῶν ἐμπορικῶν ὁδῶν, αἵτινες ἀγούσιν ἐκ τοῦ περσικοῦ κόλπου εἰς τὸν Εὔξεινον καὶ τὴν Μεσόγειον, ὡς καὶ τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου Περσίας καὶ Εὐρώπης.

2) **Νομὸς Βάρ** (380 χιλ. κατ.) μετὰ πρωτ. τῆς ὁμονόμου πόλεως Βάρ (30 χιλ. κατ.), κειμένης πλησίον τῆς ὁμονόμου λίμνης.

3) **Νομὸς Βιτλίς** (398 χιλ. κατ.) μετὸ πρωτ. τῆς ὁμονόμου πόλεως Βιτλίς (40 χιλ. κατ.).

4) **Νομὸς Μαμουρέτ ἡλ. Λαζί** (557 χιλ. κατ.), ἔχων πρωτ. τὴν Χαρμπούτην (25 χιλ. κατ.), πόλιν μετὰ ὡραίων κήπων κατὰ μεταξύ βιομηχανίας δερμάτων.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ ΚΑΙ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ⁽¹⁾

Ἡ Μεσοποταμία κεῖται μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν Εὐφράτου καὶ Τίγρητος· τὸ πάλαι δὲ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἔκειντο ἡ Ἀσσυρία, ἡ Χαλδαία καὶ ἡ Βαβυλωνία.

Ἐχει ἔκτασιν 450 χιλ. τετραγ. γιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν 1 1/2 ἑκατομμ. κατοίκων.

Τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι εὐφορδώτατον.

Διοικητικῶς διαιρεῖται εἰς τέσσαρας νομούς, 1) Διαβερκίρ, 2) Βαγδατίου, 3) Μοσούλ, 4) Βασσόρας καὶ εἰς τὴν διοίκησιν Ζόρ.

1) **Νομὸς Διαβερκίρ** (470 χιλ. κ.), οὗ πρωτ. ἡ Διαβερκίρ (35 χιλ. κ.), παρὰ τὸν ποταμὸν Τίγρητα, ἔχουσα λαμπρὰν βιομηχανίαν μεταξύνων ὑφασμάτων καὶ οὖσα διασταύρωσις τῶν πρὸς τὸν Εὐφράτην καὶ Τίγρητα ὁδῶν.

2) **Νομὸς Βαγδατίου** (615 χιλ. κ.). Πρωτ. Βαγδάτιον (145 χιλ. κ.), πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος, ἔκτισμένη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Τίγρητος, πάλαι λαμπρὰ παθέδρα τῶν Καλιφῶν. Πρὸς Ν. τοῦ Βαγδατίου ἔκειτο ἡ ἀρχαία Βαβυλὼν (*Μπάβ ἐλ Βοῦ*=Θεοῦ πύλη), ἡς σφ-

(1) Ἀμφότεραι αἱ πλουσιώταται αὗται χώραι ἔχουσιν οὐκέτι τοῦ Ηέρακος κόλπου κατέχονται ἡδη ὑπὸ Βρεττανικῶν στρατευμάτων.

ζονται τὰ ἐρείπια καὶ ἡτις ἥτο ἡ μεγαλυτέρα τότε πόλις τοῦ ἀρχαίου κόσμου, λαμπροτάτη διὰ τὸν πλοῦτον αὐτῆς καὶ διὰ τοὺς ωραίους καὶ θαυμαστοὺς ιδεμαστοὺς κήπους, οἵτινες ἀπετέλουν ἐν τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου. Ἐνταῦθα ἀπέθανεν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. Ἐπὶ τῶν ἐρείπιών τῆς Βαβυλῶνος κεῖται ἡ πόλις Χιλλὲ (30 χιλ. ν.) Κέρθελα (65 χιλ. ν.), ἵερὰ τῶν Σχιτῶν πόλις.

3) **Νομὸς Μοσούλ** (350 χιλ. ν.), πρωτ. ἡ **Μοσούλ** (70 χιλ. ν.), ἐκτισμένη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ, πόλις βιομήχανος καὶ ἐμπορική, διάσημος διὰ τὰ περίφημα λεπτὰ αὐτῆς μεταξωτὰ ὑφάσματα (μουσουλῖναι) καὶ τοὺς ἔξαιρέτους τάπητας. Εἰς τὴν ἔναντι ὄχθην τοῦ Τίγρητος κεῖνται τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας **Νινευὴ** πρωτ. τῆς Ἀσσυρίας, πλησίον δὲ αὐτῆς κεῖνται τὰ "Ἄρβηλα καὶ τὰ Γανγάμηλα, δνομαστὰ διὰ τὰς νίκας τοῦ μεγάλου Ἀλέξανδρου κατὰ τῶν Περσῶν.

4) **Νομὸς Βασδόρας** (435 χιλ. ν.), Πρωτ. **Βασσόρα** (25 χιλ. ν.) ἀπέχουσα τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πασιτίγρητος περὶ τὰ 90 χιλιόμ. Εἰς τὸν νομὸν τοῦτον ὑπάγεται καὶ τὸ Β. μέρος τῆς Ἀραβίας.

Διοίκησις Ζόρ (100 χιλ. ν.), διοίκησις αὕτη ἐκτείνεται κατὰ τὴν συριακὴν ἔρημον καὶ Μεσοποταμίαν. Πρωτ. **Δεῦλ** (20 χιλ. νάτ.).

ΣΗΜ. α' Ἐν τῷ νομῷ Βαγδατίου πόλεις ἀκμάσασαι τόποις ήσαν πρὸς τὰς λεγθεῖσας καὶ τὰ **Κούναξα** ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Εὐφράτου, ἔνθα τῷ 401 π. X. Ἀρταξέρχες ὁ Μαγνῆμων ἐφόγευσε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κῦρον τὸν νεώτερον· ἡ **Κτηναιφῶν** ἀντικρὺ τῆς ἀκμᾶς ἐπίσης πόλεως **Σελευκείας**. Ἐδρας ποτὲ τῶν βασιλέων τῶν Παρθιῶν.

Ἐν τῇ διοίκησι τοῦ **Ζόρ** ὑπάρχουσι μεγαλοπρεπῆ ἔρειπα τῆς ὑπὸ τοῦ Σολαμῶντος κτισθείσης ὀγομαστῆς ποτὲ πόλεως **Παλμύρας**, καθάδρας τῆς παριωνύμου βασιλίσσης Ζηγοθίας, καταστραφείσης τῷ 273 μ. χ. ὑπὸ τοῦ Λύργηλανοῦ.

ΣΗΜ. β' Ἡ **Μεσοποταμία**, ἔνθα καὶ ἡ ὅσαις **Τάδ-Μώρ**, ὑπῆρξε κοιτίς μεγάλου πολιτισμοῦ καὶ κέντρον μεγάλων κρατῶν. Νῦν δὲ ἡ χώρα αὕτη καλύπτεται ὑπὸ ἔρειπών, διοῖσι δὲ ταύτην λγεται **Κούρδοι** καὶ **Τουρκομάνοι**.

ΑΡΑΒΙΑ

Ἡ μεγάλη χερσόνησος τῆς Ἀραβίας κεῖται μετάξὺ τῆς **Ἐρυθρᾶς θαλάσσης**, τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῆς **Ομανικῆς θαλάσσης**, ἔχει δ' **Ξεταδίν** 3 ἑκατομμ. 156 χιλ. τετρ. χιλιομ. καὶ **πλ. ηθυσμὸν** 5,340,000 κατοίκων Ἀράβων, ἀνηκόντων εἰς διαφόρους φυλάς.

Σχῆμα. — Η χερόνησος τῆς Ἀραβίας ἔχει σχῆμα τετραπλεύρου· ἐλάχιστα διαμελιζομένη ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Τὸ κλῖμα αὐτῆς εἶναι ἔξιρότατον, θερμότατον δὲ πατὰ τὸ θέρος· ὁ οὐρανὸς σχεδὸν πάντοτε ἀνέφελος.

Τὸ **ἔδαφος** τῆς χώρας εἶναι ποικίλον, καὶ ἀλλαχοῦ μὲν ἀπαντᾶ τις ὄροπέδια λίαν πετρώδη καὶ ἄνυδρα, ἀλλαχοῦ δέ, ἐν τοῖς μεσογείοις, ἐρήμους ἀμμώδεις καὶ δάσεις εὐφοριωτάτας.

Προϊόντα. — Η χώρα παράγει παφὲν ἔξαιρετον (*Υεμένης*), παπνόν, φοίνικας, βάμβακα, κόμμι, σμύρναν, λίβανον, ἀλόην καὶ πολύτιμα ἀρώματα, περιέχει δὲ καὶ ὄρυκτὰ χαλκοῦ, μολύβδου, τιδήρου καὶ λίθους πολυτίμους. Ἐχει δὲ καὶ πλουσίας νομάς τρεφούσας ὄνομαστοὺς ἵππους (*ἀραβικούς*), δορκάδας καὶ παμήλους καὶ προσέτι λέοντας, ἱνίνας, πάνθηρας, πιθήκους, ὄφεις κλπ.

Οορκύει τὸ ὄνομαστὸν ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ ὅρος *Σινᾶ*, τὰ *Ουα-*
νικὰ ὑψηλότερα, τὰ *Κεντρικὰ* χθαμαλὰ καὶ τὰ τοῦ *Άδεν*.

Πορθμούς ἔχει τὸ *Βαβὲλ Μανδὲβ* καὶ τὸν *Ορμούζιον*. χώρι-
ζεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς *Ἀφρικῆς* διὰ τῆς διώρυχος τοῦ *Σουέζ*.

Χωρογραφικῶς καὶ **πολιτικῶς** ἡ *Ἀραβία* διαιρεῖται 1) εἰς τὴν τουρκικὴν *Ἀραβίαν* 2) τὴν ἀνεξάρτητον *Ἀραβίαν* καὶ 3) εἰς τὰς ἐν *Ἄραβιᾳ* ἀγγλικὰς κτήσεις (*Άδεν*).

1) **Τουρκικὴν Ἀραβία**⁽¹⁾. — Εἰς τὴν τουρκικὴν *Ἀραβίαν* ἀνή-
κουσιν αἱ ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀπταὶ μέχρι τοῦ *Άδεν* καὶ τι-
νὲς πρὸς τὸν περικόπιον κόλπον. **Διοικητικῶς** διαιρεῖται εἰς τοὺς νο-
μοὺς 1) *Χεδὲζ* καὶ 2) *Υεμένης*.

Ηρωτ., τοῦ νομοῦ *Χεδὲζ* (Πετράλα *Ἀραβία*) εἶναι ἡ *Μένκα* (60
χιλ. κ.), ἡ ἵερὰ πόλις τῶν μωάμεθανῶν, ἐν ᾧ ἐγεννήθη ὁ Μωάμεθ ὁ
προφήτης αὐτῶν. Ἐπίνειον αὐτῆς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ εἶναι ἡ
Ταέδδα (30 χιλ. κ.) Ἐτέρα Ἱερὰ πόλις τῶν μωάμεθανῶν εἶναι ἡ
Μεδīνα (48 χιλ. κ.), ἔνθα ἐντὸς μεγαλοπρεπεστάτου τεμένους (τζαμίον)
ὑπάρχει ὁ τάφος τοῦ Μωάμεθ.

ΣΗΜ. Τὰς Ἱερὰς ταύτας πόλεις ἐπισκέπτονται γίλιαδες προσκυνητῶν μωάμε-
θανῶν πατὰ πάντας, ἐκ τοῦ συνωστικοῦ δὲ αὐτῶν καὶ τῆς προσφερομένης εἰς
σφάγια θυσίας πολὺ συνήθως ἀναπτύσσεται ἀκατικὴ χολέρη μεταφερομένη πολ-
λάκις καὶ εἰς Εὔρωπην.

Πρωτ. τῆς *Υεμένης* (Εὐδαιμονος *Ἀραβίας*) εἶναι τὸ *Σανᾶ* (58
χιλ. κ.), πόλις ὥραια ἐπὶ εὐφόρου πεδιάδος, παράγουσα ἔξαιρετον

(1) Ἡ μέχρι τοῦδε *Τουρκικὴν Ἀραβίαν* ἀνεγγυωρίσθη ὑπὸ τῆς *Διασκέψεως τῶν Παρισίων* ὃς ἴδιον ἀνεξάρτητον Κράτος ὑπὸ τῆς ἐπωνυμίαν *Βασιλείου τῆς Χεδὲζάζης*.

καφέν· ἐπίνειον αὐτῆς εἶται ἡ Χοδέΐδα (20 χιλ. ν.), μέγα ἐμπορικὸν κέντρον τοῦ καφέ· πρὸς N. Μόνα, δημοσιοτὴ διὰ τὸν εὐώδη καφέν αὐτῆς.

Ἐν τῷ νόμῳ Βασσόρας (Μεσοποταμίας) ὑπάγεται ἀπὸ τοῦ 1871, ώς εἰπομένη, ἡ βιορεία πρὸς τὸν περσικὸν κόλπον παραλίᾳ τῆς Ἀραβίας Ἐλ Χασά καλούμενη πρωτ. Ἐλ Χαλίφ.

1) Ἀνεξάρτητος Ἀραβία.—Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας κείνται τὰ κράτη τῆς Χαμάρης, πρωτ. Χάιλ (15 χιλ. ν.), τῶν Ουζαριτῶν (Νετζέδ) πρωτ. Ἐλ Ριάδ (30 χιλ. ν.). Οἱ λαοὶ τῶν κρατῶν τούτων ξῶσιν ως νομάδες κατοικοῦντες εἰς τὰς εὐφοριωτάτας δάσεις τῶν ἐκτεταμένων ἐρήμων τῆς Δάχρας καὶ τῆς Νεφούδ.

Τὸ Σουλτανᾶτον τοῦ Ὁμῶν εὑρύτατον, κατέχει τὴν ΝΑ. γωνίαν τοῦ περσικοῦ κόλπου, πρωτ. Μασκάτη (20 χιλ. ν.), λιμὴν ἐμπορικός.

Ἡ πρὸς τὴν Ὁμανικὴν θάλασσαν ἀραβικὴ χώρα καλούμενη Χαδραμαούτη κατοικεῖται ὑπὸ ἀνεξαρτήτων ἀραβικῶν φυλῶν.

Ἡ μαργαριτοφόρος νῆσος Βαρέϊν κειμένη ἐντὸς τοῦ περσικοῦ κόλπου ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀγγλίους ἔχει πόλιν τὴν Μαϊράμαν (40 χιλ. ν.).

3) Άι ἐν Ἀραβίᾳ ἀγγλικαὶ κτήσεις.—Άι ἀγγλικαὶ κτήσεις ἐπὶ τῆς Ἀραβίας ἔχουσι πληθυσμὸν 345 χιλ., κατοίκων ἀξιολογωτέρα πόλεις εἶναι τὸ Ἀδεν (45 χιλ. ν.), παρὰ τὴν εῖσοδον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης εἰς τοὺς πλέοντας ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ ὥκεανον (θαλασσίας ὅδοῦ ἀγούσης εἰς Ἰνδίας) πόλις ὀχυρωτάτη καὶ κέντρον ναυσιπλοίας καὶ ἐμπορίας.

Ἡ μικρὰ καὶ δυνατὰ νῆσοις Περίμ ἀποτελεῖ ἐξάρτημα τοῦ Ἀδεν.

ΟΡΟΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΙΡΑΝ (ἢ ΑΡΙΑΝΗ)

Τὸ δροπέδιον τοῦ Ἰοάνγ περιλαμβάνει σήμερον τρία κράτη τὴν Περσίαν, τὸ Ἀφγανιστάν καὶ τὸ Βελουτζιστάν.

Τὸ δροπέδιον τοῦτο περιλαμβάνει διαφόρους ἐρήμους καὶ ἐκτεταμένα βαθύπεδα στεππῶν ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλατοῦχα ἔχει δὲ καὶ τινας κοιλάδας, αἵτινες ὄρδεύονται ὑπὸ περιποτάμων τοῦ Τίγρητος. Εἰς τὸ BA. αὐτοῦ ἐκτείνεται τὸ Ἀφγανιστάν, εἰς τὸ ΝΑ. τὸ Βελουτζιστάν καὶ ἡ ἀπέραντος ἐρήμιος Γεδρωσία.

Ορον.—Τὸ μέγα τοῦτο δροπέδιον περικλείεται πρὸς B. ὑπὸ τῶν δρέων Ἐλβούρσου (κορυφ. Δεμαβέρδον, ὅ. 650 μ., γιγαντιαῖον

ηφαίστειον), Κορασάν (4 χιλ. μ.), τῶν δρέων τῆς Χεράτης καὶ τοῦ Ἰρδονούχου.

Ἐν δὲ τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ὁροπεδίου ὑψοῦνται τὰ ὅρη τῆς Κανδαχάρης καὶ τῆς Περσίας.

Λίμναι, Ποταμοί. — Ποταμὸν ἔχει τὸν Λιλμέδην, χυνόμενον εἰς τὴν λίμνην Χαμούν, καὶ τινας ἄλλους καταρρακτώδεις καταπινομένους ὑπὸ τοῦ ἐδάφους, ἢ σχηματίζοντας ἐλλείψει διεξόδου λίμνας ἔλώδεις καὶ ἀλμυράς, ἐτέραν δὲ λίμνην τὴν Οὐρμίαν.

Κλῖμα. — Τὸ κλῖμα εἶναι ἥηρὸν καὶ ὁ μὴρ διανγέστατος.

Φροιόντα. — Δημητριακοὶ καρποί, βάμβαξ, ὄπιον, τουμπεκίον, είδος καπνοῦ, μέταξα καὶ ὀπῶρατ. Τρέφονται ὄραιοι ἵπποι καὶ κάμηλοι αἱ βακτριαναί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΣΙΑΣ

Ἡ Περσία ἔχει ἔκτασιν 1,649 χιλ. τετραγων. χιλιομ. καὶ πληθυσμὸν 9 ἑκατομμ. κατ. Πολλοὶ τῶν κατοίκων ζῶσι βίον νομαδικόν. Οἱ Πέρσαι εἶναι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Περσῶν καὶ Μήδων. Κατέγει τὸ μεγαλύτερον καὶ δυτικὸν μέρος τοῦ Ἱράν.

Θρησκεία. Μωαμεθανικὴ (τῆς αἰρέσεως τῶν Σαΐτῶν)· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ὀπαδοὶ τοῦ Ζαροάστρου.

Πολιτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία, ὁ βασιλεὺς αὐτῆς καλεῖται Σάχης.

Τὸ ἐμπόριον ἐν Περσίᾳ εἶναι δυωσδήποτε ξωηρόν.

Ἡ βιομηχανία μόνον τῶν ταπήτων ἀκμάζει.

Ορυκτά. Μόλυβδος, σίδηρος, χαλκὸς καὶ ἄργυρος, εἰς τὰ παρόλια δὲ τοῦ περσικοῦ πόλου ἀλιεύονται δοτρακα μαργαριτοφόρα.

Κυριώτεραι πόλεις. *Τεχεράνη* (300 χιλ. κ.), πρωτ. τῆς Περσίας. Πρὸς Ν. τῆς Τεχεράνης κεῖται ἡ πόλις *Ισπαχάν* (70 χιλ. κ.), ἀρχαία πρωτ. τῆς Περσίας. *Ταυρίς* (200 χιλ. κ.), παρὰ τὴν λίμνην Οὐρμίαν, πόλις ἐμπορικὴ καὶ μεγίστη τῆς Περσίας ἀγορά, τέρμα τῶν ἐκ Τραπεζούντος καραβανίων. *Μεσοχέδη* (60 χιλ. κ.). *Βουσχίον* (25 χιλ. κ.) λιμήν ἐμπορικός.

Αφγανιστάν.

Ἡ ἡγεμονία τοῦ Αφγανιστάν ἔχει ἔκτασιν 558 χιλ. τετραγων. χιλιομ. καὶ πληθυσμὸν 5 ἑκατομ. κ. μωαμεθανῶν τὸ θρήσκευμα.

Πολίτευμα. Ἡ γεμονία ὑπὸ ἡγεμόνα καλούμενον Ἐμίρην.

Πόλεις. ή **Καβούλ** (60 χιλ. ν.), παρὰ τὸν διμόνυμον ποταμόν, πρωτ. ἐν μέσῳ εὐφοριοτάτης πεδιάδος. **Χεράτ** (30 χιλ. ν.), κλειστῆς πρὸς τὰς Ἰνδίας ἀγούσῃς ὅδον, δι' ἣς διέρχονται τὰ ἐκ τῶν Ἰνδῶν πρὸς τὴν Περσίαν διευθυνόμενα ἐμπορικὰ καραβάνια καὶ τάναπαλιν. **Κανδαχάρ** (30 χιλ.), πάλαι Ἀλεξάνδρεια Ἀραχωσίας πόλις δχυθά καὶ ἐμπορική.

Βελουτχιστάν.

Ἡ ἡγεμονία τοῦ Βελουτχιστάν ἔχει ἔκτασιν 365 χιλ. τετραγ. χλιομ., καὶ **πληθυσμὸν** 800 χιλ. κατοίκων.

Θροσκεία. Πάντες μυστικεύονται.

Βίος καὶ πολίτευμα. Οἱ κάτοικοι ζῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βίον νομαδικὸν ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς, ἀναγνωρίζοντας ὡς προστάμενον αὐτῶν τὸν Ἐμίρην τῆς Κελάτης, ὃστις εἶναι ὑποτελής εἰς τὴν Ἀγγλίαν πρωτ. **Κελάτ** (15 χιλ. ν.).

Α') ΙΝΔΙΚΗ

Ίνδικὴ ή **ἀνατολικαὶ Ίνδιαι** καλοῦνται αἱ ἀπέραντοι χώραι, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ νότιον ἡπειρωτικὸν τμῆμα τῆς Ἀσίας καὶ ἐκτεινόμεναι πρὸς Ν. ἀπὸ τῶν Ἰμαλαΐων δρέπων μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ ὥκεανοῦ καὶ τῆς νοτίου Σινικῆς θαλάσσης.

Θαλάσσιος διαμελισμός. **Χερσόνησοι.** Ἡ μεγάλη καὶ εὐρεῖα Βεγγαλικὴ θάλασσα εἰσχωροῦσα βαθέως σχηματίζει πρὸς Δ. μὲν τὴν Ἰνδικὴν χερσόνησον τοῦ **Δεκκάν**, ἀπέραντον τριγωνικὸν σχῆμα ἔχουσαν καὶ καταλήγουσαν πρὸς Ν. εἰς τὸ ἀκρωτήριον **Κομοցίνον**, ἔναντι τοῦ ὅποιου κεῖται ἡ μεγάλη νῆσος Κεϋλάνη. Πρὸς Α. δὲ τὴν χερσόνησον **Ίνδονίναν** διαχωριζομένην διὰ τοῦ οὐλπού τοῦ **Σιδμ** εἰς δύο μικροτέρας, ὡν ἡ νοτιότερον κειμένη ὀνομάζεται **Μαλάκκα** καταλήγουσα εἰς τὸ νοτιώτατον ἀκρωτήριον τῆς Ἀσίας **Ρωμανία**, ἡ Βουρδοῦ.

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Ἡ μὲν χερσόνησος τοῦ Δεκκάν αποτελεῖ εὐρύτατον δροπέδιον. Ἡ δὲ πρὸς Β. αὐτοῦ ἐκτεινομένη χώρα μεχρι τῶν Ἰμαλαΐων δρέπων καλούμενη **Ίνδοστάν** (δηλ. χώρα τῶν Ἰνδῶν) είναι ἀπέραντον βαθύπεδον. Ἡ δὲ χερσόνησος τῆς **Ίνδονίας** αποτελεῖ χώραν ὑψηλὴν διασχιζομένην ἀπὸ βορρᾶ πρὸς Ν. ὑπὸ διαφόρων δροστοιχιῶν.

Τύποι της Ινδοτογραφίας. Η χώρα του Ινδοστάν αρδεύεται πρός Δ. μὲν ὑπὸ τοῦ Ινδοῦ ποταμοῦ, πρὸς Α. δὲ ὑπὸ τῶν ποταμῶν Γάγγον καὶ Βραμποντρα. Εν δὲ τῇ Ινδοκίνᾳ ύεουσι κατὰ μῆκος οἱ μεγάλοι ποταμοὶ Ιεραβάδης, Σαλονένης, Μενάμ καὶ Μεκιόγγη.

Κλῖμα. Προϊόντα. — Τὸ κλῖμα εἰς τε τὸ Ινδοστάν καὶ τὴν Ινδοκίναν εἶναι θερμὸν καὶ βροχερόν. Αἱ Ινδίαι εἶναι ἡ εὐφοροτέρα καὶ πλουσιωτέρα τῆς γῆς. Παράγει δὲ μεγίστην ποικιλίαν προϊόντων, δρυζαν, ζακχαροπάλαμον, τρῖον, ίνδικὰ κάρυα, βάμβακα, ίνδιον, ίνδοπέπερι, κιννάμωμον, δπιον. Βανάνας, μέταξαν, ἀδάμαντας, μαργαριτάρια κτλ. Ζῶσι δὲ ἐν αὐταῖς πολλὰ ἄγρια ζῷα, ὡς ἔλέφαντες, λέοντες, τίγρεις, κροκόδειλοι, ὅφεις.

Κάτοικοι. Θρησκεία. — Αἱ Ινδίαι εἶναι ἀπὸ τὰς πυκνότερους κατοικημένας χώρας. Οἱ κάτοικοι αὐτῶν Ινδοὶ εἶναι οἱ ἀρχαιότεροι τῶν Αρίων λαῶν. Επικρατέστεραι θρησκεῖαι εἶναι δὲ Βραχμανισμός, δὲ Μωάμεθανισμός καὶ δὲ Βονδισμός.

Πολιτικὴ διαίρεσις. — Αἱ Ινδίαι διαιροῦνται πολιτικῶς 1) εἰς τὰς βρεττανικὰς Ινδίας, 2) εἰς τὴν γαλλικὴν Ινδοκίναν, καὶ 3) εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Σιάμ.

I. Βρεττανικὴ Ινδία.

Αἱ βρεττανικαὶ Ινδίαι, κατέχουσι τὸ δυτικὸν καὶ μέσον τῶν ἀνατολικῶν Ινδιῶν. Εἰς τὰς ἀμέσους δὲ κτήσεις ὑπάγονται καὶ πολλὰ ὑποτελῆ ιράτη διοικούμενα ὑπὸ Αγγλῶν τοποθητῶν.

Εκτασίς. — Η ἔκτασις τῶν βρεττ. Ινδιῶν εἶναι 4,900,000 τετραγ. χιλιόμετρα.

Πολίτευμα. — Αὐτοκρατορίᾳ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ βασιλέως τῆς Μ. Βρεττανίας, δστις ἀπὸ τοῦ 1877 καλεῖται καὶ αὐτοκράτωρ τῶν Ινδιῶν, κυβερνᾷ δὲ τὰς Ινδίας δι' Αγγλου ἀντιβασιλέως.

Πληθυσμός. — Ο πληθυσμὸς τῶν βρεττανικῶν Ινδιῶν ἀνέρχεται εἰς 320 ἑκατομμύρια.

Πόλεις. — Εν τῷ Ινδοστάν εἶναι ἡ Καλκούττα (900 χιλ. κ.), καθέδρα τοῦ ἀντιβασιλέως, πόλις ἐμπορικωτάτη καὶ βιομήχανος, ἐκτιμένη ἐπὶ τοῦ δέλτα τοῦ Γάγγου. Βεναρές (⁽¹⁾) (205 χιλ. κ.), παρό-

(1) Εν τῇ ιερῇ καὶ ἐπιστημονικῇ πόλει Βεναρές ὑπάρχει χίλια παγοδῶν γκάου καὶ τζαρίων, μέρη Παντπιστήμου, ἐξάγει ἀδάμαντας καὶ ἔχει ἀκμαῖα, βιομηχανίαν ὑπαρχότων.

χθιος του Γάγγου και ιερὰ πόλις τῶν Βραχμάνων Δελχῆ (235 χιλ. κ.) παρὰ τὸν Γάγγην, ἔδρα ποτὲ τοῦ μεγάλου Μογγόλου. Λαζάρη (230 χιλ. κ.), δυνομαστὴ διὰ τὰ περίφημα λαχώρια ὑφάσματα αὐτῆς, ἐκτισμένη ἐπὶ κώφας εὐφοριωτάτης. Πανδοχάβ, Πενταποταμία παλουμένη και ἀρδευομένη ὑπὸ πέντε βραχιόνων τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ. Τὴν κώφαν ταύτην εἶχεν ὑποτάξει δ. Μ. Ἀλέξανδρος. Ζαγερνάθη ἐπὶ τοῦ Βεγγαλί κοῦ οὐδέπου, ἐνθα ἡ περίφημος παγόδα τοῦ Βιουνοῦ.

Ἐν τῷ ὁροπεδίῳ τοῦ Δεκκάν πόλεις εἰναι η Βομβάη (1 ἑκατομ. κατ.) ἐπὶ νησίδος τῆς δυτικῆς ἀκτῆς κειμένη, μέγιστος ἐμπορικὸς λιμὴν και κέντρον τοῦ μετὰ τῆς Εὐρώπης ἐμπορίου, συνδέεται σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Καλκούτας. Χαϊδαραβάδ (505 χιλ. κατ.), πρωτ. τοῦ ὑποτελοῦς κράτους τοῦ Νιζάμ. Παρὰ τὴν πολίχνην Ἐλάφραν τῆς περιφερείας τοῦ κράτους τούτου ὑπάρχει ὅρος βραχῶδες και ἐπ' αὐτοῦ εἰναι λελαξευμένοι ἀναρίθμητοι ἵνδικοι ναοὶ (παγόδαι). Μαδρᾶς (520 χιλ. κατ.), πόλις ἐκτισμένη κατὰ τὴν ἀνατ. παραλίαν, κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῶν μαργαριτῶν και ἀλλων πολυτίμων λίθων.

Παρὰ τὰς Ν. κλιτῖς τῶν Ιμαλαίων ὁρέων κεῖνται δύο μικρὰ ἀνεξάρτητα κράτη, τὸ Νεπάλ και τὸ Βουτάν.

Ἡ νῆσος Κεϋλάνη, ἐν ᾗ ἀλιεύονται ὅστρακα μαργαριτοφόρα, ἔχει πληθυσμὸν 3 1)2 ἑκατομμύρια κατοίκους και πρωτ. τὸ Κολόμβον (140 χιλ. κ.).

Ἐν τῇ ἀγγλικῇ Ἰνδοκίνᾳ τῇ πέραν τοῦ Γάγγου (**ἄνω και κάτω Βιομανία και Ασάμ**) πόλεις εἰναι η Ραγκούν (300 χιλ. κατ.), πόλις ἐμπορικὴ παρὰ τὸν ἐκβολὸς τοῦ Ιεραβαδῆ· η Σιγκαπούρη (200 χιλ. κατ., πόλις τῶν λεόντων), ἐκτισμένη ἐπὶ νησίδος και κατὰ τὸ ἄκρον τῆς χερσονήσου Μαλάκκας, σταθμὸς τῶν εἰς Σινικὴν και Ιαπωνίαν μεταβαύοντων πλοίων.

2. Γαλλικὴ Ἰνδοκίνα.

Ἡ γαλλικὴ Ἰνδοκίνα διαιρεῖται εἰς 4 τμῆματα: 1) εἰς τὴν γαλλικὴν Κοχιγκίναν, 2) εἰς τὸ Τογκίνον και 3) εἰς τὰ ὑπὸ τὴν γαλλικὴν προστασίαν διατελοῦντα δύο βασίλεια Αινάδαμ και Καμβόγδην (προτεκτοράτα). **Πληθυσμὸν** ἔχουσι περὶ τὰ 23 ἑκατομμ. κατ. **Πόλεις** εἰναι η Χαόη (170 χιλ. κατ.) πρωτ. τοῦ Τογκίνου, η Σαι-

γδων (66 χιλ. π.), πρωτ. τῆς Κοχυγκίνης, σπουδαῖος ἐμπορικὸς λιμένη Χουνή (60 χιλ. π.), πρωτ. τοῦ Ἀννάμ καὶ ἡ Πυδμ Μὲν (62 χιλ. π.) πρωτ. τῆς Καμβόδγης.

Β. Τὸ βασίλειον τοῦ Σιάμ.

Τὸ βασίλειον τοῦ Σιάμ κεῖται ἀνατολικῶς τῆς Βιρμανίας, ἔχει πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰ 7 ἑκατομμ. κατοίκους, βουδιστὰς τὸ θρήσκευμα, καὶ πρωτ. τὴν πόλιν Βαγκόν (650 χιλ. πατ.), φκοδομημένην ἐπὶ πασσάλων κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Μενάμ· ἐμπορικωτάτην καὶ μέγας λιμὴν ἔξαγωγῆς δρύζης, ζακχάρεως, πεπέρεως, καὶ σισάμου.

Β') ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΣΙΑ

Ἡ ἀνατολικὴ Ἄσια ἀποτελεῖ τὸ μέγιστον τριῆμα τῆς ὅλης Ἄσιας, περιλαμβάνει δὲ τέσσερις χώρας 1) Τὸ Σινικὸν ιράτος, 2) τὴν Κορέαν καὶ 3) τὴν Ιαπωνίαν.

Σινικὸν Ιεράτος.

Τὸ ἀγανὲς Σινικὸν ιράτος ἐκτείνεται πρὸς Β. τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδῶν καὶ κατὰ μῆκος τοῦ Ελρηνικοῦ ωκεανοῦ πρὸς ἀνατολάς, ἔχει ἔκτασιν μεγαλυτέραν τῆς ὅλης Εὐρώπης καὶ πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰ 330 ἑκατομμ. κατοίκους ἀνήκοντας εἰς δύο φυλάς. εἰς τὴν ταταρικὴν καὶ εἰς τὴν σινικὴν ἡ κινεζικήν. Περιλαμβάνει δὲ τὰς ἔξης χώρας 1) τὴν Σινικὴν (Κίναν) Ν. Α., 2) τὴν Μαντζουρίαν ΒΑ., 3) τὴν Μογγολίαν καὶ Τσουγγαρίαν πρὸς Β., ἔνθα καὶ ἡ ἀπέραντος ἔρημος Γόρη, 4) Τὸ ἀνατολικὸν Τουρκεστάν καὶ 5) τὸ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν τελευταῖον καταληφθὲν καὶ πρὸς Β. τῶν Ίμαλαίων ἐκτεινόμενον μέγα καὶ ὑψηλὸν δροπέδιον τοῦ Θιβέτ.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους.—Πρὸς Β. τῶν Ίμαλαίων δρέων ἐκτείνονται τὰ ὑψηλὰ δροπέδια τοῦ Παριλρ καὶ τοῦ Θιβέτ, περιλαμβανόμενα δυτικῶς ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν δρέων Καρακόρονμ. Κουδεν Δοὺν καὶ βορειότερον ὑπὸ τῶν Οὐδανίων δρέων (Θιάν Σάν) καὶ ἔτι βορειότερον ὑπὸ τῶν Ἀλταΐων, πρὸς Α. δὲ ὑψοῦνται αἱ κινεζικαὶ Ἀλπεις, τὰ δορὶ τοῦ Κναροῦ καὶ τοῦ Κιρρού ποταμοῦ καὶ ΒΑ. τὰ τῆς Μαντζουρίας. Πρὸς Α. τὸ ἐδαφος καταπίπτει εἰς τὸ ἀπέραντον καὶ εὐφοριώτατον σινικὸν βαθύπεδον.

Τροπογραφία. — Ποταμοὶ διαρρέοντες τὴν χώραν εἰναι

πολλοί· μεγαλύτεροι τούτων είναι ο *Χοάγγ Χώ* (δηλ. οίτεινος ποταμός) μὲν ὅδατα βορβορώδη καταπλημμυρίζων τὴν χώραν, ο *Σιγιάγγ* (δηλ. κυανοῦς ποταμός) ο πολυυδρότατος τῆς Ασίας, ο *Χογγότι* (έρυθρός), ἀπαντες πλωτοὶ ποταμοί. Πολλαὶ δὲ πρὸς τούτοις διώρυχες, δῶν μεγίστη ἡ καλουμένη αὐτοκρατορική, χωροῦσα ἐκ Β. πρὸς Ν. καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ βαθυπέδου, ἀρδεύουσι πλουσίως καὶ φέρουσιν εἰς συγκοινωνίαν τὴν ἀπέραντον χώραν.

Προϊόντα. — Τέιον, σιτηρά, βάμβαξ, ὅρυζα ίδιως, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν τροφὴν τῆς ἀπωτάτης Ανατολῆς, ζακαροκάλαμον, μέταξα, μεταλλεία χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ ἀπέραντα στρώματα λιθανθράκων.

Αποξήρανσις φύλλων τείον ἐν Κίνᾳ.

σεις γενόμεναι κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐν Εὐρώπῃ, οἷαι είναι ἡ τῆς πυρότιδος, τῆς τυπογραφίας, τῆς ναυτικῆς πυξίδος, τοῦ χάρτου κλπ. ήσαν γνωσταὶ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐν Κίνᾳ.

Ανάπτυξις. — Οἱ πάτοικοι τῆς Σινικῆς δημοκρατίας είναι μογγολικῆς καταγωγῆς καὶ ἀποτελοῦσι λαὸν εὐφυῖ, ἐπιμελῆ καὶ δύσπιστον, ὅστις ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας διετέλεσε μεμονωμένος καὶ ἀκοινώνητος πρὸς τὸν λοιπὸν λαὸν τοῦ κόσμου. "Ἐκτοτε μένουσι στάσιμοι ἀποκρούοντες τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα μόνον ἔνοιξαν διλίγους λιμένας καὶ κατωρθώμη οὕτω νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν Εὐρωπαίων (Καντών, Σαγγάη, Φουτσέον κλπ.)." Ήδη ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν ξένων είναι πλήρης.

Θρησκεία. — Επικρατοῦσα θρησκεία είναι ἡ φιλοσοφικὴ διδα-

παλία τοῦ **Κομφουκίου** καὶ ὁ **Βουδδισμός**, ὑπάρχοντι καὶ πολλοὶ **μωαμεθανοὶ** καὶ ὑπέρ τὸ ἐκατομμύριον **χριστιανοί**.

Ηόλεις.—*Πεκίνον* (850 χιλ. κατ.), πρωτ. τοῦ κράτους, ἐκτιμένη ἐπὶ τῶν δυχιῶν τῆς ποταμίου διώρυχος **Πεϊχάφ**, οὗτις ἐκβάλλει εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πετσιλῆ. Πρὸς β. τοῦ Πεκίνου ἐκτείνεται τὸ μέγα **Σινικὸν τεῖχος**, τὸ δποίον χωρίζει τὴν Κίναν ἀπὸ τῆς Μογγολίας, ἔνοιται μετὰ τῆς Εὐρώπης διὰ τοῦ ὑπεροιθωρικοῦ σιδηροδρόμου. *Ταὐρ Τσήν* (800 χιλ. κ.), μεταξὺ τῶν δποίων πολλοὶ Εὐρωπαῖοι, ἐπίνειον τοῦ Πεκίνου ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Πετσιλῆ. *Τσεφοῦ* (650 χιλ. κ.), ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κόλπου, λιμὴν ἐμπορικός. *Σαγκάη* (650 χιλ. κ.), ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ **Σοδγγ Ποῦ**, τὸ κυριώτερον κέντρον τοῦ σινο-ευρωπαϊκοῦ ἐμπορίου. *Χάγγ Τσέον* (820 χιλ. κ.) καὶ **Φουτσέον** (640 χιλ. κ.), ἔνθα καὶ ὁ πολεμικὸς ναύσταθμος. *Καντῶν* (1 ἑκατομμ. κ.), πόλις κειμένη παρὰ τὸν δμώνυμον κόλπον, μέγας ἐμπορικὸς λιμὴν καὶ τὸ κυριώτερον βιομηχανικὸν κέντρον ἀπὸ πολλῶν ἑταῖρων, λιμὴν ἀνοικτὸς εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν ξένων. Κατὰ τὴν εἰσόδον τοῦ κόλπου τῆς Καντῶν πεῖται ἡ νῆσος **Χόγγ Κόργ** ἀνήκουσα εἰς τοὺς Ἀγγλους. *Σί Γκάν* (1 ἑκατομμ. κ.), ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ πλείσται ἄλλαι πόλεις.

Μοῦκδεν (200 χιλ. κ.), πρωτ. τῆς **Μαντζουρίας**, ἵερὰ πόλις τῶν Κινέζων καὶ ὀνομαστὴ διὰ τὰν μεγάλην ἡτταν τοῦ ὁφσικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τοῦ Ιαπωνικοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1904. Οἱ ἐν τῷ κόλπῳ Πετσιλῆ δυνάμεις λιμὴν **Ἄρθονδ** ὀνομαστὸς καταστάς διὰ τὴν τρομερὰν πολιορκίαν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ιαπώνων καὶ τὴν ἥρωικὴν ἀμύναν τῆς ἐν αὐτῷ ὁφσικῆς φρουρᾶς, ἀνήκων νῦν εἰς τὴν Ιαπωνίαν.

Οὔογα πρωτ. τῆς **Μογγολίας** (40 χιλ. κ.). **Κούλτζα** καὶ **Κιάκτια**⁽¹⁾, πόλεις τῆς **Τσουνγγαρίας**, σπουδαῖοι ἐμπορικοὶ σταθμοὶ μεταξὺ **Ρόσον** καὶ **Σινῶν**.

Δάσσα, πρωτ. τῆς **Θιβετίας**, ἵερὰ πόλις τοῦ Βούδδα καὶ καθέδρα τοῦ **Δαλάϊ Λάμα**⁽²⁾ πατριάρχου τοῦ βουδδιστῶν.

¹⁾ Διά τῆς **Κιάκτας** μεταφέρεται εἰς **Τροστάν** καὶ λοιπὴν Εὐρώπην τὸ ἀριθμὸν ποιότητος Σινικῶν τέσσαρων.

²⁾ Οἱ **Δαλάϊ Λάμας** κατοικεῖ ἐν **Δάσσᾳ** καὶ ἔν ἀνακτόρῳ ἔχοντι 10,000 αλογασσας κακοσημηνέας διὰ ποικίλων εἰδῶν, ἔνθα χιλιάδες προσκυνητῶν συρρέουσι κατὸς. Οὗτος φεύγων ἐσχάτως τὴν ἀγγλικήν ἀπικυριαρχίαν, ἦν ἀνε-

Κασγάρ (80 χιλ. ν.), πρωτ. καὶ ἡ Υαοκάρδη (50 χιλ. ν.), πόλεις τοῦ συνυποῦ Τουρκεστάν.

Κτήσεις εὐθωπαϊκαὶ ἐν τῇ σινικῇ παραλίᾳ 1) τὸ Βέη-Χαστί Βέη παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου τοῦ Πετσιλῆ ἀνῆκον εἰς τοὺς Ἀγγλους.

2) τὸ Κιάσον Τασέον λιμὴν ἀνῆκων μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἥδη καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων.

3) τὸ Μακάον παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τῆς Καντῶν ἀνῆκον εἰς τοὺς Πορτογάλλους.

4) ἡ νῆσος τοῦ Χόγγ Κόγγ, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὑρίσκεται ὁ λιμὴν τῆς Βικτωρίας ὃ ἐμπορικώτατος τοῦ κόσμου, ἀνῆκει εἰς τοὺς "Αγγλους" καὶ

5) Τὸ Κουάγγ Τασέον ἀνῆκον εἰς τοὺς Γάλλους.

Ιαπωνία καὶ Κορέα.

Η ιαπωνικὴ αὐτοκρατορία ἀπὸ τοῦ 1904, ἀφ' ἣς κατέκτησε καὶ προσήργησεν διλόκληρον τὸ βασίλειον τῆς Κορέας (1910) καὶ τὴν χερσόνησον Λιάο Τούνγκ μετὰ τοῦ Ισχυροτάτου λιμένος Άρθοντό, μετερχάπῃ ἀπὸ καθαρῶς νησιωτικῆς δυνάμεως εἰς ἡπειρωτικὴν καὶ νησιωτικήν. Διότι ποδὸς διλύγων ἐτῶν ἀκόμη ἀπετελεῖτο ἐκ πολλῶν ἡφαιστειωδῶν νήσων, τῶν ὅποιων αἱ μεγαλύτεραι ἦσαν ἡ Νεπάων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑψοῦται τὸ θεαματικώτατον καὶ μέγιστον ἡφαίστειον Φουντούγιάμα, ἡ Υεσὼ καὶ ἡ τελευταῖον πρασαρηθεῖσα Φορμόζα, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἥμιση τέως ὁσικὴ νῆσος Σακαλίν. Ἀπασαι αἱ ἀντέρεις νῆσοι διαχωρίζονται ἀπὸ τῆς Άσίας διὰ τῆς θυελλώδους ιαπωνικῆς θαλάσσης.

Πληθυσμός. 65 ἑκατομμύρια κατοίκων.

Τὸ **Ξδαφίος** τῆς χώρας γέμει ἡφαιστειωδῶν καὶ ὑψηλῶν ὄρεων, εἶναι δὲ εὐφορβώτατον ἐν γένει ἡ βλάστησις εἶναι θαυμασία.

Τὸ **κλῆμα** εἶναι ὡκεάνιον καὶ ὑγιεινόν, γλυκύτερον τῆς ἀπέναντι ἡπείρου.

Προεΐόντα. — "Ορυζα ἐν ἀφρονίᾳ, μέταξι, τέιον, χρυσός, ἀργυρός, χαλκός, σίδηρος καὶ μόλυβδος: βιομηχανικὰ διάφορα ὑφάσματα,

γνώρισε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Θιβετίας, μετέφερεν εἰς τὰ ἔγδυτερα τῆς ξέρου.

Οἱ γνωμηράτοι παραθάλλουσι τὰς φυσικὰς καιλονάς τῆς Θιβετίας πρὸς τὰς τῆς Ελβετίας.

ποικίλα ἀντικείμενα τέχνης, μηχαναί, δπλα, διάφορα πολύτιμα ἀγγεῖα, λάρτης ἐκλεκτός, βερνίκιον, πορσελάνη ἐκλεκτή κλπ. Πρὸς τούτοις κέκτηται μεγάλα καὶ λαμπρὰ ναυπηγεῖα. Ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία εἰναι λίαν προηγμένα ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Κάτοικοι καὶ ἀνάπτυξις τούτων.— Οἱ Ἰάπωνες εἰναι λαὸς ἔνθψης. δραστήριος, ἐργατικός, ἐπιμελής, φιλομαθῆς καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως πολὺ μεγαλυτέρας τῶν διοφύλων αὐτοῦ Σινῶν, κέκτηται δὲ εἰς μέγιστον βαθμὸν τὸ αἰσθημα τῆς φιλοπατρίας.

Οἱ Ἰάπωνες ἐγκολπωθέντες ἀπὸ ἑτῶν τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν ἀνέπτυξαν τάχιστα πάντα τὰ εἶδη τῆς βιομηχανίας καὶ σήμερον τὰ ποικίλα αὐτῶν προϊόντα ἀμυλῶνται πρὸς τὰ εὐρωπαϊκά.

Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Ἰαπωνίᾳ εἰναι λίαν ἀνεπιγμένη· εἰς πλεῖστας πόλεις ἴδρυθησαν ἔκτοτε Πανεπιστήμια, Ἀστεροσκοπεῖα καὶ διάφοροι ἄλλαι σχολαί.

Πολίτευμα.— Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ Βουλῆς καὶ Γερουσίας ὑπὸ μονάρχην, ὅστις καλεῖται **Μικάδος**.

Στρατὸς καὶ στόλος.— Οἱ στρατὸς ἐν εἰρήνῃ ἀνέρχεται εἰς 300 χιλ., ἐν πολέμῳ δὲ πλέον τοῦ ἑκατομμυρίου· δὲ στόλος εἰς 150· μαν ἀξιόμαχα πολεμικὰ πλοῖα.

Πόλεις — Τόκιο (πάλαι Ἱεδὼ 2,250,000 π.), πρωτ. τῆς Ἰαπωνίας ἐπὶ τῆς νήσου Νιπών, ἐπίνειον ταύτης εἰναι ἡ **Υονοχάμα** (400 χιλ. κ.), σημαντικάτατος καὶ ἐμπορικώτατος λιμὴν τῆς Ἰαπωνίας. **Οσάκα** (1,230,000 π.) παράλιος βιομηχανικώτατη καὶ ἐμπορικώτατη πόλις. **Κιότον** (450 χιλ. κ.) παλαιὰ πρωτ. τῆς Ἰαπωνίας. Φημόφοραι κείμεναι ἐπὶ τῆς Νιπών, **Ναγκασάκι** (200 χιλ. κ.) ἐπὶ τῆς νήσου **Κίον** Σίου, λιμὴν, ἔνθα δὲ πρῶτος πολεμικὸς ναύσταθμος τῆς Ἰαπωνίας.

Ἐν τῷ τέως βασιλείῳ τῆς Κορέας τῷ προσαρτηθέντι τῇ Ἰαπωνίᾳ (1910) πόλεις είναι ἡ **Σεούλ** (200 χιλ. κ.), πρωτ. τῆς Κορέας, καὶ ἐπίνειον αὐτῆς τὸ **Σεμούλστον**, δὲ πρῶτος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς Κίνας.

ΑΦΡΙΚΗ

Τενεκή ἐπισκόπησις τῆς **Αφρικῆς**.

Ορια.— Η **Αφρικὴ** κείται νοτιοδυτικῶς τῆς **Ασίας**, εἶναι δὲ μικροτέρα κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν ταύτης. Βρέχεται πρὸς

Γεωγραφία **Τεῦχος Γον**

Β. ὑπὸ τῆς *Μεσογείου θαλάσσης*, ἡ δποία σχηματίζει τὸν κόλπον τῆς *Σίδρας* (μεγάλη Σύρτις) καὶ τοῦ *Γκαβές* (μικρὰ Σύρτις), ἐνθα συμβαίνει παλίρροια τριῶν μέτρων, πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ *Ινδικοῦ ωκεανοῦ* καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ *Ατλαντικοῦ*, πρὸς Ν. δὲ καταλήγει εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς *Καλῆς Ελπίδος*.

Κατὰ τὸ **μέγαθος** ἡ *Αφρικὴ* εἶναι τοιτλασία τῆς Εὐρώπης κατὰ σειρὰν δὲ ἔρχεται τρίτη ἐκ τῶν πέντε ἥπειρων. Τὸ **σχῆμα** αὐτῆς εἶναι *τριγωνικόν*. *Εκτασίς* 30 ἑκατομμ. τετραγ. χιλιόμετρο^α **Πληθυνθμὸς** 204 ἑκατομμύρια κατοίκων.

Θαλάσσιος διαμελισμὸς. — Ἡ *Αφρικὴ* εἶναι ἥπειρος δύο κώδης διαμελιζομένη ἐλάχιστα ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν δτὶ πρὸς Δ. σχηματίζεται ὑπὸ τοῦ *Ατλαντικοῦ* μόνον ὁ εὐρύτατος κόλπος τῆς *Γούνεας*, πρὸς Α. δὲ ἡ μόλις διακρινομένη ὡς *χερσόνησος* τῆς *Σομάλης*.

Νῆσοι. — Αἱ κυριώτεραι νῆσοι τῆς *Αφρικῆς* εἶναι ἡ μεγάλη νῆσος *Μαδαγασκάρη* ἐν τῷ *Ινδικῷ ωκεανῷ* κατεχομένη ὑπὸ τῆς *Γαλλίας*, εἰ πρὸς Δ. *Αφρικῆς* ἐν τῷ *Ατλαντικῷ ωκεανῷ* νῆσοι τοῦ *Πρασίνου* ἀκρωτηρίου ἀνήκουσαι εἰς τὴν Πορτογαλλίαν, αἱ πρὸς Β. τούτων κείμεναι *Καράριοι* νῆσοι κατεχόμεναι ὑπὸ τῆς *Ισπανίας* καὶ αἱ δλίγον ἀπέχουσαι τούτων πρὸς Δ. *Αζόραι* ἀνήκουσαι εἰς τὴν Πορτογαλλίαν. Αἱ μικραὶ νῆσοι τῆς *Γούνεας*. τοῦ ἀγίου Θωμᾶ, τοῦ *Φερδινάνδου* *Πᾶ* καὶ αἱ λίαν ἀπομεμαρυσμέναι τῆς παραλίας νῆσοι τῆς *Αραλήψεως* καὶ τῆς ἀγίας *Ἐλένης* ἀνήκουσαι εἰς τοὺς *Αγγλους*.

Πορθμοί. — Ο τοῦ *Βαβέλ Μανδέβη*, δστις χωρίζει τὴν *Αφρικὴν* ἀπὸ τῆς *Ασίας*, ὁ μακρότατος τῆς *Μοζαμβίκης* μεταξὺ τῆς *Αφρικῆς* καὶ τῆς νήσου *Μαδαγασκάρης* καὶ ὁ τοῦ *Γιβραλτάρο*, δστις χωρίζει τὴν *Ισπανίαν* ἀπὸ τῆς βορείας *Αφρικῆς*.

Ισθμοί. — Ο τοῦ *Σουέζ*, δστις διὰ τῆς ἐκσκαφείσης ὑπὸ τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ *Λεσέψ* διώρυχος ἀπεκόπη καὶ οὕτω συγκοινωνεῖ ἡ *Μεσόγειος* θάλασσα μετὰ τῆς *Ἐρυθρᾶς*. Ἡ διώρυξ ἔχει μῆκος 180 χιλιομ. πλάτος 50 - 80 μέτρων καὶ βάθος 8 μέτρων.

Ακρωτήρια. — Πρὸς Β. τὸ *Λευκόν*, πρὸς Ν. τὸ τῆς *Εὐέλπιδος* *Λικρας* (*Καλῆς Ελπίδος*), πρὸς Α. τὸ *Ποναρδαφούσιον* καὶ πρὸς Δ. τὸ *Πράσινον*.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. — **Ορον.** — Πρὸς Β. ἡ μικρὰ δροστοιχία τοῦ "Αἰλαντος" (4,500 μ.) ἐν τῷ Μαρόνιῳ. Τὸ ἡφαιστειογενὲς Καμεροὺν πρὸς Δ., τὸ Κιλιμάνζαρον (6 χιλ. μ.), τὰ Κένα καὶ αἱ Ἀβησσονιακαὶ "Δλπεις" πρὸς Α.

Ἐρημοι. — Ἡ μεγάλη ἔρημος Σαχάρα πρὸς Δ., ἡ Λιβυκὴ πρὸς τὰ ΒΑ. καὶ ἡ τῆς Καλαχίρης πρὸς Νότον.

Ποταμοί. — Ὁ Νεῖλος, ὁ μέγιστος τῆς Ἀφρικῆς, ὃστις πηγάζων ἐκ τῆς μεγάλης λίμνης Βικτώριας (Νυάριζας) διὰ δύο βραχιόνων (λευκὸς καὶ κνανοῦς Νεῖλος) μέχρι τινός, διαρρέει τὴν Αίγυπτον καὶ κύνεται εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν διὰ πολλῶν στεμάτων, σηματίζοντος μέγα καὶ εὐφορώτατον δέλτα. Ὁ Ζαμβέζης (ποταμὸς Ιζηνίου), ὃστις κύνεται εἰς τὸν Ινδικὸν ωκεανόν. Εἰς τὸν Αἰλαντικὸν ωκεανὸν ἐκβάλλουσιν δὲ Ὁραγγῆς, δὲ Κόγγος (=βέλος) ὃστις εἶναι δρμητικώτατος καὶ πολυνυδρότερος τοῦ Νείλου, δὲ Νίγηρ (=ποτεμός), δὲ Γαμβίας καὶ δὲ Σενεγάλης.

Λίμναι. — Ἡ Ταΐδα ἐν τῷ Σουδάν, λίμνη γλυκέος ὕδατος, ἡ μεγίστη λίμνη Βικτώρια (Νυάριζα), ἥτις εἶναι ἵση κατὰ τὴν ἔκτασιν πρὸς τὴν παλαιὰν Ἐλλάδα, ἡ Ταγγανία, ἡ Νυάριζα καὶ ἡ Βαγκούνελ.

Κλιμα. — Ἐπειδὴ διὰ τῆς Ἀφρικῆς διέρχεται κατὰ τὸ μέσον περίπου δὲ ισημερινός, αἱ χῶραι ταύτης κατὰ τὸ πλεῖστον κείνται ἐν τῇ διακεκαυμένῃ ζώνῃ, ἥτις ἔξαπλοῦται εἰς ἀπόστασιν ἐκατέρωθεν τοῦ ισημερινοῦ, ὡς ἐμάθομεν, 23°. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς χώρας ταύτας ἥμιος, δίπτει τὰς ἀκτίνας του κατακορύφως, τὸ κλίμα εἶναι θερμότατόν τον δέ εἰς τὰ παράλια μετριάζεται διλίγον ύπὸ τῆς θαλάσσης. Εἰς τὸν ισημερινὸν ἡ ἡμέρα εἶναι πάντοτε, ὡς γνωρίζομεν, ἵση μὲ τὴν νύκτα.

Εἰς τὰς περὶ τὸν ισημερινὸν χώρας, αἱ βροχαὶ εἶναι διαρκεῖς καὶ πτυχαῖαι. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ χῶραι τῆς Ἀφρικῆς, ὡς ἡ ἔρημος Σαχάρα, εἰς τὰς ὁποίας οὐδέποτε πίπτει σταγῶν ὕδατος. Οἱ ἀνεμοὶ δέ, οἱ ὅποιοι πνέουσιν εἰς τὴν Ἀφρικήν, εἶναι οἱ λεγόμενοι ἀληγεῖς οἱ ὅποιοι φέρονται ἐκ τῶν πόλων πρὸς τὸν ισημερινόν· καὶ οἱ ἀνταληγεῖς οἱ πνέοντες ἐκ τοῦ ισημερινοῦ πρὸς τοὺς πόλους· οἱ δὲ πνέοντες εἰς τὸν Ινδικὸν ωκεανὸν καλοῦνται μουσῶνες.

Ἐδαφος καὶ προϊόντα. — Εἰς δσα μέρη τῆς Ἀφρικῆς πίπτουσι βροχαί, τὸ ἔδαφος εἶναι εὐφορώτατον καὶ ἔχει μεγαλοπρεπέ-

στατα δάση (δάση τῶν τροπικῶν χωρῶν), εἰς δσα δὲ μέρη δὲν πίπτουσι βροχαί, ως ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαχάρᾳ, τὸ ἔδαφος εἶναι γυμνὸν καὶ οὐλύπτεται ὑπὸ ἄμμου (χροκαλῶν=χαλίκων), εἴς τινα δὲ μέρη τῶν ἐρήμων ὑπάρχουσι δένδρα καὶ γλόγοι τὰ τοιαῦτα μέρη καλοῦνται δασεῖς.

Φυτά.—Ἐνεκα τῶν βροχῶν καὶ τῶν πολλῶν ποταμῶν ή βλάστησις ἐν Ἀφρικῇ εἶναι πλουσιωτάτη· πελώρια δένδρα ἀποτελοῦσι τὰ δάση, τὰ δποῖα εἶναι ἀπέραντα καὶ ἀδιαπέραστα ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ὡς ή ἀνδασωνία (βοϊβάβ), ή δποία ἔχει περιφέρειαν ἐνίοτε 50 μέτρων καὶ ὑψος ὑπὲρ τὰ 60 μέτρα, οἱ φοίνικες, τὰ ἀρτόδενδρα, τὰ βουτυρόδενδρα, οἱ κοκκοφοίνικες, τὸ κομμιόδενδρον, ή ἴνδικὴ συκῆ, τὸ ζακχαροκάλαμον καὶ ἄλλα· εἰς δὲ τὰ μέρη, τὰ δποῖα κεῖνται ἐντὸς τῶν εὐκράτων ζωνῶν, καλλιεργεῖται ή ἐλαία, ή ἄμπελος, ή ὅρυζα, ή βάμβαξ καὶ οἱ δημητριακοὶ καρποί.

Ζῷα.—Ἐκ τῶν ἀγρίων ζώων ζῶσι λέοντες, τίγρεις, λεοπαρδάλεις, ὕαιναι, ἐλέφαντες, δινοκέρωτες, ἵπποπόταμοι καμηλοπάρδαλεις, στρουθοκάμπηλοι. ἀντιλόπαι καὶ πίθηκοι. Ἐντὸς δὲ τῶν περισσοτέρων ποταμῶν ζῶσι καὶ κροκόδειλοι.

Ορυκτά.—Ἐκ τῶν δρυκτῶν εὑρίσκονται ἐν ἀφθονίᾳ ὁ σίδηρος, ὁ μόλυβδος, ὁ ἀδάμας, ὁ χρυσός καὶ οἱ γαιάνθρακες.

Κάτοικοι.—Οἱ ἀρχαιότεροι κάτοικοι τῆς Ἀφρικῆς εἶναι οἱ *Βοναμάροι* (πυγμαῖοι) κεκρυμμένοι ἐντὸς τῶν κεντρικῶν δασῶν καὶ οἱ *Οττεντότοι* εἰς τὴν νοτίαν Ἀφρικήν πλὴν τούτων κατοικοῦσι τὴν ἥπειρον ταύτην, *Αἰγύπτιοι*, *Βέρβεροι*, *Τοναρίκοι* (Χαμῖται), *Ἄραβες*, *Φελλάζοι*, *Ἀβησσυνοί*, *Νιγηταί* (Σημῖται), *Κάφροι*, *Ζουλοῦ* κλπ. Εἰς τὰ περὶ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν μέρη καὶ ίδιως τὴν *Αἴγυπτον* κατοικοῦσι καὶ πολλοί Εὐρωπαῖοι.

Θροσκεία.—Οἱ πλειστοι τῶν κατοίκων τῆς Ἀφρικῆς πρεσβεύουσι τὸν *φετιχισμόν*. Εἰς τὴν βορείαν Ἀφρικήν ἐπικρατεῖ ὁ *μωαμεθανισμός*. Εἶναι δὲ καὶ ὑπὲρ τὰ 8 ἑκατομμ. χριστιανοί.

Ἡ Ἀφρική φυσικῶς μὲν διαιρεῖται εἰς βορείαν πρὸς Β. τοῦ ισημερινοῦ καὶ εἰς νοτίαν πρὸς Ν. αὐτοῦ.

Πολιτικῶς διαιρεῖται εἰς πολλὰς χώρας, ἐκ τῶν δποίων πλὴν δύο ἀνεξαρτήτων ηρατῶν τῆς *Ἀβησσυνίας* καὶ τῆς *Λιβερίας*, εἶναι πτήσεις ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Μικρὰ δέ τινα ηράτη ἀποτελοῦμενα ἐξ ιδιαγενῶν διατελοῦσιν ἔτι ἐν βαρβάρῳ καταστάσει.

ΒΟΡΕΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Αἱ παρὰ τὸν Νεῖλον χῶραι.

Αἱ παρὰ τὸν Νεῖλον χῶραι εἰναι ἡ Ἀβησσουνία, τὸ ἀνατολικὸν Σουδάν, ἡ Νουβία καὶ ἡ Αἴγυπτος.

Ἡ Ἀβησσουνία (Αιθιοπία) ἔχει ἕκτασιν 450 χιλ. τετραγ. χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν 8 ἑκατομμ. κατ. Ἡ Ἀβησσουνία κεῖται νότον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης εἰς τὸ ἐγνωμονικὸν τῆς χώρας. Τὰ ὑψηλὰ αὐτῆς δρη ἀβησσουνιακαὶ Ἀλπεις ἔχουσιν ἀποκρήμνους κλιτῦς, αἵτινες καθιστῶσι τὴν χώραν ἀπόρθητον. Ἐκ τούτων πηγάζουσιν ὁ κυανοῦς Νεῖλος καὶ οἱ διάφοροι αὐτοῦ παραπόταμοι.

Προϊόντα. — Προϊόντα εἰναι ὁ καφὲς εἰς μεγάλας ποσότητας, τὸ ἔλαστικὸν κόρμι, ὁ χρυσός, ὁ ἐλεφαντόδοντος καὶ διάφορα εἶδη πτερῶν.

Κάτοικοι. — Οἱ Ἀβησσουνοὶ εἰναι κατὰ τὴν θρησκείαν χριστιανοί, πολλαὶ δὲ φυλαὶ ἔξ αὐτῶν εἰναι μωαμεθανοί.

Ἡ Ἀβησσουνία ἀποτελεῖ αὐτοκρατορίαν, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἔχει τὸν τίτλον **Νεγκοὺς Νεγκιστί** ἢτοι βασιλεὺς τῶν βασιλέων, διότι ἡ αὐτοκρατορία ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν μικρῶν κρατῶν, τῶν ὅποιων οἱ ὑγεμόνες ὑπακούουσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

Πρωτ. πόλις εἰναι ἡ Ἀδδὶς Ἀβάβα (60 χιλ. π.), ἡ Ἀιτράρη καὶ ἡ Ἀξοῦμ παλαιὰ πρωτεύουσαι.

Μεταξὺ τῆς Ἀβησσουνίας καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης κεῖται ἡ θερμὴ χώρα **Ἐρυθραία**, ἐνθα δὲ σπουδαῖος λιμὴν **Μασσάβα** (Ιταλικὴ ἀποικία, 10 χιλ. π.) καὶ ἡ μικρὰ γαλλικὴ χώρα **Τσιμπούνιμετ** ἀσφαλοῦς λιμένος ἀφετηρία τοῦ σιδηροδρόμου Τσιμπούντι—Ἀβησσουνίας.

Ἀνατολικὸν Σουδάν καὶ Νουβία (πληθυσμὸς περὶ τὰ 3 ἑκατ. π.). — Τὸ ἀνατολικὸν Σουδάν διαρρεόμενον κατὰ μῆκος ὑπὸ τοῦ λευκοῦ Νείλου εἰναι εὐφορον μόνον κατὰ τὸν ποταμόν, ἐνθα καλλιεργεῖται πολὺς σῖτος καὶ βάμβαξ. Πρὸς Δ ἔχει μέρη στεπαπλήνη κοι μεγάλας περιοχὰς δάσεων (Κορδοφάν καὶ Δαρφούρ).

Ἡ Νουβία ἀρχεται ἀπὸ τῆς συμβολῆς τοῦ κνανοῦ Νείλου μετὰ τοῦ λευκοῦ καὶ ἐκτείνεται πρὸς Β. μέχρι τῆς ἀνω Αἴγυπτου. Αἱ πέραν τῶν δυθῶν τοῦ ποταμοῦ ἐκτάσεις εἰναι ἔρημοι.

Αἱ χῶραι αὗται εἰναι γῦν ἥνωμέναι μετὰ τοῦ Αἴγυπτιανοῦ κράτους. Ἀξιολογωτέρα πόλις εἰναι τὸ **Χαρτούμ** (50 χιλ. π.) κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν βραχιόνων τοῦ Νείλου ἐκτισμένον.

Αἴγυπτος.

Η Αἴγυπτος (έχει έκτασιν 995 χιλ. τετρ. χιλιομ. και πληθυσμὸν 11¹/₂ εκατομμ. η.). — Η Αἴγυπτος βρέχεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης και πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Ερυθρᾶς, πρὸς Ν. δὲ δρίζεται ὑπὸ τῆς Νουβίας και πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Λιβυκῆς έρήμου.

Τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι πεδινόν, διαρρέεται δὲ ὑπὸ τοῦ Νεύου, ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν διὰ δύο στομάτων, τῆς Ροζέττης και τῆς Δαμέττης (πάλιι δι' ἑπτά). Ο ποταμὸς καθιστᾷ τὸ ἔδαφος και ιδίως τὸ δέλτα τοῦ ποταμοῦ εὐφορώτατον.

Προϊόντα. — Ο φοῖνιξ, δ βάμβαξ εἰς μεγάλην κλίμακα, τὸ ζάκαροκαλαμόν, τὸ ἀραβικὸν κόμμι και ἄφθονοι κύαμοι.

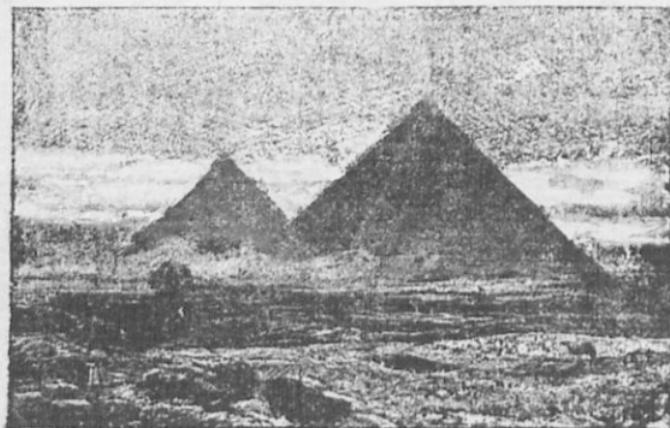
Κάτοικοι αὐτῆς εἶναι οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων Φελλάχοι, μωαμεθανοὶ τὸ θρήσκευμα και οἱ Κόπται, χριστιανοί. Κατοικοῦσιν ἔτι και Ἀραβες μωαμεθανοὶ και πολλοὶ Εὐρωπαῖοι, ἐν οἷς και Ἑλληνες περὶ τὰς 40 χιλ.

Η Αἴγυπτος, ήτις ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων, τῶν διαδόχων τοῦ μεγάλου Αλεξανδρου, ἐλαβεν ἐλληνικὸν πολιτισμόν, κατέχεται σήμερον ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ήτις ἐσχάτως κατέστησε ταύτην βασίλειον (καλιφάτον) ἀνακηρύξασα Αἰγύπτιον πρίγκιπα, σουλτάνον τῆς Αἰγύπτου περιβαλοῦσα αὐτὸν και διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ τίτλου τοῦ Καλίφου.

Διατρεσίς. — Η Αἴγυπτος, χωρογραφικῶς διαιρεῖται εἰς τὴν ἄνω, μέσην, και κάτω Αἴγυπτον.

Ηόλεις. — Εν τῇ ἄνω Αἴγυπτῳ κείνται τὰ ἔρείπια τῶν ἐκατομπύλων Θηρῶν (παρὰ τὸ νῦν Λούξορ). Η μεγίστη ἐνταῦθα πόλις εἶναι η Σιούτ (60 χιλ. η.).

Ἐν τῇ μέσῃ Αἴγυπτῳ εἶναι τὸ Κάρον (654 χιλ. η. (πρωτ-

Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου.

ις Αιγύπτου, ή μεγίστη πόλις τῆς Ἀφρικῆς. Κεῖται κατὰ τὴν δε-
ὸν ὅχθην τοῦ Νείλου καὶ εἶναι πόλις ὡραία. ΝΔ. τούτου καὶ κατὰ
ιν ἀπέγαντι ὅχθην κεῖται τὰ ἔρείπια τῆς **Μέμφιδος** καὶ αἱ 40 πυ-
κιδες ὁν ἡ υψίστη, ή τοῦ **Χέοπος**, ὕψους 147 μ.

Ἐν τῇ **κάτω Αιγύπτῳ** πόλεις είναι ή **Ἀλεξάνδρεια** (340
χλ. κ.), δὲ κυριώτερος καὶ ἐμπορικώτερος λιμὴν τῆς βιορείας Ἀφρι-
κῆς· κτισθεῖται ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀλεξανδρου ἐγένετο ὑπὸ τῶν διαδό-
ων αὐτοῦ Πτολεμαίων κέντρον τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιστημῶν καὶ περιώ-
νυμος διὰ τὴν πλουσίαν βιβλιοθήκην. Καὶ νῦν κατοικοῦσι πολλοὶ Ἐλ-
ληνες, είναι δὲ καὶ ἔδρα Ἐλληνος πατριάρχου. **Σουέζ**, πρὸς τὴν Ἐ-
νθρῶν θάλασσαν καὶ κατὰ τὴν ὄμώνυμον διώρυχα, ἥτις συνδέει τὴν
Μεσόγειον θάλασσαν καὶ κατὰ τὴν ὄμώνυμον διώρυχα, ἥτις συνδέει
τὴν Μεσόγειον θάλασσαν μετὰ τῆς Ἐρυθρᾶς. **Πόρος Σάλτη** (50 χιλ. κ.),
καὶ μηὴ πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν διώρυχα τοῦ Σουέζ. **Δαμιέττη**
(40 χιλ. κ.) καὶ **Ροζέττη**, κατὰ τὰ δύο κύρια στόμια τοῦ Νείλου.
Τάντα (57 χιλ. κ.), κέντρον σιδηροδρόμων. **Ζαγαζίκιον** (40 χιλ. κ.)
καὶ **Μανσούρα** (60 χιλ. κ.).

Ἐν τῇ **Λιβυκῇ ἐρήμῳ** κεῖται δάσεις τινές, ὡν σπουδαιο-
τέρα είναι ή δάσις **Σιβᾶ**. Ἐν ταύτῃ πάλαι ἔκειτο τὸ μαντεῖον τοῦ
Ἀμμωνος Διός, ὅπερ εἴχεν ἐπισκεψθῆ δι μέγας Ἀλεξανδρος ή **Βα-**
χαριέ, ή **Φαραοφρὰ** καὶ ἄλλαι.

Τριπολεῖτις καὶ Κυρρηναϊκή.

Τὸ βαθύπεδον τῆς Τριπολίτιδος είναι συνέχεια τῆς Λιβυκῆς ἐρή-
μου. Τοῦτο βρέχεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, καθ' ἥν
σηματίζονται οἱ κόλποι **μεγάλη Σύρτις** καὶ **μικρὰ Σύρτις**. Η δὲ
Κυρρηναϊκή (κ. Βεγγάρα) είναι χερσόνησος υψηλή, κειμένη ἀπέναντι
Πελοπονήσου. Παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς ἀλιεύονται σπόγγοι.

Αἱ χῶραι αὗται, ἀνήκουσαι πρότερον εἰς τὴν Τουρκίαν, κατε-
λήφθησαν τελευταῖον ὑπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἀξιολογώτεροι πόλεις είναι ή
Τριπολεῖτις (40 χιλ. κ.) καὶ ή **Βεγγάρα**, παράλιοι καὶ ἐμπορικαὶ πόλεις.

Βερβερία.

Η Βερβερία είναι ή βορειοδυτικωτέρα χώρα τῆς Ἀφρικῆς πλη-
σιάζουσα τὴν Εὐρώπην κατὰ τὴν νῆσον **Σικελίαν** καὶ τὸν πορθμὸν
τοῦ **Γιβραλτάρ**.

Σημαντικώτερον δρός είναι ο *Ατλας* (4500 μ. ύψ.), προϊόντα δημητριακού καρπού, βάμβαξ, οίνος, βάλανοι φουνίκων, έσπεριδοειδῆς καὶ ἄλλα.

Κάτοικοι είναι *Βέρβεροι*, *Άραβες* καὶ *μαῦροι* (μεῖγμα Βερβέρων καὶ Αράβων), πρεσβεύοντες τὴν μωαμεθανικὴν θρησκείαν κατοικοῦσι δὲ πρὸς τούτοις καὶ τινες Εύρωπαῖοι καὶ Ιουδαῖοι.

Πολιτικὴ διαιρεσίς. — Η Βερβερία διαιρεῖται εἰς 3 χώρας 1) τὴν *Τυνισταν*, 2) τὴν *Άλγερταν* καὶ 3) τὸ *Μαρόκκον*.

1) **Τυνισία** (2 ἑκατομμ. ν.). Αὗτη κατέχει τὸ ἀνατολικὸν μέρος, ἔνθα ἄλλοτε ἡ περίφημος Καρχηδόν. Εἶναι ἡγεμονία ὑπὸ τὴν γαλλικὴν προστασίαν. Πρωτ. ἡ *Τύνις* ἔχουσα ἐπίνειον τὴν *Γολέταν*. *Σφάξ* ἔτερος ἐμπορικὸς λιμήν.

2) **Άλγερία** (ἐκτασίς 899 χιλ. τετραγ. χιλιομ. καὶ πληθυσμὸν 5 ἑκατομμ. ν.). Τὸ ἄλλοτε πειρατικὸν τόῦτο κράτος ἀνήκει ἀπὸ τοῦ 1830 εἰς τὴν Γαλλίαν. Πρωτ. εἶναι τὸ *Άλγεριον* (154 χιλ. ν.). λιμήν ἐμπορικός. Ἐτεραι πόλεις εἶναι τὸ *Οράν* (110 χιλ. ν.), καὶ ἡ *Κωνσταντίνη* (60 χιλ. ν.).

3) **Μαρόκκον** (ἐκτασίς 800 χιλ. τετραγ. χιλιομ. πληθυσμὸν 8 ἑκατομμ. ν.). Η χώρα αὗτη είναι κράτος δεσποτικὸν (σουλτανᾶτον) ἔχουσα μικρὰν βιομηχανίαν. Ἀπὸ τοῦ 1912 διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας. Πρωτ. εἶναι τὸ *Φέζ* (150 χιλ. ν.). Ἐτεραι πόλεις εἶναι τὸ *Μαρόκκον* (55 χιλ. ν.) καὶ τὸ ἐπίνειον τούτου *Μογαδώρ*. *Ταγγέρη* (25 χιλ. ν.) δὲ πρῶτος λιμήν τοῦ Μαρόκκου.

Σαχάρα.

Ορια Θέσις. — Η Σαχάρα είναι ἡ μεγίστη ἔρημος τῆς γῆς ἐκτεινομένη πρὸς Ν. τῆς Βερβερίας, τῆς Τοιπολίτιδος καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς, πρὸς Δ. βρέχεται ὑπὸ τοῦ *Ατλαντικοῦ* ὥκεανοῦ καὶ πρὸς Α. φθάνει μέχρι τοῦ Νείλου.

Ἐκτασίς 8,130,000 τετραγ. χιλ. ἵση πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ πληθυσμὸν μόνον 4 ἑκατομμύρια κατοίκων.

Κλῖμα ἔηρότατον.

Μορφολογία καὶ ποιὸν τοῦ ἔδαφους. — Τὸ ἔδαφος τῆς Σαχάρας εἰς πολλὰ μέρη είναι ἀμμῶδες κατὰ τὸ $\frac{1}{10}$, ιδίᾳ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος καὶ πρὸς τὴν Λιβυκὴν ἔρημον εἰς ἄλλα μέρη είναι πετρῶδες ἢ καλύπτεται ὑπὸ μεγάλων καὶ μικρῶν κροκαλῶν (χαλ-

κίσιν). Ἐν γένει δὲ εἶναι ἄνυδρον ὀροπέδιον ὕψους 300 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, διασχιζόμενον ἐν τῷ μέσῳ ὑπὸ ὑψηλῶν ὁρέων, ἅτινα ἔχουσι δάση τινὰ καὶ λειμῶνας. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλαὶ δάσεις, ἔνθα καλλιεργοῦνται δημητριακοὶ καρποὶ καὶ διαρροφόρα δένδρα, προσέτι καὶ βισκήσιμοι γαῖαι, ἔνθα διαιτῶνται ποίμνια, κάμηλοι καὶ ἀντιλόπαι.

Κάτοικοι. — Οἱ κάτοικοι αὐτῆς κατοικοῦσιν εἰς τὰς δάσεις ἢ εἶναι νομάδες. Ἐκ τῶν πρώτων γνωστότεροι εἶναι οἱ **Μοζαβῖται** καὶ οἱ **Ἀραβῖες**, ἐκ δὲ τῶν νομάδων οἱ **Τουαρέκοι**, διάγοντες βίον ληστρικόν, ἀνέρχονται δὲ εἰς 4 ἑκατομμύρια περίπου.

Πολιτικὴ κατάστασις. — Ἀπασα σχεδὸν ἡ Σαχάρα θεωρεῖται κτῆσις τῆς Γαλλίας.

Οἱ πγέων ὑπέρθερμος ἀνεμος ἐν Σαχάρᾳ δνόματι **σιμοῦν** ἢ **χαμψίν** (λίψ) ὑφοὶ νέφη ἀμμού πυκνότατα μετακινῶν ταῦτα καὶ σχηματίζων παμεγίστους σωρούς, πολλάκις δὲ καλύπτων ταξειδεύοντα καραβάνια.

Δυτικὸν καὶ κεντρικὸν Σουδάν.

Θέσις. — Πρὸς Ν. τῆς Σαχάρας ἔκτείνεται ὡς μακρὰ ζώνη μέχρι τοῦ Νεύλου ποταμοῦ ἢ πλήρης ὀροπέδιων χώρα τοῦ Σουδάν.

Τύπατα. — Κατὰ τὸ δυτικὸν καὶ τὸ κεντρικὸν Σουδάν ἄφθονοι, διαρκεῖς καὶ δαγδαῖαι βροχαὶ καθιστῶσι τὴν χώραν εὔφορον. Ποταμὸς εἶναι δὲ **Νιγηρ** (ποταμός), λίμνη δὲ ἡ **Τσάδα**, πλήρης κροκοδειλῶν καὶ ἵπποποτάμων.

Προϊόντα. — Δημητριακοὶ καρποί, βάμβαξ, ἴνδικόν· τρέφονται δὲ πολλοὶ βόες καὶ ὄπτοι.

Κάτοικοι καὶ πολιτικὴ διαίρεσις. — Ἐνταῦθα κατοικοῦσι διάφοροι **Νιγριτικοὶ** λαοὶ μωαμεθανοὶ σχηματίζοντες κράτη τινά, ἅτινα δημος ὑπάγονται εἰς τὰς ἐνταῦθα κτήσεις τῆς Γαλλίας, Ἄγγλιας καὶ ἄλλοτε τῆς Γερμανίας. Τὰ σημαντικότερα κράτη εἶναι τὸ **Σοκότον** 4 ἑκατομμ. τὸ **Βουργοῦ** 5 ἑκατομμ καὶ τὸ **Βαδάλ** 2¹/2 ἑκατομμύρια.

Σενεγαλίσια.

Θέσις. — Τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀφρικῆς, πρὸς Δ. τοῦ Σουδάν, κατέχει ἡ Σενεγαλία, καλούμένη οὕτως ἐκ τῶν διαρρεόντων ταύτην ποταμῶν Σενεγάλη καὶ Γαμβία.

Τὸ **κλῖμα** εἶναι θερμὸν καὶ νοσηρόν.

Τὸ ἔδαφος εἶναι εὐφορώτατον παράγον ἀραβικὸν κόμιμ (εἴς ἀκα-
κιῶν), καρυδέλαιον, δημητριακούς καρποὺς καὶ ἄλλα.

Οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι Νιγρῖται μωαμεθανοὶ καὶ ὅλοις ἀποι-
κοὶ Εὐρωπαῖοι.

Κτήσεις ἐνταῦθα ἔχουσιν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία. Σπουδαιο-
τέρᾳ δὲ πόλις εἶναι ὁ ἄγιος *Λουδοβίκος* (25 χιλ. κατ.).

"Ανω ἡ Βορεία Γουΐνέα.

Ἡ παράλιος γώρα ἀπὸ τῆς Σενεγαμβίας μέχρι τοῦ μικροῦ τοῦ
κόλπου τῆς Γουΐνέας καλεῖται ἀνω Γουΐνέα. Τὸ ἔδαφος τῆς γώρας
ταύτης εἶναι χθαμηλὸν καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν πληῆρες ἑλῶν.

Τὸ κλῖμα εἶναι θερμότατον. Οἱ κάτοικοι *Νιγρῖται*.

Πρὸς Δ. κεῖται ἡ ἀνεξάρτητες δημοκρατία τῆς *Λιθερίας* ἔχουσα
ἐκτασίν 85 χιλ. τετραγ. χιλιομ. καὶ πληθυσμὸν 2 1/2 ἑκατομμ.
κατοίκων. Ἰδρύθη δὲ εἴς Ἀφρικανῶν δούλων ἀπελευθερωθέντων ὑπὸ
Ἀμερικανῶν, οἵτινες ἐνέπνευσαν εἰς αὐτοὺς φρόνημα δξιον τοῦ γο-
στιανισμοῦ. Πρωτ. ἔχει τὴν πόλιν *Μονροβίαν*.

"Ολα τὰ ὅλλα μέρη κατέχονται ἐπὸ τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν
κρατῶν Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλίας καὶ μέχρι τινὸς καὶ ὑπὸ
τῆς Γερμανίας), εἰς τὰ δοῦλα ἔχουσιν ἰδρύσει μεγάλως ἐμπορικοὺς
σταθμοὺς ἐλεφαντόδοντος, χρυσοκόνεως, φοινικελαίου καὶ πεπέρεως.

Σημαντικότεραι πόλεις εἶναι αἱ ἀγγλικαὶ *Φρυτάουν* (36 χιλ. κ.),
Ιβαδὰν (100 χιλ. κατ.) καὶ *Λάγος* (45 χιλ. κατ.).

Κάτω ἡ νοτία Γουΐνέα.

Ἡ νοτία ἡ κάτω Γουΐνέα ἐκτείνεται πρὸς νότον τοῦ μικροῦ τοῦ
κόλπου τῆς Γουΐνέας.

Πεδιτικῶς περιλαμβάνει κατὰ σειρὰν τὰς ἔξης κτήσεις.

1) *Καμερούν* πληθυσμὸς 2 1/2 ἑκατ. κατ. (κτῆσις γερμανική).

2) *Γαλλικὸν Κόγγον* κείμενον ἐκατέρωθεν τοῦ Ισημερινοῦ
(9 ἑκατομμ. κατ.), μέγα μέρος ἐκ τούτου εἶχεν ἐκχωρηθῆ τελευταῖον
εἰς τὴν Γερμανίαν.

3) *Βελγικὸν Κόγγον* ἐκτεινόμενον ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ
Κόγγου μέχρι τῆς λίμνης Ταγγανίκας ἔχει πληθυσμὸν 30 ἑκατομμ.
κατ. καὶ πρωτ. τὴν πόλιν *Βόμπα* (50 χιλ. κατ.). *Ηροϊόντα* ἐλεφα-

τόδοντες, καουτσούκ, φοινικέλαιον, καφές, πολύτιμος ξυλεία κλπ.

4) Η Πορτογαλλική κτηνιατρική Αγγόλα έχει πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰ 5 εκατομμ. καὶ πρωτ. τὸν ἄγιον Παῦλον τῆς Λοάνδας (25 χιλ. κατ.).

Νότιοδυτικὴ γερμανικὴ Αφρική. ⁽¹⁾

Η νοτιοδυτικὴ γερμανικὴ Αφρικὴ ἔκτείνεται ἀπὸ τῆς Αγγόλας μέχρι τοῦ ποταμοῦ Οράγγη.

Τὸ πλεῖστον αὐτῆς μέρος εἶναι ἄνυδρον.

Ο πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 875 χιλ. κατ. Πρὸς τὰ μεσόγεια αὐτῆς μέρη κατοικοῦσιν οἱ ήμιάγριοι εἰσέτι Οττεντότοι.

Νότιας βρεττανικαὶ κτήσεις.

Αἱ νότιαι βρεττανικαὶ κτήσεις κατέχουσι τὰς ξῆς χώρας: 1) τὴν ἀποικίαν τοῦ Ακρωτηρίου ή Καπλανδίαν, 2) τὴν Νατάλην μετὰ τῆς Ζουλουλάνδης, 3) τὰς τέως ἀνεξαρτήτους δημοκρατίας τοῦ Τράνσβααλ καὶ τῆς Οράγγης καὶ 4) τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Αφρικῆς χώρας τῆς Βετσούναναλάνδης καὶ Ροδεσίας.

Σημαντικωτέρα ὅλων εἶναι ἡ χρυσόφορος καὶ εὔφορος ἀποικία τοῦ Ακρωτηρίου πρωτ. Κελπτάουν (=πόλις ἀκρωτηρίου, 55 χιλ. κ.) μετὰ σπουδαιοτάτου λιμένος, Κιμπερλέυ (32 χιλ. κατ.) πόλις μεσόγειος μετὰ πλουσιωτάτων ἀδαμαντωρυχείων. Δουρβάν, πρωτ. τῆς Νατάλης (30 χιλ. κ.), ὁ πρῶτος λιμὴν τῆς χώρας.

Πραιτωρία (15 χιλ. κ.) πρωτ. τοῦ Τράνσβααλ καὶ Γιοχάννεσπουργ (=πύργος Ιωάννου, 100 χιλ. κ.), δυνομαστὴ διὰ τὰ πλούσια χρυσωρυχεῖα αὐτῆς. Μπλενφοντάν (10 χιλ. κ.), πρωτ. τῆς Οράγγης

ΣΗΜ. Ἀμέστεραι αἱ δημοκρατίαι τοῦ Τράνσβααλ καὶ τῆς Οράγγης ιδρύθησαν ὑπὸ τῶν Βάσεων, ἀποίκων Ολλανδῶν, τῷ 1827, διετήρησαν δὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν μέχρι τοῦ 1900, ὅτε περιεπλάκησαν εἰς δεινότατον πόλεμον μετὰ τῆς Αγγλίας ὑποκύψαντες εἰς αὐτὴν μετὰ διετῆ αἱματηρότατον ἀγῶνα.

Αἱ πρὸς τὸν Ενδεκὸν ὥκενόν χώραι τῆς Αφρικῆς.

Αἱ ἀπὸ τῆς Νατάλης μέχρι τοῦ πορθμοῦ Βαβέλ Μανδέβ ἔκτεινόμεναι ἀνατολικαὶ Αφρικανικαὶ κτήσεις τῶν διαφόρων εὑρυπαϊκῶν κρατῶν εἶναι αἱ ξῆς.

α') Αἱ πορτογαλλικαί, κατέχουσαι τὰς χώρας Σοφάλαν καὶ

(1) Ἡδη κατέχεται προσωρινῶς ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας. Μετ' ὅλιγον δυνάμεται τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλίων θά διακυβερνήθη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Εθνῶν.

Μοζαμβίκην· πληθυσμὸς 5^{1]2} εκατομμ. κ. (Κάφροι καὶ Ζουλοῦ). Πόλις Λορέντζο Μαρκέζ (15 χιλ. κ.), λιμὴν σπουδαιότατος ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Δελαγόας.

β') (¹⁾ Αἱ γεωγραφικαὶ ἔξινούμεναι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μέχρι τῶν λιμνῶν **Βικτωρίας** καὶ **Ταγγανίνας**: **πληθυσμὸς** 10 εκατομμ. κ. Ἐναντὶ τῶν παραλίων αὐτῆς κεῖται ἕκ τῶν νήσων συνιστάμενον **σουλτανᾶτον** τῆς **Ζανζιβάρος** ενδισκόμενον ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Ἀγγλίας: πληθυσμὸς 300 χιλ. κ., πρωτ. ἡ πόλις **Ζανζιβάρη** (35 χιλ. κ.).

γ') Αἱ βρεττανικαὶ κτήσεις φυάνουσαι μέχρι τῶν μεγάλων λιμνῶν **Οὐκερέβης** καὶ **Βικτωρίας** (**Νυάντζας**): **πληθυσμὸς** 5^{1]2} εκατομμ. κατ. πρωτ. **Μορπάζ**, πόλις παραλίος καὶ ἀφετηρία τοῦ μέχρι τῆς πόλεως **Άλικης** καταφθάνοντος σιδηροδρόμου.

Πρὸς τὸ βορειοανατολικὸν ἐκτείνεται ἡ γερσόνησος τῆς **Σομάλης**: ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπάρχουσιν κατὰ σειρὰν αἱ ἀκόλουθοι κτήσεις ἀραιῶς καταφημέναι,

1) Ἡ **ἰταλικὴ Σομάλη** καὶ 2) ἡ **βρεττανικὴ Σομάλη** πρὸς τὸν κόλπον τοῦ **Άδεν**.

Αἱ περὶ τὴν Ἀφρικὴν νῆσοι.

α') Ἐν τῷ Ἰνδικῷ ὥκεανῷ εἶναι ἐγκατεσπαρμέναι αἱ ἔξης νῆσοι:

1) Ἡ **Σοκότορα** παρὰ τὸ Γουαρδαφούιον ἀκρωτήριον, πατρὸς τῆς ἀρίστης ἀλόντης (κτήσις ἀγγλική).

2) Αἱ **Σεσδέλαι** νοτιώτερον, κατοικούμεναι ὑπὸ ἀλιέων (κτήσις ἀγγλική).

3) Ἡ **Μαδαγασκάρο**, ἡ τετάρτη κατὰ τὸ μέγεθος νῆσος τῆς γῆς (πενταπλασία τῆς Ἐλλάδος, 3 εκατομμ. κατ.) κεῖται ἀπέναντι τῆς παραλίας τῆς Μοζαμβίκης καὶ εἶναι ὑψηλὴ καὶ δρεινή. Κάτοικοι ταῦτης εἰναι οἱ μαλαικῆς καταγωγῆς **Χόβαι**. Ἀνήκει εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τοῦ 1896, ἔχει πρωτ. τὴν **Ταναραγκίβαν** (300 χιλ. κ.).

4) Αἱ **Μασκαρέναι**, πρωτ. δὲ λιμὴν **Άγ. Λουδουβίκος** (60 χιλ. κατ. κτήσις ἀγγλική), αἱ τῆς **Ἐρώσεως** πρωτ. δὲ ἄγ. **Διονύσιος** καὶ αἱ **Κομόραι** νῆσοι (κτήσεις Γαλλικαί).

β') Ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὥκεανῷ:

1) Ἡ ἀγγλικὴ μικρὰ νῆσος **ἄγια Ελένη**, δνομαστὴ διὰ τὴν ἐνταῦθα ἔξοριάν καὶ τὸν θάνατον τοῦ μεγ. Ναπολέοντος (1821).

(1) Καὶ αἱ Γερμανικαὶ αὐταὶ κτήσεις κατέχονται ἡδη ὑπὸ τῶν "Ἀγγλων". Ἀλλὰ κατ. ἀπόφασιν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ἡ διακυβέργησις αὐτῶν θὰ ἔναι τεθῇ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς **Κοινωνίας** τῶν **Ευνόων**.

2) Αἱ νῆσοι τῆς **Γουϊνέας** ἐν τῷ ὁμωνύμῳ κόλπῳ, τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν (2 Ἰσπανικαὶ καὶ 2 Πορτογαλλικαὶ κτήσεις).

3) Αἱ νῆσοι τοῦ **Πρασίνου ἀκρωτηρίου**, ὅρειναι καὶ περιθώδεις (κτήσεις πορτογαλλικαί).

4) Αἱ **Κανάριοι** νῆσοι. εὐφορβώταται, πατρὶς τῶν καναρίων πτηνῶν. Μεγίστη εἶναι ἡ **Τενερέφη**, δονομαστὴ δ' ἐξ αὐτῶν ἡ **Φέρος**, ἐξ ἣς συνήθως ἀριθμοῦνται οἱ μεσημβρινοὶ τῆς γῆς (κτήσεις Ἰσπανικαί).

5) Ἡ **Μαδέρα**, εὐφορβωτάτη καὶ δονομαστὴ διὰ τοὺς οὖνος αὐτῆς.

6) Αἱ **Αζόραι** νῆσοι, κείμεναι βορειόδυτικάτατα (Πορτογαλλικαὶ κτήσεις).

ΑΜΕΡΙΚΗ

Θέσις καὶ δοτια. — Ἡ Ἀμερικὴ ἀνακολυφθεῖσα τῷ 1492 ὑπὸ τοῦ **Χριστοφόρου Κολόμβου** κείται ἐν τῷ δυτικῷ ἥμισφαιρίῳ τῆς ὑδρογείου σφαιρίστις, είναι ἡπειρος μακροτάτη προσεγγίζει τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸν Βερίγγειον πορθμόν, βρέχεται πρὸς Β., ὑπὸ τοῦ Β. παγωμένου ωκεανοῦ. πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Εἰρηνικοῦ ωκεανοῦ.

Διακρίνεται δὲ εἰς τὴν βορειανὴν Ἀμερικὴν, εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀμερικὴν μετὰ τῶν νήσων δυτικῶν Ἰνδιῶν (Ἀγτιλλῶν) καὶ εἰς τὴν νοτιανὴν Ἀμερικὴν, ἡις ἐνοῦται μετὰ τῆς κεντρικῆς διὰ τοῦ στενοῦ Ισθμοῦ τοῦ **Παναμᾶ**, ἐνθα καὶ ἡ ἀρτι περατωθεῖσα διώρυξ τοῦ Παναμᾶ, ἡτις ἦνωσε τοὺς ωκεανοὺς Ἀτλαντικὸν καὶ Εἰρηνικόν.

Θάλασσαι, κόλποι καὶ πορθμοί. — Ἐν τῷ Β. παγωμένῳ ωκεανῷ ἡ **Βαφτινειος** θάλασσα διαχωρίζουσα διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ **Δαβίς** τὴν Γροιλανδίαν ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τελευτῶσα εἰς τὸν **Βερίγγειον** πορθμὸν τὸν χωρίζοντα, ὃς εἴπομεν, τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ωκεανῷ σχηματίζονται δὲ **Οὐδσώνειος** κόλπος, ὃ τοῦ ἄγ. **Λαυρεντίου**, ὃ τῆς **Φούνδης**, ἐνθα ἡ πλημμυρίς φθάνει εἰς ὄφος 30 μέτρων, δὲ μέγιστος **Μεξικανικὸς κόλπος**, ἐνθα γεννᾶται τὸ μέγα δρῦμα τοῦ κόλπου, ἡ πολυκύμαντος θάλασσα τῶν **Ἀντιλλῶν** ἡ **Καραβαΐκὸν** πέλαγος μετὰ τοῦ κόλπου τῆς **Ορδούρας** καὶ οἱ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀμαζονίου καὶ τοῦ **Ρίο δε λα Πλάτα** διάφοροι κόλποι.

Ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ωκεανῷ ἡ **Βερίγγειος** θάλασσα καὶ οἱ κόλποι τοῦ ἄγ. **Φραγκισκού**, τῆς **Καλλιφορνίας** καὶ τοῦ **Παναμᾶ**.

Νησοι. — Έν τῷ Β. παγωμένῳ ωκεανῷ είναι πλεῖσται νῆσοι, τῶν δποίων κυριώτεραι είναι ή **Γροιλανδία**, νῆσος παμμέγιστος καὶ κατάψυχος κατοικουμένη μόνον πρὸς τὰ Ν. καὶ τὰ ΝΔ. παράλια, τὰ δποία θερμαίνονται διάγον ὑπὸ τοῦ ζεύματος τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ, τὸ δποίον διευθύνεται πρὸς Β. Είναι πτήσις τῆς **Δανίας** καὶ πατοικεῖται ὑπὸ **Έσκιμφων** καὶ διάγον **Εύρωπαν**.

Άλλη νῆσος είναι ή **Βαφφίνειος** χώρα. Έν τῷ Ατλαντικῷ ωκεανῷ ή **Νέα Γῆ**, αἱ μεγάλαι **Αντιλλαι** ή **Κούβα** καὶ ή **Άλτη**, τὸ **Πόρτο Ρίκον** καὶ αἱ **μικραὶ Αντιλλαι**. Έν τῷ Ν., παγωμένῳ ωκεανῷ ή **Γῆ τοῦ πυρός** καὶ ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ωκεανῷ αἱ **ηφαστειογενεῖς Άλεοῦται** ἔναντι τῆς **Άλασκας** καὶ νοτιώτερον αἱ τοῦ ἀρχιπελάγους τῆς βασιλίσσης **Καρδότας**.

Χερδόνησοι. — Πλαθδαδώρ, ή **Φλωρίς** ή **Υουκατάνη** καὶ ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ή τῆς **Καλλιφορνίας** καὶ ή τῆς **Άλασκας**, ἐν τῇ δποίᾳ ἀνεκαλύφθησαν πλουσιώτατα δρυχεῖα χρυσοῦ (Κλονδύκ)

Πορθμοί. — Κυριώτεροι είναι δ **Βεργίγγειος**, ὅστις χωρίζει τὴν Αμερικὴν ἀπὸ τῆς **Ασίας**, δ **Δαβίς** εἰς τὴν **Βαφφίνειον** θάλασσαν, δ τοῦ **Ούδσων**, δ τῆς **Νέας Γῆς**, δ τῆς **Φλωρίδος**, δ τῆς **Υουκατάνης** καὶ δ **Μαγγελάνειος** εἰς τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς νοτίας Αμερικῆς.

Ιδθυμοί. — Ο τοῦ **Παναμᾶ** (πλάτος 45 χιλιομ.), ὅστις νῦν ἀπεκόπη διὰ διώρυχος, τῆς δποίας τὰ ἐγκαίνια πρόκειται νὰ ἑορτασθῶσι διὰ διεθνοῦς ἐκπέμπεται, εἰς ἣν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ή **Εἰλ.δὲ** κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1915.

Ακρωτήρια. — Τοῦ ἀγ. **Ρόκκου** πρὸς Α. τῆς νοτίας Αμερικῆς, τὸ **Χδρν** τὸ νοτιώτατον τῆς Ν. Αμερικῆς καὶ τὸ τοῦ ἀγ. **Λουκᾶ** εἰς τὴν Καλλιφορνίαν.

Οροί. — Τὰ ὅρη τῆς Αμερικῆς ἐκτείνονται κατὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν ὃς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μὲ διεύθυνσιν ἀπὸ Β. πρὸς Ν. καὶ παλαιοῦνται ἐν μὲν τῇ Β. Αμερικῆ **Βραχώδης ὁρη**, συνέχεια τῶν δποίων είναι τὰ ὅρη τῆς **Άλασκας**, τῶν δποίων ή ὑψηλοτέρα κορυφὴ καλεῖται **Μάκ Κινλεϋ** καὶ ἔχει ὕψος 6,237 μ., ἐν δὲ τῇ νοτίῳ Αμερικῆ καλοῦνται **Κορδιλλείραι** (δηλαδὴ ἀλύσεις τῶν **Άνδεων**, τῶν δποίων ή ὑψηλοτέρα κορυφὴ καλεῖται **Άκογγάβος** καὶ ἔχει ὕψος 7 χιλ. μ. Μεμονωμένα δὲ ὅρη είναι τὰ **Άλεγγάνεια** πρὸς τὰ ΝΑ. τῆς Β. Αμερικῆς καὶ τὰ ὅρη τῆς **Βραζιλίας** πρὸς Α. τῆς Ν. Αμερικῆς.

Ηφαίστεια. — Τὸ Κοτοπάξ, τὸ ὕψιστον τῶν ἡφαιστείων τῆς γῆς (6. 948 μ.), τὸ ὅποιον κεῖται ἐν τῇ ἡφαιστειώδει χώρᾳ τοῦ Ἰσημερινοῦ, ἔνθα οὗτος διαπεφῆ τὴν Ἀμερικήν.

Πεδιάδες. — Πεδιάδας ἡ Ἀμερικὴ ἔχει πολλὰς ἐκτεταμένας, αἴτινες ἐπειδὴ διαρρέονται ὑπὸ πολλῶν καὶ μεγάλων ποταμῶν, εἰναι εὐφορώταται· πλὴν τῶν βορείων, αἴτινες ἔνεκα τῆς δριμύτητος τοῦ κλίματος εἶναι ἔρημοι καὶ πλήθεις παγωμένων ἥλῶν (Τουντοά). Εν τῇ N. Ἀμερικῇ σχηματίζονται ἀπέραντα βαθύπεδα μετὰ θαυμασίας βλαστήσεως, οἷον τὸ τοῦ Ὁρινόκου ποταμοῦ (λάνος, τὸ τοῦ Ἀμαζονίου (σελβάς) καὶ τὸ τοῦ Ρίο δε λα Πλάτα (παμπάς), περίφημον διὰ τὰ δάση καὶ τοὺς λειμῶνάς του.

Κυριώτεραι λίμναι. — Αἱ κυριώτεραι λίμναι ἐν τῇ B. Ἀμερικῇ εἰναι ἡ Ἀνω λίμνη ἢ Ἀνωτέρα ἢ Ὑπερτέρα οἵτις εἶναι ἡ μεγίστη γλυκέος ὑδατος λίμνη τῆς γῆς, ἡ Μίχιγγαν, ἡ Ούρον, ἡ Ἐρη, ἡ Ὄντάριο καὶ ἡ μεγάλη ἀλμυρὰ λίμνη ἐν τῷ δροπεδίῳ τῆς Ουτάχ.

Κυριώτεροι ποταμοί. — Εἰς τὴν B. Ἀμερικὴν 1) ὁ τοῦ ἄγ. Λαυρεντίου, ὅστις δεχόμενος τὰ ὕδατα καὶ τῶν πέντε μεγάλων λιμῶν ἐκβάλλει εἰς τὸν ὄμώνυμον κόλπον. Οὐ ποταμὸς οὗτος κατερχόμενος πρὸς τὴν λίμνην Ὄντάριο καταπίπτει ἀπὸ ὕψους 50 μέτρων, σχηματίζων οὕτω τὸν μέγαν καταρράκτην τοῦ κόσμου, τὸν Νιαγάραν, πλάτους 100 μέτρων.

2) ὁ Μακένζης, ὅστις χύνεται εἰς τὸν Βόρειον παγωμένον ωκεανόν.

3) ὁ Μισισιπῆς, ὁ μακρότατος τῆς γῆς, ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ δεχόμενος τὰ ὕδατα τοῦ Μισουρῆ, τοῦ Ὁχιο καὶ σχηματίζει δέλτα διεσεν αὐξανόμενον. Καὶ οἱ διάγονοι μικρότεροι Ούδσων, Ρίο Κολοράδος καὶ Ρίο Γράνδης (μέγας ποταμός).

4) ὁ Ὁρινόκος εἰς τὴν νοτίαν Ἀμερικὴν, ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ωκεανὸν σχηματίζων καὶ οὗτος μέγα δέλτα κατὰ τὰς ἐκβολάς του.

5) ὁ Ἀμαζόνιος, ὁ πολυυδρότατος τῆς γῆς, χυνόμενος εἰς τὸν Ἀτλαντικόν ἔχει πλάτος ἀπὸ 16 μέχρι 50 χιλιομ. καὶ βάθος 100 μ. προσιτὸς καὶ εἰς τὰ μεγαλύτερα σκάφη.

6) ὁ Ρίο δε λα Πλάτας καὶ πλείστοι ἄλλοι.

Κλῆμα. — Τὸ κλῆμα τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ποικιλότατον. Πρὸς B. καὶ πρὸς N. εἶναι ψυχρότατον, ἐν τῷ μέσῳ θερμότατον καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ μεταξὺ τόπους εὐχρατότατον.

Βλάστησις καὶ ζώα. — Τὴν πυκνοτάτην βλάστησιν ἔξ οὐλῶν τῶν ἡπείρων ἔχει ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἴδιος ἡ γοτία, ἔνθα ὑπάρχουσι δάση ἀπέραντα καὶ παρθένα· ἐκ τῶν ποικίλων αὐτῆς δένδρων τὸ ὄψιστον εἶναι ὁ φοῖνιξ (50-65 μ. ὑψους), τὸ δὲ πλουσιότατον τὸ ζακχαροκάλαμον· παράγει δὲ δημητριακοὺς καρπούς, καπνόν, βάμβακα, καφέν, βανίλιην, κακάον, πέπερι, κίναν καὶ ἔλαστικὸν κόμμι. Ἐκ τῶν ἀγρίων ζώων ζῶσιν ἡ λάμα (εἶδος καμήλου ἀνευ ὕβου), ὁ λαγονάρος (ἀμερικανικὴ τίγρις), ὁ παχύδερμος τάπιρος, ὁ ἀμερικανικὸς λέων· ἐκ δὲ τῶν ἐρπετῶν ὁ κροκόδειλος τοῦ Ἀμαζονίου ποταμοῦ καὶ ὁ βόας καὶ ἐκ τῶν πτηνῶν ὁ κόρνῳδ (εἶδος μεγίστου ὀργέον). Ἐκ δὲ τῶν ἡμέρων ὑπάρχουσιν ἀπειροὶ ἀγέλαι ἵππων, βοῶν καὶ προβάτων.

Ορυκτά. — Ἐν τῇ Ἀμερικῇ ὑπάρχουσι πλούσια καὶ ποικίλα μεταλλεῖα μολύβδου, χαλκοῦ, λευκοχρόου (πλατίνης) καὶ ἴδιως χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Κάτοικοι. — Τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων τῆς Ἀμερικῆς εἶναι Εὐρωπαῖοι (ἴδιως Ἀγγλοί), οἱ δὲ λοιποὶ Ἀφρικανοί (Νιγρῖται), μεταφερθέντες ἐκεῖ πρὸς καλλιεργίαν τῆς γῆς, καὶ Ἀμερικανοί ίθαγενεῖς (ἐγγόριοι). Ἰνδιᾶνοι καλούμενοι, οἵτινες εἶναι εἰδωλολάτραι, τείνοντες ὅστιμέραι νὰ ἐκλείψωσιν.

Η ἀνακάλυψεις τῆς Ἀμερικῆς

Η ἀγαπάλυψεις τῆς Ἀμερικῆς διφειλεται εἰς τὸν Χριστοφόρον Κολόμβον, ὃστις κατέγετο ἀπὸ τὴν Γένουαν τῆς Ἰταλίας. Ὁ μεγαλοφυής οὗτος ἀνήρ, ἀφοῦ ἐπείσθη περὶ τοῦ σφαιρικοῦ σχήματος τῆς γῆς, ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἀν διέπλεε τὸν Ἀτλαντικὸν ὥκεινόν μὲν διευθύνσιν πάντοτε πρὸς Δυσμάς, ἢτο δυνατόν παρὰ νὰ ὑπάρχῃ ἔηρος, ἣ ὅποια νὰ ἔισακόπτῃ τὴν συγένειαν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεινον· πρὸς πραγματοποίησιν δὲ τοῦ σχεδίου τοῦ ἔξητησε κατὰ πρώτον ἀπὸ τὴν πατρίδα του Γένουαν πλοῖα, ἀλλ᾽ αὕτη ἡργήθη νὰ προσφέρῃ τοιαῦτα· μετὰ ταῦτα ἔξητησε πλοῖα ἀπὸ τὴν Πορτογαλλίαν, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡργήθη τὴν συγδρομήν της, τέλος μετὰ πολλὰς προσπαθεῖας κατώρθωσε νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὸν παρὰ τῆς Ἰσπανίας τρία μικρὰ πλοῖα. Τὴν 3ην λοιπὸν Αὔγουστου 1492 ἀνεγέρθει ἐκ τοῦ ισπανικοῦ λιμένος Πάλον διευθυνόμενος πρόξεδ. πάντοτε διὰ θαλάσσης ἐντελῶς ἀγγάστου

Μετὰ πλοῦν 70 περίπου ἡμερῶν, ὁ Κολόμβος πάρεστήρησε γῆσδύν τινα εἰς τὴν ἐποίαν καὶ ἀπειβιβληθη τὴν 12 Ὀκτωβρίου ὀγοράσας αὐτὴν ἀγιον Σωστην, ἡτις ἀνῆκεν εἰς μίαν τῶν Βαχαμαίων γῆσων. Μετὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἀγενάλυψε καὶ τὰς με-

γάλας Ἀντίλλας, Ἀετὴν καὶ Κεύθαν, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἔνθικ
πεδέχοντας αὐτὸν μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Μετὰ ταῦτα ἐπεκείρησε τρία ἄλλα ἀκόμη
ευξεῖδικα, πλησιάσας οὕτω πολὺ τὴν νοτίαν Ἀμερικήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ δῆμῳ κατηγορήθη δῶλας ἀδίκως διτὶ ἐσκέπτετο νὰ γίνῃ βασιλεὺς
τὴν ἀνακαλυφθεισῶν χωρῶν. Ἡναγκάσθη δὲ τότε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἰσπανίαν
καὶ νὰ ἀπολογηθῇ. Ἡ ἀπολογία του αὐτῆς δὲν ἐκριθῇ ἐπαρκής καὶ ἐρρίφθη ἀλυ-
πέστος εἰς τὰς φυλακὰς, ἐπειδὸν μετ' ὀλίγον ἀφέθη ἐλεύθερος, καθο' σον
κατηγορία αὐτῆς ἀπεδείχθη διτὶ ήτο συκοφαντία ἐξυφανθείσα ὑπὸ τῶν ἔχθρῶν του.
Εκτὸς ὁ Κολόμβος στενοχωρούμενος καὶ λυπούμενος διὰ τὴν ἀκαριστίαν, τὴν
ποιαν ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ἡ Ἰσπανία, ἀπέθηγε μετ' ὀλίγον γρόνον πτωχὸς καὶ
πλήρης πικριῶν.

ΒΟΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ

Βορεία Δανική Ἀμερική ἢ Γροινλανδία.

Ἡ Γροινλανδία εἶναι ἡ μεγίστη καὶ ἡ βορειότερον κειμένη νῆσος
ἡ τῆς γῆς. Είναι ὑψηλὴ καὶ βραχώδης, τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς καλύπτε-
ται αἰωνίως ὑπὸ παγετώνων καὶ μόνον κατὰ τὰ παράλια εἶναι γνωστή.

Οἱ κάτοικοι τῆς Γροινλανδίας Ἐσκιμῷοι μὴ ὑπερβαίνοντες τὰς
χιλ. ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλὴν καὶ ἀποζῶσιν ἐκ τῆς
γῆς. Ἐν αὐτῇ κατοικοῦσι καὶ τινες ἄποικοι Δανοί.

Βρεττανική Βορεία Ἀμερική.

Ἡ βορεία βρεττανικὴ Ἀμερικὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ βορειοτάτου
κέρους τῆς βορείας Ἀμερικῆς, ἐκ τοῦ ἀρχιπελάγους (δηλ. ἀθροίσμα-
τος νήσων) τῶν Ἀρκτικῶν νήσων καὶ τῆς Νέας Γῆς πλὴν τῆς Ἀλά-
πας, ἣτις ἀνήκει εἰς τὰς Ἡνωμένας πολιτείας,

Πλὴν τῆς Νέας Γῆς, ἣτις εἶναι ἀμεσος ἀγγλικὴ κτῆσις, ὅλαι αἱ
χώραι ἀποτελοῦσι τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Καναδᾶ.

Οἱ κάτοικοι αὐτῆς Ἀγγλοί καὶ Γάλλοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ἀποικοι, εἶναι σχεδὸν περὶ τὰ 3 ἑκατομμύρια, ἥ δὲ πυκνότερον κατοι-
κημένη χώρα εἶναι ἡ παρὰ τὰς Καναδαίας λίμνας καὶ τὸν ἄγιον Δαν-
τένιον, διότι αἱ πρὸς B. κείμεναι ἀπέραντοι ἐκτάσεις εἶναι παγο-
κεπεῖς, πλήρεις ἑλῶν καὶ ἀκατοίκητοι.

Προϊόντα. — Ἄφθινος ἔχεια, κτηνοτροφικὰ προϊόντα, ἵχθνες,
μητριακά, δρυκτά, (λιθάνθρακες, χρυσὸς κελ.).

Τὸ ἔξαγωγικὸν ἐμπόριον τοῦ Καναδᾶ ἀνέρχεται πλέον τοῦ ἑνὸς
εκατομμυρίου φράγκων,

Πολίτευμα. — Αὐτόνομον δημοκρατικὸν διοικητικὸν μετὰ
κοιλῆς καὶ γερουσίας, οὗ προϊσταται Ἀγγλος διοικητής.

N. Μεταξά, Γεωγραφία Τεῦχος Γον

Ψηφιστοί θηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐπισημότεραι πόλεις είναι ή **Μοντρεάλ** (300 χιλ. κατ.), μέσην τριῶν ἐμπορίου, κατοικουμένη κυρίως ὑπὸ Γάλλων. ή **Όττι** (65 χιλ. κα.) πρωτ. καὶ ἔδρα τοῦ διοικητοῦ, τὸ **Τορόντον** (200 χιλ. κα.) παρὰ τὴν λίμνην Ὁντάριο, ή **Κουεβέκη** (75χιλ.κατ.) παρὰ τὰς ἐκβάσις τοῦ ἄγ, Λαυρεντίου πλ. π.

Ηνωμέναι πολιτεῖαι.

Ορια. Θέσις.—Αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι ἐκτείνονται πρὸς τὴν ἐπικρατείας τοῦ Καναδᾶ μέχρι τοῦ Μεξικοῦ καὶ τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀ-λαντικοῦ ὠκεανοῦ πρὸς Α. μέχρι τοῦ Ελενικοῦ πρὸς δυσμάς.

Εκτασίς.—9 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμ. τετραγ. χιλιομέτρων, ἵση περίπου μὲ τὴν τῆς Εἰρώπης. Οἱ **πληθυσμὸς** ἀνερχόμενος εἰς 95 ἑκατομμ. κατ. είναι σύμμεικτος ἐξ ἀποίκων Εὐρωπαίων, μεταξὺ τῶν ὅποι καὶ πολλοὶ Ἑλληνες κατὰ τὸ πλεῖστον δυμως είναι **Ἄγγλοι**, ὑπάρχοντες καὶ πολλοὶ **Ιρλανδοί** θαυμαστοί.

Ἡ ἐπικρατοῦσα γλώσσα είναι ή **Δγγλική**. **Θρησκεία** δὲ ή τὴν διαμαρτυρομένων, ὑπάρχουσι δὲ πρὸς τούτοις καὶ περὶ τὰ 10 ἑκατομμ. καθολικοί.

Προϊόντα.—Σημαντικότερα προϊόντα είναι δημητριακοὶ καὶ ποί, βάμβαξ καὶ πετρέλαιον ἐν ἀφθονίᾳ, καπνός, ζάχαρον, δρυός ἐσπεριδοειδῆ, ζῷα, δέρματα. Πλούσια μεταλλεία, πρὸ πάντων δρυός, χρυσοῦ καὶ λιθανθράκων.

Ἄπαντες οἱ κλάδοι τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν είναι ἡ ἀνεπτυγμένοι. Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν τῷ κόσμῳ (8,000 ἀτμόπλοια).

Πολίτευμα.—Ομόσπονδος δημοκρατία μετὰ **Βονλῆς** καὶ **Φρουσίας**. Οἱ ἀνώτατος ἀρχοντες, πρόεδρος τῆς δημοσπόνδου **Συμπολιτείας** ἔδρεύει μετὰ τῆς κυβερνήσεως ἐν Βάσιγκτωνι, πρωτευούσῃ τῆς οὐδερρας πολιτείας τῆς Κολομβίας.

Διοικητικὴ διαίρεσις.—Αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι σύγκενται ἐκ 48 πολιτειῶν, 1 οὐδετέρας πολιτείας καὶ 3 ἔξωτερικῶν διαμερισμάτων, τῶν ἐξῆς: 1) τῆς χρυσοφόρου Ἀλάσκας, 2) τῶν ἐν τῷ Ελενικῷ ὠκεανῷ νήσων **Χαβάť** καὶ **Σαμόων** καὶ 3) τῶν **Φιλιππίνων** νήσων καὶ τοῦ **Πόρτο Ρίκου**, προσαρτηθεισῶν τῶν τελευταίων νήσων κατὰ τὸν ισπανοαμερικανικὸν πόλεμον.

Η δυγκοινωνία είναι πλέον ή̄ ἐπαρχίες, ἐνεργουμένη διὰ τῶν πολλῶν πλωτῶν αὐτῆς ποταμῶν, τῶν ἀπειραρίθμων διωρύχων καὶ τῶν διασχιζόντων τὴν χώραν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις μεγάλων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν μήκους 350000 χιλιομέτρων. Τὸ ἔξαγωγικὸν ἔπιπλον ιδίως κατὰ τους τελευταίους χρόνους ἀνεπτύχθη τεραστίως.

Δυνάμεις τῆς χώρας. — Ο στρατὸς ἀνέρχεται ἐν εἰρήνῃ εἰς 150 χιλ. ἄνδρας καὶ ἐν πολέμῳ εἰς 4 ἑκατομ. καὶ πλέον. Ο στόλος σύγκειται ἐκ 200 λιχνοτάτων πολεμικῶν πλοῶν, ὅλον ἀνξανόμενος.

Πόλεις. — Ἐπισημότεραι είναι πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν ἡ *Néa Yóρου* ἔχουσα μετὰ τῶν προστείων⁽¹⁾ αὐτῆς περὶ τὰ 5 ἑκατομμ. κατ. (ἡ δευτέρα πολυάνθρωπος πόλις), ἡ μεγαλυτέρα καὶ ἐμπορικωτέρα πόλις τῆς Ἀμερικῆς, ἐκτισμένη ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν ὁρθῶν τοῦ ποταμοῦ Οὔδσων. Η *Βοστόνη* (700 χιλ. κάτοικ.), λιμὴν ἐμπορικῶτας μετὰ διάσημου Πανεπιστημίου. *Φιλαδέλφεια* (1,550,000 κάτοικ.), πόλις βιομηχανικωτάτη καὶ ἐμπορικωτάτη, κέντρον τυπογραφικῆς καὶ βιβλιοπωλικῆς ἐμπορίας, *Βαλτιμόρη* (600 χιλ. κ.), πόλις ἐμπορική. *Βάσιγκτων* (350 χιλ. κ.) ἐν τῇ οὐδετέρᾳ συμπολιτείᾳ τῆς Κολομβίας, ἔδρα τοῦ προέδρου καὶ τῆς κυβερνήσεως τῆς ὁμοσπονδίας, ἔχουσα ἀστερογκοπεῖον καὶ δνομαστὸν πανεπιστήμιον. Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς χώρας καὶ παρὰ τὰς *Καναδαίας* λίμνας πόλεις είναι, τὸ *Σικάγον* (2,200,000 κ.), μέγας λιμὴν ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τῆς λίμνης *Μίξιγγαρ*, πόλις κεωτάτη καὶ πλουσιωτάτη, μέγα ἐμπορικὸν κέντρον κυρίως κρεάτων. *Βούφαλον* (450 χιλ. κ.) ἐπὶ τῶν ὁρθῶν τῆς λίμνης Ἐρέης. *Πιτοβούνη* (500 χιλ. κ.), κέντρον ἐμπορίου, λιθανθράκων καὶ πετρελαίου. Όλίγον βόρειότερον κεῖται ἡ *Κλέβελανδ* (560 χιλ. κ.), πόλις ἐμπορική.

Πρὸς N. πόλεις είναι ἡ *Néa Ορλεάνη* (350 χιλ. κ.) παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μισισιπῆ, μέγας ἐμπορικὸς λιμήν, κέντρον ἐμπορίου βάμβακος, ζαχαρίων, καὶ παφέ. *Άγρος Λουδοβίκος* (700 χιλ. κ.) παρὰ τὴν συμβολὴν Μισισιπῆ καὶ Μισουρῆ (ποταμὸς λάσπης).

Εἰς τὰ δυτικὰ παράλια (Εἰρ. ὠκεανὸς) πόλεις είναι ὁ ἄγιος

Τερρατία γέφυρα μήκους 1900 μ. καὶ ὑψοῦς 50 μ. ἐνώπιον τὸ προάστειον Μαρούκλιν μετὰ τῆς N. *Υόρκης*. Πρὸ τοῦ ἀσφαλεστάτου αὐτῆς λιμένος ὑψοῦται τὸ ὄπο τὴν Γάλλων ιδρυθεῖν μέγα ἀγαλμα τῆς ἐλευθερίας (ὑψοῦς 45 μ.) κρατούσης μέγαν ἡλεκτρικὸν λαμπτήρα.

Φραγκισκος (400 χιλ. κ.), δι σημαντικότερος λιμήν, καὶ τὸ Σακρα-
μέντον, πόλις μὲν μεταλλεία χρυσοῦ.

Αἱ πόλεις τῶν Ἡγωμένων πολιτειῶν καὶ ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν αὐξάνονται κα-
θημερινῶς μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Αἱ ἀμερικανικαὶ πόλεις εἰναι πλήρεις
ζωῆς καὶ ικνήσεως. ητὶς ἐμποιεῖ ὄντως κατάπληξιν. Εἰς τὰς εὑρεῖας καὶ εὐθυ-
γράμμους αὐτῶν λεωφόρους κυκλοφοροῦσιν ἡλεκτρικοὶ σιδηροδρόμοι καὶ τροχό-
δροι, σιδηροδρομικοὶ συρμοί, παντὸς εἰδους ἀμαξεῖ, αὐτοκίνητα κλπ. Ἐδε-
ιὲν βλέπει τις ὑφομένα πελώρια μνημεῖα, ἐκεὶ δὲ κολοσσαίας οἰκίας μέ 12, 15
καὶ 20 δρόφους.

Τὸ σύνολον τούτων ἀποτελεῖ τι τὸ ἀσύνηθες καὶ μεγαλοπρεπές.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔξαποστέλλουσιν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου πάντα τὰ φυσικὰ
καὶ τεχνικὰ των προϊόντα, τὰ ὄποια ἡγεόραζον ἄλλοτε (κυρίως τὰ τεχνικὰ) ἐκ
τῆς Εὐρώπης. Ἀπό τινων ὅμιως ἐτῶν προστατεύοντες τὰ προϊόντα τῆς βιομηχα-
νίκης των ἀποτελεσματικῶν ἐπέδειλον μεγάλους τελωνιακοὺς δεσμούς εἰς τὰ ἐκ
τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰσαγγέρενα εἰδη.

Προσπαθοῦσι δὲ νὰ ἀπομονῶσι τὴν Εὐρώπην ἀποκλείοντες αὐτὴν διὰ τῆς
ἐπεμβάσεως των εἰς πᾶσαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. ἐφαρμόζοντες τὸ δόγμα τοῦ
Μογρόν «ἢ Ἀμερικὴ διὰ τοὺς Ἀμερικανούς».

Αἱ Ἡγωμέναι πολιτεῖαι ἀποικισθεῖσαι τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν "Ἀγγλῶν κατὰ τὸ
ἔτος 1585 διετέλεσαν μέχρι τοῦ 1774 ἀποικιὰ ἀγγλικῆ, ὅπόταν οἱ κάτοικοι αὐτῆς
βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐπανεστάησαν κατὰ τῆς μητροπόλεως καὶ τῷ 1783
ἐξήτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των, ἀγαγνωρισθεῖσαν διὰ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλ-
λῶν· ἔκτοτε δὲ ἐπετέλεσαν τοιαύτας προσδόους. Ὅστε σήμερον ἀποτελοῦσιν ἐν
τῷ πρωτεύοντων κρατῶν τῆς γῆς.

Μεξικόν.

Τὸ Μεξικὸν περιλαμβάνει τὴν πρὸς Ν. τῶν Ἡγωμένων πολιτειῶν
συνεχομένην μὲν αὐτὰς κεντρικὴν Ἀμερικὴν, ἡφαιστειώδη καὶ ὑψηλὴν
χώραν, ὡς καὶ τὰς χερσονήσους κάτω Καλλιφοργίαν καὶ Ὑουκατά-
νην.

Ἐκτασίς 2 ἑκατομμ. περίπου τετραγ. χιλιόμετ. **Συγκοινωνία**
διλονὲν προαγομένη, ὑπάρχουσι πολλοὶ σιδηρόδρομοι. **Πληθυσμὸς**
14 ἑκατομμ. κάτοικοι Μεξικανοὶ ἀποτελούμενοι ἐξ Ἰσπανῶν ἀποίκων
καὶ μειγάδων διμιούντων τὴν ισπανικήν.

Θρησκεία. ἐπικρατοῦσα εἶναι ἡ καθολική.

Προϊόντα.—Τὰ φυσικὰ καὶ τεχνητὰ προϊόντα εἶναι ποικίλα καὶ
ἄφθονα, ἔνδια, καπνός, ζάχαρις, ἔλαστικὸν κόμμι καὶ πολύτιμα μέ-
ταλλα πρὸ παντὸς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Πολίτευμα δημοκρατικὴ διμοσπονδία, σπαρασσομένη ὑπὸ κα-
θημερινῶν ἐμφυλίων ταραχῶν.

Διοικητικῶς τὸ Μεξικὸν διαιρεῖται εἰς 27 πολιτείας, ἐν ὅμε-
σπονδιακὸν διαμέρισμα, ἐν ὅ καὶ ἡ πρωτεύουσα, καὶ δύο νομούς.

Πόλεις. — Τὸ *Μεξικὸν* (350 χιλ. ν.), πόλις ὀραιοτάτη καὶ ἐκτισμένη ἐπὶ ὑψηλῆς καὶ μαγευτικῆς τοποθεσίας. *Πουέβλα* (100 χιλ. ν.), πόλις βιομήχανος καὶ ἐμπορική. *Βερακρούντζ* (100 χιλ. νατ.), ὁ σπουδαιότερος ἐμπορικὸς λιμὴν καὶ κέντρον τῆς μετὰ τῆς Εὐρώπης συγκοινωνίας. *Γουαδαλαχάρ* (110 χιλ. ν.), πόλις ἔχουσα μεταλλεία χρυσοῦ.

Ιάεντρεικὴ ἢ μέση Ἀμερική.

Ἡ κεντρικὴ Ἀμερική, ἐκτεινομένη ὡς γέφυρα μεταξὺ τῆς βορείας καὶ νοτίας Ἀμερικῆς, βρέχεται πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ μεξικανικοῦ κόλπου καὶ τῆς θυελλώδους θαλάσσης τῶν Ἀντιλῶν καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανοῦ.

Μετὰ τῆς Ν. Ἀμερικῆς συνδέεται διὰ τοῦ *Ισθμοῦ τοῦ Παναμᾶ* πλάτους 45 χιλιομέτρων.

Ἡ κεντρικὴ Ἀμερικὴ περιλαμβάνει 6 μικρὰς δημοκρατίας. Είναι γάρα ὑψηλὴ καὶ δρεινὴ καὶ παράγει ζάχαρον, καουτσούκ, καπνόν, ἴνδικόν, δέρματα καὶ διάφορα μέταλλα. Αἱ οὖτε δημοκρατίαι εἰναι αἱ ἔξης.

1) **Γουατεμάλα**, πληθυσμὸς 2 ἑκατομμ. ν., πρωτ. *Γουατεμάλα* (130 χιλ. ν.), συνδεομένη σιδηροδρομικῶς μετὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ.

2) "Αγιος Σωτὴρ" (*Σαλβαδόρ*), πληθυσμὸς 1,730,000 ν., πρωτ. ἄγ. *Σωτὴρ* (60 χιλ. ν.).

3) "Ονδουράς" πληθυσμὸς 500 χιλ. ν., πρωτ. *Τεκουνιγιάλπα* (38 χιλ. ν.).

4) **Νικαράγουα** πληθ. 600 χιλ. ν., πρωτ. *Μαράγουα*

5) **Κώστα Ρίκα** (πλουσία ἀκτή), πληθυσμὸς 380 χιλ. ν., πρωτ. ἄγιος *Ιωσῆς* (30 χιλ. ν.).

6) **Παναμᾶς**, πληθυσμὸς 425 χιλ. ν. Ἡ δημοκρατία αὕτη ἀπεσπάσθη τελευταῖον τῆς Κολομβίας, πρωτ. *Παναμᾶς* (40 χιλ. ν.), λιμὴν πρὸς τὸν Εἰρηνικόν, "Ασπυρβαλ" (*Κολόνον*), ἀπέναντι τοῦ Παναμᾶ πρὸς τὴν θάλασσαν τῶν Ἀντιλλῶν, συνδέομεναι σιδηροδρομικῶς.

Μεταξὺ τῶν δύο ἀνωτέρω πόλεων ἀνωρύχθη ἡ διῶρυξ τοῦ Παναμᾶ, ἔχουσα μῆκος 75 χιλιομέτρων συνδέοσασα οὕτῳ τοὺς δύο ὥκεινοὺς Ἀτλαντικὸν καὶ Εἰρηνικόν· δέον παρεδέθη ὅμως εἰσέτι εἰς κοινὴν χρῆσιν λόγῳ ἐμποδίων τινῶν.

7) **Αγγλικὴ Οὐνδουρὰς** ἐκτεινομένη ΒΔ. τῆς Γουατεμάλας, κατάφυτος ἐκ δασῶν, ἐξ ὧν ἔξαγεται ἀφθονωτάτη ἔνδεια.

Δυτικαὶ Ἰνδίαι.

Ἄπό τοῦ στομίου τοῦ μεξικανικοῦ πάλπου μέχρι τῶν πρὸς ἀνατολὰς παραλίων τῆς Βενεζουέλας εἶναι ἐγκατεσταρμέναι κατὰ τρεῖς στοίχους πληθὺς νήσων, αττινες εἶναι πᾶσαι ἡφαιστειογενεῖς ἢ κοραλλιογενεῖς. Ὡνομάσθησαν δὲ δυτικαὶ Ἰνδίαι ὅπο τοῦ **Κολόμβου**, ὅστις ἐπίστευσε κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῶν ὅτι ἀπετέλουν μέρος τῶν νήσων τῶν Ἰνδιῶν τῆς Ἀσίας.

Τοπογραφίκῶς αἱ δυτικαὶ Ἰνδίαι διαιροῦνται 1) εἰς τὰς 4 μεγάλας Ἀντίλλας, 2) εἰς τὰς μικρὰς Ἀντίλλας καὶ 3) εἰς τὰς **Bazaμαίας** ἢ **Λουητίας**.

Πολιτικῶς διαιροῦνται εἰς τρεῖς ἀνεξαρτήτους δημοκρατίας· α') τῆς **Κούβας**, β) τῆς Ἀϊτῆς καὶ γ') τοῦ ἀγίου **Δομίγγου**. Πᾶσαι αἱ ἄλλαι εἶναι κτήσεις ἀγγλικαί, γαλλικαί, δανικαί, δλλανδικαί καὶ τῶν **Ηνωμέρων Πολιτειῶν**.

Αἱ μεγάλαι Ἀντίλλαι εἶναι αἱ ἔξης.

1) **Η Κούβα**, ἡ μεγαλύτερα ὄλιον, παράγοντα **ζάχαρον** ἐν ἀφθονίᾳ, ἐκλεκτὸν καπνόν, ἐξ οὗ κατασκευάζονται τὰ πεφημισμένα πόνδα καὶ σιγαρέττα. Ο **πληθυσμὸς** αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 2 $\frac{1}{2}$ εκατομμύ. κατ. Ἀνῆκε πρὸ ἑτῶν εἰς τὴν Ισπανίαν καὶ νῦν ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον δημοκρατίαν.

Πόλεις ἔχει τὴν **Άβάραν** (300 χιλ. κ.) πρωτ. μετ' ἀσφαλεστάτου λιμένος καὶ τὸ **Σαριάγον** (50 χιλ. κ.) μετ' εὖρυχώρου λιμένος.

2) **Η Ζαμαΐκα** εἶναι κτήσις ἀγγλική, ἵση μὲ τὴν Κρήτην, παράγει **ζάχαρον**, καφέν, βιούνας, βάρβαρα, ἐκλεκτὸν ὁνύμιον καὶ χαλκόν· πρωτ. **Κίγκιστον** (50 χιλ. κ.).

3) **Η Αϊτή** (**Ισπανιόλα**), διάγονον μικροτέρα τῆς παλ. Ἐλλάδος. **πληθυσμὸς** 2,800,000 μαδροί μειγάδες καὶ πολλοὶ Ισπανοί. Περιλαμβάνει δύο δημοκρατίας τὴν τῆς Ἀϊτῆς καὶ τὴν τοῦ ἀγίου Δομίγγου. Πρωτ. λιμὴν τοῦ **Ποίγκιπος** καὶ ἄγιος **Δομίγγος**.

4) Τὸ **Πόρτο Τίκο** (**πλούσιος λιμήν**), **πληθυσμὸς** ὑπέρ τὸ 1 εκατομμύ. κατ., πρωτ. **Πόρον** (45 χιλ. κ.), ἀνήκει εἰς τὰς **Ηνωμόπολιτείας**.

Αἱ μικραὶ Ἀντίλλαι, κείμεναι ἀνοτολικώτερον τῶν ἄλλων, εἶναι νήσοι ἡφαιστειογενεῖς, εὐφορώταται παράγονται πάντα τὰ εἴδη τῶν προϊόντων τῶν τροπικῶν χωρῶν ἐκλεκτῆς ποιότητος.

Αἱ μεγαλύτεραι ἔξι αὐτῶν εἶναι ἡ Γουαδελούπη καὶ ἡ Μαρτινίκα
καταστραφεῖσαι, ὑπὸ ἡφαιστειωδῶν ἐκρήξεων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη,
μηφότεραι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Αἱ Βαχαμαῖαι ἡ Δουνκαΐκαι νῆσοι κείνται ΒΑ. τῆς Κούβας, ἀνή-
κουσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἶναι μικραὶ ποραλλιογενεῖς καὶ πολυάριθμοι,
ἄλλ' ἐκ τούτων μόνον περὶ τὰς εἴκοσι κατοικοῦνται.

Μία τῶν νήσων τούτων ὀνομάζεται Γουαραχάρη ὑπὸ τῶν Ιθαγε-
νῶν Ἰνδιάνων, εἰς ταύτην ἀπεβιβάσθη τὸ πρῶτον ὁ Κολόμβος κατὰ
τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς διομάσας αὐτὴν ἄγιον Σάστην.
Προϊόντα αὐτῶν διάφοροι ὅπωραι καὶ σπόγγοι.

NOTIA ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ νοτία Ἀμερικὴ ἔχει σχῆμα μεγίστης τριγωνικῆς χερσονήσου,
ἐνοῦται δὲ ὡς διὰ γεφύρας διὰ τοῦ ἴσθμου τοῦ Παναμᾶ μετὰ τῆς
νεγριτοῦ Ἀμερικῆς.

Ἀποτελεῖται ἐκ **δέκα** δημοκρατιῶν καὶ μιᾶς εὐρωπαϊκῆς χώρας,
οὔτινες ἥσαν ἄλλοτε ἀποικίαι Ἰσπανικαὶ πλὴν τῆς Βραζιλίας, ἥτις ἦτο
πρότογαλλική, εἶναι δὲ αἱ ἔξης.

1. Βενεζουέλα.

Ἡ Βενεζουέλα κείται ἐκατέρωθεν τοῦ Ὁρινόκου ποταμοῦ. Ἐχει
πληθυσμὸν 2¹]₂ ἑκατομμ. κατ. καὶ πρωτ. τὴν ὥραίαν πόλιν Καρα-
κάσ (70 χιλ. κ.).

2. Κολομβία.

Ἡ Κολομβία κείται νοτίως τοῦ ἴσθμου τοῦ Παναμᾶ, ἔχει **πληθυσμὸν** 3¹]₂ ἑκατομμ. κ. καὶ πρωτ. τὴν Βογούταν (120 χιλ. κ.)
ἐκτισμένην ἐπὶ δροπεδίου ὅψους 2,600 μ.

3. Ισημερινός.

Ἡ δημοκρατία τοῦ Ισημερινοῦ ὀνομάζεται οὕτως ὡς ἐπὶ τῆς ἐπὶ^{τοῦ} Ισημερινοῦ θέσεώς της. Ἐχει **πληθυσμὸν** 1,200,000 κατ. καὶ
πρωτ. τὸ Κοντίον (80 χιλ. κ.) ἐπὶ κλιτύος ἡφαιστείου ἐκτισμένον.

4. Περού.

Ἡ δημοκρατία τοῦ Περού καλεῖται καὶ Περούβια. Ἐχει **πληθ-**

Θυσμὸν 5 ἑκατομμ. κατ. καὶ πρωτ. τὴν Λίμαν (1.0 χιλ. ν.), πόλη παράλιον ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ ωκεανοῦ.

5. Βολιβία.

Η Βολιβία εἶναι χώρα μεταλλοφόρος καὶ ιδίᾳ χρυσοφόρος. **Πληθυσμὸν** 2 ἑκατομμ. ν. καὶ πρωτ. τὴν Σούνοην (25 χιλ. ν.)

6. Χιλή.

Η δημοκρατία τῆς Χιλῆς εἶνε πλουσία εἰς μέταλλα καὶ ἔχει σύδιού δρομον, ὅστις διέρχεται ὑπεράνω τῶν Ἀνδεων. **Πληθυσμὸν** ἑκατομμ. κατ. καὶ πρωτ. τὸ Σαρτιάγον (300 χιλ. ν.), εἶναι ἡ μεγίστη πόλις τῆς ΝΔ. Ἀμερικῆς, τὸ δὲ Βαλπαραΐζον εἶναι μέγας ἐμπορικός λιμήν.

7. Αργεντινή.

Η Ἀργεντινὴ δημοκρατία ἔχει ὑπεράντους πεδιάδας εὐφοριού τας καὶ ἀπειρίαν βρῶν, προβάτων καὶ ἵππων περιλαμβάνει δὲ τὴν Παταγονίαν, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι Παταγόνες, θεωροῦνται ὡς ὑψηλότεροι ἀνθρώποι τῆς γῆς, καὶ τὴν νῆσον τὴν καλουμένην Ίτοῦ πυρός οἱ Παταγόνες, ὡς καὶ οἱ κάτοικοι τῆς γῆς τοῦ πυρός, εἴσισκονται ἀκόμη εἰς ήμαγρίαν κατάστασιν καὶ ζῶσιν ἐκ τῆς θήρας. Μεταξὺ τῆς Γῆς τοῦ πυρός καὶ τῆς Παταγονίας σχηματίζεται ὁ Μαγελάνειος πορθμός, ὅστις φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Πορτογάλλου Μαγελάνου, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀνεκάλυψε καὶ διέπλευσεν αὐτόν. Πρωτ. τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ Βουέρος Ἀϋρες (καλοὶ ἀνεμοί), πόλις Θραικοτάπης καὶ μέγας ἐμπορικὸν λιμήν (1.200,000 ν.).

8. Παραγουάη.

Η δημοκρατία τῆς Παραγουάης ἔχει **πληθ.** 650 χιλ. κατ., ἀν μεσόγειος χώρα, σκυκοινωνεῖ μετὰ τῆς θαλάσσης διὰ τῶν μεγάλων πλωτῶν ποταμῶν τῆς· ἔχει δὲ πρωτ. τὴν Ἀσσομψίδον (Ἀνάληην) (25 χιλ. ν.).

9. Οὐρουγουάη.

Η δημοκρατία τῆς Οὐρουγουάης φύσανει μέχρι τῆς θαλάσσης καὶ ἔχει **πληθ.** 1 ἑκατομμ. ν. καὶ πρωτ. τὸ Μοντεβίδεον (200 χιλ. ν.)

ΙΟ. Βραζιλία.

Η Βραζιλία κατέχει τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς νοτίας Ἀμερικῆς περιλαμβάνει τὴν δρεινὴν χώραν τῆς Βραζιλίας καὶ τὴν ἀπέραν ποταμίαν πεδιάδα (σελβᾶς) τοῦ Ἀμαζονίου. Η χώρα αὗτη εἶναι φιορωτάτη παράγουσα καφέν, ζακχαροκάλομον, βάμβακα, ἔλαστη κόπιμη, ξύλα πρὸς βαφήν, προσέτι δὲ λευκόχρυσον (πλατίναν), ἀλιμαντας καὶ ὄλλους πολυτίμους λίθους. Οἱ κάτοικοι διμιοῦσι τὴν πορτ γαλλικὴν γλῶσσαν.

Πόλεις. — *Plov* Ιανεῖρον (=πόλις τοῦ Ιανουαρίου, 850 χιλ. κατ.), πρωτ. καὶ μέγας ἐμπορικὸς λιμήν, ίδιως γίνεται μεγάλη ἔξαγωγὴ καφὲ καὶ ἀδαμάντων. *Βαχία* (ἄγιος Σωτήρ, 240 χιλ. κ.α.) καὶ *Περιαμπούν* (200 χιλ. κ.α.), παράλιαι καὶ ἐμπορικαὶ πόλεις.

ΙΙ. Γουεξάνη.

Η γουεξάνη εἶναι κτῆσις εὐρωπαϊκὴ ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ὁλλανδίαν εἶναι χώρα δρεινὴ κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς δὲ τὰ παράλια εὐφορωτάτη ἔχει **πληθ.** 400 χιλ. κατ., ἡ σπουδαιοτέρα πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ *Γεωργιόπουλις* (50 χιλ. κατ.).

ΣΗΜ. Πάντα τὰ ἐπὶ τῆς θορείας, μέσης καὶ νοτίας Ἀμερικῆς κράτη θεούνται δημοκρατικῶς.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Γενικὴ ἐπεισκόπησις τῆς Αὐστραλίας.

Η Αὐστραλία κεῖται εἰς τὰ ΝΑ. τῆς Ἀσίας μεταξὺ τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ ωκεανοῦ. Εἶναι μικροτέρα τῶν πέντε ἡπείρων (δλίγον μικροτέρα τῆς Εὐρώπης) καὶ διαιμελίζεται ἔλαφρῶς ὑπὸ τῆς θαλάσσης (δηλ. αἱ ἀκταὶ αὐτῆς δλίγας ἔχουσιν ἐσοχὰς καὶ ἐξοχάς).

Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ τῆς ἡπείρου Αὐστραλίας καὶ ἐκ πολυαριθμῶν νήσων ἐγκατεσπαρμένων εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ωκεανόν. **Εκτασίς** 8 ἑκατομμ. τετραγ. χιλιομ. **Πληθυσμὸς** 4 ἑκατομμ. περίπου, τὸ πλεῖστον ἀγγλικῆς καταγωγῆς, ἡ δὲ ιθαγενῆς μέλαινα φυλή, μικρᾶς ἀναπτύξεως, σχεδὸν ἔξελιπεν.

Αἱ κυριώτεραι νῆσοι εἶναι αἱ ἔξης:

1) Ἡ νῆσος *Tasmania* κειμένη πρὸς Ν. τῆς Αὐστραλίας, ἀπὸ

; δόποίσ εγκαθίσταται διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βάσ, πόλιν ἔχει τὸ Χόρτον (45 χιλ. κ.).

2) Ἡ Νέα Ζηλανδία ἔχει πρωτ. τὴν Βέλιγκτων· ἡ νῆσος γωρίζεται διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Κούν εἰς βιορείαν καὶ εἰς νοτίαν Ζηλανδίαν.

Ἡ Αὐστραλία μετὰ τῆς Τασμανίας καὶ τῆς πλουσιωτάτης Νέας Ζηλανδίας εἶναι πτήσεις τῆς μεγάλης Βρεττανίας.

3) Ἡ Νέα Καληδονία εἶναι πτήσις γολλική, ἐδαφος πλουσιώτατον εἰς γολκόν καὶ νικέλιον.

4) Άλι Νέαι Ἐβρίδες εἶναι νῆσοι ἡφαιστειογενεῖς καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν. Πολλοὶ τῶν κατοίκων τούτων εἶναι ἀνθρωποφάγοι.

5) Άλι νῆσοι τοῦ Σολομῶντος (Πολυνησία τοῦ Βίσμαρκ). Οἱ πάτοιοι αὐτῶν Καρνίβαλοι (γερμανικῇ μέχρι τοῦδε πτήσις).

6) Ἡ Νέα Γουϊνέα (Παπούα), ἡ μαγίστη τῶν νήσων τῆς γῆς, ἡ δόποια δὲν εἶναι ἐντελῶς ἐξηρευνημένη, ἔχει δορυψηλά, δάση, πυκνότατα καὶ ποταμοὺς πλωτούς· οἱ ιθαγενεῖς πάτοιοι, Παποῦαι ὄνομα-ζόμενοι, εἶναι ἀνθρωποφάγοι. Ἡ νῆσος αὕτη κατέχεται ὑπὸ τῆς Ολλανδίας, Ἀγγλίας καὶ τέως Γερμανίας.

7) Οἱ Καρολίναι, οἱ Μαριάναι καὶ ἄλλαι μικρότεραι πᾶσαι εἰς τὸν Ειρηνικὸν ωκεανὸν (γερμανικαὶ μέχρι τοῦδε πτήσεις).

Κόλποι τῆς ἥπερον Αὐστραλίας εἶναι ὁ τῆς Καρπενταρίας, πρὸς Β. ὁ τοῦ ἀγίου Βικεντίου, ὁ τοῦ Σπέντερ καὶ ὁ μέγας αὐστραλιακὸς πόλτος πρὸς νότον.

Πορθμοί. — Πρὸς Β. ὁ πορθμὸς τοῦ Τορρές καὶ πρὸς Ν. ὁ τοῦ Βάσ, γωρίζων τὴν Αὐστραλίαν ἀπὸ τῆς Τασμανίας.

Χερσόδόνηδοι. — Ἡ τῆς Υδρωγῆς, ἡτις καταλήγει εἰς τὸ ἀκρωτήριον Υάρκη καὶ τινες ἄλλαι μικρότεραι.

Ακρωτήρια. — Κυριώτερα εἶναι τὸ τῆς Ν. Υόρκης, τὸ Ούλσον καὶ τὸ Δεύτερον.

Ἐδαφος. **Ορο.** — Ἐν γένει τὸ ἐδαφος τῆς Αὐστραλίας ἀποτελεῖ ἀπέραντον δροπέδιον ὃς ἔχει τὸ πλεῖστον ἀμμώδες. Πρὸς Α. αἱ Αὐστραλιακαὶ Ἀλπεις (2,240 μ.) καὶ τὰ κνανᾶ δρη. Πρὸς δ. δὲ τῆς Αὐστραλίας ἔκτείνεται ἡ μεγάλη ἔρημος Βικτωρία.

Ποταμοί. — Οἱ Μουρράϊ, ὁ παραπόταμος αὐτοῦ Δάρλιγγ,

πλωτὸς Φλίνδερος καὶ ὁ Μουρουμβίδγης ἐν μέρει πλωτὸς καὶ **Διάμναι** ἀξιαὶ λόγουν ἡ Τόρρεν, ἡ Κύρη καὶ ἡ Γαϊρδηρ εἰμενοι πᾶσαι τῆς μεσημβρινῆς Αὐστραλίας, τελματώδεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ μεροῦ βάθους.

Κλῖμα.—Τὸ κλῖμα τῆς Αὐστραλίας εἶναι ποικίλον, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὅμως ὑγιεινὸν καὶ γλυκό.

Φυτά.—Τὰ περισσότερα τῶν φυτῶν εἶναι θαμνώδη, ἀφθενοῦσιν ἐν τούτοις αἱ ἀκακίαι, αἱ δενδροειδεῖς πτέριδες, δὲ εὐκάλυπτος καὶ πλ. Εἰς δὲ τὸ Α. μέρος, τὸ καὶ μᾶλλον δρεινόν, ὑπάρχουσιν ἔξαιρετοι λειμῶνες.

Ζῷα.—Εἰς τὴν Αὐστραλίαν ὑπάρχουσι τίτανα μαρσιποφόρα καγγρωδὸς καὶ λοιπά, περιέργοι δρυιθόρρυγχοι καὶ ἡ λύρα, ἥτις εἶναι τὸ μᾶλλον ἀξιοπαρατήρητον τῶν πτηνῶν.

Προϊόντα.—Ἡ μεγαλυτέρα πλουτοφόρος πηγὴ ἐν Αὐστραλίᾳ εἶναι ἡ κτηνοτροφία, ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ ἀγέλαι βιῶν καὶ προβάτων ἀναριθμητοί.

Περιέχει δὲ ἐπίσης ἡ χώρα πλούσια μεταλλεῖα χρυσοῦ, γαληνοῦ, περσιτέρου καὶ λιθανθράκων.

Ἡ **βιομηχανία** ἀναπτύσσεται ἐπαισθητῶς ἐν αὐτῇ.

Τὸ **ἐξαγωγικὸν** ἐμπόριον, ἐξαρέσει τῶν δρυκτῶν, ἀνέρχεται ἐς 3,500 ἑκατομμ. φράγκων.

Πολιτικῶς διαιρεῖται εἰς Ἑξ κρατῆ, ἔκαστον δ' αὐτῶν ἔχει ίδιαν βουλὴν καὶ κυβέρνησιν ἀποτελοῦντα διμόσπονδον συμπολιτείαν ἀπὸ τοῦ 1901 ὑπαγομένην εἰς τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Ἀγγλίας. Διοικεῖται δὲ ἡ συμπολιτεία αὕτη ὑπὸ γενικοῦ διοικητοῦ, ἐδρεύοντος ἐν τῇ πρωτευόσῃ **Σύδνεῳ**.

Ἐπισημότεροι **πόλεις** εἶναι 1 εἰς τὸ κράτος τῆς **Νέας Ουαλίας** τὸ **Σίδνεϋ** (450 χιλ. ν.), πόλις εὐλίμενος, βιομήχανος καὶ ἐμπορικὴ συνδεομένη σιδηροδρομικῶς μὲ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, ἔδρα γενικοῦ διοικητοῦ.

2) εἰς τὸ τῆς **Βικτωρίας** πρωτ. εἶναι ἡ **Μελβούρνη** (480 χιλ. ν.), μέγιστης ἐμπορικὸς λιμήν.

3) εἰς τὸ τῆς μεσημβρινῆς **Αὐστραλίας** πρωτ. ἡ **Λιδελαϊ** (180 χιλ. ν.), ἐμπορικὸς λιμήν.

4) εἰς τὸ τῆς **Κήρυλαδ** πρωτ., ἡ **Βρισβάνη** (120 χιλ. ν.).

5) εἰς τὸ τῆς βορείας Αὐστραλίας πρωτ. τὸ Πάλμεστρον καὶ
6) εἰς τὸ τῆς δυτικῆς Αὐστραλίας πρωτ. ἡ Πέρθη (40 χλ. ν.).

Μαλαιϊκαὶ ἡ ἐνδικαὶ νῆσοι (Μαλαισία).

Αἱ ἴνδικαι ἡ μαλαιϊκαὶ νῆσοι εἶναι πολυάριθμοι καὶ διεσπαρμένοι ἀπὸ τῆς ΝΑ. Ἀσίας μέχρι τῆς Αὐστραλίας. **Ἐδαφος** κατὰ τὸ πλέον στον δρεινὸν μετὰ πολλῶν ἥφαιστείων.

Κλῖμα. — Ἐπειδὴ δι' αὐτῶν διέρχεται ὁ Ισημερινός, εἶναι θεατρικόν καὶ ὑγρόν.

Βλάστησις θαυμασία, ἀπέραντα καὶ ὑψηλότατα δάση. **Ηροΐδην** ὅρνζα, παφές ἐν ἀφθονίᾳ, ζακχαροκάλαμον, ἀρώματα καὶ

Πληθυσμός. Κάτοικοι. Θροπεία. — Ὁ πληθυσμὸς τῶν μαλαιϊκῶν νήσων ἀνέρχεται εἰς 45 ἑκατομμ. περίπου κατ. ἀνήκοντες εἰς τὴν μαλαιϊκὴν φυλήν, ὑπάρχουσι καὶ τινες Νιγρῖται διαιτώμενοι εἰς τὰ δάση καὶ δλίγοι Σῖναι καὶ Εὐρωπαῖοι. Οἱ Μαλαιῖοι εἶναι καὶ τὸ πλεῖστον μωαμεθανοὶ καὶ τινες βουδισταί. Οἱ δὲ ἐν καταστάσει ἡμιαγρίᾳ διαιτεῖσθεντες εἶναι φετιχισταί. Καὶ μόνον οἱ ἰθαγενεῖς τῶν **Φιλιππίνων** νήσων ἡσπάσθησαν τὸν καθολικισμὸν πρὸ πολλῶν ἔτην.

Τοπογραφικῶς διαιροῦνται εἰς 4 συμπλέγματα ἡ ἀνθροίσματα νήσων. 1) αἱ μεγάλαι νῆσοι τῆς Σούνδης (Σουμάτρα, Ιάβα, Βόρειος Κελέβη), 2) αἱ μικραὶ νῆσοι τῆς Σούνδης, 3) αἱ Μολοῦνται 4) αἱ Φιλιππίναι.

Πολιτικῶς. — Αἱ περισσότεραι νῆσοι καὶ ἴδιως τὰ τρία πρῶτα συμπλέγματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν ἐξαιρέσει τοῦ ΒΔ. μέρους τῆς Βορέου, ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς νήσου Τιμόρ, περιλαμβανομένης καὶ ταύτης εἰς τὰς μικρὰς τῆς Σούνδης νήσους. ἀνήκοντος εἰς τὴν Πορτογαλίαν. Αἱ Φιλιππίναι ἀνήκουσιν εἰς τὰς Ἡνωμένας πολιτείας.

Ἐπισημότεραι ἐκ τῶν δλλανδικῶν πτήσεων εἶναι 1) ἡ ἥφαιστεια δῆς Ιάβα, πληθυσμ. 29 ἑκατομμ., πρωτ. ἡ Βαταβία (130 χλ. ν.), ἔδρα διοικητοῦ, ἡ Σουραβάγια (160 χλ. ν.), ἐμπορικώτατος λιμένας 2) ἡ Σουμάτρα 5 ἑκατομμ. κατ., πρωτ. ἡ Παλεμβάγη (60 χλ. κατ.) 3) ἡ Κελέβη 1 ἑκατομμ., κατ., πόλις ἡ Μακασάρη.

Τὸ ἀνθροίσμα τῶν Φιλιππίνων νήσων ἀνήκει εἰς τὰς Ἡγαμένης πολιτείας ἀπὸ τοῦ 1898, ἐκ τῶν νήσων τούτων μεγαλυτέρα εἶναι

λουσάν, ἐφ' ᾧς καὶ ἡ πρωτ. *Μανίλλη* (360 χιλ. ν.) λαμπρὸς λιμὴν
αὶ ἡ *Μινδανάο*. Αἱ νῆσοι αὗται κατὰ τὸν ἴσπανοαμερικανικὸν πόλε-
ων ἐπάλαισαν ἡρωūκῶς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τέλους
τέκνυφαν εἰς τὴν ἐπικυριαρχίαν τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν.

Οἱ Ἀγγλοι κατέχοντες τὸ ἥμισυ τῆς μεγάλης νήσου *Βορνέον* ἐπέ-
μον καὶ τὴν ἐπικυριαρχίαν εἰς τὰ ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχοντα βασίλεια *Σα-*
μβὰς καὶ συντανάτον *Βρούνεϊ*.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΤΑΞΙΣ ΕΚΤΗ

(Στοιχειώδεις γνώσεις ἐκ τῆς γεωλογίας τῆς κοσμογραφίας και τῆς μαθηματικῆς γεωγραφίας).

Η ΓΗ

Σχῆμα και μέγεθος αὐτῆς.

Ἡ γῆ, ὡς ἐμάθομεν ἐν σελίδι 6—7, εἶναι σῶμα σφαιροειδές αἰωρεῖται εἰς τὸ διάστημα στρεφομένη περὶ τὸν ἄξονά της ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς. Οἱ ἀστρονόμοι ἐμέτρησαν τὴν γῆν καὶ εῦρον ὅτι ἡ διάμετρος αὐτῆς εἶναι 12,156 χιλιόμετρα, ἥτοι ἡ ἀκτὶς αὐτῆς εἶναι 6,278 χιλιόμετρα. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς εἶναι 510 ἑκατομμ. τετραγωνικὰ γῆν μετρα. Ἀφοῦ λοιπὸν τὴν ἐμέτρησαν, ἡθέλησαν νὰ τὴν ὑπολογίσωσιν βάρος και εὗρον ὅτι εἶναι 5¹]₂ φορᾶς βαρυτέρα ἵσου ὅγκου ὑδατο-

Ο γῆ περιβάλλεται ὑπὸ στρῶματος ἀέρος, καλουμένου ἀτμοσφραγίας, τῆς ὁποίας τὸ πάχος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 80 χιλ. χιλιόμετρα· ἐντὸς αὐτῆς αἰωροῦνται τὰ νέφη εἰς διάφορα ὑψη, 1000 μέχρι 10,000 μέτρων περίπου, ὅπου μέχρι τοῦ σημείου τούτου ὁ ἀήρ εἶναι ὅπως δή ποτε ἀναπνεύσιμος. Ἐν αὐτῇ δὲ συμβαίνουσι και πάντα τὰ μετεωρολογικὰ φαινόμενα (βλέπε σελ. 23-24).

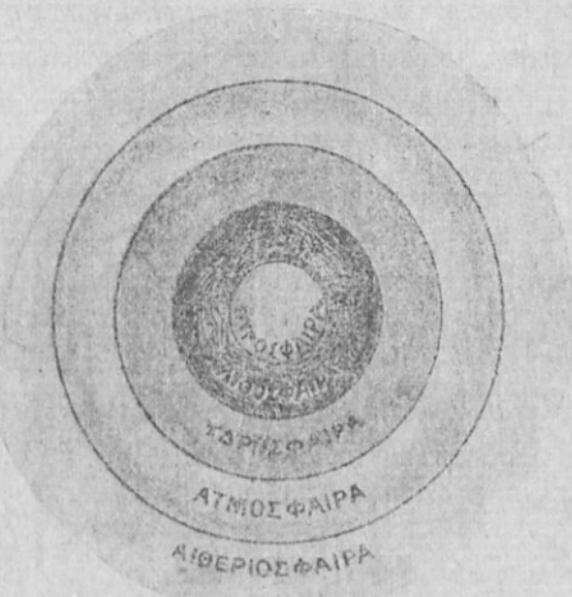
Μεθόσφαρα.

Αἱ θεωρίαι τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης δέχονται ὅτι ἡ γῆ, ὡς ἔτι θοιόν τώρα γνωρίζομεν στερεὰν και ιρύαν ὡς πέτραν, πρὸς ἐκατομμαρίων ἐτῶν ἥτο τόσον πολὺ θερμή, ὥστε τὰ στοιχεῖα (ὑλικά, τὰ ὅποια σήμερον ἀποτελοῦσι τὸν στερεὸν φλοιὸν αὐτῆς, εὑρίσκοντο τότε εἰς τατυκύιαν, ὁευστήν και ἀερώδη διάπυρον κατάστασιν, ὧμοίαζε δὲ τὴν ἐποχὴν ἑκείνην ἡ γῆ ὡς πελωρία σφαῖρα, ἥτις ἐκαίετο και ἦκτινοβλητεῖτο εἰς τὸ χάος μεγάλην ποσότητα θερμότητος και φωτός, ἀπαραδικά πάντα ὅπως κάμνει σήμερον ὁ ἥλιος.

Ἐνεκα τῆς θερμότητος καὶ τῆς ἀκτινοβολίας ταύτης εἰς τὸ
χάος, τὸ δποῖον ἥτο πάντοτε κατάψυχον. ἡ γῆ ἔχανε διαρκῶς μέγα
ποσδὸν ἐκ τῆς θερμότητος αὐτῆς καὶ οὕτως δλίγον κατ' δλίγον ἡρ-
χισε νὰ ψύχηται, ἕως ὅτου ἔφθασε μία στιγμή, κατὰ τὴν δποίαν τὰ
ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας τετηκότα (λυωμένα) στοιχεῖα (ὑλικά),
ἥρχισαν νὰ στερεοποιῶνται κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν ἥδει νησίδων, αἱ
δποῖαι ἐπέπλεον ἐπὶ τῆς τετηκυίας ὁευστῆς ἀκόμη μάζης, καθὼς ἀκρι-
βῶς γίνεται εἰς τὸν ὁευστὸν καὶ λυωμένον μόλυβδον, ὅταν ἀρχίσῃ νὰ
ψύχηται, κατόπιν δὲ ἐν ὅσῳ ἡ θερμοκρασία τῆς γῆς ἥλαττοῦτο ἐπέ-
πλεον ἐπὶ τῆς δλης ἐπιφανείας τῆς διαπύρου ὁευστῆς σφαίρας, ἐπὶ^{τῆς} δποίας ἐσχηματίσθη οὕτῳ λεπτότατος φλοιός, ὅστις καλεῖται λι-
θόσφαιρα.^X

Πάχος τῆς λιθοσφαίρας.

Ἄφοῦ παρῆλθε πολὺς χρόνος ἀκόμη καὶ ἡ θερμοκρασία τῆς γῆς
ἥλαττώθη περισσότερον ἔφθασε στιγμή, κατὰ τὴν δποίαν τὸ ὑδρογό-
νον καὶ τὸ δξυγόνον, ἐλεύθερα ἕως τότε εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, κατώρ-

θωσαν νὰ συνενωθῶσι καὶ νὰ σχηματίσωσιν ὄδωρ. Τότε ἔγιναν με-
γάλαι πλήμμυραι καὶ κατακλυσμοὶ εἰς τὴν γῆν καὶ τὰ ὄδατα, τὰ δποῖα
κατέπεσαν, ἐκάλυψαν ἐξ δλοκλήρου τὸν στερεὸν φλοιὸν αὐτῆς. Κάτω
ἀπὸ τὸν φλοιὸν τοῦτον ἀπέμεινεν ἡ δλη μάζα θερμὴ καὶ τετηγμένη,

ὅπως μένη κάτω ἀπὸ τὸν φλοιὸν ἐνὸς πορτοκαλλίου τὸ ὑγρόν του μέρος.

Ἄκομη δὲ ἀργότερα ἐπηκολούθησε σπουδαιότερον φαινόμενον· ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ἐπροχώρει ή ψῦξις, ή ὑπὸ τὸν φλοιὸν λυωμένη μᾶζα τῆς γῆς ἥρχισε νὰ συστέλληται, δηλαδὴ νὰ γίνεται μικροτέρα κατὰ τὸν δύκον, πρᾶγμα τὸ ὅποιον γίνεται εἰς δλα σχεδὸν τὰ σώματα, ὅταν ἔλαττονται ή θερμοκρασία των. Ἐνεκεν ὅμως τοῦ μικροτέρου δύκου τῆς λυωμένης μάζης ἐσχηματίσθησαν κενὰ ὑπὸ τὸν στερεὸν πλέον φλοιὸν τῆς γῆς. Τὰ κενὰ ταῦτα ἥρχισε νὰ καταλαμβάνῃ ὁ στερεὸς καὶ σφαιρικὸς φλοιός, ἐπειδὴ ὀδεῖτο ἀπὸ τὸ βάρος του.

Ο στερεὸς σφαιρικὸς τότε φλοιὸς τῆς γῆς ἐκάμφθη καὶ ἐδιπλώθη καὶ εἰς πολλὰ μέρη ἐμθαύσθη, ή δὲ ἐπιφάνειά του ἔγινεν ἀνώμαλος διότι ἄλλα του μέρη ἀνυψώθησαν καὶ ἄλλα ἐκοιλάνθησαν. Εἰς τὰ κοῦλα μέρη, ὡς χαμηλότερα, συνέρρευσαν δρμητικῶς τὰ ὄδατα, τὰ ὅποια ἐκάλυπτον, ὡς εἶπομεν, τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ οὕτως ἐσχηματίσθησαν οἱ πρῶτοι ὠκεανοί καὶ αἱ θάλασσαι.

"Εμειναν δὲ ἔξεχοντα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ φλοιοῦ τὰ ὑψηλότερα τούτου μέρη, τὰ ὅποια ἐσχημάτισαν τοιουτορόπως τὰς πρώτας ἡπείρους καὶ τὰ ὑψώματα τῶν ἡπείρων τούτων, ἵτοι τὰ πρῶτα δρη-

Καὶ μέχρι σήμερον δὲ ή γῆ δὲν εἶναι μέχρι τοῦ κέντρου τῆς στερεὰ καὶ ψυχεά, καθὼς τὴν βλέπομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὅπου ζῶμεν. Εἰς τὰ βάθη τῆς βασιλεύει πολὺ μεγάλη θερμοκρασία, ή ὅποια δὲν ἀφίνει τὰ διάφορα ὑλικά, ὅσα τὴν ἀποτελοῦν, νὰ εἶναι εἰς στερεὰν κατάστασιν, ἀλλὰ εἰς ἱευστίγην, διάπυρον καὶ ἀτμώδη. Ο στερεὸς φλοιός, ἵτοι ἡ λεγομένη λιθόσφαιρα, μόλις ἔχει πάχος 150 ὥστε 200 χιλιάδων μέτρων, μὲ ἄλλους λόγους ἐὰν φαντασθῶμεν ὅτι μία σφαῖρα διαμέτρου ἐνὸς μέτρου παριστῇ τὴν γῆν, τὸ πάχος τοῦ φλοιοῦ τῆς πρέπει νὰ εἶναι κατ' ἀναλογίαν μόνον ³/100.

IIIετρώματα.

Ο στερεὸς φλοιὸς τῆς γῆς ἀπότελεῖται ἐξ ὑλῶν, αἱ ὅποιαι καλοῦνται πετρώματα. Ο δοβεστόλιθος π.χ. εἶναι πέτρωμα, πολλὰ δὲ βουνὰ τῆς πατρίδος μας σύγκεινται ἐξ ἀσβεστολίθων.

Οἱ ἀσβεστόλιθοι περιέχουν ἐν δρυπτόν, τὸ ὅποιον δονομάζεται δοβεστίτης, εἶναι δὲ κοινοὶ λίθοι, τοὺς ὅποίους διὰ τῶν ἀσβεστοκαμί-

νων μεταβολομεν εις ἀσβεστον. Τὸ μάρμαρον, ἡ κυμόλια, είναι διάφορα εἰδη ἀσβεστολίθων μέ τινας παραλλαγάς.

Ο σχιστόλιθος είναι πέτρωμα ἐπίσης, ενδίσκεται δὲ ὑποκάτω ἀπὸ τὸ πέτρωμα τοῦ ἀσβεστολίθου.

Οἱ γαιάνθρακες, οἱ ὅποιοι κατέχουσι μεγάλας ἐκτάσεις ὑπὸ τὴν γῆς εἰς διάφορα μέρη, είναι καὶ αὐτοὶ πετρώματα.

Πρέπει δημος νὰ γνωρίζωμεν ὅτι δὲ τὰ εἰδη τῶν πετρωμάτων δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν σκληρότητα. διότι πετρώματα είναι ἀκόμη καὶ τὰ μεγάλα ἡ μικρὰ στρώματα τῆς ἄμμου καὶ τοῦ πηλοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ διάφορα πετρώματα ἀνασκάπτοντες τὴν γῆν ἀπαντῶμεν κατὰ στρώσεις, διὰ τοῦτο ὀνομάζομεν ταῦτα στρωσιγενῆ. Ανήκουσι δὲ πάντα τὰ στρωσιγενῆ ταῦτα πετρώματα εἰς τὸ εἶδος τῶν ὑδάτογενῶν τοιούτων.

Γενικῶς τὰ πετρώματα είναι δύο εἰδῶν, ὑδατογενῆ ἢ Ποσειδώνεια καὶ πυριγενῆ ἢ Πλουτώνεια.

Ὑδατογενῆ ἢ Ποσειδώνεια πετρώματα.

Ὑδατογενῆ πετρώματα λέγονται ἔκεινα, ἀτινα διεμορφώθησαν διὰ τῆς ἐπενεργείας τῶν ὑδάτων, δόπτε ταῦτα ἐκάλυπτον τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Τοιαῦτα στρώματα είναι ὁ ἄργιλος, ὁ σχιστόλιθος, ὁ γύψος κλπ.

Ἐμάθομεν ἐκ προηγούμενων μαθημάτων τῆς γεωγραφίας¹⁾ διὰ τὰ ὕδατα τῶν ψαλασσῶν. λιμνῶν, ποταμῶν κλπ. ἔξατμιζόμενα ὑπὸ τοῦ ἥλιου μεταβάλλονται εἰς νέφη, τὰ ὅποια, ἀφοῦ ψυχθῶσι, συμπυκνοῦνται καὶ καταπίπτουσιν εἰς βροχὴν ἐπὶ τῆς γῆς, κυλιόμενα δὲ διὰ τοῦ βάρους τῶν ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα μέρη εἰς τὰ χαμηλότερο παταλήγουσι πάλιν εἰς τὰς θαλάσσας ἐπαναλαμβάνοντα τὴν αὐτὴν κυκλοφορίαν.

Η ἐνέργεια δημος τῶν κυλιομένων ὑδάτων ἐπὶ τοῦ ἑδάφους είναι διαβρωτική, δηλ. δλίγον κατ' ὀλίγον κατατρέγει αὐτό, ἵτοι ὅλα μὲν συστατικὰ τοῦ ἑδάφους διαλύει. Ὅλα δὲ διασπᾶ καὶ συντρίβει μεταφέρουσα ταῦτα ἀπὸ τὰ ὅρη εἰς τὰς πεδιάδας καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὴν Ἑράν εἰς τὴν θάλασσαν.

Η τοιαύτη ἐνέργεια είναι ἔκεινη, ἥτις σχηματίζει τὰ δέλτα τῶν ποταμῶν, οὕτω δὲ διὰ τῶν ψλικῶν, τὰ ὅποια αἱ βροχαὶ παρασύρουσιν ἐκ τῶν ὀρέων, σχηματίζονται μικρὸν κατὰ μικρὸν αἱ κοιλάδες.

(1) Ἐν τῷ κεφαλαιῷ περὶ βροχῆς κτλ. τεῦχος Α' σελ. 65—66.

Τοιουτορόπως λοιπὸν ἐσχηματίσθησαν αἵ πρῶται ἔηραι ὑπὲρ τὰς θαλάσσας, ἥρχισαν δὲ αἱ ἔηραι νὰ ὑφίστανται τὴν ἐπ’ αὐτῶν ἐνέργειαν τῶν βροχῶν, αἱ δποῖαι ἦσαν πολὺ συχνότεραι καὶ μεγαλύτεραι τότε, κατ’ ἀκολουθίαν καὶ ἡ ἀποτριβὴ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἥπερων καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν ὑλικῶν (ἀποτριμμάτων) τῆς ἀποτριβῆς ταῦτης ἀπὸ τῆς ἔηρᾶς εἰς τὴν θάλασσαν ὑπῆρξε διαρκῆς καὶ ἀποτελεσματική.⁹ Η τοιαύτη ἐνέργεια γίνεται καὶ σήμερον, ἀλλὰ εἰς πολὺ μικροτέραν ἀναλογίαν.

Μαζὶ μὲ τὰ θρύμματα τῶν πετρωμάτων κατὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου κατεφέροντο διὰ τῶν ὑδάτων ἐκ τῆς ἔηρᾶς πρὸς τὴν θάλασσαν διάφορα λείφανα φυτῶν καὶ ζώων. Τὰ λείφανα ταῦτα ὀνομάζονται ἐπιστημονικῶς ἀπολιθώματα ἢ ἀπολιθώσεις.

Α πολεθώματα ἢ ἀπολεθώσεις.

Απολιθώματα λέγονται τὰ ἵχνη τῶν ὄντων, τὰ δποῖα ἔζων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὴν χρονικὴν ἐκείνην περίοδον, κατὰ τὴν δποίαν ἐσχηματίζοντο τὰ ὑδατογενῆ πετρώματα καταλιπόντα ἐπὶ τῶν πετρωμάτων τοὺς τύπους αὐτῶν ὅσὰν νὰ ἦσαν ἐκ λίθου κατεσκευασμένα.

Ἐκ τῶν ἀπολιθώσεων τούτων α’) συμπεριάνομεν δύο τινά ποῖα εἶδη ζώων ἢ φυτῶν ἔζων εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα πέτρωμα, ποῖα ζῷα ἔζων τότε εἰς τὸν ἕνα τόπον καὶ ποῖα εἰς τὸν ἄλλον καὶ β’) πορίζομεθα τὴν ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν δποῖον ἐσχηματίσθησαν τὰ πετρώματα, τὰ δποῖα ἐγκλείουν τὰ ἐν λόγῳ φυτὰ καὶ ζῶα.

ΙΙΙυρεγενῆ ἢ ΙΙΙλουτώνεια πετρώματα.

Πυριγενῆ πετρώματα λέγοντα ἐκεῖνα, τὰ δποῖα ἔξεχύθησαν ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς διάπυρα (ὡς πύρινος ποταμὸς) διὰ τῶν ὁγηγμάτων τοῦ φλοιοῦ αὐτῆς καὶ ἀπεψύγησαν κατόπιν.

Συνέβη δὲ ὡς ἔξῆς. Ἐν ὅσῳ δὲ φλοιὸς τῆς γῆς ἐψύχετο καὶ ἐστρεφοῦτο, ἡ ἐν αὐτῇ διάπυρος μᾶζα ἥρχισε νὰ συστέλληται καὶ κατ’ ἀκολουθίαν ἡ μᾶζα αὐτὴ νὰ γίνεται μικροτέρα κατ’ ὅγκον. Γνωρίζομεν ἐκ τοῦ μαθήματος τῆς φυσικῆς, δτι ὅλα τὰ σώματα, ὅσαν ἐλαττοῦται ἡ θερμοκρασία των, δ ὅγκος των γίνεται μικρότερος. Ἐνεκα λοιπὸν τοῦ μικροτέρου ὅγκου τῆς λυωμένης μᾶζης ἐσχηματίσθησαν ὑπὸ τὸν στερεὸν φλοιὸν τῆς γῆς κενά.

Τὰ κενὰ ταῦτα, ἐπειδὴ δ στερεὸς φλοιὸς τῆς γῆς ὠθεῖτο ὑπὸ τοῦ

βάρους του, ήρχισε νὰ τὰ καταλαμβάνῃ. Εἰς πολλὰ λοιπὸν μέρη ὡς ἐκ τούτου ἔθραυσθη ὁ φλοιὸς καὶ ἡ νοίχθησαν μεγάλα ὅγηματα φθάνοντα μέχρι τῆς λυωμένης μάζης, ἡ δποία πάλιν στενοχωρούμενη καὶ πιεζόμενη πανταχόθεν ὑπὸ τῶν πιπτόντων τούτων τιμημάτων τοῦ φλοιοῦ εἰσεχώρησαν εἰς τὰ ὅγηματα καὶ ἀνῆλθον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ ἔξεχύθη ὡς ποταμὸς πύρινος, ὁ δποῖος ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑλικὰ τῆς γῆς. Ἀφοῦ παρῆλθε πολὺς χρόνος, τὰ διάπυρα καὶ εἰς ἡευστήν κατάστασιν ὑλικὰ τῆς γῆς ἐψύχθησαν καὶ ἐσχηματίσθησαν ἐξ αὐτῶν πολλὰ καὶ ἐκτεταμένα πετρώματα πλήρη ἀπὸ σχισμάδας καὶ ὁγμάς. Τὰ πυριγενῆ πετρώματα καλοῦνται καὶ Πλουτώνεια ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ ἄδου Πλούτωνος. Τὰ πυριγενῆ πετρώματα γενικῶς γνωρίζονται ἐκ τοῦ δηκνώδους καὶ κρυσταλλοπαγοῦς αὐτῶν σχηματισμοῦ· εἶναι δὲ ταῦτα ὁ πορφυρίτης, ὁ γρανίτης κλπ. Ἐτερον δὲ γνώρισμα αὐτῶν εἶναι διτοῦδέποτε περιέχουσιν ἀπολιθώματα.

Ἄνυψωσεις καὶ καθεζήσεις τοῦ ἐδάφους ἢ μετακίνησεις καὶ κάμψεις τῶν ὑδατογενῶν πετρωμάτων.

Καθ' ὃν χρόνον τὰ ὑδατογενῆ πετρώματα ἐσχηματίζοντο μὲ διάταξιν πάντοτε κανονικὴν καὶ δριζοντίαν ἐπὶ τῶν πυριγενῶν, τὸ ὑποκάτωθεν αὐτῶν καὶ ἐντὸς τῆς γῆς πεπυρατωμένον ἡευστὸν εἰς πολλὰ μέρη ἐπίειζεν ἵσχυρῶς τὰ στρώματα ταῦτα, τὰ δποῖα ἦσαν ἀκόμη ἡευστὰ καὶ ἀνύψωνεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ φλοιοῦ.

Τὰ στρώματα ταῦτα ἀλλαχοῦ κατεκάθηντο ἢ ἐρρυτιδοῦντο (εζάρων) ἢ ἔθραυσοντο σχηματίζοντα κανονικὰς ὁγμάς. Ἐκ τῶν μεγάλων σχισμάδων, αἴτινες ἐσχηματίζοντο, τὰ πυριγενῆ στρώματα ἔξηρχοντο ἄνυψοντα τὰ εἰς τὰ πλευρά των στρώματα καὶ ἐσχημάτιζον οὐρανομήκεις κώνους, σειράς ὑψωμάτων, θόλους μεγαλοπρεπεῖς, δηλ. Ἑηραὶ γέναι ἐσχηματίζοντο, καθδῶς καὶ ἀλλαι πάλιν ἐβυθίζοντο εἰς τὸ βάθος τῶν θαλασσῶν σκεπαζόμεναι ὑπὸ τῶν ὑδάτων.

Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον ἐσχηματίσθησαν αἱ πλεῖσται σειραι τῶν ὁρέων. Ὁπου ἐγίνοντο τοιαῦται ἄνυψωσεις, τὰ ὑδατα κατέρρεον ἢ τὰ κοιλώματα.

Ἀφοῦ ὅμως ὁ φλοιὸς τῆς γῆς ἐγένετο πυκνότερος καὶ σκληρότερος, αἱ καθιζήσεις αὗται συνέβαινον σπανιώτερον.

Αἱ μεγάλαι ἐκρήξεις, αἴτινες ἀνέτρεπον τὸν γῆινον φλοιόν, σὺν τῷ χρόνῳ ἔγενοντο σπανιώτεραι, διεδέχθησαν δὲ αὐτὰς αἱ σπανιώτερον ἀκόμη συνβαίνουσαι ἐκρήξεις τῶν ήφαιστείων δρέων.

Συνέπεια τῶν ἀνωτέρω ὑπῆρξεν ὅτι τὰ ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς ἐκχυνόμενα πύρινα ὄντικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἐπεκάμηντο ἐπὶ τῶν ἐστρωμένων καὶ ἀστρώτων πετρωμάτων προσδίδοντα οὕτως εἰς τὸν σημερινὸν φλοιὸν τῆς γῆς τὴν ποικιλωτάτην μορφήν, τὴν δοιάν παρατηροῦμεν καὶ σήμερον.

Μεταβολὴ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Ἐξ ὕστον ἐμάθομεν μέχρι σήμερον, εἴδομεν πῶς ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ἐνῷ ἐν ἀρχῇ ἦτο ὅμαλή, ἔγενετο κατόπιν ἀνώμαλος. *Mía aἵτις* τῆς ἀνωμαλίας τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς ὑπῆρξεν ὅτι τὰ ὕδατα, μὲ τὰ δοῖα ἐκαλύπτετο δλη ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ὥρμησαν καὶ κατέλαβον τὰ σχηματισθέντα κοιλώματα καὶ τοιουτορόπως ἔγενοντο οἱ ὠκεανοί, αἱ θάλασσαι κλπ.

Ἄλλη αἵτια, ὡς εἴπομεν, ἦτο ὅτι ἐνεκα τῆς λυωμένης ἐσωτερικῆς μάζης τῆς γῆς ἀνῆκινον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς ποταμοὶ πυρὸς (γῆνα ὄντικὰ ἐν ὁρυστῇ καταστάσει) καὶ ἐσχημάτισαν τὰ πυριγενῆ καλούμενα πετρώματα, τὰ δοῖα, ὅπου ἐτινάσσοντο μὲ μεγαλύτερα δάναμιν, ἔφθανον εἰς μέγα ὄψος καὶ καταπίπτοντα ἐσωρεύοντο κατὰ τεραστίους ὅγκους ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς σχηματίζοντα οὕτως ὑψηλὰ ὑφαιστειογενῆ ὅρη.

Εἰς πολλὰ πάλιν μέρη ἐνεκα τῶν ὄηγμάτων τὸ ἔδαφος ἔχωρίσθη εἰς πολλὰ τμήματα, τινὰ τῶν δοίων ἐνεκα διαφόρων αἵτιῶν κατεβυθίσθησαν, ἄλλα δὲ τότε ἔμειναν ἔξεχοντα σχηματίσαντα ὄψοματα καὶ δοῃ.

Ἐκτὸς τῆς μεγάλης ἐσωτερικῆς θερμότητος τῆς λυωμένης μάζης τῆς γῆς ἄλλη ἐπίσης μεγάλη αἵτια τῶν διαφόρων μεταβολῶν αἴτινες ἔγενοντο καὶ ὅσαι ἔξακολουθοῦν νὰ γίνωνται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἶναι ἡ ἐνέργεια τοῦ ὕδατος, τὸ δοῖον ἐνέργει κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, ἐκ τῶν δοίων ἀναφέρομεν τοὺς κυριωτέρους α') τὴν μηχανικὴν καὶ β) τὴν χημικὴν ἐνέργειαν τοῦ ὕδατος.

α') **Μηχανικὴ ἐνέργεια τοῦ ὕδατος.**—Τὰ ὕδατα τῶν βροχῶν, τῶν ὄντων, τῶν χειμάρρων, τῶν ποταμῶν ὁέοντα μὲ δρμὴν πα-

ρασύρουν δι, τι ενδίσκουν κατὰ τὸν ὁοῦν αὐτῶν (εἰς τὸν δρόμον των), κατατρώγοντα δὲ τοὺς λίθους καὶ τοὺς πλέον σκληρούς, κατασυντρίβουσι δὲ καὶ ὑποσκάπτουσι καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς βάσεις τῶν βράχων καὶ ἀνοίγουσιν οὕτω πολλὰς μεγάλας καὶ μικρὰς χαράδρας καὶ κοιλάδας⁽¹⁾.

Ολαι αἱ ὄλαι, δσαι ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ ἐδάφους, λίθοι, χάματα, ἀποτρίμματα βράχων κλπ. συρρίμεναι καὶ κυλιόμεναι ὑπὸ τῶν ὑδάτων στρογγυλεύονται, συντρίβονται καὶ μεταφέρονται διάγον κατ' ὄλιγον πρὸς τὸ μέρος τῶν ἐκβολῶν τῶν ποταμῶν. Ἐκεῖ συστρέψονται καὶ κατακάμηνται διάφορα στρώματα τὸ ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ σχηματίζουσιν διοικήρους ἔηράς. Τὰ στρώματα ταῦτα δονομάζονται *Προσχώσις*.

Ἐκ τῶν προσχώσεων τούτων σχηματίζονται εἰς τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν τὰ καλούμενα **δέλτα** εύκολώτερον δὲ καὶ ταχύτερον σχηματίζονται ταῦτα, δταν τύχῃ ἐντὸς τῆς θαλάσσης νὰ ὑπάρχουν φυσικά προχώματα, τὰ δποῖα ἐμποδίζουσι τὰ κύματα καὶ τὰ ὁρύματα τῆς θαλάσσης νὰ παραστῶσι τὰ ὑλικά, τὰ δποῖα φέρει δ ποταμός. Όνομά ζονται δὲ οὗτως οἱ ἐκ τῶν προσχώσεων γενόμεναι ἔηραι, διότι λαμβάνουσι τὸ σχῆμα τοῦ κεφαλαίου γράμματος. Δ. Ὁλόκληρος π. χ. ἡ εὐφορος χώρα κάτω Αἴγυπτος ἐγεννήθη κατὰ τρόπον τοιοῦτον ἐκ τοῦ ποταμοῦ *Nellos*⁽²⁾.

Καὶ ἄλλη ἀκόμη ἐνέργεια ἄλλοιοῦσα καὶ καταστρέφουσα τὸ ἐδαφος εἶναι ἡ ἔξης.

Τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης ἐν εἴδει κυμάτων ἐκσπᾶσι διαρκῶς εἰς τὴν

(1) Ποτα δρη ἡ γεωλογία διοριζεῖ διαβρωσιγενῆ: Ἡ γεωλογία διοριζεῖ διαδρωσιγενῆ τὰ δρημένα. τὰ ἐποῖα βαθμησόν καὶ κατ' ὄλιγον διαβιβρώσκονται (τρώγονται) ὑπὸ τῶν ὑδάτων εἰς τοιούτον βαθμόν, ὥστε καὶ ἐκ τοῦ ὕψους τῶν γάγνωσιν, ἦτοι νὰ γίνωνται ταπεινότερα καὶ ἐκ τοῦ ὅλου δγκου τῶν νὰ ἐλαττούνται καὶ τὸ σχῆμα τῶν νὰ μεταβάλληται.

Τούτο συμβίνει ἔνεκκα τῆς καταστρεπτικῆς ἐνεργείας τῶν ὑδάτων, διότι, καθ' ὃσου γνωρίζομεν, τὰ πίποντα ὕδατα ἐπὶ τῶν ὑψηλάτων ρέουσι καθ' ὅλας αὖτῶν τὰς διευθύνσεις, οἱ σχηματίζομενοι δὲ ἐκ τούτων ὄρμητικοι βύσκες καὶ χείμαρροι κατατρώγουσι πρώτου τὰ μαλακώτερα ἐδάφη καὶ κατόπιν τὰ σκληρότερα, ὥστε ὄλιγον κατ' ὄλιγον μετὰ πάροδον μακρῶν χρονικῶν περιόδων ἐπιφέρουσι τοιαῦτα ἀποτελέσματα, τὰ ἐποῖα παρατηροῦνται ἐπὶ τῶν διαβρωσιγενῶν δρέων.

Οἱ γεωλόγοι ὄποιογίζουσιν δτι ἐκ τοιαύτης ἐδαφαγίσεως συγεπειψ τῆς ἐνεργείας τῶν ὑδάτων αἱ ἐλεύσικαι "Αλλεις ἔχουσι κάσει τὸ τρίτον τοῦ ἀρχικοῦ τῶν ὕψους.

(2) Οἱ ποταμοί, οἱ ἔχοντες σχηματίζει ἐκτεταμένα καὶ εὐφορα δέλτα ἐν τῷ

παραλίαν ὑποσκάπτοντα τοὺς βράχους της καὶ κατατρώγοντα τὰς βάσεις των καὶ ἐπὶ τέλους οἱ βράχοι χάνοντες τὰ στηρίγματά των καταπίπτουσιν ἀπὸ τὰ κύματα συντρίβονται καὶ μεταβάλλονται εἰς ἄμμον.

Ἄποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας ταύτης τῶν θαλασσίων ὕδατων εἶνα διτὶ πολλαὶ παραλίαι καὶ νῆσοι ἐσμικρύνθησαν κατ' ἔκτασιν καὶ ἀν εἰς πολλὰ μέρη οἱ ἄνθρωποι δὲν κατεσκεύαζον διάφορα προφυλακτικὰ ἔργα αἱ καταστροφαὶ θὰ ἥσαν ἔτι μεγαλύτεραι.

β') Χημικὴ ἐνέργεια τοῦ ὕδατος.—Τὸ ὕδωρ ἐνεργεῖ ἐπ τῶν πετρωμάτων καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν γένει καὶ κατ' ἄλλον τρόπον διὰ νὰ καταστρέψῃ δηλ. διὰ τῆς διαλυτικῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Ἐπ τοῦ μαθήματος τῆς Χημείας μανθάνομεν ὅτι ή διαλυτικὴ δύναμις τοῦ ὕδατος αὐξάνει πολύ, ὅταν τὸ ὕδωρ θερμαίνηται, ἀκόμη δὲ περισσότερον, ὅταν καὶ ή πίεσις αὐτοῦ εἶναι μεγάλη. Ἐν τῷ ψυχρῷ ὕδατε εὐκόλως διαλύεται τὸ ἄλας καὶ διάφοροι ἄλλαι οὐσίαι. Τὰ ὕδατα λουπὸν εἰσδύοντα εἰς τὸ ἐδαφος ἄλλα στρώματα διαλύουσι πολὺ καὶ ἄλλα δλιγάτερον. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ ὕδατα ὅσον βαμύτερον εἰσδύουσι τὰς τὰ βάθη πλησιάζοντα τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς, τόσον καὶ θερμότερα γίνονται, διατελοῦντα δὲ καὶ ὑπὸ μεγάλην πίεσιν αὐξάνουσι τεραστίως τὴν διαλυτικὴν αὐτῶν δύναμιν. Διαλύουσιν εὐκόλως τὸν γύψον, τὸ διάφορα ἄλατα, τὸν ἀσβεστόλιθον κλπ., ἐκ τῶν ὅποιών στρώμάτων ἀποτελοῦνται ως ἐπὶ τὸ πλειστον τὰ δρη τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης σχηματίζονται οἱ σταλακτῖται τῶν σπηλαίων. Αἱ πίπτουσαι σταγόνες τοῦ ὕδατος προσμέτουσαι τὰς διαλευτμένας ὕλας σχηματίζουσι τοὺς σταλακτίτας μὲ τὰ διάφορα αὐτῶν σχήματα. Ἐπίσης δὲ φαμμόλιθος, τὰ διάφορα δέξειδια τοῦ σιδήρου (σκωρίαι) εἶναι πετρώματα σχηματιζόμενα διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης, καθώς καὶ πολλὰ ἄλλα.

Η καταστρεπτικὴ ἐνέργεια τῶν πάγων ἐπὶ τῶν πε-

κόσμῳ, εἶναι δὲ ἐν τῷ Β. Ἀμερικῇ Μισισιπῆς, δὲ ἐν Ινδίαις Γάγγης, δὲ ἐν Κινεζικοῖς ποταμοῖς καὶ ἐν Εὐρώπῃ δὲ Ρήγης καὶ δὲ Δούναβεις.

Θαυμάζει λοιπὸν καὶ ἀπορεῖ τις ἀναλογιζόμενος πόσου μεγάλα ποσὰ ὄλικῶν τῆς γῆς μεταφέρουσι κατ' ἔτος εἰς τὴν θάλασσαν οἱ διάφοροι ποταμοὶ τῆς γῆς καὶ, ἀν σκεψθῆ τις ὡσαύτως ὅτι ή ἐνέργεια αὕτη τῶν ὕδατων γίνεται ἐπὶ πολλὰς χιλιάδας αἰώνων, πειθεῖται ἀγαμπτιθόλως ὅτι πολλὰ δρη κατὰ χρονικάς περιόδους ἐνέργειας θησαν καὶ ὅτι πάλιν νέαι ἡπειροι ἐσχηματίσθησαν.

τοωμάτων. — Ἐκτὸς τῆς μηχανικῆς καὶ χημικῆς ἐνεργείας τοῦ ὕδατος τὴν διάλυσιν ἡ ἀποσάρθρωσιν τῶν πετρωμάτων ἐνεργεῖ καὶ ὁ πάγος. Τὸ ὕδωρ δηλ. ἔξαπολουθεῖ νὰ εἶναι καταστρεπτικὸν εἰς τὸ ἔδαφος καὶ δταν ἀκόμη πήξη καὶ μεταβληθῆ εἰς πάγον.

Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν σωμάτων, γνωρίζομεν ἐκ τοῦ μαθήματος τῆς Φυσικῆς δτι, δταν ἀπὸ ὑγρά γίνωνται στερεά, συστέλλονται καὶ ἐλαττούνται κατ' ὅγκον. "Ολος δμως τὸ ἐναντίον συμβαίνει εἰς τὸ ὕδωρ, διότι, δταν αὐτὸ πήγνυται καὶ γίνεται πάγος, διαστέλλεται καὶ αὔξανει κατ' ὅγκον, ὑπολογίσθη μάλιστα δπ 10 κυβικὰ μέτρα ὕδατος, μεταβαλλομένου εἰς πάγον, ἀπαιτοῦσι χῶρον 11 κυβικῶν μέτρων (1).

Ἡ διαστολὴ αὐτῇ τοῦ ὕδατος, δταν πήγνυται, καὶ ἡ κατ' ὅγκον αὔξησις αὐτοῦ ἐπιφέρει φοβερὰς καταστροφὰς ἐπὶ τοῦ ἔδαφους, διότι τὸ ὕδωρ ενρισκόμενον κατὰ τὴν πήξιν αὐτοῦ ἐντὸς τῶν διαφόρων πετρωμάτων διαστέλλεται μὲ δύναμιν καὶ σχίζει τὸ πέτρωμα, οἱ πόροι τοῦ πετρώματος δὲν δύνανται νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ὅγκου τῶν σταγόνων τοῦ ὕδατος καὶ οὕτω θραύσουσι τὰ μεγάλα τεμάχια, ἀτινα γίνονται μικρότερα, καὶ αὐτὰ πάλιν ἀπὸ τὴν αὐτὴν αἰτίαν θραύσουται καὶ θρυμματίζονται εἰς μικρότερα ἀκόμη, ἕως ὅτου μεταβληθῶσιν εἰς ἄσμον.

Καὶ οἱ παγετῶνες γίνονται αἰτία μεγάλων καταστροφῶν τοῦ ἔδαφους, διότι οἱ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὁρέων καὶ τῶν ψυχρῶν μερῶν ἐστιθασμένοι παγετῶνες εἴτε τηκόμενοι κατὰ τὴν βάσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς χαμηλῆς ἐπικρατούσης ἐκεῖ θερμοκρασίας, εἴτε ἐνεκα τῆς ἰδίας αὐτῶν πιέσεως (τοῦ βάρους των) ἀρχονται νὰ τήκωνται καὶ νὰ κινῶνται πρὸς τὰ χαμηλότερα μέρη καταρράγοντες οὕτω τοὺς βράχους καὶ τὰ πλευρὰ τῶν χαραδρῶν.

Εἰς τοὺς βορειοτέρους τόπους (κυρίως εἰς τοὺς πόλους καὶ εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλῶν ὁρέων, "Αλπεων, Ἰμαλαίων κλπ.), δπου ἡ θερμοκρασία εἶναι πολὺ χαμηλὴ καὶ τὸ ψῦχος μέγα, οἱ παγετῶνες κυλίμενοι καὶ προστιθέμενοι δ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, δι' οὓς λόγους εἴπομεν, ἀποτελοῦσι μεγάλους ὅγκους καὶ φθάνουσι μέχρι τῆς θαλάσσης σχη-

(1) Εἰς τὰ παγοποιεῖσα πάρατηρεῖται δτι τὰ δοχεῖα, ἐντὸς τῶν ἐποίων τοποθετεῖται τὸ πρός πήξιν ὕδωρ, πάντοτε ἀφίσται περὶ τὰ χείλη τοῦ δοχείου κεγδόχωρος ἐπαρκής, ἔτοιμος διὰ γὰ καταληφθῆ ἀπὸ τὴν ἐπερχομένην διαστολὴν τοῦ ὕδατος τοῦ μεταβαλλομένου εἰς πάγον. *

ματιζοντες ἐντὸς αὐτῆς ὅρη ὑψηλὰ ἐκ πάγου ἐπιπλέοντα. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαντάζεται τις ποίας καταστοφὰς ἐπιφέρουσιν εἰς τὸ ἔδαφος, τὸ ὅποιον κατατρώγουσιν εὔκολώτατα διὰ τῶν σχηματιζομένων ὁρμητικῶν χειμάρρων ἐκ τῆς τήξεως τῶν πάγων, ἀνοίγοντες οὕτω μεγάλους χάνδακας, συντρίβοντες τὰ πλευρὰ τῶν χαραδρῶν, παρασύροντες τοὺς βράχους αὐτούς, καὶ ποιον ἀκόμη κίνδυνον διατρέχουσιν ἐκ τούτου οἱ ναυτιλλόμενοι τῶν πολὺ βορείων καὶ νοτίων θαλασσῶν.

Αλλοίωσις τῆς μορφῆς τῆς γῆς συντελεῖται καὶ διὰ τῆς ἐνεργείας **ζόφων τινῶν** μικροσκοπικῶν καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ **κοράλλια**⁽¹⁾ λεγόμενα. τὰ δποῖα οἱ ἔμποροι πωλοῦσιν ὡς κοσμήματα. Τὰ κοράλλια ζῶσι κατὰ μεγάλους σφροὺς καὶ σχηματίζουσι μικρὸν κατὰ μικρὸν μεγάλους ὅγκους, οἱ δποῖοι αὐξανόμενοι βαθυτήδον καὶ κατ' ὀλίγον κατασκευάζουσι νήσους κυρίως ἐν τῷ Ειρηνικῷ ὥκεανῳ.

Π.χ. αἱ νῆσοι τῆς Πολυηνησίας ὡς πρὸς τὴν γένεσιν αὐτῶν παρουσιάζουσι δύο διακεκριμένοις τύποις: 1) τὰς ἡφαιστειογενεῖς, σχηματισθεῖσας ἐξ ἡφαιστείων ἐνεργῶν, καὶ 2) τὰς κοραλλιογενεῖς, χθαμαλὰς νήσους, σχηματισθεῖσας διὰ τῆς ἐργασίας τῶν κοραλλίων. Τινὲς τῶν νήσων τούτων εἶναι δακτυλογενεῖς ἐγκλείσαντες θάλασσαν γαληνιαίαν συγκοινωνοῦσαν διὰ πόρου μετά τοῦ λοιποῦ θαλασσοῦ, καλούνται δὲ Ἀτόλλαι. Πολλαὶ ἐν τούτων εἶγανται κατάφυτοι καὶ καταφερτεῖσαι.

Μαζὶ μὲν διατίας τὰς αἰτίας, τὰς δποῖας ἀναφέραμεν, ὡς τὰ ἡφαιστεῖα καὶ οἱ σεισμοί, διὰ νὰ ἐπιφέρωσιν διατίας τὰς μεταβολὰς εἰς τὸν φλοιὸν τῆς γῆς ἐχρειάσθησαν νὰ παρέλθουν κατὰ τὴν γεωλογίαν χιλιάδες ἵσως καὶ ἐκατομμύρια ἐτῶν· διὰ νὰ κατέλθῃ δὲ ή θερμοκρασία τῆς γῆς ἀπὸ 200 βαθμοὺς εἰς 50, διόταν ἡρχισαν νὰ φαίνωνται τὰ πρῶτα ζῷα, παρῆνθον κατὰ τοὺς γεωλόγους ἀναρίθμητοι αἰῶνες.

Διί ἐνέργειαι λοιπὸν διλον αὐτῶν τῶν δυνάμεων, τὰς δποῖας ἀνεφέραμεν, ἐνεργήσασαι, διπος εἰδομεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἐπέφερον τὴν ποικιλίαν τῆς μορφῆς τῆς, τὴν δποίαν παρατηροῦμεν σήμερον.

Ἐν τούτοις μὴ νομίσῃ τις διτι αἱ μεταβόλαι αὐται. ἐσταμάτησαν

(1) Τὰ κοράλλια κατασκευάζονται ὅποι πολὺ μικρῶν καὶ ἀτελῶν ζόφων, τῶν ἀποίων τὸ σῶμα ὁμοιάζει μὲν μαλακὸν σωληνίσκον, εἰς τοῦ δποίου τὸ μὲν ἄν τοῦ ἄκρου εἶναι τὸ στόμα του, διὰ δὲ τοῦ ἄλλου προσκολλώνται εἰς τοὺς ἐντὸς τῆς θαλασσῆς βράχους καὶ ἔκει ζητοῦσι τὴν τροφήν, ἡ εποία δέντρον εἶναι τίποτε ἄλλο ἢ τὸ ἐν τῷ θαλασσοφύρῳ διατητὸν ἀγνθρακικόν **ἀσθέτοιον**. Ἐκ τῆς τροφῆς ταύτης τὰ κοράλλια πέργουν διτι εἶγανται κατὰ χρηστούς εἰς τὴν ζωήν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν των, τὸ δὲ ἄλλο ἀποβάλλουν. Ἐκεῖνο δὲ ἀκριβῶς, τὸ δποίου πετοῦν, εἶναι τὸ κοράλλιον.

έπι τῆς ἐποχῆς μας καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει φόβος πλέον νέων καταστοφῶν καὶ ἄλλουώνεων. Διότι, ἐν ὅσῳ τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς διατελοῦσιν εἰς διευστήν καὶ ἀτμώδη κατάστασιν, ως θὰ ἴδωμεν ἀμέσως κατωτέρω, καὶ ἐν ὅσῳ τὰ ὕδατα κυκλοφοροῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἐπιτρέπει νὰ ἀναπτύσσωνται τὰ ζῷα καὶ τὰ φυτά, ἡ δύψις τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς θὰ μεταβάλλεται διαρκῶς καὶ ἀνευ διακοπῆς.

•Εσωτερικὸν τῆς γῆς.

Τὸ πάχος τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς ὑπολογίζεται ὅτι εἶναι 150 ἔως 200 χιλιόμετρα. Ὅποιαν βασιλεύει ἡ μεγαλυτέρα θερμοκρασία, τὴν δοπίαν δύναται τῆς νὰ φαντασθῇ, ἔνεκα τῆς δοπίας τὰ διάφορα ὑλικά, ἐκ τῶν δοπίων ἀποτελοῦνται τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς, εὑρίσκονται εἰς διευστήν καὶ ἀτμώδη κατάστασιν.

Πῶς ἡ ἐπιστήμη κατώρθωσε νὰ καταμετρήσῃ τὴν εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη ὑπάρχουσαν θερμοκρασίαν τῆς γῆς;

Γενομένων ἀκριβεστάτων παρατηρησεων εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς γῆς, κατέληξαν εἰς τὸ ἀκριβὲς συμπέρασμα ὅτι πέραν τῶν 30 μέτρων βάθους ἡ θερμοκρασία ἀρχίζει νὰ αὐξάνῃ σταθερῶς. Ὅπελογίσθη δὲ ὅτι ἀνὰ τριάκοντα μέτρα καταβάσεως αὐξάνει κατὰ ἓνα περίπου βαθμὸν ἐκατονταβάθμου θερμομέτρου.

Ἡ τοιαύτη ἀναλογία παρετηρήθη μέχρι βάθους 2,000 μέτρων καὶ πέραν τούτου ὅπερ εἶναι τὸ ἀνώτερον βάθος, τὸ δοπίον μέχρι σήμερον κατεμέτρησεν ἡ γεωλογικὴ ἐπιστήμη. Τοιουτορόπτως φυάνομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς βάθος 60 χιλιάδων μέτρων πάντως ἡ θερμοκρασία θὰ ἀνέρχεται εἰς 2,000 βαθμούς, εἰς τὴν ἰσχυροτάτην ταύτην θερμοκρασίαν τήκονται (λυώνουσι) ὅλα τὰ εἴδη τῶν πετρωμάτων.

Ἐκ τῶν ὅσων εἴπομεν συμπεραίνομεν ὅτι, καθ' ὅσον προχωροῦμεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς γῆς, ἡ θερμοκρασία αὐξάνει, καί, καθ' ὅσον ἀνερχόμεθα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς ἐλαττοῦται. Τοῦτο ἀποδεικνύει εἰς ἥμᾶς ὅτι ὁ φλοιὸς τῆς γῆς ψύχεται ἀκαταπαύστως. Γνωρίζομεν δὲ ὅτι, ὅταν ἐν σῶμα ψύχεται, σμικρύνεται (συστέλλεται κατ' ὅγκον). Συνέπεια τῆς συστολῆς ταύτης εἶναι ἡ γένεσις μεγάλων διηγμάτων, τὰ δοπιὰ φθάνουσι μέχρι τῆς διευστῆς καὶ διαπύρου μάζης.

Αλλὰ καὶ ἡ διευστή καὶ διάπυρος μᾶζα διίγονον κατ' ὅλιγον ψύχεται καὶ αὐτὴ παθαίνουσα συστολήν, τῆς δοπίας συνέπεια εἶναι ἡ κατ' ὅγκον ἐλάττωσις αὐτῆς.

Ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῆς διαπύρου μᾶζης γεννῶνται κενά, τὰ δποῖα ἀφίνει ἡ σμικρυνθεῖσα κατ' ὅγκον ὁευστὴ μᾶζα καὶ τὰ δποῖα καταλαμβάνουσι τὰ ὑπεροχείμενα στερεὰ στρώματα τοῦ φλοιοῦ, ἐπειδὴ ταῦτα πιέζονται ὑπὸ τοῦ βάρους των. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ὁευστὴ καὶ διάπυρος μᾶζα πιεζομένη πανταχόθεν ἀναγκάζεται νὰ ὑπερσέλυθη εἰς τὰ ὁγήγματα τὰ σχηματιζόμενα ἐκ τῆς συστολῆς τοῦ φλοιοῦ καὶ νὰ ἀνέλυθη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὅπου χυνομένη ὡς πύρινος ποταμὸς σχηματίζει, διαν ψυχθῆ, τὰ πυριγενῆ στρώματα, ἀτινα συσσωρευόμενα ὑψοῦνται συνήθως εἰς ἥφαιστειώδη ὅρη.

Τί συμβαίνει δταν πιέζηται ἡ διάπυρος καὶ ὁευστὴ μᾶζα εἰς τὸ ἔσωτερικὸν τῆς γῆς; Ἡ ὁευστὴ μᾶζα δὲν εὑρίσκει πολλάκις ὁγήγματα, εἰς τὰ δποῖα εἰσερχομένη νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνέλυθη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Προσπαθεῖ τότε νὰ εῦρῃ τρόπον νὰ διαρρήξῃ μόνη της τὸν φλοιὸν τῆς γῆς. Καὶ τοῦτο ἀκόμη περισσότερον ἔνεκα τῆς μεγάλης πιέσεως, ἥτις γεννᾶται ἐκ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων ἐντὸς αὐτῆς ἀερίων, κατορθώνει δὲ καὶ τινάσσει σείει ἵσχυρότατα τὸν φλοιὸν τῆς γῆς εἰς τινα μέρη, ἔνθα τότε αἰσθανόμεθα τοὺς σεισμούς. Ἐν τέλει ἀνοίγουσα ὁγήγματα ἐπὶ τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς εὑρίσκει διέξοδον καὶ ἀνερχομένη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ χύνεται ὡς πύρινος ποταμός.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ μεγάλη πίεσις, ἡ δποία ἐνήργει ἐπὶ τῶν ἀερίων, δταν ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς τὰ βάθη, παύει πλέον νὰ τὰ στενοχωρῇ, διαφεύγουσι ταῦτα ἐλεύθερα καὶ τινάσσονται μὲ φοβερὰν δύναμιν εἰς τὰ ὕψη παρασύροντα δτι εὑρίσκουσιν εἰς τὸν δρόμον των ἀπὸ τὴν ὑπ' αὐτῶν σχηματισθεῖσαν ὁγμήν, ἥτοι λίθους, χώματα βράχους κτλ. Δηλ. ἀπαράλλακτα συμβαίνουσι τὰ πράγματα ὡς ἐὰν ἔχωμεν μεταξὺ τῶν χειρῶν μας ἐν πορτοκάλιον, τὸ δποῖον συνηλίβομεν ἵσχυρῶς καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη καὶ μετ' ὅλιγον βλέπομεν δτι ἔρχεται στιγμή, καθ' ἣν δ φλοιὸς αὐτοῦ διαρρήγνυται καὶ δ χυμὸς τοῦ καρποῦ τινάσσεται ἔξω ἀπὸ τὴν ὁγμήν, ἡ δποία ἐσχηματίσθη ἔνεκα τῆς πιέσεως.

•Ηφαίστεια.

Πφαίστειον δνομάζεται τὸ ὄρος (ἐξόγκωμα γῆς), τὸ δποῖον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διὰ μιᾶς ἥ καὶ περισσοτέρων δπῶν, αἱ δποῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν κορυφήν, δνομαζόμεναι κρατῆρες, ἐκσφενδονίζουσι

μὲ μεγάλην δύναμιν ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς καπνόν, φλόγας, τέφραν, λίθους καὶ ἐν εἴδος τετηγμένης ὕλης, ἣτις ὀνομάζεται λάβα, ὡς πύρινον ποταμόν.

Τὸ φαινόμενον τῆς ἐκρήξεως τῶν ἡφαιστείων συμβαίνει πολὺ ἀραιῶς.

Πολλὰ ἡφαιστεία τῆς γῆς ἥρεμοῦν ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ δὲν ἔχερχεται ἐκ τῆς ὁπῆς (κρατῆρος) αὐτῶν παρὰ ὀλίγος καπνὸς ἢ καὶ τίποτε ἄλλο.

Τὰ ἡφαιστεία λοιπόν, ἀτινα ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων εὑρίσκονται εἰς ἡσυχον κατάστασιν, χωρὶς ποτε νὰ πάθουν ἔκτοτε ἐκρήξιν, λέγονται νεκρὰ ἢ ἐσβεσμένα. Ἐνῷ δσα ἔπαθον ἐκρήξιν κατ' ἔπανάληψιν, ἔστω καὶ κατὰ μακρὰς χρονικὰς περιόδους ἀπ' ἄλληλων, ἢ καὶ ἔξακολουθοῦν νὰ πάσχουν μέχρι σήμερον, λέγονται ἡφαιστεία ἐνεργά. Ἔχουσι δὲ σχῆμα πολωβοῦ κάτων.

Πολλάκις, χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ κανεὶς οὕτε νὰ δεικνύωσι σημεῖόν της πρὸς τοῦτο, ἡφαιστεία νεκρὰ παθαίνουσιν αἰφνιδίως ἐκρήξιν (¹).

Εἰς 450 ἀνέρχονται τὰ εἰς τὰς ἡπείρους εὑρίσκομενα ἐνεργὰ ἡφαιστεία, πολὺ δὲ περισσότερα εἶναι τὰ ἔκτοτα ἐσβεσμένα (νεκρά).

Καὶ ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης ὑπάρχουσι πλεῖστα ἐνεργὰ καὶ νεκρὰ ἡφαιστεία· τρία ἐκ τούτων ἐν ἐνεργείᾳ εἶναι πολὺ γνωστά, σημαντικώτερον δὲ τὸ ἐν Ποντιχερὸν τῶν Ἰνδιῶν (γαλλικὴ κτῆσις).

Σημαντικώτερα ἡφαιστεία ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχουσι τὰ ἔξης.

Ἡ Ἐκλα ἐπὶ τῆς καταψύχου νήσου Ἰσλανδίας, ἢ Αἴτνη ἐπὶ τῆς ώραίας νήσου Σικελίας καὶ ὁ Βεζούβιος παρὰ τὴν Ιταλικὴν πόλιν Νεάπολιν.

Ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει ἐνεργὸν ἡφαιστείον παρὰ τὴν νήσον Θήραν (Σαντορίνην) κάτω ἀπὸ τὴν θάλασσαν (²).

Ἡ ἐκρήξις τῶν ἡφαιστείων συνδέεται μὲ φοβεροὺς σεισμοὺς καὶ

1) Ο Βεζούβιος τῆς Νεαπόλεως ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 77 μ. Χ. ἐθεωρεῖτο ὡς ἡφαιστείον νεκρόν. Κατὰ τὸ ἔτος δύμας ἐκείνῳ ὅλως αἰφνιδίως ὑπέστη μεγάλην καὶ τρομεράν ἐκρήξιν, κατὰ τὴν ὅποιαν ἔξεσφογδονίσθησαν ἀπὸ τούς κρατήρας του τόσα ὄλικα, ὅσα ἥρκεσαν γὰ καλύψουν καὶ γὰ θάλφουν τρεῖς ὅλοκλήρους ἀκμαζούσας πόλεις κειμένας πέριξ του, τὸ Ηράκλειον, τὰς Σταθείας καὶ τὴν Πομπηίαν.

2) Περὶ τοῦ ἐν Θήρᾳ ὑποθαλασσίου ἡφαιστείου ἴστοροῦνται τὰ ἔξης. "Οτι ὅλοκλη-

τρομερούς κρότους.³ Εκσφενδονίζονται ἐκ τῶν ὅπων τοῦ κρατῆρος εἰς μέγα ὑψος ἀτμοὶ πυκνοὶ σχηματίζοντες νέφη, τὰ ὅποια ἀποκρύπτουσι τὸν ἥλιον, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον ἀκατάπαυστοι ἀστραπαὶ ἀναπληροῦσι τὸ ἥλιακὸν φῶς.

Αἱ διάφοροι καὶ εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν εὑρισκόμεναι πηγαὶ καὶ ὑδάκια στειρεύουσι. διότι καταπίνονται ἀπὸ τὰ ἀνοιγόμενα συνεπεῖς τῶν δονήσεων χάσματα. ⁴ Εν εἴδει βροχῆς τινάσσονται ἀπὸ τὸν κρατῆρα βράχοι, λίθοι, χώματα, τέφρα, ὁ δὲ ὄντος πρὸ τῆς ἐκρήξεως σχηματίζει μικρὰς λίμνας ἐντὸς τοῦ κρατῆρος, μετὰ τὴν ἐκρηξιν αὐξάνει πολὺ καὶ μεταβάλλεται εἰς θάλασσαν φλεγομένην, ἐκχυλίζων δὲ κύνεται πρὸς τὰ κάτω σχηματίζων κατὰ διαφόρους διευθύνσεις πυρίνον ποταμούς.

Εἶναι ἀνυπολόγιστος ἡ ποσότης τῶν λίθων καὶ τῶν χωμάτων, τὸ διόποια ἐκσφενδονίζουσι τὰ διάφορα ἥφαιστεια. ⁵ Απίστευτοι δὲ αἱ καταστροφαὶ, τὰς διόποιας ἐπιφέρουσιν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν τοιούτων ὑλικῶν καλυπτομένας ἀπεράντους ἐνίοτε ἐκτάσεις.

Σειδμοί.

Οταν συμπέσῃ νὰ σείεται τὸ ἔδυφος ὑπὸ τοὺς πόδας μας, λέγομεν δὲ αἰσθανόμεθα νὰ γίνεται σεισμός, ⁶ Η γεωλογικὴ ἐπιστήμη διαιρεῖ εἰς τρεῖς κατηγορίας τὰ εἴδη τῶν σεισμῶν ἀναλόγως τῶν αἰτιῶν εἰς τὰς διόποιας ὀφειλονται οὕτοι.

Τά τρία εἴδη αὐτῶν εἶναι.

α') **Σειδμοὶ ἐγκατακομνίσεως.** Γνωρίζομεν δὲ, ὅπως ἡ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὁρίζεις γενικῶς ὕδατα, ἡτοι ὑδάκες, ποταμοὶ κλαστικῶς ὀυτῶς ἀκριβῶς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ὁρίζεις ὕδατα· τὰ ὑπό

ρος ἡ ἐσωτερικὴ παραλία τῆς Θήρας μαζὶ μὲ τὴν θηρασίαν ἀπετέλουν ἀλλού ἔνα πρατήρια ὑπὸ τῆς θάλασσαν, ὁ ἐποίος, στε τὸ ἥφαιστειον ἐπαύειν ἐκρήξεις ἐτεμαχίσθη καὶ ἐκ τῶν λεπτάνων των ἀσχηματίσθησαν τὸ Ἀσπρονήσιον καὶ ἡ θρασία, βραδύτερον κατ' ἀκολουθίαν νέων ἐκρήξεων ἀσχηματίσθησαν αἱ γηστεσκεημέναι. Μετά πάροδον δὲ πολλῶν αἰώνων συνεπειφ νέας ἐκρήξεως ἔθυθισθη μρος τῆς νησιδος Καγμένης καὶ ἀνέδυσε το νησιδίον Γεώργιος. Τὸ νησιδίον τοῦτο κατὰ τὸ 1866 ἐπαύει φοβεράν ἐκρήξιν, κατὰ τὴν ἐποίαν ἐτινάχθη μέρος αὐτοῦ εἰ μέγιστον ὅνος (3,000 μ.), ἀνέδυσε δὲ τότε νέα μικρὰ γῆσσας, η Ἀφρόσσα, μικρὸν κατὰ μικρὸν ἡγάπη μὲ τὴν γῆσσαν Γεώργιος καὶ νέαν Καγμένην. Αἱ ἡγεμενίαι εἰσι αὗται εἰς μικροτέραν ἔντασιν ἐγκινολογίησαν μέχρι τοῦ 1870.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γεια ὅμως ταῦτα ὕδατα καταρράγοντα τὸν φλοιὸν τῆς γῆς ἔσωθεν σχηματίζουσιν ἐντὸς αὐτοῦ μεγάλα ποιλώματα.

Τί συμβαίνει δὲ τότε; Τὰ ὑψηλὰ μέρη, αἱ δροφαὶ οὕτως εἰπεῖν, τῶν κοιλωμάτων μὴ στηριζόμεναι ἐπαρκῶς ὑποχωροῦσιν ὑπὸ τὰ βάρη τῶν ἐπικαθημένων ἐπ’ αὐτῶν στρωμάτων καὶ οὕτω καταρρημνίζομενα σείουσι τὸ ἔδαφος.

Τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν σεισμῶν λέγονται *σεισμοὶ ἐγκαταρρημνίσεως*. συμβαίνοντι δὲ εἰς μικρὰν συνήθως ἔκτασιν δὲν παράγουσι δὲ λιχουρὰς καὶ μεγάλης διαρκείας δονήσεις οὔτε μεγάλας καταστροφάς.

β') *Ηφαιστειογενεῖς σεισμοί.*

Οὗτοι συμβαίνοντι κατὰ τὴν ἐκρηξιν τῶν ἡφαιστείων καὶ ἰδοὺ πᾶς· ἡ διάπυρος ἵευστὴ καὶ ἀτμώδης ὑλὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς γῆς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἀναπτυσσόμενα ἀέρια, δοκιμάζουσι νὰ διαρρήξωσι τὸν φλοιὸν τῆς γῆς διὰ νὰ ἐλευθερωθῶσι. Κατὰ τὴν προσπάθειαν λοιπὸν αὐτῶν τινάσσουσι καὶ σείουσιν λιχουρὰς τὸ ἔδαφος, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς πολὺ μεγάλην ἔκτασιν· οἱ τοιοῦτοι σεισμοὶ λέγονται *ἡφαιστειογενεῖς*.

γ') *Τεκτονικοὶ σεισμοί.*

Ως εἴπομεν, πᾶν σῶμα ψυχόμενον συστέλλεται καὶ συνεπῶς γίνεται μικρότερον κατ’ ὅγκον· ἐπειδὴ δὲ ἡ διάπυρος ἵευστὴ καὶ ἀτμώδης μᾶζα τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς γῆς ἐξακολουθεῖ νὰ ψύχεται ὀλοέν, διὰ τοῦτο γίνεται μικροτέρα κατ’ ὅγκον καὶ ὡς ἐκ τούτου γεννῶνται ἐν αὐτῇ μεγάλα κενὰ διαστήματα καὶ ἄνωθεν καὶ πρὸς τὰ πλάγια· γνωθεῖσομεν δὲ ὥσαύτως ὅτι καὶ ὁ στερεὸς φλοιὸς τῆς γῆς ψύχεται διαρκῶς. Τί δὲ γίνεται τότε συστελλόμενος ὁ στερεὸς φλοιὸς τῆς γῆς λόγῳ τῆς καθημερινῆς ψύξεως; “Ρυτιδοῦται (ζαρώνει) καὶ γεννῶνται ἐντὸς αὐτοῦ μεγάλα ὅγματα· καὶ τεράστια χάσματα, τὰ δοποῖα, ἐννοεῖται, κατορθώνουσι νὰ φθάνωσι μέχρι τῆς ὕευστῆς καὶ διαπύρου μάζης, ἐντὸς δὲ τῶν χασμάτων τούτων καταπίκτουσιν ἀμέσως τμῆματα στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, διότι ὠθοῦνται ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ὑπερθεντῶν κειμένων στρωμάτων καὶ τοιουτορόπως διὰ τῶν ἐντὸς τῶν ὁγμῶν καὶ τῶν χασμάτων γινομένων καταπτώσεων σείεται φοβερὰ τὸ ἔδαφος· οἱ συμβαίνοντες οὕτω σεισμοὶ λέγονται *τεκτονικοί*, δὲν ἀφίνουσι δέ, ὅταν εἴναι μεγάλης ὅπως δήποτε διαρκείας, τίποτε ὅρθιον ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ δοποίου συμβαίνουσιν αἱ ὑπόγειοι καταπτώσεις τοῦ φλοιοῦ.

Είναι δέ, ώς ἐννοεῖται, οἱ καταστρεπτικάτατοι καὶ τρομεράτατοι
ὅλων τῶν σεισμῶν. Ἐχει δὲ καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο ὁ τεκτο-
νικὸς σεισμός, ὅτι δὲν σείει μόνον τὸν τόπον, εἰς τὸν ὅποιον γίνε-
ται, ἀλλὰ τοὺς τιναγμούς καὶ τὰς δονήσεις του μεταδίδει καὶ εἰς πολὺ^ν
μεμακρυσμένους ἀπ' αὐτοῦ τόπους. Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω οἱ τόποι,
ἔνθα συμβαίνουσιν οἱ τεκτονικοὶ σεισμοί, διαιροῦνται εἰς **αύτοδει-στους** καὶ **ἐτεροδειστους**. Αὐτόσειστοι λέγονται οἱ τόποι, ὅπου
γεννῶνται οἱ σεισμοί, καὶ ἐτερόσειστοι ἔκεινοι, εἰς τοὺς ὅποιους με-
ταδίδονται αἱ δονήσεις καὶ οἱ τιναγμοί.

Αὐτόσειστοι τόποι δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι πολλοί, ἡ Ζά-
κυνθος, ἡ Κεφαλληνία, ἡ Ἡλεία, τὸ Αλγειον, ἡ Κόρινθος, ἡ Δοκρὶς
καὶ πολλὰ ἄλλα μέρη. Εὗτυχῶς αἱ Ἀθῆναι εἰναι τόπος ἐτερόσειστος
καὶ διὰ τοῦτο δὲν συμβαίνουσιν οὔτε ἴσχυροὶ οὔτε δυνατοὶ σεισμοί,
συνέπεια τῶν ὅποιών εἰναι ὅτι πολλὰ ἀρχαῖα μνημεῖα ἐπὶ μακροὺς αλ-
ῶνας διεσώθησαν ὅπως δήποτε εἰς ἀκέραιον, ἐὰν συνέπεσε νὰ διαφύ-
γωσι τὴν σκαπάνην καὶ τὰς βανδαλικὰς χειρας τῶν κατὰ καιροὺς
βαρβάρων κατακτητῶν.

Θεριαὶ πηγαί.

Μερικαὶ θεριαὶ πηγαὶ παρουσιάζουσιν εἰς μικρότερον πάντοτε
βαθμὸν φαινόμενα παρόμοια μὲ τὰς ἐκρήξεις τῶν ἡφαίστείων.

Ἐξ ὅσων ἐμάθουμεν μέχρι τοῦδε δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πῶς
συμβαίνει νὰ είναι θεριμὸν τὸ ὕδωρ μερικῶν πηγῶν.

Αἰτία τῆς θεριμότητος τοῦ ὕδατος τῶν πηγῶν είναι ή μεγάλη θερ-
μοκρασία, ήτις ἐπικρατεῖ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ μέρη τῆς γῆς.

Συμβαίνει δὲ ώς ἔξῆς: Ὅσα ὕδατα ἐκ τῶν βροχῶν κατορθώσουν
νὰ εἰσδύσωσι διὰ τῶν διαφόρων ὁγκῶν τοῦ ἐδάφους βαθύτατα καὶ
μετά τινα πάλιν χρόνον ἀνέλθουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς διὰ μέ-
σου ἀλλων σχημάδων ἐξέρχονται ώς εἴπομεν, ἐκ τῆς μεγάλης θερμο-
κρασίας τῶν ἐγκάτων σχηματίζοντα τὰς θεριμὰς πηγάς.

Γνωρίζομεν ἐκ τοῦ μαθήματος τῆς φυσικῆς ὅτι τὸ ὕδωρ βραζεῖ
εἰς 100 βαθμοὺς τοῦ θερμομέτρου καὶ ἀρχίζει νὰ ἔξατμιζηται, δταν
τοῦτο, ἐννοεῖται, εὑρίσκεται εἰς τὴν συνήθη ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν
δταν δὲ η πίεσις αὐτῇ είναι μεγαλυτέρα, τότε διὰ νὰ ἔξατμισθῇ τὸ
ὕδωρ χρειάζεται νὰ θερμανθῇ μέχρις 121 βαθμῶν.

Τὰ εἰσδύοντα ὅμως εἰς τὰ βάθη τοῦ ἔδαφους ὅμβρια ὕδατα συναντῶσιν ἐκεῖ πίεσιν τόσον μεγάλην, ὥστε δὲν ἀφίνει αὐτὰ νὰ ἔξα-
ται συμθῶσι. Ταῦτα ὅμως κατορθώνοντα νὰ ἀνέλθωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφα-
νείας τῆς γῆς, δπου ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις εἶναι σχετικῶς μικρά, ἔξα-
ται συμθῶσιν ἀιφνιδίως καὶ οἱ ἀτμοὶ τινάσσουν ὑψηλὰ ὅσον ὕδωρ εὔρουν
ἐπάνω των ἐκσφενδονίζοντες αὐτὸν εἰς τὸν ἀέρα ἀπαράλλακτα ὡς συμ-
βαίνει μὲ τὴν λάβαν καὶ τοὺς ἀτμοὺς τῶν ἡφαιστείων.

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς γῆς ὕπαρχουν θερμαὶ πηγαί, εἰς τὰς ὁποίας
τὸ ὕδωρ τινάσσεται εἰς ὕψος 40—60 μέτρων μὲ μικροὺς σεισμοὺς καὶ
ὑπογείους κρότους κατὰ τὰς ἐκρήξεις. Ὁνομασταὶ εἶναι αἱ ἐπὶ τῆς κα-
ταψύχου νήσου Ἰσλανδίας ενδισύμεναι θερμαὶ πηγαὶ **Σιρόηρ** καὶ
Γκάζερ.

Αἱ θερμαὶ πηγαὶ προσλαμβάνουσι διάφορα ὄρυκτὰ κατὰ τὴν ἀνά-
βλυσίν των, οἷον σίδηρον, ψελόν, διάφορα ἄλατα ἀναλόγως τῶν στρω-
μάτων, ἀτινα συναντῶσιν εἰς τὸν δρόμον των.

Συνεπείᾳ λοιπὸν τῶν διαφόρων στοιχείων ἐκ τῶν ὄρυκτῶν, τὰ
ὅποια προσλαμβάνουσι, γίνονται χρήσιμα πρὸς θεραπείαν διαφόρων
νοσημάτων καὶ διὰ τοῦτο καλοῦνται **ἰαματικαὶ πηγαὶ**.

Ἐν τῇ πατρίδι μας (**Ἐλλάδι**) αἱ σπουδαιότεραι **ἰαματικαὶ πηγαὶ**
εἶναι τῆς **Αἰδηψοῦ**, τῆς **Ὑπάτης**, τῶν **Θερμοπυλῶν**, τῶν **Μεθάνων**,
τῆς **Κύθρου**, τοῦ **Λαυτρακίου**, τῆς **Κυλλήνης**, (**Λίντζι**) καὶ ἐν τῇ νέᾳ
Ἐλλάδι τοῦ **Δαγκαδᾶ** (**Λίντζια**) αἱ παρὰ τὸ χωρίον **Ἐριμποζάνη** νοτίως
τῆς λίμνης **Βόλβης**, αἱ παρὰ τὴν **Νιγρίταν** καὶ αἱ παρὰ τὸ **Δερέ** **Μαλέ**
τῶν **Σερρῶν** θερμαὶ πηγαὶ καὶ τὰ ψυχρὰ **ἰαματικὰ** ὕδατα ἐν ταῖς κό-
μαις **Ἐξισοῦ**, **Γιάννες**, **κλπ.**

Ιαίνησες τῆς γῆς περὶ τὸν ἄξονά της.

Ημέρα καὶ νύξ.

Ἡ γῆ στρέφεται περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς εἰς μίαν ἥμέραν ἀποτελουμένην ἐξ 24 ὥρῶν· ἡ κίνησις αὗτη ὀνο-
μάζεται **ἡμεροσία**· στρέφεται δὲ πάντοτε περὶ ἑαυτήν, καθ' ὃν τρό-
πον ἡ κινουμένη βέμβιξ (σβοῦρα).

Ἐκ τῆς ἡμερησίας κινήσεως τῆς γῆς ποριζόμενα τὸ μέτρον τοῦ
χρόνου· διότι τὴν διάρκειαν τῆς περιστροφῆς ταύτης διήρεσαν οἱ ἀν-
θρωποι εἰς 24 ὥρας, ἐκάστην ὥραν εἰς 60' πρῶτα λεπτὰ καὶ ἔκαστον
πρῶτον λεπτὸν εἰς 60' δεύτερα.

Ἐκ τῆς ἡμερησίας προσέει πινήσεως τῆς γῆς γίνεται ἡ **ἡμέρα** καὶ ἡ **νύξ**, διότι τὸ μέρος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, τὸ ὅποιον είναι

Ἡ γῆ κατά τὸν χειμῶνα, οὐ γῆ κατά τὸ θέρος

ἔστραμμένον πρὸς τὸν ἥλιον, ἔχει ἡμέραν, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ ὅποιον κεύπεται ἀπ' αὐτοῦ, ἔχει νύκτα.

Ἀλτέα ἀνεσάτητος ἡμερῶν καὶ νυκτῶν.

Εἰς τὰς χώρας τὰς κειμένας εἰς τὸν ἴσημερινὸν ἐμάθομεν ὅτι ἡ ἡμέρα είναι ἵση πρὸς τὴν νύκτα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἀπομακρυνόμεθα τῆς γραμμῆς τοῦ ἴσημερινοῦ, ἐπὶ τοσοῦτον γίνονται αἰσθητότεραι αἱ διαφοραὶ τῆς διαρκείας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός.

ΣΗΜ. α') Τὸ γεωγραφικὸν πλάτος π. χ. τῶν Ἀθηνῶν εἶναι $37^{\circ} 58'$ σοθιδὲ ἡ μεγαλυτέρα ἡμέρα τοῦ ἔτους (κατά τὸ θέρος) διαρκεῖ 14 ὥρας καὶ $40'$ λεπτ. (ἢ νῦν μόνον 9 ὥρας καὶ $20'$ λ.), ἐνῷ κατά τὸν χειμῶνα ἡ μικροτέρα ἡμέρα διαρκεῖ 9 ὥρας καὶ $20'$ λ.

ΣΗΜ. β') Ἡ Πετρούπολις καίται εἰς πλάτος $B\ 60^{\circ}$ ἑνταῦθι ἡ μεγαλυτέρα ἡμέρα διαρκεῖ 18 ὥρας καὶ $30'$ λ., ἡ δὲ μικροτέρα 5 ὥρας καὶ $30'$ λ. Προχωροῦντας $66^{\circ} 33'$ εὑρίσκομεν ὅτι ἡ μεγαλυτέρα ἡμέρα κατά τὸ θέρος εἶναι 24 ὥραι διότι ὁ ἥλιος μένει καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὑπὲρ τὸν ὄριζοντα καὶ κατὰ τὸ μεσογύνιον ἀκόμη, ἡ δὲ ἐλαχίστη ἡμέρα εἶναι 0 ὥραι, διότι ὁ ἥλιος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ χειμερινοῦ ἥλιοιστασίου δέγει ἀγατέλλει.

ΣΗΜ. γ') Εἰς τὰς παρὰ τοὺς πόλους χώρας ὁ ἥλιος μένει ὑπὲρ τὸν ὄριζοντα ἐπὶ πολλοὺς μῆνας καθ' ἔκαστον ἔτος, εἰς πλάτος π.χ. $75^{\circ} 40'$ εἶναι μία συγχρόνη ἡμέρα ἐπὶ τρεῖς μῆνας, εἰς πλάτος δὲ $84^{\circ} 5'$ ὁ ἥλιος λαμπεῖ διαρκῶς ἐπὶ πέντε μῆνας* ἐν τέλει δὲ εἰς τοὺς πόλους μία ἡμέρα διαρκεῖ ἕξ ἐλοκλήρους μῆνας καὶ μία νῦν ἑτέρους ἔξ.

Πλένησις τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον.

Ἡ γῆ, ἐν ᾧ σιρέφεται περὶ τὸν ἑαυτῆς ἀξονα, κινεῖται ἐν τῷ διαστήματι συγχρόνως καὶ περὶ τὸν ἥλιον. Ἡ κίνησις αὗτη λέγεται

περιφορὰ τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, γίνεται δὲ ἐν διαστήματι 365 ἡμέρῶν καὶ 6 ὡρῶν περίπου (κυρίως 5 ὡρ. 48' καὶ 49' λεπτῶν) καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζεται **ἐνιαυσία**.

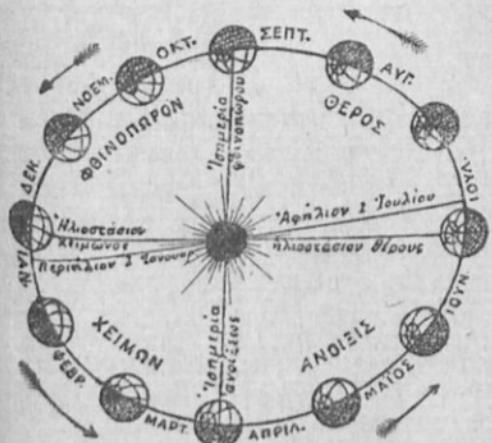
Ἡ γῆ δὲν στρέφεται δρυθὴ σχετικῶς πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχιᾶς τῆς περὶ τὸν ἥλιον, ἀλλὰ κεκλιμένη, διότι, ἂν ἐστρέφετο δρυθή, ὅλοι οἱ τόποι θὰ εἶχον πάντοτε δωδεκάωρον ἡμέραν καὶ δωδεκάωρον νύκτα. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι κεκλιμένη ἡ γῆ, οἱ τόποι ἔκεινοι, οἱ δῆμοι περιστρεφόμενοι ἔχουσι νὰ διαγράψωσι μεγαλύτερον κυκλικὸν τόξον ἐμπροσθεν τοῦ ἥλιου, ἔχουσιν ἡμέρας μεγαλυτέρας, ἔκεινοι δέ, οἱ δῆμοι διαγράφουσι μικρότερον τόξον, ἔχουσιν ἡμέρας μικροτέρας.

Ἐκ τῆς κλίσεως ταύτης τοῦ ἀξονος τῆς γῆς προκύπτει ὅτι οἱ τόποι οἱ ἔχοντες τὰς μεγαλυτέρας ἡμέρας κατά τινα ὡραν τοῦ ἔτους εὐρίσκονται μετὰ ἔξι μῆνας εἰς τὴν ἀντίθετον θέσιν καὶ τότε ἔχουσι τὰς μικροτέρας.

Ἡ καμπύλη γραμμή, τὴν δῆμοιαν διατρέχει ἡ γῆ, ὀνομάζεται **τροχιά**. ἡ τροχιὰ δὲ τῆς γῆς καλεῖται μὲν ἔτερον ὄνομα καὶ ἐκλειπτική.

Αἱ τέσσαρες ὥραι τοῦ ἔτους.

Ἐκ τῆς ἐνιαυσίας κινήσεως τῆς γῆς προκύπτουσιν εἰς τὰς εὐκράτους ζώνας αἱ τέσσαρες ὥραι τοῦ ἔτους, διότι αἱ μεταβολαὶ τῆς διαρκείας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς θέσεως τῆς γῆς ὡς πρὸς τὸν ἥλιον μεταβάλλουσι τὴν θερμοκρασίαν ἐκάστου τόπου καὶ προξενοῦσι τὰς ὥρας τοῦ ἔτους.

Ἡ τροχιὰ τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον.

ΣΗΜ. Αἱ ὥραι τοῦ ἔτους εἰναι ἀντίθετοι εἰς τὰ δύο ἡμισφαῖρα· ὅταν π.χ. οἱ κάτοικοι τοῦ βορείου ἡμισφαῖρου ἔχουσι θέρος, οἱ τοῦ νοτίου ἔχουσι κειμενὰ καὶ τάναπαλιν.

Ἡ κλίσις τοῦ ἀξονος τῆς γῆς ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχιᾶς αὐτῆς εἶναι ἡ αἴτια τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους. Εὐκόλως δὲ δυνάμεθα νὰ ἀντιλη-

N. Μεταξῦ. Γεωγραφία τεῦχος Γον

σκότος. Πλὴν τούτου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμισφαιρίου αἱ ἀκτίνες τοῦ ἥλιου πίπτουσι καθέτως καὶ προσδιδουσιν οὕτως εἰς αὐτὸ μεγαλυτέραν θερμότηταν.

Ἐπομένως οἱ κάτοικοι τοῦ Β. ἡμισφαιρίου, εἰς οὓς περιλαμβανόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἔχουσι θέρος, οἱ δὲ τοῦ γοτίου ἔχουσι χειμῶνα.

Ἐις τὴν θέσιν ταύτην τῆς γῆς, δηλ. εἰς τὸ σημεῖον Θ, εὐκόλως δυναμέθια γὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ παράλληλοι τέμνονται ἀνίσως ὑπὸ τοῦ ἥλιακοῦ φωτός, τοῦτο δὲ ἀκριβῶς εἴναι ἡ αἰτία τῆς ἀνισότητος τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν.

Ἐπειτα παρατηροῦμεν πῶς οἱ παράλληλοι τοῦ Β. ἡμισφαιρίου ἔχουσι μεγαλύτερον ἀριθμὸν μοιρῶν εἰς τὸ φωτιζόμεννυ μέρος ἢ εἰς τὴν σκιάν καὶ κατ' ἀκολουθίαν αἱ ἡμέραι εἴναι μεγαλύτεραι τῶν νυκτῶν· ἐφ' ὃσον δὲ προχωροῦμεν πρὸς τὸν Β. πόλον, αἱ ἡμέραι γίνονται μεγαλύτεραι· ἐνῷ εἰς τὸ Ν. ἡμισφαιρίου συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, αἱ γύντες εἴναι μεγαλύτεραι τῶν ἡμερῶν καὶ βαίνουσιν αὐξανόμεναι καθ' ὃσον προχωροῦμεν πρὸς τὸν γότιον πόλον.

2) Πρὸς τούτοις παρατηροῦμεν ὅτι, ἐνῷ ὃσῳ ἡ γῆ εὑρίσκεται ἐν τῇ θέσει ταύτη (Θ), πᾶσαι αἱ πρὸς τὸν Β. πόλον γειτονικαὶ χώραι μέγουσι σταθερῶς εἰς τὸ φῶς καθ' ὅλην τὴν περιστροφὴν τῆς γηνῆς σφαιράς. τότε δὲ ἀκριβῶς ἔχομεν τὴν πολεικήν καλουμένην ἡμέραν, ἡ ἥποια διαρκεῖ ἕξ ὀλοκλήρους μῆνας εἰς τὸν βόρειον πόλον.

Ολως τὸ ἁναγτίον συμβαίνει εἰς τὸ Ν. πόλον, ὁ ἥποιος ἐπὶ ἔξ μῆνας κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εὑρίσκεται εἰς τὸ σκότος, δηλ. εἰς πλήρη πολεικήν γύντα.

3) Τελευταίον παρατηροῦμεν ὅτι καὶ ἐν τῇ παραγράφῳ περὶ ισημερινοῦ εἰπομένων, ὅτι δηλ. οἰαδήποτε καὶ ἀν εἴναι ἡ θέσις τῆς γῆς ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς, ὁ ισημερινός τέμνεται εἰς δύο ἵσα μέρη· κατ' ἀκολουθίαν εἰς τὸν ισημερινόν αἱ ἡμέραι καὶ αἱ γύντες καθ' ὅλον τὸ ἔτος είναι ισης διαρκείας.

Τὴν 10ην Σεπτεμβρίου, ἦτοι μετὰ τρεις μῆνας, ἡ γῆ φθάνει εἰς τὸ σημεῖον Ψ, ὅπότε μετ' ὅλην τὴν κλίσιν τοῦ ἀξονος ἀμφότεροι οἱ πόλοι φωτίζονται ἕξ ἵσου, πάντες δὲ οἱ παράλληλοι τέμνονται ὑπὸ τοῦ ἥλιακοῦ φωτός εἰς δύο ἵσα μέρη καὶ τότε ἔχομεν καθ' ὅλην τὴν γῆν ἡμέραν ισηγ πρὸς τὴν γύντα (φύενοπωρευνθῆν ισημερίαν). Ἀπὸ τῆς 1ηῆς λοιπὸν Σεπτεμβρίου ἐν τῷ Β. ἡμισφαιρίῳ ἀρχεται τὸ φύενόπωρον.

Τὴν 8ην Δεκεμβρίου, ἦτοι τρεις μῆνας μετέπειτα, ἡ γῆ φθάνει εἰς τὸ σημεῖον Χ, ὅτε πᾶσα ἡ περὶ τὸν Β. πόλον χώρα εὑρίσκεται εἰς παντελὴ σκιάν, ἐνῷ δὲ Ν. πόλος εὑρίσκεται εἰς τὸ φῶς. Τότε διὰ τὸ Β. ἡμισφαιρίου (δι' ἡμᾶς) ἀρχεται διειρμῶν, διὰ δὲ τὸ γότιον τὸ θέρος.

Τὴν 8ην Μαρτίου, τρεις μῆνας κατόπιν, ἡ γῆ φθάνει εἰς τὸ σημεῖον Ε, ὅτε οἱ δύο πόλοι αὐτῆς φωτίζονται πάλιν ἕξ ἵσου, ἡ ἡμέρα είναι ιση πρὸς τὴν γύντα καθ' ὅλην τὴν γῆν (ἐξαρενή ισημερία). Ἀπὸ τῆς ἡμέρας λοιπὸν ταύτης ἀρχεται ἐν τῷ Β. ἡμισφαιρίῳ τὸ ἔαρ.

ΣΗΜ. α') Ἐξαρενή λοιπὸν ισημερίαν καλοῦμεν τὴν χρονικὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ἥποιαν ἀρχεται τὸ ἔαρ, καὶ φύενόπωρεν τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ἥποιαν ἀρχεται τὸ φύενόπωρον. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐποχὰς ταύτας τοῦ ἔτους καθ' ἄπαντα τὴν γῆν ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας καὶ τῆς γύντος είναι ιση.

ΣΗΜ. β') Τὴν μεγαλυτέραν ἡμέραν ἐν τῷ Β. ἡμισφαιρίῳ ἔχομεν τὴν 8ην Ιουνίου, καθ' ἣν ἀρχεται τὸ θέρος, τότε δὲ ἐν τῷ Ν. ἔχουσι τὴν μικροτέραν τὴν δὲ

8ην Δεκεμβρίου, ότε εἰς ήμισυ ἔρχεται ὁ χειμών, εἰς τὸ N. ἡμισφαῖριον ἔχουσας τὴν μεγαλύτεραν ἡμέραν, εἰς δὲ τὸ B. ἔχομεν τὴν μικροτέραν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἔχομεν τὸ θερινόν λεγόμενον ἡλιοστάσιον, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὸ χειμερινόν.

ΠΕΡΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

Μονάδες χρόνου καὶ ὑποδιαιρέσεις αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς 24ώρου ἡμερησίας κινήσεως τῆς γῆς, ὡς εἴπομεν, παράγεται ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ. Ἡμέραν καλοῦμεν τὸ μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἥλιου καὶ τῆς δύσεως αὐτοῦ χρονικὸν διάστημα, ἀλλ' οἱ ἀσρονόμοι, ἐπειδὴ ὁ χρόνος τῆς ἡμέρας δὲν εἶναι πάντοτε ὁ αὐτός, ὁνομάζουσιν ἀκριβέστερον ἡμέραν τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ γῆ τελεῖ μίαν στροφὴν διάληρον περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς.

Ποιὸν χρονικὸν διάστημα καλοῦμεν μῆνα ; Μῆνα καλοῦμεν τὸ μεταξὺ δύο διαδοχιῶν πανσελήνων χρονικὸν διάστημα, ὁ χρόνος ὅμως οὗτος εἶναι $29 \frac{1}{2}$ περίπου ἡμερῶν. Ινα ὅμως δώσωσιν εἰς τοὺς μῆνας ἀκέραιον ἀριθμὸν ἡμερῶν. ἦναγκάσθησαν νὰ δώσωσιν εἰς ἄλλους μῆνας 31 ἡμέρας καὶ εἰς ἄλλους 30 καὶ εἰς τὸν Φεβρουάριον 28 καὶ κατὰ δίσεκτον ἔτος 29 ἡμέρας.

Τὸ χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ δποῖον ἡ γῆ ἐκτελεῖ τὴν περιφορὰν αὐτῆς περὶ τὸν ἥλιον, καλοῦμεν ἔτος.

Ἡ γῆ, ὡς εἴπομεν ἐν τῷ περὶ κινήσεως τῆς γῆς κεφαλαίῳ, ἐκτελεῖ τὴν περιφορὰν αὐτῆς περὶ τὸν ἥλιον εἰς 365 ἡμέρας, 5 ὥρας, 48' καὶ 47''. ἐπειδὴ ὅμως ὁ χρόνος οὗτος πρέπει νὰ ἀποτελῇται ἐξ ἀκεραίου ἀριθμοῦ ἡμερῶν, ἵνα μὴ ἡ αὐτὴ ἡμέρα ἀνήκῃ εἰς δύο διάφορα ἔτη, οἱ ἀστρονόμοι ἐπενόησαν διάφορα συστήματα, διὰ τῶν δποίων ἐπιζητεῖται ἡ κανονικὴ μέτρησις τοῦ χρόνου. Τὰ συστήματα ταῦτα καλοῦνται ἡμερολόγια.

Δύο εἶδη ἡμερολογίων ὑπάρχουσιν ἐν χρήσει, τὸ Ἱουλιανὸν καὶ τὸ Γρηγοριανόν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ἱουλιανοῦ ἡμερολογίου ἥρχισεν ἀπὸ τοῦ 45 ἔτους π.Χ. ὑπὸ τοῦ Ἱουλίου Καίσαρος τῇ συνεργίᾳ τοῦ ἀστρονόμου Σωσιγένους μεταβάντος ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Ῥώμην. Τότε παρεδέχθησαν κατὰ συνθήκην τρία μὲν ἔτη νὰ ἔχωσι 365 ἡμέρας, τὸ δὲ τέταρτον 366, ἢτοι τὰ πλεονάζοντα τέσσαρα τέταρτα τῆς ἡμέρας ἐξ ἐκάστου τῶν τεσσάρων ἔτῶν νὰ ὑπολογιζῶνται εἰς μίαν δλην ἡμέραν, ἥτις νὰ προστίθηται εἰς τὸν Φεβρουάριον μεταξὺ τῆς 23 καὶ 24 αὐτοῦ ἐνεκα τοπικῆς αἰτίας· ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκλήθη ante diem bisectum Kalendas

Martias, ἡτοι ἡ ἔκτη πρὸ τῆς πρώτης Μαρτίου, δηλ. ἡ 24 Φεβρουαρίου δις ἐπαναλαμβανομένη, ἐξ οὗ ὀνομάσθη καὶ τὸ τέταρτον ἔτος, τὸ ἐκ 366 ἡμερῶν ἀποτελούμενον **δίσεκτον**.

Τὸ Ιουλιανὸν ἡμερολόγιον μεταχειρίζονται πάντες οἱ λαοὶ τῆς ὁρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας.

Τίνος ἔνεκεν ἐγένετο τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.
Ἐπειδὴ ἡ βάσις τοῦ Ιουλιανοῦ ἡμερολογίου δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀκριβής, διότι τετράκις 5 ὥραι 48' καὶ 47'' ἀποτελοῦσι γινόμενον μικρότερον μιᾶς ἡμέρας, ὁ πάπας Γρηγόριος ὁ 13ος τῷ 1582 τῇ συμπράξει πολλῶν ἐπιστημόνων ἐπεχείρησε νέαν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου, ἀπεφάσισαν δὲ νὰ ἀφαιρεθῶσι δέκα ἡμέραι ἀπὸ τοῦ Ὁκτωβρίου τοῦ ἔτους 1582 καὶ νὰ λογισθῇ ἡ πέμπτη τοῦ μηνὸς τούτου ὡς δεκάτη πέμπτη, νὰ ἀφαιρεθῶσι δὲ ἀκόμη καὶ 3 ἡμέραι ἀπὸ 400 ἑπομένων ἐτῶν ἐκ τῶν αἰώνων τῶν ἐκφερομένων δι’ ἀριθμητικῶν στοιχείων, διὸ τὰ δύο πρῶτα ψηφία, θεωρούμενα ὡς ἀποτελοῦντα ἴδιον ἀριθμόν, παράγουσιν ἀριθμὸν οὐχὶ διαιρετὸν διὰ 4 (1700, 1800, 1900, 2100).

Κατὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν λοιπὸν ἔκτοτε διαίρεσιν μόλις μετὰ 4 ηλιάδας ἔτη θὰ ὑπάρξῃ διαφορὰ μιᾶς ἡμέρας μεταξὺ τῆς γρηγοριανῆς ζεονολογίας καὶ τῆς μαθηματικῆς ἀπολύτως ἀκριβοῦς ἀποδεικνυομένης.

Τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον παρεδέχθησαν σὺν τῷ χρόνῳ πάντα τὰ χριστιανικὰ ἔθνη πλὴν τῶν ὁρθοδόξων ἔθνων. ✓

ΣΗΜ. α') Τὸ παρὰ τοῖς ὄθωμανοις ἐν χρήσει σεληνιακὸν ἔτος εἶναι περίοδος διωδεκαπλῆ τῆς σελήνης περὶ τὴν γῆν· ἔχει λοιπὸν 354 ἡμέρας, 29 1/2×12.

ΣΗΜ. β') Τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔτος εἶναι καὶ τοῦτο ἡλιακόν, δὲν ἀρχεται ὅμως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία ἀλλάσσει ἀρθρητικὴν τοῦ ἔτους τῆς Ἰηδικτού, τελουμένης ἐπὶ τούτῳ καὶ ἵστοτελεστίας. Ἡ Ἰηδικτιών (indictio), ἔτος ἐπινεμήσεων, εἶναι περίοδος δεκαπενταετής, εἰσαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τῷ 812 μ. Χ.

“Εναστρος οὐρανός.”¹

Ἐκ τῶν προηγουμένων μαθημάτων ἐδιδάχθημεν τί εἶναι **ὅριζων** δηλ. ὅταν ἴσταμεθα ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου παρατηροῦμεν ὅτι πέριξ ἡμῶν

(1) Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ Σιγανοί, οἱ Ἰνδοί, οἱ Αιγύπτιοι, οἱ Χαλασσαῖοι κατέγιγγαν εἰς τὴν παρατήρησιν τῶν αστρων.

σχηματίζεται κυκλική γραμμή, ήτις φαίνεται ότι χωρίζει τὴν γῆν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Ἐπὶ τοῦ κύκλου αὐτοῦ τοῦ ὁρίζοντος φαίνεται ότι ἐπικάθηται ὁ οὐρανίος θόλος, ὃ δοποῖος παρουσιάζει εἰς ήμᾶς σχῆμα ήμασφαιρίου.

Ἐὰν δὲ ὡραίαν τινὰ καὶ ἀνέφελον νύκτα παρατηρήσωμεν τοὺς ἀστέρας, οὗτοι φαίνονται εἰς ήμᾶς ὡς ἐπικεκολλημένοι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας μᾶς ἀπεράντου κοιλῆς σφαίρας. Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ότι ἀληθῶς τὰ ἄστρα ἦσαν ἐπὶ τοιαύτης σφαίρας προσηλωμένα.

Ἡ οὐρανία λοιπὸν αὕτη σφαῖρα εἶναι φανταστική, οἵ δὲ ἐγκατεσπαρμένοι εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν (χώρος) ἀστέρες ἔχουσι διαφόρους ἀπὸ τῆς γῆς ἀποστάσεις ὡς καὶ ἀπ' ἀλλήλων καὶ μόνον, διότι εὑρίσκονται ἀφ' ἡμῶν εἰς παμμεγίστας ἀποστάσεις, φαίνονται εἰς ήμᾶς ὡς μικρὰ λάμποντα σημεῖα.

Τὸν οὐρανίον αὐτὸν θόλον, τοῦ δοποίου τὸ κέντρον εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς γῆς, δνομάζομεν οὐρανίαν σφαῖραν.

Ἐκ τῶν Αἰγυπτίων παρέλαβον οἱ ἀρχαῖοι "Ελληνες τὰς ἀρχὰς τῆς ἀστρογομίας, τὴν ὅποιαν μετέπειτα ἀγύψωσαν διὰ τῶν ἀρχιών φυσικῶν λεγομένων φύλοισσιν καὶ διὰ τῶν μεγάλων ἀστρονόμων καὶ γεωγράφων Ἰππάρχου, βραχύτερον δὲ τοῦ Πτολεμαίου καὶ πολλῷ ἀλλον, εἰς ἀληθῆ ἐπιστήμην.

Κατὰ τὸν 16ον μ.Χ. αἰώνα οἱ μεγάλοι ἀστρονόμοι Κοπέρνικος, Κέπλερ καὶ δι μέγας φυσιοδιφῆς Γαλιλαῖος, μετὰ τούτους δὲ κατὰ τὸν 17ον αἰώνα καὶ κατὰ τὸν 18ον ὁ Νεύτων, ὁ Λαπλάς καὶ πολλοὶ ἄλλοι προήγαγον τὴν ἐπιστήμην μεταξύθυμοις αντεῖσαν τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ σύστημα τοῦ Πτολεμαίου καὶ διεπύπωσαν τὸν γόμον διε τὸ ἥπλιος ἀποτελεῖ τὸ κέντρον, περὶ τὸ ὄποιον στρέψεται ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ πλανῆται.

ΣΗΜ. Ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τηλεσκοπίου (1606) ἀρχεται γένα ἐποχὴ ἐρευνηθεῖσα δι μέχρις ὅτου ἐμβριθεῖσα μελέται καὶ θεωρίαι μαθηματικαὶ ἡρμήνευσαν καὶ ὑπελόγισαν τὰς κινήσεις τῶν οὐρανίων σωμάτων, αἰτινες διέπονται ὑπὸ θαυμαστῶν μηχανισμῶν.

Γαλαξίας.

Γαλαξίας καλεῖται τὸ σύνολον ἀναριθμήτων συμπυκνουμένων ἀστέρων, οἵτινες φαίνονται ἀπὸ τῆς γῆς ὡς νεφέλη φωτεινή, λευκόφατος καὶ ἀκανόνιστος ἐκτεινομένη ἀπὸ Ν. πρὸς Β. Ἐννοεῖται ότι τὴν νεφέλην ταύτην τὴν βλέπομεν εἰς τὸν οὐρανὸν κατὰ τὰς αἰθρίας καὶ διαυγεῖς νύκτας.

Οἱ ἀστέρες αὐτοὶ φαίνονται ως κείμενοι πλησίον ἀλλήλων, ἀλλ' θῶς δμως εὑρίσκονται εἰς λίαν ἀπομεμαρυσμένας ἀπ' αὐτῶν ἀποστάσεις.

Οι άστρονόμοι υπολογίζουσι τους άστέρας του Γαλαξίου εἰς 18 περίπου έκατομμύρια.

Άστέρες ἀπλανεῖς καὶ πλανῆται.

Άστέρες λέγονται τὰ φωτεινὰ σώματα, τὰ δοῦλα παρατηροῦμεν τὴν νύκτα (¹) εἰς τὸν οὐρανόν. Οἱ άστέρες διαιροῦνται εἰς ἀπλανεῖς καὶ εἰς πλανῆτας.

Ἀπλανεῖς λέγονται οἱ άστέρες ἐκεῖνοι, οἱ δοῦλοι ἔνεκα τῆς μεγάλης ἀφ' ήμῶν ἀποστάσεως φαίνονται εἰς ἡμᾶς ὅτι οὐδέποτε μεταβάλλουσι τὴν ποδὸς ἀλλήλους θέσιν. ἐνῷ πράγματι κινοῦνται μετὰ μεγίστης ταχύτητος καὶ ἔχουσιν ἴδιον φῶς.

Οἱ ἀπλανεῖς κεῖνται τόσον μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ὥστε ἀπαιτοῦνται 5 ἔτη καὶ 8 μῆνες, ἵνα φθάσῃ τὸ φῶς εἰς τὴν γῆν τοῦ πλησιεστέρου εἰς ἡμᾶς ἀπλανοῦς, ἐνῷ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου φθάνει ἐντὸς 8 πρωτῶν λεπτῶν κοὶ 16 δευτέρων.

Διαιρεσίς ἀπλανῶν ἀστέρων. Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες διαιροῦνται εἰς 7 τάξεις ἡ μεγέθη, ἀναλόγως τῆς λαμπρότητος ἑνάστου αὐτῶν. Οἱ ἀποτελοῦντες τὰς πρώτας ἔξι τάξεις εἶναι 6,000 περίπου, ὅριοι διὰ γυμνοῦ ὁφθαλμοῦ· τῆς δὲ ἐβδόμητος τάξεως ἀριθμοῦνται εἰς πολλὰ έκατομμύρια καὶ εἶναι ὅριοι μόνον διὰ τηλεσκοπίου.

Οἱ πλανῆται.

ΣΗΜ. Κατὰ τὸν Γάλλον ἀστρογόριον Φλαμμαριών οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες κατὰ

(1) Διότι τὴν ἡμέραν ἐμποδίζει ἡμᾶς ἡ λάμψις τοῦ ἥλιου γὰρ βλέπωμεν τὰ οὐρανά ταῦτα.

λόγον τὰς λάμψεως καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν διαιροῦνται ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων εἰς 16 κατηγορίας. Οἱ τῆς πρώτης κατηγορίας εἰσὶ 19, οἱ δὲ τῆς 14ης 30,000,000. Οἱ μέχρι τῆς 14 κατηγορίας ἀστέρες, ἀριθμοῦνται εἰς 45,000,000, οἱ δὲ τῆς 15ης καὶ 16ης κατηγορίας ὑπολογίζονται εἰς 100,000,000.

Πλανῆται λέγονται οἱ ἀστέρες ἐκεῖνοι, οἱ δποῖοι διαρκῶς μεταβάλλουσι θέσιν ως πρὸς τοὺς ἄλλους ἀστέρας. Ἡ κίνησις δὲ αὕτη καθίσταται αἰσθητὴ εἰς ἡμᾶς λόγῳ τῆς μικροτέρας ἀποστάσεως αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς.

Ἡ κίνησις τῶν πλανητῶν διφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι οὗτοι κείμενοι ἀσυγκρίτως πλησιέστερον πρὸς τὸν ἥλιον ἢ οἱ ἀπλανεῖς ἔλκονται λογικῶς ὑπὸ αὐτοῦ καὶ οὕτως εἶναι ἡναγκασμένοι νὰ κινῶνται, ως καὶ ἡ γῆ, περὶ τὸν ἥλιον, ἐνῷ συγχρόνως στρέφονται καὶ περὶ τὸν ἀξοναντόν τοῦ.

Οἱ πλανῆται δὲν ἔχουσιν ἴδιον φῶς, εἶναι ἑτερόφωτοι, τὸ δὲ φῶς, τὸ δποῖον πέμπουσιν εἰς ἡμᾶς τὴν νύκτα, δέχονται ἀπὸ τοῦ ἥλιου, ἐνῷ οἱ ἀπλανεῖς, ως εἰπομεν, ἔχουσιν ἴδιον φῶς, εἶναι αὐτόφωτοι.

ΣΗΜ. α') Τοὺς πλανῆτας παρατηρῶν τις διὰ τηλεσκοπίου βλέπει αὐτοὺς μεγεθύνομένους, ἐνῷ οἱ ἀπλανεῖς παραμένουσιν ως ἀπλᾶ φωτεινὰ σημεῖα.

ΣΗΜ. β') "Όταν ὁ οὐρανὸς τὴν νύκτα εἶναι αἰθρίος, δυγάμεθα προχείρως γὰρ διακρίωμεν τοὺς πλανῆτας ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν, καθ' ὃσον τῶν μὲν πλανητῶν τὸ φῶς εἶναι σταθερὸν καὶ ἡρεμούν, τῶν δὲ ἀπλανῶν μαρμαρεῖ (τρεμοσθήνετ). Ασφαλέστερον ὅμως διακρίνομεν ἀστέρα τινά, ἣν εἶναι πλανῆτης, παρατηροῦντες ἀλλαγὴν ἀστέρα.

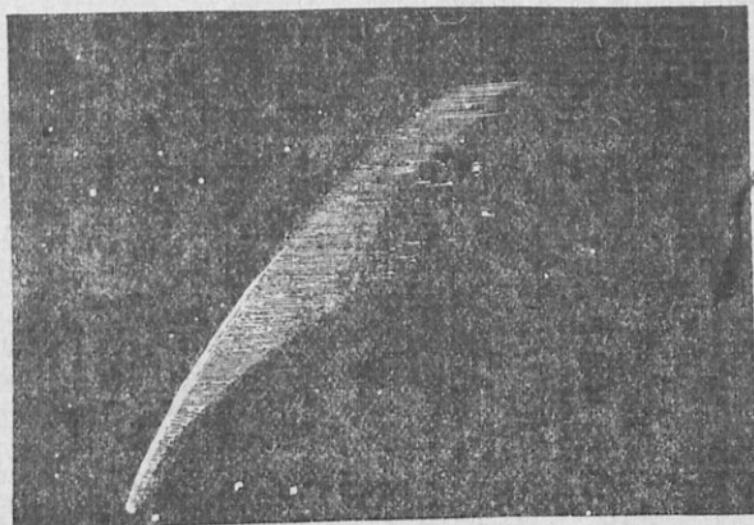
Ἀστερεσμοί.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἐπειδὴ τηροῦσι πάντοτε τὴν αὐτὴν πρὸς ἄλλήλους σχετικὴν θέσιν, ἀποτελοῦσι πάντοτε τὸ αὐτὸν σχῆμα. Τὰ τοιούτα ἀθροίσματα ἢ συμπλέγματα ἀστέρων, τὰ ἀποτελοῦντα ὠρισμένον σχῆμα, ὀνομάζονται ἀστερισμοί. "Εδωκαν δὲ εἰς τὰ συμπλέγματα ταῦτα ἢ τὸ ὄνομα τοῦ σχήματος, πρὸς τὸ δποῖον φαίνεται ὅτι δμούσιον. Ζει τοῦτο, ἢ δνόματα ἀριθμώπων ἢ ζώων ἐκ τῆς μυθολογικῆς ἢ τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

Οἱ κυριώτεροι τῶν ἀστερισμῶν εἶναι ἡ μεγάλη "Αρκτος, ἡ μικρὸς" Αρκτος, δ Ταῦρος, αἱ Πλειάδες (Πούλια), δ Ὁρίων καὶ οἱ δώδεκα τῶν ζωδίων. "Ο λαμπρότερος ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀστέρων, τῶν ἀποτελούντων τὴν μικρὰν "Αρκτον, ὀνομάζεται **Βόρειος πολιτικὸς ἀστέρος**, διότι δεικνύει τὴν διεύθυνσιν πρὸς τὸν βόρειον πόλον καὶ τοῦ δποίου τὸ φῶς χρειάζεται νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν 50 ἔτη.

Δορυφόροι λέγονται οἱ μικρότεροι ἀστέρες τῶν πλανητῶν, οἱ δῆποι περιφέρονται κανονικῶς πέριξ πλανήτου τινὸς καὶ στρέφονται μετ' αὐτοῦ ταυτοχρόνως περὶ τὸν ἥλιον. Ἡ γῆ ἔχει δορυφόρον τὴν σελήνην.

Κομῆται λέγονται τὰ παράδοξα ἐκεῖνα οὐράνια σώματα. τὰ δῆποια ἐμφανίζονται ἐκτάκτως ἐν τῷ οὐρανῷ, φέρουσι πυρῆνα, ὅστις

Κομήτης.

εἶναι φωτεινὸς δίσκος, κόμην καὶ οὐρὰν φωτοβόλον, ἄλλοι μικρὰν καὶ ἄλλοι μεγάλην· εἶναι δὲ ὄρατοι ἐπὶ τινα χρόνον καὶ εἴτα ἐξαφανίζονται ἄλλοι μὲν διὰ παντός, ἄλλοι δὲ ἐπανέρχονται κατὰ μικροχρονίους καὶ ἄλλοι κατὰ πολυχρονίους περιόδους.

Διάττοντες ἀστέρες λέγονται τὰ πολὺ μικρὰ φωτεινὰ ἐκεῖνα σώματα, τὰ δῆποια βλέπομεν τὴν νύκτα νὰ διασχίζωσι τὸν οὐρανὸν ώς πύραυλοι (φοκέτται). Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ καταγωγή των συνδέεται πολὺ στενῶς μὲ τοὺς κομήτας.

Γίνονται δὲ ταῦτα διάπυρα, διότι προστρίβονται ἵσχυρῶς ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς γῆς.

"Ηλιος."

Οἱ ἥλιοι εἶναι ὁ πλησιέστερος εἰς τὴν σφαῖραν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, εἶναι δὲ σφαῖρα οὐχὶ στερεά, ώς ἡ γῆ, ἀλλὰ ἡ ζευστὴ καὶ διάπυρος, μεγαλυτέρα τῆς γῆς· ἐπειδὴ δὲ ἀπέχει πολὺ ἀφ' ἡμῶν, φαίνεται εἰς ἡμᾶς ώς λαμπρὸς μικρὸς δίσκος.

ΣΗΜ. Ή εν τῷ ἡλίῳ θερμότης είγαι πολὺ μεγαλυτέρα τοῦ τετηρηστοῦ σιδήρου, τὸ δὲ φῶς αὐτοῦ εἶγαι τόσον λαμπρόν, ώστε οἱ ὄφθαλμοι ἡμῖν δὲν δύγανται ἀπροφύλακτοι νὰ ἀτενίσωσιν ἐπὶ πολὺ πρὸς αὐτόν. Δυνάμεθα δικαῖος γὰ παρατηρήσωμεν τὸ στρογγύλον σχῆμα του καὶ τὰς κηλεῖδας του, ἵνα μελανώσωμεν τειμάχιον ὑάλου διὰ φλογὸς λαμπτῆρος.

Ο ἡλιος δύναται νὰ περιλάβῃ 1.310. σφαιράς μεγάλας ὡς τὴν γῆν, ἢτοι εἶναι 1.310.000 φορᾶς μεγαλύτερος τῆς γῆς· ἢ διάμετρος αὐτοῦ εἶναι 1.394.000 χιλιόμετρα.

Ο ἡλιος ἀπέχει τῆς γῆς 149.501.000 χιλιόμετρα, ἢτοι σφαιρά τηλεβόλου διανύουσα 500 μέτρα τὸ δευτερόλεπτον θὰ ἔχρειάζετο τρία ἔτη διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν ἡλιον. Ἐκ τοῦ ἡλίου, ὡς εἴπομεν, μεταδίδεται τὸ φῶς καὶ ἡ θερμότης εἰς τὴν γῆν καὶ τοὺς λοιποὺς πλανήτας.

ΣΗΜ. Πρὸς σφαιροτέραν ἔτι ιδέαν τῆς χωρίζουσῆς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀποστάσεως φέρομεν καὶ τὸ ἔξῆς παράδειγμα·

Ἐάν μία ἀτμάμαξα ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς γῆς μετὰ ταχύτητος 60 χιλιομέτρων καθ' ὥραν, θὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἡλιον μετὰ 300 ἔτη, ἐνῷ γὰ αὐτῇ ἀτμάμαξα οὐδὲ ἔχρειάζετο μόνον 30 ἡμέρας διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ὅλοκληρον τὴν περιφοράν τῆς γῆς. Ἡ ἀπόστασις δὲ αὗτη τοῦ ἡλίου είγαι ἀσύμμαντος συγκρινομένη μὲ τὴν χωρίζουσαν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἀπλαγῶν ἀστέρων.

Οπως δύσωμεν ιδέαν τινὰ εἰς τοὺς μαθητάς μας περὶ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων, λέγομεν εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ ἔξῆς. Πάντα τὰ ἀντικείμενα, ὅσον μακρότερον εὑρίσκονται ἀπὸ ἡμᾶς, τόσον μικρότερα φαίνονται. Ἐάν π. χ. ὑπάγωμεν πολὺ μακράν καὶ παρατηρήσωμεν ἐκεῖθεν ἦν δένδρον ἢ μίαν οἰκίαν, οὐδὲ μᾶς φανῶσ πολὺ μικρότερα ἢ ὅτε ἔθλεπομεν αὐτά ἐκ τοῦ πλησίου. Ο χάρτινος ἀετός, ὅσον ὑψηλότερα ἀναβαίνει, τόσον μικρότερος φαίνεται. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ ἡλιος, ἐνῷ είναι σφαιρα παμμεγίστη, φαίνεται ἐν τούτοις σμικρότατος.

■■■λιακὸν ἢ πλανητικὸν σύστημα.

Η γῆ, ὡς εἴπομεν, ἢ σελήνη καὶ ὄλοι οἱ πλανῆται μετὰ τῶν δορυφόρων αὐτῶν, κομῆται τινες καὶ ἀπειροι διάττοντες ἀστέρες περιφέρονται κανονικῶς περὶ τὸν ἡλιον, ὃ ὅποιος πάλιν κινεῖται μετὰ μεγάλης ταχύτητος εἰς τὸ διάστημα. Πάντες δὲ οὗτοι συναποτελοῦσι τὸ ἡλιακὸν ἢ πλανητικὸν λεγόμενον σύστημα.

Οι πλανῆται μετὰ τῶν δορυφόρων αὐτῶν κατὰ σειρὰν ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ ἡλίου είναι οἱ ἔξης.

Ο Ἔρις, 2) ἡ Ἀφροδίτη, 3) ἡ Γῆ μετὰ τοῦ δορυφόρου αὐτῆς, τῆς σελήνης. 4) ὁ Ἄρης μετὰ δύο δορυφόρων, 5) ὁ Ζεὺς μετὰ πέντε (οὗτος είγαι ὁ μέγιστος πάντων), 6) ὁ Κρόνος μετὰ 8 δορυφόρων καὶ

τριῶν δακτυλίων ἐγκλειόντων αὐτὸν κατὰ τὸ μέσον περίπου, 7) ὁ Οὐρανὸς μετὰ τεσσάρων δορυφόρων καὶ 8) ὁ Ποσειδῶν μεθ' ἑνὸς δορυφόρου.

Περὶ τοῦ σύμπαντος γενεκῶς.

ΣΗΜ. Οἱ δακτύλιοι τοῦ Κρόνου ἀποτελοῦνται ἐκ μεγάλου πλήθους σωμάτιδων φερομένων περὶ τὸν πλανήτην ὥστε δορυφόρων αὐτοῦ, φωτίζονται δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τοῦ ἥλιου.

Τὰς στοιχειώδεις γνώσεις τῆς ἀστρονομίας δυνάμεθα νὰ συνοψίσωμεν εἰς τὰ ἔξης.

•**Ο ἥλιος**, ἡ καρδία τοῦ σύμπαντος, εἶναι τὸ κέντρον τοῦ φωτός, τῆς θερμότητος καὶ ἐν γένει τῆς ζωῆς. Περὶ τὸν ἥλιον περιφέρονται οἱ πλανῆται, μεταξὺ τῶν ὅποιων, ὡς εἴπομεν, εὑρίσκεται καὶ ἡ γῆ. Περὶ τοὺς πλανῆτας περιφέρονται εῖς ἣ περισσότεροι δορυφόροι, ώς ἡ σελήνη περὶ τὴν γῆν. Πάντες δὲ οἱ ἄλλοι ἀστέρες εἶναι ἥλιοι ὅμοιοι δπωσδήποτε πρὸς τὸν ἡμέτερον ἥλιον. Λίαν ἀπομεμαχρισμένοι ἡμῶν ἔλκονται δὲ ἀμοιβαίως πάντα ταῦτα τὰ σώματα καὶ κινοῦνται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος ἐν τῷ διαστήματι.

Φαινομενικὴ κινήσεις τοῦ ἥλιου.

Ἐξ ὅσων ἐμάθομεν γνωρίζομεν ὅτι ἡ γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἀξονά τῆς ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὅτι ὁ ἥλιος μένει ἀκίνητος.

Μόλις ταῦτα βλέπομεν, ὅτι καθ' ἐκάστην πρωῖαν ὁ ἥλιος ἀνέρχεται ἐξ ἀνατολῶν εἰς τὸν δρίζοντα καὶ διλύγον κατ' ὀλίγον πλησιάζει τὸν μεσημβρινὸν τοῦ τόπου, ὅστις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔχει μεσημβρίαν.

Κατόπιν ἀρχίζει μικρὸν κατὰ μικρὸν νὰ κατέρχεται πλησιάζων τὸ τέλος τοῦ δρίζοντος ἀντιθέτως τοῦ μέρους, ὅπου ἀνέτειλεν, ἔως ὅτου κρυφθῇ πρὸς δυσμάς.

Ἐκτὸς τῆς φαινομενικῆς ταύτης κινήσεως ἔχομεν καὶ ἐτέραν φαινομενικὴν κίνησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ ταύτην πολὺ βραδεῖαν, τὴν ὅποιαν διαχρίνομεν παρατηροῦντες τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν τῶν διαφόρων ἀστέρων καὶ τῶν ἀστεροιδῶν τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου, ὅπου διὰ νὰ διατρέξῃ δῆθεν ὁ ἥλιος τὴν τροχιὰν τῆς φαινομενικῆς αὐτῆς κινήσεως, τῆς καλούμένης ἐλλειπτικῆς ἢ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου, ἀπαιτεῖται χρονικὸν διάστημα 365 ἡμερῶν.

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον οἱ ἀνθρώποι ἐπίστευον ἀπατώμενοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅτι ὁ ἥλιος κινεῖται.

Πρὸς πλήρη κατανόησιν τῶν ἀνωτέρω, ὅτι ὁ ἥλιος δὲν κινεῖται, φέρομεν τὰ ἔξῆς παραδείγματα.

Οταν εὑρισκόμεθα ἐντὸς σιδηρομικῆς ἀμάξης κινουμένης, νομίζομεν ὅτι ἡμεῖς καὶ οἱ λοιποὶ ἐν τῇ ἀμάξῃ μένομεν ἀκίνητοι, τὰ δὲ πέριξ ἀντικείμενα, οἱ στῦλοι τῶν τηλεγράφων, τὰ δένδρα, αἱ οἰκίαι κτλ. ὅτι φεύγοντι πρὸς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν.

Τὸ αὐτὸ παρατηροῦμεν καὶ ὅταν ταξιδεύωμεν ἐντὸς πλοίου· νομίζομεν ὅτι τὸ πλοῖον ἀκινητεῖ, αἱ δὲ πέριξ ἀκταὶ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν κινοῦνται, ἐν φῷ συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Έὰν πάλιν πλέωσι συγχρόνως δύο πλοῖα, δυσκολεύομεθα νὰ πιστεύσωμεν ποιὸν ἐκ τῶν δύο πλοίων κινεῖται· ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ δοποίου ἐπιβαίνομεν ἢ τὸ ἔτερον; Ἡ γῆ λοιπόν, ἐπὶ τῆς δοποίας ἰστάμεθα, εἶναι ἀπαράλλακτα ὅπως τὸ ταξιδεῦον πλοῖον πέριξ τοῦ ἥλιου.

Νομίζομεν ὅτι ἡ γῆ ἀκινητεῖ καὶ ὅτι ὁ ἥλιος κινεῖται, ἐνῷ συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον.

Σελήνη.

Η **σελήνη**, ὁ ὠραῖος καὶ λαμπρὸς ἀστήρ, ὁ φωτίζων ἡμᾶς τὴν νύκτα, ὅστις εἶναι, ως εἴπομεν, ὁ διορυφόρος τῆς γῆς, εἶναι σφαῖρα, φαίνεται δὲ εἰς ἡμᾶς κατὰ περιόδους ὑπὸ διαφόρους μορφὰς καὶ εἶναι 50 περίπου φορὰς μικροτέρα τῆς γῆς.

Η σελήνη φαίνεται εἰς ἡμᾶς πολλάκις μεγαλυτέρα τοῦ ἥλιου, διότι εὑρίσκεται 384 φορὰς πλησιέστερον πρὸς ἡμᾶς.

Σφαῖρα τηλεβόλου θὰ ἔχομειάζετο 9 ἡμέρας, ὅπως φύάσῃ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν σελήνην.

Ατμάμαξα τρέχουσα μετὰ μεγίστης ταχύτητος, 60 χιλιομέτρων καθ' ὥραν, ἥθελε διανύσσει τὴν ἀπόστασιν ταύτην εἰς διάστημα 9 τούλαχιστον μηνῶν.

Η σελήνη στρέφεται περὶ τὴν γῆν εἰς διάστημα 27 ἡμερῶν καὶ 8 περίπου ὡρῶν. στρέφεται δὲ συγχρόνως καὶ περὶ τὸν ἔαυτῆς ἄξονα ἐν ἵσῳ χρονικῷ διαστήματι, βλέπομεν ἀπὸ τῆς γῆς πάντοτε τὸ αὐτὸν ἡμισφαίριον τῆς σελήνης.

Ενεκα λοιπὸν τῆς περιφορᾶς τῆς σελήνης περὶ τὴν γῆν, ἐνῷ συγχρόνως αὕτη στρέφεται, ως εἴπομεν, καὶ περὶ τὸν ἔαυτῆς ἄξονα ἐν ἵσῳ χρονικῷ διαστήματι, βλέπομεν ἀπὸ τῆς γῆς πάντοτε τὸ αὐτὸν ἡμισφαίριον τῆς σελήνης.

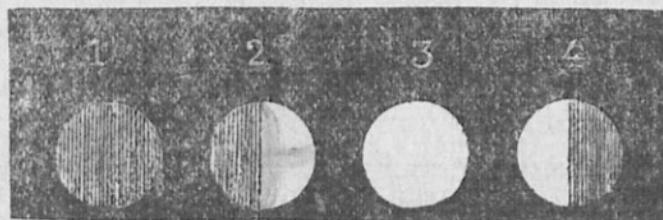
ΣΗΜ. Η σελήνη, σπῶς καὶ ἡ γῆ, δὲν είναι σώμα αὐτόφωτον, τὸ δὲ φῶς, τὸ

ποτού αὐτη ἐν καιρῷ γυντὸς ἀνακλᾷ πρὸς ἡμᾶς, εἶναι αὐτὸς τὸ ἡλιακὸν φῶς, τὸ
πότον καὶ ἡ σελήνη, ως καὶ ἡ γῆ, δέχεται παρὰ τοῦ ἡλίου.

Ἐάν παραστήσωμεν τὴν γῆν δι’ ἔνδος κύκλου ἔχοντος διάμετρον πέντε χιλιο-
τῶν τοῦ μέτρου, ἡ σελήνη θὰ παρίσταται δι’ ἔνδος μικροτάτου κύκλου ἔχοντος
διάμετρον ἑνὸς καὶ ἡμίσεος χιλιοστομέτρου, ἡ δὲ ἀπόστασις τῆς σελήνης ἀπὸ τῆς
γῆς θὰ παρίσταται διὰ γραμμῆς 15 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ἐάν δὲ ἡθέλομεν γὰρ παραστήσωμεν τὸν ἡλίον εἰς τὰς αὐτὰς ἀναλογίας, ἐπρεπε
νὰ χαράξωμεν κύκλους ἔχοντα διάμετρον πεντίκοντα ἥκι ἑκατοστομέτρων καὶ νὰ
θέσωμεν αὐτάγα εἰς ἀπόστασιν ἑπτήκοντα μέτρων ἀπὸ τοῦ κύκλου τοῦ παριστῶντος
τὴν γῆν.

Φάσεις τῆς σελήνης. Ὄνομάζομεν φάσεις τῆς σελήνης τὰς
μορφάς, τὰς δοπίας παρουσιάζει ἡ ὄψις αὐτῆς κατὰ τὴν μηνιαίαν πο-
ρείαν περὶ τὴν γῆν ἀναλόγως τῆς θέσεως αὐτῆς καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν
γῆν καὶ τὸν ἡλίον.

1) Νέα σελήνη. 2) Ιού τέταρτον. 3) Ηπειροσέληνος. 4) Τελευταῖον τέταρτον.

Αἱ φάσεις τῆς σελήνης εἰσὶν αἱ ἔξῆς·

Νέα σελήνη, πρῶτον τέταρτον, πανσέληνος καὶ τελευταῖον
τέταρτον.

ΣΗΜ. Ἡ γῆ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῆς περὶ τὸν ἡλίον παρασύρει μεθ’ ἑαυ-
τῆς καὶ τὴν σελήνην Κατ’ ἀκολουθίαν τῆς ἑκτοπίσεως ταύτης τῆς σελήνης ἡ μη-
νιαία χρονικὴ περίοδος τῶν φάσεων εἶναι μεγαλυτέρα κατὰ δύο ἡμέρας περὶπου
τῆς περιφέρειας τῆς σελήνης περὶ τὴν γῆν.

Πείραμα α') Ἐάν παραστήσωμεν τὸν ἡλίον δι’ ἀγνημένου κυρίου καὶ τὴν σε-
λήνην διὰ σφαιρας λευκῆς, ἑκαρτωμένης ἐκ τιγρὸς γήματος, δυνάμεθα νὰ ἀναπτύ-
ξωμεν εἰς τοὺς μαθητὰς τὰς φάσεις τῆς σελήνης, περιγέροντες τὴν σφαίραν ταύ-
την περὶ τιγα μαθητὴν (ἢ διμάδα μαθητῶν) παριστῶντα τὴν γῆν.

Καταδεικνύεται δὲ διὰ τοῦ πειράματος τούτου ὅτι αἱ φάσεις τῆς σελήνης ἔχουσι
διάφορον μορφήν, τὴν δοπίαν παρουσιάζει εἰς ἡμᾶς τὸ φωτιζόμενον ἡμισφαίριον
τῆς σελήνης, τοῦ δοπίου παρατηροῦμεν μέρος κατὰ το μᾶλλον ἢ ηττον μέγα ἀνα-
λόγως τῆς σχετικῆς θέσεως τῆς σελήνης, τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου.

ΣΗΜ. α') Νέαν σελήνην ἔχομεν, ὅταν ἡ σελήνη εἰρίσκηται μεταξὺ τοῦ ἡλίου
καὶ τῆς γῆς, δέγν εἶναι δέ εἰς ἡμᾶς δρατὶ κατὰ τὴν γύντα, διότι εἶναι ἑστραμ-
μένον πρὸς τὴν γῆν τὸ ἀφώτιστον αὐτῆς ἡμισφαίριον.

β') **Πρῶτον τέταρτον** τῆς σελήνης ἔχομεν. ὅταν αὐξαγομένη φθάσῃ μέχρι
τοῦ ἡμίσεος τοῦ φωτιζόμενού δίσκου τῆς.

γ') **Πανσέληνον** ἔχομεν, ὅταν βλέπωμεν ὁλόκληρον τὸ φωτιζόμενον δίσκον.
οὐκέτεινει δὲ κατὰ τὰς ισημερίας, ἐν ᾧ δύει ὁ ἡλίος νὰ ἀνατέλλῃ ἡ σελήνη.

δ') Τελευταίον τέταρτον τῆς σελήνης ἔχομεν, ὅταν αὗτη ἐλαττουμένη καὶ ταντήσῃ εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ φωτιζομένου δίσκου της.

Τέλος μετὰ 29 1/2 ἡμέρας ἐπανέρχεται ἀγνοεῖται τοῦ ἡλίου ἀγατέλλουσα καὶ δύσουσα συγχρόνως μετὰ τοῦ ἡλίου.

Ἐκλειψίς καλεῖται ἡ ἀπόκρυψις οὐρανίου τινὸς σώματος ἀπὸ τῶν ὁφθαλμῶν ἡμῶν ἐνεκα τῆς παρεμβολῆς ἄλλου οὐρανίου τινὸς σώματος μεταξὺ τοῦ ἀποκρυπτομένου καὶ ἡμῶν.

Ἐκλειψίς ἡλίου συμβαίνει, ὅταν ἡ σελήνη παρεντίθηται μεταξὺ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς γῆς, δηλ. συμπίπτη, ὥστε τὰ κέντρα τῶν τοιωτῶν ἀστέρων νὰ εὑρίσκωνται ἐπὶ τῆς εὐθείας γραμμῆς. Τότε ἡ σελήνη ἀποκρύπτουσα ἀπὸ τῆς γῆς τὸν ἡλιον προβάλλει τὴν σκιὰν αὐτῆς ἐπὶ τῆς γηίνης ἐπιφανείας, ἡτοι σκιὰ εἶναι πολὺ περιωρισμένη, καὶ δύσον ἡ σελήνη εἶναι μικροτέρα, ως εἴπομεν, τῆς γῆς.

Ἐκλειψίς σελήνης συμβαίνει, ὅταν ἡ γῆ παρεντίθηται μεταξὺ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, συμπίπτη δὲ ὥστε ἡ σκιὰ τῆς γῆς συμπίπτουσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης νὰ ἐμποδίζῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνῃ ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός.

Αἱ ἐκλειψίεις τῆς σελήνης γίνονται δραταὶ δι' ὅλον τὸ γήινον ἡμίσφαιρον, τὸ δποῖον ἔχει ὑπὲρ τὸν δρίζοντα τὴν σελήνην.

Πείραμα β'. Ἐπαναλαμβάνων ὁ διδάσκαλος τὸ πρῶτον πείραμα θεικύνει πρὸ τοὺς μαθητὰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν παράγονται αἱ ἐκλειψίεις. Ἀποδεικνύει δὲ οὐ τῷσι διτὶ αἱ ἐκλειψίεις δὲν συμβαίνουσι συχνάκις· καὶ πράγματι πολὺ σπανιώς τρεῖς οὖται ἀστέρες εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς εὐθείας, διότι ἡ σελήνη κατὰ τὴν περιφορὰν αὐτῆς περὶ τὴν γῆν δὲν κινεῖται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐκλειψίης, ἀλλὰ διεισόδους καθ' ἐκάστην περιφοράν αὐτῆς τέμνει τὸ ἐπίπεδον τοῦτο.

Ἐκλειπτική. Ἡ τροχιὰ τῆς γῆς, ως καὶ ἡ τῶν πλανητῶν ἔχει σχῆμα ἐλλείψεως καὶ καλεῖται ἐκλειπτική, διότι, ὅταν ἐπ' αὐτῇ εὑρεθῇ ὁ ἡλιος. ἡ γῆ καὶ ἡ σελήνη, συμβαίνουσιν αἱ ἐκλειψίεις τοῦ ἡλίου.

Μίαν τῶν ἔστιῶν τῆς ἐλλείψεως ταύτης κατέχει ὁ ἡλιος.

Ἡ ἐκλειπτική εἶναι μέγιστος κύκλος καὶ διαιρεῖται εἰς δώδεκα τόξα ἐκ 30° ἕκαστον, ἀτινα καλοῦνται **ζῳδια τοῦ κύκλου** ἕκαστα τούτων φέρει ἴδιον ὄνομα, διλα δὲ δόμον ἀποτελοῦσι τὸν **ζῳδιακὸν λεγόμενον κύκλον**. Ταῦτα δὲ εἶναι.

Ζῳδια τοῦ ἕαρος **αριός**, ταῦρος, δίδυμοι.

» » θέρους **αρκτίνος**, λέων παρθένος.

» » φθινοπώρου **ζυγός**, **σκορπίος**, τοξότης.

» » χειμῶνος **αἰγάκερως**, **ὑδροχόος**, **ἰχθύες**.

ΕΥΡΩΠΗ

Γενική ἐπεισιόπησις τῆς Εύρωπης.

Ἡ Εύρωπη ἔχει ἑκατασιν 10 ἑκατομμ. τετραγ. χιλιομέτρων, εἶναι μικροτέρα τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς καὶ μεγαλύτερα τῆς Αὐστραλίας. Ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν εἶναι ἡ δευτέρα μετὰ τὴν Ἀσίαν, διότι ἔχει 450 περίπου ἑκατομμύρια κατοίκους· κατὰ δὲ τὴν πυκνότητα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς εἶναι ἡ πρώτη ἀναλόγως τῆς ἑκτάσεώς της.

Ἡ Εύρωπη βρέχεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ, πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τοῦ Ἐλλησπόντου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Εὔξείνου πόντου. Ἀπὸ δὲ τῶν Οὐραλίων δρέων, τῆς Κασπίας θαλάσσης, καὶ δροστοιχίας τοῦ Καυκάσου χωρίζεται ἀπὸ τῆς Ἀσίας.

Θάλασσαι καὶ κόλποι. Ὑπὸ τοῦ βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ σχηματίζεται ἡ θάλασσα τοῦ Καρά καὶ ἡ Λευκὴ θάλασσα ἡ δοίᾳ πάλιν σχηματίζει τὸν κόλπον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ σχηματίζεται ἡ Βαλτικὴ θάλασσα ἥτις σχηματίζει τὸν κόλπον τῆς Ρίγας, τὸν Φινικὸν καὶ τὸν Βοθικὸν κόλπον· ἡ Βορεία ἡ Γερμανικὴ θάλασσα, ἡ θάλασσα τῆς Μάγχης, ἡ δοίᾳ χωρίζει τὴν μεγάλην Βρεττανίαν ἀπὸ τῆς δυτικῆς Εύρωπης, ἡ Ἰρλανδικὴ μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ ἡ δύσπλευστος Βισκαϊκὴ θάλασσα, ἥτις σχηματίζει τὸν Γασκωνικὸν κόλπον. Ὁ Ἀτλαντικὸς ὠκεανὸς εἰσχωρῶν διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ σχηματίζει τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ὑπὸ τῆς δοίᾳ πάλιν σχηματίζονται τὰ ἑξῆς πελάγη· τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, τὸ Ἀδριατικόν, τὸ Ἰόνιον, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, τὰ στενὰ τοῦ Ἐλλησπόντου, ἡ Προποντίς, ὁ Εὔξεινος πόντος (μαυρηὶ θάλασσα) καὶ ἡ Ἀζοφικὴ θάλασσα, ἥτις πήγνυται τὸν κειμένων.

Οἱ κυριώτεροι κόλποι ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ εἶναι οἱ ἑξῆς· ὁ κόλπος τοῦ Λέοντος πρὸς Ν. τῆς Γαλλίας, ὁ τῆς Γενούης, ὁ τῆς Γαέτας, ὁ τῆς Νεαπόλεως, ὁ τοῦ Σαλέρονος ὁ τοῦ Τάραντος· εἰς τὸ βάθος τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, ὁ τῆς Βενετίας καὶ ὁ τῆς Τεργέστης ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰταλίας ἥδη· ὁ τοῦ Αὐλῶνος καὶ οἱ ἔλλη-

νικοὶ κόλποι Κορινθιακός, Σαρωνικός, Εύβοϊκός, Παγασιτικός, Θερμαϊκός, Σιρυμονικός καὶ πολλοὶ ὄλλοι, τοὺς διποίους ἐμάθομεν εἰς τὴν γεωγραφίαν τῆς Ἑλλάδος.

Νησίοι. Αἱ κυριώτεραι τῆσιν Εὐρώπης εἶναι αἱ ἔξης : Ἐν τῷ Βορείῳ παγωμένῳ ωκεανῷ ἡ Νέα Ζέμλα καὶ ἡ Καλγούνέβη, αἱ διποίαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ῥωσίαν καὶ ἡ κατάψυχρος καὶ ἡφαιστειώδης νῆσος τῆς Ἰσλανδίας, ἡ διποία ἀνήκει εἰς τὴν Δανίαν, καὶ αἱ ἐν τῇ Βαλτικῇ μικραὶ νῆσοι ἀνήκουσαι ὄλλαι μὲν εἰς τὴν Ῥωσίαν, ὄλλαι δὲ εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ τὴν Δανίαν.

Ἐν τῷ ἀτλαντικῷ ωκεανῷ ἡ μεγ. Βρεττανία καὶ ἡ Ἰρλανδία.

Ἐν τῇ Μεσογείῳ αἱ Βαλεαρίδες νῆσοι (Μαγιόρκα καὶ Μινόρκα) ἀνήκουσαι εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἡ Κύρνος (Κορσική) καὶ ἡ Ἐλβα εἰς τὴν Γαλλίαν, αἱ μεγάλαι νῆσοι Σαρδὼν καὶ Σικελία καὶ πολλαὶ ὄλλαι μικραὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ Μάλτα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, αἱ Ἰόνιοι νῆσοι, ἡ Κερτη, ἡ Εύβοια, αἱ Κυκλαδες καὶ αἱ παρὰ τὰ παράλια τῆς μηκᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἡ νῆσος Ῥόδος, ἡ Κῶς καὶ αἱ πέριξ αὐτῶν δώδεκα ἐν διλφεσιν εἶναι μὲν Ἑλληνικαὶ, κατέχονται δῆμος προσωρινῶς ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τοῦ ιταλοτουρκικοῦ πολέμου.

Ἐπίσης ἡ νῆσος Κύπρος εἶναι μὲν Ἑλληνική, κατέχεται δῆμος ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας.

Χερδόνησοι Ἡ ὑψηλὴ Σκαρδινανίκη (Νοεβηγία. Σουηδία) ἡ ἀπέναντι αὐτῆς Ἰουντλανδίκη μὲ βραχώδη καὶ ἀπότομον παραλίαν, ἡ Πινδηναϊκή (Ιβηρική, Ἰσπανία, Πορτογαλλία), ἡ Ἰταλική ἡ ἀπεννινική, ἡ Ἑλληνική ἡ βαλκανική καὶ ἡ τῆς Κριμαίας (ταυρική) ἐν τῇ Εὐξείνῳ πόντῳ.

Πορθμοί. Ὁ Σκαγεράκης καὶ ὁ Καττεγάτης καὶ ὁ τῆς Σούδης, διὰ τῶν διποίων συγκοιγωνεῖ ἡ Βορεία ἡ Γερμανικὴ θάλασσα μετὰ τῆς Βαλτικῆς, ὁ πορθμὸς τοῦ Καλαί μεταξὺ Ἀγγλίας, καὶ Γαλλίας, ὁ τοῦ Γιβραλτάρ, διποίες ἐνώνει τὸν Ἀτλαντικὸν μὲ τὴν Μεσόγειον, ὁ τοῦ ἀγ. Βονιφατίου μεταξὺ τῶν νήσων Κύρνου καὶ Σαρδηνίας, ὁ Σικελικὸς ἡ τῆς Μεσσηνῆς μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας, τοῦ Ὀτράντου, ἐνώνων τὸ Ἀδριατικὸν μὲ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, Ἑλλήσποντος (Δαρδανέλλια), ἐνώνων τὸ Αἰγαῖον μὲ τὴν Προποτίδα, ὁ Θρακικὸς Βόσπορος, ἐνώνων τὴν Προποντίδα μὲ τὸν Εὔξεινο πόντον καὶ ὁ Κιμμερικὸς Βόσπορος, ἐνώνων τὸν Εὔξεινο μὲ τὴν Αζοφικὴν θάλασσαν.

Ισθμοί. Ο τῆς Κορίνθου, ὁ ὅποιος ἀποκοπεῖς διὰ διώρυχος ὕνει τὸν Κορινθιακὸν μὲ τὸν Σαρωνικὸν κόλπον.

Ακρωτήρια. Τὰ κυριώτερα ἀκρωτήρια εἶναι τὸ *Βόρειον*, τὸ ὅποιον κεῖται ἐν τῇ Β. ἀκρᾳ τῆς σκανδιναῦκης χερσονήσου, τὸ *Φινίδεον* πρὸς Δ. τῆς Ισπανίας, τὸ τοῦ ἄγ. *Βικεντίου* πρὸς τὰ ΝΔ. τῆς Πορτογαλίας, τὸ τῆς *Ταρίφας* παρὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Γιβλατάρ, τὸ *Σπαρτιέντον* εἰς τὸ νοτιώτατον ἀκρὸν τῆς Ιταλίας, τὸ *Ταΐραρον* ἢ τὴς Μαλέα ἀκρᾳ πρὸς Ν. τῆς Πελοποννήσου.

Οοη. Τὰ κυριώτερα καὶ ὑψηλότερα ὅρη τῆς Εὐρώπης εἶναι αἱ ροστοιχίαι τῶν *Αλπεων* (δυτικαί, κεντρικαί, ἀνατολικαί), ἡ ὑψηλότερα δὲ αὐτῶν πορφῆ εἶναι τὸ *Λευκὸν* ὅρος, τὸ ὅποιον κεῖται εἰς τῆς δυτικὰς *Αλπεις* καὶ ὑπερβαίνει τὰ 4810 μέτρα. Πέριξ τῶν *Αλπεων* κείνται πρὸς Δ. τὰ γαλλικὰ ὅρη, *Κηβένναι*, *Ιόρας*, πρὸς Β. τὰ *Εμανικὰ* καὶ πρὸς Α. τὰ *Καρπάθια*. Πρὸς Ν. δὲ αἱ *Αλπεις* προείνονται καὶ σηματίζουσι τὰ ὅρη τῆς *Ιταλικῆς* καὶ *Ἐλληνικῆς* χερσονήσου.

Τὰ ὅρη τῆς *πυρηναϊκῆς* χερσονήσου, τῆς *σκανδιναῦκης*, τῆς *Ἑρμαίας* ἐν τῷ Εὔξεινῳ πόντῳ καὶ τὰ *Οὐράλια* εἰς τὸ ἀνατολικὸν θιόν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς *Ασίας* εἶναι μεμονωμέναι ὁροστοιχίαι.

Ηφαίστεια. Τὰ κυριώτερα ηφαίστεια τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ *Εκλα* ἐν Ισλανδίᾳ, ὁ *Βεζούβιος* ἐν Ιταλίᾳ, ἡ *Αἴτνη* ἐν Σικελίᾳ καὶ ἡ ηφαίστειον τοῦ *Γεωργίου* παρὰ τὴν νῆσον Θήραν ἐν Ελλάδι.

Πεδιάδες. Ολόκληρον τὸ ΒΑ. μέρος τῆς Εὐρώπης μέχρι τῶν ὥραλίων δρέων εἶναι ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον πεδινόν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἶναι κατὰ μέγα μέρος δρεινὸν μὲ κέντρον τὰς *Αλπεις*.

Ποταμοί. Ο *Βόλγας*, ὁ πολυυδρότερος τῆς Εὐρώπης χυνόμενος ἐπὶ τοῦ *Οὐράλη* εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν· ὁ *Δούναβις*, ὁ ἔπιμητέοτερος δλων, δστις διέρχεται τὴν Γερμανίαν, Αὐστρογερμανίαν, χωρὶς τὴν Σερβίαν ἀπὸ τῆς Ούγγαρίας καὶ τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ τῆς Ρουμανίας καὶ χύνεται εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. Μεγάλοι ποταμοὶ εἶναι ἐπίσης ὁ *Ρήγος*, ὁ *Αλβις*, ὁ *Δένας* καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Λίμναι. Ο ἀριθμὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ λιμνῶν εἶναι μέγας· αἱ πολυδαιότεραι δὲ τούτων εἶναι αἱ σουηδικαὶ λίμναι *Βέττερ*, *Βένερ* καὶ *Μαιλόρη*, αἱ βορειοδυτικαὶ λίμναι τῆς Ρωσίας *Λαδόγα*, *Ονέγα*,

Γεωγραφία N.^o Μεταξᾶ, Τεῦχος Γον.

Πεῖπος καὶ Ἰλιενός, αἱ ἔλβετικαι λίμναι τῆς Γενεύης καὶ τῆς Κοσταντίας καὶ αἱ ἵταλικαι Μείζων, Κῶμος καὶ Γάρδα.

Κλῖμα. Τὸ κλῖμα τῆς Εὐρώπης εἶναι εὔκρατον, ἐπειδὴ ὅλη οὐδὲν καῖται ἐν τῇ εὐκράτῳ ζώνῃ μόνον τὸ ΒΑ. τμῆμα τῆς Εὐρώπης ἔχει κλῖμα ψυχρόν.

***Ἐδαφος καὶ προϊόντα.** Τὸ ἔδαφος τῆς Εὐρώπης ἔχει μεστην ποικιλίαν· εἰς τὰ βορειότατα μέρη ἡ βλάστησις περιορίζεται θάμνους, ἐνῷ εἰς τὰ ἄλλα μέρη εὐδοκιμοῦσιν ὅλα σχεδὸν τὰ προϊόντα διοια χρεισθέονται διὰ τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου· οὕτω πρὸς Ν. τῇ ζώνῃ τῆς Μεσογείου εὐδοκιμοῦσιν ἡ ἐλαία, ἡ ἄμπελος, τὰ ἑσθιδοιειδῆ, οἱ δημητριακοὶ παροποί, ὁ καπνὸς πτλ. ἐν τῇ πεντερή Εὐρώπῃ, ὡς καὶ εἰς τὰ Β. καὶ ΒΑ. μέρη αὐτῆς, παράγονται ποιγεώμηλα, λίνον, κάνναβις, τεῦτλα καὶ μέγισται ποσότητες δημητριακοὶ παροπῶν.

Ζώα. Ἐκ τῆς Εὐρώπης ἔλλείπουσι τὰ μεγάλα καὶ ἄγρια ζῷα ὑπάρχουσι μόνον ἄρκτοι, λύκοι, ἀλώπεκες, θῶες (τσακάλια) καὶ ἔφοι, ἐκ δὲ τῶν ἡμέρων ζώων ἡ Εὐρώπη τρέφει τὰ ἄριστα τῶν φυλῶν καὶ γενῶν, βοῦς, ἵππους, πρόβατα, αἴγας πλλ.

***Ορυκτά.** Ἡ ἥπειρος αὗτη περιέχει καὶ πολλὰ ὀρυκτά, ὡς ἄνθρακας, χρυσόν, λευκόχρυσον, ἀργυρόν, σίδηρον, χαλκόν, μόλυβδον, ψευδάργυρον, κασσίτερον, ὑδράργυρον καὶ πολλὰ ἄλλα χρήσιμα εἰς ἀνθρωπον.

Κάτοικοι καὶ πολιτισμός. Ἡ Εὐρώπη ἀναλόγως τῆς ἐκσεώς τῆς εἶναι ἡ πολυπληθεστέρα ἥπειρος τῆς γῆς (450 ἑκατομμ. κατό δὲ πολιτισμὸς τῶν κατοίκων ἔχει αὐξηθῆ εἰς μέγιστον βαθμόν αὐτὸς συνετέλεσαν αἱ ἔξης αἰτίαι·

1) Ἡ θέσις αὗτῆς ἐν μέσῳ τῶν μεγάλων ἥπειρων, Ἄσίας, Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς.

2) Αἱ πολλαὶ χερσόνησοι καὶ οἱ πολλοὶ κόλποι, οἱ δποῖοι ἐσχητίσθησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

3) Τὸ εὔκρατον κλῖμα.

Πάντα ταῦτα διευκολύνουσι τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, συντελοῦσι σπουδαίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

‘Ο εὐρωπαϊκὸς δὲ πολιτισμὸς προῆλθεν ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Γλῶσσαι. Αἱ λαλούμεναι ἐν Εὐρώπῃ γλῶσσαι διαιρίονται 5 κυρίως διμάδας·

- 1) Τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὴν συγγενῆ αὐτῆς ἀλβανικήν.
- 2) Τὴν λατινικήν, ἡ ὅποια περιλαμβάνει τὴν γαλλικήν, τὴν ἵταλικήν, τὴν Ἰσπανικήν, τὴν πορτογαλλικήν καὶ τὴν δουμανικήν.
- 3) Τὴν γερμανικήν, ἡ ὅποια περιλαμβάνει τὴν ἀγγλικήν, τὴν σκανδινανικήν, τὴν κυρίως γερμανικήν, τὴν δλλανδικήν καὶ τὴν δανικήν.
- 4) Τὴν σλαβικήν, ἐκ τῆς ὅποιας περισσότερον διαδεδομένη εἶναι ἡ ρωσική.

Θρησκεῖα. Πάντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρώπης, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν ἑκατομμυρίων μωαμεθανῶν καὶ Ιουδαίων, εἶναι χριστιανοὶ διαιρούμενοι εἰς τρεῖς ἐκκλησίας· τὴν ὁρθόδοξον, τὴν δυτικήν καὶ τὴν τῶν διαμαρτυρομένων.

Φυσικὴ καὶ πολιτικὴ διαίρεσις τῆς Εὐρώπης. Ἡ Εὐρώπη φυσικῶς διαιρεῖται 1) εἰς **νοτίαν** Εὐρώπην, ἡ ὅποια περιλαμβάνει τὰς τρεῖς μεσημβρινὰς χερσονήσους, τὴν ἐλληνικὴν ἢ βαλκανικὴν, τὴν ἵταλικὴν ἢ ἀπεννινικὴν καὶ τὴν πυρηναϊκὴν ἢ ἰβηρικὴν· καὶ ἡ μὲν ἐλληνικὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴν εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Ρουμανίαν, τὴν Σερβίαν, τὸ Μαυροβούνιον καὶ τὴν Ἀλβανίαν· ἡ ἵταλικὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας· ἡ δὲ πυρηναϊκὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Πορτογαλίαν. 2) εἰς τὴν **κεντρικὴν** Εὐρώπην, ἡ ὅποια περιλαμβάνει τὴν Γαλλίαν, τὸ Βέλγιον, τὴν Ὀλλανδίαν τὴν Γερμανίαν, τὴν Ἐλβετίαν καὶ τὴν Αὐστρογερμανίαν πλ. 3) εἰς **Β. καὶ ΒΔ. Εὐρώπην**, καὶ ἡ μὲν **B. Εὐρώπη** περιλαμβάνει τὴν Δανίαν καὶ τὴν σκανδινανικὴν χερσόνησον (Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν), ἡ δὲ **ΒΔ. τὴν Ἀγγλίαν** μετὰ τῆς Ἰρλανδίας καὶ 4) εἰς **ἀνατολικὴν** Εὐρώπην, ἡ ὅποια περιλαμβάνει τὴν Ρωσίαν.

Ι Τ Α Λ Ι Α

Ορια. Ἡ Ἰταλία εἶναι μία ἐκ τῶν τριῶν μεσημβρινῶν χερσόνησων καὶ συνορεύει πρὸς **B.** μὲν τὴν Ἐλβετίαν, καὶ μὲν τὴν Γερμανικὴν Αὐστρίαν, πρὸς **Δ.** μὲν τὴν Γαλλίαν, καὶ πρὸς **A.** μὲν τὴν μεγαλυθεῖσαν Σερβίαν Σλαβονίαν καὶ Κροατίαν (Γιουκοσλαβίαν). Βρέχεται δὲ κατὰ μῆκος ἀφ' ἔνδος μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ, ἀφ' ἐτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

Έκτασις 286.000 τετραγ. χιλιομέτρων. } πρὸ τοῦ πολέμου.
Πληθυσμὸς 35 εκατομμ. κατοίκων. }

Κόλποι. Ό της Γενούης καὶ δ τοῦ Τάραντος καὶ τῆς Βενετίας καὶ τῆς Τεργέστης ἥδη.

Ακρωτήρια. Σπαρτιβέντον, Λεύκα, καὶ πολλὰ ἄλλα.

Περθυμοί. Ό τῆς Μεσσήνης μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας (Σκύλλα καὶ Χάρυβδις), δ τοῦ Ὀράντον, ὅστις ἐνώνει τὸ Ἰόνιον μὲ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος καὶ δ τοῦ ἁγ. Βοιωτίου μεταξὺ τῶν νήσων Σαρδὸν καὶ Κύρου.

Οροί. Αἱ μεσημβριοανατολικαὶ "Ἀλπεῖς, αἵτινες χωρίζουσι τὴν Ἰταλικὴν χερσόνησον τῆς ἀλλης Εὐρώπης, τὰ Ἀπέννυνα, τὰ δόποια διασχίζουσι τὴν Ἰταλίαν κατὰ μῆκος καὶ ἐπὶ τῶν δοποίων ὑπάρχει τὸ ἐνεργὸν ἡφαίστειον *Βεζούβιος*. Τὸ δρός τοῦτο κεῖται πλησίον τῆς Νεαπόλεως καὶ καπνίζει διαρκῶς, τὰ Ἀβρούζια. Τὸ πρὸς Α. τῆς νήσου Σικελίας ὅρος *Αἰττα* εἶναι μεμονωμένον καὶ ἐνεργὸν ἡφαίστειον· ἡ κορυφὴ αὐτῆς ἔχει ὕψος (3,300 μ.) καὶ τὰ Σικελικὰ δρη.

Πεδιάδες. Ή λοιμβαρδική, ἡτις εἶναι εὐφορωτάτη εἰς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ ἄλλα προϊόντα, ή Τοσκανική, ή τῆς Ρώμης καὶ ή τῆς Καμπανίας, ἡτις εἶναι ή εὐφορωτέρα γῇ τῆς Ἰταλίας καὶ ἔχει πολλὰς φυσικὰς καλλονάς, ἐνεκα τῶν δοποίων καλεῖται καὶ «παράδεισος τῆς Εὐρώπης» καὶ ή ὠραία πεδιάς τῆς Ἀπουλίας.

Ποταμοί. Ό Πάδος καὶ δ Ἀδίγης πηγάζοντες ἐκ τῶν "Ἀλπεων καὶ διαρρέοντες τὴν λοιμβαρδικὴν πεδιάδα χύνονται εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, δ "Αρνος, πηγάζων ἐκ τῶν Ἀπεννίνων καὶ διαρρέων τὴν τοσκανικὴν πεδιάδα χύνεται εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, καὶ δ Τίβερης, πηγάζων ἐκ τῶν Ἀπεννίνων καὶ διαρρέων τὴν πεδιάδα τῆς Ρώμης, χύνεται εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος.

Λέμναι. Ή Μείζων, ἀνήκουσα ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν Ἐλβετίαν, ή Κῶμος, ή Γάρδα καὶ ή Περουγία.

Κλῖμα. Τὸ κλῖμα τῆς χώρας εἶναι γλυκὺ καὶ μόνον εἰς τὰ βόρεια ὑψηλὰ μέρη αὐτῆς εἶναι τὸν χειμῶνα πολὺ ψυχρόν.

Κτήσεις. Ή *Ιταλία* κατέχει ἐν Ἀφρικῇ τὴν Ἐρυθραίαν καὶ μέρος τῆς χώρας τῶν Σομαλῶν καὶ τὰς τελευταῖον κτηματισας χώρας τῆς Λιβύης (Β. Ἀφρικῆς) *Τριπολίτεια* καὶ *Κυρηναϊκήν*. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰταλίας εἶναι καθολικοὶ τὸ θρήσκευμα, φιλόπονοι, φιλόμουσι καὶ διοικοῦνται συνταγματικῶς ὅλαι αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμέναι.

Πόλεις. Ή *Ράμη* (500 χλ. ν.), ἐκτισμένη ἐπὶ 11 λόφων

έκατέρωθεν τοῦ Τιβέρεως, πρωτ. τοῦ βασιλείου καὶ καθέδρα τοῦ Πάπα. Ἐχει πλεῖστα ἀρχαῖα μνημεῖα, ἵτοι τὸν πύργον τοῦ Ἀγγέλου, τὸ πάνθεον, τὸ ἐν μέρει σφζόμενον Κολοσσιαῖον ἀμφιθέατρον καὶ πολλὰ μεγαλοπρεπῆ νέα οἰκοδομήματα, ώς τὸ Βατικανόν, ἀνάκτορον τῶν πατῶν, καὶ τὸν γαδὸν τοῦ ἀγ. Πέτρου, τὸν μέγιστον τῶν χριστιανικῶν ναῶν τῆς γῆς. Ὑπὸ τὴν Ῥώμην εἴρισκονται αἱ κατακόμβαι, δηλ. τὰ ὑπὸ τὴν γῆν καταφύγια τῶν χριστιανῶν κατὰ τοὺς σκληροὺς ζρόνους τῶν διωγμῶν. Ἡ Σιβίτα Βέκκια, ἐπίνειον τῆς Ῥώμης καὶ λιμὴν πολεμικός. Ἡ Φλωρεντία (200 χιλ. π.), παλαιὰ πρωτ. τῆς Ἰταλίας καὶ μία τῶν ὀραιοτέρων πόλεων τῆς Εὐρώπης, ἔχουσα πλούσια μουσεῖα, καλλιτεχνικὰς βιβλιοθήκας, πολλὰ ἔργοστάσια μεταξίνων ὑφασμάτων, πᾶλιν ἀγαθίνων, είναι πατρὶς τοῦ διασήμου ζῳγράφου Μιχ. Ἀγγέλου. Λιβόριον (100 χιλ. πατ.), παραλία καὶ ἐμπορικὴ πόλις πλησίον αὐτῆς κεῖνται τὰ μεγάλης ἐκτάσεως λατομεῖα λευκῶν καὶ μαλακῶν σχετικῶς μαρμάρων τῆς Καράζας. Εἰς τὰ παραλία τῆς ζώρας ταύτης ἀλιεύοντα κοράλλια. Γέροντα, πόλις παραλία ἐμπορικωτάτη, πατρὶς τοῦ Κολόμβου (235 χιλ. π.). Τουρίτον (350 χιλ. π.), πόλις ὁραία καὶ βιομήχανος, πρωτεύουσα ποτὲ τοῦ Πεδεμοντίου. Μιλάνον (Μεδιόλανα 500 χιλ. π.), πόλις ὁραιοτάτη, ἔχουσα ἔργοστάσια κετάης καὶ ὑάλου. Βενετία (150 χιλ. π.), ἐκτισμένη ἐπὶ 115 νησίδων, αἵτινες συνδέονται διὰ γεφυρῶν καὶ διωρύχων ὑπῆρξεν ἀλλοτε πρωτ. τῆς ἰσχυρᾶς ἐνετικῆς δημοκρατίας. Βολωνία (150 χιλ. π.), πόλις βιομήχανος καὶ ἐμπορική. Ἀγκων (65 χιλ. π.), πόλις ἐμπορικὴ καὶ παραλία. Βριττήσιον (Μερίντιτζι, 15 χιλ. π.), λιμὴν ἐμπορικός καὶ δ τελευταῖος σταθμὸς τῶν σιδηροδρόμων τῆς Εὐρώπης. Νεάπολις (600 χιλ. π.), πόλις παραλία, ἐκτισμένη εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ ἡφαιστειώδους ὅρους Βεζούβιου· ἔχει μεγαλοπρεπῆ ἀνάκτορα, πανεπιστήμιον, μουσεῖον, ἀστεροσκοπεῖον κτλ. Πλησίον τῆς Νεαπόλεως ἔκειντο αἱ τρεῖς πόλεις Πομπηΐα, Ἡράκλειον καὶ Σταβίαι, τὰς δοπίας κατέχωσεν ἡ ἐκρηκτική τοῦ Βεζούβιου τῷ 79 μ. Χ.

Νησοί. Ἡ Κύρων (Κορσική), κατεχομένη ὑπὸ τῶν Γάλλων. Ἡ Σαρδηνία, νῆσος ὁρεινὴ μὲ πρωτεύουσαν τὸ Κάλιαρι (50 χιλ. π.) Ἡ Σικελία, μία τῶν μεγαλυτέρων νήσων τῆς Μεσογείου καλῶς καλλιεργημένη· πρὸς Β. τῆς νήσου κεῖται τὸ ἐνεργὸν ἡφαιστείον Αίτνη. Πόλεις τῆς Σικελίας είναι τὸ Πάρορμον (Παλέρμον, 300 χιλ.

κ.), ή Μεσσήνη (100 χιλ. κ.), ή Κατάνη (150 χιλ. κ.) εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Αἴτνης. Εἰς τὰ ἄκρα τοῦ πορθμοῦ τῆς Μεσσήνης κείνται καὶ πρὸς τὰ δύο μέρη ἀπότομοι βράχοι, αἱ ὄνομασται πυρὰ τοῖς ἀργαλοῖς Σκόλλα καὶ Χάρουβδις. Ἡ Σικελία ἐκαλεῖτο ἐπὶ τῆς Ὄμηρικῆς ἐποχῆς Τοιναρία. Ἀλλη νῆσος εἶναι ή Μάλτα (Μελίτη) κατεχομένη ὑπὸ τῶν Ἀγγλιῶν, μέγας πολεμικὸς ναύσταθμος.

Ἡ ὁμοκρατία τοῦ ἀγ. Μαρίνου κείται πλησίον τῆς Ἀγκῶνος, ὑδρύθη τῷ 500 περίπου μ. Χ. καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Κατοικεῖται ὑπὸ παθολικῶν Ἰταλῶν (11 χιλ. κ.), καὶ ἔχει πρωτεύουσαν τὸν ἄγιον **Μαρίνον**.

Διὰ τῆς συναφθείσης τελευταίον συνθήκης τοῦ Σαιντέρ Μαίν, διῆς ἀπεφασίσθη ἡ διάλυσις τῆς μοναρχίας τῶν Ἀφβούργων, ἔξεχωρήνησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν αἱ μεγάλαι μέχρι τοῦδε ἀντριακαὶ ἐπάρχιαι τοῦ Τυρόλου, τοῦ Τρεντίνου, τῆς Ἰστρίας μετὰ τῆς ἐμπορικωτάτης πόλεως τῆς Τεργέστης καὶ τινὰ ἄλλα ἀκόμη ἐδάφη, ἅτινα ἀμφισβητοῦνται εἰσέτι καὶ ὑπὸ τῆς Γιουκοσλαβίας. ⁽¹⁾

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ἡ Ἐλβετία κείται ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἰταλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας, εἶναι δὲ ἡ μόνη χώρα τῆς Εὐρώπης, ἡτις δὲν βρέχεται ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Οορ. Ἡ Ἐλβετία εἶναι ἡ ὑψηλοτέρα χώρα τῆς Εὐρώπης, διότι ἐν αὐτῇ ὑψοῦνται ὁ κορμὸς τῶν Ἀλπεων, αἵτινες διαιροῦνται εἰς δυτικάς, κεντρικὰς καὶ ἀνατολικάς· ἡ ὑψηλοτέρα δὲ κορυφὴ αὐτῶν εἶναι τὸ Λευκὸν ὅρος, τὸ δποῖον κείται εἰς τὰς δυτικὰς Ἀλπεις καὶ ὑπερβαίνει τὰς 4,810 μέτρα· μία ἀπὸ τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τῶν Ἀλπεων εἶναι ὁ ἄγιος Γοτθάρδος, ὑπὸ τὸν δποῖον διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος, ὁ συγκοινωνῶν τὴν Ἰταλίαν μετὰ τῆς Ἐλβετίας, ἐπέρα ὁ ἄγιος Βεργάρδος, ἔνθα εἶναι ἡ μονὴ τοῦ ἀγίου Βερνάρδου, ὄνομαστὴ διὰ τοὺς σωστικοὺς κύνας, καὶ ὁ Ἰόρας διευθυνόμενος ἐκ N. πρὸς βορρᾶν.

Αἱ κορυφαὶ τῶν Ἀλπεων καλύπτονται πάντοτε ὑπὸ χιόνων καὶ πάγων· μεταξὺ δὲ τῶν διαιλαδώσεων τῶν Ἀλπεων ὑπάρχουσι κοιλάδες χλοεραὶ ποτιζόμεναι ὑπὸ ἀναριθμήτων δυάκων καὶ ποταμῶν, οἵτινες κατέρχονται ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων μερῶν· βόσκουσι δὲ εἰς τὰς κοιλαῖς ταύτας πολλὰ ποίμνια αἰγῶν καὶ προβάτων, ὡς καὶ πάμπολλαι ἀγέλαι βιῶν καὶ ἀγελάδων, ἐκ τοῦ γάλακτος τῶν δποίων κατασκευάζεται ὁ περίφημος ἐλβετικὸς τυρός.

Οροπέδια, κοιλάδες. Τὰ ὑψηλὰ ὁροπέδια τῶν Ἀλπεων καὶ

(1) Αἱ ἀνωτέρω ἐκχωρηθείσαι χώραι ἀνήκουσι κατ' ἔθνικότητα ως ἐπὶ τὸ πλευτογενεῖς τῆς τὴν Ἰταλίαν.

ῦψηλαὶ κοιλάδες καλυπτονται πᾶσαι τὸν χειμῶνα ὑπὸ μεγάλων καὶ
καθόφων παγετώνων, αἵτινες κατὰ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν τοῦ
οὐ ἀποτελοῦσι θέαμα μεγαλοπρεπὲς καὶ μαγευτικόν.

Αἱ κοιλάδες τῶν "Αλπεων παρέχουσι μεγάλην ποικιλίαν ἀπόφεως, ὅτε μέγ
καρπεῖς ἀγρίας περιβαλλομένας ὑπὸ ἀπορράγων καὶ κρημνῶν φοβερῶν, εἰς
τοῦθος τῶν ἐποίων παχύλαζουσιν οὐδατα δρμητικά. ὅτε δὲ λειμῶνας ἐλαφρῶς κυ-
ριμένους καὶ ποτιζομένους ὑπὸ θαυμαγόνων ῥυακίων, ὅτε δὲ καὶ πεδιάδας γονίμους.
Παγακοῦ μέγισται ἀγτιθέσεις, οὐδόν καὶ βράχοι μετά παταρρακτῶν, λειμῶνες
πεδία καλλιεργημένα ἀπέναντι παγετώνων καὶ παρὰ τοὺς πρόποδας χιονοσκε-
ἀκρωρειών. Ταῦτα προσδιδόντες τῷ γράφει τὸν "Αλπεων καλλο-
τειναν ἔκπαγλον, ἐνῷ ἂνευ αὐτῶν θὰ ησαν ἄγριαι καὶ φοβεραι.

Ποταμοί. Οἱ Ἀρήνος, πηγάζων ἐκ τοῦ Γοτθάρδου, διέρχεται
λίμνην τῆς Κωνσταντίας καὶ χύνεται εἰς τὴν γερμανικὴν θά-
ρσαν καὶ δὲ ὁ Ροδανός, πηγάζων καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ Γοτθάρδου, διέρ-
χεται τὴν λίμνην τῆς Γενεύης καὶ χύνεται εἰς τὸν κόλπον τῆς Λυδίας
(εόντος).

Αίμυναι. Η Κωνσταντία, ἥτις ἀνήκει καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ
τὴν Αὐστρίαν, ή τῆς Ζυρίχης, ή τῆς Λυκέρνης, ή τῆς Νευσα-
χης, ή τῆς Γερεύης καὶ ή Μείζων, ἥτις ἀνήκει καὶ εἰς τὴν Ἰτα-
λίαν.

Κλῖμα. Τὸ κλῖμα τῆς Ἐλβετίας εἶναι πολὺ ψυχρὸν εἰς τὰ
νὰ μέρη, δριμὺ ἐπὶ τῶν δροπεδίων, γλυκὺ δὲ εἰς τὰς κοιλάδας.
Γένει δύως τὸ κλῖμα εἶναι πολὺ ὑγιεινόν, δὲ ἀλλοι καθαρώτατος.
κα τούτου οἱ Ἐλβετοὶ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁρμαλέοι καὶ ὑγι-
καὶ δὲ τόπος των θεωρεῖται ὡς ή καλυτέρα διαμονὴ διὰ τοὺς ἀναρ-
νούντας.

Ἐδαφος καὶ ἀσχολίαι τῶν κατοίκων. Τὸ ἔδαφος εἶναι
ρροὸν καὶ ἐπιμελῶς καλλιεργημένον· οἱ κάτοικοι αὗτῆς ζῶσι κυρίως
τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς βιομηχανίας· σπουδαιότατα ἀνεπτυγμένη
οι ή βιομηχανία τῆς ὁρολογοποίας καὶ τῶν μεταξίνων ὑφασμά-

Πόλεις Βέον (60 χιλ. ν.), πρωτεύουσα τῆς Ἐλβετίας, πόλις
κακίανος καὶ ἐμπορική, ἔχουσα δόνομαστὸν πανεπιστήμιον· εἶναι δὲ
τοῦ κεντρικοῦ γραφείου τῆς παγκοσμίου ταχυδρομικῆς καὶ τηλε-
μαρικῆς ἐνώσεως. Λυκέρνη (35 χιλ. ν.) παρὰ τὴν δύσιν μονον λίμνην,
τοῦ οἰστανμάστιφ τοποθεσίᾳ. τὴν δοπίαν ἐπισκέπτονται πολυάριθμοι
τηγηταί. Ζυρίχη (170 χιλ. ν.), ἔχουσα δόνομαστὸν πανεπιστήμιον
ἐργοστάσια βαμβακίνων καὶ μεταξίνων ὑφασμάτων καὶ ἡλεκτρικῶν

μηχανῶν. Βασιλεία (60 χιλ. κ.), ἔχουσα πολλὰ ἐργοστάσια μετά της Γερεύη (100 χιλ. κ.), ἔχουσα τερπνότατα προάστεια· είναι ή βιομηχανίας καὶ κοσμημάτων.

Ἡ παιδεία, ἡ συγκοινωνία, καὶ ἡ βιομηχανία εὑρίσκονται ἐν μεταπτύξει.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐλβετίας ἀνέρχονται εἰς 3,500,000, ἐν ὅποιον τὰ $\frac{2}{3}$ είναι διαμαρτυρόμενοι καὶ τὸ $\frac{1}{3}$ καθολικοί. Ἡ Ἐλβετία ἔχει πολίτευμα δημοκρατιών διμοσπονδιακόν· διαιρεῖται δὲ εἰς δημοκρατίας μικράς, ἐπάστη τῶν δποίων ἐκλέγει τοὺς ἀντιπροσώπους της, οὕτινες συνέρχονται ἐν τῇ Βέργη καὶ, ἀφοῦ ἐκλέξωσι κατ' ἑταῖρον, νομοθετοῦσιν.

ΓΑΛΛΙΑ

Ἐκτασίς 537 χιλ. τετραγ. χιλιόμετρα. Πρὸ τοῦ τελευταίου λέμου.

Πληθυσμός, θρησκεία 40 ἑκατ. καθολικοὶ τὸ θρήσκευμα.

Ἡ Γαλλία δρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς βρετανικῆς θαλάσσης (Μάγγης), πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, Ἐλβετίας, Γερμανίας, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς ὧδοίς ζωρίζεται διὰ τῶν Πυρηναίων δρέων καὶ πρὸς βρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανοῦ. Ἡ Γαλλία ἔχει σχῆμα που ἔξαγωνικόν.

Νησοί. Ἡ *Κύρνος* (Κορσικὴ) καὶ τινες ἄλλαι μικρότεραι ἐν Μεσογείῳ.

Κόλποι. Ὁ τῆς *Λυνών* (Λέιντος) καὶ ὁ *Γασκωνικός*.

Πορθμοί. Ὁ τοῦ *Καλαί* μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

Όροι. Τὰ *Αρδεννα*, ἄτινα ἔκτείνονται μεταξὺ Γαλλίας καὶ Βρετανίου, γαμηλὰ καὶ δασώδη· μεταξὺ τούτων εὑρίσκεται ἡ λοφώδης *Φλάγδρα*. Τὰ *Βόσγια*, ἄτινα πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου ἔχώριζον τὴν ἀπὸ τῆς Γερμανίας, ὁ *Ιόρας*, εἰς τὰ ὅρια Γαλλίας καὶ Ἐλβετίας αἱ δυτικαὶ *Αλπεις*, τῶν ὧδοίων ἡ ὑψηλοτέρα κορυφὴ είναι τὸ *Δέρρος* (4,810), τὸ *Κενί* (3,170 μ.), κάτωθι τοῦ ὧδοίου διέρχεται σιδηροδρομικὴ σήραγγες ἡ συνδέουσα τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς Ἰταλίας *Κηφέννυα* καὶ τὰ *Πυρηναῖα* μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας.

Πεδιάδες. Ἡ τῆς *Καμπανίας*, ἡ *Νορμανδική*, ἡ τῆς

βηγκίας, ή τῆς Βονργουνδίας, ή τοῦ Λείγηρος, ή τοῦ Γαρούνα καὶ ή ἐκτεταμένη ποιλάς τοῦ Ροδανοῦ, ἀπασι εὐφορώταται, διότι διαρρέονται ὑπὸ μεγάλων ποταμῶν καὶ διωρύχων.

Ποταμοί. Ο Ροδαρός, πηγάζων ἐκ τοῦ Γοτθάρδου, διέρχεται τὴν λίμνην τῆς Γειεύης καὶ χύνεται εἰς τὸν κόλπον τῆς Λυσίνης. Ο Γαρούνας, πηγάζων ἐκ τῶν Πυρηναίων, διαρρέει τὴν ὁμώνυμον πεδιάδα καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ωκεανόν. Ο Λείγηρ, ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Γαλλίας, ὅστις πηγάζων ἐκ τῶν Κηβεννῶν καὶ ἀρδεύων τὴν ὁμώνυμον πεδιάδα, χύνεται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ωκεανὸν καὶ ὁ Σηκουάνας πηγάζων ἐκ τοῦ δροπεδίου τῆς Λιγγονίας καὶ διερχόμενος τὴν πόλιν τῶν Παρισίων χύνεται εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Μάγης.

Λίμναι. Η τῆς Γειεύης ήτας ἀνήνει καὶ εἰς τὴν Ἐλβετίαν.

Κλῖμα εὐκρατὸν καὶ ὑγιεινόν.

Πόλεις. Πρωτ. τῆς Γαλλίας είναι οἱ **Παρίσιοι** (2,800,000 κατ.), ἡ δραιοτέρα πόλις τοῦ κόσμου; καιμένη ἐπὶ τῶν ὁχθῶν τοῦ Σηκουάνα· ἔχει δραίας πλατείας, εὐρείας ὄδοὺς μὲ λαμπρὰς δενδροστοιχίας καὶ μεγαλοπρεπῆ δημόσια κτίρια, ὡς εἶναι ὁ περίφημος ναὸς τῆς Παναγίας, τὸ Πάνθεον, τὸ Λούβρον (ἀξιολογώτατον μουσείον) καὶ ἄλλα πολλά. Η πόλις περιβάλλεται ὑπὸ μεγάλων ὁχυρῶν φρουρίων καὶ ἔχει ἐμπόριον παγκόσμιον καὶ βιομηχανίαν ἀκμαιοτάτην. **Βερσαλλίαι** (65 χιλ. κ.), πόλις δραιοτάτη πλησίον τῶν Παρισίων, ἄλλοτ πρωτ. τῆς Γαλλίας, μὲ μεγαλοπρεπῆ ἀνάκτορα, χρησιμοποιηθεῖσα τελευταῖον ὡς ἔδρα τῆς Διασκέψεως διὰ τὴν σύναψιν τῆς συνθήκης μεταξὺ συμμάχων καὶ Γερμανίας. **Λιλη** (220 χιλ. κατ.) παρ τὸ Βέλγιον, πόλις ἐμπορική. **Καλαί** (60 χιλ. κατ.), διὰ τοῦ δοποίου διαπεραιοῦνται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, πόλις ὁχυρωτάτη. **Χάβη** (110 χιλ. κ.), παραλία καὶ ἐμπορικωτάτη πόλις. **Χερβούνγον** (40 χιλ. κατ.) χρησιμεῦσαν ὡς πολεμικὸς λιμήν. **Βρέστη** (85 χιλ. κατ.), πόλις παραλία καὶ ἐμπορική. **Νάντη** (130 χιλ. κατ.), παρὰ τὸν Λείγηρο μέγας ἐμπορικὸς λιμήν. **Βορδὼ** (260 χιλ. κατ.), πόλις ἐμπορικωτά καὶ δνομαστὴ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴνους τῆς. **Τολῶσα** (150 χιλ. κατ.) ἐπὶ τοῦ Γαρούνα, δνομαστὴ διὰ τοὺς οἴνους τῆς καὶ τὰ ἀξιόλογα ἐργαλεῖα καὶ σκεύη. **Μομπελιέ** (75 χιλ. κατ.), δνομαστὴ διὰ τὴν ἐκεὶ ἴατρικὴν σχολήν, εἰς ἣν ἐσπούδασεν ὁ Ἀδαμάντιος Κοραιού. **Μασσαλία** (550 χιλ. κατ.), ἀποικία τῶν Φωκαέων εἶναι δὲ ὁ ἐμπο-

κώτατος λιμήν τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ ἔχει ἀκμαιοτάτην βιομηχανίαν, ἐλαιουργεῖα, σαπανοποιεῖα, βιρσοδεψεῖα, σακχαροποιεῖα κλπ. Ἐν Μασσαλίᾳ κατοικοῦσι καὶ πολλοὶ Ἑλληνες. Τουλῶν (110 χιλ. πατ.), πόλις δυχυρά, ὁ ἀσφαλέστατος φύσει καὶ τέχνῃ πολεμικὸς λιμήν τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Μεσογείῳ. Ἀγ. Στέφανος (140 χιλ. π.), πόλις δνομαστὴ διὰ τὰ μηχανοργεῖα, ὀπλοποιεῖα καὶ ἄλλα βιομηχανικὰ ἐργοστάσια· πορφ' αὐτὴν κείνται καὶ τὰ πλουσιώτατα γαιανθρακωρυχεῖα τῆς Γαλλίας. Λυδῶν (500 χιλ. π.), περίφημος διὰ τὰ πολλὰ καὶ τέλεια ἐργοστάσια μετάξης.

Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν βομβυκοτροφίαν καὶ εἰς τὴν καλλιεργίαν τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἴδιως τῆς ἀμπέλου. Εἶναι δὲ εὐφυεῖς, εὐγενέστατοι, εὔθυμοι καὶ εὔποροι καὶ διμιοῦσι γλῶσσαν, ἥτις εἶνε σχεδὸν παγκόσμιος. "Ολαι δὲ αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι ἔχουσι προσαχθῆ εἰς μέγιστον βαθμόν.

Η ἡγεμονία Μονακοῦ κεῖται εἰς τὰ ΝΑ. παραλία τῆς Γαλλίας μεταξὺ Νικαίας καὶ τῶν Ιταλικῶν συνόρων πληθ. 20 χιλ. πατ. Κυβερνᾶται ὑπὸ ἡγεμόνος, ὃστις διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας. Πρωτ Μονακόν.

Αποικίαι. Ἡ Γαλλία ἔχει πολλὰς ἀποικίας· ἐν Ἀφρικῇ: Ἀλγέριον, Τόνιδα, Μαρόκον, Σουδάν. Κόγγον, Μαδαγασκάρην κλπ. Ἐν Ἀσίᾳ: Τογκίνον. Κοζιγκίναν (Ινδονίγα) καὶ πολλὰς νήσους ἐν Ωκεανίᾳ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν Ἀντιλλῶν.

Διὰ τῆς πρὸ τούς χρόνου συναφθείσης ἐν Βερσαλλίαις συνθήκης μεταξὺ τῶν συμμάχων τῆς Ἀνταντ καὶ τῆς Γερμανίας ὑπεχρεώθη αὕτη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὰς κατὰ τὸ 1870 ἀποσπασθείσας ἐκ ταύτης ἐπαρχίας Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης.

I S P A N I A

Τὸ βασίλειον τῆς Ισπανίας κατέχει τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Πυρηναϊκῆς ἢ Ἰβηρικῆς χερσονήσου καὶ δρίζεται πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Πορτογαλλίας καὶ πρὸς τὰ ΒΑ. ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ἀπὸ τῆς δοπίας χωρίζεται διὰ τῶν Πυρηναίων κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη βρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανοῦ καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Ἐκτασίς 500 χιλ. τετραγ χιλιομέτρων.

Ηλιθυσμὸς 20 ἑκατομμύρια κατοίκων.

Νῆσοι. Αἱ Βαλεαρίδες (Μαγιόρκα καὶ Μινόρκα) καὶ τινες ἄλλαι μικραί.

Κόλποι. Οἱ Γασκωνικὸς (κόλπος κοιμητηρίου), ὁ τῶν Γαετίων (Κάδιξ) ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ καὶ ὁ τῆς Βαλεντίας ἐν τῇ Ιερογείῳ.

Άκρωτηδια. Τὸ Φινίστερον, τὸ Τραφαλγάρ, δνομαστὸν διὰ

τὴν καταναυμάχησιν τοῦ γαλλοϊσπανικοῦ στόλου ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ, ἡ Ταρίφα καὶ τὸ Γιβραλτάρ.

Πορθμοί. Ὁ τοῦ Γιβραλτάρ, δεστις ἐνώνει τὸν Ἀτλαντικὸν μὲ τὴν Μεσόγειον καὶ χωρίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς.

"Ορη. Τὰ Πυρηναῖα, τὰ δοῃ τῆς Ἀστονορίας, τὰ Ἰβηρικά, τὰ τοῦ Γουαδαμάρα, τὰ τοῦ Τολέδου, τὰ τῆς Ἀνδαλουσίας καὶ τὰ τῆς Νεβάδας (3481 μ.).

Πεδιάδες. Ἡ τῆς Ἀρραγωνίας, ἡ τῆς Ἀνδαλουσίας καὶ τὸ Καστιλιανὸν δροπέδιον.

Ποταμοί. Ἐπισημότεροι εἶναι ὁ Ἔβρος καὶ ὁ Σεγοῦρος, ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Μεσόγειον, ὁ Μίρος, ὁ Δοῦρος, ὁ Τάγος, ὁ Γουαδιέρος καὶ ὁ Γουαδαλκίρ, ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Ἀτλαντικόν.

Κλῖμα εὔκρατον ὑγιεινόν.

"Εδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ ἔδαφος εἶναι λίαν εὔφορον, παράγει δὲ ἄφθονον καὶ ὄνομαστὸν οἶνον, ἔλαιον, πορτοκάλια, σταφίδα, τρέφει μεγάλας ἀγέλας βιῶν καὶ ἵππων καὶ περιέχει πλούσια μεταλλεῖα χαλκοῦ, σιδήρου, μολύβδου, ψευδαργύρου καὶ λιθανθράκων.

Πολίτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία.

Πόλεις. Μαδρίτη (550 χιλ. ν.), ἐκτισμένη ἐπὶ ὑψηλοῦ δροπέδιον, πόλις ώραία ἔχουσα πανεπιστήμιον λαμπρὰ μουσεῖα καὶ μετρίαν βιομηχανίαν. **Βαρκελώνη** (530 χιλ. ν.) παρὰ τὴν Μεσόγειον, ἡ ἐμπορικωτάτη καὶ βιομηχανικωτάτη πόλις τοῦ βασιλείου, ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ λαμπρὰν βιομηχανίαν βαμβακίνων ὑφασμάτων. **Σαραγωγῆ** (80 χιλ. ν.), ἐπὶ τοῦ Ἔβρου, πόλις βιομήχανος ἔχουσα πανεπιστήμιον. **Βαλεντία** (160 χιλ. ν.), πόλις ώραία ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ βιομηχανίαν μετάξης. **Καρθαγένη** (100 χιλ. ν.), παραλία καὶ πολεμικὸς ναύσταδμος τῆς Ισπανίας. **Μαλάγα** (130 χιλ. ν.), παραλία πόλις ἐξάγουσα σταφίδα καὶ ὄνομαστὸν οἶνον. **Γιβραλτάρ** (30 χιλ. ν.), ἐπὶ πετρώδους στενῆς ἀκρας, ἔχον δύναμιν φρούριον ἀνῆκον εἰς τοὺς Ἀγγλους. **Τολέδον** (20 χιλ. ν.), παλαιὰ πρωτεύουσα τῆς Ισπανίας πλησίον τῆς Μαδρίτης. **Σεβίλλη** (150 χιλ. ν.), ἔχουσα μεγαλοπρεπὲς ἀραβικὸν ἀνάκτορον, μέγιστον ἀμφιθέατρον ταυρομαχιῶν καὶ μέγα ἔργοστάσιον καπνοῦ καὶ σιγάρων.

Η δημοκρατία τῆς Ἀνδόρρας κεῖται ἐπὶ τῶν Πυρη-

ναίων καὶ εἶναι πλουσία εἰς δάση καὶ εἰς μεταλλεῖα σιδήρου· ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν μικρῶν χωρίων, τῶν δποίων ὁ πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 6 χιλ. κ., πρωτ. Ἀνδόρρα (600 κ.), διατελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Οργάνης ἐν Ἰσπανίᾳ.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

Ἡ Πορτογαλλία κατέχει τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς Πυρηναϊκῆς γεωσυνήσου, συνορεύει πρὸς Β. καὶ Α. μὲ τὴν Ἰσπανίαν καὶ κατὰ τὸ λοιπὰ μέρη βρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανοῦ.

*Ἐκτασίς 92 χιλ. τετρ. χιλιομέτρων.

Πληθυσμὸς 5 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμ. κατοίκων.

Κόλποι. Ὁ τῆς Λισσαβῶνος, δῆτις εἶναι ωραιότατος καὶ ἀσφαλέστατος.

*Ἀκρωτήρια. Τὸ τοῦ ἄγίου Ρόκκου καὶ τὸ τοῦ ἄγίου Βικεντίου.

*Οροί. Ἡ Πορτογαλλία διασχίζεται ὑπὸ τῆς ὁροστοιχίας Ἐστρέλας. ητις εἶναι συνέχεια τῶν ἰσπανικῶν ὁρέων.

Πεδιάδες. Πεδιάδας μεγάλας δὲν ἔχει ἡ Πορτογαλλία, ἀλλὰ μόνον λοφώδεις κοιλάδας, αἵτινες εἶναι κατάφυτοι ὑπὸ ἐλαιῶν, ἀμπέλων, πορτοκαλλεῶν καὶ φελλεῶν, ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν δποίων γίνονται οἱ φελλοί.

Ποταμοί. Οἱ τῆς Ἰσπανίας Δούριος καὶ Τάγος
Κλάυμα εὗφορον καὶ ὑγιεινόν.

Πολίτευμα συνταγματικόν.

Πόλεις. Λισσαβών (350 χιλ. κ.), ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆτῶν ἐκβολῶν τοῦ Τάγου καὶ ἐπὶ ωραιοτάτης τοποθεσίας, μία ἐκ τῶν ωραιοτέρων πόλεων τοῦ κόσμου, ἔχουσα θαυμάσιον λιμένα καὶ ἀκμαῖον ἐμπόριον καὶ βιομηχανίαν· τῷ 1755 εἶχε καταστραφῆ τελείως ὑπὸ σεισμοῦ. Ὁ πόρτος (160 χιλ. κ.), δύνομαστὸν διὰ τὸν ἔξαίρετον οἶνον.

Κτήσεις. Αἱ ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ νῆσοι Ἄζόραι, Μαδέραι καὶ αἱ τοῦ Πρασίνου Δικρωτηρίου εἶναι κτίσεις τῆς Πορτογαλλίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Τὸ ἡνωμένον βασίλειον τῆς μεγάλης Βρεττανίας εἶναι ἡ μεγαλύτερα νησιωτικὴ δύναμις μετὰ τὴν Ἰαπωνίαν, ἀποτελεῖται ἐκ δύο

μεγάλων νήσων τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανοῦ, τῆς Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, καὶ τινων ἄλλων μικρῶν πρὸς Β. αὐτῆς. Ὁ Ἀτλαντικὸς ὥκεανὸς σχηματίζει πρὸς Α. τοῦ βασιλείου τὴν Βρεττίανην ἢ Γερμανικὴν θάλασσαν καὶ πρὸς Ν. τὴν Βρεττανικὴν ἢ θάλασσαν τῆς Μάγχης· μεταξὺ δὲ τῆς Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας σχηματίζεται ἡ Ἰρλανδικὴ θάλασσα.

Ἐκτασίς. 315 χιλ. τετραγ. χιλιόμετρα.

Πληθυσμός. 43 ἑκατομμ. κατ.

Φρόντευμα. Οἱ μὲν κάτοικοι τῆς Ἀγγλίας εἶναι διαμαρτυρόμενοι (*Ἀγγλικανοὶ πρεσβυτεριαροί*), οἱ δὲ τῆς Ἰρλανδίας καθολικοί.

Κόλποι. Οἱ κυριώτεροι κόλποι εἶναι ὁ *Μοράης*, ὁ τῆς *Λίβερ-* πούλ καὶ ὁ τῆς *Μπριστόλ*.

Ἀκρωτήρια. Τὸ *Δανσένδον*, τὸ *Λιζάρδον* καὶ τὸ *Κύναδρον* πρὸς τὰ ΒΑ.

Ποοθύμοι. Ὁ τοῦ *Καλαί*, δστις χωρίζει τὴν μεγάλην Βρεττανίαν ἀπὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης· ὁ τοῦ ἀγ. *Γεωργίου* καὶ ὁ *Βόρειος* πορθμός, οἵτινες χωρίζουσι τὴν Βρεττανίαν ἀπὸ τῆς Ἰρλανδίας.

Οφον. Τὰ δοῃ τῆς Μ. Βρεττανίας εἶναι χαμηλὰ καὶ προβάλλονται πρὸς δυσμάς, ὡς προτείχισμα κατὰ τῶν κυμάτων τοῦ ὥκεανοῦ. Τὰ πρὸς Β. ἐν *Σκωτίᾳ* δοῃ, δηλ. τὰ *Σκωτικὰ* καὶ τὰ *Γραμπιανά*, εἶναι καὶ αὐτὰ χαμηλὰ καὶ διαρρέονται ὑπὸ ποταμῶν καὶ μικρῶν λιμνῶν. Ἐν τῇ *Οὐαλίᾳ* τὰ *Οὐαλικὰ* καὶ τὰ *Καρνοναλικὰ* ἔγκλείοντα πλούσια μεταλλεῖα οιδήρου καὶ μέγιστα ἀνθρακωρυχεῖα.

Πεδιάδες. Ὄλον τὸ νοτιανατολικὸν μέρος τῆς νήσου καταλαμβάνει ἡ μεγάλη ἀγγλικὴ πεδιάς, ἥτις εἶναι εὐφοριωτάτη ὡς ἐκ τῆς καλῆς ἀρδεύσεως.

Ποταμοί. Ὁ *Τάμεος* καὶ ὁ *Οὐμβερ*, πηγάζοντες ἐκ τῶν ἀγνίκων ὅρέων χύνονται εἰς τὴν Βρεττίανην Γερμανικὴν θάλασσαν, ὁ *Σέρβερν*, ὁ *Κλύδης*, ὁ *Μέρσης* ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Ἀτλαντικόν.

Κλῖμα. Τὸ κλῖμα εἶναι ὑγρὸν μὲν καὶ διμιχλῶδες, ἀλλ᾽ εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν· συχνότατα τὴν καλύπτουσιν ὀλόκληρον διὰ πυκνῆς δμήτης οἱ ὥκεανοι ἄνεμοι καὶ κατ' αὐτὸ τὸ θέρος ἀκόμη.

Προϊόντα. **Βιομηχανία, ἐμπόριον.** Ἡ Ἀγγλία κατέχει σήμερον τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν

Ξένεκα τῆς τεραστίας παραγωγῆς τῶν γαιανθράκων, τοῦ σιδήρου καὶ τῶν πολλῶν λιμένων τῆς. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μετάλλων τὸ ἔδαφος τῆς χώρας εἶναι πλουσιώτατον εἰς χαλκόν, ἄργυρον, μόλυβδον, κασσίτερον, ψευδάργυρον καὶ δρυπτὸν ὅλας.

Ἐκ τῶν κλάδων τῆς βιομηχανίας ἡ ἕφαντον οργικὴ τοῦ βάμβακος τροφοδοτεῖ ὅλας τὰς ἀγορὰς τοῦ κόσμου· ἡ δὲ ναυπηγικὴ πολεμικὴ καὶ ἐμπορικῶν πλοίων κατέχει τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ πάντων τῶν κρατῶν τῆς γῆς.

Τῆς νήσου Βρεττανίας τὸ βόρειον μέρος λέγεται **Σκωτία**, τὸ νότιον Ἀγγλία καὶ τὸ νοτιοδυτικὸν **Οὐαλία**.

Πολίτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ διπλῆς βουλῆς (τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν λόρδων). Ἡ Ἀγγλία θεωρεῖται ως ἴσχι φοτάτη ναυτικὴ δύναμις τοῦ κόσμου, διότι ἔχει τὸν μέγιστον πολεμικὸν στόλον (500 μεγάλα καὶ ἴσχυρότατα πλοῖα καὶ πληθὺν μικροτέρων).

Πόλεις Λουδίνιον. πρωτ. τοῦ βασιλείου, ἐκτισμένον ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν ὁχθῶν τοῦ Ταμέσεως, ἡ μεγίστη, ἐμπορικωτάτη βιομηχανικωτάτη πόλις τοῦ κόσμου (4, 600,000 κ. καὶ μετὰ τῶν προαστείων τῆς περὶ τὰ 6 $\frac{1}{2}$ ἑκατ. κ.). Ἐν τῷ δυτικῷ τμήματι τῆς πόλεως Οὐενταύμίνστερ κείνται τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα καὶ τὰ μεγαλοπρεπέστατα καὶ περικαλλῆ οἰκοδομήματα, ως δὲ ναὸς τοῦ ἀγ. Παύλου τὸ βρεττανικὸν μουσεῖον, τὸ δποίον εἶναι τὸ πλουσιώτερον τοῦ κόσμου κλπ. Τὸ σπουδαιότερον τῶν προαστείων εἶναι τὸ Γρήγοροντεῖον· διὰ τοῦ δποίου διέρχεται δὲ πρῶτος μεσημβρινὸς τῆς γῆς κατὰ τοῦ Ἀγγλους. **Βίρμιγχαμ** (555 χιλ. κ.), ἔχουσα τὰ πρῶτα χαλκουργεῖα καὶ χαλυβουργεῖα τοῦ κόσμου. **Δόβερ**, πόλις ἐμπορική, ἐκ τῆς δύοις διαπερῶσιν εἰς τὴν Γαλλίαν. **Πόρτσμουθ** (200 χιλ. κ.), μέγας πολεμικὸς λιμὴν ἐν τῇ Μάγχη. **Μπριτσόλ** (377 χιλ. κ.), πόλις ἐμπορικὴ **Μάντζεστερ** (Σαρλφόρδ, (800 χιλ. κ.), ἔνθα ἡ μεγίστη βαμβακονοργία τοῦ κόσμου. **Νιουκάστελ** (381 χιλ. κ.), δὲ μεγαλύτερος λιμὴν τοῦ κόσμου ως πρὸς τὴν ἔξαγωγὴν τοῦ λιθάνθρακος. **Λίβερπουλ** (750 χιλ. κ.), εἰς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων λιμένων τῆς Ἀγγλίας. ἔχουσα καὶ τὸ πρῶτον ἐμπόριον τοῦ βάμβακος ἐξ ὅλων τῶν πόλεων τοῦ κόσμου.

Ἐν Σκωτίᾳ πόλεις εἶναι **Ἐδιμβούργον** (300 χιλ. κ.), πρωτ. ἐπὶ ευφόρου καὶ καλλιεργημένης πεδιάδος. **Γλασκώβ** (875 χιλ.

κ.), ἡ ἐμπορικωτάτη καὶ βιομηχανικωτάτη πόλις τῆς Σκωτίας ἔχουσα μέγιστα ναυπηγεῖα.

Τῆς Ἰρλανδίας τὸ ἕδαφος εἶναι μὲν πεδινὸν κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀλλ’ εἶναι ὑγρὸν καὶ ἄγονον, ἡ δὲ ἀτμόσφαιρα διμιχλώδης.

Ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ πόλεις εἶναι Δουβλίνον (398 χιλ. κ.), πρωτ. τῆς νήσου, πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος, καὶ ἡ Βελφάστ (370 χιλ. κ.), μὲν μεγάλα ἔργοστάσια λινῶν ὑφασμάτων.

Ἡ μεγ. Βρεττανία ἔχει κτήσεις ἀπεράντους καὶ εἰς τὰς πέντε ηπείρους. ἔνεκα δὲ τούτου εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐπικράτεια τῆς γῆς, διότι περιλαμβάνει 29 ἑκατομμ. τετραγ. χιλιόμ., δηλαδὴ τὸ $1\frac{1}{4}$ περίπου τῆς γηίνης ἔκτασις, ὡς καὶ τὸ $1\frac{1}{4}$ τῶν ἀνθρώπων (400 ἑκατομ.).

Ἄποικίας (κτήσεις) οἱ "Αγγλοι ἔχουσιν ἐν Ἀσίᾳ τὰς ἀγανεῖς καὶ πλουσιωτάτας χώρας τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἐν Ἀμερικῇ τὴν μεγάλην ὁμοσπονδίαν τοῦ Καναδᾶ, ἐν Ἀφρικῇ τὴν χώραν τοῦ Ἀκρωτηρίου, τῆς Νατάλης καὶ τῶν πλουσίων χωρῶν Τράνσοφαλ καὶ Ὁράγγης καὶ πολλῶν ἀλλων ἀκόμη καὶ ἐν Ὡκεανίᾳ τὴν μεγάλην νῆσον Ανταρκτίᾳν καὶ πολλὰς ἀκόμη μικροτέρας.

ΒΕΛΓΙΟΝ

Τὸ Βέλγιον ὅριζεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Ολλανδίας, πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Γερμανίας, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ πρὸς Δ. βρέχεται ὑπὸ τῆς γερμανικῆς θαλάσσης.

Ἐκτασίς. 30 χιλ. περίπου τετραγ. χιλιόμετρα. Εἶναι πολὺ συνὰ κατφημένον.

Πληθυσμός. Ἐχει 7 $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμ. κατοίκους, πάντας τὸ θρήσκευμα καθολικούς.

Οφεν. Τὰ Ἀρδενα, τὰ δόποια εἶναι χαμηλὰ καὶ δασώδη καὶ περιέχουσι σίδηρον καὶ γαιάνθρακας. Ἀπασα δὲ ἡ λοιπὴ χώρα εἶναι πεδινή, καλῶς καλλιεργημένη, παράγουσα δημητριακοὺς καρποὺς καὶ λίνον· τὸ βαθύπεδον τῶν Βρυξελλῶν εἶναι 15 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Ποταμοί. Ὁ Σκάλδις, πηγάζων ἐκ τῶν Αρδένων (γαλλικοῦ ἔδαφους) χύνεται εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν. Ὁ Μέζ (Μεύσης), παραπόταμος τοῦ Ρήνου, πηγάζων ἐκ τῶν Βοσγίων χύνεται εἰς τὴν Ιδίαν θάλασσαν. Οἱ ποταμοὶ οὗτοι εἶναι πλωτοὶ καὶ διαρρέουσι τὴν χώραν διὰ διωρύχων.

Κλιμα. Τὸ κλῖμα τοῦ Βελγίου εἶναι μὲν ὑγρὸν καὶ ὅμιλῶδες ἀλλ' εὔκρατον καὶ ὑγεινόν. Ἡ παιδεία, ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία ἐν Βελγίῳ εἶναι λίαν ἀνεπτυγμέναι, ἡ δὲ συγκοινωνία εἶναι ἐκ τῶν τελειοτέρων τοῦ κόσμου, ἔχει πυκνοτάτας σιδηροδρομικὰς γραμμὰς καὶ πλείστας διώρυχας.

Πολίτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία.

Διοικητικὴ διαιρεσίς. Τὸ Βέλγιον διαιρεῖται εἰς 9 διαιρέσιμα.

Πόλεις. Βρυξέλλαι (640 χιλ. ν.), πρωτ. τοῦ βασιλείου, πόλις ὁραιοτάτη, βιομήχανος καὶ ἐμπορική, ἔχουσα ἀκαδημίαν τῶν ὁραιῶν τεχνῶν, πανεπιστήμιον. Πλησίον ταύτης κεῖται ἡ κάμη Βατερλώ, ἔνθα ἡττήθη τῷ 1815 ὁ μέγας Ναπολέων ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καὶ Πρώσων. Άμβέρσα (315 χιλ. ν.), εἰς τῶν μεγίστων ἐμπορικῶν λιμένων τῆς Εὐρώπης. Γάρδη (165 χιλ. ν.), ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος πόλις μὲν ἐργοστάσια λινῶν ὄφασμάτων, ἔχει πανεπιστήμιον καὶ ὀνομαστὸν πολυτεχνεῖον. Όστάνδη (140 χιλ. ν.), λιμὴν ἐμπορικός. Λιέγη (180 χιλ. ν.), παρὰ τὸν Μέζ, ἔχουσα πολλὰ ἐργοστάσια χαλκοῦ καὶ σιδήρου, εἰς τὰ ὅποια κατασκευάζονται ἔξαιρετα ὅπλα.

Κάτοικοι. Οἱ Βέλγοι εἶναι γερμανικῆς καὶ γαλλικῆς καταγωγῆς· οἱ γερμανικῆς καταγωγῆς διαιλοῦσι τὴν φλαμανδικὴν διάλεκτον, συγγενῆ πρὸς τὴν γερμανικήν, καὶ κατοικοῦσι τὸ Β. μέρος τῆς χώρας, οἱ δὲ γαλλικῆς καταγωγῆς διαιλοῦσι τὴν βολωνικήν, συγγενῆ πρὸς τὴν γαλλικήν, καὶ κατοικοῦσι τὸ νότιον.

Αποικία Τὸ κράτος τοῦ Κόγγου ἐν Ἀφρικῇ ὑπήχθη εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Βελγίου.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Ἡ Ὀλλανδία, ἡ ὅποια καλεῖται *Κάιω χῶραι*, κεῖται πρὸς Α. τῆς Γερμανίας καὶ πρὸς Β. τοῦ Βελγίου βρεχομένη κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης. Ἡ Ὀλλανδία καλεῖται καὶ *Κάιω χῶραι*. διότι τὰ παραλία αὐτῆς εἰς τίνα μέρη κατακλύζονται ἐνίστε ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς ὅποιας προφυλάσσονται διὰ πολλῶν καὶ κολοσσιαίων προχωμάτων ὕψους 10 μέτρων καὶ πλάτους 60 καὶ πλείστων διωρύχων.

Ἐκτασίς. 33 χιλ. τετραγ. χιλιομέτρων.

Πληθυσμός, Θροσκεία. 6 ἑκατομ. περίπου κάτ. οἱ πλείστοι

διαμαρτυρόμενοι, οἱ δὲ λοιποὶ καθολικοί. διμιλοῦσι δὲ τὴν γερμανικὴν
λέξην.

Κόλποι. Ὁ τῆς Ζουνδερσένης καὶ ὁ τῆς Δολάρτης.

Ἐδαφος καὶ προϊόντα. Τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι λίαν εὔφορον, πεδινὸν καὶ ἐνιαχοῦ ταπεινότερον τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης παράγει δημητριακοὺς καρπούς, γεώμηλα, τεῦτλα πρὸς κατασκευὴν τακχάρεως, ἔχει ἀπέραντα χλοερὰ λιβάδια, εἰς τὰ δύοια βόσκουσι βρέες καὶ πρόβατα, ἐκ τοῦ γάλακτος τῶν δύοιων κατασκευάζεται ὁ ἔξαιρετος δλλανδικὸς τυρὸς καὶ ἐκλεκτὸν βούτυρον. Πολλοὶ τῶν κατοίκων ἀσχολοῦνται καὶ εἰς τὴν ἀλιείαν τῶν δριγγῶν. Ἐν γένει δὲ ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς Ὀλλανδίας εὑρίσκεται ἐν ἀκμῇ.

> **Ποταμοί.** Ὁ *Pēnos*, δοτις πηγάζων ἐκ τοῦ ἄγ. Γοτθάρδου (Αλπεων), διέρχεται τὴν λίμνην τῆς Κωνσταντίας, τὴν Δ. Γερμανίαν καὶ ἐνβάλλει εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν, ὁ *Mēz*, ὁ *Baäl* καὶ ὁ *Sināldīs*, ὃντες ἐκ τοῦ Βελγίου χύνονται εἰς τὴν ίδιαν θάλασσαν.

Κλῖμα. Τὸ κλῖμα εἶναι ὑγρὸν καὶ διμιχλῶδες, ἀλλὰ συγχρόνως εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν.

Η παιδεία εἶναι λίαν διαδεδομένη, ἡ **συγκοινωνία** εἶναι τελείως ἀνεπιυγμένη. Πλεῖσται σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ καὶ ἀναρίθμητοι διώρυχες διευκολύνουσι ταύτην.

Πολίτευμα. Μοναρχία συνταγματικὴ μετὰ δύο Βουλῶν· διοικητικῶς διαιρεῖται ἡ Ὀλλανδία εἰς 11 ἑπαρχίας.

Πόλεις. **Άμστερλόδαμον** (*Άμστερδαμ*=Βενετία τοῦ βορρᾶ), πόλις παραλία εἰς τὸν κόλπον τῆς Ζουνδερσένης, φυοδομημένη ἐπὶ πασσάλων καὶ διηρημένη εἰς 95 νήσους διὰ διωρύχων. Εἶναι ἡ μεγίστη καὶ ἐμπορικωτάτη πόλις τῆς Ὀλλανδίας καὶ ἔχει 570 χιλ. κατ. Άργη (260 χιλ. π.), πρωτ. οὐχὶ μακρὰν τῆς θαλάσσης, πόλις ὁραίας καὶ πλουσία, ἔχουσα λαμπρὰ ἀνάκτορα, εἰς τὰ δύοια διαιμένει ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀξιόλογα μουσεῖα καὶ ἔδρα τοῦ διεύθυνος συμβούλιον τῆς εἰρήνης. *Ρότερδαμ* (400 χιλ. π.), ὁ σπουδαιότερος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς Ὀλλανδίας. *Ουτρέχτη* (110 χιλ. π.), παρὰ τὸν *Ρήνον*, ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ ἀστεροσκοπεῖον. *Λούγδουνον* καὶ *Γρονιγγη*, πόλεις ἐμπορικαὶ καὶ βιομήχανοι.

Διοικία. Ἡ Ὀλλανδία ἔχει σημαντικωτάτας ἀποικίας κυρίως ἐν Ωκεανίᾳ τὰς νήσους *Σουμάτραν*, *Ιάβαν* *Βόρεον*, *Τιμό-*
N. Μεταξᾶ, *Γεωγραφία τεῦχος Γον*

οην ολπ., αὗτινες ἔχουσιν **έκταδιν** 2 ἑκατομμ. τετρ. χιλιομ. καὶ 38 ἑκατομμ. κατ.

Λουξεμβούργον. Μεταξὺ Γαλλίας. Γερμανίας καὶ Βελγίου κεῖται τὸ μέγα δουκάτον τοῦ **Λουξεμβούργου**, τὸ ὅποιον εἶναι μικρὸν κράτος ἀνεξάρτητον καὶ διοικεῖται συνταγματικῶς ὑπὸ δουκός. Οἱ πληθυσμὸς τοῦ δουκάτου ἀνέρχεται εἰς 250 χιλ. κατ. καθόλικῶν τὸ θρήσκευμα, ἔχει δάση ἐκτεταμένα, πολλὰ ποίμνια καὶ πρωτ. τὸ **Λουξεμβούργον** (20 χιλ. κατ.).

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ Γερμανία κατέχει τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης, συνορεύει πρὸς Β. μὲ τὴν Δανίαν καὶ βρέχεται ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης, πρὸς Δ. συνορεύει μὲ τὴν Ὀλλανδίαν, τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Γαλλίαν, πρὸς Ν. μὲ τὴν Ἐλβετίαν καὶ Αὐστρίαν καὶ πρὸς Α. μὲ τὴν Τσεχο-σλοβακίαν, τὴν Ρωσίαν, καὶ τὴν Πολωνίαν.

Έκταδις 542 χιλ. τετραγ. χιλιομέτρων πρὸ τοῦ πολέμου.

Πληθυσμὸς 70 ἑκατομμ. κατ. πρὸ τοῦ πολέμου κατὰ τὸ πλεῖστον διαρτυρόμενοι καὶ πολλοὶ καθολικοὶ καὶ τινες Ἰουδαῖοι.

Κλῖμα. Γενικῶς εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν. Πρὸς Β. ψυχρὸν καὶ πρὸς Δ. θερμότερον καὶ γλυκύτερον.

Ἐδαφος. Τὸ ἔδαφος ἐκ φύσεως δὲν εἶναι πολὺ εὔφορον, κατέστη δῆμος τοιοῦτον διὰ τῆς φιλοπόνου ἐργασίας τῶν κατοίκων.

Ορος. Τὰ Βόσγια, τὰ ὅποια ἔχωριζον μέχρι τοῦδε τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας, ὁ Μέλας δρυμὸς παρὰ τὸν Ρήνον, μὲ διεύθυνσιν ἐκ Ν. πρὸς Β., ὁ γερμανικὸς Ἰόρας, ὃστις εἶναι συνέχεια τοῦ γαλλικοῦ Ἰόρα, αἱ βαναρικαὶ Ἀλπεις μὲ κατεύθυνσιν ἐκ Δ. πρὸς Α., τὰ Βοεμικὰ ὅρη, τὰ Γιγάντεια, τὰ Σουδήτεια καὶ ὁ ὠραιοκατάρρυτος κατάφυτος Θουρίγγιος δρυμός.

Πεδιάδες. Ἡ τοῦ Ρήνου, ἥτις εἶναι κατάφυτος ὑπὸ ὄμη πέλων καὶ διπλοφόρων δένδρων, ἡ τῆς Βαναρίας πρὸς τὰ ΝΑ. παράγουσα δημητριακοὺς καρπούς, γεώμητλα, καπνὸν καὶ οἶνον καὶ ἡ τῆς Σιλεσίας ΒΑ. τῶν Γιγαντείων, ἐν τῇ ὅποιᾳ καλλιεργεῖται ἰδίως τὸ τευτλόρριζον, τὸ ὅποιον χρησιμεύει εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ζακάρεως.

Ποταμοί. Οἱ Ρήνος πηγάδῶν ἐκ τοῦ ἀγίου Γορθάρδου (τῶν

"Αλπεων) χύνεται εἰς τὴν Β. ἡ Γερμανικὴν θάλασσαν, δ Ἐσουργις πηγάζων ἐκ τοῦ Θουριγγίου δρυμοῦ χύνεται εἰς τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν πλησίον τῆς Βρέμης, δ Ἀλβις πηγάζων ἐκ τῶν Γιγαντείων ὄρέων χύνεται εἰς τὴν Βορείαν θάλασσαν πλησίον τοῦ Ἀμβούργου, δ Βιστούλας πηγάζων ἐκ τῶν Καρπαθίων χύνεται εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν, δ Ὁδερ πηγάζων ἐκ τῶν Σουδητίων χύνεται εἰς τὴν Βαλτικὴν καὶ τέλος δ Δούναβις πηγάζων ἐκ τοῦ Μέλαρος δρυμοῦ χύνεται εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

Αἴματα. Ἡ τῆς Κωνσταντίας, ἡτις ἀνήκει ἐν μέρει εἰς τὴν Ἐλβετίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, καὶ αἱ μικραὶ λίμναι τῆς Βαναρίας.

·Ομόσπονδα κράτη. Πολέμευμα.

Ἡ Γερμανία περιλαμβάνει 25 κράτη ἀνεξάρτητα (μεταξὺ τῶν ὅποιών καὶ 4 ἐλευθέρας πόλεις), τὰ διοῖα ἔχουν ἴδικήν των ἐσωτερικὴν διοίκησιν, διότι ἔχουν ἴδιους ἡγεμόνας, Βουλᾶς καὶ στρατόν, συνδέονται ὅμως πρὸς ἄλληλα ὁμοσπονδιακῶς καὶ ἀπετέλουν μέχρι τοῦδε μίαν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν αὐτοκρατορίαν, τὴν γερμανικήν.

Τὰ 25 κράτη εἶναι 4 βασίλεια, 6 μεγάλα δουκάτα, 5 μικρὰ δουκάτα, 7 ἡγεμονίαι, τρεῖς ἐλεύθεραι πόλεις. Πλὴν τούτων ὑπάρχει καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ χώρα Ἀλσατία καὶ Λωρραινή ἡτις ἀπεσπάσθη τῆς Γαλλίας τῷ 1871 καὶ ἀνήκει εἰς ἄπασαν τὴν αὐτοκρατορίαν. Καὶ ἡ ὁποία ἡδη δυνάμει τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλιῶν ἀπεδόθη εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ο τέως Γερμανὸς αὐτοκράτωρ (Κάΐζερ) εἶχε τόσην ἔξουσίαν, φέτε ἡ αὐτονομία τῶν διαφόρων ὁμοσπονδιακῶν κρατῶν νὰ καταντᾷ ἔχεδὸν προβληματική, αὐτὸς ἀπεφάσιζε περὶ πολέμου ἢ εἰρήνης τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἐκανόνιζε τὰ στρατιωτικά, τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὸ ἐμπόριον. Απὸ τοῦ 1888 Γερμανὸς αὐτοκράτωρ ἦτο Γουλιέλμος δ Β', δστις ἦτο καὶ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, μέχρι τοῦ 1918, ἀφ' ἧς ἀνεκηρύχθη ἐν Γερμανίᾳ ἡ Δημοκρατία.

Ἐκπαίδευσις. Ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν ἀνεπτυγμένη· ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσιν 20 πανεπιστήμια (ὅσα εἰς οὐδεμίαν ἄλλην χώραν) καὶ πολλὰ ἀνώτατα κλασσικῆς καὶ πραγματικῆς (τεχνικῆς) ἐκπαίδευσεως ἐκπαιδευτήρια. Ἡ Γερμανία θεω-

ρεῖται μέγα κέντρον πνευματικῆς κινήσεως καὶ ἡ πρώτη ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἐν Εὐρώπῃ.

‘**Η γεωργία τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία** εἶναι τὰ μέγιστα ἀνεπτυγμέναι.

‘**Η συγκοινωνία**, ἡ τελειοτέρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸ σιδηροδρομικόν της δίκτυον εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ θεωρῆται τὸ πρῶτον τοῦ κόσμου· ἔνεκα τοῦ πυκνοτάτου αὐτοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου κατὰ τὸν λήξαντα εὐρωπαϊκὸν πόλεμον μετέφερε στρατεύματα ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Ρωσίαν ἀνατολικοῦ μετώπου πρὸς τὸ δυτικὸν μέτωπον, πρὸς τὴν Γαλλίαν, καὶ τάναπαλιν μετὰ μεγίστης εὐχερείας καὶ ταχύτητος, ὁ δὲ **στρατός** της ἐθεωρεῖτο καὶ ἥδη ἀπεδείχθη κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ώς ὁ τελειότερος τοῦ κόσμου ἀπὸ ἐπόφεως διοργανωτικῆς καὶ ὁ **στόλος** της ἐθεωρεῖτο πρὸ τῆς καταστροφῆς του ὁ δεύτερος μετὰ τὸν ἀγγλικόν, ὅστις εἶναι ὁ πολυπληθέστερος καὶ ὁ ἴσχυρότατος τοῦ κόσμου.

Θρησκεία. Ἐπικρατοῦσαι θρησκεῖαι εἶναι ἡ τῶν διαμαρτυρομένων καὶ ἡ τῶν καθολικῶν, ὑπάρχουσι δὲ καὶ δρυόδοξοι.

Πόλεις. Βερολίνον (2.100,000 κ.), πρωτεύουσα τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας· κεῖται ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν δυχιῶν τοῦ παραποτάμου τοῦ Ἀλβεως Σπρέου καὶ ἔχει ὠραίας οἰκοδομας, πλεῖστα βιομηχανικὰ καταστήματα κατέειναι τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. **Δρέσδη** πρωτ. τῆς Σαξωνίας, ἔχουσα περίφημον πινακοθήκην, λαμπρὰ μουσεῖα καὶ 530 χιλ. κατ. ΒΔ. τῆς Δρέσδης κεῖται ἡ **Λειψία** (500 χιλ. κ.), ἔχουσα διάσημον πανεπιστήμιον καὶ τὰ πρῶτα τυπογραφεῖα καὶ βιβλιεμπορεῖα τῆς Γερμανίας. **Μόναχον** (550 χιλ. κ.), πρωτ. τοῦ βασιλείου τῆς Βαυαρίας, εἶναι ἡ πατρὶς τοῦ πρώτην βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Ὁ θωνος ἔχει πανεπιστήμιον, βιβλιοθήκην, πινακοθήκην καὶ φρείον, εἶναι ἐπίσης δονομαστὴ ἡ πόλις αὕτη διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λαμπροῦ τῆς ζύθου· καὶ ώς τὸ μεγαλύτερον κέντρον τῆς ζυθοποίας. **Στουτγάρδη** (270 χιλ. κ.), πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Βυρτεμβέργης, ἐπὶ ὠραιοτάτης κοιλάδος, κέντρον σπουδαίου ἐμπορίου βιβλίων. **Κολωνία** (375 χιλ. κ.), ἐμπορικωτάτη πόλις φημιζομένη διὰ τὸ ἐν αὐτῇ κατασκευαζόμενον ἀρωματῶδες θύρων. **Φραγκφούρτη** (300 χιλ. κάτ.), πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος. **Ανόβερον** (230 χιλ. κ.), ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος πόλις. **Εσσεν** (235 χιλ. κ.), πλησίον τοῦ **Ρήνου**,

διάσημος καταστᾶσα διὰ τὰ ἐν αὐτῇ μεγαλοπρεπέστατα καὶ εὐρύτατα τηλεβολοχυτήρια Κρούπ. *Καίνιξθεργ* (240 χιλ. ν.), ἐπὶ τοῦ Πρεγέλου ποταμοῦ μὲ δύνομαστὸν πανεπιστήμιον, ἐν ᾧ στέφονται οἱ βασιλεῖς τῆς Πρωσίας. Αἱ τρεῖς ἐλεύθεραι πόλεις *Βρέμη* (265 χιλ. ν.), ἔχουσα ἀκμαιοτάτην ναυτιλίαν καὶ ἐμπόριον ἐπὶ τοῦ Βισούργιδος, *Άμβούργον* (περὶ τὰς 900 χιλ. ν.), εἶναι ὁ πρῶτος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς Γερμανίας ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ *Άλβεως*, *Λυβέκη* (100 χιλ. ν.). Πρὸς Β. τοῦ *Άμβούργου* ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης κεῖται τὸ *Κλελον* (125 χιλ. κατ.), τὸ δποῖον εἶναι ὁ μέγιστος πολεμικὸς ναύσταθμος τῆς Γερμανίας, ἐκτιμένον ἐπὶ τῆς δυχρωτάτης διώρυχος τῆς ἐνούσης τὴν Βορείαν ἡ Γερμανικὴν θάλασσαν μετὰ τῆς Βαλτικῆς, **Δάντσικ**¹ πόλις παραλίος ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς.

Κτήσεις. Ἡ Γερμανία κατεῖχε μέχρι τοῦδε ἐν *Αφρικῇ* τὰ ἐκτεταμένα ἐδάφη *Κόγκον*, *Τόγκον*, *Καμερούν* κ.λ.π. καὶ ἐν *Ωκεανίᾳ* πλείστας νῆσους. Αἴτινες δυνάμει τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλίων κατέχονται νῦν σχεδὸν πᾶσαι ὑπὸ Βρετανικῶν στρατευμάτων, ἡ διακυβέρνησις ὅμως αὐτῶν ἀνετέθη εἰς τὸ συμβούλιον τῆς κοινωνίας τῶν *Ἐθνῶν*.

Δ Α Ν Ι Α

Τὸ βασίλειον τῆς Δανίας κεῖται πρὸς Β. τῆς Γερμανίας καὶ περιβρέχεται ὑπὸ δύο θαλασσῶν, τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς· ἀποτελεῖται δὲ ἐκ τῆς χερσονήσου *Ιουτλάνδης* καὶ ἐκ τῶν νήσων *Σηλανδίας*, *Δααλάνδης*, *Φάλστερ*, *Φιονίας* καὶ τινῶν ἄλλων, αἵτινες κείνται πλησίον αὐτῆς. Περιλαμβάνει δὲ καὶ τὰς βορείως κειμένας νήσους *Φαρέδας* καὶ τὴν πρὸς Β. τούτων *Ισλανδίαν* κειμένην πρὸς τὸν βόρειον πολικὸν κύκλον. Ἡ *Ισλανδία* εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς κυρίως Δανίας, ἀλλ᾽ εἶναι ἀραιότατα κατωφημένη (80 χιλ. ν.) ἐνεκα τοῦ γυμνοῦ, δρεινοῦ καὶ ἡφαιστειώδους ἐδάφους τῆς καὶ τοῦ ψυχροτάτου κλίματος.

Τὰ ἡφαιστειώδη ὅρη τῆς *Ισλανδίας* καλύπτονται πάντοτε ὑπὸ λιμνῶν καὶ πάγων. Ἐκ τῶν 29 ἐνεργῶν ἡφαιστείων τῆς, τὸ σπουδαιότερον εἶναι τὸ πρὸς Ν. ενδισκόμενον *Ἐκλα* (1560μ.). Εἰς ἀπασαν τὴν νῆσον ἀναπηδῶσι θερμαὶ πηγαί.

Ἐκτασίς 40 χιλ. τετραγων. χιλιομέτρων.

Πληθυσμός 2,700,000 κατ.

1. Η παραλία πόλις **Δάντσικ** ἀνεγνωρίσθη ὡς πόλις ἐλεύθερα ὑπὸ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλίων καὶ ὡς λιμήν τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἔργων συστήσεως. Πολωνικής δημοκρατίας. Ψηφιοποιηθήκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πορθμοί. Ο Σκαγεράκης, δι Καττεγάτης καὶ ὁ τῆς Σούνδης.

Όφη καὶ ποταμοὺς ἀξίους λόγους δὲν ἔχει ή Δανία.

Κλῖμα. Το κλῖμα εἶναι υγρὸν καὶ διμιχλῶδες, ἀλλὰ γλυκὺ καὶ ύγιεινόν, δημοιον μὲ τὸ τῆς Ἀγγλίας.

Πολιτευμα, γεωργία, ἐκπαίδευσις. Οἱ κάτοικοι τῆς Δανίας διοικοῦνται συνταγματικῶς, ζῶσιν ἐκ τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ τῆς ἄλλειας· ή ἐκπαίδευσις δὲ ἐν Δανίᾳ εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένῃ πάντες ἀνεξαρτέως οἱ Δανοὶ γνωρίζουσιν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

Πόλεις. Κοπεγχάγη ἐρασμία ποτὲ πόλις τῶν ἀλιέων (480 χιλ. κ.), πρωτ. τοῦ βασιλείου ἐν τῇ νήσῳ Σηλανδίᾳ παρὰ τὸν πορθμὸν τῆς Σούνδης, πόλις βιομήχανος καὶ ἐμπορική, ἔχουσα ἀκαδήμειαν, δημοσιτὸν πανεπιστήμιον καὶ μουσεῖον. **Οδένση** (40 χιλ. κ.). Ἐν δὲ τῇ Ἰουτλάνδῃ εἶναι ή **Άαρονος**, (52 χιλ. κ.) πόλις ἐμπορική.

Κτήσεις τῆς Δανίας εἶναι καὶ ή πρὸς Β. τῆς Ἀμερικῆς μεγίστη νήσος **Γροινλανδία** καὶ τινες τῶν Ἀντιλλῶν. Ἐν Εὐρώπῃ αἱ **Φαρόαι** καὶ ή γέμουσα ἡφαιστείων ἐνεργῶν καὶ ἐσβεσμένων νήσος **Ισλανδία**, ἔνθα τὸ πῦρ καὶ ὁ πάγος εὔρηνται ἐν δλῃ αὐτῶν τῇ μεγαλοπρεπεῖ ἀντιθέσει.

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΓΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Ἡ Σκανδινανϊκὴ Χερσόνησος κεῖται μεταξὺ τοῦ Βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ, τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης, ἐνοῦται διὰ τῶν πορθμῶν Σκαγεράκη καὶ Καττεγάτη μετὰ τῆς Βαλτικῆς καὶ ΒΑ, συνορεύει μὲ τὴν Ρωσίαν.

Εἶναι ή μεγαλυτέρα γερσόνησος τῆς Εὐρώπης καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ βασίλεια τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Νορβηγίας.

Ἐκτασίς 770 χιλ. τετραγ. χιλιομέτρων.

Πληθυσμὸς 7,300,000 κατ.

Κόλποι. Ὁ Βοθνικός.

Ἀκρωτήριον τὸ Βόρειον.

Νῆσοι. Αἱ **Λοφόδαι**, ἔνθα συμβαίνει καὶ ή φοβερὰ θαλασσία δίνη πέριξ τῆς νήσου **Μέλσιρομ**. Ἡ **Άλαρδη**, ή **Ολάρδη** καὶ ή **Γετλάρδη** ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσῃ. Εἰς τὰ βόρεια καὶ δυτικὰ παραλία

τῆς χερσονήσου σχηματίζεται ἀπειρία βαθυτάτων μικρῶν κόλπων μὲ
ἀπτὰς βραχώδεις, Φιόρδαι καλούμεναι.

Ορος. Αἱ σκανδινανϊκαὶ "Αλπεις σχηματίζουσι πρὸς Β. τὰ Λα-
πωνικὰ δρη.

Πεδιάδες. Τὸ ΝΑ. ἥμισυ τῆς χερσονήσου εἶναι πεδινὸν καὶ
κατάλληλον εἰς παραγωγὴν σίτου, κριθῆς καὶ βρόμης· τὸ δὲ ἄλλο
εἶναι δρεινόν.

Ποταμοί. Ὁ Γαίτα ἔλφης, ὃστις χύνεται εἰς τὸν κόλπον Κατ-
τεγάτην, δὲ Τόρνεος καὶ δὲ Λούλι χυνόμενοι εἰς τὸν Βοθνικὸν κόλπον,
ἐξ ὧν δὲ πρῶτος χωρίζει τὴν Σουηδίαν ἀπὸ τῆς Νορβηγίας, καὶ δὲ Γλό-
μεν χυνόμενος εἰς τὸν Σκαγεράκην, σχηματίζων πρὸ τῆς ἐκβολῆς του
εἶκοσι μεγαλοπρεπεῖς καταφράκτας.

Λίμναι. Ἡ Βένερ, ἡ Βέπερ, ἡ Μαιλάρη καὶ ἡ Ιελμάρη.

Κλῖμα. Τὸ κλῖμα τῆς χερσονήσου εἰς μὲν τὰ μεσόγεια εἶναι ψυ-
χότατον, εἰς δὲ τὰ παράλια εὔκρατον ἔνεκα τοῦ μεγάλου θαλασσίου
φεύγοντος τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Πληθυσμός 5¹/2 ἑκατομμ. κατοίκων.

Πολίτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία.

Διοικητικὴ διαίρεσις. Τοία μεγάλα διαμερίσματα ὑποδιαι-
ρούμενα εἰς 25 νομούς.

Πόλεις. **Στοκχόλμη** (350 χιλ. κ.), πρωτ. τοῦ βασιλείου,
κειμένη ἐπὶ ώραιοτάτης τοποθεσίας καὶ ἐκτισμένη ἐν μέρει ἐπὶ πολλῶν
νησίδων τῆς λίμνης Μαιλάρης, πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος. **Οὐ-
ψάλα** (26 χιλ. κ.), ἔχουσα δνομαστὸν πανεπιστήμιον. **Καρλσκόρνα**
(25 χιλ. κ.), ἔνθα δὲ πολεμικὸς ναύσταθμος τῆς Σουηδίας. **Μάλμον**
(90 χιλ. κ.), ἀπέναντι τῆς Κοπεγχάγης, πόλις ἐμπορικὴ. **Γότερμπουργ**
(165 χιλ. κ.), παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Γαίτα-ἔλφη, πόλις ἐμπορικὴ καὶ
βιομήχανος καὶ ὅλαι.

Παιδεία. Ἡ παιδεία ἐν τῇ γώρᾳ εἶναι λίαν ἀνεπτυγμένη· ἐν
δὲ τῇ γυμναστικῇ οἱ Σουηδοὶ θεωροῦνται ὡς ὑπερέχοντες πάντων τῶν
ἐθνῶν. Ἐπίσημος γλῶσσα ἡ **Σουηδική**.

Προϊόντα. Ἡ Σουηδία ἔξαγει ἀρίστης ποιότητος σίδηρον,
χαλκὸν καὶ ἄργυρον· ἀκμάζει πρὸς τούτοις καὶ ἡ ἀλεία τῶν φαλλω-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νῶν, τῶν γάδων καὶ τῶν ἀριγγῶν, ἔξαγει ἐπίσης ἄφθονον ἔυλείαν ἀπὸ τὰ ἀπέραντα αὐτῆς δάση καὶ πολλὰ πτηνοτροφικὰ προϊόντα ἐν τῶν ἐκτεταμένων καὶ χλοερῶν λειμώνων της, καὶ εἰς μεγάλας ποσότητας χάρτην τυπογραφικόν.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

Πληθυσμός 2,250,000 κατ.

Πολιτευμα. Οἱ Νορβηγοὶ ἔχουσι συνταγματικὴν μοναρχίαν μετὰ Βουλῆς, ἀσχολοῦνται δὲ εἰς τὴν ναυτιλίαν, εἰς τὴν ἀλιείαν, ἰδίως τῶν ἀριγγῶν, καὶ τὴν πτηνοτροφίαν.

Θρησκεία ἡ τῶν διαμαρτυρομένων, ἡ **παιδεία**, τὸ **ἐμπόριον**, ἡ **βιομηχανία** καὶ ἡ **συγκοινωνία** εὐδίσκονται ἐν μεγίστῃ ἀναπτυξει.

Πόλεις. **Χριστιανία** (230 χιλ. κ.), πρωτ. τοῦ βασιλείου, πόλις ἐμπορική, ἔχουσα λαμπρὸν λιμένα, πανεπιστήμιον, ἀστεροσκοπεῖον, βιομηχανίαν βυρσοδεψίας, χαρτοποιίας καὶ μέγα ἐμπόριον ἔυλείας καταλλήλου δι' οἰκοδομάς. **Βέργεν** (70 χιλ. κ.), ἔξαγωγικὸν κέντρον τῶν προϊόντων της ἀλιείας. **Τρονγδέμη** (40 χιλ. κ.), παλαιὰ πρωτεύουσα, ἐν ᾧ ἐστέφοντο οἱ βασιλεῖς. **Χριστιανσάνδη** (12 χιλ. κ.), πολεμικὸς λιμὴν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Σκαγεράκη.

Ἡ **Λαπωνία** κεῖται εἰς τὴν ΒΑ. ἀκραν τῆς γερσονήσου καὶ ἀνήκει τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Φινλανδίαν τῆς Ρωσίας καὶ μέρος εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας Λάπωνες μικρόσωμοι ζῶσι διὰ τῆς θήρας καὶ τῆς ἀλιείας.

Ἡ ΡΩΣΙΑ (πρὸ τοῦ πολέμου).

Ορια. Ἡ Ρωσία δρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ, πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τοῦ Καυκάσου, δυτικὰς χωρίζει τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀπὸ τὰς Ἀσιατικὰς ἐπαρχίας τοῦ Καυκάσου, πρὸς Α. ὑπὸ τῆς δροστοιχίας τῶν Οὐραλίων δρέων, ἀπεινὰ γωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀσιατικῆς Ρωσίας καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, τῆς Γερμανίας, τῆς Πολωνίας τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία εἶναι μεγαλυτέρα τοῦ ἡμίσεος τῆς δύλιης Εὐρώπης, κατέχει δὲ ὅλον τὸ ΒΑ. μέρος αὐτῆς καὶ ἔχει **ἐκτασίν**.

5,400,000 τετραγ. χιλιομέτρων και **πληθυσμὸν** 130 εκατομμ.
κατ. περίπου.

Εδαφος. Τὸ ἔδαφος τῆς Ῥωσίας εἶναι κατ' ἔξοχὴν πεδινόν, μόνον δὲ πρὸς Α., ἔχει τὴν ὁροστοιχίαν τῶν Οὐραλίων. Εὑρεῖται πεδιάδες σίτου, κανγάδεως, λίγου, πλούσιαι νομαὶ, ἀπέραντα θάση διατέμγονται ὑπὸ πολλῶν καὶ μεγάλων ποταμῶν, λιμνῶν, ἐλάφη καὶ στεππῶν, τὸ δὲ βορειότατον ἀξενος ἀκτὴ ἄγρια καὶ ἀκαλλιέργητος καὶ τὸ πλειστον τοῦ ἐνιαυτοῦ παγοσκεπής.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Ῥωσίας εἶναι πολὺ φυγρὸν καὶ μάλιστα πρὸς Β. ὅσον δηλονότι προχωροῦμεν πρὸς τὸν βόρειον πόλον, ὁ γῆλος ῥίπτει τὰς ἀκτίνας του περισσότερον πλαγίως καὶ ἐπομένως ὁ χειμών γίνεται δριμύτερος καὶ διαρκέστερος· καὶ τὸ μέγ. θέρος αἱ γῆμέραι εἶναι πολὺ μεγάλαι καὶ ἡ θερμότης ἀφόρητος ἔγειν τῶν πνεύστων ἀνατολικῶν ἀνέμων καὶ αἱ γύντες ἐλάχισται, τὸν δὲ χειμῶνα συμβαίνει τὸ ἐναγκίον.

Εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Ῥωσίας, καθὼς εἰς τὴν Δακτωγίαν π.χ., ὁ χειμῶν διαρκεῖ περὶ τοὺς 9 μῆνας, κατὰ τοὺς ἑπολούς καὶ οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ λίμναι καὶ ἡ περὶ αὐτὴν θαλάσσα εἶναι παγωμένοι καὶ σῆλη ἡ φύσις εἶναι νεκρὰ.

Ἐγτεῦθεν σῆλιγα μόνον φυτὰ δύνανται γὰρ ζῆσσαι καὶ τὰ πλειστα τῶν κατοικιδίων ζῷων ἐλλείπουσιν, ἀναπληροῦσι δὲ ταῦτα οἱ τάρανδοι (1). Τούναγτιον ἔν τῇ ἀξένῳ ἐκείνῳ χώρᾳ ζῶσι κατὰ πολυαριθμους ἀγέλας λύκοι, ἄρκτοι, λευκαὶ, ἀλώπεκες, ἵντιδες καὶ ἄλλα ἄγρια ζῷα, ἔχοντα δέρμα πυκνόμαλλον καὶ ἐπομένως δυνάμενα γὰρ ἀντέχωσιν εἰς τὸ φύκος· εἰς δὲ τὰς θαλασσὰς αὐτῆς, αἵτινες σχηματίζονται ὑπὸ τοῦ Βορείου παγωμένου ὄκεανοῦ, διαιτῶνται πολυαριθμοὶ φῶκαι καὶ φάλαιναι.

Εἰς τὰ βόρεια τῆς Δακτωγίας κατὰ τοὺς τρεῖς μῆνας Μαΐου, Ἰούνιου καὶ Ἰούλιου ὁ γῆλος εἶναι διαρκῶς ὑπὲρ τὸν ὄριζοντα ἀποκρύπτεται δὲ ἐλασσοφέρως κατὰ τοὺς τρεῖς μῆνας Νοέμβριου, Δεκέμβριου καὶ Ἰανουάριου, κατὰ τοὺς ἑπολούς αἱ χώραι φωτίζονται ἀμυδρῶς ὑπὸ τοῦ λυκόφωτος, τὸ δπολον ἐνταῦθα διαρκεῖ ἐπὶ πολλὰς γῆμέρας, ὑπὸ τῆς σελήνης καὶ ὑπὸ τινος ἀλλού φωτός, τὸ δπολον παράγεται εἰς τὰς βορείας εκείνας χώρας καὶ λέγεται βόρειον σέλας.

Νησοι. Ἡ νέα Ζέμλα καὶ ἡ Καλγονέβη ἐν τῷ Β. παγωμένῳ ωκεανῷ καὶ τινες μικροὶ ἐν τῇ Βαλτικῇ.

Χερσόνησοι. Ἐν τῷ Β. παγωμένῳ ωκεανῷ ἡ τοῦ Κόλα καὶ ἡ Κανίνη, ἐν δὲ τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ ἡ τῆς Κριμαίας.

Ακρωτήρια. Πρὸς Β. τὸ Ρούσκιον (Ζαβορὸτ) καὶ τὸ Κριοῦ μέτωπον ἐν Κριμαίᾳ.

Πορθμοί. Ο τοῦ Καρᾶ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Καρᾶ καὶ δὲ Κιμερικὸς Βόσπορος, ὅστις ἔνώνει τὸν Εὔξεινον μὲ τὴν Ἀζοφικὴν θάλασσαν.

(1) Είδος ζῷου κερασφόρου εὑρισκομένου εἰς τὰ βόρεια μέρη καὶ ἀγαπληρωμάτος θαυμαστῶν τὸν ἵππον, τὸν βοῦν καὶ αὐτὸ τὸ πρόδικον.

Οροί. Πρὸς Α. εἶναι τὰ Οὐράλια, τὰ δποῖα χωρίζουσι τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας, ἔχοντα μέγα μῆκος καὶ εἶναι πρὸς Β. μάγνηνά, πρὸς Ν. δασώδη περιέχουσι δὲ πλούσια μεταλλεῖα χρυσοῦ, πλατίνης, ἀργύρου, χαλκοῦ καὶ σιδήρου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας εἶναι τὰ δασώδη Βαλδαῖα καὶ πρὸς Ν. ἡ δροστοιχία τοῦ Καυκάσου, ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μεχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Ποταμοί. Ποταμοὶ αὐτῆς ἐπισημότεροι εἶναι ὁ Δβίνας καὶ ὁ Ηετσχόρας πηγάζοντες ἐκ τῶν Οὐραλίων δρέων, ὁ Μέζεν καὶ ὁ Ονέγας, πάντες ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Βόρειον παγωμένον ὥκεανόν.

Ο Οὐράλης πηγάζων ἐκ τῶν Οὐραλίων καὶ ὁ Βόλγας ἐκ τῶν Βαλδαῖων, ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Εὐρώπης ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν.

Ο Τάναϊς, ἐκβάλλων εἰς τὴν Ἀζοφικὴν θάλασσαν, ὁ Δνεΐστελλος καὶ ὁ Δνεΐπερος, ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Εὐξείνον πόντον, ὁ Βιστούλας, ὁ Νιέμεν καὶ ὁ Δύνας, οἵτινες διαρρέοντες τὴν Βαρσοβίαν εἰσέρχονται εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ τέλος ὁ Νεύας, πηγάζων ἐκ τῆς λίμνης Ὁνέγας διαρρέει τὴν Πετρούπολιν. Καὶ οἱ τέσσαρες τελευταῖοι ποταμοὶ κύνονται εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν.

Λίμναι. Ἐπισημότεραι λίμναι εἶναι ἡ Λαδόγα, ἡ μεγαλυτέρα λίμνη τῆς Εὐρώπης, ἡ Ὁνέγα, ἡ Ἰλμενός καὶ ἡ Πεϊπούς καὶ πλεῖσται ἄλλαι μικρότεραι.

Προϊόντα. Τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς Ρωσίας εἶναι οἱ δημητριακοὶ καρποί, ἐν τῶν ἀποίων κάμνει μεγάλην ἔξαγωγήν, τὸ λινον καὶ ἡ κάνγαβις.

Η Ρωσία προσέτει τρέψει πολυάριθμα ποίμνια αιγῶν καὶ προβάτων καὶ μεγάλας ἀγέλας βοῶν· ἔξαγει δὲ ἀρθογονούς χαβιάριον, τὸ ἀποίον παρασκευάζεται ἐκ τῶν φίσθηκῶν τῶν ιχθύων, οἵτινες ὑπάρχουσιν ἐν μεγίστῃ ἀφθονίᾳ ἐντός τῶν πεταμῶν καὶ παρὰ τὰς ἐκβολὰς αὐτῶν· ἡ θήρα δὲ τῶν λευκῶν ἀρκτῶν, ἐξ ὣν λαρκάνονται πολύτιμοι διεφθέραι, ὧς καὶ πάντα τὰ ἀγνωτέρω, προσπορίζουσι σημαντικὸν πλοῦτον εἰς τὴν γήραν.

Θρυκτά εὑρίσκονται ἐν τοῖς Οὐραλίοις ὅρεσι χρυσός, λευκόχρυσος (πλατίνα), χαλκός καὶ σίδηρος.

Η **συγκοινωνία** εἶναι ἀρκούντως ὅπως δήποτε ἀνεπτυγμένη· ἐνεργούμενη δὲ διὰ πολλῶν σιδηροδρόμων καὶ διὰ πλωτῶν ποταμῶν καὶ διωρύχων.

Παιδεία. Η ἐκπαίδευσις ἐν Ρωσίᾳ εἶναι παρημελημένη, μόνον δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἴδρυματα πανταχοῦ σχεδὸν τοῦ κράτους σχολεῖα πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ. Ἐν Ρωσίᾳ διεκρίνετο ἀρ-

πτοχατία μεμορφωμένη και ίσταμένη ύψηλά· κάτωθι δ' αὐτῆς ύπηρχε λαὸς ἀγροτικός και ἀμαθής, μὴ δυνάμενος ὡς ἔλεγον νὰ αὐτοδιοικηθῇ.

Πληθυσμός καὶ θρησκεία. Τὰ 3)4 τῶν κατοίκων ἀνήκουν εἰς τὴν σλαυικὴν φυλήν, κατοικοῦσι δὲ καὶ Γερμανοί, "Ρουμάνοι, "Ελληνες (παρὰ τὴν Ἀζοφικὴν κυρίως καὶ τὸν Εὗξεινον). Ἐκ τῶν ἀσιατικῶν λαῶν κατοικοῦσιν Ιουδαῖοι καὶ ἄλλοι μογγολικῆς καταγωγῆς (Φίννοι, Κιρκάσιοι, Τάταροι, Κοζάκοι Καλμούκοι καὶ ἄλλοι). Ἐπικοατεῖ δὲ ἡ δρυθόδοξος χριστιανικὴ θρησκεία.

Πολίτευμα τῆς Ρωσίας είναι μοναρχία **συνταγματική** μετά Βουλῆς (Δούμας). Ο δὲ αὐτοκράτωρ αυτῆς λέγεται **Τσάρος**.

‘Η Ρωσική αύτοκρατορία ἀπετελεῖτο ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσίας καὶ ἐκ τῶν χωρῶν Πολωνίας καὶ Φινλανδίας, ήτις ἔχει ίδιαν Βουλὴν καὶ διοίκησιν.

Πόλεις. Ηπειρούπολις (Πετρογράδ) (1.500,000 κατ.), παρά τὸ βάθος τοῦ Φιννικοῦ κόλπου καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νεύα, κτισθεῖσα ὑπὸ Πέτρου τοῦ μεγάλου τῷ 1703 εἶναι πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἐμπορικωτάτη πόλις· ἔχει δὲ μεγαλοπρεπὴ ἀνάκτορα καὶ ναούς. **Κρονστάνδη** (65 χιλ. κατ.), ἐπὶ νησῖδος τοῦ Φιννικοῦ κόλπου, ὁ πρῶτος ναύσταθμος τῆς Ρωσίας μετὰ ὀχυρωτάτων φρουρίων. "Ελσιγγφορδ" (125 χιλ. κατ.), πρωτ. τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Φινλανδίας. **Αρχάγγελος** (25 χιλ. κατ.), εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δβίνα, ὁ βορειότερος τῶν λιμένων ἐν τῇ Λευκῇ θαλάσσῃ συνδέεται διὰ σιδηροδρόμου. **Ρίγα** (300 χιλ. κατ.), ἐμπορικωτάτη καὶ βιομηχανικωτάτη πόλις. **Μόσχα** (400,000 κατ. ἐν τῷ μέσῳ τῆς γώρας, ἀρχαία πρωτεύουσα τῆς Ρωσίας, ἔχουσα τὴν μεγίστην βιομηχανίαν τῆς γώρας καὶ μέγαν ἀριθμὸν ἐκκλησιῶν. Ἐπὶ λόφου ὑψονυμένου ἐντὸς αὐτῆς κεῖται ἡ συνοικία τοῦ **Κρεμλίνου**, ἐν τῇ δυοίᾳ ὑπάρχουσιν ἀρχαῖα ἀνάκτορα καὶ ὁ ναὸς τοῦ Εναγγελισμοῦ, ἐν τῷ δυοίᾳ ἐγένετο ἡ στέψις τῶν αὐτοκρατόρων. **Νισιονί** **Noβγορόδ** (100 χιλ. κατ.), ἐπὶ τῶν ὅχθῶν τοῦ Βόλγα ὄνομαστὴ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ τελουμένην κολοσσιαίαν ἐμπορικὴν πανήγυριν. **Βαρσοβία** (684 χιλ. κατ.), ἐπὶ τῶν ὅχθῶν τοῦ Βιστούλα, πρωτ. τοῦ πρώτη καὶ νῦν βασιλείου τῆς Πολωνίας, πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος, ὀχυρὰ καὶ σπουδαῖον κέντρον σιδηροδρόμων. Τὸ **Κιεβον** (280 χιλ. κατ.) ἐπὶ τοῦ Δνειπέρου, ἡ ἵερὰ πόλις τῶν Ρώσων, διότι ἐν αὐτῇ ὑπάρχουν κατακύριαι, εἰς τὰς δυοίας ἀναπαύονται λείφανα πολλῶν ἀγίων

τῆς δρυδόδένου ἐκκλησίας, Ὁδησσός (420 χιλ. κατ.), παρὰ τὸν Εὔξεινον, σπουδαία ἐμπορικὴ πόλις, ἐν ᾧ κατοικοῦσι καὶ πολλοὶ Ἑλλήνες. Ἐν αὐτῇ ἴδρυθη ἡ φιλικὴ ἔταιρετα, ἡ ὥποια παρεσκεύασε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ οράτους. Σεβαστούπολις (50 χιλ. κατ.) ἔχουσα πολεμικὸν ναύσταθμον. Ταϊγάνιον, παρὰ τὴν Ἀζοφικήν, πλησίας ἐμπορική, ἐξάγουσα ἀφθονίαν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἔχουσα 65 χιλ. κατ. Ἀστραχάν (140 χιλ. κατ.), ἐπὶ νήσων (δέλτα) τῷ Βόλγα, ἐνταῦθα ἀλιεύονται πλεῖστοι ἵκθύες, ἐκ τῶν φῶν τῶν δοποίων παρασκευάζεται τὸ αὐγοτάραχον καὶ τὸ μαῦρον χαβιάριον. Νικολάεβ (100 χιλ. κατ.), πολεμικὸς λιμὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ.

Ἡ Ῥωσία ἔχουσιάζει καὶ πολλὰς ἀπεράντους χώρας ἐν τῇ Ἀσίᾳ αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν Ἀσιατικὴν Ῥωσίαν.

Η Ῥωσία μετὰ τὸν φοιβερὸν παγκόσμιον πόλεμον

Ἡ ἀπέραντος καὶ ἀχανῆς Ῥωσικὴ αὐτοκρατορία μετὰ τὴν ἥτταν αὐτῆς ἐν τῷ παγκοσμίῳ πόλεμῳ καὶ τὴν σύναψιν τῆς ἐν **Μπρέστιτσα** **Λιτόφρού** συνθήκης μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν τοῦ μεράν ἐσωτερικὴν ἐπανάστασιν, ἥτις ἀνέτρεψε τὰ πάντα, νείνει νὰ διαμορφωθῇ εἰς πολλὰς δημοκρατίας μικράς τε καὶ μεγάλας καὶ αἱ ἑις τῆς μεγάλην δημοκρατίαν τῶν **Σοβιέτ** περιλαμβάνουσαν ὅλην σχεδὸν τῆς βρύσεων, κεντρικὴν καὶ ἀνατολικὴν Ῥωσίαν, μὲ κέντρα τὰς μεγαλοτόλεις **Πετρούπολιν** (Πετρογράδ) καὶ **Μόσχαν**. β') εἰς τὴν δημοκρατίαν τῆς **Οὐκρανίας** περιλαμβάνουσαν τὴν μεσημβρινὴν κυρίως Ῥωσίαν μὲ πρωτὸν τὸ **Κίεβον** καὶ τὴν μεγαλόπολιν καὶ ἐμπορικωτάτην πόλιν τῆς Ὁδησσοῦ. γ') τὰς μικρὰς δημοκρατίας τῆς Καυκασίου Ῥωσίας **Γεωργίας** καὶ **Αρζεμπεῖτζάν**. δ') εἰς τὴν δημοκρατίαν τῆς Φινλανδίας τῆς κατ' ἔξοχὴν χώρας τῶν ὑδάτων μὲ πρωτ. τὴν πόλιν **Βλαδιγύγγοβ** καὶ τὰς ἐν κατασκευῇ ἥδη μικρὰς δημοκρατίας τῶν Βαλτικῶν ἐπαρχιῶν **Λιθουανίας** μὲ πρωτ. τὸ **Κόβιτο**, τὴν **Λεττονίαν** μὲ πρωτ. τὴν πόλιν τῆς **Ρίγας** καὶ τὴν **Εσθονίαν** μὲ πρωτ. τὴν πόλιν **Ρεβάλ**.

Ἀπὸ τῆς Ῥωσίας ἀπεσπάσθησαν ἔτι ἄπασαι αἱ ὑπ' αὐτῆς μέχρι τοῦδε κατεχόμεναι Πολωνικαὶ ἐπαρχίαι καὶ ἐκ τῆς Καυκασίου Ῥωσίας αἱ Ἀρμενικαὶ ἐπαρχίαι μετὰ τῆς πόλεως **Ἐριβάν**, καὶ ἡ πλουσία χώρα τῆς Βεσσαραβίας κατακυρωθεῖσα τελευταῖον εἰς τὴν Ῥουμανίαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Η ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ (πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου).

Ορια. Ἡ Αὐστροουγγαρία δρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Γερμανίας, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Σερβίας Ῥουμανίας καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Ῥωσίας καὶ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Ῥουμανίας καὶ πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἐλβετίας.

Εκτασίς 737 χιλ. τετραγων. χιλιομέτρων.

Πληθυσμὸς 48 ἑκατομμ. περίπου κάτοικοι ἐκ τούτων περὶ τὰ 22 ἑκατομμ. είναι Σλαῖοι 11 ἑκατομμ. Γερμανοί, 8 ἑκατομμ. Οὐγγροί ή Magyárois, 3 1/2 ἑκατομμ. Βλάχοι καὶ οἱ λοιποὶ διαφόρων Αλλαγῶν ἐθνικοτήτων. Ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ ὑπάρχει ὁ ποικιλώτερος πληθυσμὸς ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν. Ἐν αὐτῇ ἔλλείπει ή ἐν ἄλλαις χώραις παρατηρούμενη ἐνότης τῶν λαῶν καὶ τῶν γλωσσῶν.

Θρησκεία καὶ **γλωσσα**. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ είναι ή καθολική, ἀν καὶ ὑπάρχουσι πολλοὶ δρυόδοξοι.

Ἡ περισσότερον διμιλούμενη γλῶσσα είναι ή γερμανική.

Κλῖμα εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν, γλυκὺ πρὸς τὰ νότια καὶ ψυχρὸν πρὸς τὰ βόρεια.

Νησοί. Ἐν τῇ Αὐστροουγγαρίᾳ περιλαμβάνονται καὶ δέκα μικραὶ Δαλματικαὶ νῆσοι, ὃν σπουδαιοτέρα είναι ή Δεσσῖνα καὶ ή Λίσσα ἔχουσα πολεμικὸν λιμένα περίφημος διὰ τὴν ἐτεῖ 1886 καταναυμάχησιν τοῦ ἵταλικοῦ στόλου ὑπὸ τοῦ αὐστριακοῦ.

Οροί αὐτῆς είναι ὁ *Βοημικὸς δρυμός*, τὸ *Ἐρισον*, τὰ *Γιγάντεια* καὶ τὰ *Σουνδήτια* πρὸς Β. χωρίζοντα αὐτὴν ἀπὸ τῆς Γερμανίας, τὰ *Καρπάθια* (2,306 μ.), πρὸς τὰ ΒΔ. αἱ *Τραγουνθανικαὶ Άλπεις* πρὸς τὰ ΝΔ. αἱ διάφοροι διακλαδώσεις τῶν *Δαταλικῶν Άλπεων Καρυκεῖ*, *Διναρικαὶ*, *Ιούλιαι* διευθυνόμεναι πρὸς τὰ ΝΑ. καὶ ἀκολουθοῦσαι τὴν παραλίαν τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους. Ὄλα τὰ δρη ταῦτα περιέχουσι μέταλλα, ὡς χρυσόν, ἀργυρόν, χαλκόν, μόλυβδον, σίδηρον καὶ δρυκτὸν ἄλας. είναι δὲ κεκαλυμμένα καὶ ὑπὸ ωραίων ἀπεράντων καὶ πλουσίων δασῶν, ἕξ ὧν ἔξαγεται ἄφθονος ξυλεία.

Πεδιάδες είναι ή μεγάλη Ουγγρική πεδιὰς καὶ ή τῆς Πρεσβούργη, διαρρεόμεναι ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν διαφόρων παραποτάμων αὐτοῦ καὶ πολλαὶ ἄλλαι μικρότεραι.

Ποταμοί δὲ ἐπισημότεροι είναι ὁ *Άλβις*, ὁ *Βιστούλας*, ὁ

”Οδερ, ἐκβάλλοντες εἰς τὴν γερμανικὴν θάλασσαν, ὁ Δυνεῖστερ διαφέρων τὴν Γαλικίαν, ὁ Δούναβις καὶ οἱ παραπόταμοι αὐτοῦ Σανος· ”Ιννος καὶ Βόσνας, χυνόμενος εἰς τὸν Εὗξεινον καὶ ὁ Ἀδηγός (”Αθεσις), πηγάζων ἐκ τοῦ Τυρόλου καὶ χυνόμενος εἰς τὸ Αδριατικὸν πέλαγος.

Λίμναι. Η Βαλατῶν (ἐν τῇ Οὐγγαρίᾳ), η Καρσταντία καὶ ή Γάρδα, ἀνήκουσαι μόνον ἐν μέρει εἰς τὴν Αὐστρίαν.

Προϊόντα. Έν Οὐγγαρίᾳ, ὅπου η γεωργία εἶναι μᾶλλον προηγμένη, παράγονται δημητριακοὶ καρποί, γεώμηλα, καπνός, σακχαρώδη τεῦτλα, ἔλαιον, οἶνοι κλπ. ἐν ἀφθονίᾳ· εἰς δὲ τὰ ἀπέραντα λιβάδια αὐτῆς τρέφονται ἀγγέλαι ἵππων καὶ βιῶν.

Ἐκ τῶν περιφήμων οὐγγρικῶν ἵππων προμηθεύονται πολλὰ κράτη διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, μεταξὺ τῶν διποίων καὶ ή Έλλάς.

Η Βιομηχανία εἶναι λίαν ἀνεπτυγμένη ἐν Βοημίᾳ κυρίως, ἔνθα ἔξορούσσονται λιθάνθρακες καὶ σίδηρος, παρασκευάζονται δὲ ὑφάσματα, ζῦθος ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα ἐξ ὑάλου.

Συγκοινωνία. Πανταχόθεν τέλεια δίκτυα σιδηροδρόμων συνδέουσι τὴν χώραν· ὁ δὲ Δούναβις ἐνώνει ἀπάσας τὰς μεγαλοπόλεις τῆς αὐτοκρατορίας.

Πολέτευμα. Η Αὐστροουγγρικὴ μοναρχία ἀπετελεῖτο μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας, ἡγωμένων ὑπὸ τὸν ἀκοδαγόντα αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ φέροντα τὸν τίτλον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας καὶ ὑπὸ πολίτευμα συνταγματικὴν μοναρχίαν. Ἀπό τοῦ 1857 ἐκάστη χώρα εἰχει ἴδιαν κυβέργησιν καὶ Βουλήν, εἰχει δὲ χάριν τῶν συμφερόντων τῆς αὐτοκρατορίας κοινὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐξωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

Πολιτικὴ διαιρεσίς. Η χώρα διῃρεῖτο εἰς δύο μέρη, τὴν κυρίως Αὐστρίαν, διαιρουμένην εἰς 15 μεγάλας ἐπαρχίας, καὶ τὴν Οὐγγαρίαν μετά τῆς Τραγουλένιας καὶ Κροατίας, διαιρουμένην εἰς πολλάς κομητείας.

Πόλεις. Πρωτ. τῆς αὐτοκρατορίας εἶναι η **Βιέννη** (2.600.000.), μία ἐκ τῶν ὀραιοτέρων πόλεων τῆς Εὐρώπης κειμένη παρὰ τὸν Δούναβιν, ἔχουσα δὲ λαμπρὰ οἰκοδομήματα, πανεπιστήμιον ἀκαδημείαν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, καισαροβασιλικὸν ἀρχαιολογικὸν Ινστιτούτον, μουσεῖα, θέατρα, προάστεια μαγευτικὰ καὶ θαυμασίους περιπάτους, κέντρον τῶν σιδηροδρόμων Εὐρώπης καὶ Ανατολῆς· τῆς δὲ Οὐγγαρίας πρωτ. εἶναι η **Βούδα** Πέσιη ἐκτισμένη ἐκατέρωθεν τῶν δεκάθυν τοῦ Δουναβεώς (900 χιλ. κατ.), ἀποτελεῖται ἐκ τῶν δύο πό-

εων **Βούδας** και **Πέστης** ένουμένων διὰ γεφυρῶν, ἔχει δὲ ἀξιόλογον πατόριον και βιομηχανίαν, **Πράγα**. πρωτεύουσα τῆς Βοημίας (300 χιλ. κατ.), πόλις ἐμπορικωτάτη και βιομηχανικωτάτη μὲ ἀρχαῖον πανεπιστήμιον.

Ἐτεραι πόλεις εἶναι τὸ **Γράτες** (140 χιλ. κατ.) ἐν Στυρίᾳ. **Τεργέστη**, κειμένη εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους και ἔχουσα 200 χιλ. κατ., ἐν οἷς και πολλοὶ Ἐλληνες ἐμποροι. Εἶναι δὲ σπουδαιότερος λιμὴν τῆς αὐτοκρατορίας. **Πόλα** (50 χιλ. κατ.), ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς Ἰστρίας, ἔνθα δὲ πρῶτος πολεμικὸς ναύσταθμος. **Ἐρτβέργ** και **Βλαϊβούργ**, πόλεις μεταλλοφόροι (σιδήρου και μολύβδου).

Ἐν Δαλματίᾳ εἶναι τὸ **Κάτταρον**, η **Ζάρα**, τὸ **Σπαλάτον** και η **Ραγούντα**.

Ἐν Βοημίᾳ ἑκτὸς τῆς πρωτ. Πράγας εἶναι η **Κάρλσβαद**, **Τέπλιτς** και **Μαρίεμβαδ**, δινομασταὶ διὰ τὰ ιαματικά των λουτρῶν, η **Κρακοβία** (100 χιλ. κατ.), ἐν Γαλικίᾳ παρὰ τὰ ὁρσικὰ σύνορα, η **Λεμβέργη** (160,000 κατ.), πόλις ἐμπορικὴ μετὰ πανεπιστημίου και τὸ **Τσέρονοβιτς** (80 χιλ. κατ.) ἐν Βουκοβίνᾳ.

Ἐν Οὐγγαρίᾳ ἑκτὸς τῆς πρωτευούσης Βουδαπέστης εἶναι η **Πρεσβούργ** (65 χιλ. κατ.), παλαιὰ πρωτεύουσα ἐπὶ τοῦ Δουναβίου, **Σεγεδίνον** (100 χιλ. κατ.), Θηρεσιάπολις (90 χιλ. κ.), κέντρον μεγάλης κτηνοτροφίας. **Σεμλίνον**, ἐναντὶ τοῦ Βελιγραδίου, κέντρον τοῦ μετὰ τῆς Σερβίας ἐμπορίου, και **Φιούμε** (40 χιλ. κατ.), ἐπίνειον τῆς Ουγγαρίας, πόλις ἐμπορικωτάτη και λιμὴν ἐλεύθερος. **Παλαιὰ Ορσοβία**, παρὰ τὰς σιδηρᾶς τοῦ Δουνάβεως πύλας.

Η **Βοσνία** και η **Ἐρζεγοβίνη**, τέως ἐπαρχίαι τουρκικαί, προσηρτήθησαν δριστικῶς εἰς τὴν Αὐστροουγγαρίαν τῷ 1908, ἔχουσι πληθυσμὸν 1.900,000 κατ. Σέρβους τὴν καταγωγὴν και δρυδόξους τὸ θρήσκευμα και πόλεις τὸ **Σεράγεβον** (50 χιλ. κατ.), πρωτ. τῆς Βοσνίας, πόλιν δχυρὸν και συνδεομένην μετὰ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους σιδηροδρομικῶς, **Σβόργικον** πόλιν μεταλλοφόρον και **Μοστάρην** (20 χιλ. κατ.) πρωτεύουσαν τῆς **Ἐρζεγοβίνης**.

Η ἀνεξάρτητος **Ήγεμονία τοῦ Λιχτενστάϊν**, κειμένη μεταξὺ τῆς Αὐστρίας, τῆς Ελβετίας και τῆς λίμνης Κωνσταντίας, ἔχει πληθυσμὸν 10 χιλ. κατ. και πόλιν τὴν **Λιχτενστάϊν**. (Βαδούζην)

παρὰ τὸν Ρῆνον. Ὁ ἥγεμὸν αὐτῆς ἐδρεύει ὡς ἕπλη τὸ πλεῖστον ἐν Βιέννῃ.

Ἡ Αὔστροουγγαρία μετὰ τὸν πόλεμον.

Διὰ τῶν συναφθεισῶν τελευταίον συνιθηκῶν ἐν Βερσαλλίαις καὶ Σαιν-Ζερμαίν (ἐν Παρισίδις) μεταξὺ τῶν συμμάχων τῆς Ἀντάντ καὶ τῶν τέως κεντριῶν αὐτοκρατοριῶν Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἀπεφασίσθη ἡ διάλυσις τῆς μοναρχίας τῶν Ἀψβούργων καὶ ἡ ἴδρυσις κατ' ἔθνικότητας τῶν δημοκρατιῶν. 1ον **Αὔστριας**. 2ον **Τσεχο-σλοβακίας**, 3ον **Ούγγαρίας** καὶ 4ον **Πολωνίας** προστεθεισῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ καὶ τῶν ἐν Πρωσίᾳ καὶ Ῥωσίᾳ Πολωνικῶν χωρῶν.

Ἀπεσπάσθησαν δὲ ὁσαύτως ἐκ τῆς μοναρχίας τῆς Αὔστροουγγαρίας αἱ χῶροι **Σλαβονία, Κροατία, Βοδνία** καὶ **Ἐρζεγοβίνη** καὶ τινες ὅλαι προσαρτηθεῖσαι εἰς τὴν Σερβίαν ὡς καὶ αἱ μεσημβριναὶ ἐπαρχίαι τοῦ **Τυρρόλου, Τρεντίνου, Ιστρίας** μετὰ τῆς ἐμπορικωτάτης πόλεως τῆς **Τεργέστης** καὶ αἱ δέκα νῆσοι τῆς Δαλματίας εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐναπέμειναν δὲ εἰσέτι καὶ χῶραι τινὲς καὶ πόλεις ὡς τὸ **Φιούμε** ἀμφισβητούμεναι ὑπὸ τῆς **Ιταλίας** καὶ τῆς **Νοτιοσλαυβίας** (Γιουκοσλαβίας). Ἐπίσης ἐξεγωρήθησαν εἰς τὴν Ῥουμανίαν αἱ μεγάλαι ἐπαρχίαι τῆς **Τρανσυλβανίας** καὶ **Βουκούνιας** καὶ τοῦ **Βανάτου** κατὰ τὸ ἥμισυ.

Δημοκρατία τῆς Αὔστριας. — Ἐκτασίς 80 χιλ. τετραγων. χιλιομέτρων περίπου.

Πληθυσμὸς 6 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια Γερμανοὶ μὲ πρωτ. τὴν Βιέννην.

Ἡ νέα δημοκρατία τῆς Αὐστρίας περισταλεῖσα γεωγραφικῶς, κατέστη ἐν τῶν μικροτέρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Δὲν δύναται δὲ νὰ γίνηται λόγος περὶ αὐτῆς ὡς κράτους πλέον. Ὁμοιάζει δὲ ὡς διατείνονται πολλοὶ ὡσδάν τὰ φυτὰ ἐκεῖνα, ἀτινα διάγουσι εἰς τὰ θερμοκήπια.

Ἡ Δημοκρατία τῆς Τσεχο-σλοβακίας. — Ἐκτασίς 140 χιλ. περίπου τετραγ. χιλιομέτρων.

Πληθυσμὸς 13 περίπου ἑκατομμύρια κατοίκων ἐν συνόλῳ. Ἐπούτων 3 $\frac{1}{2}$ ἑκατομ. είναι **Γερμανοί**, 3 ἑκατομ. **Σλοβάκοι** 500 χιλιαδ. Ούγγροι, 200 χιλ. περίπου **Ρουθήνοι** καὶ **Πολάκοι** καὶ οἱ λοιποὶ 6 περίπου ἑκατομ. Βοεμοί (Τσέχοι). Πρωτεύουσα **Πράγα**.

Ἡ νέα αὗτη δημοκρατία τυχάνει ἐκ των εὐρωπεστότερων, αἵτινες παρήχθησαν ἐκ τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Αὐστροουγγαρίας, ἐνεκα τῆς ἔξαιρετικῶς ἀνεπτυγμένης βιομηχανίας τῶν μεταλλείων, ἀνθρακος καὶ λιγνίτου τῆς παραγωγῆς ζακχάρεως, ζύθου, τῆς ὑπάρχειος μεταλλικῶν πηγῶν καὶ ἄλλων πηγῶν πλούτου.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων παρατηροῦμεν ὅτι παρὰ τὴν καταβληθησομένην προσπάθειαν, δπως διοικηθῶσιν ἐν ισότητι, εἶναι πολὺ ἀπίθανον ὅτι τὰ ἀλλογενῆ ταῦτα στοιχεῖα θὰ στέρξωσιν νὰ ὑποταχθῶσι εἰς τὴν νέαν αὐτῶν κατάστασιν.

Ἡ Δημοκρατία τῆς Ούγγαρίας.—^{Ἐγειρεῖται} Ἐκτασιν 140 περίπου τετραγ. χλιόμετρα. Καὶ πρωτεύουσαν τὴν Βουδαπέστην, καὶ **Πληθυσμὸν** 10 ἑκατομμ. περίπου κατοίκων καθαρῶς Ούγγρων.

Ἐκ τοῦ βασιλείου τῆς Ούγγαρίας, τὸ δποῖον ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ὡς τὸ ἔτερον ἥμισυ τῆς καταλυθείσης δυαδικῆς μοναρχίας τῶν Ἀψβούργων συμφώνως μὲ τὸν ἐπελθόντα ἀπὸ τοῦ 1867 ιστορικὸν συμβιβασμόν, δστις ὠρίζε τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας ὡς βασιλέα τῆς Ούγγαρίας, ἀπεσπάσθησαν δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Σαιν-Ζερμαΐν περὶ τὰ 12 ἑκατομμύρια ἐκ τῶν κατοίκων του καὶ τὸ ἥμισυ περίπου ἐκ τοῦ ἐδάφους του⁽¹⁾.

Περὶ τῆς δημιουργηθείσης ἡδη Δημοκρατίας τῆς Ούγγαρίας ὑπάρχουσιν οἱ φρονοῦντες ὅτι οἰαδήποτε καὶ ἀν εἶναι ἡ διαμόρφωσις αὐτῆς ὡς κράτους δὲν θὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ ζήσῃ ὡς τοιοῦτον αὐτοτελές, καθόσον στερηθεῖσα τῶν μεγάλων αὐτῆς ἐπαρχιῶν Τρασούλβανίας Βουκοβίνας, Βανάτου καὶ Ἀρ Γαλικίας διακηρύττει ὅτι στερεῖται τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων τῆς ζωῆς.

Τὸ Ὀδυσσεϊδιακὸν Βασιλείον τῆς Νοτιοδλαυΐας ἡ Γιουκοσλαβίας, συγκροτηθὲν ἐκ τοῦ μέχρι τοῦδε βασιλείου τῆς Σερβίας, Κροατίας, Σλαβονίας καὶ τῶν ἀποσπασθεισῶν χωρῶν τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης τοῦ Μικροῦ βασιλείου τοῦ Μαυροβουνίου. ^{Ἐγειρεῖται} Ἐκτασιν 238 χλ. τετραγωνικού μέτρου περίπου, καὶ **Πληθυσμὸν** 13 ἑκατομμύρια περίπου. Μὲ πρωτεύουσαν τὸ Βελιγράδιον

(1) Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ ἀποσπασθέντες πληθυσμοὶ ἐκ τοῦ τέως βασιλείου τῆς Ούγγαρίας κατα πλειογότητα σὲν ἀγήκουσι εἰς τὴν μαγναρικὴν ἐθνότητα (Οὐγγρικὴν) ἀλλα εἰς τὴν Βλαχικὴν καὶ διαφόρους ἀλλας.

(^οΑσπρόπυργον) παρὰ τὸν Δούναβιν. Θεωρεῖται δὲ ὁ εὐτυχέστερος τῶν αἰληρονόμων. Τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ περιλαμβάνει δυστυχώς καὶ ἴσχυρὰ κατ' ἀριθμὸν ἄλλογενῆ στοιχεῖα τῆς διαλυθείσης Αὐστρουγαρίας ἥτοι 530 χιλ. Γερμανούς, 590 χιλ. Ούγγρους, 350 χιλ. Ἑλληνας καὶ Ἀλβανούς, 500 χιλ. Βουλγάρους καὶ 645 χιλ. Τούρκους. Τὰ ἄλλογενῆ ταῦτα στοιχεῖα εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι θὰ συντελέσωσι τὸ τὰ καταστῆ περισσότερον ταραχώδης ἡ ἐσωτερικὴ διοργανωτικὴ αὐτῆς ἔξελλης.

Σημειωτέον δὲ ὅτι προσετέθησαν εἰσέτι εἰς τὸ βασίλειον τῆς Σερβίας τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς ἐπαρχίας τοῦ Βινάτου, μέγα μέρος καὶ διὰ τὰ στρατηγικῶτερα σημεῖα πρὸς τὴν Σερβοβουλγαρικὴν μεθόριον, ὃς καὶ ἡ περιφέρεια τῆς Ἑλληνικωτάτης Στρωμνίτσης. ἥτις κατείχετο εἰσέτι ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ Δημοκρατία τῆς Πολωνίας ὡς συνεκροτήθη δυνάμει τὴν συνθηκῶν τῶν *Βερσαλλιῶν* καὶ τοῦ *Σαΐν-Ζερμαΐν*—ἔχει ἔκτασιν 300 χιλ. τετραγ. χιλιόμετρα καὶ **Πληθυσμὸν** περὶ τὰ 28 ἑκατομμύρια κατοίκους ἐν συνόλῳ. Καὶ πρωτεύουσαν τὴν *Βαρσοβίαν*. Εκ τούτων 3 ἑκατομμύρια περίπου εἶναι *Γερμανοί* 3 $\frac{1}{2}$ ἑκατομ. *Ρουμάνοι*, 750 χιλ. *Ρωσολιθοναροί* καὶ πάμπολοι *Έβρων*. Πάντως ὅ γνήσιοι Πολωνοὶ δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ 16 ἑκατομμύρια.

Ἡ στρεψόσις τοῦ νέου τούτου κράτους, τοῦ δποίου αἱ περιπέτειαι εἶναι γνωσταὶ ἐκ τῆς ἱστορίας ἀποτελοῦσιν λίαν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς δυνάμεις τῆς Ἀντάντ λόγῳ τῆς ἔξαιρετικῆς γεωγραφίης τῆς θέσεως αὐτοῦ κειμένου μεταξὺ Γερμανίας καὶ *Ρωσίας*.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ἢ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Ορια. Ἡ ἡλληνικὴ χερσόνησος κεῖται πρὸς τὸ ΝΑ. τῆς Εὐρώπης, ἔχει δὲ σχῆμα **τριγωνικὸν** καὶ γειτνιάζει μετὰ τῆς Μικρᾶς Ασίας, ἀπὸ τῆς δροίας χωρίζεται διὰ δύο πορθμῶν, τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, οἵτινες περικοσμοῦνται διὰ πολλῶν φυσικῶν καλλονῶν. Εἶναι δὲ ἡ ἀνατολικωτέρα τῶν τριῶν μεγάλων χερσονήσων τὰς δροίας ἔχει πρὸς Ν. ἡ Εὐρώπη.

Ακταί. Ἡ παραλία τῆς ἡλληνικῆς χερσονήσου ἐν μὲν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει καὶ τῷ Εὔξείνῳ πόντῳ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μονότονος καὶ ἀπόκρητινος, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ Βοσπόρου μέχρι τοῦ Ἀδριατικοῦ πε-

μίγους κατατέμνεται ύπο πολλῶν οὐλπων καὶ περιστέφεται ύπο τῶν
ησών τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους

Κόλποι. Οἱ κυριώτεροι κόλποι τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου εἶναι
οἱ τοῦ Πόρου (τῆς Βουλγαρίας), ὁ περικαλλῆς Κεράτιος, ὁ Μέλας ἢ
Σηρός, ὁ Στρυμονικός, ὁ Θερμαϊκός, ὁ Εύβοϊκός, ὁ Σαρωνικός, ὁ
Κορινθιακός ὁ τοῦ Αἰθλῶν, ὁ Ἀμβρακικὸς καὶ ἄλλοι, τοὺς ὅποιους
εἴδομεν ἐν Ἑλλάδι.

Οροι. Πλὴν τοῦ Β. μέρους τῆς χερσονήσου, τὸ ὅποιον εἶναι πε-
δινόν, ὀλόκληρος ἡ ἄλλη χώρα κατατέμνεται ύπο πολλῶν καὶ πολυ-
πλόκων δροστοιχῶν, ὃν κυριώτεραι εἶναι:

Πρὸς Δ. μὲν αἱ Διαρικαὶ Ἀλπεῖς, ἐκπέμπουσαι κλάδους εἰς ὅλας
τὰς χώρας τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου μέχρι τῶν ἀκρωτηρίων Ταινάρου
καὶ Μαλέα (Ν. τῆς Πελοποννήσου).

Πρὸς Α. δὲ ἡ δροστοιχία τοῦ Αἴμου ἢ τὰ Βαλκάνα δρη, τὰ
ὅποια γωρίζουσι τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ
ἐκτείνονται μέχρι τοῦ Εὗξείνου πόντου. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν δρέων
τούτων ὠνομάσθη ἡ ἐλληνικὴ χερσόνησος καὶ χερσόνησος τοῦ Αἴμου
ἢ βαλκανική.

Ποταμοί. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ποταμῶν τῆς ἐλληνικῆς χερσο-
νήσου ἐπισημότεροι εἶναι ὁ Δούραβις (Ἴστρος), πλωτὸς ύπο μεγά-
λων πλοίων, ὁ Ἐρρός ἐν μέρει πλωτός, ὁ Στρυμών, ὁ Ἀξιός, ὁ
Ἀλιάκμων, ὁ Δρίλων, ὁ Ἀψος, ὁ Ἀφός, ὁ Θεσπαλικὸς Πηγείος, ὁ
Ἄχελῷος καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Λίμναι. Ἐκ τῶν πολλῶν μικρῶν καὶ μεγάλων λιμνῶν τῆς ἐλ-
ληνικῆς χερσονήσου σημαντικώτεραι εἶναι ἡ Λεβεᾶτις πρὸς Ν. τοῦ
Μαυροβουνίου, ἡ Λυχνῖτις παρὰ τὰ Κανδαούϊα δρη, ἡ Πρέσπα, ἡ
Ορεστιὰς (τῆς Καστορίας), ἡ τοῦ Ὀστρόβου, ἡ Βόλβη, ἡ Κερκινῖτις
καὶ ἡ τῆς Λοϊράνης.

Κλῖμα, ἔδαφος. Τὸ κλῖμα τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου, κειμένης
ἐν τῷ μέσῳ περίπου τῆς εὐκράτους ζώνης, εἶναι γλυκύτατον, ψυχρὸν
δὲ πρὸς Β. Τὸ ἔδαφος αὐτῆς κατὰ τὸ πλειστον εὔφορον, παράγον διά-
φορα ἐκλεκτὰ προϊόντα.

Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου (20 ἑκατομ-
μέρια περίπου) εἶναι Ἑλληνες Ρουμάνοι, Σέρβοι, Βούλγαροι, Ἀλβα-
ροί καὶ διάφοροι ἄλλοι λαοί.

Πολιτικὴ διαίρεσις. Ἡ Ἑλληνικὴ χερσόνησος περιλαμβάνει τὰ ἔξης κράτη.

Τὸ βασίλειον τῆς Ἐλλάδος, τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, τὸ βασίλειον τῆς Βουλγαρίας, τὸ ὑπερδιπλασιασθὲν βασίλειον τῆς Ρουμανίας, τὸ ὑπὲρ τριπλασιασθὲν βασίλειον τῆς Σερβίας, τὸ συγχωνευθὲν μετ' αὐτοῦ ἀχρι τοῦδε βασίλειον τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τὸ μικρὸν κράτος τῆς Ἀλβανίας· εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον ἀνήκουσι πρὸς τούτους αἱ χώραι τῆς Ἐρζεγοβίνης καὶ τῆς Βοσνίας αἵτινες εἰχον προσαρτηθῆν πρὸ τινος χρόνου εἰς τὴν μέχρι τοῦδε αὐτοκρατορίαν τῆς Αὐστροουγγαρίας. ταύτης ὅμως διαλυθείσης ἥδη προσετέθησαν εἰς τὴν Σερβίαν.

ΘΡΑΙΚΗ

Ἡ Θράκη ὑπῆρχε χώρα Ἑλληνικὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, συνορεύει πρὸς Δ. μετὰ τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς δούιας χωρίζεται διὰ τοῦ ὄρους τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ ποταμοῦ Νέστου· πρὸς Β. δρίζεται ὑπὸ τοῦ ὄρους Αἴμου, ὅπερ χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς υφίσιας Βουλγαρίας, βρέχεται δὲ πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Εὔξείνου πόντου καὶ πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Θραπικοῦ πελάγους.

Χερσόνησοι. Ἡ Θρακικὴ (Καλλιπόλεως) καὶ ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Πορθμοί. Ὁ Ἐλλήσποντος καὶ ὁ Θρακικὸς Βόσπορος.

Κόλποι. Ἐν τῷ Θρακικῷ πελάγει εἶναι ὁ τοῦ Δαγώ, ὁ τῆς Αἴρου καὶ ὁ Μέλας ἢ τοῦ Ξηροῦ· κατὰ τὴν εἰσόδον τοῦ Βοσπόρου εἶναι ὁ περικαλλῆς Κεράτιος καὶ ἐν τῷ Εὔξείνῳ ὁ τοῦ Πύργου τῆς Βουλγαρίας.

Άκρωτηρια. Ἡ Μαστονοία (Σεντιλ Μπάχρ) παρὰ τὴν εἰσόδον τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ ἡ Θυννιάς ἀκρα εἰς τὸν Εὔξεινον.

Οροί. Ὁ Αίμος (Βαλκάνια), τὸ Σκόμιον, ἡ Ροδόπη, ὁ Ισμαρός καὶ τὸ Ιερὸν ὄρος.

Πεδιάδες σημαντικώτεραι ὑπάρχουσιν εἰς μὲν τὴν νότιον Θράκην ἡ τῆς Ἀδριανούπολεως, εἰς δὲ τὴν βορείαν ἀνατολικὴν Ῥωμαλίαν ἡ τῆς Χαμπόλεως καὶ ἡ τῆς Φιλιππουπόλεως, εὐφορώταται δλαί.

Σύντομος ιστορικὴ ἔποψις. Ἡ βορειαὶ Θράκη, ἡ ἥποια λέγεται καὶ ἀνατολικὴ Ῥωμαλία, εἶναι χώρα Ἑλληνικωτάτην· κατελήφθη δὲ αιχνιδίως ὑπὸ τῶν

Βουλγάρων τῷ 1885· τὸ δὲ ἄλλο τμῆμα, ἣτοι ἡ νότιος Θράκη, πρὸ τῶν ἐνδόξων πολέμων τοῦ 1912-13 ἀνήκεν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀλλά κατὰ μέν τὸν βαλκανικὸν πόλεμον, τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, κατὰ δὲ τὸν συμμαχικόν τῷ 1913, κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἔκειθεν τοὺς Βουλγάρους. Διὰ τῆς συναρμούσης συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου ὅμιλος τῷ 1913 ὅλη ἡ δυτικὴ Θράκη παρεχωρήθη εἰς τὴν Βουλγαρίαν. ὑπὸ τῆς ὁποίας καὶ κατείχετο μέχρι τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊρύ 1920 δυνάμει τῆς ὁποίας ὑπερχρέωθη ἡ Βουλγαρία νὰ ἔκκενωσῃ ταῦτην, καταληφθεῖσαν ἀμέσως ὑπὸ γαλλικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. "Ηδη ὅλιγον κατ' ὅλιγον ἐγκαθίστανται ἐκεῖ καὶ ἑλληνικαὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ· τὸ δὲ λοιπόν μέρος, ἣτοι ἡ νοτιοανατολικὴ Θράκη, ἀρέθη εἰς τὴν Τουρκίαν. Οὕτως ἡ Θράκη διηρέθη εἰς νοτιοανατολικὴν κατεχομένην ὑπὸ τῆς Τουρκίας καὶ εἰς δυτικὴν κατεχομένην ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας. Οἱ κάτοικοι τῆς νοτιοανατολικῆς καὶ δυτικῆς Θράκης ἀνέρχονται εἰς 2,230,000, ἐκ τῶν ὁποίων ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον είναι "Ελληνες, ὑποστάντες αὐληροτάτους καὶ ἀπηνεστάτους διωγμούς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ Τούρκων, οἱ δὲ λοιποὶ Τούρκοι, Ἐβραῖοι, Ἀρμένιοι, Βουλγαροί κ.λ.π.

Ως ἔχουσι σήμερον τὰ πρόγραμμα, ἡ νοτιοανατολικὴ Θράκη ἡ ἀφεντίσας ὁς εἰπομεν εἰς τὴν Τουρκίαν δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου. ἔχει καταληφθῆ ὑπὸ γαλλικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀς ἐλπίσωμεν δὲ δι τοῦ δὲν χωρίζεται ἡμᾶς ἡ ὅλιγιστος χρόνος, καθ' ὃν θέλει ἐνχωρηθῆ ὑμῖν ὑπὸ τῶν ισχυρῶν συμμάχων μας δριστικῶς δλόκηρος ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη μέχρι τῆς γραμμῆς Λένου-Μηδεσίας ἡ καὶ πλησιέστερον ἔτι ποσὸς τῆς Κωνσταντινούπολεων μέχρι Τσατάλ-τακας (Μετρῶν) περιλαμβανομένων τῆς Ἀνδριανούπολεως, τῶν Σαρδηναὶ Ἐπιληγαῖν καὶ τῆς χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω ἡ Τουρκία παραμένει ἐν Εὐρώπῃ μόνον εἰς τὸν νομὸν Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τοῦ ἀσιατικοῦ τμήματος αὐτῆς.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ (πρὸ τοῦ πολέμου).

Νομὸς Κωνσταντινουπόλεως.

Ο πληθυσμὸς τοῦ νομοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀνέρχεται εἰς 1,203,000 κ., ἡ δὲ έκτασις αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἐκ 5,800 τετραγων. κιλομέτρων.

Πόλεις. Η Κωνσταντινούπολις μετὰ τῶν προαστείων καὶ τῶν ἐν τῇ ἀπέναντι ἀσιατικῇ ἀκτῇ περιχώρων αὐτῆς ἔχει 943 κιλ. κ., ἐξ ὧν 400 κιλ. είναι "Ελληνες καὶ 300 κιλ. Τούρκοι, οἱ δὲ λοιποὶ Ἀρμένιοι, Ἰσραηλῖται, διάφοροι Εὐρωπαῖοι καὶ ἄλλοι λαοί. Είναι ἡ πρωτεύουσα τῆς διθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἡ μεγίστη πασῶν τῶν ἑλληνικῶν πόλεων. Η Κωνσταντινούπολις ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τῷ 330 μ. Χ. ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀρχαίου Βυζαντίου, δπερ ἦτο ἀποικία τῶν Μεγαρέων.

Ἐκ τῶν προαστείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἄλλα μέν, καθὼν Χρυσόπολις καὶ ἡ Χαλκηδών, κεῖνται ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς παραλίας ἄλλα δὲ ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς.

Ως προαστειαὶ ἀντῆς θεωροῦνται προσέτι καὶ αἱ χαριέσταται νῆσοι αἱ κείμεναι ἐν τῇ Προπονίδι παρὰ τὴν εἰσόδον τοῦ Βοσπόρου καὶ καλούμεναι Πριγγιπόνησοι, ἐκ τῶν δυοῖν αἱ μεγαλύτεραι εἶναι ἡ Πρωτη, ἡ Ἀντιγόνη, ἡ Χάλκη καὶ ἡ Πρίγγιπος χρησιμεύουσαι ὁθεριναὶ διαμοναὶ τῶν πλουσίων Κωνσταντινουπολιτῶν.

Ο περικαλλῆς Κεράτιος κόλπος (11 χιλιομέτρων μήκους καὶ 450 μέτρων πλάτους) ἀποτελεῖ ἔνα τῶν λαμπροτέρων λιμένων τοῦ κόσμου εἰσχωρῶν δὲ βαθέως εἰς τὴν ἔηραν διαιρεῖ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς δύο μέρη τὴν κυρίως Κωνσταντινούπολιν. ήτις καὶ Πόλις (Σταύρου ποὺλη ἀπλῶς ὀνομάζεται, κειμένην εἰς τὴν νοτίαν εἰσόδον τοῦ Βοσπόρου πρὸς Ν. τοῦ Κερατίου κόλπου ἐπὶ τριγωνικῆς χερσονήσου ἐκτισμένην δὲ ἐπὶ ἑπτά λόφων, ήτις διὰ τοῦτο καὶ ἐπιάλοφος λέγεται καὶ τὰς συνοικίας Γαλατᾶ καὶ Πέραν κειμένας πρὸς Β. τοῦ Κερατίου κόλπου.

Ἐπὶ ἑνὸς τῷ ἐπτά τούτων λόφων εἶναι ὁ περικαλλῆς ναὸς τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ὁ ἀνοικοδομηθεὶς ἐπὶ Ιουστινιανοῦ τῷ 537 μ.Χ. τὸν δόποιον οἱ Τούρκοι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετέτρεψαν εἰς τζαμίον, καὶ ὁ περίφημος ἵπποδρομος, ὁνομαστὸς διὰ τὴν στάσιν τῶν Βενέτων καὶ Πρασίνων ἐπὶ Ιουστινιανοῦ, ὅστις ἦτε κεκοσμημένος διὰ πολλῶν ἀδριάντων καὶ ἀλλων ἀριστουργημάτων, ἐξ ὃν τὰ πλεῖστα κατεστράφησαν, ἄλλα δὲ πάλιν διηρπάγησαν, ἐλάχιστα δὲ μόνον διεσώθησαν. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι τὰ παλαιὰ ἀνάκτορα τῶν σουλτάνων καὶ τὸ μέγαρον τῆς ὑψηλῆς πύλης.

Παρὰ τὸν Κερατίον κόλπον εἶναι ἡ συνοικία τοῦ Φαναρίου, ἐν τοῖς κεῖται τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον, εἰς τὴν μεγάλην πύλην τοῦ δροίου (διαμένουσα ἔκτοτε κλειστὴν) ἀπηγχονίσθη τῷ 1821 ὁ πατριάρχης Γεργύριος δ' Ε' καὶ ἐνθα πρότερον κατώκουν οἱ ἐπιφανεῖς στεφοὶ τῶν Ἑλλήνων, οἱ λεγόμενοι Φαναριώται, ἐκ τῶν δυοῖων ἐλαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ σουλτάνου οἱ μεγάλοι διερμηνεῖς καὶ οἱ ἡγεμόνες τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαυίας.

Αἱ συνοικίαι τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ Σταυροδρομίου ἡ Ηέραν είναι πολὺ ὀραιότεραι τῆς κυρίως πόλεως (Σταύρου) καὶ συνδέονται μετ'

αὐτῆς διὰ δύο γεφυρῶν. Ἐν αὐταῖς κατοικοῦσιν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Εὐρωπαίων. Ὁλη ἡ ἀκτὴ τοῦ Βοσπόρου ἐπεκειναὶ τοῦ Γαλατᾶ κατέχεται ὑπὸ ωραιοτάτων προαστείων, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐν Διπλοκιονίῳ (Βεσικτάς) νεώτερα ἀνάκτορα τοῦ σουλτάνου, Γιλδῆς Κιόσκ, τὸ Ὀρτάκιοϊ, τὰ Θεραπειά, ἔδρα τοῦ μητροπολίτου Δέρκων, Βαθυράξ, (Βουγιοὺς Δερέ), τὸ Ρούμελι Χισάρ, ἐνθα ἀπαντῶσιν ἀνατολικὰ φρούρια, ἢ ὁ Ροβέρτειος σχολὴ καὶ πολλὰ ἄλλα καὶ ὁ πρὸς Ν. ἡς Προποντίδος ἄγ. Στέφανος, ἐνθα συνωμολογήθη τῷ 1878 ἡ μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας συνθήκη.

Ἡ Κωνσταντινούπολις θεωμένη ἀπὸ τῆς θαλάσσης παρουσιάζει λαμπρὸν καὶ μεγαλοπρεπέστατον θέαμα, ὅσον οὐδεμία πόλις τοῦ κόσμου ἔχει δὲ πολλὰ ἔλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια, καθὼς τὴν μεγάλην τοῦ Γένους σχολὴν, τὴν θεολογικὴν καὶ ἐμπορικὴν σχολὴν ἐπὶ τῆς Χάλκης, τὸ Ζάππειον παρθεναγωγεῖον καὶ πολλὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα διὰ κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν συντηρούμενα.

Ἡ Κωνσταντινούπολις ἡτο ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἔλληνικοῦ βυζαντινοῦ κράτους μέχρι τοῦ 1453, ὅτε κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν τῆς 29ης Μαΐου, καθ' ἣν ἔπεσεν, ἡρωϊκῶς μαχόμενος, ὁ τελευταῖος αὐτοκράτωρ τῶν Ἑλλήνων **Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος**, ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Τούρκων διατελοῦσα ἐκτοτε πρωτεύουσα τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους.

Ἡ Κωνσταντινούπολις ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως εἶναι μία τῶν σπουδαιοτέρων πόλεων τοῦ κόσμου, διότι θεωρεῖται ἡώς κλείς τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ τοῦ Εὔξείνου πόντου. Είναι ὁ **Παλλάδιον** τῶν ἐθνικῶν ἔλληνικῶν βλέψεων, τὸ κέντρον τῶν παλιῶν πάσης ἔλληνικῆς καρδίας, τὸ γλυκὺ καὶ φαεινὸν εἴδωλον τῶν ἐλπίδων τοῦ Γένους.

Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, ὁ τελευταῖος τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων διὰ τῆς ἡρωϊκῆς καὶ ἀληθῶς βασιλικῆς αὐτοῦ θυσίας ἐνετείλατο εἰς ἀπαν τὴν ἔλληνικὸν γένος ὅτι μόνον αὐτὸν κέντηται ἀπαράγραπτα δικαιώματα ἐπὶ τῆς βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων καὶ ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ ἀποτελῶσι τὴν ἴερὰν παρακαταθήκην παντὸς Ἑλληνος.

Διοίκησις Μετρῶν (Τσατάλζας).

Εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ νομοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὑπάγεται ἀμέ-

σως καὶ ἡ διοίκησις *Μετρῶν*, κατέχουσα τὸ δυτικὸν μέρος τῆς γερσο-
νήσου Κωνσταντινουπόλεως.

Πλ. ηθυδμὸς 70 χιλ. κατ.

Πόλεις. Πρωτ. *Μέτραι* (*Τσατάλτζα*. 7 χιλ. π.). κοινόπολις με-
σόγειος, ἔδρα μητροπολίτου. Πρὸ τῆς Τσατάλτζας ἀνεστάλη ἡ πρὸς
τὴν Κωνσταντινούπολιν προέλασις τῶν Βουλγάρων τῷ 1912 *Δέρκος*
παρὰ τὴν παραλίαν τοῦ Εὗξείνου. *Σηλυμβρία* καὶ *Ἐπιβάται* (6.
χιλ. π.) ἔδρα μητροπολίτου, παράλιαι πόλεις τῆς Προποντίδος.

Νομὸς Ἀδριανουπόλεως.

Ο νομὸς Ἀδριανουπόλεως κατέχει τὴν λοιπὴν τουρκικὴν Θράκην.

Διοικητικῶς διαιρεῖται εἰς 4 διοικήσεις. 1) Ἀδριανουπόλεως.

2) *Σαράντα Εκκλησιῶν*, 3(*Ραιδεστοῦ* καὶ 4) *Καλλιπόλεως*.

1) Ἡ διοίκησις Ἀδριανουπόλεως ἐκτείνεται ἐν τῇ παρὰ τὸν
Ἐβρον ὁμωνύμῳ καὶ εὐφόρῳ πεδιάδι.

Πόλεις. Ἀδριανούπολις πρωτ. τοῦ νομοῦ (91 χιλ. π.),
ἐκ τῶν ὅποιων οἱ πλεῖστοι Ἑλληνες, κεῖται κατὰ τὴν συμβολὴν τοῦ
Τόντζου καὶ τοῦ Ἀρδα παραποτάμων τοῦ Ἐβρον. Ἐκτίσθη ὑπὸ^{τοῦ} αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Ἀδριανοῦ καὶ ἐχρημάτισε πρὸ τῆς
ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρωτ. τοῦ τουρκικοῦ κράτους.
Εἶναι ἔδρα μητροπολίτου ἔχουσα πολλὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ βιομη-
χανίαν βαμβακίνων καὶ μεταξίνων ὑφασμάτων. Ἐν αὐτῇ σφέζονται
πολλὰ μεγαλοπρεπῆ ἀρχαῖα ἀνάκτορα τῶν σουλτάνων καὶ τὸ δνομα-
στὸν τέμενος *Σελήνη*. Κατὰ τὸν βαλκανιτουρκικὸν πόλεμον (1912) ἡ
Ἀδριανούπολις ἐποιορχεῖτο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐπὶ πεντάμηνον
περίπου. Ἀπέχει τῆς Κωνσταντινουπόλεως σιδηροδρομικῶς 12 ὥρας.
Διδυμότειχον (12 χιλ. π.) παρὰ τὸν Ἐβρον, πόλις ἐπισημοτάτη κατὰ
τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους, νῦν ἔδρα μητροπολίτου.

2) Ἡ διοίκησις *Σαράντα Εκκλησιῶν* κατέχει τὸ ΒΑ. μέρος τοῦ
νομοῦ.

Πόλεις. *Σαράντα Εκκλησίαι* (20 χιλ. π.), ἔδρα μητροπολίτου.
Λονλὲ Βουργάς (6 χιλ. π.), παρὰ τὸν Ἐργίνην ποταμόν. Ἐνταῦθα
οἱ Βούλγαροι ἐνίκησαν τοὺς Τούρκους τῷ 1912. *Βιζύη*. ἔδρα μητρο-
πολίτου, ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι πολλὰ ἀρχαῖα ἐρείπια, μεταξὺ τῶν ὅποιων
καὶ Κυκλώπεια τείχη.

3) Η διοίκησις *'Ραιδεστοῦ* κατέχει τὴν περὶ τὴν Προποντίδα χώραν.

Πόλεις. *'Ραιδεστὸς* (25 χιλ. κ.), ἔδρα μητροπολίτου, λιμὴν τῆς Θράκης ἐμπορικός. *'Ηράκλεια* (6 χιλ. κ.). *Τυρολόη* (τουρκιστὶ Τσοελοῦ, 7 χιλ. κ.), ἔδρα μητροπολίτου, παρὰ τὸν διάβολον παραπόταμον τοῦ Ἐργίνου.

4) Η διοίκησις τῆς *Καλλιπόλεως* κατέχει τὸ νοτιώτατον μέρος τῆς Θράκης.

Πόλεις. *Καλλίπολις* (40 χιλ. κ.), ἔδρα μητροπολίτου, πόλις ὅχυρα καὶ ἐμπορικὴ κειμένη πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου. Πρὸς Ν. αὐτῆς ἔκειντο οἱ Αἰγύς ποταμοί, ἐνθα τῷ 404 π. Χ. οἱ Σπαρτιᾶται κατεναυμάχησαν τοὺς Ἀθηναίους. Ὁλίγον νοτιώτερον ταύτης ἔκειτο ἡ *Σηστὸς* ἀπέναντι τῆς Ἀβύδου παρ' ἃς ὁ Ξέρξης ἐγεφύρωσε τὸν Ἑλλήσποντον. *Αἴρος* (15 χιλ. κατ.) οὐ μαρρὰν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἐρθροῦ, δνομαστὴ διὰ τοὺς τεταριχευμένους ἰχθῦς τῆς.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Η Ἀλβανία τὸ πάλαι ὠνομάζετο *'Ιλλυρία*, ἐκτείνεται πρὸς Β. τῆς Ἡπείρου χωριζομένη πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Μακεδονίας, Σερβίας καὶ Ἐλλάδος διὰ τῶν δρέων Σκάρδου καὶ Κανδαούνων, πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους καὶ πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Μαυροβουνίου.

Πληθυσμός. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀλβανίας ἀνέρχονται περίπου εἰς 700.000.

Πλεκτασίς 15.800 τετραγ. χιλιομέτρων.

Κλῖμα. Εἰς τὰ δρεινὰ εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν, εἰς τὰ πεδινὰ καὶ παράλια θερμὸν καὶ ἐνιαχοῦ νοσῶδες.

Ἐδαφος. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἀλβανίας εἶναι δρεινόν, πρόσφορον εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ ὀλίγον καλλιεργημένον.

Προϊόντα. Ὁλίγοι δημητριακοὶ παρποί, βάμβαξ, ἔλαιον, καπνός, μέταξα καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα.

Ορον. Η Ἀλβανία διασχίζεται ὑπὸ πολλῶν δρέων. ὃν σπουδαιότερα εἶναι τὰ *Κανδαούνα* ἀπὸ Β. πρὸς Ν. διήκοντα, ὑψηλὰ καὶ κατάφυτα, συμπλεκόμενα πρὸς Β. μετὰ τῶν ἀλβανικῶν Ἀλπεων καὶ τὸ *Τομδό* πρὸς Ν.

Ποταμοί. Ο *Δρίλων*, ὁ μέγιστος πάντων, ἐκβάλλων εἰς τὸ

Ἄδριατικὸν πέλαγος, σχηματιζόμενος ὑπὸ τοῦ λευκοῦ Δρίλωνος, πηγάζοντος ἐκ τοῦ Σκάρδου, καὶ τοῦ μέλανος Δρίλωνος, πηγάζοντος ἐκ τῆς Λυχνίτιδος λίμνης, ὁ Γενοῦσος (Σκοῦμπη), πηγάζων ἐκ τῶν Κανδαούιών χύνεται εἰς τὸ αὐτὸ πέλαγος, ὁ Βογιάνας, ὃστις διαφρεῖ τὴν Λεβεάτιδα λίμνην καὶ χύνεται εἰς τὸ αὐτὸ πέλαγος παρὰ τὸ Δουλσίνον, ὁ Μάτης, ὃστις διερχόμενος τὴν Μιρδιτίαν χύνεται ἐπίσης εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος καὶ ὁ Ἱψος (Λιούμης) διαρρέων τὴν πεδιάδα τῆς Μουζακιᾶς ἐκβάλλει εἰς τὸ αὐτὸ πέλαγος.

Αίμναι. Ἡ Λεβεάτις (τῆς Σκόδρας), ἥτις ἀνήκει ἐν μέρει εἰς τὸ Μαυροβούνιον, τρέφει κυλοὺς ἰχθῦς καὶ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα λίμνη τῆς Ἑλλ. χερσονήσου καὶ ἡ Τερφούνη, περίφημος διὰ τοὺς ἰχθῦς τῆς.

Συγκοινωνία. Ἡ Ἀλβανία εἶναι, ὡς εἴπομεν, κατ' ἔξοχὴν δρεινὴ χώρα, ἡ δὲ συγκοινωνία αὐτῆς δὲν εἶναι ἐπαρκῶς ἀνεπτυγμένη ἀμαξιτοὺς ὄδοὺς ἔχει δλιγίστας.

Βίος καὶ δίαιτα τῶν κατοίκων. Οἱ Ἀλβανοὶ εἶναι ὀρεσίδιοι καὶ γενναῖοι, ἀπόγονοι τῶν Πελασγῶν καὶ τῶν Ἀρχαίων Ἰλλυριῶν, οἱ ὅποις ἦσαν φυλὴ συγγενῆς πρὸς τὴν ἐλληνικὴν. Κατ' ἀκολουθίαν εἶναι ἀδελφοὶ (έμαλισσες) τῶν Ἐλλήνων, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουσι γραπτήν γλώσσαν, μεταχειρίζονται τὴν ἐλληνικὴν οἱ πλειστοὶ αὐτῶν, ὅπαν γράφωσιν. "Οσοι ἔν τῷ Ἀλβανῶν κατάρθωσαν γά διετηρήσωσι τὴν θρησκείαν των συνηγγάθησαν ἀγέκαθεν μετὰ τῶν Ἐλλήνων καὶ πάντοτε συνεπολέμουν μετ' αὐτῶν ἐγαντίον τῶν Τούρκων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἐλλάδος.

Διατυχῆς ὅμως οἱ πλειστοὶ τῶν Ἀλβανῶν ἐγένοντο μωαμεθαγοὶ καὶ ἐνωθέντες μετὰ τῶν Τούρκων προῦξένησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς μεγάλας καταστροφὰς εἰς τοὺς "Ἐλληνας". Ἄλλοι δὲ πάλιν ἐξ αὐτῶν ἀποσπαθέντες ἐκ τῆς ὁρθοδόξου ἐκκλησίας ἐγένοντο καθολικοὶ (Μιρδιταί).

Οἱ Ἀλβανοὶ διαιτοῦνται εἰς τέσσαρα φῦλα, τοὺς Γκέκηδες, κατοικοῦντας πρὸς Β. τοὺς Τσάμηδες καὶ Τόσκηδες πρὸς Ν. καὶ τοὺς Αιδαπηθεῖς κατακούντας περὶ τὰ Κεραύνια ὅρη, τὴν Παραμυθίαν καὶ Φιλιάτας τῆς Ἡπείρου.

Πόλεις. Σκόδρα (τ. Σκούταρι, 40 χιλ. κατ.), τέως πρωτ. τῆς Ἀλβανίας παρὰ τὴν Λεβεάτιδα λίμνην. Ἀλέσιον πόλις ἐμπορική ἐνταῦθα ἐτάρῃ ὁ Γεώργιος Καστριώτης. ἔδρα διοικητοῦ μητροπολίτου. Δυρράχιον (ἡ ἀρχαία Ἐπίδαμνος, 12 χιλ. κατ.) πρωτ. νῦν τῆς Ἀλβανίας. Τύραννα (κ. Ταϊράν. 20 χιλ. κ.) πρὸς Α. τοῦ Δυρραχίου, ἡ δραιατέρα πόλις τῆς Ἀλβανίας. Ἐλβασάν ('Αλβανόπολις), 25 χιλ. κ.) παρὰ τὸν Γενοῦσον ποταμὸν ἐν μέσῳ καταφύτου πεδιάδος. Κοδία, πατρὶς τοῦ τουρκομάχου ἥρωος τῶν Ἀλβανῶν Γεωργίου Καστριώτου (Σκερδέρμπεη), ἐκτισμένη ἐπὶ ἀποκρήμνων.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βράχων. *Βεράτιον* (10 χιλ. οατ.), πόλις ἐκτισμένη ἀμφιθεατρικῶς ἐπὶ δύο λόφων καὶ χωριζομένη ὑπὸ τοῦ Ἀφου ποταμοῦ εἰς δύο τιμήματα ἐνούμενα διὰ γεφυρῶν, ἔδρα τοῦ μητροπολίτου *Βελεγράδων*. *Αὐλάρ* (8 χιλ. οατ.), πόλις παραλία, μὲ ἀσφαλῆ λιμένα, καθ' ὅσον τὸ στόμιον τοῦ λιμένος φράσσει ἡ μικρὰ νῆσος *Σάσων*, ἡτις τελευταῖον ἔξεχωρήθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ κράτος τῆς Ἀλβανίας, κατέχεται δὲ ἡδη στρατιωτικῶς ἡ πόλις αὕτη μετὰ πέριξ αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

Ιστορικὴ ἐποφεις. Ἡ ονησιγενής ἡγεμονία τῆς Ἀλβανίας συνεστάθη δυνάμει τῆς Λογδενίου συνθήκης τῷ 1913 ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, πρόγματι δὲ τῇ ἐπιμόνῳ ἀξιώσει τότε τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἰταλίας, αἱ δύοις διὰ πολεμικῶν καὶ διπλωματικῶν τεχνασμάτων κατώρθωσαν γὰρ περιληφθῆ ἐν αὐτῇ καὶ ὄλοκληρος σχεδὸν ἡ βορεία Ἡπειρος.

Ἄλλὰ καὶ μετὰ τὴν σκληράν καὶ ἀδικον ἀπόφασιν τῶν ἰσχυρῶν ἡ Ἡπειρός δὲν ἔπαισε διαμαρτυρομένη κηρύξασα ἔκτοτε τὴν αὐτονομίαν τῆς, ἥν διὰ του πρωτοκόλλου τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Φλωρεντίας ὑπεχρεώθησαν γὰρ ἀναγνωρίσειν ἐν τέλει αἱ Δυνάμεις.

Τελευταῖον δὲ αἱ αὐταὶ Δυνάμεις βλέπουσαι τὴν καθημερινήν αἰματοχυσίαν καὶ τὸ μέγεθος τῶν καταστροφῶν, αἰτινες ἐξηκολούθουν λόγῳ τῆς ἀβεβαίας εἰσέτι πολιτικῆς καταστάσεως τῆς χώρας συγκατετέθησαν διὰ λόγους φιλαγθρωπίας εἰς τὴν ἀνακατάληψιν ταύτης ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

"Ἄσ εἶπισμεν διὶ τὴν ἀνακατάληψις ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἔσται διαρκῆς καὶ ἀριστικῆς καὶ διὶ οἱ ἰσχυροὶ δὲν θὰ θελήσωσι γὰρ στερήσωσι τὴν τόσου σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν Β. Ἡπειρον τοῦ γλυκυτάτου φωτός τῆς ἑλευθερίας, ἥν ποτα διὰ ποταμῶν αἰμάτων ἀγέτειλε καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῆς. "Ἡδη δυστυχῶς κατέχεται ὑπὸ ιταλικοῦ στρατοῦ καὶ κατατυραγγεῖται ὑπὸ Ἀλβανικῶν ὄρδων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Τὸ βασίλειον τῆς Βουλγαρίας κατέχον τὸ κεντρικοανατολικὸν πρὸς τὸν Εὔξεινον πόντον μέρος τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς κυρίως Βουλγαρίας, ἐκ τῆς τῷ 1886 αὐθαιρέτως προσαρτηθείσης Ρωμυλίας καὶ τῆς βορειοανατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς δυτικῆς Θράκης, παραχωρηθέντων εἰς αὐτὴν τῷ 1913 δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Βουνουρεστίου τῶν δύο τελευταίων τμημάτων, ἀτινα εὐτυχῶς ἀπεσπάσθησαν αὐτῆς δυνάμει τῆς τελευταίας συνθήκης τοῦ Νεϊγύ, ἡτοι ὄλοκληρος ἡ δυτικὴ Θράκη καὶ ἡ ἐκ τῆς Α. Μακεδονίας ἐκχωριήσεισα εἰς τὴν Σερβίαν ἑλληνικωτάτη περιφέρεια τῆς Στρωμνίτοης.

Ορια. Τὸ βασίλειον τῆς Βουλγαρίας ὁρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Ρουμανίας διὰ τοῦ ποταμοῦ Δουνάβεως, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Σερβίας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μακεδονίας καὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Σερβίας καὶ πρὸς Α. βρέχεται ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Πληθυσμός. 4,767,000 κάτοικοι ἐν ὅλῳ πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου.

Ἐκτασίς 114,000 τετραγ. χιλιόμ. μετὰ τῶν ἀποσπασθεισῶν ἐξ αὐτῆς χωρῶν τῆς ΒΑ. *Μακεδονίας* καὶ τῆς δυτικῆς Θράκης.

Ορος. Ὁ *Αίμος* (Βαλκάν) λήγων εἰς τὸ *Άιμανιον* ἀκρωτήριον καὶ χωρίζων τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς Ρωμυλίας· σημαντικώτεραι διόδοι αὐτοῦ είναι ἡ τῆς Ἐλενας καὶ ἡ τῆς Σίπκας, ὃν ἡ δευτέρα γνωστὴ διὰ τὴν νικηφόρον διάβασιν τοῦ ὁροπικοῦ στρατοῦ (1878). Ἐτερα ὅρη είναι ἡ δροστοιχία τῆς *Ροδόπης* ἐν τῇ *Ρωμυλίᾳ* καὶ αἱ ὑπηρλαὶ πρὸς Β. αὐτῆς διακλαδώσεις *Σκόμιον* καὶ *Ρίλον*.

Πεδιάδες. Ἡ τῆς *Σόφιας* καὶ ἡ τῆς *Σούμλας* ἐν Βουλγαρίᾳ, ἡ τῆς *Φιλιππουπόλεως* καὶ *Υαμπόλεως* ἐν ἀν. *Ρωμυλίᾳ* καὶ ἡ τῆς *Ξάνθης* ἐν τῇ δυτικῇ Θράκῃ.

Ποταμοί. Ὁ *Δούναβις*, ὁ δεύτερος κατὰ τὸ μέγεθος ποταμὸς τῆς Εὐρώπης πηγάζων ἐκ τοῦ *Μέλανος* δρυμοῦ τῆς Γερμανίας καὶ διαρρέων διὰ πολλῶν κρατῶν ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον διὰ τριῶν στομάτων· τρέφει πολλοὺς καὶ μεγάλους ἴχθυς· διαπλέεται ὑπὸ διαφόρων μικρῶν καὶ μεγάλων πλοίων καί, δόπταν ὁ χειμὼν εἶναι βαρύς, πήγνυται καὶ διακόπτεται ἡ ποταμοπλοΐα. Παραπόταμοι αὐτοῦ ἐκ τῆς βουλγαρικῆς χώρας πηγάζοντες είναι ὁ *Τίμακος*. ὁ *Οσκιος* καὶ ὁ *Ιάντρας*. Ἐν δὲ τῇ ἀν. *Ρωμυλίᾳ* ποταμὸς είναι ὁ *Ἐρβος* (Μαρίτσα), ὃς τις πηγάζων ἐκ τοῦ *Σκομίου* καὶ δεχόμενος πολλοὺς παραποτάμους ("Αρδαν, Τόντζον καὶ *Εργίνην*"), ἐκβάλλει εἰς τὸ Θρακικὸν πέλαγος παρὰ τὴν *Αίγανην*.

Κλῖμα εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν· τὸν χειμῶνα ψυχρόν.

Ἐδαφος. Ἡ κυρίως μὲν Βουλγαρία πρὸς Ν. είναι ὀρεινὴ καὶ δασώδης, ἡ δὲ πρὸς Β. είναι πεδινή· ἐνῷ ἡ ἀν. *Ρωμυλία* κατὰ τὸ πλεῖστον είναι ὀρεινὴ καὶ εὔφορος.

Προϊόντα. Ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ ἀν. *Ρωμυλία* παράγουσι πολλοὺς δημητριακούς καρπούς, καπνόν, διοδέλαιον (ἀν. *Ρωμυλία*) καὶ τρέφουσι εἰς τὰς πλουσίας αὐτῶν βοσκὰς μεγάλας ἀγέλας βιῶν καὶ πάμπολα ποίμνια αἴγῶν καὶ προβάτων, μεγάλως δὲ ἀκμάζει καὶ ἡ θεριθοτροφία.

Βίος καὶ δίαιτα τῶν κατοίκων. Οἱ κάτοικοι κυρίως Βούλγαροι, Τούρκοι, Ἐβραῖοι καὶ Ἑλληνες, ὅν πέρ τὰς 150,000 ιδεῖ ἐν τῇ ἀγ. Πρωμυλίᾳ, εἶναι πάντες φιλόποιοι καὶ ἑργατικοί, ἀσχολούμενοι κυρίως εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν.

Δυστυχῶς ὅμως κατὰ τὸ ἔτος 1906 οἱ Βούλγαροι μισοῦντες τοὺς Ἑλληνας προέβησαν ὅλως ἀγατίως εἰς ἄγριον κατ' αὐτῶν διωγμόν, ἐξ οὗ ἐπαθού τὰ πάγια. Πλεῖστοι ἔγενα τούτου ἡγαγκάσθησαν γὰ καταλίπωσι τὴν χώραν ταύτην καὶ ιδίως ἐκ τῆς ἀγ. Ρωμυλίας καὶ γὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Βούλγαροι δύντες πάντοτε οἱ αὐτοὶ καὶ οὐδόλως συνετιθέντες ἐκ τῶν φοβερῶν ἱτῶν των κατὰ τὸν ἑλληνοβούλγαρικὸν πόλεμον, ἐπανέλαβον τοὺς σκληρούς καὶ ἀπηγείς διωγμούς των κατὰ τὴν Ἑλλήνων τῆς δυτ. Θράκης μὲ τὸν ἀπώλερον σκοπὸν τῆς τελείας ἔξοντάσεως αὐτῶν. Εὔτυχῶς ὅμως συγεπείᾳ τοῦ τελευταίου πολέμου ἔξειλιώχθησαν ἐκεῖθεν.

Θροποδεξία. Οἱ Βούλγαροι ἀνήκουσιν εἰς τὴν δρυθόδοξον ἐκκλησίαν, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τὰ τελευταῖα ἔτη (1871) ἀπεσπάσθησαν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου. ἐκηρύχθησαν σχισματικοί. Ό θρησκευτικὸς ἀντῶν ἀρχηγὸς καλεῖται ἔξαρχος καὶ ἔχει τὴν ἔδραν του ἐν Κων)πόλει. Δὲν παραλείπουσι δὲ εὐκαιρίαν νὰ ἐνεργῶσι πρὸς ἀρσιν τοῦ σχίσματος.

Παιδεία. Ἡ παιδεία ἐν Βουλγαρίᾳ ἥρχισεν ἥδη νὰ ἀναπτύσσηται. Οἱ Βούλγαροι πρὸ δὲ διάγων ἐτῶν ἀκόμη ἥσαν ἐλάχιστα μεμορ-φωμένοι.

Ἡ βιομηχανία. τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ γεωργία δὲν ἀνεπτύχθησαν εἰσέτη ἐπαρκῶς, ἀν καὶ τὸ ἔδαφος τῆς χώρας των καὶ εὔφορον καὶ πλουτοφόρον είναι, μόνον δὲ ἡ ταπητουργία προοδεύει.

Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὸ 1912 ἀνηλθεν εἰς 130,150,000, ἡ δὲ ἔξαγωγὴ 112,357,000 φράγκα.

Συγκοινωνία. Αἱ σημαντικότεραι σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ είναι ἡ τῆς Σόφιας-Φιλιππούπολεως-Ἀδριανούπολεως, ἡ τῆς Σόφιας-Βελιγραδίου-Βιέννης, ἡ τοῦ Ρουχτσουκίου Βάροντς καὶ ἡ τελευταῖον προστεθεῖσα Διδυμοτείχου μέχρι Ξάνθης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ πολλαὶ ἀμαξιτοὶ ὁδοὶ διευκολύνουσι τὴν συγκοινωνίαν τῆς χώρας.

Πολίτευμα. Τὸ πολίτευμα τῆς χώρας είναι συνταγματικὴ διαδοχικὴ μονορρχία, βασιλεὺς δὲ αὐτῆς είναι σήμερον ὁ Βόρις ὁ υἱὸς τοῦ ἐκπεσάντος Φερδινάνδου τοῦ Α' κυβερνῶν μετὰ Βουλῆς (Σοβρά-νε) ἀποτελούμενης ἐκ 203 ἀντιπροσώπων καὶ ὑπουργείουν.

Ο στρατὸς ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης ἀνέρχεται εἰς 60,000 ἐν καιρῷ δὲ πολέμου εἰς 450,000 ἀνδρας, κέκτηται δὲ καὶ ἀσύμματον

στολίσκον ἀποτελούμενον ἐκ 12 μικρῶν πλοίων. Διὰ τῆς τελευταίας συνθήκης τοῦ Νεγὺν περιωρίσθη μόνον εἰς 25 χιλιάδας ἡ ἐν καιρῷ εἰ-
ρήνης δύναμις τοῦ στρατοῦ της.

Προϋπολογισμός. Τὰ μὲν ἔσοδα κατὰ τὸ 1912 ἀνήλθον εἰς 149.515.000 φρ. εἰς ᾧ σον δὲ ποσὸν καὶ τὰ ἔξοδα (νόμισμα λέβ=φράγκον).

Πόλεις. Πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου εἶναι ἡ Σόφια (100 χιλ. κατ.), καιμένη εἰς τὰς δυτικὰς ὑπωρείας τοῦ Αἴμου καὶ συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ σιδηροδρόμου, δστις συνδέεται μετὰ τῶν ἡνιομένων σιδηροδρόμων τῆς Εὐρώπης. Πρὸς Β. τοῦ Αἴμου καὶ ἐν τῷ μέσῳ περίπου τῆς χώρας εἶναι τὸ Τύροβον (18 χιλ. κατ.), πόλις δχυρὰ καὶ ἐμπορική, παλαιὰ πρωτεύουσα τῆς Βουλγαρίας. Πρὸς Α. τοῦ Τυρνόβου κεῖται ἡ Σούμλα (25 χιλ. κατ.), πόλις δχυρωτάτη, συνδεομένη διὰ σιδηροδρόμου μετὰ τῆς Βάρδυης (πάλαι Ὁδησσοῦ, 40 χιλ. κατ.), τοῦ μεγαλυτέρου λιμένος τῆς Βουλγαρίας ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, ἐν ᾧ κατοικοῦσι πολλοί Ἐλληνες διατηροῦντες καλῶς κατηρ-
τισμένα σχολεῖα καὶ νοσοκομεῖον.

Ἡ Βουλγαρία ἔχει καὶ πολλὰς παραδουναβίους πόλεις, ὧν ἀλλιεῖσται εἶναι δχυραὶ καὶ ἔχουσι μέγα ἐμπόριον, ἵδιως δημητριακῶν παιανιῶν αἱ ἐπισημότεραι τούτων εἶναι τὸ Βιδίνιον (21 χιλ. κατ.), ἡ Νικόπολις, ἡ Σίστιοβα (16 χιλ. κατ.), τὸ Ρουχτσούκιον (38 χιλ. κατ.), εἰς τὴν πόλιν ταύτην καταλήγει καὶ ὁ ἀπὸ Βάρδης σιδηρόδρομος.

Ἡ πόλις Πλεύρα (23 χιλ. κατ.) εἶναι μεσόγειος καὶ δχυρά. ἐγένετο δὲ ὀνομαστὴ κατὰ τὸν ὁσιοτουρκικὸν πόλεμον (1877-78) διὰ τὴν ἐν αὐτῇ πολιορκίαν τῶν Τούρκων ὑπὸ τῶν Ρώσων. Δούπνιτσα (10 χιλ. κ.), Κιουστενδὴλ (13 χιλ. κ.), Σμόκοβον (12 χιλ. κατ.), παρὰ τὰ μακεδονικὰ σύνορα.

Πόλεις ἐν τῇ ἀνατ. Ῥωμυλίᾳ εἶναι ἡ Φιλιππούπολις (50 χιλ. κατ.), κτίσμα Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος, ἐκτίσμένη ἐπὶ τριῶν λόφων, διαρρεομένη δὲ ὑπὸ τοῦ Ἐβρου καὶ συνδεομένη σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν αὐτῇ ὑπῆρχον πρὸ διάγων ἐτῶν πολλὰ ἀληγνικὰ ἐκπαίδευτήρια καὶ τὰ Ζαρίφεια διδασκαλεῖα⁽¹⁾. Σιενήμαχος (14 χιλ. κατ.), καιμένη πρὸς Ν. τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ κατοικου-

(1) "Απειπτε καταληφθέντα αὐθαιρέτιως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

μένη ύπο της Ελλήνων, διατηρούντων ἀκμαῖον τὸ ἔλληνικὸν φρόνημα, Σήλυμνος (25 χιλ. κατ.) παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ Αἴμου, Σωζόπολις (Ἀπολλωνία, 4 χιλ. κατ.), Πύργος (12 χιλ. κατ.), ἔδρα μητροπολίτου μετὰ λαμπρῶν ἔλληνικῶν σχολείων καὶ Μεσημβρία (2,500 κατ.), κείμεναι πᾶσαι παρὰ τὸν Εὔξεινον πόντον καὶ οἰκούμεναι ύπο τῆς Ελλήνων. Μεταξὺ τῶν καθαρῶς βουλγαρικῶν πόλεων ἀξιοσημείωτοι εἶναι ή Υάμπολις (16 χιλ. κατ.) τὸ Κεζανλίκ (12 χιλ. κατ.), ὁνομαστὸν διὰ τὸ ἐκεῖ παραγόμενον διδέλαιον, τὸ Ἐσκὶ Ζααρὰ (22 χιλ. κατ.) καὶ Γενὶ Ζααρὰ (παλαιὰ καὶ νέα Ζαγορά), κωμοπόλεις ἐμπορικαὶ ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, καὶ τὸ Τατάρ Παζαρτζίκη (18 χιλ. κατ.)

Βουλγαρικὴ Μακεδονία. Η διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκούρεστίου (1913) παραχωρηθεῖσα εἰς τὴν Βουλγαρίαν βορειοανατολικὴ Μακεδονία κατέχει τὴν περὶ τὸν Ορβήλον (Περίν Όρος) μέχρι τοῦ Μάλες (Ἐσσάΐνον) πρὸς Δ. καὶ πᾶσαν τὴν στενὴν βορείαν ἐπικράτειαν τῶν ποταμῶν Στρυμῶνος καὶ Νέστου χώραν.

Περιελάβανε τὰς τέως ὅμωμανικὰς ὑποδιοικήσεις Στρωματίσης, Πετριτσίου, Μελένικου καὶ Νευροκοπίου. Η ὑποδιοίκησις Στρωμανίτης διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ παρεχωρήθη εἰς τὴν Σερβίαν.

Ολόκληρον τὸ ἀνωτέρω μακεδονικὸν τμῆμα εἶχε καταλάβει ὁ ἀνδρεῖος ἔλληνικὸς στρατός, τρέψας εἰς ἐπαίσχυντον φυγὴν τοὺς Βουλγάρους ὑπερβάσεις κινηφόρως τὰς κορυφὰς τοῦ Μπέλες, τοῦ Όρβήλου καὶ τῆς Ροδόπης καὶ ἐκπορθήσας τὰ ἀπρόσιτα στεγά τῆς Κρέσνης μέχρι τῶν παλαιῶν βουλγαρικῶν συγόρων (ἄγνω Τζενμαγιά).

Πόλεις ἀξιόλογοι ἐνταῦθα εἶναι ή κωμόπολις Πετρίτσι (6 χιλ. κατ.), τὸ Μελένικον (Μενλίκ, 8 χιλ. κατ.), ἐκτισμένον ὑπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ Όρβήλου καὶ ἐπὶ ἀποτόμων φαράγγων, πόλις ὅχυρὰ καὶ ιστορικὴ ἔδρα ποτὲ μητροπολίτου, πατρὸς τοῦ ἀειμνήστου Πολυκεώδου, παράγουσα ἔξαίρετον οίνον, καὶ τὸ Νευροκόπιον (8 χιλ. κ.) παρὰ τὸν ποταμὸν Νέστον.

Οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων τῶν ἀνωτέρω καὶ πολλῶν ἄλλων πόλεων εἶναι φιλεπτέριδες "Ελλήνες μὴ ἀνεχόμενοι ὅμως νὰ παραμείνωσιν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῶν Βουλγάρων, ἔθεσαν πῦρ εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν μετοικήσαντες εἰς τὴν ἔλληνικὴν Μακεδονίαν, ὅπως ἀνεγέρσι ταύτας γένεις πόλεις.

Ιστορικὴ ἔποφθε. Οἱ Βούλγαροι ἔν τῷ παραπάνω τῷ ποταμῷ Βόλγαν χώρας, ἐξ οὗ ὥνομάσθησαν Βούλγαροι. Ἐκεῖθεν δὲ ὅρμώμενοι διέβησαν τὸν ποταμὸν Δεύκαδιν περὶ τὰ 680 μ.Χ. καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν σήμερον

ὑπ' αὐτῶν κακλουμένην **Βουλγαρίαν**, πάλαι κατώ Μοισίαν, ἐνθα ἀνκιειχθέντες μετά σλαυηκοῦ τινος λαοῦ παρέλαβον παρ' αὐτοῦ τὴν γλῶσσαν καὶ ἔγεισλαυθήσαν, βραδύτερον δὲ ἐδιδάχθησαν ὑφ' Ἑλλήνων, τοῦ Κυρίλλου καὶ τοῦ Μεθοδίου, τὴν γριτιανικήν θρησκείαν καὶ ἔγιναν χριστιανοὶ κατὰ τὴν 9ην μ. Χ. ἑκατονταετηρίδα.

Καὶ κατ' ἄρχας μὲν οἱ Βουλγαροὶ ἀπετέλεσαν κράτος ἀνεξάρτητον, ἀλλ' ἐπειδὴ κατόπιν εἰσέθαλον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς χώρας καὶ ἐλεγχάτουν αὐτάς, καὶ τε πολεμήθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔγιναν φόρου ὑποτελεῖς εἰς αὐτούς, ἀκολούθως δὲ καὶ ὑπετάχθησαν ἐλογιζερῶς· τὸ δὲ κράτος αὐτῶν κατελύθη.

"Ἐπειτα ὅμως πάλιν κατώρθωσαν γὰρ ιδρύσωσι νέον βουλγαρικόν κράτος, σπερνπέταξαν οἱ Τούρκοι τῷ 1386, ἔκτοτε δὲ οἱ Βουλγαροὶ διετέλουν ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῶν Τούρκων, μέχρις οὗ ἀπῆλευθέρωσαν αὐτούς ἡ Ῥωσία τῷ 1878.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ (πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου).

"Η Ρουμανία (πάλαι Δακία) εἶναι ἐν τῶν μεγαλυτέρων κρατῶν τῆς Ἑλληνικῆς κερδοσονήσου.

"Ορια. Ορίζεται δὲ πρὸς τὰ ΒΑ. ὑπὸ τῆς Ῥωσίας καὶ τοῦ Εδεσίνου πόντου, πρὸς τὰ ΒΔ. ὑπὸ τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς Σερβίας καὶ πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας χωριζομένη ἀπ' αὐτής, πλὴν τῆς χώρας τῆς Δοβρούτσας, ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως.

"Εκτασίς 139,690 τετραγων. χιλιομέτρων, πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου.

"Πληθυσμὸς 7,600 000 κ., ἐν οἷς καὶ πολλοὶ Ἑλληνες. Μετὰ τὴν συνθήκην ὅμως τοῦ Σαίν Ζερμαΐν ὁ πληθυσμός της ἀνῆλθε ὑπὲτα τὰ 13 ἑκατομμύρια.

"Εδαφος. ποταμοί. Τὸ ἔδαφος τῆς Ρουμανίας ἀποτελεῖ μίαν ἀχανῆ πεδιάδα κατὰ τὸ $\frac{1}{6}$ οικαλυμμένην ὑπὸ ἀπεράντων δασῶν καὶ μόνον πρὸς τὸ ΒΑ. μέρος εἶναι δρεινόν, καθ' ὃσον ἐκτείνονται ἐν αὐτῷ οἱ δασώδεις δροστουχίαι τῶν Τρανσυλβανικῶν "Αλπεων, αἴτινες ἐχώριζον μέχρι τοῦδε τὴν Ρουμανίαν ἀπὸ τῆς Οὐγγαρίας. Ἡ ἀχανῆς αὕτη πεδιάς διαρρέεται ὑπὸ πολλῶν παραποτάμων τοῦ Δουνάβεως, ἐκ τῶν δοποίων ἐπισημότεροι εἶναι ὁ Ἀλούτας, ὁ χωρίζων τὴν Βλαχίαν εἰς μικρὰν τοιαύτην πρὸς Δ. καὶ εἰς μεγάλην πρὸς Α., ὁ Δουμποβίτσας, ὁ Ιαλομίτσας, ὁ Βουζέος, ὁ Σερέτης, ὁ Προύνθος, πηγάζων ἐκ τῶν Καρπαθίων, καὶ ὁ Δουύραβις, ἀμφότεροι χωρίζοντες τὴν χώραν ἀπὸ τῆς Ῥωσίας. Απαντες οἱ ποταμοὶ οὗτοι πήγνυνται τὸν χειμῶνα.

Κλῖμα, προϊόντα. Τὸ κλῖμα τῆς χώρας εἶναι ψυχρὸν καὶ γεινόν. Τὸ ἔδαφος ὅμως αὐτῆς λίαν εὔφορον, παράγει εἰς μεγάλας ποσότητας δημητριακούς καρπούς, ἀραβόσιτον, σήσαμον, γεώμηλα, κεντλα, καπνόν, διαφόρους διπώρας, κτηνοτροφικὰ εἴδη, καθ' ὅσον εἰς τὰς πλουσιωτάτας αὐτῆς βοσκάς τρέφονται ἀγέλαι πολυάριθμοι θιῶν καὶ χείρων καὶ ποίμνια αὐλγῶν καὶ προβάτων, ἄλας δρυκτόν, πετρέλαιον καὶ ἀφθονον καὶ ἀξιόλογον ξυλείαν ἐκ τῶν δασῶν τῆς.

Χωρογραφικὴ διαίρεσις. Ἡ Ρουμανία διαιρεῖται εἰς 3 πέρι οὖτε τὴν *Βλαχίαν* (μεγάλην καὶ μικράν), κειμένην μεταξὺ τοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν Τρανσυλβανικῶν Ἀλπεων, τὴν *Μολδανίαν* κειμένην μεταξὺ τοῦ Προύθου καὶ τῶν Καρπαθίων καὶ τὴν *Δοβρούτσαν*, εἰς ἣν προσετέθη δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου (1913). Ήπασα ἡ τέως βουλγαρικὴ χώρα ἀπὸ τῆς παραδουναβίου πόλεως *Μπαλιτζίκη*, περιληφθείσης οὗτω καὶ τῆς ὁχυρᾶς παρὰ τὸν Δούναβιν πόλεως *Σιλιστρίας*, κειμένη μεταξὺ τοῦ Δουνάβεως, τοῦ Εὗξείνου πόντου καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Στρατιωτικὰ δυνάμεις. Οἱ στρατὸς τῆς ἔηρᾶς, κάλλιστα διωργανωμένος, ἀνήρχετο ἐν εἰρήνῃ εἰς 103 χιλ. ἄνδρας, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 600 χιλ. μέχρι τοῦδε. Ἡ Ρουμανία κέντηται μίαν ναυτικὴν γολὴν καὶ στολίστον ἀποτελούμενον ἐκ 31 μικρῶν πλοίων, ἐξ ὧν ἐν μικρὸν θωρηκτὸν καὶ 9 τορπιλλικά.

Προϋπολογισμός. Τὰ μὲν ἔσοδα ἀνεβιβάζοντο κατὰ τὸ 1912 μὲν 416 ἑκατομμ. φράγκων, τὰ δὲ ἔξοδα ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸν ποσὸν (νόμισμα λέον=φράγκον).

Ἡ παιδεία εἶναι ἀρκούντως ἀνεπτυγμένη· ἡ λαλουμένη γλῶσσα εἶναι κρῆμα λατινικῆς καὶ σλαυϊκῆς.

Βιομηχανία, ἐμπόριον. Ἐκ τῆς βιομηχανίας ἀκμάζει κυρίως ἡ ἀλευροποιία. Τὸ ἐμπόριον ἀκμάζει εἰς τὰ σιτηρὰ καὶ τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα καὶ εἰς τὴν ἔξαγωγὴν ἀφθονού ξυλείας, πετρελαίου καὶ ἄλατος.

Ἡ συγκοινωνία τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ρουμανίας γίνεται διὰ τοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν παραποτάμων αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν πολυαριθμῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, αἵτινες συνδέονται μετὰ τοῦ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος τῆς Εὐρώπης.

Η εἰδαγωγὴ ἀνήρχετο κατὰ τὸ 1912 εἰς 130,509,000 φρ. ἡ δὲ ἔξαγωγὴ εἰς 554,019,000.

Πολίτευμα, θρησκεία. Η Ρουμανία ἔχει πιλίτευμα συταγματικὴν μοναρχίαν μετὰ Βουλῆς ἀποτελουμένης ἐξ 180 βουλευτῶν καὶ ἐκ γερουσίας ἀπαρτιζομένης ἐξ 105 περίπου γερουσιαστῶν· βασιλεὺς δὲ αὐτῶν είναι Φερδινάνδος ὁ Α'.

Οἱ Ρουμᾶνοι κατάγονται ἐκ τῶν Δακῶν, οἵτινες ἀνεμείχθησαν μετὰ τῶν Ρωμαίων, ἐξ ὧν παρέλαβον καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ ὅνομα καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν **ορθόδοξον** χριστιανικὴν ἐκκλησίαν.

ΣΗΜ. Ἀπὸ τοῦ 1710 μέχρι τοῦ 1821 πάντες σχεδὸν ὅις ἡγεμόνες τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαύικῆς ἦσαν Ἐλληνες Φαναριώται (Μαυροκορδάτοι, Καλλιμάχοι Γκίκαι, Καρυτζάδες, Υψηλάνται, Μουροῦζαι, Σοῦτσαι).

Διοικητικὴ διαίρεσις. Διοικητικῶς ἡ Ρουμανία διαιρεῖται εἰς 42 νομούς.

Πόλεις. Πρωτεύουσα τῆς Βλαχίας καὶ διοικητικὸς εἶδος τὸ **Βουκουρέστιον** (πόλις φίλων, 338 χιλ. π.), ιερέμενον ἐν μέσῳ περίπου τῆς χώρας, παρόχθιον τοῦ Δουμποβίτσα, ἔχον δύναμιν φρούρια, μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομάς, λαμπροὺς περιπάτους, θέατρον πανεπιστήμιον, βιβλιοθήκην καὶ πολλὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα.

Πρὸς Ν. τοῦ Βουκουρεστίου κείται τὸ **Γιούργεβον** (21 χιλ. π.) ἐπίνειον τοῦ Βουκουρεστίου ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως ἀπέναντι τοῦ Ρουχτσουκίου. Πρὸς Δ. τοῦ Βουκουρεστίου κείται **Κραϊόβα** (50 χιλ. κατ.) ἐπί τυνος παραποτάμου τοῦ Δουνάβεως ἔχον σπουδαιότατα ἀλατωρυχεῖα. Πρὸς Β. τῆς Κραϊόβης κείται ἡ μικρή **Δραγατσάνιον** παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀλούταν, ὀνομαστὴ ἐν ἴστορίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως διὰ τοῦ ἡρωϊκὸν θάνατον τῶν ιερολογιτῶν. Πρὸς Β. δὲ τοῦ Βουκουρεστίου κείται τὸ **Πλοέσου** (50 χιλ. π.), πρὸς Α. τοῦ Πλοέστι κείται ἡ **Βραΐλα** (55 χιλ. π.), πόλη διενεργοῦσα ἀξιόλογον ἐμπόριον δημητριακῶν, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως, ἐν ᾧ πλεῖστοι Ἐλληνες διατηροῦντες ἀξιόλογα ἔμπορικα ἐκπαιδευτήρια. Πρὸς Δ. κείται τὸ **Βουζέον** (24 χιλ. π.), τὸ **Γαλάζιον** (70 χιλ. π.), ὃν πολλοὶ Ἐλληνες, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως καὶ παρὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Προύθου καὶ τοῦ Σερέτου· εἶναι ἡ ἐμπορικωτέρα πόλις τοῦ κράτους, ἔδρα δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως.

θιεύθνούς ἐπιτροπείας. Τοῦρο *Σεβερῖνον* (25 χιλ. ν.), *Καλαφάτιον* καὶ *Τοῦρο Μαγουρέλι*, ἀπασαι παραδουνάβιοι ἐμπορικαὶ κωμοπόλεις, "Οὐρα παρὰ τὰς μεσημβρινὰς ὑπωρείας τῶν Τρανσύβανικῶν" Ἀλπεων, ἔνθα ἡ σπουδαιοτέρα πηγὴ πετρελαίου. *Φωξάνη* (20 χιλ. ν.).

Τῆς Μολδαυίας πρώτη εἶναι τὸ *Ιάσιον* (90 χιλ. ν.), παρὰ τὸν ποταμὸν Προῦθον, ἔχει πανεπιστήμιον καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκπαιδευτήρια. Τὸ *Ιάσιον* εἶναι ἐπίσημον ἐν τῇ ἴστορίᾳ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, διότι ἐν αὐτῷ ἐκήρυξεν δὲ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης τὴν ἐπανάστασιν τῇ 22 Φεβρουαρίου 1821. Πρὸς Ν. τοῦ *Ιασίου* κεῖται ἡ *Βερλάτη* (22 χιλ. ν.).

Τῆς δὲ Δουβρουντσᾶς, ἐπαρχίας νοσώδους καὶ ἀραιῶς κατφημένης, ἐπισημότεραι πόλεις εἶναι ἡ *Τοῦλτσα* (25 χιλ. ν.) ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθητοῦ τοῦ Δουνάβεως. Ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς τὸν Εὔξεινον πόντον παραλίας εἶναι δὲ *Σουλινᾶς*, ὅστις κεῖται παρὰ τὸ μέσον στόμιον τοῦ Δουνάβεως. Κατωτέρῳ τοῦ Σουλινᾶ εἶναι ἡ *Κωνστάντζα* (20 χιλ. ν.), ἔχουσα ἀσφαλῆ λιμένα καὶ ναύσταθμον τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ρουμανίας, δυτικῶς καὶ μεσογειότερον ταύτης κεῖται ἡ *Δούρουτσά* (Δόριτς, 20 χιλ. ν.), πόλις γεωργική. Αἱ τελευταῖον ἐκχωρηθεῖσαι συνῳδὰ τῇ συνθήκῃ τοῦ Βουκουρεστίου σημαντικῶτεραι πόλεις εἶναι αἱ παραδουνάβιοι πόλεις *Τοτροκάν*, ἡ *Σιλιστρία* (22 χιλ. ν.) ὁχυρωτάτη, κειμένη ἐκεῖ, ἔνθα δὲ Δουναβίς στρεφόμενος πρὸς βορρᾶν εἰσέρχεται εἰς τὴν Ρουμανίαν, καὶ αἱ ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Εὔξεινου μικραὶ ἐμπορικαὶ πόλεις *Μπαλιζίκ* καὶ *Καράρα* λιμένες ἐξαγωγῆς δημητριακῶν καρπῶν.

ΣΗΜ. Η ἐπαρχία τῆς Δούρουτσᾶς ἐδόθη εἰς τὴν Ρουμανίαν ως ἀντάλλαγμα τῆς Βεσσαραβίας, ἥτις ἐξεχωρήθη εἰς τὴν Ρωσίαν συμφώνως τῇ Βερολινίῳ συνθήκῃ τοῦ 1878.

Σύντομος ιστορικὸς ἐποψίας. Οἱ Ρουμάνοι, ως εἴπομεν εἶναι μεγίμα Δακῶν καὶ Ρωμαίων· δτε δὲ αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων Γραιαῖος ἐκυρίευσε τὴν πέραν τοῦ Δουνάβεως χώραν, τὴν ἀρχαίαν λεγομένην Δακίαν καὶ μετέφερεν ἐκεῖ πολλοὺς ἀποίκους.

Η Ρουμανία ἐπὶ τουρκοκρατίας ἦτο διγρημένη εἰς δύο ἡγεμονίας, τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαυίας, αἵτινες ἦσαν φόρου ὑποτελεῖς εἰς τοὺς Τούρκους· ἀκολούθως ὅμως ἡγάθησαν τῷ 1866 καὶ ἀπετέλεσαν μίαν ἡγεμονίαν, ἥτις πολεμήσασα γενναῖως κατά τὸν Τούρκον τῷ 1881 ἀνεκνύρχη ἐις βασίλειον.

Η Ρουμανία (μετά τὸν Εύρωπ. πόλεμον)

“Η Ρουμανία” διὰ τῆς συνυθήκης τοῦ Σαλν-Ζερμαΐν ἔξεπλήρωσε τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν ἐθνικῶν τῆς ὀνείρων, κατέστη κράτος μὲ ἑκατασιν 260 χιλ. τετραγ. χιλιομέτρων καὶ μὲ πληθυσμὸν $13 \frac{1}{2}$ ἑκατομμυρίων, κατ’ ἄλλας δὲ στατιστικὰς 15 ἑκατομμυρίων.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὰ ὑπαχθέντα εἰς τὴν Ρουμανίαν ἀλλογενῆ στοιχεῖα δύνανται κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὑπολογισμοὺς νὰ ὅρισθωσιν ὡς ἔξης : 1.700 χιλιάδες Οὐγγροί, 1.700 χιλιάδες Γερμανοί, 150 χιλιάδες Βούλγαροι, καὶ 70 χιλιάδες Σέρβοι.

Τὰ γεωγραφικὰ τοῦ νέου τούτου Κράτους ὅρια δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ὡς ὅριστικᾶς χαραχθέντα, καθ’ ὅσον ἡ τύχη τῆς Βεσσαραβίας ἀν καὶ τελευταῖον κατεκυρώθη εἰς τὴν Ρουμανίαν, ἐν τούτοις ἡ τύχη τῆς χώρας ταύτης εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὴν ἔξελιξιν τῆς ἐν Ρωσίᾳ καταστάσεως.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ (πρὸ τοῦ Εύρωπ. πολέμου)

“Η Σερβία (πάλαι ἀνω Μοισία) ἀποτελεῖ κράτος ἀνεξάρτητον.

Ἐκτασίς 38,304 τετραγ. χιλιομ. πρὸ τοῦ πολέμου καὶ 87 χιλ. τετραγ. χιλ. ἐν δλῳ μετὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον.

Πληθυσμὸς 2,957,000 κάτοικοι πρὸ τοῦ πολέμου, μετὰ δὲ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον 4,613,000.⁽¹⁾

Ορια. Όριζεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Αὐστροουγγαρίας, ἀφ’ ἣς χωρίζεται διὰ τῶν ποταμῶν Σαύνου καὶ Δουνάβεως, πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης.

Ορος καὶ ἔδαφος ἐν γένει. Η Σερβία εἶναι χώρα **μεσόγειος** (οὐδεμίαν ἔχουσα διέξοδον ἴδικήν της πρὸς τὴν θάλασσαν) καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ὀρεινή, δασώδης καὶ μεταλλοφόρος καὶ μάλιστα πρὸς Α., ἐνθα διακλαδίζονται πολλὰ ὄρη (Ρουύνικον καὶ Κολαόνι).

(1) Ἐλλείπει ὁ πληθυσμὸς τῆς περιφερείας τοῦ Ιατίν, ἐπίσης καὶ ὁ τῆς περιφερείας Νότιο Παζάρ, οστις εἶγαι ὑπέρτερος τῶν 133 χιλ. κατοίκων.

κον) ἐκ τῆς ὁροστοιχίας τοῦ Αἴμου, ἔχει δῆμος πολλὸς πεδινὰ μέρη καὶ μάλιστα ἐν τῷ μέσῳ, ὅπου ἐκτείνεται ἡ μεγάλη καὶ ἀπέραντος πεδιάς, ἥτις εὐρυνομένη πρὸς Β. καταλήγει εἰς τὸν Δούναβιν. Τὴν πεδιάδα ταύτην διαρρέει ὁ Μοράβας, ἀποτελούμενος ἐν ἀρχῇ ἐκ δύο κλάδων, οἵτινες συνενοῦνται εἰς τὸν Δούναβιν, εἰς ὃν συμβάλλει καὶ ὁ Σαῦνος.

Ποταμοί. Ὁ Δούναβις καὶ οἱ παραπόταμοι αὐτοῦ Σαῦνος, Τιμακος. Μοράβας καὶ Δρίνος.

Κλῖμα. προϊόντα. Τῆς Σερβίας τὸ κλῖμα εἶναι ύγιεινόν, ἀν καὶ πρὸς Β. ψυχρόν, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ἀσχολοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Ιδιαίτατα δὲ εἰς τὴν χοιροτροφίαν, ἥτις εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη ἐν Σερβίᾳ ἐνεκα τῆς ἀφθονίας τῶν βαλανιδίων.

Συγκοινωνία. Η Σερβία συνδέεται σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Βουλγαρίας, Ἐλλάδος (Θεσσαλονίκης) καὶ Αὐστροουγγαρίας, πλεῖσται δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἀμάξιτοι δόδοι.

Ο **στρατός** ἐν εἰρήνῃ μὲν ἀνέρχεται ἥδη εἰς 60 χιλ. ἄνδρας, ἐν πολέμῳ δὲ εἰς 445 χιλ.

Προϋπολογισμός. Ἐσοδα 103,644,000 φράγκα (1912), ἔξοδα δὲ ἵσον ποσὸν (νόμισμα δίνερο = φράγκον).

Η εἰδαγωγὴ ἀνήρχετο κατὰ τὸ 1912 εἰς 75,635,000 φράγκων, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 77,749,000.

Φοροσκεία, πολίτευμα. Οἱ Σέρβοι εἶναι λαὸς σλαυτικός, ἀνήκων εἰς τὴν χριστιανικὴν ὁρθόδοξον ἐκκλησίαν καὶ κυβερνᾶται ὑπὸ συνταγματικῆς μοναρχίας, ὁ βασιλεὺς κυβερνᾷ μετὰ Βουλῆς (Σκουψίνας), ἀποτελούμενης ἐξ 168 μελῶν πλὴν τῶν βουλευτῶν τῶν ἄρτι προσαρτηθεισῶν χωρῶν.

Πόλεις. Πρωτ. τοῦ κράτους εἶναι τὸ Βελιγράδιον ('Ασπρόπυργος, 90 χιλ. κ.), κείμενον ἐπὶ τῆς συμβολῆς τοῦ Σαύνου καὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ συνδεόμενον μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης διὰ σιδηροδρόμου, ἔχει δυναρόν φρούριον, πανεπιστήμιον, βιβλιοθήκην, μουσεῖον καὶ στρατιωτικὴν σχολήν. Ἐνταῦθα ἐθανατώθη ὁ πρωτομάρτης τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας Ρήγας ὁ Φεραίος. Πρὸς Δ. τοῦ Βελιγραδίου κεῖται ἡ Σεμένδρια (15 χιλ. κ.), ὅχυρὰ πόλις ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως, ἐν μέσῳ δὲ περίπου τῆς χώρας κεῖται τὸ Κραγούγεβατς (20 χιλ. κ.),

παλαιὰ πρωτεύουσα, ἔχον μέγα διπλοστάσιον μετὰ χυτηρίου πυροβόλων. Πρὸς Ν. δὲ κεῖται ἡ *Νίσσα* (Ναϊσσός, 25 χιλ. ν.), πόλις δχυρά, κειμένη ἐπὶ τινος παραποτάμου τοῦ Μοράβα, πατρὶς τοῦ Μ.Κωνσταντίνου. Πρὸς Β. ταύτης κεῖται τὸ *Άλεξινατς* (10 χιλ. ν.), ἡ *Βράνια* (17 χιλ. ν.), τὸ *Πιρότ* (15 χιλ. ν.), ἔχον μεγάλα ὑφαντήρια ταπήτων παρὰ τὰ βουλγαρικὰ σύνορα, τὸ *Ποσσάρεβατς* (15 χιλ. ν.), πόλις ἐμπορική, τὸ *Λέσκοβατς* 14 χιλ. ν.), γνωστὸν διὰ τὴν καλλιεργίαν τοῦ κανναβίου.

Νέα Σερβία.¹ Οἱ Σέρβοι μετασχόντες γενναίοις μετὰ τῶν Ἐλλήνων καὶ τῶν Βουλγάρων εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον καὶ εἴτα ὡς πιστοὶ σύμμαχοι τῶν Ἐλλήνων εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἀπλήστων Βουλγάρων προσήρτησαν εἰς τὸ κράτος των δυνάμει τῶν συνθηκῶν *Δονδίνον* καὶ *Βουκουρεστίου* ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ μεγάλης στρατηγικῆς ἀξίας διαμέρισμα τοῦ *Νόβι Παζάρ*. τὴν ΒΔ. *Μακεδονίαν* καὶ τινα διαμερίσματα τῆς Β. Ἀλβανίας διανεμηθέντες ταῦτα μετὰ τῶν Μαυροβουνίων.

Η σερβικὴ Μακεδονία ἔχει ἔκτασιν τριπλασίαν περίπου τῆς βουλγαρικῆς, ἐκτείνεται καθ' ὅλην τὴν βορείαν ἐπικράτειαν τοῦ ποταμοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ παραποτάμου αὐτοῦ Ἐριγάνους (κ. Τέρνα), δστις διαρρέει τὸ εὐρύτατον καὶ εὐφορώτατον ὄροπέδιον τοῦ Μοναστηρίου. Πρὸς τὰ ΝΔ. ἐξικνεῖται μέχρι τῶν λιμνῶν *Πρέσπας* καὶ *Λυγγίτιδος* (Οχρίδος), ἵσης κατὰ τὴν ἔκτασιν μὲ τὴν νῆσον Λευκάδα, περιλαμβάνονταν τὸ πλεῖστον μέρος τῶν λιμνῶν τούτων. Ἐκ τῆς Λυγγίτιδος ἐκρέει δὲ ποταμὸς μέλας Δρίλων, δστις διευθυνόμενος πρὸς Β. χρησιμεύει μέχρι τινὸς ὡς ὅριον Μακεδονίας καὶ Ἀλβανίας πρὸς Ν. συνορεύει μὲ ὅλην σχεδὸν τὴν βορείαν γραμμὴν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας κατέχουσα διοικούμενα σημεῖα τὴν πόλιν *Μοναστηρίου*, τὸ ὄροπέδιον τοῦ *Μοριζόβου* καὶ τὰς πόλεις *Γενγελῆν* καὶ *Δοϊράνην*, πρὸς Δ. δὲ ἐκτείνεται μέχρι τῆς βουλγαρικῆς Μακεδονίας.

Διοικητικὴ διαίρεσις. Η νέα Σερβία περιλαμβάνει ἥδη τὸν τέως τουρκικὸν νομὸν *Κοσσυφοπεδείον*, τὸ πλεῖστον καὶ ίδια τὸ βόρειον μέρος τοῦ νομοῦ *Μονάστηρον* (Βιτολίων), τὸ διαμέρισμα τοῦ *Νόβι Παζάρ* καὶ μέρος τῆς βορειοανατολικῆς Ἀλβανίας.

¹ Μετὰ τοῦς ἐνδέξεις Βαλκανιστουρκικοὺς πολέμους.

Πόλεις ἐπισημάτεραι ἐν τῇ νέᾳ Σερβίᾳ εἶναι τὸ Μοναστήριον (Βιτόλια, 70 χιλ. κατ.), πόλις ἐκτισμένη εἰς τὸ ἄκρον ἐκτεταμένης καὶ εὐφορωτάτης κοιλάδος, διαρρεομένης ὑπὸ τοῦ παραποτάμου τοῦ Ἀξιοῦ Ἐριγῶνος, ὅστις διερχόμενος διὰ μέσου τῆς πόλεως διαιρεῖ ταύτην εἰς δύο μέρη συγκοινωνοῦντα διὰ πολλῶν γεφυρῶν. Εἶναι ἔδρα ἡνὸς μητροπολίτου Πελαγονίας, ἔχει πολλὰ βιομηχανικὰ καταστήματα καὶ πολλὰ ἀνώτερα καὶ κατώτερα ἐκπαιδευτήρια, Ἑλληνικὸν γυμνάσιον, ἀνώτερον παρθεναγωγείον κλπ., συγκοινωνεῖ δὲ σιδηροδρομῆς μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Δυτικῷς τοῦ Μοναστηρίου κείνται αἱ κωμοπόλεις Τύροβον καὶ Μεγάροβον ὑπὸ Ἐλλήνων βλαχοφώνων κατοικούμεναι, βορειότερον κείται ἡ κωμόπολις Ρέσονα, γρηγοριοῦντα ὡς πρώτη ἀφετηρία τῆς δλονὸν καταστρεφούσης τὴν διθωμαγιῆν αὐτοκρατορίαν φατρίας τῶν νεοτούρκων. Αχρίς ("Οχρίς, 18 χιλ. κατ.), πόλις ὀχυρὰ ἐκτισμένη ἀμφιθεατρικῶς ἐπὶ τῆς ΒΑ. ὅρμης τῆς θυμυτρόφου λίμνης Λυχνίτιδος καὶ ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν ὁραίου γηλόρου. Περιδιανά, κωμόπολις πλησίον τῆς Αχρίδος, πατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ιουστινιανοῦ. Πρέσπα, περιοχὴ χωρίων παρὰ τὴν διμόνυμον λίμνην. Πρὸς Β. τοῦ Μοναστηρίου κείται ἡ πόλις Περλεπές (Πρίλαπος, 17 χιλ. κατ.), τὸ Κρούσσοβον (10 χιλ. κατ.), πόλις καθαρῶς Ἑλληνικὴ καταστραφεῖσα πρὸ διάγων ἐτῶν ὑπὸ τῶν ἀγρίων βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Ἀνατολικῶς τοῦ Μοναστηρίου ἐκτείνεται τὸ λαμπρὸν δροτέδιον τοῦ Μοριχόβου παρὰ τὸν Ἐριγῶνα, ἐν ᾧ εἰσὶν ἐγκατεσπαρμένα διάφορα λαμπρὰ χωρία, ὃν οἱ κάτοικοι ἀνέκαθεν ὑπῆρχαν ἀκάματοι ἐργάται καὶ δεινοὶ ὑπερασπισταὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας.

Ἐν τῷ νομῷ Κοσσυφοπεδίου ἐπισημάτεραι πόλεις εἶναι τὰ Σκόπια (π. Σκοπῖοι, τουρκιστὶ Ούσκιούπ, 60 χιλ. κ.), πόλις ὀχυρὰ καὶ ἐμπορικὴ, ἔδρα μητροπολίτου, κειμένη ἐπὶ τῶν δυμῶν τοῦ Ἀξιοῦ καὶ συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης—Μητροβίτης. ΒΔ. τῶν Σκοπίων κείται ἡ Πριστίνη (25 χιλ. κ.) πόλις ὀχυρὰ καὶ ἐμπορικὴ καὶ ΒΑ. ταύτης ἡ Ηριτίνα (15 χιλ. κ.) καὶ ἐπὶ βορειότερον ἡ Μητροβίτσα (25 χιλ. κατ.), ἔρωμα τῆς σιδηροδρομικῆς διακλαδώσεως Θεσσαλονίκης—Σκοπίων—Μητροβίτης. Πρὸ τῆς Μητροβίτης καὶ παρὰ τὰς ΝΑ. ὑπωρείας τοῦ Σκάρδου ἀπλοῦται ἡ ἴστορικὴ πεδιάς τοῦ Κοσσυφοπεδίου, ἐν ᾧ 1389 συνεκροτήθη φονικωτάτη μάχη μεταξὺ Οθωμανῶν καὶ Σέρ-

βιων, ής ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ὑποταγὴ τῶν Σέρβων εἰς τοὺς Τούρκους· νοιώθερον τῶν Σκοπίων καὶ ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς κεῖνται τὰ Βελεσσά (τουρκ. Κιοπρολοῦ, 15 χιλ. κατ.), πόλις ἐμπορική, ἀνατολικώτερον ταύτης κεῖται τὸ Ιστίπ (12 χιλ. κατ.), πωμόπολις παρὰ τὸν παραπόταμον τοῦ Ἀξιοῦ Βρεγκαλνίτσαν. Κράτοβα (18 χιλ. κατ.), ἀμφότεραι αἱ τελευταῖαι πωμόπολεις ὑπῆρξαν θέατρον φονικωτάτων μαχῶν μεταξὺ Σέρβων καὶ Βουλγάρων τῷ 1913. Ἀνατολικῶς τῶν Σκοπίων κεῖται ἡ δλίγον ἀπέχουσα τούτων Ιστορικὴ καὶ δχυδὰ πωμόπολις Κουμάνοβον (12 χιλ. κατ.), ἐν ᾧ συνήφθη ἡ μεγαλυτέρα καὶ αἰματηρότερα μάχη μεταξὺ Τούρκων καὶ Σέρβων τῷ 1912 καὶ καθ' ἣν κατερροπώθη δλοσχερῶς ἡ πρὸς τὸ μέτωπον τῶν Σέρβων τουρκικὴ στρατιά. Ὁλίγον βροειότερον τοῦ Ιστίπ κεῖται τὸ χωρίον Κότσανα, ἐν ᾧ τῷ 1912 οἱ Τούρκοι κατέσφαξαν τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων (Βουλγάρους), δόντες οὕτω τὴν πρώτην ἀφορμὴν πολέμου εἰς τὴν τότε πρὸ δλίγον χρόνου συντελεσθεῖσαν βαλκανικὴν συμμαχίαν.

Ἐτεροι πόλεις παρὰ τὴν ἔλληνοσερβικὴν μεθόριον εἶναι ἡ πωμόπολις Γενγελή (ἀρχ. Εἰδομένη, 5 χιλ. π. Ἐλληνες), ἐπὶ τῆς δεξιᾶς διχοτήσης τοῦ Ἀξιοῦ καὶ δλίγον ἀπωτέρῳ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης—Σερβίας, σπουδαιότατον κέντρον ἐμπορίου βομβυκίων καὶ μεταξίνων ὑφασμάτων· ἔτι ἀνατολικώτερον εὑρίσκεται ἡ πόλις Δοϊδάνη (10 χιλ. π.), ἐπὶ τῆς Δ. διχοτήσης τῆς ἰχθυοτρόφου λίμνης Πρασιάδος ἡτις κατὰ τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὴν Ἐλλάδα, ώς καὶ ὁ παρὸς αὐτῇ κείμενος σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς ἐκεῖθεν διερχομένης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης—Σερρῶν—Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ πόλις Δοϊδάνη κατέστη δνομαστὴ κατὰ τὸν ἔλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον, διότι ἐν αὐτῇ οἱ Ἐλληνες κατήγαγον μεγάλην νίκην κατὰ τῶν Βουλγάρων κατόπιν πενθημέρων ἀδιαλείπτων μαχῶν, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν κατάληψιν μεγάλων ἀποθηκῶν πλήρων ζωτροφιῶν καὶ πολεμοφοδίων.

Ιστορικὴ ἔποψις. Οἱ Σέρβοι ἀπὸ τοῦ 1889 ὑπετάγησαν εἰς τοὺς Τούρκους· είτα δὲ ἐπανειλημένως πολεμήσαντες ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως αὗτῶν ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ἔυγοῦ κατέρριψαν μετά τὸ 1815 νὰ ἀποκτήσωσι περιωρισμένην ἴγμονίαν ὑποτελῆ εἰς τοὺς Τούρκους μέχρι τοῦ 1878, ὅτε μετά τὸν ρωσοτουρκικὸν

πόλεμου ἀνεκηρύχθησαν ἐντελώς ἀνεξάρτητοι καὶ ἀπὸ τοῦ 1882 ἀνεγνωρίσθησαν εἰς βασίλειον.

Ἄπο τιγων ἑταῖρων βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἀνεγνωρίσθη ὁ ἐκ τῆς παλαιᾶς δυναστείας Καραγεώργεβίτες Πέτρος Α' ἀντὶ τοῦ δολοφονηθέντος βασιλέως Ἀλεξάνδρου τῆς δυναστείας τῶν Ὀδρέγεβίτες (1).

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ (πρὸ τοῦ Εὐρ. πολέμου)

"Ορια. Τὸ βασίλειον τοῦ Μαυροβουνίου ἡ Τσερναγόρα κεῖται μεταξὺ Ἀλβανίας, Αὐστρίας (Δαλματίας) καὶ Σερβίας, προεκτείνεται δὲ μέχρι τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους.

"Εκτασίς 14,180 τετραγ. χιλομέτρων.

Πληθυσμός. Πρὸ τοῦ πολέμου 250 χιλ. μετὰ τὸν Βαλκανοτουρκὸν πόλεμον 435 χιλ. κατ. Τὸ Μαυροβουνίον διασχίζεται ὑπὸ μεγάλων καὶ πρημνωδῶν ὁρέων (Δορμίτωρ 2,700 μ. καὶ Κῶμος 2,850 μ.), κλάδων τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων, ἅτινα μακρόθεν δρώμενα φαίνονται σκιερά, ὡς ἐκ τούτου δὲ ταῦτα ὠνομάσθησαν μαῦρα βουνά καὶ ἡ χώρα Μαυροβουνίου.

Ποταμοί, λίμναι. Ο Μοράτσας καὶ ἡ ἴχθυοτρόφος λίμνη Λεβεᾶτης, εἰς ἣν οὔτος ἔκβάλλει καὶ ἥτις ἀνήκει, ὡς εἴπομεν, καὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Τὸ **κλῖμα** τοῦ Μαυροβουνίου εἶναι ψυχρόν, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ ἀποζῶσι κυρίως ἐκ τῆς κτηνοτροφίας.

Φροσκεία. Ὁρθόδοξος χριστιανική.

Πολίτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία ὑπὸ βασιλέα Νικήταν Α' Πέτροβίτες (Γοσποδάρ, Κνιάζ), μὲν Βουλὴν (Σκουψίναν) ἐκ μελῶν 81.

Προϋπολογισμός. Τὰ μὲν ἔσοδα ἀνήρχοντο τῷ 1912 εἰς 2,980,000 φλωρίνια αὐστριακά, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς ἵσον ποσόν.

Η παιδεία εἶναι δλίγον παρημελημένη.

Η εἰδαγωγὴ ἀνήρχετο τῷ 1912 εἰς 6,259,800 κορώνας ἡ δὴ ἔξαγωγὴ εἰς 1,388,264.

Οἱ Μαυροβουνίοι ἐν ᾧρᾳ πολέμου λαμβάνουσι πάντες τὰ ὄπλα.

Πόλεις. Πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου εἶναι ἡ Κεττίγνη (4,400 χιλ. κατ.) κωμόπολις μεσόγειος, ΒΔ. Κεττίγνης κεῖται ἡ Ποδ-

(1) Τὸ καρ. περὶ τοῦ γέου τριαδικοῦ διοισπονθιακοῦ βασιλείου τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων κλπ. ἰδε σελ. 1^ο1.

γορίτσα ἐπὶ τοῦ Μοράτσα, ἡ μεγαλυτέρα πόλις τοῦ βασιλείου (10 χιλ. κατ.), βιορείως δὲ ταύτης πεῖται ἡ κυριόπολις Δαρίλογρα (1,000 κατ.), ἐν ᾧ συνήθως διαμένει ὁ βασιλεύς. Νίξιτς (4 χιλ. κατ.), πόλις δχυρά· ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους ἔχει δύο λιμένας, τὸ Ἀντίβαρι (2.500 χιλ. κ.α.) καὶ νοτίως αὐτοῦ τὸ Δουλσῖνον (5 χιλ. κατ.). Τὸ Ἰπλέν (8 χιλ. κατ.) πόλις δχυρὰ καὶ ἡ Διάκοβα (8 χιλ. κατ.) προσαρτηθεῖσαι μετὰ τὸν βαλκανικὸν πόλεμον τοῦ 1912.

Τὸ Μαυροβούνιον ἀπετέλει μέρος τοῦ σερβικοῦ βασιλείου πρὸ τῆς ὑποταγῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς Τούρκους. Ἀφοῦ δὲ ἐκεῖνο ὑπετάχη, οἱ Μαυροβούνιοι πολεμοῦντες ἀδιαλείπτως ἔναντίον τῶν Τούρκων κατέφθιντον γὰρ διατηρήσωσι τὴν ἑλευθερίαν των.

Ἐπὶ τέλους διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς μεγαλοψυχίας αὐτῶν ἡγάγηκαν τὰς μεγάλας Δυνάμεις γὰρ ἀνακηρύξασι τὸ Μαυροβούνιον ἡγεμονίαν ἀνεξάρτητον τῷ 1878, ἀποκατασταθέν δὲ πρὸ τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου τοῦ 1912 εἰς βασιλείου.

ΕΛΛΑΣ

~~X~~ Θέσεις, καὶ φυσικὴ ταύτης διεύρεσες.

Θέσις. Τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ιδρυθὲν τὸ 1830 κατέχει δλον τὸ νότιον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου, ἥτις εἶναι καὶ ἡ ἀνατολικωτέρα τῶν τριῶν μεσημβρινῶν χερσονήσων τῆς Εὐρώπης.

Εκτασίς, "Ορια. Διὰ τῶν δύο τελευταίων ἐνδῆσων καὶ νικηφόρων πολέμων δὲ ἀνδρεῖος Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπεξέτεινε τὰ **ορια** τῆς Ἑλλάδος πρὸς Β. μέχρι τῆς Μοσχοπόλεως, τῆς λίμνης τῆς Πρέσπας, τοῦ ὀροπεδίου τοῦ Μοριζόβου, τῶν ὀρέων Κεραίνης (Μπέλες), Ροδόπης, καὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ Νέστου.

Οὗτοι λοιπὸν δρᾶται σήμερον πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας καὶ Σερβίας καὶ ΒΑ. ὑπὸ τῆς ἀχρι τοῦδε βουλγαρικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης· κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ μέρη βρέχεται ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ τοῦ Ιονίου πελάγους.

Ι. Η διεύπλακες τῆς παρακλίας.

Οριζόντιος διαμελισμός. Οὐδεμία ἀλλη γώρα τῆς γῆς εἶναι τόσον διαμελισμένη υπὸ τῆς θαλάσσης ὡσον ἡ Ἑλλάς. Τὸ Αἴγαιον πέλαγος πρὸς Α. τὸ Ίονιον πρὸς Δ. εἰσχωροῦντα βαθέως εἰς

τὴν ἔηράν σχηματίζουσι πολλοὺς κόλπους καὶ ἀποχωρίζουσι πολλὰς τοῦ Αἰγαίου δέκατοι ἐκ μὲν τοῦ Ἰονίου δὲ Κορινθιακός, ἐκ δὲ τοῦ Αἴγαιου δὲ Σαρωνικὸς ἐνούμενοι παρὰ τὸν Ισθμὸν τῆς Κορίνθου ἀποχωρίζουσι πρὸς Ν. τὴν μεγάλην χερσόνησον Πελοπόννησον. Ἐτεροὶ δύο κόλποι δὲ Ἀμβρακικὸς πρὸς Δ. καὶ δὲ Μαλιακὸς πρὸς Α. δρίζουσι τὴν Στερεάν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς βορειοτέρας γώρας Θεσσαλίαν, Ἡπειρον καὶ Μακεδονίαν.

Νῦδοι. Ἐν μὲν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει ἡ Εὔβοια, αἱ Β. Σποράδες καὶ αἱ Κυκλαδες, αἱ τελευταῖον ἀπέκευθενθεῖσαι Λέσβος, Χίος, Σάμος καὶ τινες ἄλλαι μικρότεραι, αἱ ἐν τῷ Θρακικῷ πελάγει Λῆμνος, Ἰμβρος, Σαμοθράκη, Θάσος καὶ Τένεδος. Ἐν δὲ τῷ Ἰονίῳ αἱ Ἐπτάνησοι. Νοτιώτατα δὲ ἡ ήρωτικὴ μεγαλόνησος Κρήτη.

Πορθμοί. Ἐνεκα τοῦ τόσον πλουσίου διαμελισμοῦ, ὑπάρχουσι πολλοὶ πορθμοί, νιριώτεροι τῶν ὅποιων εἶναι δὲ τοῦ **Ρίου** καὶ **Ἀντιρίου** (πλάτους 3 χιλ. μέτρων) μεταξὺ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, δὲ τῆς **Πρεβέζης**—**Ακτίου** (πλάτους 600 μ. περίπου) παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, δὲ τοῦ **Εύριπου**, μεταξὺ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῆς νήσου Εὐβοίας (πλάτους 48 μέτρων).

Ἐσχατα δὲ ἀκρωτήρια τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὸ **Ακτίου** παρὰ τὸν πορθμὸν τῆς Πρεβέζης· τὸ **Ταίναρον** (κάβο Ματαπᾶς), τὸ νοτιώτατον τῆς Πελοποννήσου· ἡ **Μαλέα** ἄκρα, δριον διαχωρισμοῦ τοῦ Ἰονίου καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ εὸν **Σούνιον** (κάβο κολῶνες) τὸ νοτιώτατόν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Φυσικὴ διάπλασις (μορφολογία) τοῦ ἐδάφους⁽¹⁾. Τὸ ἐδαφος τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δρεινόν. Μεταξὺ τῆς Ἡπείρου ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας ἀφ' ἑτέρου ἐκτείνονται αἱ δροσειραὶ τῆς **Πίνδου**. Ταύτης προεκτάσεις καὶ ἥλιδοι εἶναι τὰ πλεῖστα δρη τῆς Ἡπείρου, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ πολλὰ τῆς Μακεδονίας.

(1) Τὰ ὅρη τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἡπείρου καὶ δυτ. Μακεδονίας ἔχουσι γενικῶς ριζατεῖς καὶ ὄγκωδεις σχηματισμούς μετὰ πυκνῶν δασῶν. Τὰ ἐν Βοιωτίᾳ, Ἀττικῇ καὶ Πελοποννήσῳ τιταγόδη ὅρη ἀπαντῶσι πολλάκις λίαν πολύρρωμα καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποτέλοιται ἀγορθούμενα.

‘Η δὲ Πελοπόννησος ἔχει καὶ αὕτη μεγάλα ὅρη περιβάλλοντα κυρίως τὴν μεσόγειον χώραν Ἀρκαδίαν. Τὰ περισσότερα ὅρη τῆς Ἑλλάδος ἐκτείνονται μέχρι τῆς θαλάσσης, διὰ τοῦτο ἡ παραλία ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον σχηματίζει ἀπορρόγας καὶ ἀποκρήμνους ἀκτάς.

Τὰ ὅρη τῆς Ἑλλάδος εἶναι χαριέστατα· ἡ ποίησις οὐδέποτε θὰ ἔξυμνήσῃ οὐδὲν ὅρος τῆς γῆς τόσον, ὃσον ἔξυμνητε τὸν δικόρυφον *Παρνασσόν*, τὸν θεῖον *Ολυμπὸν* καὶ τὸν μουσοτραφῆ *Ἑλικῶνα*.

Μεταξὺ τῶν ὁρέων καὶ ἴδιως ἐν Πελοποννήσῳ σχηματίζονται πολλὰ μικρὰ ὁροπέδια, πολλαὶ μικραὶ κοιλάδες καὶ βαθύπεδα.

Σημαντικώτεραι πεδιάδες εἶναι ἡ **Θεσσαλικὴ**, ἡ τῆς **Θεσσαλονίκης**, ἡ τῶν **Σερρῶν** καὶ ἡ τῆς **Δοράμας**.

Τύπατα. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ἔνεκα τῆς μικρᾶς αὐτοῦ ἐκτάσεως στερεῖται μεγάλων καὶ πλωτῶν ποταμῶν. Οἱ πλεῖστοι ἑλληνικοὶ ποταμοὶ εἶναι χειμαρρώδεις πλημμυροῦντες ἐν καιρῷ μεγάλῃς βροχῇς. Οἱ σπουδαιότατοι εἶναι ὁ Ἀχελῷος ἐν τῇ Στερεῷ Ἑλλάδι, ὁ Ἀλφειός ἐν Πελοποννήσῳ, ὁ Πηγειός ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ Ἀφός ἐν Ἡπείρῳ καὶ οἱ ἐν Μακεδονίᾳ Ἀλιάκμων, Ἀξιός (Βαρδάρης), Σιρφῶν καὶ Νέστος.

Τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος περικλείει καὶ πολλὰς λίμνας, αἱ σημαντικώτεραι τῶν διοίων εἶναι ἡ ἀποξηρανθεῖσα κατὰ τὸ πλεῖστον *Κοσταῖς* ἐν τῇ Στερεῷ Ἑλλάδι, ἡ *Φενεός* καὶ ἡ *Στινμφαλίς* ἐν Πελοποννήσῳ, ἡ *Βοιβηῆς* ἐν Θεσσαλίᾳ, ἡ *Παμβῶτις* (Ιωαννίνων) ἐν Ἡπείρῳ, ἡ *Πρέσπα* ἡ τῆς *Καστορίας* (Ορεστιάς), ἡ *Δοϊράνη*, ἡ *Βόλβη* καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἀπασαὶ ἐχθνοτρόφοι ἐν Μακεδονίᾳ. Εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἑλληνικῶν ὑδάτων συντελεῖ τὸ ἔξ ασβεστολιθικῶν καὶ σχιστολιθικῶν πετρωμάτων ἔδαφος τῆς χώρας, τὸ διοῖον εὐκόλως διαπερᾷ τὸ ὕδωρ καὶ σχηματίζει ἐνιαχοῦ νπογείους δχετοὺς (καταβόθρας). Τὸ ὕδωρ τοῦτο πολλάκις ἀναφαίνεται εἰς χάμηλότερα μέρη ὡς ἀφθονοτηγαί (κεφαλάρια).

Κλιμα. Ἡ Ἑλλὰς ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως καὶ τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ ἔδαφους βρεχομένη σχεδὸν πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἔχει κλῖμα εὔκρατον καὶ ὑγιεινόν· ὁ περιώνυμος γλαυκὸς οὐρανὸς τῆς Ἀττικῆς εἶναι σχεδὸν ὁ ἴδιος καθ' ὅλον τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος. Μόνον ἐν τῇ μεσογείῳ Θεσσαλίᾳ καὶ τῇ δυτικῇ Μακεδονίᾳ τὸ κλῖμα κλίνει πρὸς τὸ ἥπειρωτικόν, ἡ δὲ ἐλαία δὲν εὐδοκιμεῖ.

Βλάστησις. Ἡ βλάστησις ἐν Ἑλλάδι εἶναι πλουσία. Ἡ ἑλαία, ἡ ἄμπελος, ὁ βάμβαξ, ὁ καπνός, οἱ δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ποικίλαι ὀπώραι εὐδοκιμοῦσι καὶ καλλιεργοῦνται εἰς μεγάλην κλίμακα. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ φοῖνιξ αὐξᾶνει ἐν ταῖς νοτίαις χώραις. Ἐν δὲ τῇ Μεσσηνίᾳ κατὰ καιροὺς ὠριμάζουσι καὶ αἱ βάλανοι αὐτοῦ.

Γεωγραφικοὶ ὄροι ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν κατοικῶν. Ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς (ἴδια οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Σπαρτιῆται) προήχθη εἰς μέγαν βαθμὸν πολιτισμοῦ. Τὸ ἔλληνικὸν πνεῦμα ἔφθασεν εἰς ὕψιστον βαθμὸν μορφώσεως, εἰς ἥν ἐποκήν τὴν ἐπίλοιπος Εὐρώπη ἦτο βάρβαρος. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς ἑξῆς τρεῖς γεωγραφικοὺς ὄρους·

α') Ἡ θέσις αὐτῆς ὡς κεφένη ἐγγύτατα πρὸς τὰς ἄλλας δύο ἥπερον τοῦ ἀρχαίου κόσμου (Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς), ἐκ τῶν δυοῖς, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἱστορίας, μετεδόθησαν αἱ πρῶται ἀρχαὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

β') Αἱ πλεῖσται ποικιλίαι τοῦ ἐδάφους, ὡς καὶ αἱ διαδεχόμεναι ἄλληλας διάφοροι ζῶνται τοῦ κλίματος καὶ τῆς βλαστήσεως εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐξεγείρουσι τὴν φιλεργίαν καὶ ἐξυψοῦσι τὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων.

γ') Ὁ θαυμάσιος, πλούσιος καὶ ποικίλος διαμελισμὸς τῆς ξηρᾶς, δύτης παρορμῆ τοὺς κατοίκους πρὸς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν ἀποδημίαν.

2. Φυσικὸς πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος. Προϊόντα φυσικὰ καὶ φυσιοτεχνικά.

(1) Περὶ τῆς διαμορφώσεως καὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐδαφός τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀρεινὸν

(1) Ως ἐμάθομεν ἀπὸ τὰ προηγούμενα μαθήματα, πετρώματα λέγονται τὰ ὄλικα ἐν γένει, ἀπὸ τὰ ἐποτα ἀποτελεῖται τὸ ἐδαφός τῆς γῆς. Τὰ πετρώματα εἶγαι ἀπλαὶ η σύνθετα καὶ ἀπλαὶ μὲν εἶγαι ὅσα ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἐν μόνον εἰδος ὄλης καὶ ἐμοιαζούν καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ μέρη, ὥσπερ π.χ. εἶναι τὸ μάρμαρον. Διότι οἰογήποτε τεμάχιον μαρμάρου, εἴτε μεγάλον εἴτε μικρόν, εἶγαι ὅμοιον μὲ τὸν ὄλον βράχον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀπεσπάσθη. Καὶ τὸ ἐν τεμάχιον καὶ τὸ ἄλλο, ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὴν ίδιαν ὄλην (δηλ. ἀπὸ ἔνωσιν ἀσθέστου καὶ ἀνθρακικοῦ ὄξεος).

Σύνθετα πετρώματα λέγονται ὅσα ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο, τρία η καὶ περισσότερα εἰδη, σύγχετον πέτρωμα π.χ. ἐν Ἑλλάδι εἶγαι ὁ σχιστόλιθος, ὃς τις

ἀποτελούμενον ἐξ ἀσβεστολιθικῶν καὶ σχιστολιθικῶν πετρωμάτων,
ἔτι δὲ καὶ ἐκ χιονολεύκων καὶ ἄλλων ποικιλοχρόών μαρμάρων. Πολλὰ

εἶναι πέτρωμα χρώματος φαινοῦ καὶ σχετικῶς μὲ τὰ ἄλλα πετρώματα μαλακόν. Διότι δὲ σχίζεται εὐκόλως καὶ κατὰ τὴν αὐτήν διεύθυνσιν τὸν καλοῦσιν σχιστόλιθον κοινῶς κιμηλιάν.

*Ἀγ θελήσῃ τις νὰ παρατηρήσῃ τὸν σχιστόλιθον, θὰ ίδῃ ὅτι οὗτος ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν μαζίσαν σχεδόν λευκήν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχουσιν φυλλάρεις ἥλινης τινής ὅλης, ητὶς ἔχει δλως ἴδιαιτέραν χαραντηριστικὴν λάρμψιν. Ἡ λευκὴ αὕτη μάζα εἶναι ὁ λεγόμενος χαλαζίας (κοινώς στουργάρι καλούμενον) τὰ δὲ φύλλα εἶναι ὁ λεγόμενος μαρμαρυγίας, ὁ ὅποιος ὡνομάζεται οὕτω διότι μαρμαρεῖ λαμπεῖ. Ως ἐκ τούτου λοιπόν παρατηροῦμεν ὅτι ὁ σχιστόλιθος εἶναι σύνθετον πέτρωμα.

Τὸ ἔθαφος τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν πατρίδος, ὅπως τοῦτο διεμορφώθη περιέχει καὶ πολλὰ ἄλλα εἰδη πετρωμάτων λ.χ. ὁ ἀσβεστόλιθος εἶναι πέτρωμα γνωστό τατού εἰς ὅλους μας, καθ' ὃσον μεγάλα τιμῆματα τοῦ ἑδάφους μας ἀποτελοῦνται ἐκ τούτου. Τὸ μάρμαρον δὲν εἶναι ἄλλο τί παρὰ ἀσβεστόλιθος μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ κόκκοι τῆς ἀσβέστου ἐκ τῆς ὁποίας ἀποτελεῖται, εἶναι κρυσταλλικοὶ μὲ κανονικὴν μορφὴν. Ἔγένοντο δὲ κρυσταλλικοὶ διότι ἐπέδρασεν ἐπ' αὐτῶν μεγάλη πίεσις καὶ ὑψηλὴ θερμοκρασία. "Ἐτερον εἴδος ἀσβεστολίθου εἶναι καὶ ἡ κιμωλία γῇ. Πέτρωμα ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ ἀργιλλος, διὰ τῆς ὁποίας κατασκευάζομεν τὰς ὁπτάς πλίγθους (τοῦδε λα.) πετρώματα εἶναι ἐπίσης καὶ τὰ στρώματα τῶν λιθανθράκων ὡς καὶ τῆς γύψου. Πέτρωμα εἶναι καὶ ὁ Φαμμιτης λεγόμενος, ὃς τις ἀποτελεῖται ἀπὸ κόκκους ἔμμου (ἄμμος=φάμμος) τοὺς κόκκους τούτου φαίνεται πᾶς συνεκόλλησεν ἐγένη τις οὖσα κολλώδησ. Οἱ ἀμμώδεις οὕτοι κόκκοι τῶν φαμμιτῶν, ὃσαν συμπέσῃ γὰρ ἀντικατασταθῶσιν διὰ μεγαλύτερην συντριμμάτων ἐκ βράχων καὶ διὰ χαλύκων στρογγύλων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ καρμιά φορά καὶ γωνιώδην τοιούτων σχηματίζεται ἄλλη κατηγορία πετρωμάτων τὰ κροκαλοπαγή λεγόμενα πετρώματα, τὰ ὅποια δὲν διαφέρουσι τῶν κόκκων τῶν φαμμιτῶν παρὰ κατὰ τὸ μέγεθος τῶν συγτατικῶν μερῶν αὐτῶν.

Τὰ ἀνωτέρω εἰδη τῶν πετρωμάτων, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη, ἐπειδὴ σχηματίζουν στρώματα κανονικά, ἀλλαχοῦ μὲν μεγαλύτερα, ἀλλαχοῦ δὲ μικρότερα ὡνομάζομενα στρωσιγγενῆ (δηλ. ἀπαντώσιν ἐν τῷ ἑδάφει κατὰ στρώματα). Μή γομίσῃ δέ τις ὅτι πάντα τὰ στρωσιγγενῆ στρώματα ἐσχηματίζουσαν τυχαίως διότι τὴν κανονικὴν αὐτῶν διάταξιν ἔλαβον ὡς ἐκ τῆς ἐπενεργείας ἐπ' αὐτῶν τοῦ ὄδατος καὶ διὰ τοῦτο πάντα ταῦτα τὰ στρωσιγγενῆ πετρώματα ὄνομαζον μὲ μιαν λέξιν ὑδατογενῆ.

"Αλλη κατηγορία πετρωμάτων εἶναι τὰ πυριγενῆ λεγόμενα πετρώματα, τὰ ὅποια ἐσχηματίζουσαν ἐκ τῆς λάθας δηλ. ἀπὸ τὰ λυωμένα ὄλικα, τὰ ὅποια ἡ γῆ περικλείει ἐντὸς αὐτῆς (τῶν ἐγκατων τῆς). "Ολα δὲ τὰ πυριγενῆ στρώματα τῆς γῆς εἶναι ἀστρωτα δηλ. δὲν ἔχουσι κανονικὴν διάταξιν.

Πυριγενῆ πετρώματα εἶναι οἱ γρανίτες, οἱ τραχίτες, οἱ πορφυρίτες, οἱ βασάλτες καὶ τινα ἄλλα ἀκόμη, οἱ γρανίτης εἶναι πέτρωμα σκληρότατον, συγ-

πετρωματικά τῶν δρέων εύκολως ἀποσαθροῦνται καὶ μεταβαλλόμενα εἰς εὔφορον χῶμα καθιστῶσιν εὐφόρους τὰς παρακειμένας κοιλάδας καὶ πεδιάδας.

Ορυκτά. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ἔγκλείει διάφορα πολύτιμα δρυκτά. Τὰ σπουδαιότερα μεταλλικὰ προϊόντα ἔξαγονται ἐν τῇ Λαυρεωτικῇ χώρᾳ ως ψευδάργυρος, μόλυβδος, ἄργυρος· ἀλλαχοῦ δὲ χαλκός, σίδηρος καὶ μαγγάνιον. Πρὸς τούτοις δὲ σμιρὸς ἐν Νάξῳ, μυλόπετραι καὶ θεῖον ἐν Μήλῳ, θηραϊκὴ γῆ (πορσελάνη), χρώμιον, μαγνησία. Ἐν Κύμῃ δέ, Ἀλιβερίῳ, Ὡρωπῷ καὶ Ἀντιπάρῳ ώς καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη ὑπάρχουσι παχέα στρώματα λιγνιτῶν (εἶδος γαιανθράκων).

κείμενον ἀπὸ τρία διάφορα δρυκτά, τὸν χαλαζίαν, τὸν ἄστριον καὶ τὸν μαρμαρυγίαν (ὅς ἄστριος εἶναι δρυκτὸν διακρινόμενον εἰς κόπικους ὑπομέλανας). Οἱ γρανίται εἶναι ἡ λίθια τῶν ἀρχαιοτάτων ἥψαιστειων τῆς γῆς. "Ολως τὸ ἐνκυτίον ὁ γνεύσιος, ὁ ἐποίος ἀπαντᾶται εἰς τὰ ὅρη καὶ τὰς βραχώδεις παραλίας νήσων τινῶν τοῦ Αιγαίου (Νάξος, Σέριφος ἀλπ.) εἶναι πέτρωμα στρωσιγνές, τὸ ὄλικόν τοῦ ἐποίου ἐσχηματισθη ἀπὸ τὰ αἰτά δρυκτά, δσα ἐσχηματίσαν καὶ τὸ ὄλικόν τοῦ γρανίτου, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὸν γνεύσιον τὸ ὄλικόν αὐτὸν ἐστρώθη μὲ διάταξιν κκενοικήν καὶ ἀπετέλεσεν οὕτω πέτρωμα στρωσιγνές. Τοιούτου εἰδους πετρώματα σχηματίζουσιν τὰ διάφορα εἴδη τῶν σχιστολίθων, εἰ ὅποιοι ὄνομάζονται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ δρυκτοῦ, τὸ ὅποιον ἔκαστος περισσότερον περιέχει. Π.χ. ὄνομάζομεν μαρμαρυγιακούς σχιστολίθους, ἐκείνους, οἱ ὅποιοι περιέχουσι πολὺν μαρμαρυγίαν, ἀργιλλικούς σχιστολίθους, ἐκείνους, οἱ ὅποιοι περιέχουσι πολὺν ἄργιλον, ἀπὸ ἄργιλλικὸν δὲ σχιστολίθουν συνιστύνται αἱ πλάκες, ἐπὶ τῶν ὅποιων γράφομεν, χλωριτικούς δὲ σχιστολίθους λέγομεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι περιέχουσι πράσινον δρυκτὸν χλωρίτην καλούμενον.

Οἱ γνεύσιοι δὲ τοὺς ὅποιους ἀνεφέραμεν εἶναι τὰ πρώτα καὶ ἀρχαιότερα ὄλικα τογενῆ πετρώματα, τὰ ὅποια ἐσχημάτισαν αἱ θύλασσαι. Τοιουτορόπως λοιπόν ἀπὸ μὲν τὰ ὄλικα τογενῆ ὁ γνεύσιος, ἀπὸ δὲ τὰ πυριγενῆ ὁ γρανίτης εἶναι τὰ πρώτα ὄλικά, τὰ ὅποια ἐχρησίμευσαν πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἔδαφους κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἐκείνους χρόνους.

"Ολον αἵτο τὸ μέγα καὶ ἀνυπολόγιστον χρονικὸν διάστημα, τὸ ὅποιον διέρευσεν, ἀφ' ὃτου πρήξαν γὰρ γεννώνται τὰ πετρώματα τῶν γνεύσιων καὶ τῶν γρανίτων μέχρι σήμερον, οἱ διάφοροι γεωλόγοι τὸ διαιροῦν εἰς τέσσαρας μεγάλας περιόδους (σημειωτέον ὅτι ἐκδοτη γεωλογική περίοδος οὐγίκειται ἀπὸ πολλὰς χιλιάδας ἔτην). "Ονομάζονται δὲ ἡ πρώτη, κατὰ τὴν ὅποιαν οὗτε ζῆται οὗτε φυτά ὑπηρχον ἐπὶ τῆς γῆς ἀξωκή, ἡ δευτέρα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην παρουσιείσθησαν τὰ παλαιότατα φυτά καὶ ζῆται παλαιοζωϊκὴ περίοδος, ἡ τρίτη, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐνεφανίσθησαν τὰ τῆς μέσης περίοδου φυτά καὶ ζῆται ὄνομάζεται μεσοζωϊκή περίοδος καὶ ἡ τετάρτη ἐπειδὴ κατ' αὐτὴν ἐνεφανίσθησαν τὰ γεώτατα θηλ. τὰ οὐγκρογά φυτά ζῆται καινοζωϊκή.

Φύσις τοῦ ἔδαφους. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ δρεινοῦ ἔδαφους τῆς Ἑλλάδος, τὸ δποῖον εἶναι ἀκαλλιέργητον, καλύπτεται ὑπὸ θάμνων καὶ χρησιμεύει πρὸς βοσκὴν αἰγῶν καὶ προβάτων. Τὸ 1)5 περίπου τῆς ἐπιφανείας κατέχουσι τὰ δάση, ἀτινα ἐν μὲν τῇ ἀνατολικῇ Ἑλλάδι ἀποτελοῦνται ἐκ πευκῶν καὶ ἐλατῶν, ἐν δὲ τῇ δυτικῇ Ἑλλάδι ἐκ δρυῶν. Πλεῖστα δὲ δάση, ἐκ καστανεῶν καὶ δέξιων εὐρίσκονται ἐν τῇ βορείᾳ Ἑλλάδι.

ΣΗΜ. Ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρχον ἄλλοτε πλεῖστα δάση, ἀτινα σπουδαίως συγετέλουν εἰς τὸ νὰ γίνηται τὸ ὑμέτερον κλήμην λαμπρότερον καὶ ἡπιώτερον καὶ νὰ σηκωθεῖσανται πηγαὶ δροσεραι καὶ διαυγεῖς. Ἀλλὰ ταῦτα μετὰ μεγάλης ἀσυνεδησίας κατεστράφησαν ἀτυχῶς εἰς πολλὰ μέρη ὑπὸ ἀγθρώπων ἀσπλάχων καὶ μὴ ἐννοούντων ὅποιας ζημιάς γίνονται πρόξενοι εἰς τὴν πατρίδα.

Οἱ καταστροφεῖς οὗτοι τῶνδασῶν, εἶναι φοβεροὶ ἔχθροι τῆς πολιτείας, πρέπει δὲ ὑπὸ πάντων νὰ διώκωνται: ἀμειλίκτως.

Καλλιεργούμενον ἔδαφος. Φυτικὰ προϊόντα. Ἐκ τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος μόνον τὸ 1)4 περίπου καλλιεργεῖται. Ἐξ ὅλων τῶν φυτῶν οἱ ἀμπελῶνες, οἱ ἐλαιῶνες, οἱ δημητριακοὶ καρποί, οἱ συκεῶνες, τὰ ἐσπεριδοειδῆ καὶ αἱ καπνοφυτεῖαι κατέχουσι τὴν μεγαλυτέραν ἔκτασιν. Πλουσιώτατον δὲ προϊόν εἶναι ἡ *Κορινθιακὴ σταφίς*, τῆς δποίας ἡ ἔξαγωγὴ ἀνέρχεται κατ' ἕτος εἰς 23—40 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Γίνεται δὲ ἐπίσης μεγάλη ἔξαγωγὴ οἴνου καὶ ἐλαίου, καπνοῦ καὶ οἰνοπνευματώδων ποτῶν, ἀτινα εἶναι ἐφάμιλλα τῶν γαλλικῶν καὶ ὅλλανδικῶν τοιούτων. Οἱ γονιμώτεροι δὲ καὶ μᾶλλον εὖφοροι τόποι τῆς Παλ. καὶ Νέας Ἑλλάδος εἶναι ἡ Θεσσαλία, ἡ Μεσσηνία, ἡ Ἡλεία καὶ ἡ κεντρικὴ καὶ ἀνατολικὴ Μακέδονία.

Δασικὰ προϊόντα. Ἐχομεν ἔντειαν πρὸς ναυπηγίαν, οἰκοδομίαν καὶ καῦσιν, ρητίνης καὶ δεψικάς οὐσίας.

Φυσικοτεχνικὰ προϊόντα. Ἐχομεν τὸν βάμβακα, τὴν κάνναβιν, τὰ μαλλία, τὰ δέρματα καὶ τὰ δστᾶ.

Γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Ἄν καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ἔνεκα τοῦ κλίματος εἶναι καταληλότατον εἰς τὴν καλλιεργίαν τῶν δένδρων, φυτῶν, ζῴων τῶν εὐκράτων ζωνῶν, ἐν τούτοις ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία εἶναι δπως δήποτε παρημελημέναι, διότι οἱ γεωργικοὶ πληθυσμοὶ ἀπορροφούμενοι δλίγον κατ' δλίγον ὑπὸ τῶν πόλεων παραμελοῦσι τοῦ φυσικοῦ πλούτου.

“Η γλυκεῖα πατρὶς ἡμῶν θὰ ἥτο πολὺ πλουσιωτέρα καὶ θὰ ἔζη-
μεν μὲ μεγαλυτέραν ἀνεσιν, ἂν οἱ πλεῖστοι ἔξ ἡμῶν ἐπεδιδόμεθα εἰς
καλλιεργίαν τοῦ πλουτοπαραγωγοῦ ἐδάφους ἡμῶν καὶ εἰς τὴν κτηνο-
τροφίαν. Δυστυχῶς δὲ ἔνεκα τούτου ἀφθονοὶ δημητριακοὶ καρποὶ καὶ
πλεῖστα ζῷα εἰσάγονται εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ζῷα. Ἀγρια ζῷα ζῶσιν δλίγα ἀνὰ τὰ ὅρη τῆς Πελοποννήσου,
Στερεᾶς Ἑλλάδος, Θεσσαλίας, Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας. Τοιαῦτα
δὲ εἶναι οἱ λύκοι, οἱ θῶνες, αἱ δλώπεκες, οἱ κάπροι (ἀγριούχοιροι),
αἱ ἔλαφοι, αἱ δορκάδες καὶ που καὶ που ἀρκτοί ἐν Μακεδονίᾳ. Εἰς δὲ
τὰς παραλίας ἀπαντῶσιν ἐνίοτε φῶκαι. Ἐκ δὲ τῶν ἡμέρων ζώων τρέ-
φονται κυρίως πρόβατα καὶ αἴγες, ἔτι δὲ βόες, βούβαλοι, χοῖροι,
ἴπποι, ἄρνες καὶ δρεσοί.

Πτηνά. Ἐκ τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι ὁ
γύψος ὁ δευτός, ὁ ἵερας ἡ γλαύξ καὶ τινα ἄλλα.

Ιχθύες. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπράχουσι πλεῖστα εἴδη ἰχθύων, οἱ
δὲ σπουδαιότεροι ἀλιευτικοὶ σταθμοὶ εἶναι ἡ Ἀγουλινίτσα καὶ Καΐφα
ἐν Ὁλυμπίᾳ, τὸ Βασιλάδι καὶ ἡ Κλείσοβα ἐν Μεσολογγίῳ καὶ ἡ Μου-
ριά ἐν Ἡλείᾳ αἱ λιμνοθάλασσαι Λογαροῦ καὶ Τσουκαλία, ἡ Πηλώ-
δης (Βιβάρι) τοῦ Βονθρωτοῦ ἐν Ἡπείρῳ, ὡς καὶ αἱ πλεῖσται λίμναι
ἐν Μακεδονίᾳ (Πρέσπα, Καστορίας, Δοϊράνη).

Ασχολίαι τῶν κατοίκων. Οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται εἰς
τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν βιομηχανίαν, τὴν ναυτιλίαν, τὸ
ἐμπόριον καὶ τὰς ἐπιστήμας.

Βιομηχανία. Η βιομηχανία ἐν Ἑλλάδι εἶναι μικρά, ἀν καὶ
κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρεῖται σημαντική τις ἀνάπτυξις αὐτῆς
εἰς τινας κλάδους. Εἰς πολλὰς πόλεις ὑπάρχουσιν ἐργοστάσια μετα-
ξουργίας, ἐριουργίας, βαμβακουργίας, οίνοπνευματοποιίας, μεταλ-
λουργίας, στεατοκηρίων, πιλοποιίας κτλ. Η βιομηχανικωτέρα πόλις
τοῦ Βασιλείου εἶναι ὁ Πειραιεύς.

Ναυτιλία. Ως ἐκ τοῦ ὄριζοντίου θαλασσίου διαμελισμοῦ τῆς
Ἑλλάδος εἶναι αὕτη κατ’ ἔξοχὴν ναυτικὴ χώρα. Τὸ ἐμπορικὸν αὐτῆς
ναυτικὸν ἀριθμεῖ 1200 μεγάλα ίστιοφόρα πλοῖα καὶ ὑπὲρ τὰ 400⁽¹⁾.

(1) Οἱ ἀριθμὸς τῶν ἀτμοπλοίων ἐμειώθη σχεδὸν κατὰ τὸ ἦμειν λόγῳ τοῦ
τελευταίου ὑποθρύχιου πολέμου.

ἀτμόπλοια, ἅτινα ἐπιδεικνύουσι τὴν ἔνδοξον σημαίαν τῆς πατρίδος
ἡμῶν εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ κόσμου.

ΣΗΜ. Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτμοπλοίων αὐξάνεται, ἀντικαθί-
στώντων τὰ ιστιοφόρα, ἅτινα ἥρξαντο νὰ ἐκλείπωσι.

Σύστημα φάρων καὶ φαγῶν ίδρυμένων εἰς τὰς σπουδαιοτέρας ἄκρας καὶ τὰς
νήσους βελτιούμενον δισημέραι ὑποβοηθεῖ μεγάλως τοὺς γαυτιλλομένους.

Ἐμπόριον. Εἰδαγωγὴ καὶ ἔξαγωγὴ. Τὸ ἐμπόριον τοῦ
βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ναυτιλίαν αὐτῆς εἶναι
ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένον. Κατ' ἓτος εἰσάγονται καὶ ἔξαγονται διάφορα
προϊόντα, τῶν ὅποίων ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 350 ἑκατομμύρια περίπου
δραχμῶν. Μεταφέρονται δὲ τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα κατὰ πρῶτον λόγον
εἰς τὴν μεγάλην Βρεττανίαν (κορινθιακὴ σταφὶς) καὶ κατὰ δεύτερον
εἰς τὴν Ἀντιρούγγαρίαν, Γαλλίαν, Τουρκίαν, Ολλανδίαν καὶ Ἡρ-
μένας Πολιτείας (Ἀμερικῆς).

Κυριώτεραι δὲ χῶραι, ἐξ ὧν προέρχονται τὰ εἰσαγόμενα ἐν Ἑλ-
λάδι, εἶναι ἡ Ῥωσία καὶ Ῥουμανία (δημητριακὸι καρποὶ καὶ βόες).
Ἡ μεγάλη Βρεττανία (βαμβακερὰ ὑφάσματα καὶ νήματα, ὡς καὶ ἀθρόϊ-
ναυπήγησις ἀτμοπλοίων), ἡ Αὐστροουγγαρία καὶ ἡ Γερμανία (ζάκη-
ρις, χάρτης, σιδηρικὰ καὶ φάρμακα) καὶ ἡ Γαλλία (εἴδη πολυτελείας).

Τὰ κυριώτερα ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ Βασιλείου εἶναι ὁ Πειραιεύς,
ἡ Σύρος, αἱ Πάτραι, ὁ Βόλος, αἱ Καλάμαι, ἡ Κέρκυρα, ἡ Θεσσα-
λονίκη, ἡ Καβάλλα καὶ ἡ Πρέβεζα.

Συγκοινωνία. Ἡ συγκοινωνία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἐπαρκῶς ἀνε-
πυγμένη καὶ κατὰ ἔηράν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀν καὶ τὸ δρεινὸν τοῦ
ἐδάφους περιέχει πολλὰς δυσκολίας.

Ἡ διὰ ἔηρᾶς συγκοινωνία γίνεται δι' ἀμαξῶν, τροχιοδρόμων,
σιδηροδρόμων καὶ αὐτοκινήτων. Αἱ διάφοροι σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ
ἀνερχόμεναι εἰς 2 χιλ. χιλιομέτρων περίπου συνδέουσι τὰς Ἀθήνας
καὶ τὸν Πειραιᾶ μεθ' ὅλου τοῦ Παλαιοῦ Βασιλείου. Ἀπὸ πολλοῦ δὲ
ἥδη χρόνου οἱ σιδηρόδρομοι τῆς Παλ. Ἑλλάδος ἡγάθησαν μετὰ τῶν
σιδηροδρόμων τῶν ἀπελευθερωθεισῶν νέων ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ διὰ
τούτων μετὰ τῶν σιδηροδρόμων τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης.

Ἡ διὰ θαλάσσης συγκοινωνία ἐκτελεῖται δι' ἀτμοπλοίων καὶ ιστιο-
φόρων εἰς ὅλα τὰ παράλια καὶ τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος. Ξένα δὲ
ἀτμόπλοια καὶ πλεῖστα ἑλληνικὰ θέτουσι τὴν Ἑλλάδα εἰς συγκοινω-
νίαν μεθ' ὅλων τῶν λιμένων τοῦ κόσμου.

“Απασαν δὲ τὴν συγκοινωνίαν ταύτην εὐεργετικῶς ἐπίσης ὑπηρετεῖ σύμπλεγμα τηλεγράφων, τηλεφώνων, ὡς καὶ πλειστα ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Ξ. Μερὶς Διοργανισμοῦ τῆς Διοικήσεως.

Πληθυσμός. Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Ελλάδος εἶναι Ἐλληνες καὶ ἀνέρχονται εἰς 7 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια περίπου· ὑπάρχουσιν δμως μεταξὺ αὐτῶν καὶ πολλοὶ Ἐλληνοαλβανοὶ καὶ τινὲς Ισραηλῖται καὶ Μωαρεθανοί.

Πολλοὶ δμως Ἐλληνες κατοικοῦσι καὶ εἰς τὰς ὑποδούλους ἔτι Ἐλληνικὰς χώρας (Μ. Ἀσία). Φύσει δὲ οἱ Ἐλληνες ἀποδημοὶ εὐρίσκονται ἐν διασπορᾷ διαφοροὶ ἢ εἰς ἄλλας ἐργασίας ἀσχολούμενοι εἰς ξένας χώρας, ιδίᾳ δὲ ἐν Ἡρωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, ἐν Αἴγυπτῳ, ἐν Ρωσίᾳ, ἐν Ρουμανίᾳ, ἐν Αὐστραλίᾳ. Ο δικὸς ἀριθμός πάντων τῶν ἔσω καὶ ἔξω Ἐλλήνων ἀνέρχεται εἰς 12 περίπου ἑκατομμύρια.

ΣΗΜ. Οι ἀρχαιότατοι κάτοικοι τῆς Ἐλλάδος ὑπῆρχαν οἱ Πελασγοί, τῶν ἥποιων ἡ ιστορία καλύπτεται ὑπὸ σκότους. Φαίνεται δμως ὅτι ἡ ἀρχαιότερα καὶ σπουδαιότερα ἔδρα τούτων ἦτο ἢ ἐν Ἡπείρῳ πέριξ τοῦ Ἀωδώνης ἱεροῦ τοῦ Διός χώρα. Ως γνωστόν, οἱ ίερεῖς τοῦ Μαντείου τῆς Λωδώνης ἐκαλοῦντο Σελλοες. Έκ τοῦ ὄγκοματος τῶν Σελλῶν καὶ Ἐλλῶν λεγομένων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα παρήκμη καὶ τὸ σηματικόν τῶν Ἐλλήνων.

Ο πληθυσμὸς οὗτος ὑπεκρίνεται εἰς τὸν Ἐλληνικόν, ὅστις δὲν ἦτο διάφορος τῶν Πελασγῶν. Αγῆκε δὲ εἰς Ἀρίαν δμοφυλίαν, ἐξ ἣς προέκυψεν καὶ ἡ δμοφυλία τῆς Ἐλληνολατινικῆς φυλῆς.

Οι Ἐλληνες διεκρίνοντο εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους εἰς τρία φῦλα τοὺς Αἰολεῖς, τοὺς Δωριεῖς καὶ τοὺς Ιωνας.

Θρησκεία. Ἐκκλησία. Ἐπίσημος θρησκεία ἐν Ἐλλάδι εἶναι ἡ δραμμόδοξος Χριστιανική. Η ἐκκλησία τῆς Ἐλλάδος εἶναι μὲν αὐτοκέφαλος, ἀλλὰ δογματικῶς καὶ κανονικῶς εἶναι ἡ νομομένη μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλει μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. Διοικεῖται ὑπὸ τῆς ιερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Η ιερὰ Σύνοδος ἀποτελεῖται ἐκ 5 ἀρχιερέων ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ σειρὰν ἐκ τοῦ δλου ἀριθμοῦ τῶν ἀρχιερέων τοῦ Κράτους. Πρόεδρος τῆς ιερᾶς Συνόδου εἶναι διαρκῶς ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν.

Πλὴν τῶν δρομοδόξων ὑπάρχουσι καὶ τινες Ἑλληνες τοῦ δυτικοῦ δόγματος, ἀκόμη δὲ καὶ τινες Μωαμεθανοὶ καὶ Ἰουδαιοί.

Ἡ Παλαιὰ Ἑλλὰς διαιρεῖται εἰς 32 ἐπισκοπάς, ἡ δὲ Νέα Ἑλλὰς εἰς 42 ἐπισκοπὰς καὶ μητροπόλεις.

Πολίτευμα. Τὸ πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι συνταγματικὴ μοναρχία ἀπὸ τοῦ 1843. Βασιλεὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ 1917 εἶναι ὁ ἔγγονος τοῦ δολοφονηθέντος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀειμνήστου καὶ μεγάλου ἔθνομάρτυρος βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Α'. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ὡς νομοθετικὸν σῶμα τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ἥδη καταρτιζόμενον Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ἐχει δὲ καὶ μίαν κυβέρνησιν ἀποτελουμένην ἀπὸ 9 ὑπουργῶν, οἵτινες ἐφαρμόζουν τοὺς νόμους, τοὺς δποίους ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ καὶ ἐπεκύρωσεν ὁ Βασιλεὺς.

Οὐ πάρετερος τῶν ὑπουργῶν λέγεται πρωθυπουργός.

Εἶναι δὲ οἱ Ὅπουργοί 1) ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐπαιδεύσεως, 2) ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, 3) ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, 4) ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, 5) ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, 6) ὁ ἐπὶ τῶν Σιρατωικῶν, 7) ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, 8) ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Ἐμπορίου), 9) ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας (ταχυδρομείων, τηλεγράφων, τηλεφώνων, σιδηροδρόμων, 10) ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ 11) ὁ ἐπὶ τοῦ Ἐπιστημοῦ τῆς χώρας.

Διοίκησις. Ἰνα διοικήται ὁ τόπος καλῶς καὶ ἀσφαλίζεται ἡ ζωή, ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία τῶν πολιτῶν καὶ προάγηται ἡ εὐημερία αὐτῶν, ἡ μὲν διοίκησις τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἔχει διαιρεθῆ εἰς 16 νομούς, εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν δποίων προϊσταται εἰς νομάρχης· τούτων δὲ τρεῖς κείνται ἐν τῇ Στερεῷ Ἑλλάδι, εἴς ἐν Ἡπείρῳ, δύο ἐν Θεσσαλίᾳ, πέντε ἐν Πελοποννήσῳ, δύο εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ τρεῖς εἰς τὰς Ἰονίους νήσους (Ἐπτάνησον). Ἐκαστος νομὸς περιέχει μίαν ἡ καὶ περισσοτέρας ἐπαρχίας, αἵτινες πάλιν ὑποδιαιροῦνται εἰς δήμους καὶ κοινότητας. Ἡ δὲ Νέα Ἑλλὰς διοικεῖται ἥδη ὑπὸ Γενικῶν διοικητῶν ὑπὸ νομαρχῶν καὶ ὑποδιοικητῶν. Καὶ ἐν μὲν τῇ Μακεδονίᾳ ὑπάρχουσι τρεῖς γενικοὶ διοικηταὶ καὶ πέντε νομάρχαι. Ἐν δὲ τῇ Ἡπείρῳ ὑπάρχουσιν εἰς Γεν. διοικητὴς καὶ τέσσαρες Νομάρχαι⁽¹⁾, ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου εἰς Γεν. διοικητὴς τρεῖς νομάρχαι ἐν δὲ τῇ ἡρωϊκῇ μεγαλονήσῳ Κρήτῃ εἰς Γεν. διοικητὴς καὶ τέσ-

(1) Ἀργυροκάστρου καὶ Κορυτσᾶς.

σαρες νομάρχαι. Ἐκάστη δὲ νομαρχία ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ἢ καὶ περισσοτέρας ὑποδιοικήσεις.

Παιδεία. Η ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι παρέχεται δωρεὰν εἰς ἄπαντας ἐν γένει διαιρεῖται δὲ εἰς *κατωτέραν* (στοιχειώδη), μέσην καὶ ἀνωτάτην. Καὶ διὰ μὲν τὴν κατωτάτην ἐκπαίδευσιν ὑπάρχουσι πολλὰ πλήρη καὶ κοινὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Διὰ δὲ τὴν μέσην ὑπάρχουσι πολλὰ ἔλληνικὰ σχολεῖα, γυμνάσια, ἐν πρακτικὸν Λύκειον καὶ ἐμπορικαὶ σχολαί. Διὰ δὲ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν ὑπάρχει τὸ Ἐθνικὸν καὶ *Καποδιστριακὸν* Πανεπιστήμιον. Ἐκτὸς τούτων εἶναι τὸ *Πολυτεχνεῖον* καὶ τὸ σχολεῖον τῶν *Καλῶν τεχνῶν*, πολλὰ *Διδασκαλεῖα* ἀρρένων τε καὶ θηλέων, *ναυτικὰ σχολαὶ* (ἢ τῶν Δοκίμων καὶ ἡ Ἐμπορικὴ ναυτικὴ σχολὴ ἐν Πειραιεῖ). Η στρατιωτικὴ σχολὴ τῶν *Εὐελπίδων* καὶ ἡ *Προπαρασκευαστικὴ* ταύτης ἐν Κεραύρᾳ. Γεωργικαὶ σχολαί, γεωργικοὶ σταθμοὶ καὶ *ἱερατικαὶ σχολαί*.

Δικαιοσύνη. Πρὸς ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι πολλῶν εἰδῶν δικαστήρια, δ' *Ἄρειος Πάγος* ἐν Ἀθήναις, τὸ ἀνώτατον πάντων, πολλὰ *Ἐφετεῖα*, *κακουργοδικεῖα* περιοδικῶς καταρτζόμενα, *Πρωτοδικεῖα*. *Πταισματοδικεῖα* καὶ πολλὰ *Εἰρηνοδικεῖα*. Λειτουργοῦσι δὲ πέντε στρατοδικεῖα διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἐγκληματίας καὶ ἡ *Αναθεωρητικὸν* στρατοδικεῖον (οἵονεὶ στρατιωτικὸς *Ἄρειος Πάγος*).

Πολεμικαὶ δυνάμεις τοῦ Κράτους. Η στρατιωτικὴ δύναμις τοῦ κράτους διαιρεῖται εἰς δύο, εἰς τὴν κατὰ ἔηραν καὶ εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν.

Πάντες οἱ Ἑλληνες πολῖται θεωροῦνται στρατεύσιμοι ἀπὸ τοῦ 19 ἔτους τῆς ήλικίας των μέχρι τοῦ 50. Καὶ ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης ὁ θερατὸς τῆς ἔηρᾶς ἀνέρχεται εἰς 80 χιλιάδας ἄνδρας, ἐν καιρῷ δὲ πολέμου εἰς 500 χιλιάδας περίπου.

Αἱ δὲ κατὰ θάλασσαν δυνάμεις ἀποτελοῦνται ἐξ 10 χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ ἐκ 50 πολεμικῶν πλοίων μικρῶν καὶ μεγάλων, μεταξὺ τῶν δυοῖς ἐξ θωρηκτά, ἡ *Υδρα*, αἱ *Σπέτσαι*, τὰ *Ψαρά*, ὁ ἔνδοξος *Αβέρωφ*, ἡ *Λῆμνος* καὶ τὸ *Κιλκίς*.

Οἱοι γνωρίζομεν ἐκ τοῦ μαθήματος τῆς ἴστορίας, δτὶ ἡ ἀγαπητὴ ἥμῶν πατρὶς *Ἑλλὰς* πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς *Κωνσταντινουπό-*

λεως ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἡ ὅποια ἐγένετο τῷ 1453, ἵτο **μεγάλη αὐτοκρατορία**. Βαθμηδὸν ὅμως καὶ κατ’ ὀλίγον οἱ Τούρκοι ὑπέταξαν δυστυχῶς ὅλας τὰς **Ἐλληνικὰς χώρας**. Ἀπὸ τοῦ 1453 δὲ μέχρι τοῦ 1821, ὅπου ἔξερράγη ἡ **Ἐλληνικὴ ἐπανάστασις**, δηλ. ἡ ἀπόφασις τῶν Ἐλλήνων ἡ νὰ ἀποτινάξουν τὸν ἄγριον καὶ τυραννικὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων ἡ νὰ ἀποθάνωσιν, ἐπέρασαν 368 χρόνια, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο οἱ πατέρες μας ὑπέφερον ἀναρίθμητα βάσανα. Τέλος οἱ πρόγονοί μας καὶ οἱ πατέρες μας μετὰ ἐπταετῆ **τριομφοῦ πόλεμον**, δηλ. ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1829 σχεδόν, πολεμοῦντες ἀδιαλείπτως κατὰ τῶν Τούρκων, κατώρθωσαν μικρὸν μέρος ἔξι ὅλων τῶν Ἐλληνικῶν χωρῶν νὰ ἐλευθερώσωσι.

Τὸ ἔλληνικὸν κράτος περιελάμβανε τότε μόνον τὴν **Πελοπόννησον**, τὴν **Στερεάν** **Ἐλλάδα**, τὴν **Εύβοιαν**, τὰς βορείους **Σποράδας** καὶ τὰς **Κυκλαδὰς** νήσους. “Ολαι δὲ αἱ ἄλλαι ἔλληνες καὶ χωραὶ ὀλίγον κατ’ ὀλίγον ἀπελευθεροῦνται ἥδη, ἔτι δὲ ἡ Δυτ. Ἀνατ. καὶ Θράκη, ἡ Σμύρνη μετ’ ἐπαρκοῦς ἐνδοχώρας οὐλπ. .

Τὸ ἔλληνικὸν κράτος ἔκυρενήθη κατ’ ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου **Ιωάννου Καποδιστρίου** ἀπὸ τοῦ 1828 μέχρι τοῦ 1831. Μετὰ δύο χρόνια περίπου ἐζητήθη νὰ ἔλλην ὡς βασιλεὺς τῆς **Ἐλλάδος** ὁ νιὸς του μεγάλου φιλέλληνος βασιλέως τῆς **Βαναρίας Λουδοβίκου Οθων**, ὅστις ἀποβιβασθεὶς εἰς Ναύπλιον, ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1862. Μετὰ τοῦτον βασιλεὺς τῆς **Ἐλλάδος** ἐγένετο ὁ Δανὸς πρίγκιψ Χριστιανὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα **Γεώργιος Α'** βασιλεὺς τῶν Ἐλλήνων, βασιλεύσας καὶ οὕτος ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι τοῦ 1913, ὅτε ἐδολοφονήθη ὑπὸ μιαρᾶς χειρὸς ἐν Θεσσαλονίκη πεσὼν ὡς νέος Κόδρος καὶ μέγας **ἔθνομάρτυς** καὶ εἰς αἰώνα τὸν ἀπανταχθούμενος τῶν κτήσεων τοῦ στρατοῦ του. .

Δὲν παρῆλθον δλίγοι μῆνες ἀπὸ τὴν πάθοδον τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου καὶ ἡ μεγάλη Βρεττανία παρεχώρησε τῷ 1864 εἰς τὴν **Ἐλλάδα** τὰς **Ιονίους νήσους** (***Επτάνησον**). Παρεχώρηθη δὲ ὡσαύτως τῷ 1881 εἰς τὴν **Ἐλλάδα** δυνάμει τῆς Βερολινίου συνθήκης, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Θεσσαλίας καὶ μικρὸν μέρος τῆς **Ηπείρου**. Τῷ 1897 ἡ Κρήτη ἐγένετο αὐτόνομος ὑστερον ἀπὸ τόσας τραγικὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῷ 1913 θείᾳ βοηθείᾳ προσηρτήθη δριτικῶς εἰς τὴν **Ἐλλάδα**. Κατὰ τὸ εὐτυχὲς ἔτος 1913 ἡ **Ἐλλὰς σχε-**

ὸν ἔδιπλασιάσθη κατόπιν δύο ἐνδόξων καὶ νικηφόρων πολέμων πρῶ-
ον κατὰ τῶν Τούρκων καὶ δεύτερον κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Καὶ κατὰ τοὺς δύο αὐτοὺς πολέμους ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπέ-
σεις θαύματα ἀνδρείας καὶ ἡρωῖσμοῦ τόσον μεγάλα, ὡστε ἐκίνησαν
ὅν θαυμασμὸν δλού τοῦ κόσμου. Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς **Στόλος** κατὰ
τὸν **Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον** ἐνίκησεν εἰς δύο λαμπρὰς
καὶ ἐνδόξους ναυμαχίας τὸν τουρκικὸν στόλον, ὅστις τραπεῖς εἰς φυ-
γὴν ἡγαγκάσθη νὰ κλεισθῇ ἐντὸς τῶν στενῶν τοῦ **Ἐλληνισπόντου**.

Τοιουτορόπως αἱ εὐτυχεῖς χῶραι, αἱ δποῖαι θάλπονται σήμερον
κατόπιν αἰώνων δουλείας, σκότους καὶ μαρτυρίων ὑπὸ τὸν γλυκὺν
ἡλιον τῆς ἐλευθερίας, εἶναι ἡ **Ηπειρος**, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς
Μακεδονίας, ἡ ἄρτι ἀπελευθερωθεῖσα **Άν.** καὶ **Δυτ. Θράκη** αἱ
ἐγκατεσπαρμέναι καὶ πλησίον τῆς **Άσιατικῆς** ἀκτῆς κείμεναι νῆσοι
τοῦ Αλγαίου Πελάγους, πλὴν ἐκείνων, αἵτινες κατέχονται ὑπὸ τῆς
Ιταλίας καὶ αἱ δποῖαι εὐτυχῶς ἀπαλλάσσονται μετ' ὀλίγον τῆς **Ιτα-
λικῆς** προστασίας προσαρτώμεναι εἰς τὸ ἐλεύθερον βασίλειον.

Τώρα τὰ βλέμματα ὅλων τῶν Ἐλλήνων στρέφονται πρὸς τὴν
Κωνσταντινούπολιν τὴν βασιλίδα αὐτὴν τῶν πόλεων, ἡ δποία
εἶναι τὸ **Παλλάδιον** τῶν ἐθνικῶν Ἑλληνικῶν βλέψεων, τὸ **κέν-
τρον** τῶν παλμῶν πάσης **Ἑλληνικῆς** καρδίας τὸ γλυκὺ καὶ
φαεινὸν εἴδωλον τῶν ἐλπίδων τοῦ **Γένους**.

Τὰ δικαιώματά μας λοιπὸν ἐπ' αὐτῆς εἶναι ἀπαράγραπτα, ἔχουν
χαραχθῆ ὑπὸ τῆς ἡρωïκῆς καὶ ἀληθινῆς βασιλικῆς θυσίας **Κων-
σταντίνου** τοῦ IA' καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην παντὸς
Ἐλληνος. Ἀκόμη δὲ καὶ ἡ ὑπολειφθεῖσα χώρα τῆς Μικρᾶς **Ασίας** ἥτις
ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους εἶναι Ἑλληνική. Στενάζουν δὲ ὅλαι αὐ-
ταὶ αἱ Ἑλληνικαὶ χῶραι δυστυχῶς ὑπὸ τὸν βαρὺν ξυγὸν τῶν Τούρκων.

**Αἱ ἀλύτρωτοι ἑλληνικαὶ χῶραι καὶ ἡ καθ' ὅλου διε-
σπορὰ τῶν Ἐλλήνων. Τὰ σπουδαιότερα κέντρα
τοῦ Ἐλληνισμοῦ. Η μεγάλη ἴδεα τοῦ Γένους.**

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν δύο ἐνδόξων καὶ νικηφόρων πολέμων τοῦ
βαλκανοτουρκικοῦ τὸ πρῶτον τῷ 1912 καὶ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ
τὸ δεύτερον τῷ 1913, κατὰ τοὺς δποίους ἐτέμησαν μὲν ἐκτὸς μάχης
περὶ τὰς πεντήκοντα χιλ. **Ἐλλήνων**, ἀλλ' ἀπέναντι τῶν μεγάλων

αὐτῶν θυσιῶν δύο ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, Τούρκοι καὶ Βούλγαροι κατενικήμησαν καὶ συνετρίβησαν, ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν δὲ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ πλέον τῷν δύο ἑκατομμυρίων ὑπόδουλοι Ἐλληνες ἔχουν τὴν εὐτυχίαν τώρα νὰ θερμαίνωνται ὑπὸ τὸν γλυκὺν ἥλιον τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ βορεία Θεσσαλία, ἡ Μακεδονία κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς, ἡ Ἡπειρος, ἡ ἡρωϊκὴ μεγαλόνησος Κρήτη καὶ αἱ πλεῖσται τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου εὐτυχεῖς ἀγάλλονται ἀπὸ ἑπτὰ ἥδη ἐτῶν τοῖ γλυκυτάτου ἥλιου τῆς ἐλευθερίας.

Ὑπάρχουσιν ὅμως δυστυχῶς καὶ πολλαὶ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ χῶραι, αἱ ὅποιαι δὲν ἡλευθερώθησαν ἀκόμη καὶ αἵτινες ὑφίστανται μύρια δσα κακὰ ὑπὸ τῶν βιρβάρων Τούρκων καὶ Βουλγάρων, οἱ ὅποιοι ἔξαναγκάζουσι τοὺς Ἐλληνας κατοίκους τῶν χωρῶν τούτων νὰ παταφεύγωσιν ὡς πρόσφυγες εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἐλλάδα, ἢτις ἔπτοτε ἔφροντισε καὶ ἔξακολουθεῖ νὰ φροντίζῃ περὶ αὐτῶν μὲ πατρικὴν στοργήν.

Αἱ ἀλύτρωτοι εἰσέτι χῶραι εἶναι μέρος τῆς Β. Θράκης (Ἀν. Ρωμυλία), τὴν ὅποιαν κατέχουσιν οἱ Βούλγαροι. Μέγα μέρος τῆς Μακεδονίας, τὸ ὅποιον κατέχεται ὑπὸ τῶν Σέρβων καὶ τῶν Βουλγάρων, ωσταύτως δὲ καὶ μέρος τῆς βορείας Ἡπείρου, ὅπερ κατέχεται ἔτι ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν.

Ἡ Μικρὰ Ἄστα ὀλόνηρος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπῆρξε καθαρῶς χώρα Ἑλληνική, δυστυχῶς σήμερον καὶ αὕτη στενάζει ὑπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν τῶν Τούρκων, οἱ ὅποιοι διαφοροτρόπως βασανίζουσι τοὺς ἐκεῖ Ἐλληνας.

Πρὸς τούτοις καὶ ἡ ΝΑ. καὶ χαμηλότερον κειμένη Ἑλληνικωτάτη μεγαλόνησος Κύπρος κατέχεται ὑπὸ τῆς μεγ. Βρεττανίας.

Οἱ Ἐλληνες ἐκ φύσεως ἀποδημοὶ καὶ ἐπιτήδειοι ἐμποροὶ διακρίνονται ὡς μεγάλοι ἐπιχειρηματίαι εἰς διάφορα ἐμπορικὰ κέντρα τῆς γῆς. Πόλλοι ἐξ αὐτῶν ἔχουσι ἐγκατασταθῆ εἰς Αἴγυπτον, Ρουμανίαν, Ρωσίαν, Αμερικήν, Ν. Ἀφρικήν, Αὐστραλίαν (Σίδνεϋ) καὶ ἐν γένει εἰς ὅλας τὰς ἡπείρους ἀσχολούμενοι εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἔργασίας.

Σπουδαία κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἡ Κωνσταντιούπολις, ἡ Σμύρνη, ἡ Ὀδησσός, ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὸ Κάιρον, ἡ Νέα

**Υόρη*, τὸ *Σιμάγον*. Ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ἡ *Μασσαλία*, τὸ *Λονδῖνον*, ἡ *Τεργέστη* κλπ.

Γενικῶς δ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ ἔλλ. βασιλείων καὶ τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ διαμενόντων *Ἐλλήνων ἀνέρχεται εἰς 12 ἑκατομμύρια περίπου.

*Η Ἐλλὰς μετὰ θάρους πλέον καὶ ἐλπίδων ὑστερον ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἥρωϊκὰ κατορθώματα τῶν τέκνων τῆς στρέφει τὰ βλέμματά της πρὸς τὸ τέρμα τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς της.

*Ισως δὲν ἀπέχει πολὺ ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὅποιον δ βασιλεὺς ἦμῶν, τὸ γάρμα καὶ ἡ ἐλπὶς ἡ μεγάλη τοῦ Ἐλληνισμοῦ, όταν συναθροίσῃ καὶ πάλιν τοὺς ἀγητήτους λεγεῶνάς Του, ἵνα ἀναστήσῃ τὸν μαρμαρωμένον *Βασιλῆα* τοῦ Γένους καὶ λαμπρὸς ἀνακαθίσῃ ἐπὶ τοῦ κενοῦ θρόνου Του βασιλεύων τῆς μεγάλης Ἐλλάδος, ἐκείνης τὴν δποίαν δέγραψε στὸν χάρτην Του δ *Ρήγας*, δ πρῶτος ψάλτης τῆς ἐλευθερίας καὶ πρῶτος μάρτυς τῆς ἐθνικῆς ἡμᾶν ἀναστάσεως μὲν ρωτεύονσαν τὴν *Κωνσταντινούπολιν*, τὸ *παλλαδίον* τοῦτο τῶν ἐθνικῶν βλέψεων, τὸ κέντρον τῶν παλμῶν πάσης ἐλληνικῆς καρδίας, τὸ γλυκὺ καὶ φαεινὸν εἶδωλον τῶν ἐλπίδων τοῦ Γένους.

Οἱ κάτοικοι τῆς γῆς. Άξι φυλακὲ τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ ἀνθρώποι είναι τὰ τελειότερα τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πλασμάτων· διαφέρουσι δὲ τῶν ἄλλων ζώων ὅχι μόνον κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ διότι ἐπροικίσθησαν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ διὰ γλώσσης, διὰ τῆς δποίας συνεννοοῦνται. καὶ διὰ τοῦ λογικοῦ, τὸ δποῖον ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν.

Πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρώποι ἀνέρχονται εἰς 1600 ἑκατομ. κατοίκους περίπου. Διαφέρουσι δὲ ἀπ' ἄλλήλων κατὰ τὸ χρώμα τοῦ δέρματος, τῆς κατασκευῆς τοῦ κρανίου καὶ τὸ εἶδος τῆς κόμης. Συμφώνως πρὸς τὰς διαφορὰς ταύτας οἱ ἀνθρώποι διαιροῦνται εἰς πέντε φυλάς, ὡς ἔξης:

1) **Η Καυκασία* ἡ λευκὴ φυλὴ(περὶ τὰ 800 ἑκατομ.), ἡ τις κατοικεῖ ἐν Εὐρώπῃ. ως καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἡπείρους· ἡ καυκασία φυλὴ ἔχει χρώμα λευκὸν ἡ σιτόχρουν, κεφαλὴν κανονικήν, πρόσωπον φοειδές καὶ τρίχας μακρὰς καὶ εὐθείας.

2) Ἡ Αἰθιοπικὴ ἢ νιγριτικὴ ἢ μαύρη φυλή, ἡ ὅποια κατοικεῖ εἰς τὴν μέσην νοτίαν Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὸ δυτικὸν τῆς Ὡκεανίας (110 ἑκατομ.). Οἱ Αἰθίοπες ἢ Νιγρῖται ἔχουσι δέρμα μέλαν, σιαγόνας περιεχούσας χεῦλη πλατέα καὶ τρίχωμα οὐδὲν.

3) Ἡ Μογγολικὴ ἢ κίτρινη φυλή, ἡ ὅποια κατοικεῖ εἰς τὴν Ἀσίαν (*Kíavan, Iapwánian*) καὶ εἰς τὰς πολικὰς χώρας (550 ἑκατομ.). Οἱ Μογγόλοι ἔχουσι χρῶμα κίτρινον ἢ μελανόχρουν, τὰ μῆλα τῶν παρειῶν προέχοντα, δφθαλμοὺς στενοὺς καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λοξοὺς καὶ τρίχωμα μέλαν καὶ σκληρόν.

4) Ἡ Μαλαιϊκὴ φυλή, ἡ ὅποια κατοικεῖ εἰς τὴν νοτίαν Ἀσίαν καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἰνδικοῦ καὶ Εἰρηνικοῦ ὥκεανοῦ, εἰς τὴν Μαδαγασκάρην καὶ τὴν Αὔστραλίαν (50 ἑκατομ.). Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν μαλαιϊκὴν φυλὴν ἔχουσι χρῶμα κίτρινον μελανίζον. ὁīνα πλατεῖαν καὶ στόμα μέγα, τρίχωμα δὲ συνήθως οὐδὲν (κατσαρόν).

5) Ἡ Ἀμερικανικὴ ἢ ἐρυθρὰ φυλὴ (8 ἑκατομ.). Οὗτοι εἶναι αὐτόχθονες τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἔχουσι δέρμα χαλκόχρουν, μέτωπον στενόν, τὰ ὀστᾶ τοῦ προσώπου προέχοντα καὶ ὁīνα ἀετοειδῆ. Καλοῦνται δὲ Ἰνδοὶ ἢ Ἰγδιάνοι.

Ἐξ ὅλων τῶν φυλῶν ἡ σπουδαιοτέρα εἶναι ἡ Καυκασία ὅχι μόνον διὰ τὴν ὡραιότητα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ διότι εἰς ταύτην ἀνήκουσιν οἱ μᾶλλον πεπολιτισμένοι λαοί.

Πλῶσσαι. Θρησκεῖα.

Οἱ ἀνθρώποι διμιοῦσι περὶ τὰς 800 κυρίας γλώσσας· κατὰ τὴν θρησκείαν οἱ ἀνθρώποι διαιροῦνται εἰς δύο μεγάλας τάξεις· εἰς μονοθεϊστὰς κοὶ πολυθεϊστάς. Μονοθεϊσταὶ λέγονται, ὅσοι λατρεύουσιν ἓν μόνον Θεόν, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ χριστιανοί, οἱ μωαμεθανοί καὶ οἱ Ἰουδαῖοι· πολυθεϊσταὶ δὲ ἢ εἰδωλολάτραι, ὅσοι πιστεύουσιν εἰς πολλοὺς θεοὺς ἢ εἰδωλα· οὗτοι ἀνέρχονται εἰς 600 ἑκατομμύρια (βραχμανισμός, βουδισμός, φετιχισμός).

Ἡ τελειοτάτη τῶν θρησκειῶν εἶναι ὁ χριστιανισμός, τὸν διοῖον παραδέχονται πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη. Ἡ χριστιανικὴ ἐκκλησία ἦτο κατ' ἀρχὰς μία ταύτης δὲ ἀπεσχίσθησαν κατ' ἀρχὰς οἱ καθολικοί, ἀπὸ τούτων δὲ οἱ διαμαρτυρόμενοι.

‘Ημεῖς οἱ Ἑλληνες πρεσβεύομεν τὴν ἀρχαίαν ὁρθόδοξον ἀνατο-
ικὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν. Οἱ χριστιανοὶ ἀνέρχονται εἰς 500
κατομ. οἱ δὲ μωαμεθανοὶ (ὅπαδοὶ τοῦ προφήτου των Μωάμεθ) ἀνέρ-
χονται εἰς 180 ἑκατομ. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι εἰς 7 ἑκατομ. ἐκ τῶν διοίων
πέρ τὰ 5 ἑκατομ. κατοικοῦσι ἐν Εὐρώπῃ.

Κράτος καὶ πολέμευμα.

Κράτος ὀνομάζεται ἡ χώρα, ἥτις ἔχει ωρισμένα ὅρια καὶ κα-
τοικεῖται ὑπὸ ἐνὸς ἢ πολλῶν ἐθνῶν καὶ τῆς ὅποιας οἱ κάτοικοι ὑπα-
κούουσιν εἰς τὴν ἴδιαν κυβέρνησιν. Οἱ κάτοικοι τοῦ κράτους ὀνομά-
ζονται **λαός**.

Ἐθνος ὀνομάζεται τὸ σύνολον ἀνθρώπων ἔχόντων τὴν αὐτὴν
ἡδοσσαν, τὴν αὐτὴν συνήθως θρησκείαν καὶ τὴν αὐτὴν καταγωγήν.

Πολέμευμα καλεῖται δ τρόπος, κατὰ τὸν διοῖον κυβερνᾶται ἐν
κράτος ἢ βασιλειον. Πολιτεύματα δὲ εἶναι τριῶν εἰδῶν κυρίως.

α') **μοναρχία** ἀπόλυτος, ὅταν ἡ νομοθετικὴ καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ
ἔξουσία εἶναι εἰς χεῖρας ἐνὸς καὶ μόνου, τοῦ Μονάρχου.

β') **μοναρχία συνταγματική**, ὅταν δο μονάρχης (βασιλεὺς) ἀρχη
συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους, οἵτινες ψηφίζονται ὑπὸ τῶν νομοθετι-
κῶν σωμάτων (Βουλή, Γερουσία) καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ αὐτοῦ καὶ

γ') **δημοκρατία**, ὅταν δο λαὸς ἐκλέγῃ τὸν ἀνώτατον αὐτοῦ ἀρ-
χοντα (πρόεδρον) δι' ὀρισμένην χρονικὴν περίοδον. Πολλὰ κράτη ἢ
πολιτεῖαι ἡγεμέναι μετ' ἄλλήλων ὑπὸ κοινήν τινα κυβέρνησιν μοναρ-
χικὴν ἢ δημοκρατικὴν ἀποτελοῦσιν **όμοισπονδίαν** ἢ συμπολιτείαν
(‘Ηνωμέναι πολιτεῖαι, ‘Ελβετία) ἢ αὐτοκρατορίαν, ὡς μέχρι τοῦδε
ἢ Γερμανία.

Τὰ μεγάλα κράτη τῆς γῆς. Η ἔκτασις καὶ ὁ πληθυσμὸς
αὐτῶν. Αἱ μεγαλύτεραι πόλεις τοῦ κόσμου.

ΕΥΡΩΠΗ

Ρωσία	5,390,000	τετρ. χιλιόμ.	115,000,000	κατοίκους
Αὐστροουγγαρία ⁽¹⁾	684,545	>	48,000,000	"

(1) Η αὐτοκρατορία τῆς Αὐστροουγγαρίας διελύθη διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Σαλιγ-Ζερμαΐν καὶ ἐξ αὐτῆς παρήχθησαν αἱ δημοκρατίαι τῆς Αὐστρίας Τσεχο-Σλοβακίας, Ούγγαριας καὶ ἐν μέρει τῆς Πολωνίας τῶν λοιπῶν χωρῶν αὐτῆς προστεθεισῶν ἄλλων μὲν εἰς τὴν Ιταλίαν, ἄλλων δὲ εἰς τὴν Σερβίαν καὶ Ρω-Μουνικίαν.

Γερμανία	{ (πρὸ τοῦ 540,770 τετρ. χιλιόμ. 60,000,000 κατοίκους)			
Γαλλία	Εύρωπ.	536,464	>	40,000,000
Ιταλία	(πολέμου)	282,682	>	35,000,000
Ισπανία		504,552	>	20,000,000
Αγγλία		314,339	>	42,000,000

Πόλεις ἔχουσαι ἄνω τῶν 500,000 κατοίκων.

Αγγλία.—Λονδίνον 4,600,000. Βιρμιγάμ 555,000. Μάρτσεστερ 800,000. Λίβερπουλ 750,000. Γλασκώβ 770,000.

Ισπανία.—Μαδρίτη 530,000. Βαρκελώνη 530,000.

Γαλλία—Παρίσιοι 2,800,000. Μασσαλία 520,000.

Βέλγιον.—Βρυξέλλαι 570,000.

Ολλανδία.—Άμστελόδαμον 570,000.

Γερμανία.—Βερολίνον 2,100,000. Δρέσδη 530,000. Λειψία 500,000. Μόναχον 550,000. Αμβούργον 900,000.

Αὐστρία.—Βιέννη 2,000,000. Βουδαπέστη.

Ιταλία.—Ρώμη 500,000. Νεάπολις 600,000.

Τουρκία.—Κωνσταντινούπολις 1,120,000.

Ρωσία.—Πετρούπολις 1,500,000. Μόσχα 1,000,000, Βαρσοβία (Πρωτ. Πολωνίας 685,000.

A S I A

Ασιατικὴ Τουρκία 1,766,000 τετρ. χιλ. 17,000,000 κατοίκους

Περσία	1,650,000	>	9,000,000	>
--------	-----------	---	-----------	---

Αφγανιστάν	558,000	>	5,000,000	>
------------	---------	---	-----------	---

Σιβηρία (δωσικὴ)	12,534,000	>	5,730,000	>
------------------	------------	---	-----------	---

Αραβία	5,156,000	>	5,340,000	>
--------	-----------	---	-----------	---

Κίνα	11,000,000	>	360,000,000	>
------	------------	---	-------------	---

Ιαπωνία	542,920	>	50,000,000	>
---------	---------	---	------------	---

Ἐν τῷ Ἰνδοστάνῳ, ὑποτελεῖ τῇ Ἀγγλίᾳ χώρᾳ, πόλεις. Καλκούντα 850,000. Βομβάη 800,000. Μαδράς 500,000. Χαϊδεραβάδη 500,000.

Κίνα.—Πεκίνον 1,500,000. Τιὲν Τσὶν 1,000,000. Ναγκάν 500,000. Σαγκάη 600,000. Χὰν Τσέον 800,000. Καντόν 2,500,000. Φοῦ Τσέον 700,000.

Ιαπωνία.—Τόκιον 2,000,000. Όσάκα 1,000,000.

ΑΦΡΙΚΗ

Αλγερία	890,000	τετρ. χιλιόμ.	5,320,000	κατοίκους
Τριπολῖτις	892,000	>	700,000	>
Αίγυπτος	994,000	>	10,000,000	>
Νουβίακαι Σουδάν	1,900,000	>	11,000,000	>
Αβησσινία	540,000	>	8,000,000	>
Σαχάρα	6,662,000	>	3,500,000	>
Κόγγον	2,380,000	>	15,000,000	>
Πόλεις. Κάϊον			650,000	>

ΑΜΕΡΙΚΗ

Βρετανική Αμερική	9,700,000	τετρ. χιλιόμ.	6,230,000	κατοίκους
Επικράτεια Καναδᾶ	9,659,000	>	5,982,000	>
Ηνωμέναι Πολιτεῖαι	9,500,000	>	85,000,000	>
Μεξικὸν	1,987,000	>	14,000,000	>
Κολομβία	1,181,000	>	3,500,000	>
Βενεζουέλα	942,000	>	2,500,000	>
Περούν	1,769,000	>	5,000,000	>
Βολιβία	1,470,000	>	2,000,000	>
Χιλῆ	755,000	>	3,000,000	>
Αργεντίνη	2,804,090	>	6,000,000	>
Βραζιλία	8,850,000	>	20,000,000	>
Ηνωμέναι Πολιτεῖαι Πόλεις.Ν. Υόρκη	5,000,000			>
Βαλτιμόρη			600,000	>
Σικάγον			2,000,000	>
Άγιος Λουδοβίκος			675,000	>
Αργεντίνη. Βουένος Αὔρες			1,200,000	>
Βραζιλία. Ρίον Ιανέζον			850,000	>
Ηόλεις ἐν Αύστραλίᾳ Μελβούρνη			500,000	>
Σίδνεϋ			500,000	>

•Οὗτοὶ θαλασσίες συγκοινωνίας.

Γραμματ. Ατλαντικοῦ. Εύρωπη—Αμερική.

1) Έκ Λίβερπουλ εἰς Χάλιφαξ

- 2) Ἐκ Λίβερπουλ εἰς Κουεβέκην
 3) » Λίβερπουλ » Γουϊάναν
 4) » Λίβερπουλ » Ἀντίλλας
 5) » Χάβρης » Νέαν Ὅρκην
 6) » Λίβερπουλ » Βεστώνη, Φιλαδέλφειαν, N. Α.
 7) Ἐξ Ἀμστελοδάμου » Νέαν Ὅρκην [ρηλία]
 8) » Ἀμβέρσης » Νέαν Ὅρκην
 9) Ἐκ Χάβρης » Κολόνων
 10) » Σαούθαμπτων » Ἀντίλλας
 11) Ἐξ Ἀμβούργου » Ἄγιον Θωρᾶν, Κολόνων
 12) Ἐκ Βρέμης » » » »
 13) » Λίβερπουλ » Ρίον Ἰανέζον—Βουένος Αὔρε^ε
 14) » Σαούθαμπτων » » » »
 15) Ἐξ Ἀμβούργου » » » »
 16) Ἐκ Μασσαλίας » » » »
 17) » Γενούης » » » »

Εὐρώπη—δυτική Ἀφρική.

- 1) Ἐκ Χάβρης εἰς Δεκάρ καὶ Λοάγγον.
 2) » Μασσαλίας » Δεκάρ—Γουϊνέαν καὶ Κόγγον.
 3) » Λίβερπουλ » Γουϊνέαν
 4) Ἐξ Ἀμβούργου » Γουϊνέαν, Κόγγον
 5) Ἐκ Λονδίνου » Ἀκρωτήριον
 6) » Σαούθαμπτων » »

Εὐρώπη—ἀνατολική Ἀφρική.

- 1) Ἐκ Μασσαλίας εἰς Ζανζιβάρην—Ταματάβην
 2) » Λονδίνου » Ζανζιβάρην—Νατάλην

Γραμματ μεσογείου θαλάσσης.

- 1) Ἐκ Μασσαλίας εἰς Ἀλγέριον, Πειραιᾶ, Κωνσταντινούπολιν, Ὁδησσόν, Βατούμ
 2) » Τεργέστης » Βρινδήσιον. (Πρίντιζι), Πειραιᾶ, Κωνσταντινούπολιν
 3) » Βρινδήσιον » Ἀλεξάνδρειαν [σταντινούπολιν]
 4) » Γενούης » » »

- 5) 'Εκ Πειραιῶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 6) » Πειραιῶς » Ἀλγέριον
 7) » Πειραιῶς » Βρινδήσιον
 8) » Πειραιῶς » Μασσαλίαν

Γραμματικός ίνδικος ώκεανος. Εὐρώπη—Αστα.

- 1) 'Εκ Λονδίνου εἰς Βομβάην
 2) » Λίβερπούλ » Καλκούταν Ραγκούνην
 3) » Σαούθαμπτων » Καλκούταν
 4) » Τεργέστης » Βεμβάην
 5) » Γενούης » Καλκούταν
 6) » Μασσαλίας » Κεϋλάντην, Σιγκαπούρην, Χόγγ, Κόγγ,
 7) » Λίβερπούλ » Κίναν, Ιαπωνίαν [Σαγγάην
 8) » Ἀμβούργου » » »

Εὐρώπη—Αύστραλια.

- 1) 'Εκ Λονδίνου εἰς Αύστραλίαν, Νέαν Ζηλανδίαν
 2) » Ἀμβούργου » Αύστραλίαν
 3) » Σαούθαμπτων » Κολόμβον, Αύστραλίαν
 4) » Μασσαλίας » Κολόμβον, Ἀλβάνην, Σίδνεϋ, Νουμέαν.

Οδοί συγκοινωνίας κατὰ ξηράν.

Ἐν Εὐρώπῃ. Διεθνεῖς σιδηροδρομικαὶ γραμματικαὶ. 1) 'Εκ Αισαβῶνος εἰς Μαδρίτην, Παρισίους, Βρυξέλλας, καὶ Πετρούπολιν. 2) 'Εκ Λονδίνου εἰς Καλαὶ (ἐν πλῷ), Παρισίους, Βρινδήσιον. 3) 'Εκ Λονδίνου εἰς Βιέννην, Θεσσαλονίκην, Κωνσταντινούπολιν. 4) 'Εκ Πειραιῶς εἰς Βιέννην καὶ λοιπὴν Εὐρώπην. Πλάγιαι γραμματικαὶ, Λυών, Μασσαλίας, Ἀμβέρσης, Ἅγιον Γοτθάρδου—Γενεύης.

Ἐν Ασίᾳ 1) 'Ο ὑπερκάσπιος ἐκ τῆς Κασπίας εἰς τὸ Ἀφγανιστάν. 2) 'Εξ 'Ορεμβούργου εἰς Τασκένδην συνδέονσα κατ' εὐθεῖαν τὴν ὁσικὴν διακλάδωσιν πρὸς τὸν ὑπερκάσπιον. 3) 'Ο ὑπερσιβηρικὸς ἀπὸ Μόσχας εἰς Ὑρκούτσκην καὶ εἰς Βλαδιβοστόκ, διακλαδούμενος εἰς Μοῦκδεν, Λιάο-Γιάγκ καὶ καταλήγων εἰς Πòρτ-Ἀρθούρ καὶ Δανλύ. 4) 'Εκ Πεκίνου εἰς Χὰν Κέου. 5) 'Απὸ Βομβάης εἰς Καλκούταν. 6) 'Απὸ Σμύρνης εἰς Ἀλεξανδρέτταν διὰ Χαλεπίου, Βαγδάτης, Βασσόρας.

Ἐν Ἀφρικῇ 1) Ἐξ Ἀλγερίου εἰς Τύνιδα. 2) Ἐξ Ἀλγερίας μέχρι τῆς λίμνης Τσάδας καὶ τοῦ ποταμοῦ Νίγειρος. 3) Ἐξ Αἰγύπτου (Ἀλεξανδρείας) εἰς νοτίαν Ἀφρικήν, μήπω περατωθεῖσαν εἰσέτι, μέχρις Ἀδδίς Ἀμπάμπα (Ἄβησσηνίας)

Ἐν Ἀμερικῇ 1) Ἐκ Νέας Υόρκης εἰς Σικάγον, Ἀγιον Παῦλον, Βισμάρκην καὶ Ἀγιον Φραγκίσκον. 2) Ἐκ Σικάγου εἰς Ομάχην καὶ Ἀγιον Φραγκίσκον. 3) Ἐκ νέας Αὐρηλίας εἰς Λόδος Ἀντζελες. 4) Ἐκ Χάλιφαξ εἰς Βαγκουβέρ. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ πλεῖσται πλάγιαι γραμμαί.

Ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀμερικῇ πλεῖσται γραμμαὶ διασχίζουσι τὴν χώραν· κυριωτέρα εἶναι ἡ τοῦ Παναμᾶ. Ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀμερικῇ ἡ κυριωτέρα γραμμὴ εἶναι ἀπὸ Βουένος Αὐρεσ εἰς Βαλπαραΐζον.

ΤΕΛΟΣ

70

Σ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίς

1) Ή ἐν τῇς γεωγραφίας διδασκομένη ὥλη εἰς τὰς τάξεις Ε' καὶ Σ'.	3—4
ΜΕΡΟΣ Α' — ΤΑΞΙΣ Ε'	
2) Ή γῆ — Γενικὴ ἐπιδιόπτιες τῆς γῆς. (Ἐν σχέσει μὲ τὴν γεωλογίαν καὶ τὴν κοσμογραφίαν). Ανυψώσεις καὶ καθίζησεις τοῦ ἑδάφους.	4—6
3) Πῶς ἐσχηματίσθη ἡ γῆ. — Ή γῆ ἐν τῷ ἀπείρῳ διαστήματι. — (σχῆμα, ἡ γῆ ἐν τῷ διαστήματι). — Σχῆμα τῆς γῆς.	6—8
4) Πῶς προχείρως προσανατολιζόμεθα (σχῆμα, προσανατολισμὸς κατὰ τὴν μεσημβρίαν).	8—9
5) Τὸ σφαιροειδὲς τῆς γῆς καὶ αἱ περὶ τούτου ὑποδείξεις.	9—12
6) Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς γῆς ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως μόνον.	12—13
7) Ή ξηρὰ καὶ ή θάλασσα.	13—14
8) Μέγεθος τῶν ἡπείρων καὶ σχηματισμὸς αὐτῶν. Οἱ 5 ὁκεανοί.	14—15
9) Γενικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφαίρας. Διανομὴ τῶν ξηρῶν καὶ τῶν θαλασσῶν.	15—16
10) Κύματα παλίρροιαν. Βυθὸς καὶ βάθος τῶν ὁκεανῶν.	16—17
11) Περὶ τῶν θαλασσίων ζῴων καὶ φυτῶν. — Τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζεύματα.	17—19
12) Θερμὰ ζεύματα. — Ψυχρὰ ζεύματα.	19—21
13) Περὶ κύκλων ἐν γένει. — Κύκλοι τῆς γηίνης σφαίρας.	21—22
14) Γεωγραφικὸν πλάτος.	22—23
15) Γεωγραφικὸν μῆκος. — Διαφοραὶ τῆς ὕψους κατὰ διάφορα μήκη.	23—24
16) Ζῶναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.	24—25
17) Τίνας ὄνομάζομεν τροπικοὺς κύκλους καὶ τίνας πολικούς.	25—26
18) Ἀτμόσφαιρα.	26—
19) Πῶς διανέμεται ἡ θερμότης τοῦ ἥλιου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.	26—29
20) Περὶ θερμοκρασίας. — "Ανεμοί. — "Υγρασία.	30—32
21) Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς Ἀσίας.	32—33
22) Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. — "Οοη.	33—37
23) Βαθύπεδα. — Πεδιάδες. — "Υδρογραφία. — Κλῖμα κλπ.	37—38
24) Α', Βορεία Ἀσία. (Ἡ ἐν Ἀσίᾳ ῥωσικὴ αὐτοκρατορία — δημοκρατία ἥδη τῶν Σοβιέτ.	38—46
25) Β', Δυτ. Ἀσία. — "Ασιατικὴ Τουρκία. — Μικρὰ Ἀσία.	

26) Αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου.—Κύπρος	46—48
27) Συρία καὶ Παλαιστίνη.—Τουρκική Ἀρμενία.—Μεσοποταμία καὶ Βαθυλωνία	48—54
28) Ἀραβία.—Οροπέδιον τοῦ Ἰοάν (ἢ Ἀριανή).—Βασίλειον τῆς Περσίας	54—57
29) Ἀφγανιστάν.—Βελουχιστάν	57—58
30) Ἰνδική : Βρεττανική Ἰνδίαι, Γαλλική Ἰνδονίγα.—Τὸ Βασί- λειον τοῦ Σιάμ	58—61
31) Ἀνατ.-Ἀσία : Σινικὸν Κράτος, Μορφολογία τοῦ ἑδάφους κλπ.	61—64
32) Ἰαπωνία καὶ Κορέα κλπ.	64 65
33) Ἀφρική.—Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς Ἀφρικῆς	65—68
34) Βορεία Ἀφρική : Αἱ παρὰ τὸν Νεῖλον χῶραι. Αἴγυπτος, Τριπολίτις καὶ Κυρηναϊκή	69—71
35) Βερβερία—Σαχάρα—Δυτ. καὶ Κεντρικὸν Σουδάν—Σενεγαμβία.	71—74
36) Ἀνω ἢ βορεία Γουινέα—Κάτω ἢ νοτία Γουινέα	74—75
37) Τέως νοτιοδυτική γεωμανική Ἀφρική. Νότιαι βρεττανικαι κτή- σεις (Τρανσβάλ καὶ Ὁράγγη). Αἱ πρὸς τὸν Ἰνδικὸν ωκεανὸν χῶραι τῆς Ἀφρικῆς	*
38) Πορτογαλλικαι (πρόφητη Γερμανικαι), Βρεττανικαι καὶ Ἰταλικαι κτήσεις	75—76
39) Αἱ περὶ τὴν Ἀφρικὴν νῆσοι	76—
40) Ἀμερική : Θέσις δοια κλπ.	76—77
41) Βορεία Ἀμερική ἡ Γροιλανδία—Βρεττανική βορεία Ἀμερικῆ.	78—81
42) Ἡνωμέναι Ησθιτεῖαι	81—82
43) Μεξικόν.—Κεντρικὴ ἢ μέση Ἀμερικὴ κλπ. Δυτικαι Ἰνδίαι .	82—84
44) Νοτία Ἀμερική : 1) Βενεζουέλαι, 2) Κολομβίαι, 3) Ἰση- μερινός, 4) Πέρού, 5) Βολιβία, 6) Χιλή, 7) Ἀργεντινή, 8) Παραγουάη, 9) Οὐραγουάη, 10) Βραζιλία, 11) Γουιάνη.	84—87
45) Αύστραλια : Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς Αύστραλιας. Μαλαιϊκαι ἢ Ἰνδικαι νῆσοι (Μαλαισία)	87—89
	89—93

ΜΕΡΟΣ Β — ΤΑΞΙΣ ΣΤ'.

46) (Στοιχειώδεις γνώσεις ἐκ τῆς γεωλογίας καὶ ποσμογραφίας καὶ τῆς μαθηματικῆς γεωγραφίας). Ἡ γῆ—σχῆμα καὶ μέγεθος αὐτῆς.—Λιθόσφαιρα—Πάχος λιθοσφαίρας	94—96
47) Πετρώματα.—Υδατογενῆ ἢ Ποσειδώνια πετρώματα—Ἀπολι- θώματα ἢ ἀπολιθώσεις	96—98
48) Πυραγενῆ ἢ Πλουτώνια πετρώματα	98—99
49) Ἀνυψώσεις καὶ καθίζησεις τοῦ ἑδάφους.—Μεταβολαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς	99—102

50) Χημική ἐνέργεια τοῦ ὕδατος. — Ἡ καταστρεπτικὴ ἐνέργεια τῶν πάγων.—Παγετῶνες.	102—105
51) Ἐσωτερικὸν τῆς γῆς. — Ἡφαίστεια.	106—108
52) Σεισμοί.—Ἐγκαταρρημνίσεως. — Ἡφαιστειογενεῖς.—Τε- υτονικοὶ σεισμοί	108—110
53) Θερμαὶ πηγαὶ	110—111
54) Κίνησις τῆς γῆς περὶ τὸν ἄξονά της.—Ἡμέρα καὶ νύξ.— Ἄττια ἀνισότητος ἡμερῶν καὶ νυκτῶν	111—112
55) Κίνησις τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον.—Αἱ τέσσαρες δῷμαι τοῦ ἔτους.—Περὶ ἡμερολογίου	112—117
56) Ἔναστρος οὐρανός.—Γαλαξίας—ἀστέρες—ἀπλανεῖς καὶ πλα- νῆται.	117—120
57) Ἀστεροίσμοι.—Ἡλιος.—Ἡλιακὸν ἡ πλανητικὸν σύστημα.— Τὸ σύμπαν γενικῶς.	120—123
58) Φαινομενικαὶ κινήσεις τοῦ ἥλιου. — Σελήνη—Φάσεις τῆς σελήνης.	123—126
59) Εὐρώπη.—Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς Εὐρώπης	127—131
60) Ἰταλία	131—134
61) Ἐλβετία.	134—136
62) Γαλλία	136—138
63) Ἰσπανία—Πορτογαλλία	138—140
64) Μεγ. Βρετανία.	140—143
65) Βέλγιον.—Ολλανδία.	143—146
66) Γερμανία. Ὁμόσπονδα οράτη.—Πολίτευμα	146—149
67) Δαρβία.—Σκανδιναվίη ἔργοσύνησος.—Σουηδία.—Νορβηγία. .	149—152
68) Ἡ Ἄρσος (πρὸ τοῦ πολέμου). Ἡ Ἄρσος μετὰ τὸν παγκό- σμιον πόλεμον.	152—156
69) Ἡ Αὔστροουγγαρία (πρὸ τοῦ πολέμου)	156—160
70) Ἡ Αὔστροουγγαρία μετὰ τὸν πόλεμον	160—162
71) Ἡ δημοκρατία τῆς Αύστρας.—τῆς Τσεχο-σλαβακίας—Οὐγ- γαρίας, Νοτιοσλαυΐας.	160—162
72) Ἑλληνικὴ ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος.	162—164
73) Θράκη.—Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία—Νομὸς Κωνσταντινουπόλεως.	164—168
74) Νομὸς Ἀδριανούπολεως.—Τὸ οράτος τῆς Ἀλβανίας	168—171
75) Βασιλείου τῆς Βουλγαρίας.	171—176
76) Ρουμανία (πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου)	176—
77) Ἡ Ρουμανία μετὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον	180—
78) Τὸ βασίλειον τῆς Σερβίας (πρὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου) .	180—185
79) Τὸ βασίλειον τοῦ Μαυροβουνίου (πρὸ τοῦ Εὐρωπ. πολέμου)	185—186
80) Ἑλλάς.—Θέσις, καὶ φυσικὴ ταύτης διαιρεσίς	186—189

81) Φυσικός πλούτος τῆς Ἑλλάδος. Προϊόντα φυσικὰ καὶ φυ- σιοτεχνικά.	189—195
82) Περὶ διοργανισμοῦ τῆς διοικήσεως πλη.	195—199
83) Αἱ ἀλύτρωτοι Ἕλληνικαὶ γῶραι καὶ ἡ καθόλου διασπορὰ τῶν Ἑλλήνων. Τὰ σπουδαιότερα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ μεγάλη ίδεα τοῦ γένους	199—201
84) Οἱ κατοικοὶ τῆς γῆς. Αἱ φυλαὶ τῶν ἀνθρώπων.	201—202
85) Γλώσσαι.—Θρησκεῖαι—Κράτος—Πολίτεψια.	202—203
86) Τὰ μεγάλα κράτη τῆς γῆς. Ἡ ἔκτασις καὶ ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν. Αἱ μεγαλύτεραι πόλεις τοῦ κόσμου	203—204
87) Πόλεις ἔχουσαι ἄνω τῶν 500,000 κατοίκων	204—
88) Ἀδία.—Ἀφρική.—Ἀμερική.	204—205
89) Ὁδοὶ θαλασσίας συγκοινωνίας.	205—207
90) Ὁδοὶ συγκοινωνίας κατὰ ξηράν.	207—208
91) Πίναξ περιεχομένων.	208—211

